

உ
கணபதினை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திருக்களணி சடைப்பெருமான பூசையாற்றித்
திரிமதிவாங்க கடந்திடமுன விரிவான யாவன்
நவகுடம் புவிவண்பபி னெழுநியா னாதி
சகலருக்கு முறுத்தலிட்டு உன்னையாவி
னங்கவனமெயச சரிதமொழி பெயர்ப்ப லெய்யிடி.
யவனடியே சரணாக வந்தது னேறகு
பங்கலசின மயமதுரத தமிழ்மொடாடல்
வாரிமட மடையுடைந்து னளரு மனமே.

(இதன்பொருள்) திருக்களையாணிந்த சடையினையுடைத்து சிவபெருமான பூசை செய்த முமதில்களையுஞ் சய்க்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடலுடைய சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில திருமாலமுதலிய யாவருடைய (அவ்வா லினைவழியடை யும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதிடலாம்) விலக்குகின்றவன் எவனோ, தூசிதப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்தரை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க ளீருமயி, அந்த விராயக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனாகரு மவகலாரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாட லாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனாளுால்) பெருகாந்தருள் என்றவாறு.

பூவம் தக்கன் புதலவியா இருபானெழுதலையு மணந்த சக்திரன் அவாபாற சமநோக்குவையாது அவருடைய சிறந்த அழகமையந்த உரோகணி பெண்பவளையே அதிக மாகவிசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது கண்கூறுகழிப்ப, அடுத்துணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிக்கிறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலேகுறைகவெனக் கபிக்க, அச்சாபமேற்ற சக்திரன் தன் குறைவுநீக்குமபடி இவ்விருந்த முதலிய இரைய வாகனோரோத்தம அத்தனை தீர்ப்பாரிவனாய், திருக்கைலையையடைந்து சிவபெரு மாணப்பணிக்கு விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் “திருக்களணி சடைப்பெருமான” என்றும், பிர மாதிதவாகனும் சந்தருமாராதி முனிவாகனும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதனை அச் சிவபெருமான னுருவவாயும் பூசியாதவராயினும் விராயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவருண்பெற்றமையின் “பூசையாற்றி” என்றும், சிவபெருமான விராயக்க டவுனையாராதத்து அவருணால் திரிபுரங்களை யு மெரித்தருளினமையின் “திரிமதி வாங்க கடந்திட முன்னின்றவன் யாவன்” என்றும், இவ்வுலகம் கடலுடைய சூழ்ப்பெற் றுண்மையின் “தங்குடம் புவிவண்பபி” என்றும், திருமால் திசைமுகன் தேவர்.

கோன முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுகணவந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்கள் து விக்னங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், “நெடியோனாதி சகலருக்கு முறுத்தவாகுகின்றேன யாவன” என்றும், அக்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தா மணியாதி காபியங்கனபோலக் கட்டுரையனராகலின் “அங்கவன மெய்ச்சரிதம்” என்றும், அவ்விறைவன புகழும் பார்க்கவழிவனூல வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ள மையின் அதனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாகக்கேவனெடுதலின் “மொழி பெயாப்பவேண்டி” என்றும், ஒருதூல செய்யப்படுகுவோ முதலில் ஐங்கரகருரிசிலடி மலா பரவிட பின்னாத தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகலின், யான அவவாறினறி அவனையே வழிபட்டு அவனருள் ல அவனசரிதையையே கூற அவனையே யா, ருவாக வடைந்தேனென்பார “அவனடியே சரணாக வடுத்துளேறாகு” என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குப்பேச்சித்ததாதலாலும், திரு நெறித் தமிழ்வேதங்களாயின யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுர்மென்பபொருடரலாலும் ‘மங்கல சினமய மதுரத் தமிழ்ச் செய் பாடல்’ என்றும், தமிழாகிய கடனமடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடையுமென்பார “வாரிடம் மடையுடைத்து வளரும்” என்றுங் கூறினா

இச்செய்யுள் செய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முரைத்தாரம் எனனை, “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருள் - மெய்த வுரைப்பது தற்சிப பாகும்” என்றும், ‘வழிபடு செய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்த கொண்டு-விலக்கிய விலக்கண மீடுகக் கனிநறி-யினிது முடியு மெனமனா புலவர்’ என்றும், சூத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயாப் விநாயகக்கட வுளைப்பணிந்தேனெனரா இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும் ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருநிறத்தாமாயினும் ஈண்டுக்கூறப் பட்டது விநாயகனையாதலின், அவ்விரண்டொரம் எனக

இச்செய்யுளில், திங்கன மங்கலமொழி இதனை

வச்சிணந்திமாலே

“சீரெழுத்துப் பொன்பு திருமணிகா திங்களசொற்
காபரிதி யானை கடலுலகம்—தோமலோமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிகரு
மங்கலமாஞ் சொல்லி ன வணை —என்பதனானுணாக

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகா

அகரமென வறிவாகி புலக மெங்கு மமாந்தகர வுதரமக் ரங்க டம் மாற, பருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பல்வேறு திருமேனி தரித் துக் கொண்டு, புகரிலபொரு ணைகிணையு மிடாதிரந் தெய்தப் போற்று நருக் கறககருணை புரிந்தல் லாருக்கு, நிகரினமறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கண்படுபை நினையு வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சாவலியாயியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களாற் [பிரணவசொருபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதலவராகியும், வேருகியும், பல்வகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக்

கொண்டு, குற்றமற்ற (ஆறம் பொருள் இன்பம் வீட்டுன்னும்) நான்கு புருஷாததங் களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங் குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்த, தம்மைப்பணியாதவர்க்கு ஒப்பிலலாத் தமக்கருணை புரிந்து (எல்லாறாயும்) அழகைமகாண்ட மலரகிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று

“அகரவெனவறிவாகி” என்றதை “அகர வுயிர்போ லறிவாகி”யென்கு - நிகரிலிதை நீற்கு நீதைந்து” எனனாக நீருவருட்பயனாலும், “அறிவுஞ் சிவமூமிரண் டென்ப ரறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிவிலா, அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா வமாதிரிப்பானே” எனனாக சிவமூர்த்தித்தானுமுணாக “அகர வுக் க் மகரங்கள்”என்றது அம்முன்னெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய டும் என்பதாம் அதுவே பிரணவமுதற்பொருள் “அகர வுக் க் மகரங்க டம்மாற பக்ருமொரு முதல்கி” என றதை, “புரிணவைப் பொருளாம் பெருக்தகை யைங்கறன்” எனக்கூறிய ஆனெரோ திருவாக்காகணுவாக “அரக்கருண் - தம்மையடைந்தோனா யருளவழியானுதலென றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோனாத் தண்டித்தாட்கொன்னுதலெனறுங் கொள்க கணங்கன் பதினெட்டுக்கும் இவரிதைவராகலின் கணப்பதியெனறா

பூர்வத்திற் கயமுக்காசுரன் காண பெற்றுள்ள வரத்தி னி டம்பாபாற பிரமதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச் செயதுவர, தேவாசுரனைச் சகியாதவாசுரனாகி ஒருந் கு கூடித் திருநகையாமலையையடைந்து திருநகரத்தேவரனுஞ்சொறு வுடசென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநோந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்த முறையிட, சிவபெருமான “அவன் என்னே நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாநிருக்க வரம்பெற்றான் ஆனால் தனதுருவாகி வருமொழை இறவாவரங் கேட்டானிவன் ஈரம் மாட்டிடத் திருமேளியாக யானை முத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவேயம்” என்றவாக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பாவத்திதீயியாரோடும் அம்மலைக்குரசமீபத்திலுள்ள சித்திரசகலையையடைந்து அங்கு வீடுவகருமனு லெழுகப்பட்டென ய சிர்வடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பாவதி தேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்ணீண்” முத்திலுள்ள பிரணவாகரமாகிய இரண்டு யானைகளில முறையிடது திரிமூர்த்திகளைப் பூசுதது அஃதெனதுவடிவாகும் அடுத்த தது சத்திகளமூவனாயும்பெற்றது அது நீனது வடிவாகும் ஆசலினயாம் அப்பிரண் வச சித்திரங்களை வடிவ மாருதம்” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அக்கருத்துக்கினைசர்சனா அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோ திருவிரையாடலேசெய்ய அதன லப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகா திருவதாரஞ்செய்தனா பிறகு விநாயகனாக கைலையையிறகொண்டிருந்து மக்டுருகுட்டி “உண்ணவணங்கி உனதருள கொண்டு செயயுங்கருமங்களை நீற்றவேற்றவும், உணங்காத செயயுங் கருமங்களைத் தவிரக்கவும், உனக்கு விகினைவிநாயகனைப் பெயா தந்தோம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மைப்போன் ற்பரசரி யுங்கன்” எனச் சிவபெருமான திருவாயமலாந்தருளினா பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவா கயமுக்காசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுச்சுங் ளாலு மிறவாதவனென தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளிகடி வாயின்ன அதனை விநாயகா வாகனமாகிக்கொண்டனா —என்பது சரிதம்

“மூராரியாதியே தவாகணமுதலுறுமுழுதுலகினிலுள்ளோர விராவியாதொருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செயவெனேற பரவியுன்னருச்சனைசெயவோமனத்ததுறபான்மைத்தநருளுன்ன பிராதுசெய்வாகாரியமுறுசெய்திடுதிடுமனறிவைசொன்னுன் —எனச் சிவ

‘பெருமான கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விடும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார காரியங்களை விக்ஷிஞ்செய்யுமோராகலின் “ஓபாற்று நருக்கற்கருணை புரிந்தலலார்க்கு நிகரின மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண்ட” நிருமலன்” எனப்பட்டனா

கணங்கள் பதினெட்டெனற்றை,

கீதாஸ்த்திபுராணம்

“கருடாக் தருவா தாரா கணநதயித் தியாகன விசரா
தாரிராக கநரே சித்தன தாபத் ரகர ரேகிம்
புருடாகின னாரி யக்கா பூதவே தாளா தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புயியு னாரே” —என்பதனாறுணாக.

இருசெய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சினிந்தது

(க)

சித் தி பு த தி

வேறு

கருணைமகம் பொழிமுதலாக கணேசரவா தமக்கழிவுந் தொழிலு
மான, வருநொணுமுண் மையையெவரு மழியவவ ருமையின்வ தரித்த ஞா
னறு, மொருமுனியையா டியதமுலி னவதரித்த ஞானறுமுட னாகத் தோ
னறிக, திருவுளத்தின் வழிநிறகுஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவாதாள் சென்னி
சோப்பாம்

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணே
சப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையுமாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மை
யையாவரு முன்னுமபடி, அப்பெருமான உயாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவா வளாசதடாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி
நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளுன்னு மிடங்களது திருவடிகளைச் சிறிசினமேற் பொருந்தச்
செய்வாம் எ - று

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டினையு முடையாராகலானும்,
வணைய வுலையானைகன்போல், முமமதமுடையாரல்லராகலானும், வ்நாயக்கடவுளு
டைய உத்தமாவகம் ஞானை வழவாகலானும் “கருணைமகம் பொழிமுதலாக் கணேசர்”
என்றா விநாயகருக்குற்ற விரும்பங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கற்பப்படும்

ஒரு முனியோம்பியதழிவினும், உரைவியும் அவதரித்தது

தமிழ் நாட்டிப்பணை அபிசித்தெனனுமரசன புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்
பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்கிரமந்திரத்தைப் பத்தியோடு தியா
னித துத்தவஞ்செய்தவருகையில,அதற்குமுன்னா அவ்வனத்தில தவஞ்செய்துகொண்
டிருந்த பிரமன் ஓர்நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன மையல்கொள்ள அத
னால விரியஞ் சித்தி விரவின் தடாகனீரை அவவரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாக
மிகுதியாவருநது அதுவே கருப்பமாய நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கண்ணென்பவன்
மகா பராகிரமசாலியாய வளாநது பரமசிவசஷத் நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட
வரப்பிரசாடியாய விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, எகசக்
கிரேசுவரனாயரசாகி நடாத்திவருகையில, ஓர்நாள் வேட்டையாடிமிண்ணி அயாபுயிப
பானாய, தங்கிய அவ்வனத்திற கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பவாதித்து அவரால் திருபதி
யாயிடவுண்ட அவ்விருநது சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிரு

நியா லதனைக்கேட்டதன்மேல, அது விண்ணினிடத்திற் பெற்ற இரதிரலை தனக் கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவராதற்கொவ்வாயையாய் மறந்துரைத்துவிட்டான் சமஸ்தம் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவாங்கு சென்றபின் மிகவு மவாமனமவருகதி யவனுயிராகிற்றுநியாமபடி செயத் வேண்டியினின்றுமீட்டுந் தின்கிரீடம் குண்டலம் தோளணி முதல்கூட முதலிய ஆபரணங்களுோடு, தேசாந்த வன்பெயதியிருக்கின்ற திருவுருமுக வேழமுகமுங் கருணைப்பாழிகின்ற திரிபீரத் திரங்களும, மோதகம் தாமசாமலா மழுவாயுதம் பூயாஸ் இவற்றை எந்தென் நான்கு திருக்கரங்களும், அடியாக ளிதயகமலத்தி லுலாவஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேத மாகச் சிவகவாகளுடராய விநாயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவரை மீழுவாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரயில் தூகன்வுகண்ட கணராஜன் உடனெழுந்து சேனாகமேதனாய் அக்கபிழமுனிவ ராசசிர்மததை நெருங்கினை சமயத்தில, சித்திதேவியாராற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசனபடை களு மொன்றோடொன் றெகித்தபு போசெய்கையில், அச்சித்திதேவியாரா திருவரு ளாவநத் இலக்கனென்னுமோ மகாவீரன் அச்சுத்திருநாசந்நதநாசஞ்செய்த அச்சுக் கண்ணுடைய புத்திராகனான் குலபாணி சுலபனிருவாராயு கைப்பிடியாகப் பிடித்துசென்று சுவாமியிடமாகச்சேருக, அச்செய்தியிற்றித் தணராஜன் அவ்வாச் சிர மததை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயிம் பாதங்கன்ற பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனமயிடெட்டாமல் திரு நோக்கஞ் சாத்திநெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடித்தனனாக, மறநான் அவன் பிதாவான் அப்சித்தசரசன் வந்து பிராந்தித்தவாறு அவன் பொந்திராகனா லீடுதது, அவ்வரசனலைத்தத் சித்தாமணியைக் கபிழமுனிவா பிராச்சித்தவாடுற் றியாகமூர்த்தி தரித்தருளினான் சித்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சித்தாமணியாகையகரெனவும், கபிலராத் பூசிக்கப்பட்டனாற் கபில் வீராயகரெனவும், மாகச் சிருமுகத்தோ டெழுந்தருளினவாற் சுமுகரெனவும், இடமூர்த்திகுத் திருநாயங்கன் வழங்கும் .

முன்னொருகாலத்திற் ப்ரமதேவன் ஒருகொட்டாலியில் ப்ரானினை சித்தர னென்பவன் மூவுலகத்து எரிச்சித்த விடங்கலிவ்ருக்கவும் எரித்தவாடிகை யாற்ற முவினவனவி லவாக ளிற்றக்கவுமான பல வரங்களைப் ப்ரமதேவன் பெற்ற கொண்டு, பூலோகத்திற்ரு வந்தபின் தவமின்றிக் கிடைத்ததால் உட்கொண்டு சோதிப்பாளுக், ப்ரமணியடைந்தது தழுவாச்செல்ல, அதைப் ப்ரமண்கண்டு கோபிசுத் விநாயகரா லவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரங்கு விஷ்ணுவீடத்தில் சன்குறை சொல்லிந்நைகையில், அச்சித்தரன் அவவிஷ்ணுவைக் தேடிவந்து யுத்தத்திற்குழைக்க, அவா இத்தவாத்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிட்டுச் செல்லுமபடி சொல்ல, அவனும் அவவகையே கைகையே நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகர்ஸயிலிருந்தத ராக, அவா தேவியாணாகண்டு காமுற்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவா முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகமயிடெட்டோது அவனெதிரா செல்ல, சித்தரன் அவரைத் தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவயிருவரிடையிலோ ராதணராயத் தோன்றி நின்று, தமது மமுலை நடுவே நாட்டி அவலிருவரையு நோக்கி மலையுத்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செயமின்களெனச் சொல்ல, அவ்வாறே யவலிருவரும் யுத்தஞ் செயயுங்கால், சித்தரன் மீறி முனபோற் றுருவப்போகையில், மழு அவனைப் போக் கொட்டாத்திடுக்க, அதுபோதில் உருத்திரமூர்த்திகளோடொருசெய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகனரபின்னா உமாதேவி யவவநண்பாப்பாத்து நீராரென், அவா தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சித்தமனை யழிகரும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருகொமென ருளிப்போயினா பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைக்காற்றாராயக் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுந்ருத் திருவாகநுளி உமாதேவியார திருவயிற்றிற் கருவாசப் பிரவேசித்து வளர்த்துவருந்நாளில், அவரகருவாலுண்டாகிய வெப்பந்நணியப் பூயியிற் பரியல் எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவண்மைத்த இரத்தகிளமண்டபத்தில் வசித்திருக் குமராளிலு மயேசுரனென்னுமோரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனு யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பத்தேவா அங்குருவரககண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநீர்க் அதற்கவா மகிழ்ந்து உன்றலை தேவா முனிவா முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவ தாகவென னுசேவதித்துச் சென்றனா பின்பொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகையீட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரககண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யுமாமையைக் குறித்தவா சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துட கயமுநகரனென அவ னுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து ல்லக்கில் விழுத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்சு உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலை யைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயந்மென வ சொல்லி ல்லத்தில் விழுந்ததுகண் டவாரிவங்கி அவனுக்குச் சாருப்பதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் ரோலை யறாயினுபெற்றிச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனா அதுநீறக் அச்சிந்துரன் எல்லா வலங்களுக்கும் அதுபடுத்தித் தனக்கெதிரிலையென அகங்கரித்திருக்குமநா லில் அசுரீரியால் தனக்கிதுநிசெய்யக் கணேசா உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளாவதா கச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவா சுழுத்தியிலிருக்குந் தருண்மறிந்து வாயுடிவா யுண்ணுமுது அகக்குவின் சிரசைக்கொய்து வீரத்தலைக்கடுத்த நருமதைநிதிர்ந்ததில் வைத்துச் சென்றனன் பின்னா அக்கரு சிரமிகுந்தும் அவ்வாறே வளாந்துவர உமா தேவியாரும் பத்துத்திங்களுந்ரம்பிக் கைலோசுச் சென்றனராக அங்கே கணேசா பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுண்மயமையா புகுத் தரிசன்கொடுத்து நாடுமக் குழ புத்திரராயினேமென றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங் கே சிரசிலலாத தோர குழந்தை பிரக்திருக்ககண்டு அம்மை வருந்திநீறக் உருத்திர மூர்த்திகளை மறைத் தேவர்களுந் வந்து கண்டு கலைமிககாராகி லுவாகள் காணவே ண்டி ஓராதனத்தின் மீதூர்த்தினவுடன் அங்குழித் தமது சிரமிகுத் காணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவலிய வுடலெடு சோத்தருளி கஜானனரா மெழுந்தருளியிருக்குச் சமயத்தில் வந் தமாகவெனத் தவ அவ்வரசரனை லிசுவருபங்கொண்டு துங்கசுரநாடுலுத்தித் தாநதாசு குழைத்துத் தமது மந்தத்தத்திற் பரிமாசிகப்பூசித் தேவாக்கிடுகண்டுடாலைத்தருளினா ன்ப்பது சரிதம்.

(உ)

ப ர சி வ ம்

பூமாத தனைமணந்த புயலிண்ணப் பெருமானும் புலவா போற்று நாமாகு தனைமணந்த நானமுதலும் போமாகு நயக்கு மெண்டோட கோமானுந் தானேயென றுணர்த்துத்தருகே பிரணவகுஞ்சரமாயத் தோன் மாமானின் முகத்தானே புயிற் தானே நினைந்திறைஞ்சி வழித்து வாமே ப்ரி

(இ - ள்) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கலவிமானகன துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுரமுகப்பிரமணும், வீரமகன் விருமபும் எட்டிப்புயங்களையுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறி வித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவனைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் - எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்ந்தியது

பூமாத - செந்தாமரையில் வசிகருந் திருமகன் நாமாது - பிரமன் நாவில வசிகருந் கலைமகள் போமாத - போரிய வல்ல தூக்கை பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவ்வென்பதை யாவரு முணரப் பிரணவவடிவாயச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிரப்பவீத்து அகினினும் விநாயகப்பெருமானே யுண்டு செய்து, (தாமும் அவனாயாச்சித்தாக) கருணைபுரிந்தனா என்பது கருத்து

நீனைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாய் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள் மனத்தால் நீனைந்து, காயத்தாலிளைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மென்கூட்டிக்கொள்க

புலவா என்பதற்குத் தேவனெனினும்மையும்

தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிய நானதித்தியா

“யாதொருதெய்வங் கொணர்ந்தெய்வமாய்கியாகடு

மாதொருபாகளுதாம்வருவாமற்றதெய்வங்ஙன

வேதனைப்பங்கிறகருப்பிற்குமேலவியையுஞ்செய்யும்

ஆகலாவியைவிலாசானநிந்தருளசெய்வனனே” — என்பதனன்றிக் (க)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டி லத்தஞ்ஞ செழும, மீமண டிலத்தஞ்ஞ சீர்கொண்

டேரேறி வருங்ஙனம் மண்டி லஞ்சத்தி மண்டி லத்த மென்க ணனு

நீரேறி வரும்பியு முருத்திப ணு மகேச கரணு நிலவப் செயது

நாரேறி வரும்வாத முளத்தமரென குளத்தினை நயந்து வாழ்வாம்

(ஐ - ஈ) தேரிவிவந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியச்சந்திரமண்டிலத்திலும், சிற்றப்பற்று அழகுபொருந்திய மேட வாகனே றி வருகின்ற அககிளிமண்டிலத்திலும், சகநிமண்டிலத்திலும், (முறைமே) எண்கண்ணையுடைய பிரமனும், திருப்பாறகடலி லறிதுயிலுகொள்ளுந் திருமாலும், உருத்தரனும், மகேசகரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிக்குத் வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்திலெழுந்தருளிய அண்குணங்களை யுடைய பரசிவத்தைவிருமி வாழுவோம் எ - று.

எண் குணங்களாவன — தன்வயத்தானுதல், தாயவுடம்பினானுதல், இயற்கையுணர்வினானுதல், முற்றுமுணாதல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இதனை,

“தன்வயத்தவன் றாய் வுடம்பின்ன றுனி யற்கையுணர்வின னுருதல் பன்னு முற்ற வுணாத வியல்பின்ன பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல் மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண மின்ன தாகச்சை வாகம் மோதுமெம் மீசன னுளையெப் போதும் வணங்குவாம்” என்பதனுலுணாக அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர் (ச)

சிறு ச த தி

வேறு

சத்தியாய விந்துவாய மனோமனியாயத் தயங்கிய மகேசையாயுமையாய் நித்தில வடந்தாம முசிதமுலைத் திருவாய நெடுமபுகழ வாணியாய வேறு தெய்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைநா வத்திற நின்று [ம. மெத்திய வுயிரின மலவிருள கெடுதது விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பா

(இ - ன) சத்தியாயும, விந்துவாயும, மனோமனியாயும, விளங்கிய மகேசையாயும, உருத்திராணியாயும, முததுமாலை தங்கிய அரும்பிய தனதையுடைய நாராயணியாயும, அழியாத சோசதியையுடைய பிராமியாயும, வேராயும, பரசிவனாவவடிவாக நன்னன்னு அவனுக்கேற்ப அவவடிவாக விளங்கி, மிருகத் ஆனமக்களின் மலமாகப் இருளாயிற்று விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிறுசத்தியத்தோத்திரஞ்செய்யாம ன - று

சத்தி - வல்லமை இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவ நான்சத்தியாமி

“சிவஞ்சந்திரமவநிநுச்சிவசிவனநிசுமீச

உவந்தருருருத் திரனனுமாலயமுன்னறினொருப

பவந்தருமருவாவிங்குருவா லுபயமொனரு

மவந்தருபேசுமேகந்தனேகம்பபன்னெனபா

சத்திபாயவிந்துசசநியாயமனோமனரிதானு

யொத்துறுமகேசையாடியுமைதிருநாணியாகி

வைதறு ஒருநாநிசுவிவநவருருசத்தியொருத்தியாகு

மேகநிராநருலீசனத்திரமவநுநீர்பன்” —என்றதனால், சிவத்திற்குச்

சத்தியாகியும், நாத்தத்திரு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோமனியாகியும், மீசுநனுக்கு மகேசையாயும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், நிருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவரைப்பட்டுப் பரமசிவன சிவபேதமேயினுந் நன்ன நடத்ததுமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதானமியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமெழிவு நன்னு அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், “சத்தியாயம் * * * பூரணியை” என்றா

(இ)

நடேசா

வேறு

முத்தமக னிடத்தார்வ மீனறெடுத்த பிதாமகற்கு முதிரு ழாற்றற்
பூததபொழிற சென்னைநகரப் புழுந்தாழிற் சன்னமுதப் புத்தே ளனப்
ரேதத்தெப்பப் பிரசன்ன மாரிருருந் மாலயத்து ளெயதி மன்னுட
கத்தியற்று மீசைப்பாறுஞ்சிதம்பரேசரா மலாததாள குழித்து வாழ்வாம்

(இ - ன) பெருமெடுத்த பிதாவுக்கு முத்தபிளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலாநத்சோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்திலவந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கூடவுள் (தமமை) அடியாகள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுடைந்து, பொன்னம்பலத்தில (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலாபோன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம் ன - று

பிதாமகன் = தந்தை, இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம் — யானைமுகம் இத்திர பிரசன்னமெனந்து வட்டசொல்

மன்று - சபை சிவபெருமான நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும், மலாததாளெனந்து அணுககிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாசத்தை,

ஐந்து சபைகளாவன —

இரட்டையி ழில்லெக்கலம்பம்

“கடவுலிடநுகாதகாசினியிலிங்கங்நோஞ்சிமாநகுறையிலிங்கங்
காவிரிவடபாலவரு திருவானைக்காவிலினிலபுலிங்கமதாம
வடதிசையண்ணுமலையினிலிங்கமவன்னியின்வடிவுகளாத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாகசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதன்னிமருவுகுறறாநல்கோதந்சித்திரசபையாங்
குறறமிலகுணக்கிறபழயனாராமனறங்குநவரத்தினமனறெனபா
ரடலவிடைப்பாகனலலையம்பதியிலம்பலநதாமிரசபையா
மாலவாயமதுகாவெளளியம்பலமேயமணிதிலலைசெம்பொனம்பலமே” — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்ரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செயதலை,

உண்மைவிளக்கம்

“ஆடும படிக்கெணல மம்பலத்திலையே ந
நாடுந திருவடியி லேடுகநங்—கூடு
மகர முதரம் வளாதோன சீகரம்
பக்ரு முகம் வாழியப பார
தோற்றந் துடியதன்றி ரோயுந் திதியமைபிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கநா—முற்றமா
ஞ்ஞறு மலாபபத்ததி லுற்ற திரோதமுத்தி
நாற்ற மலாபபத்ததே நாடு” — என வருவதனாலுமுணர்க (சு)

சிவகாமசுந்தரி

சீதனந திரகலையுந் தினநரணமெம் மையுங்கனலிற செழிந்த தேநம்
போதனவு நறுமணமும போலிதைவன குணமான புனித வேறாய்க்
கோதனவு முயிசிவநாதக் காமுறவே சிவகாமக கொண்டு நின்ற
காதனவுங் கருநடங்குட சிவகாம சுந்தரியைக் கருத்துங் வைப்பாம்

(இ - ள்) தண்ணிய சுந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற்
பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலினிடத்துப்
பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவ னான
புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறப்பட்டு (ஆணவாதிமலை) குற்றம்பொருந்திய
ஆனமாகக் (அக்குற்றத்தினின்றும்நீங்கி) பரிசிவத்தை யடைபுர்பொருட்டே சிவபெரு
மானிடத்து விருப்பங்கொண்டு (அவரது திருநடத்தைக்) கண்டுந், காதனையாளாய்
நீண்டவிசாலமான கண்ணையுடைய சிவகாமசுந்தரியானாமனதிலிருத்ததுவாம் எ-று
பூவுமணிமும், அக்கினியு முவண்ணுமம்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரு தன்
மையாகவே நிறநவின், “இறைவன்குணமான புனிதை” என்றா

சிவகாமசுந்தரி யெனறது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆனமாக்களைய
வேண்டுமென்னுங் கருணையால், இறைவியார தமது திருவிழியைச்சாயத்தது அவரது
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிறநவின்னைக் இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

“உரையுணர்வுக் கெட்டா கொருவனமிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வனாமகடான பாதி—பறாய்டமாக

(67)

ஒன்றாகப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகத் தீதாகி நானமறைக்கு மெட்டாத நலதத தாகித்
தொன்றாகப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடூர தனபா [மூலம்.
சென்றிருந் சுவைக்கடலாரு சென்னைமலலீ சுராமலாததாள சோநதுவா

(இ - ள்) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவரூபமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அதீதப்படாத நன்மை யுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அனபா(மல)குமததவினையுநீங்கி, அடைந்தது இன்னகரும் துறக்கடலுமாகிய எண்ணை மலவீசுரரது தாமரைமலாவேனது இருவகையைச் சரணத்திடைந்தது வாழுவோம். எ-று

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சாவசங்கரகாலத் தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் “ஒன்றாகி” என்றும், சிவஞ் சத்திநாதம் வீரத்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர முதலிய பவ நாமஞ்சுருங்களை யடைதலின் “பலவாகி” என்றும், போற்றிப்பட்டுறெடை “நன்னெறி விஞ்ஞானகலா காடெம்மெ” மொன்றினையு, மகநிலையே யுண்ணின மறுத்தருளிப்— பின் ண்பு, மேவா விளங்கும் பிரள யாகவாக்குத, தேவாய் மலகன்மந் நீர்த்தருளிப்—பூவ லயந், தன்னின்ற நீங்காச சகலாக கவாபோல், முன்னின்ற மும்மலநீர்த் தாட்கொள ளை—யன்னவனுந், காதிருணம்—” என்றபடியே, ஆனவம் கன்மம் மாயையெனனு மும்மலங்களில், ஆனவமல்லொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலாக்கு அருண்மமாய்க் கெய்வஞ்ஞனத்திருந்து அதுககிரகித்தலின் “அருவாகி” என்றும், ஆனவகன்மமெனனு மியுருமலங்களையுடைய பரிசுராகவாக்கு மாசுமழு சதுரப்பஜு காண்கண்ட முதலிய வறதுடை திருவருள் புரிந்தும், அமமுன்றையு மொருங்கெயுடைய சகலாக்குமானைக் காட்டி மாண்ப்பிடிப்பது போல் ஆசிரியத்திருவருவேற்று அதுக்கிரகித்தும் விளங்கு தலின் “உருவாகி” என்றும், சிவஞ்சத்தி நாதம் வீரத்துவன் அருவமாகியும், மகேசசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனயுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவ முருகனவந் தாசிவமகக் நிறுவின “உபயமாகி” என்றும், தமனை கூழிட்டு அடியவ ளுக் கிடுகின்றனவந் தவிடத்து அஞ்செய்ய நறுமுணையாக நிற்பவை “நன்றாகி” என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீதொழில் புரிவோரைச் செகுத்து அவரையருளவின், “தீதாகி” என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழமக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் “நான்மறை” என்றும், “வேதங்களையாவெ ருவோங்கி யாழநக்கண் றண்ணியலே” என்ற வாதலூரிடங்கும், “ஞாநமாற்றைச் சென்னியுந் தொடத்தொட் டீண்ட நீளீ” என்று பாங்கோதி முளியருங் கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அநீதப் பட்டதாதலின் “நான்மறைக்கு மெட்டாத் தலத்தாகி” என்றும், “முன்னையபயம் பொருட்கு முன்னையபயம்பொருள்” என்றவழிபோல் எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவ னாகலின் “தொன்றாகி” என்றும், இனியுளவாய் புதுப்பொருளகளிலும் புதிதாகவிளங் குபவென்னபா “புதிதாகி” என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாகினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச் செய்தும் ஆவற்றின் சொருபந் தாமோயக் விளங்குதலின் “சுடராகி யிருளாகி” என்றும், ஆனவாதிமலப்பரிசுடரும் இருவினையொப்பும் ஆன்மரக்கண்டைய விரும்பின் தமமையே சரணுறலின் “துகடாநதன்பா சென்றபடும்” என்றும், இப்படியை யடுத்த

உவாககடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும் போலன்றிகளானினுங் கேட்பினும் கருதினும் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போலவாராகலின் அவனைத் தரிசித்து அவர்பால் மனதைச் செலுத்துதலே யதில் மூழ்குதலாமெனப்பா “சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாம்” என்றும், அவ்வகைய இறைவர் செனனை நகரிலுங் னவரும், மலலீசரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் “செனனைமலலீசரர்” என்றும், அவருடைய திருவடி “பூவெண்ப்படுவது போறிவாழ்வுவே” என்றாற்போல மேம்பாடுறற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் “மலாததாள்” என்றும், அத்திருவடியே அருககிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல கடமையெனப்பா “சோந்துவாழ்வாம்” என்றும் கூறினா (அ)

பிரமராமபீகை

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக கெட்டாத வரனு மென்னுங் காரணாகண மூவனாயுந் தரித்தாபிரக்த வடையாளங் காட்டு மாபோற் றிரைவுந் திருவயிறறின மூவனாவாரந் தழுகெறிக்குஞ் செலவத் தாயைப் பெரணவுஞ் செனனைந்காப் பிரமராம பிகைமபிலைப் பேசி வாழ்வாம்

(இ - ள்) பிரமனும், விண்டுவும, வேதங்கட் கதிதனை உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாகி முததொழிலகட்கும்) காரணாகளாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிறைகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செலவத்தை யுடையதாயாகிய கீர்த்திவாய்ந்த செனனை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராமபிகையைத்துதித்துவாழ்வோம் எ - று

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றம்மபினை யுடையாளென்றா இதனை,

சோநீதரியலகரி

“மூவருக்குமுதற்பிறப்புந்நமுகருணக்கடலென்றுமுன் சேவடிக்கணிருப்பவாசெனனிருவித்தச்செங்கைப்பிரிகழ்வா பூவெடுத்தவாசெனனவைத்திடுபோதமுற்றவரமமைநின் காவலாப்பொதிதாளிலவைக்கவுமூவாசெனனிகளிகருமே” — எனபதனூதிக.

பிரசன்னவிநாயகா

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுகை முடிக்கணிந்த முதல்வற காமைக் கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்தில வாககி யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை யுறுறுந் தான் மருகோடு மணிமாபத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொணறைமாலையை முடியிலணிந்த முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு, (திருமால்லீகிய) ஆமையினகரிய ஓட்டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம்பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதச்சலமானது பக்கங்களிற் பாய்கின்ற அழகிய மாப்பினிடத்திற சாப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மன்திலிருத்தவாம் எ - று

நிராமயன்—நோயற்றவன் கடுக்கை—முதலாருபெயர்

கருகு + ஓடு - கருகோடு

முதல்வந்தகாமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூடர்மலடிவெற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களையெழியுந் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவ பிராண விருப்பினபடி விராயககடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாகின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மாபகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம் (க0)

கு ய ர வே ள.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிகருந் தோறுஞ் சிரந்துளக்க வல்கடலுஞ் சேணிகந்த பெருவளையுந் திறத்திற குன்றக் கரந்துளக்குங் குறுமுனிகருந் கருத்தினமயல் பூட்டியகை தவஞ்சாலவெறிய னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவளை யுள துளை வைப்பாம்.

(இ - ள்பு) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரத்தின) மும்மதில்களையுழித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நீனைக்கும்பொழு தெல்லாரு சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளைவிசுங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிக்குன்றமுமபடி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மன னில் மயக்கமவிளைத்த வஞ்சகமிருந்த கிரவுஞ்சுகிரியின் மாபகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேறபடையை வலப்படுத்த துயாததிய இளையபிளையானா (நமது) மனதிலிருத்ததுவாம் ஏ - று

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுகிரிவன் தனதாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றவ கொள்க

அலைகடல்திறத்திறகுன்றியதாவது.

இந்நிரன தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவாமறைய, இந்நிரன அவரைத்தேடிக்க காணாது பிரமன சூழ்ச்சியால் திரிசிரினைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக⁴ யாக்குசெய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமத்ததியடைந்து, மாதா மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிரத்துக்கொடுத்துப் புனித்தனயினன். இந்நிரன் திரிசிரினைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓரயாக்குசெய்து அதிறேனெறிய விருத்திரனை இந்நிரனமேலேவ இந்நிரன தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருத்தமையின் விண்டு வின சூழ்ச்சியால் தந்திரமுனிவரது முதுகந் தண்டெனப்பைவாங்கி விசுவகன்மனால வச்சிராயுதமாகிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிராகக், அவனேபோசெய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன் அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்நிரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பாணஞ்செய்தனா எனப்பாம் இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“என்றவனிடக்கணமாப்பானிகலபுரிபுலன்களைநதும்
வென்றவனெடியோனறனைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவாந் தமெயமையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனுழிச்செந்நிவடிவினை மனத்துட்கொண்டான

கைதவன்கரத் துவருகடலைவெறபடக்ருவகையிற்
பெய்துமுந்தெலலைததாகிப்பருகினுனபிறைசோசெனனி
யையனதருளைப்பெற் றூர்க்கத்சயமிதென்கொனமூன்று
வையமுததொழி லுஞ்செய்யவல்லவாரிவரையனேரு.”—என்பதனுந்நிக
துளக்கவென்றதலை கரத்தைந்மிரத்திய காலத்துக கடலைகரத்திலெற்று
ஆசமயனிஞ்செய்தனரெனவும்,கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழுத்த காலத்து விநதத்தையடக்
கெனரெனவுஞ் சொல்லாற்றலகாணக.

பெருவனாதிற்றிற் குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவா தெனறிசைநோக்கிச் செல்லுனையில், கிரவுஞ்சன என்னு
மகரன மலைவடிவாகநீன்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய
முனிவா கோபங்கொண்டு “நீ இவ்வாறே மலைவடிவாக்ககிடந்து குமாரகடவுள் வே
லாயுத்ததிற்ரு இளையாகுக” எனச்சபித்தேகினா அதுமுதல், கிரவுஞ்சன மலைரூபமா
கவேயிருந்தன்ன அபபடியிருக்கையில், ரூபனமனது தம்பிமாகளில் இளையோனாகிய
யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் சூரனைச்
சங்கரிககச்செல்லுனையில் அவவிருத்தாரசவகளை யுணரந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள
வேலாயுத்ததால் தாருகனையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வளைத்ததனா இது
நிறக பின்னா விநதமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழி
யைமறைத்து உயாந்து வழிதோன்றது நிறப, அகத்தியமுனிவா வழிவிடுகவேன, அது
மறுத்துணாகக், முனிவா தமது தவமகிமையால் அதனை நீலத்திலழுத்தினரென்பதாம
இதனை,

கடீத்புராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்

“ஆனனமுனிகேளொருநீயிவவசலநீங்கித்
தேனாமருதவளமேயதெனனொடுகண்ணி
வானாபொதியமலைமேவுதிவையமெல்லா
மேனனெனவேந்கராகிவிளங்குமென்றான்”—எனவும்,

ஹை கிரவுஞ்சப்படலம்

“மாண்மதிபெருகுவெய்யோயமற்றந்நெறொனமைநீங்கி
நீணமலையாகிய்ணடேர்ந்துதியவுணாககெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோகருமேனைச்
சேசனமலிகடவுளொகருந்தீத்தொழிலிழைத்திபனனாள்”

“மாறபடுமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுனறனை
பாறபடுபுழைகளயாவும்பறபலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிராணதவுஞ்செவவேன
வேறபடைதன்னிறிபினனாவிளிகுதிவினாவின்னென்றான்”—எனவும்,

ஹை தாருகன்வதைப்படலம்.

“தாருகனமாபமென்னுததமபெருவனாயைக்கணெடு
சீரியகிரவுஞ்சத்திறிசோனதுபடுருவிச்சென்ற
வீரமும்புகழுங்கொண்டெவிளங்கியதென்னவங்கட்
கோரியுதுகளுமாடித்தண்ணெனமீண்டதெனே”—எனவும்,

ஹை விந்தம்மலம்புதபடலம்

“எறிகதிமதியினுகருமேகருநிறத்தாலவான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லெழுமயமாலபோன்றந்நெறன

குறியறிக்கஞ்சியாறுகொடுப்பேனெனதுதோற்ற
மறிசிலைமீண்டுபோகென்றவ்வனாமொழிந்ததன்றே.
அறபுதம்மராகொளளவாற்றவுந்ருநியோனவிந்த
வெறபின்துமபாதனனினமியுயரகுடவகைசேர்த்தி
வறபுறபுனறவலவேமற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொறபிலம்புருதுசேடனெனனிலையுற்றதனறே” —எனவும் வருவன
வற்றனறிக. (௧௧)

சேயஞலூர்பிள்ளையார்.

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான் பாலகற்றந்து வல்வீரீ தீங்கு,
முறைபுரியத் தககதென வடுததடி க்துப பாறகலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறைபுடனமண ணிடைப்புரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத
தீங்கு, மிறைபவனமெயப பணியாக விருமபதத்தை யடைந்தவரை
யிறைஞ்சி வாழ்வாம்

(இ - ள) வைதிகமார்க்கத்தினினுறுத் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலேக்கறந்து அபகரிக்கின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டன) செய்வதக்கது என்று
சமீபித்து அடித்துப் பாறகுடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சத்தனை சாரத்ததுடன்
நிலைமிகைப் புரளுமபடி அவனது இருகால்களுந்ருண்டாயுமபடித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச
பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம் எ - று

திருச்சேயஞலூரில வேதியாருவததில் எச்சத்தத நெனபவனுக்குப் புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாந்தர அறிவுத்தொடாசியால வேதாகங்களை
யோதா துணாந்து சர்வானமர்க்களிடத்தும் அனபினவழியொழுதி வருகையி லொரு
நாள அவலூ அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநீரையோடும் கூடிச்சென்றனர் அப்பொ
ழுது ஓர்மறுப பசுவொன்று அதனை மேயப்பாளைக் குத்தப்போக, அவவாயன் அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனை விசாரசாம ரதகண்டு மனம்பொழுது அவனைநோக்கி,
பசுகள் எல்லாதேவர்களும், தீரத்தவகளும், முனிவர்களும் பிரியாது குழ்ந்திருந்
தும் உறுப்புக்கள் யுடையன திருமஞ்சனத்திற குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிறகு அவற்றின சாண்மே மூலம் ஆதவின நீ இனிப்பசுக்
களை மேயக்கவேண்டாம் யானே மேயப்பேபென்னு அல்லூரா ரணுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கடையிலும் புலலுள்ள விடங்களிலும் மேயத்து நீ
காட்டி வெயிலவேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவரவா வீட்டிற்கனுப்பித் தம்
வீடுசோவாராயினா அப்பசுமபால திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவாரச்சனையில்
ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கடையில் ஓராததிமரத்தின கீழ் மண்லாற் சிவலிங்கநியமித்துப்
பாலினூலிடேகித்து, பத்திரபூஷ்பங்களா லாச்சித்துச் சிவபூசைசெய்துவந்தனா அத
னைக்கண்ட அவலூரா னொருவன் விசாரசாமா வினையாடுவதாக நீனைத்து ஊராருக்கு
அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சத்ததனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனா எச்ச
த்தனை அஃதுணமையாயின யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேபென்னு கூறி, தன்
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனை விசாரசாமா
பாறகுடங்களை நிரப்பித் திருப்பாளித்தாமாளு சேகரித்து மண்லாற் சிவலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப் பாலாலபிஷேகிக்கக் கண்டு மரத்தினினுறு மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொறகள்
கூறித் தண்டத்தாற்புடைத்தும் அவாமனம் சிவாரச்சனையி் விருத்தலின் உணாநதிலா
எச்சத்தனை அவரதுணமையறியாது பாறகுடங்களைக் காலாவிடற், விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா குரு பிராமணன் என்றவருநதது, அருகிருந்த வோரோ கோலையெடுக்க அது மழுபுக, அதனாவன காலகளை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனா. அவர் பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான இடபாருடராய்க் காட்சியளித்து, நம் முடைய தொண்டாகளுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாகக் காமேற்றக்கொண்ட அமுதம் பரிவிட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்று கூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச் சூட்டிச் சண்டேசுரபதி தந்தருளினவென்பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்

“தெடுத்தவிதழிசுழைசடையாதுணைத்தாணிழற்கீழ்விழுந்தவனாயெடுத்தநோக்கிநம்பொருட்டாலீன்றதானைவிழ்வெறிந்தாயெடுத்ததாயினியினிகுருநாமென்றருளசெய்தனைத்தருளியிமெத்தகருணையாற்றடவியுச்சிமோந்துமகிழ்ந்தருள

அண்டாபிராணுநதொண்டாதமக்கதிபுணைக்கியனைத்தாரா

முண்டகலமுமுபிப்பனவுசூருவெனவுமுனக்காக்ச

சண்டேசனுமாமபந்தந்தந்தாமென்றங்கொப்பொற்றட்டமுடிக்குத்

துண்டமதிசோசடைக்கொன்றைமாலவாகிசூட்டினா —என்பதனானாக்க.

தந்தையின் காலவெட்டுதல பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிகளை புடைமைநோக்கி அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது இதனை,

சிவஞானரீதியார்

“அரண்டிக்கனபாசெய்யுமபாவமுமற்றமதாகும்

பரண்டிக்கனபிலாதார்புண்ணியம்பாவமாரும்

வரமுடைத்தக்கனசெய்கமாவேவிதியதாகி

நரரினிற்பாலனசெய்தபாதகனமையாயத்தே —என்பதனானாக்க (கஉ)

திருநந்திதேவா

வேறு

வெள்ளி மாலவரை விமலனா விளம்பிய லேதந்

தெள்ளு மாகம் புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு

முள்ள வாறுதேந் துலகெலாம் வழங்கமுன ஹுரைத்த

வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாரம்

(இ - ன) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், ஐசுரிய பிறக்கல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்தது, உலகமெங்கும் வழங்குமபடி முதலிற கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவனென்னு மாசிரியனாததுதிப்பாரம் எ - று

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்படுத்தென்பது பொருள் வீத= ஞானம். வேதம் நான்காவன—இருக்கு - ஏகா - சாமம் - அதாவணம். ஆகமமென்னு மொழியில ஆவென்பது ஞானமும், கவவென்பது மோகமும், மவவென்பது மலநாசமுமாம் ஆகவே ஆனமாகளுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோகத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள் சிவாகாமம் இருபத்தெட்டாவன —காமி கம் - யோகசம் - சிவதியம் - காரணம் - அசிதம் - தீபதம் - சூக்குமம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான - சுபரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மருடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவீம்பம் - புரோஹிதம் - இலனிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம் எனப்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன.—பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதியபுராணம் - மாககண்டேயபுராணம் - ஆகதினியபுராணம் - பிரமகைவாதபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வாகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூடம்புராணம் - காரூடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் எனப்பனவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன—ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம் - கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாமப்புராணம் - சிவதனம்புராணம் - தெளர்வாசபுராணம் - நாரகிங்கபுராணம் - நாரதியபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பாககவபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிடடபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் எனப்பனவாம் இவ்வுபபுராணங்களுக்கெல்லாம் வியற்றிய அவ்வவா பெரால் விளங்கும்.

கலை—கற்றறநூரியது. கலைஞானம் அறபதது நான்குவகைப்படும் அவையாவன—அக்ஷரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இனிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப்பிரம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அததிரபரீகை - கனகபரீகை - இரதபரீகை - கசபரீகை - அசுவபரீகை - இரத்தினபரீகை - பூமிபரீகை - சுவகிராமவிலகணம் - மல்லபுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடனம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நடம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசயம் - இரத்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அகநிணித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திடித்தம்பம் - வாகருத்தம்பம் - சுக்கிலத்தம்பம் - கணத்தம்பம் - கடகத்தம்பம் அவததைப்பிரயோகம் எனப்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்தவள்ளென நந்திதேவையுரைத்ததென்னெனின, வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவா சனதருமரமுனிவருக்கும் சனதருமரமுனிவா வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவா சனதருமரமுனிவருக்கும், சனதருமரமுனிவா கைரிசாரணியவாசிகருக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரெனபது வரணமுறையாகவினென்க.

வள்ளல்—வளையாது கொடுப்போன

(௧௬)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லாபுக்கும் பரமதப பொருள்கள் கருதி யோமப்பெவாண னுதெனக் கண்ணுதற பெருமா னருளி னறபல வதிசயச செநதமிழ் பாடிப்

பொருளி தாடுமெனத் தெரித்தநால் வாககோயும் புகழ்வாம்.

(இ - ள்) பரிபகருவாரு சிறிதுமில்லாதவர்கள் பிரவேசிகும அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணராதிய (சமயாசாரியா) நாலவாசாரியுந் துதிசெய்வாரம் 6 -று.

கண்ணுதல—அனமொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்தாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமானை கையாடிக் கிழித்துள்ள ஓர் நத்தனவனத்தில உமாதேவியாருடன உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவா பின்சென்ற ஒன்றுமுளையாது இறைவரது இருவழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மையாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளையாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசக்திராசுகளுக்கு ஒளியுண்டாகக்கி உலகருகுறத் துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணெனப் பெயரெய்கினா என்பதாம் இதனை,

கந்தபுராணம்

“சசனையொருநாள் மமையெழில்பெறுகைலேக்காவிற்
பேசலனாடலுன்னிப்பினவரவழியீரணடு
தேசுகரத்தாற்பொத்தசெறிபுவனங்களையாவு
மாசிருள்பரந்தெலலாவுயிரகருமவருத்தவகொள்ள

ஒவருதன்னுதலிலுபபெருதனிநாட்டாலகி
யாங்குகொண்டொருளகொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளை மாற்றித்
நீங்குநீர்முதலானோர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்” —என்பதனுதிக.

நாலவாசன —ஆளுடையபிள்ளை—ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி—ஆளுடைய வடிகள் செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை அதிசயம் - திருநாள் சம்பந்தமூர்த்தியாயுள் ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளுமபெற்று, முததுச்சிவிகையிலவாகது, முயலக நோயையகற்றி, பொற்பந்தல பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, பழக்காசுபெற்று, மறைக்கத்தவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனலவாதம் புனல வாதங்களிலவென்று, சமணநாகசமுவிவேற்றி, புத்த நந்திதலையில இடவீழ்ச்சி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாகக்கி, எனபைப்பெண்ணைக்க செய்தவை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயுள் தமக்குற சூலநோயகற்றி, சமணர்களிட நீற்றறைவிடம் - இடறசெய்யாணை - கலவோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்தையரங்கனினினது நீங்கி, குலமுத்தியாயும் இடமுத்தியாயுந் தரித்து, அப்பூதிநீயனா மகனுக்குற அராவன விஷத்தையகற்றி, பழக்காசுபெற்று, மறைக்கத்தவைத்திருந்து, திருவையாற்றிற் கையா தரிசனருசெய்தவை முதலியனவும், கந்தமூர்த்தியாயுள் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான அடிமைசெட்டிகாட்ட வனெருண்டாக்கி, திருவதிகையில் திருவடிக்குட்ப பெற்று, திருவாருநிற் பறவையாமைணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோகி, குண்டையுநிற் கொடுத்த நென்மையைப் பரவையா மனைக்கு வருவித்து, செங்கல லைப்பொண்ணுக்கி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொண்ணைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்தி, திருவொற்றியுநிற் சங்கிலியாமைணந்து, அத்தொ பரவையா கொண்ட ஊடலதீரச சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானியிலவாகது திருக்கைலாயமடைந்தவை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரசத்தடியில் இறைவனுலுபேதசிககூப்பெற்று, கரிகளைப்பரிசுளாக்கி, புத்தகளைவாதிற் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி ஆழிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்தவை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (கரு)

மெய்கண்டேதவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செந்நீர்தாங்
கழிவு தூலகனின் முடிவெலா மகப்படுத்த தவறறி
னெறியெ லாமவிளக கியசுவ ஞானபோ தததைக்
குறிசெய் தீர்தமி ழாலுரை குரவணை பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விஷம் குவண்போல, ஞானசாஸ்திரங்கனின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றின் மார்க்கங்களை யெல்லாம் (நனகு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மெனனு னுல்க்குறித்த மதாரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுணரத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டேதவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோ தத்தை, சாவிஷாகன சகம் ககசுரு-ல மெய்கண்டேதவா செந்தமிழில் மொழிபெயர்த் தருளினரென்பது. (கசு)

நமச்சிவாயதேசிகா

வேறு

இருவினை யனுதி நிறற்ற கேதுவு மிருள னுதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மறறுந ித்தறமி
யருளபதித் தெனையு மாடகொண்ட டாவடி துறைக்கண் வாழுந்
திருவளா நமச்சி வாய தேசிகன் மலாததாள போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகளை தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆண் வாதி மலசம்பந்தம் அனுகியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீவ குந்தன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலவறிவினனாகிய) என் னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலாபோன்ற திருவடி துதிகப்படுவது. எ - று.

கடவுளவாழ்த்து முற்றிற்று

அவையடக்கம்.

சிற்பதூல் வழியிற் செய்த வருவெனச் சிற்பஞ் சார்நாப்
புறப்பொரு ளருவு மைங்கைப் புண்ணியன புணர்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவனபுகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த் ராவென பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்.) சிற்பதூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவருவத்தைப்போல, சிற்ப லகூண் மமையப்பெருத அற்பமாகிய பொருளினுற் செய்த வருவதையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாரா யின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விவைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல புதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும், ஏ -று.

● புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத லியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியலபு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கண்ணுதற பெருமான் ருனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னெனறா லநதப
பொருவிவி கதையான கூறப புகுநத்து நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முறமுறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நீனைக்கமாட்டார்கள் முற்காலத்திலு, நெற்றிகண்ணையுடைய சிவபெருமா ளும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிநதாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகபெருமானது சரித்ததை யான எடுத்தச சொல்லப்புகுந தது நகையதாகும் ஏ -று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்

விநாயகனெனபதற்குத் தனக்குமேல் ஓநாயனில்லாதவனெனப் பொரு டரவின் பொருவிலியெனக்கூறினர்

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளாப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியபப முனிவரனறா ன கோதிலெழுத தாகி யெனனு
முறுசுவைப பநுயிரெய தேனகழைநீ ராழிகடைந துலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான விநாயகமான மியவீர்த மினிபப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகராளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியபப முனிவா குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊறறெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருடபிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமானமிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினா, ஏ -று.

வேறு.

சொல்லாராத புகழ்ததொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த

துளுவாருல சிகாமணியாக கந்தப்ப னருளும்

வல்லான்மைத் தடம்புயத்தோன குளநதையூர் வள்ளன

மாமேரு காவலனும் வரம்பிலபெரும புகழோன

வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம பரபூபன விநாயகமான் மியத்தை
, யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்) (கவிவாணா செயத) பங்களிறி பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளா குலத்திற்கோர் சிரோ ரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கன வாயநதவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்புபோலக காததற் றெழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையல்லாத பெரிய கோத்தியுடையவனும், ஒளியாயநத அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக கொழுந்தாய உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதம்பரபூபன, விநாயகபிரபாவத்தை, யாவருங்கடையேற்றம்படித் தமிழ்ப் பாகனாலருளிச்செய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாயநத திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய அளவிலலாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவா செய்தரு ளினா எ - று

“ஆக்கியோன பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயா யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேட்போர பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாயப்பக காட்டல பாயிரத தியவபே” என்றும், “காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே” என்றுஞ்ஞத்திரமாகவின, “இருந்தறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின் மாத வனே” என்றதால் ஆக்கியோன பெயரும், “விநாயகமான் மியத்தை” என்றதால், வட மொழிப் பாககவபுராணத்தின மூலமாகிய வழியும், “எல்லாரும்” என்றதால், குண கடல குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்க லாகிய எல்லையும், “விநாயகமானமிய” மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், “தமிழால்” என்றதால் விருத்தப்பாககளாகிய யாப்பும், “உய” என்றதால் நுதலிய பொருளும், கேட்போரபயனுங் கூற்றொருனக கொள்க

இனி, காலமென்றதை இவா சாலிவாகனசகம் கச்சுஎ-ல இருந்தவரெனவும், கன்னென்றதைச் செனீனைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகா சநந்தியில் அரங்கேற்றியதெ ன்றும், காரணமென்றதை “சிதம்பரபூபனவிளம்புகென” என்றதால் அவராற கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க (உ)

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௧.

திருநாட் பெப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விககைத் பிரசன்ன விநாயக னுளார்
 நெடுந்த லாலவ னுடென்த தொண்டைநாட்டினையும்.
 விடுத்தி டாவ்வன சென்னைமா நகரையு மேன்மை
 மடுத்த நாவல்லா வியத்தக முநதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருநதிய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளிணற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாயந்த புலவாகன களிகுமபடி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். ஏ - று.

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துணை மர னுண்டுதுணை மர நாடாயத்
 தண்டகன பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னாத்
 தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றெனப்
 பண்டயன படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்.) பூவத்திர பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலநொடங்கிப்பொருநதிய இப்பழையநாடானது தேவாகனம் புகழ்ந்துணைமரன அரசுசெய்துதுணைமரநாடாயும், அதன்பின்னா தண்டகன அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னா தொண்டைமான அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவா ஏ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குற்றங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
 மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போககி
 யுயரிய நகரி தெனறே யுற்றமா காஞ்சி மூனூர்.
 செயிரறத் தனபாற் கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவீழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல் விருமபிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியா (புண்ணிய புரிகளில்) ஆழகரங்கனையும் வழியிலேவிடுத்த (தாண்டி, அவ்வேழமூன்றும்) சிறப்புற்ற நகரமிதுவேயென்று பொருநதிய சிறந்த காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமற்ற தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டுந் தது தொண்டைநாடு ஏ - று.

உமாதேவியா சிவபெருமானது திருக்கணபுதைத்த காலத்தில் ஆனமாககன இருளா லல்லலுற்றமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எம்மை யாச்சித்துப் பாகம் பெறுகவேன்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செய்து சென்றன ரென்பது சரிதம்

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,
 காசிகண்டம்.

“காசிமாயாபுரியவந்தகாஞ்சிமற்
 ரேசைகொளையோத்திவணடுவனாயொப்பறு

மேலொமதுனாயென்றிசைக்குமேழ்புவி

மாசுறுமுத்தியைவழங்குமென்பவே.”—என்பதனுநறிக.

(க)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தநா வலாக நெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டின நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராகி
கோட்டமில பொருள்க நெல்லாங் குறித்தெடுத்தாத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுக்குச் சிறப்புணாகப் புகுந்த கவிவாணாகன் யாவரும், குறை
வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீராணுமுதலிய நோணுத
வில்லாத பொருள்களையெல்லாங் சுட்டி யெடுத்தச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற
ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண்
முதலியன பொருநதி நிறைக்கண்டதொன கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்
தனாபோலு மென்பது கருத்து (சு)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழ்ந துழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல கொள்ளு மாறு வேறுவே ரெழுநு மேனாக
தழைபுனற பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ சீரார
பழையதுண் டர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ சொலவார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவாகன யாவரும் மணலி
னைத் தோண்டித்தாம விருமபிய நீரினைக் கொள்ளுமபடி (சால்முதலிய வருவேற்று)
வெவ்வேறாக ஒழுமுமாயினும், பெருகுகின்ற நீராயுடைய பாலாருனது காமதேனு
சொரிந்த பாலினொழுக்கு சிறப்பால், பழமையாகிய துணைநாட்டைப் பாலிநா
டென்றுஞ சொலவாகன எ - று (இ)

வேறு

மாவெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யிதெதுச்
சீல மெய்நிறிம வேறுமாயத தேவருக கமுதஞ்
சூல நல்கினன சாரநதுரு ஷேறுமாய் நாழு
ஞால நலகுது மமுதென நரலைநோக கினவே.

(இ - ள்) மாவென்று சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்
ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறம்பேறுகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத்
தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அறஞ்சு) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு
கொடுப்போமென்று கடலைகண்டன எ - று.

மாவென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகவின் னமது பெய
ருடைய வொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செயலோமென்று கருதியதாக வருவகஞ்
செய்தார். அமுதமென்பதும் அய்வாறே அமிர்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (சு)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செறிநதுயிர தேம்ப
வருவ வலவிட முதலிய பாககடன மற்றது
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற் குணவாய்ப்
பொருதி னாப்பெருங் கங்கைதோய புணரிசார நனவே.

(இ - ள்) திருமகனையும் 'யணை பொருளகனையும் தன்னிடத்துடைத்தாகி, முத்தர உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மூந்ததுஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆழோசனை மாகி, மோதுகின்ற ஆலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிந்த, உயாதேமப வருவவ்வீட முத்தர உதவி”
என்றவையஞ்செய்துகொள்க (எ).

எம்மை யூரதரு மிரதிர னினமலைச சிறகு
தமமை யீராதநாட டப்பிவர் தெரளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சுமமை மாகடல் குழிபடத தோயமவாய மடுத்த .

(இ - ள்.) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இரதிரன தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுகளையிரிந்த காலத்தில, (அவனகண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்தவோ மென்று விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானதீ குழிபெம்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமெனது இமாசுத்தின மகன (அ)
வெளிப்ப தெதினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிரதிர னதெது
விளிப்ப தினமையை நினைந்துவெண் டிபாப்புன முழுதங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்

(இ - ள்) வெளிப்படுத்தினாலும், அசமுதர வந்த (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வசசிரவேலேந்திய இரதிரன(இனி)காவதல்லது சமீபித்து அழிப்பதிலை யெனப்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சுர்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன எ - று.

அசமுதர க கடலிலொளித்த அமலையை இனி யிழைச்செய்யாநாதலினு அந்னை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றா கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுறது என்றும், கோபித்து என்றும் பொருளபம

“வெளிப்பதெதினும் * விளிப்பதினமையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்த னமேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிநு நீரரும பெரியரை மேவிடி னவாத
மொளிறு நீரெலா முறுவரென பதுகிட முவரி
ருளிநு நீரமுவண் ணமுங்குருஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயநதவெண் மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிநுத்தன்மையுடையவாகளும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம்.(அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் 'பேரிணாசலும் துளிககின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று

வண்ணம் - நிறம், ஈண்டுக்கருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாச்சி
னியும் மேகத்தில் நெருப்புமெனக். பேரொலிகடலினாச்சலும் மேகநர்ச்சையுமரம்.
மற்றவை வெளிப்படடை. (க0)

குங்கு மங்குலாளு சிலைதுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும் பசுப்புறச் சூறபொறை யாற்றாது
தங்கு மினனிடை றுடங்கவா யரற்றெலி தழுவக
மங்குன மங்கைநீ ரெனுமகபயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடும், இன்னவாய்ந்த
தேகமுழுவதும் பசுநீர்மெய்தவும், காப்பச்சுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன
லாகிய இடையொசியவும், வாயினாலினாச்சலும் ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய
பெண் நீ எனலும் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியுடத்திற) பரவினள எ-று.

குங்குமம் - செம்மைநிறம் ஆற்ற - ஈறுகெட்ட எதிராமறை விளையெச்சம்.
கவாபொ ருடபடு நூல்களின் கரிசெல்லா மகற்றி
யிவாபொ ருட்டிற் மிதுவென வியம்புமா ரியாபோ
லுவர் கற்றியொண டம்புன லுயிரெலாம் பருகத
துவரும் வெப்பறச் சொரிந்தன சுரந்தகா ரெழிலி.

(இ - ள்) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூல்களின் குற்றங்களையெல்
லாம் விலக்கி, மேனமையாகிய பொருளினற்றிற்மிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்க
கும் மேலோரோபால், கரியமேகங்கள் (சமுத்திர நீரின்) உப்புத்தன்மையை விலக்கி,
ஒளளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆகி, அதனைப்) பிராணிகளாலும் பருகும்படி, துன்புறுத்
தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்தப பொழிந்தன. எ - று.

காரெழிலி - காகாலத்ததித்தமேகம் (கஉ)
திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலாப பண்ணைத்
திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற் கான
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடுமபுன லருவி
விரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வளளியோர போல.

(இ - ள்) (மேகங்கள்) கொடையாளிகளபோல, சமுத்திரமாகிய நெய்தலை
முழுதும் பொழிந்தன, தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத)
நிலமுழுதும்பொழிந்தன, தண்ணிய நீழலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரி
சையெல்லாம் பொழிந்தன, நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறி
ஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. எ - று. (கங)

உரிய தாகிய பருவமில்வ வாரெழிற் ததற்பின்
கரிய வாகட னீரரசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரிய மாமழை மதிதொறு முழுமுறை பருகிச்
சொரியு மாகடன் பூண்டன சுராகளுந் களிப்ப.

(இ - ள்) உரியதாகிய (காப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு
நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் வீருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்
கள் மாதந்தோறும் முழுமுறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுக்குச் சந்தோஷிக்கும்படி
மழை) சொரியும் வதையாகக் கட்டையைக்கொண்டன எ - று.

மதிதொறு முமுமுறை பருகிச சொரிதல் - மாதமும மாரிபெய்தல். அதுஒன
பதுதினங்கள் கழிந்தயின்னா பத்தாநாளில மழைபொழித்தவென்பது ஆனரோ உலா
யிற்கண்டது (௧௪)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியாபால வழங்கித்
தூய வரன்பொரு ளெளிதுறுஞ் சுருணரே போலத்
திய தாமபுனற் செழுமுகிற களித்திருங் கடலும்
பாய தீமபுன னதிகளாற் பருகின மாதோ

(இ - ள்) மாயாகாரியமாகிய பொருள்தனை அடியவாகடருக் கொடுத்து, சிற
ந்த மோகப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோபோல், பெரிய
சமுத்திரமும் தீய (உலா) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மீதர்
மாகிய நீரை (கவகையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின - ள்

மாதோ - அசை

(௧௫)

அருவி வீங்கின மலைகளாகான யாறுமிக காராதத்
பொருவில் கானகம் பூமபினை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருதவைப் பிடங்குள
பெருக ஹ்மின நேனிகள பெருங்கடற் கரைக்கே

(இ - ள்) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிலங்குகளில்) அறுவியாறுகள் டெரு
கின ஒப்பிலாத முலலைல்லங்குகளில் காட்டாறுகள் மிருந்து ஆர்ப்பரித்தன மருத
நிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் காலவாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நீரைந்
தன பெரிய (வெய்தல்லமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெரு
குமபடி பூற்றெடுத்தன - ள்

(௧௬)

மலாத லைபுவி யுயிர்தனும் வானவா குழுவு
மலக லினபுற வுதவிரெய தருளுமா மழையி
னலனு ராததன நலத்தகு நானில வரைப்பிற்
குலவு மைநதினை வளமினிக கூறுது முறையால்.

(இ - ள்) இடம்கனற் பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவாகூட்டமும், குற்ற
மில்லாத இனபத்தை துக்கமுமபடி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிரப்
பினைச் சொன்னோம் நன்மைபொருந்திய நாலவகை நிறங்களாகப் பிரிந்த பூமியிற்
பொருந்திய ஐந்தினை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக் கூறவரம் - ள்

திணைகள் ஐந்து அவை குறிஞ்சி - முலலை-மருதம் - வெய்தல்-பாலை-பெய்
பமெ அவற்றடகுறிஞ்சி - மலையும்மலேசோந்திலினும், முலலை-காடுங் காடுசோந்த பூமி
யும், மருதம்-விளைநிலனும் வாசஸ்தலமும், வெய்தல் - கடலும் கடற்கரையுங் கழியுங்
கழிக்காணும், பாலை - இந்நாலவகை நிலத்து நிகழுவதுமாம் (௧௭)

குறிஞ்சி
வேறு

வெளகீடுவெற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெளளிய விமைய வெற்புஞ் சிறந்தது மூவாத்தாங்கி
யொளளிய மேரு வெற்பு முயாந்ததென ரோங்க லெல்லா
மளளிலை வேலற் றாங்கி யருமபயன படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியானைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயாவற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவும் கூடரிய வெற்றிலைபோன்ற வேற்படை யேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். ஏ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, ஆந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தமபாலுறப்பெற்றமையானெனக் (கஅ)

பனறியைத் தொடர்ந்த வேடன பயந்தசே யிவனு மாய வனறியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட னென்றது முகவன் வைகு மிறுமபுஞ்மு பசுமபொற் சாரற் குன்றக் கீமன்று மெங்குங் குடிக்கொளும் வேட்ச சாதி.

(இ - ள்) (முகாசுரனென்னும்) பனறியைக் (கொன்று அரசுகளைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான பெற்றருளிய இவனும, (திருமால்வனவாரமாகிய) மாயப்பனறியை வேட்டையாடி (ஆதன) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்ருங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியப்பொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிட்டங்கனிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேட்சசாதி குடிக்கொண்டிராநிற்கும் ஏ - று

பனறி - வனறி “பவயேரபேத” எனபது விதி

இறுங்குஞ்மு எனப் பாடமுமுண்டு இறுங்கு = சோளத்தி லோரவகை (கக)

மலைவரு முமையானா முனகை வளாகிளி யினமா மெனதே யலைசிதைந் கெரியு மென்று மணிவகை கிழவ னூாதி யுலைவறு மயிலா மெனதே யுலப்பிலா மரினு மீண்டி யிலைவளா சாரற் சோலை யினத்தொடும பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) இயாசலத்திறேனறிய உமாதேவியாரது முன்கையில வளாகின்ற கிளியானது(சுமகரு) இனமாகுமென்று கருதியே ஆலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும், அழகிட குறிஞ்சி நீலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்காநியாகிய கெடு தலற்றமயில்(தம்பகினம்)ஆகுமென்று கருதியே கண்கிலவலாத மயில்களுக்கூடி, சளிர்கள வளராந்நற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும் ஏ - று

கிளியும் மயிலும் இனமாகுமெனதே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக (உ௦)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பனறி வென்ற தூயவன் குழல் வைகற் றோலலியில் வளியுண்டாமென றுயின்ற கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற மேயின் மடங்கல் வேழம் பனறியும் வேங்கை மற்றும்

(இ - ள்) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பனறியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கெண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான வசிக்ருமிடத்தில் (நாமும்) வசித்தால், தோலவியல்லாத உலல்முண்டாகுமென்று உட்கொண்ட கருத்தாடன சிங்கமும் யானையும் பனறியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுக்கு சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிப் பொருந்தின ஏ - று.

மதமலை=மத்தையுடையமலை, சிங்கமெனந்து சிங்கமுகாசரணையும், மதமலை தாரணையும், பன்னி திருமாவின் வராகவுருவையு முணர்ந்தி நின்றன.

தோலியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோலியிடையத்தக்க காலமவரின் இப்பெருமானுனால் வலியுண்டாமென்றும், தோலி தேவகியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படு தோலியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க. (௨௧)

வெறிகமழ் நாகச சூழல் வெறிமத நாகந துஞ்சும
ஸ்ரீவளா வேங்கைச சூழன முத்திரசின வேங்கை துஞ்சு
சேரியிலைச சேவின சூழ நிரிதரு சேசக கடுஞ்சு
கறிவள ரிலலஞ சூழல் கானவ ரிலலந துஞ்சும

(இ - ள்) மணமலீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மத்தையுடைய யானைகள் துயிலபுரியும் தனிராக வளாகின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முநிராத சினத்தையுடைய வேங்கைகளு துயிலாந்ற்கும நெருங்கிய நிலையையுடைய செம மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும் மிளக்குக்கொடிப்படாத தேற்றமரத்தடியில் வேடுவா சிறநிலகளை பொருங்கியிருக்கும் எ - று (௨௨)

முருகவேள வலியென சொல்கேன முநதிறப் பணியும் வேடா
திருகுலா முகத்து ரோமஞ் சென்றெரு கணையாற சிங்க
மருவியாய மதமால யானை யடலகெழு கெழல் வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீள்குவா நாள நாளும்

(இ - ள்) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுன்னா வணங்கும் வேடாகள தமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினினதுஞ் சென்ற ஒருபாணத்திற்ற சிங்கமும், மத்சலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்கப் பணியும், வேங்கையும் (தமமைக்கண்டு) பயப்படுமபடி வேட்டையாடித் தின்னதோறுந் திருமபுவாகள (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வலப்பத்தை யாதென்று (அளவிட்டுக்) கூறுவேன எ - று

அந்நிலத்து வசிக்ரும வேடா விலமுதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையவைத்து எய்வெனக்கூறுதல் காண்பரம்பரையில் கேள்வி அன்றியும் “வேடா முகத்தரோமந் திருகுலா சென்று ஒருகணையால் * * * வேட்டையாடி மீளவா” என அவையஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டையாடி வருவா என்பொருள் கூறினும் பொருந்தும் (௨௩)

சுநதன மகிலகற பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிசு
செநதீன வித்துவாரகன செழுங்கன மடுகருந் தோறுங்
கொந்துகொண்டெழுந்த தாமங் குன்றக முழுதும் போரத்திட
டநதரத் தமரா தூய வாககையுங் கமழப் போரக்கும்

(இ - ள்) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுகிய மரங்களை வெட்டியெறிந்து, செவ்விய திணையை விதைப்பார்கள (அவ்விதகில) தீழுட்டுந் தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புக்கையானது மலையிடமுழுவதும் முடிக்கொண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவகளைத் புனிதமாகியசரீரத்தையும் பரிமளிக்ருமபடி மூடாந்ற்கும் எ - று அமரர்—இறப்பற்றவர்.

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக்குறவாணா வெட்டியெறிந் தசந்தன முதலியவற்றி னிசந்தனத்தில தீ யூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துணர்த்தனா (௨௪)

ஆரமு மகிலு மற்று மாருயிா மடிந்துங் கந்தன
சேரவின னவாகு நல்குளு செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூரந் மிலாத வாறுங் குறித்தெழுளு சமழ்ப்பான முற்றம்
வேரலக னுரிஞித் தாமே வெந்தழன மூழகா நிற்கும்

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகினமரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிா நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருநதக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய ஸ்ரீதத்தி னூல, முதிர்ந்த மூங்கில்கள (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவவின அகினியில மூழ்கும் எ - று

மூங்கில்கள ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல, சந்தனமுதலிய, மரங்களுந் தேவார்களுக்கவியாதவபோல யாம பயன்பட்டிலோமெனனும் மனவருத்தத் தானெனக்கூறினா (உரு)

இருமபனை வெளிற்றின புனசா யெனமலி மயிரி னுக்கைக
கரும்பெருங் கரடி வேயகால கனலினை யஞ்சிச சாரத
தரும்புகர தேற்ற பூங்காந் தனபெயா குறித்து வானம்
வரும்புயல வளைத்துச சீத் மலிந்தத னுயிராக காக்கும்

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின புலவிய செறும்புபோன்ற (கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடி யானது மூங்கில சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவெனனூர்) தனபெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழ லும் மேகத்தைவிரைத்துத் தட்பமிக்குது அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் எ - று

தனபெயா குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவெனது பெயராதலின

“இருமபனை வெளிற்றினபுனசாயெனமலிமயிரினுக்கை” என்றதை, திரு முருகாற்றுப்படை “இருமபனை வெளிற்றின புனசா யனை - குருமயி ரியாகக்கை குடாவடி” என்பதுபோல “வெளிற்றின இருமபனைப்புனசாய் எனமலிமயிரினுக்கை” என அரவயங்கொள்க (உசு)

தனூயக் முழுதும் விற்குளு சந்தனப் பொதுமப் ருள்ளால்
வினாறுகா விருப்பாப் பால மேவிய வராவி னுசரி
நிராமணி யிருளசால் ஏத்து நீடொளி விரிகளுங் காட்சி
வரைபர மகளிர வைத்த விளக்கமே மாணு மனதே

(இ - ள்) நீலவுலகமுழுதும் விலகொள்குளு சந்தனச சோலையில், வாச ததை நுகர்தலாகிய இச்சையினுல மிகுத்துச்சென்ற சாப்பங்ஷினை உச்சியிலுள்ள வர்ச்சையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தை யுண்டசெய்யுந் தோற்றமானது, அகருறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிரகன தாபித்த விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் எ - று

நாகரத்தினவகன அரமகளிர வைத்த தீபங்களபோன்றிருந்தனவென்பதாம்

வெளிற்றி லவுணாத தாககி விண்ணை சளித்த நம்பி
சிறந்தையின மகிழ்ச்சி கூரச சோந்தவன செவ்வி நோக்கி
மந்தன மான வெல்லாம் வகுத்துரைத்த திருத்தி யாலென
நிந்திர னேவப் போர்தாவ கிளமுகி நவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) கொடிய வலியமைந்த (சூரபனமனுதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராசசியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிறகளிப்பு மிகுமயடி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்து அவரிடம் இரக்கியீங்கனையெல்லாம் விளக்கிக் கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவசசென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அமலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று

நம்பி - பெருமையுடையோன். மந்தனம் - மறைபொருள் (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்கு னோநது
மந்தகவ கிழியத் தாககி மருப்பின்வே ரருந்த-சுநது
ரித்தில மூங்கின் முதத நிரந்தன வஹீமீன் பால
ஊததமன கருணை வேண்டி யுடுத்தி எடுத்த போலும்

(இ - ள்) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிப்பினாறு அறைந்து தந்தவர்களின் வேர்னைப்புகித் தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முததங்களும், மூங்கிலினின்று திரந்த முததங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விரும்பி நகத்திரத்தொருங்கின் சமீபித்தனபோலும் எ - று

மருப்பினவோ—யானைக்கொம்பின் குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மெனமைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்று மூங்கிலினின்று தோன்றமோ வெனின் முததுச சனித்தருரியன இருபதிடங்களாய் அவற்றை,

“தந்திவராகமருப்பிப்பிபூதந் தனிகதவி
நந்துசலஞ்சலம் நிறைகொகருளினிமனினா
கந்தரஞ்சாலீகழைநனைலாவினபலகடவுசயிகா
இந்துவுமபுகரா முததமீயுமிருபதுமே’ —என்பதனானறிக

அறுமீன் பாலனெனந்து, முருகக்கடவுள் ஆறு குழைகளைக்காசு சரவணப் பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானா அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, காத்தினை நகத்திரமாகிய ஆறுமாதாக்களையும் பால கொடுத்து வளாகக்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று இதனை,

கூத்தபூணம்.

“ஆறுருவாதலோடுமறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தமவியத்தகுதுணைமென்கொங்கை
யூறுபாலமுத்தமனோருத்தவலுமுறுவலசெய்து
மாநிலாவருளாலாற்றவருநதினனபோலவுண்டான்’ —என்பதனானறிக.

மீன் - நகத்திரம் அறுமீன்களாகிய காத்தினை மாத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவனறிருவருளேப் பெறுதுமென்று வீணய நகத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போனனை வெண்பதாம் (உக)

நெருப்பவிரை தீனைய காந்த னினைநினை மலரந்து நிற்பச்
சுருப்பின் நெருப்பென நெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன பயந்தவன் முடிகக ணேற
விருப்பன் வென்று முசா திடையொழிந் தகலவ போன்ற.

(இ - ள்) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தன் மலர்கள் விகசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள்(அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவிலைகையிலேந்திய சிவபெருமான் பெற்றநுளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில (அமமலாகள்) ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற) படியாமல இடமவிட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. ஏ - று. (௧௦)

தகதமக கியனற செயகை பிறாக்கெலாந தகாத தேனு
முததம மாவ தெனறே யுணாததுமோர சானற தாகச்
சித்திரத துருவு நேராத திருததரு மகளிரா தமமை
வைததனா குன்ற நாடா ஸ்ராதீன காக்கு மாறே

(இ - ள்) அயலாக்கெலாந தகாததாயிருப்பினும், தககடங்களுக்குரிய தியற்சைசெயல உத்தமமாகுமெனறே யறிவிக்கின்ற வேராசாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தாகள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரா, வளாகின்ற தினைப்பயிரைப் பாகுமபடி (காவல) வைத்தார்கள ஏ - று (௧௧)

மயிலகளுந கிளியுந தமமை வளரியன மொழியால் வாட்டு
மயிலெட்டு பகைத்த வாடக ணணங்களுக கணங்கு செய்யப
பயிலிய தொழிலே போன்ற பனமுறை புனத்துச சேற
லுயிரினை யோமப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே

(இ - ள்) மயிலகளுந கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளு மிருப்பவும், விடுதது (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தமமை) வளா கின்ற சாயலினும் சொல்லினும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேறபடையோடு மாறு கொண்ட கூாமைவாயாத கண்ணையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல் கின்ற செயலே போன்றிருந்தன ஏ - று

“மயிலகளுந கிளியும் (தம) உயிரிளையோமபவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பனமுறை சேறல தமமை வளரியன மொழியாலவாட்டெம் அயிலொடுபகைத் தவாட் கண்ணங்களுக்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற” என முடித்துக் கொள்க (௧௨)

கற்பினுக் கெதிரில் லாத கதித்தவச சீரமு மூரற
பொறபினுக் கெதிரில் லாத பொழிகதிா முததுளு செங்கை
யுறபல விரலிற்றுகு முறுகவன வைத்துச சுற்றிப்
பறபல புள்ளு மோட்டெம் பாவையா பண்ணை யெங்கும்.

(இ - ள்) கற்பின் வணமைக்கு எதிரில்லாத ஒளியையுடைய வசசீரமும், பறகளின் அழகுக்கு எதிரில்லாத பொலிசெதும் முததங்களும்(முதலிய) இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கமுரீமலாபோன்ற விரலிற்றுகியுள்ள பொருந்திய கவணில வைத்துச்சுழற்றி நானாவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையா களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன. ஏ - று

பண்ணை - மாதாகூட்டம். கவண - கல்லெறிகயிறு.

(௧௩)

மணிபல விமைக்குந் குன்ற வாணாகள் விளைத்த வேனல்
தணிவிலபல வளனுங் கொய்யாத தகவுறு காலத்தோடு
மணிபல வணிகந்து மன்ற லாற்றுறு காலங் காட்டிக
கணியென நின்றவேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ள்) பலரத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழும் குறவர்கள் விததியதினை முதலிய குறையிலலாத பலவளங்களையும் அழைப்பதற்குத் தருதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுங்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானதுகற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும். எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமுங் குறவா மணம்புரிகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்தது “கணியென கின்ற வேங்கை” என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரினும் கண்டென மொய்க்காமை யான “கற்பகநிகரபூகும்” என்றுங் கூறினா. (ஙச)

மெல்லெனத் தவழந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாயநது

கலலைபுங் குழிப்பக கலலுட கதுவிய தேரை பாங்கு

ரொலலைபாயந் துழலா நிறகு முற்றகே வலத்தினீங்கி

வலலவ னருளா லாவி சகலத்தின வழங்கு மாபோல.

(இ - ள்) மெனமையாத தவழுகின்ற தெளவிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாதைகளையங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாதையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவததையினின்றும் நீங்கி, எல்லாமவல்ல இறைவன் நிறுவருளாத சகலத்திற பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் வினாநது பாயநது (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும், எ - று

அருவிப்பெருக்காத பாதைகள் குழிபட, அப்பாதையுளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களிற்பாயநது வினாநது சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல் சகலம் - கலத்திறநில

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீரவளங் கூறினா

(ஙரு)

சண்பக நறுமழந் தாது ததைந் ததனை டலைப்ப லாவின

மண்பக முதிர்ந் தவோகுகோட பழத்துறு வாசீம் விச

நண்பக துனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோகுகும்

பண்பக முடையான போலப் பமரங்க ளனுந் கா நீங்கா

(இ - ள்) வாசனைப்பொருந்திய சண்பகமலரின மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தடையிளவுபட வேரிதபற்றிய முற்றிய பழத்தினுற்ற வாசனையீச, விரும்பமுடைய மனதில் துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்கும்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகினைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா எ - று

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கிவட ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க. (ஙச)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்

விருப்பொடு விளைதத் வேனென மிருந்தவை வனமே தோனா

பருப்பதம் வாழ்வ தெனறும் பருகுவ தருவித்து நீர்

பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புலையி ரெனப் தெனனே.

(இ - ள்) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில் இருப்பது பெரியசனிகளுங் கந்தமூலங்களும், விருப்பமாகப் பயிர்செய்ததினையும் மிகுதியாகிய மலைகளிலும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெய்தொழுதும் பருகுவது (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலங்களைப் புகழ்ந்து பேசாது இழிகதோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம்? எ - று

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படாகைக் குறிப்பு வினைமுறறுகட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது எனப்பராமுகமாகக் கூறினரெனக். (கௌ)

பெறுங்களைத் திரகத்தைக் கீரணுன பேதுறு மிராமனபோல
வறுங்களைத் தெய்தி மாழகி மாதரை யிலலின பரங்க
ருறுங்களைத் தியாமத தெய்து முத்தமா நுகரு மினப
நறுங்களும் புயற்கு மாற்கும் வலாரிககு நண்ணு ருதே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவனாகித் துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களைத் தாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்குநிலுள்ள சோலையில் நெராதிரியிலடையுந் தலைவர்கள் அதுபலிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாயத்தேனையுடைய தாமமாமலரில் வாழும் பிரமணுக்கும் விண்டவிக்ரும இந்நிர னுஞ்ஞம் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அகப்பொருள் விநாயகம்

“இவ்வகை யிகத்தது பகருகிற யிரவுக்குறி - யிலவரை யிகவா வியலப் பிறும” — என்றது சூத்திரமாதலின், “இல்லின் பாங்கு நுறுங்களைத் தியாமத தெய்தும்” என்றா

வலாரி — வலாசுரனை எசங்கரித்தவன், இந்நிரன் அதாவது, —

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்போன சிவபெருமானை நோக்கித் தவரு செய்து பெற்ற வரத்தினுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்நிரனை யறைகூவியசெய்ததனை இந்நிரன் இவனைத் தந்திரமாக வெவ்வேண்டுமென்று டுகொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ என்று நண்பனே! பகை வனல்லனீ ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பி யிருக்கின்றேன் யாது வேண்டுகின்றன? என, வலாசுரன் இந்நிரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை நீயடைந்த வெற்றிபோலவேயுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும் யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றனனேன் நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போமூனையில முதுகுசாட்டி யோடினவன் பெற்றுநீந்தையை யடைவே நென்றனை இந்நிரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே! வல்லபபுருஷனே! யான கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓயாநகுசெய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென் வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாருகவெனறுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் ததீசி முனிவா கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வசிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அமுமுனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பிற்குக் கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டென்பாருமென்று தன்னுட்பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்நிரன்செய்த யாகத்திற பசுவாகி யுயிர்த்ததன். வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்நிரன் வலாரி யெனப்பட்டனன். இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“நறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
கூறியான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனகியாதென்பாற்
கூறுநீயதீனையின்னெகொடுக்கலெனுகினின்போற்
பாறுவீழ்கள்ததிறப்பட்டபழிப்புக்கழ்ப்புறுவனெனான.
மாதண்டவவுண்ணர்மாற்றமகபதிடேட்டுவருது
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடுமபுரம்பொடித்தானவெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோவேளவியானபுரிவனீயப்
போதண்டாககூட்டவாவாயப்போதுவாயவல்லையெனான்”--என்பதனானறிக்க ()

கைக்கிளை பொருந்தாக காமங் காதுலை திணையிம் மூன்றுட
டொக்கவைந் திணையு மேலாச சொல்லுவ ரிவற்றி னுள்ள
மிக்கதாம் புணாசசி யினபம் வியத்தக வெவரு மெய்தித்
தக்கவா நெழுக்கும வீவற்பின நகுதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) கைக்கிளையும், பொருந்தாககாமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு
மாகிய இம்மூன்றனுள், தொருகியாகிய ஐந்திணையையும் உயாவாக வுணாப்பார்கள
இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க
அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் நன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவா
யாவா? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாககாம மென்பவற்றை அகப்பொருள்விளக்கம் “கைக்
கிளை யென்ப கொருதலைக் காமம்” “பொருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம்” என
வருஞ் சூத்திரங்களானறிக்க. காதுலைந்திணையென்றது குறிஞ்சியிற்புணாதலும், பாலை
யிற்பிரிதலும், முல்லையில இருத்தலும், மருத்தலில் ஊட்டலும், நெய்தலில் இரங்க
லும், நிகழ்தலினென்ப இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்

“புணாதலும் பிரிதலும் மிருத்தலும் மூடலும் - மிரங்கலும் மிவற்றி னிமித்தமும்
மெனவாக - கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிருவகைத்து”.—என்பதனானறிக்க. (௩௯)

அலாமணித் தவிசி னானை யடித்தருஞ் சிறைமி லீட்டு
மலாதலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்றா நினமலக் குமரி நாளு
நலமுற் றிருக்கும் பாலே வளமினி நவிறு வாமால்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரை மலாபீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்
தாம்) குட்டி அரிய்சிறைச்சாலையி லிவெத்தது, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி
செய்த சிறந்தமுருக்ககடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச்
சொன்னோம் அமலையாகிய தூக்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்
கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம் எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது

பூர் முருக்ககடவுள், நவவீரா முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையா
கிய திருவினையாடல்களைச் செய்துகொண்டு ஸக்கதகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில்,
ஒருநாள் பிரமனமுதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையடைந்து சிவபெருமானை
வணங்கித் திருமினா. அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து “நீயா? உன் செயவென்னை?” என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து “நான் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்யபவன்.” என, “நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்” என, “பெருமான செயதவேத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்” என்றனன் அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் “வேதநதெரியுமாகிற் சொல்க” என, பிரமன் இரூக்கு ஒதுமபடி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன் முருகக்கடவுள் “போதும் அதுவரையிற் பெருநகூறி மேலே சொல்க” என, பிரமன் பெருநுண்ணராத் மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தார் நிலயிற் குட்டிக் காலாறுததைத் துத்தளளிச சிறையிலிடுமபடி பரிசனாகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனா இச் செயதியறிந்த விஷ்ணு, தேவா முனிவர் பஹ்ரோடுவ கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி “என் புதலவனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான திருநாந்திதேவனா விளித்து “நமது கடனே யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநாந்திதேவா அவலாககிணையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸகந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவா மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திருமயினா பிறகு பெருமான திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித் தனா என்பதாம் —இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுர்படலம்

“எட்டொ ணாதவக் குழிலையின் பயனினைத் தெனறே
கட்டு ணாததிலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செயவதித் தன்மையே தோவெனாச் செவவேன்
குட்டி னுனையனைந்துமா முகங்களுங் குளுங்க

மறைபு ரிநதிடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலாமே
ஹைபு ரிநதவன் வீழ்தரப் பத்ததின லுதைத்து
நிறைபு ரிநதிடு பரிசன னைக்கொடே நிகளச்
சிறைபுரிகதிடு வித்தனை கந்தமாரு சிலம்பில்” —என்னுஞ் செய்யுள்

களாணுணாக.

(௪௦)

பாலை.

வேறு

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள பலபடையும்
பறறுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழலகொப் பளிக்கும் பரனமுரம்பு
முறுறுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலுடைய கோபமானது
கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும், பல ஆயுதங்களைப் மேந்திய கைகளையுடைய
வனும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவனும் என்னை யாட்கொண்டவருமாகிய பண்
ண்ம பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு)
சிறிதும் நிலயாதவனமை [வலியினமை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும்
பரலடுத்த உயாநிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத்
தக்க) இடமாகக்கொண்டனள். எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - தூக்கை.

(௪௧)

தண்ணம் பணத்தி னராவனாத தவளமதிககிற றெனிரசமுலப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னாப் பயிலு மாறற மமககெய்தும்
வண்ணம் பணத்த திறத்தானே வருநதுஞ் சுரததுக கானையர்கள்
கண்ணம் பணத்த மாதரொடுங் கலந்து வாழுங் கடனபூண்டார்.

(இ - ள்) படத்தைபுடைய மூம்பினுல வளைதத தப்பமாகிய அழகிய வெண்
ணிறம் வாய்கத பிறைசசாதின பிரகாசிகுஞ் சடையினையுடைய தூக்கா தேவியின்
சநநிதான விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினுலே
(யாவருமு) வருந்தத்தக்க பாஸ்யிலே மறவாகள அம்பினையொத்த கண்களையுடைய
மனைவியரோடுங்கூடி வாழுகடமை பூண்ட ராசன் எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிரொருநா தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய மலாததுமபை வாராநது திருகு மருப்பிரஜைத்
தேரா யணியா யெனசசெநாய சேனங் கழுடுகென றிவைப்பலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்) ஆபரணமாகத் துமபைமலா மாஸ்யணிகது நீண்டு வளைந்த கொம்
பினையுடைய கலை மானறையையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும்
எதிராகின்ற போரவீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாக்கும்படி வாராய் என்று,
செநாய் பருந்து கழுடு முதலிய இவையாவும், தூக்காதேவியை யடுத்தனபோலப்
பாஸி நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும் எ - று

தாராய அணியாய் எனபதில, தா-தூசுப்படை அணி-பெரும்படை எனக்
இவ்விரண்டிமெ சைனிய பேதங்களான வருப்பு - எமக்கும் என்ற வுடமை உன்னே
டுள்ள பூதகணங்கட்குறி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில தோ - வாகனம் இக்களை,

கந்தநாபூதி

“காமாமிசைகாலனவரிதகலபத்

தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்”.—என்றதனாற்றிக (ச௩)

பொருள்கள விளைப்பா ரீங்கிலலை பொருநதி வாழு நிலத்தெயினா
மருவு நெறியி னடப்பாரா வருத்திப் பறித்தே யுயிராவாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல ணினாதேருங்
கருவி முகில்கள வழங்காத் கனலசோ சுரத்துப் புறவுண்மே

(இ - ள்) (நெருமுதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவாகள இந்நிலத்திலிலலை,
(இப்பாலை நிலத்தில) இருந்த வாழ்கின்ற எயினாகள, பொருந்திய வழியில் நடப்பவா
களை வருத்தப்படுத்திப் பொருளபறித்தலினாலேயே சிவித்திருக்குஞ் செலவமுடைய
வர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிடுக்குகிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்
திற்குத் துணைகருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை
நிலத்திலுள்ள புறக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆவருள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத்
தேடாநிற்கும் எ - று

“சிறுகல இனாதேரும-சிறுகுன்றுகளில இனாதேடுமென்பா. அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரா நெடுநதூ ரத்தே யெதிரானாகுகி
மறியு மிடுமபைத் திறநிலத்தின வருதல் வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னோங்குளு சினைகடொறு
முறுக வுலாநெற றினிதொலிககு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலாகளையுடைய காட்டுவோறு
யமர்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருநூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து
மறிதலாகிய துன்பதையுடைய இரதப்பாலை நிலத்தில வருவது வேண்டாமென்ற
கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயாத ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லா
முற்றவுலாநத நெறற்கள் இனிதாக வொலியாநிற்கும் எ - று

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மரியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச்
செய்யுமெனப் பொருளகூறினுமையும

இடுமபைத்து—அஃறிணை யொன்றன்படாக்கைக் குறிப்பு வினையாலீணாத
பெயர் (சுரு)

அருப்பு முலைமா தர்னெயின ரமர்தம் கீர்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக காமா குரமபைக குறுமபுதொறுகு
சுருப்பி னினமுந தேனினமுந சுழன்று துதைநது தாதருநது
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமமு மியலபினதே

(இ - ள்) அருமயிய தனதையுடைய மங்கையருடன் எயினாகள் தங்கி
வாழ்ந்தரு ஈந்தினுன மூடப்பட்டியற்றிய எவ்கள சிறிதுகு சஞ்சரியாத அழகிய சிற
றிலகையுடைய குறுமபுகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன வண்டுகளின்
தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரநதத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின் நல்ல வாச
மானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயலபினையுடையது எ - று

சுருமபு - வண்டில் ஓவகை இதனை யாண வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி குறுமபு - பாலைநிலத்தா இருப்பை - இலுப்பை (சுக)

இருமபொ னுருகுளு சுரத்திடைநின் நெனறுழ வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வருமபுண ணியத்தா டுலயிறறியாத மணிநித் திலநதாழ குவிமுலைபோ
லருமபு மவாத மிளமுலைமே லவாநத திதலை நிறமேபோல
விரும்பு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயாகோங்கு

(இ - ள்) உயாதத கோங்கமரங்கள் வலிய பொண்ணுது உருகத்தக்க பாலை
நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செயத் தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினு
ளையறியாகனது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அருமபா
நிற்கும், அம்மங்கையரது முற்றத் குயத்தினமேற்படாத தேமல நிறத்தையே
போல, (யாவரும்) விரும்பும் (சனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமுங்
கலந்து விளங்கும் எ - று.

கோங்கமரங்கள் அருமபலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாயநிருத்தலும், அப்
பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால, அந்நிலமாதா குயத்தைப்போலும்,
அதிற்படாநத தேம்போலும் எனரா (சுஎ)

ஆறறி னியங்கிப் பெருநதாக மடுதது ளாராகண் முகநதுண்ணச
சேற்று மணமே மிகவிசுளு சினனீர் முழுதுளு செழுமபைநதே
ஹாறு மலர்கள் சொரிநதுமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந
தோற்று மலரார காய்கனிக டோன்றக குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலாகனாற காய்களுங் கணிகளுந் (தன்பால இனி) தோன றும்படி கருதிய பாகிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவாகன அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நார்ந்ததையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழு மையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச் சிந்தி வாசனையுற்செய்து தரும்முண்டாகச் செய்யும். ஏ - று.

பாதிரியரும்பி மலாதலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டசெய்தலிவ்வியாத லின், தான புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமெனனுங் கருத தால, வழிநடப்போ சேற்று நீராப்பருகாது தனமலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டா நிறகுமென்றா

சின்னீ - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை.

(சஅ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வ்யாசெவ வணிகாட மெவிலவ மொருபாற பாவை குரவ்யிராப் பொளிராவெள னணிகாட மெமுருங்கை யொருபால் விரவி நறுங்கேர்ங்க முறுபொன வழங்க மதுமாநதி யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேமபு மணகருமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பிணையடைய, விலவமரங் கள செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங் கள பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனையொருநதிய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொண்ணைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டு கள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேபமரங்கள் மணஞ்செய் யாநிற்கும். ஏ - று

குங்குமமலாகளால் விலவமரஞ்செவந்தும், குரப்பாவையால் முருங்கை மரம் வெளுத்தா தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்சசியைப் “பொனவழங்க” என்றா மணக்கும் - மணமவீசம் மணம்புரிபுமென்ப பொருள் படும்,

தலைவன பரததையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேளவியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்குதெரிந்து அசுசிறு கல்கந் தணிக்குமபொருட்டுத் தலைவி பூப படைநாளென்பதைத் தலைவற்குணர்ந்த. தோழி செம்பட்டுத்தெருச் செம்மலோருடிச் செஞ்சாந்திட்டிச் செவ்வணிபூண்டு பரததைவீதியிற் போகலாலதனைத் தலைவனு ணர்ந்து தலைவிபூபுறநள்ளென்று மனைக்கடன்றிடுகப்ப பரததையினின்று பிரிந்து னெம்மனைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரததையோடு சோந்ததைத் தலைவி புணர்ந்து கலிலகூடாலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையின்று நெய் பாடினள்ளைத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரததையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுத்தெரு, வெணமலோருடி, வெணசாந்திட்டி, வெள்ளணியணிந்து பரததையா வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங் களானாகாலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன, இதனை, [மனைக்கட னிறுக்கப் பரததையினின்று பிரிந்து] என்றா நச்சினூக்கியார் இதனை அகத்திணை யியல் “பூத்த காலையிற் புணையிழை மகளிரை - நீராடியபின் ஸீராய் நாளும் - கருவ ிற்றுறுவ கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன பரததையிற் பிரிவோன்” என்னுஞ் சந்திரத்தானுணாக.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிலெள்ளணி
யணிந்து செல்வதையும்,

நீஞ்சீற்றம்பலக்கோவையார்.

“செவந்தபொன்மேனி மணிதிருசிறுமபலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலீற்றுபாப்பான்
செவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுவகட்டார்முலைமேல்
செவந்தவஞ்சாரதமுநதோனநின்வந்துதிருமனைக்கே.”—என்பதனானும்,

அம்புநாடந்தீர்கோவை

“துதையஞ்சுருமபறைமலலிகைவையந்து துணைசுபுனைந
திதையங்கலிவரகித்திலமபூண்டெதிர்த்தாருடலம்
புதையம்பனையலிழிமடமாதாபொறபூண்புதலவன
உதையம்புகலவகலமுனனோடினனூரனாகே.”—என்பதனானும்.

இசெய்யுளில் விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்ந்த
தச் செவ்வணியும், முருகனாகிய பாங்கு குரவாகிய தலைவியின் கருவுயிரத்தலையு
ணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனரென்க. (சக)

பிரிந்து கணவனுடனேகும் பெரிய மழைக்கண மடவாக்குப்
பரிந்து பசிரோய தணிப்பதற்குப் பாலை நயி கனிவழங்கும்
விரிந்த தாகந தணிப்பதற்கு வியனமென சிணையி னுமலகந
தெரிந்த கனிகண மிகவழங்குந் தோந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ன்) பிரிந்து கணவனுடன் செவனும் விசாலமான குளிர்த கண்களை
புடைய மாதாக்கு மனமிரங்கி (அவாகனது) பசிப்பினியை யடக்குதற்குப் பாலை
மரங்கன கலவ பழங்களைத் தராநிற்கும் (அவாகனது) அகிகரித்த தாகவிடையை யடக்கு
தற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கன (உள்ளும் புறமுமொப
பத்) தெரிந்த பழங்களை, தானு சோந்துள்ள பாலவனமுங் கோத்திபெறும்படி உதவா
நிற்கும் எ - று

• பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ)

செவிலித் தாய் நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்தயருளு
சுவலிற் றுழு மணிகருதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றும்
வலலித் தாற்ற விடமிதுவென றடுத்த போன்ற கூக்குழிலே.

(இ - ன்) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்தன்பமும்,
இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற் படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண்
ணைச் போன்ற சொல்லால் (தமமைத்) துன்பகடவிவாழ்த்தி வருத்தும் துக்கமும்
பொருமல், வருந்தி வாயவிட்ட ரற்றுதற்கு இது (தருகத்) இடமென்று, கூவுதலை
புடைய குயில்கள அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல்.
குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் -
சாக்கை. நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (இச)

வரையும் வனமும் வயனிமும் வளைகண் முரலும் கடலுமென
வரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத துதிகரும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவாதெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்தனாத்தாம்.
புனாயில் வனப்பின வளாமுலலை பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகலவாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முலையும், வயல்கள்
பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும்
எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோனதும் பாலையினது
வளங்களைமூலலாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லா யாவா? (ஒருவருமில்லாதலின்)
அந்நிதவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாடி. (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன
வளாகின்ற முலலை நிலப்பொருள்களின் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். ஏ - று.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்ந்தும் பாணிறை சனாமுலை சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிப்பி கானத
தரந்தை தீராத வாழுவதே யறமெனத துணிகது
பரந்த பாறகடற் பள்ளியான நெய்வமாயப் படாநதான.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுதுகின்ற நல்ல பாவநிறந்த உடலினைப்பொருள்
திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினைதோறும் வாழுகின்ற சிளவன்களை பொ
ருந்திய முலலைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழுவதே தரும்மெனது துணிவுகொண்டு,
பரவிய பாறகடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (சுரந்தத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்
றனா ஏ - று (இரு)

சுரை - உடலினை, நெடி - சிளவன்களை

கமுகை வென்றெள்ளிற் கந்தரக் கருமகய நெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ வாயின ரோடுகோப் புரக்கு
மமுதா வானவ ரமுதராம படியமு தனித்தவ
வமுதன வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமாதநா.

(இ - ள்.) பாகுமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், னிய சேற்
கெண்டைய வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பனமலரை வென்ற செவலிய வாயை
யுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அருதர்கள், தேவர்கள் அருதர்களாகும்
படி(அவாகட்டு)அமுதத்தைக்கொடுத்து, அவரும்தம் போன்றவனாகியதிருமால்வாரும்
இடம் காப் வாழுவதாகுமென்று, (அம்முலலை நிலத்தில்) தங்கினாள் ஏ - று

கோப்புரத்தும் அமுதா என்பதில், அமுதா - அமுதத்தால் வாழுவோரென
றும், வானவரமுதராமபடி என்பதில் அமுதா - அமுதப்பாணஞ்செய்தோரென்றும்,
அமுதனித்த என்பதில் அமுது - பாறகடலிற்றேன்றிய அமுதென்றும், அவவமுதன்
என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும் அளித்த அவவமு
தன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல் அமுதா அமாதாரெனக் கூட்டுக. (இசு)

புடைநீ ராணிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன வினாநுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காததனை நக்கவா னினாகள்.

(இ - ள்.) வாசமபொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடப்பங்கனோடு பழகிய விளக்கத்தால் இடப்பமுமாயினன்; இடையாக னோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தருதியாகிய பசுமரணதகீழ் தடையிலலாத வகையாகக் காத்தனன் எ - று

துளவமாலிகையான விடையுமாயினனெனறது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்வுச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போககருவிகளாகத் தாம் நிற்பது கருதியிறுமாப்புறந்தால் இறைவா தமது திருவடிவிரலையுன்றி அததேரின் அச்சினை முரிகக, திருமால் விடைவடிவாக அவனைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாக்கம்.

“கடகரியுமபரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாமே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கரியவியம்பேடி
தட்டமுகில்களொருமுனறுநதழலெரித்தவநாளை
விடபமதாயத்தாங்கினுன்றிருமால்காணசாழலோ” — என்பதனானுணர்க.

இடையா - குறிஞ்சிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப்போரென்று பொருள் இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் எனனு மூர்திகள மூவரில் இடைநிலையுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக்குலத்தது வளராதவனென்றும், இடையா வாசமாகிய முலலைநிலத்திற்குத் செய்வதமாயுள்ளவனென்றும் பொருள்படும் (இரு)

அண்ட வரணரு மண்டாக ளளையனு மவலாக
கண்ட நாளமுகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன மேனியான குடிக்கொரு மிருக்கையில் வாழ்வே
ரண்ட ரேயெனத் தெரிப்பதா லாயாத மொருபோ

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுக்காகிய இரத்திரனும், அவர்களெல்லாநாயும் படைத்த சதாமுகப்பிரமனுங் கைப்பிப்பணியும் மேக வண்ணஞ்சூழிய திருமால் வாழ்மிடத்தில வாழ்பவர்கள் அண்டங்களே (ஆதலால்) ஆயாக்களுடைய ஒரு போ (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டா - தேவர்களுக்கும் ஆயாக்களுக்கும் பொதுப்பெயர்.

திருமால் வசிக்கமுமிடத்தில் வசிப்போர் அண்டங்களாதலாலும், ஆயர்களுக்கும் அண்டங்களென்ப பெயருளதாதலாலும், முலலைநிலத்துத் செய்வதமாகிய திருமாலுடன் வசித்தலாலும் “ஆயாத மொருபோ அண்டரேயெனத் தெரிப்பது” என்றா.()

செய்ய தீயிடு மானறசை தினனுநதே வருகக்கும்
பொயயி லானவயிற் றாறுமபுத் தமுதுபொங் கெகிவைத்
துயய வேறுக ராயக்கு மண்டரென் றுரைப்ப
ளைய வானகொலை யமரருக் காயருக் களித்தல.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலிலலாத பசுவின் வயிற்றிலுறிய புதிய பால் எரிகின்ற அக் கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயாக்களுக்கும் அண்டங்களென்று (பேர்) சொல்லுவா, பசுவின்னக்கொலலும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல ஆசரியம் எ - று (இள)

மருவி நின்றொளிர் மணிக்கெதிரா மணியென மருமத்

திருவு மனப்போ டெனிருங் கானகத் திருக்குந்

திருவினையகி மாடுனெடும் பழகிய சிறப்பாற்

பொருளி லாதபொன மாணுமாய்ப் பூத்தன ளொருபெண்.

(இ - ள்) பொருந்தினிறு பிரகாசிகின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிரணியைப்போல (தன்னை) மாபகததிலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுலலை நிலத்தில் வசித்தின்ற ஐகவரியாதி காரியாகிய திருமகன் (அம்முலலை நிலத்திலுள்ள) மானக ளோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொனமாணுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனன் - ளு.

திருவினையகி பொனமாணுமாய்ப்பூத்தன ளொருபெண் எனறது. விஷ்ணு மூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகனே பொனமாணுகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாளைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாற்றைக் கொள்க. இதனை,

தூண்கைப்புராணம்

“மாணக மலாத்திரு மாதவ னாகி மாயோ

னாவொளி நாமுந வள்ளியீய யீனற வாரமுல” — எனக்கூறுமிடத்துங் காண்க.

குறங்கு னைப்பரி யாகுநாட கொளளுமைக கதியுள்

வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற பொருட்டே

மீரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுக்களு

மரங்க னெறிய வனத்திடை வந்திருநு செயலே

(இ - ள்) வளைந்த புறமயினாயுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாலதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்குதிகளில், மேனமைகொளளுஞ் சசகதியில் வனமையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெளளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொளளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களுந் தவனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும் - ளு.

ஐங்குதி — மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம் சசம் = முயல். வனம் = முலலை நிலம்

திருமாவ தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்குதிகளில் முயற்கதிகையினைப் பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்களை வசிக்கும் வனத்தில வாழ்கின்றனரென்பதாம்

(இசு)

வற்ற மங்கையா காயத்தொறும் பாலகவை மலிகது

பெற்றி வேறுசெய காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாயமத

துற்று முககடுநய திரண்டெரி புறுகொறுந தெளியு

முற்றி மெபையாற் குணங்கடொ முதுககுறை வினாபோல.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முலலை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதாகள் வற்றும் படி காய்ச்சுகதொறுஞ் சுவைமிருந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துகாவதும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமிகெருநதொறும், துன்பங்கள் முத்திரதலால் (தமதுநற்) குணங்கடொத் பேற்றிவிண்ணாப்போலத் தெளியாநிற்கும். - ளு.

பால, மங்கையா (தன்னை) வற்றக்காயத்தொறும், மலிகது, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக் கூட்டிக. (கஉ)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர் பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும வள்ளல்பா னுமர்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணநதநா யகியாஞ்
செவகண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்ந்ததாங் கிதழி.

(இ - ன்.) கங்காதேவியார் ஊடலகொன்னவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய
மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடலகொன்னவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்
தில (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருநதி வாழ்வது தருதியோவென்று பிரிந்த நாயகி
யாகிய செநதாமணாகண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாவருமபடி (சிவபெருமானால்
அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும் ஏ - று

இறைவரது சடாடலியில வாழுகவகையும், வாமபாகத்தில் வாமும்
உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப, நாயிச்சமயத்திற்கே தங்கியிருப்பது தருதியனநெனத்
திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினா கொன்றை ஆருபெயராய் மலரை யுணர்தகின்ற
தேன்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாவரச சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட
தெளினுமமையும்

சிவபெருமானது சக்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாவென்
ருர். இதனை,

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

“எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறலில்லை
கரியலாற்போர்வையிலைகாண்டருசோதியாற்ருப
பிரிவிலாதமராகட்டிப்பெருந்தகைப் பிரானெனநேத்தும்
அரியலாற்றேவியிலையையணையாறலாககே ”—என்பதனனும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாந்தூரீகீதலம்பகம்

“வருகைத்தடம்பொழிலா மாதையாகருமாசொனறிலவா
முருககொத்தமெனியழகியநாதாகருமூச்சரசுவத்
திருகைக்கமலவரனார்க்கரி திருதேவியனநேவ
அரிக்குப்பொருளுணாயீகெடுவீநாமறிவினமையே ”என்பதனனுமறிக்க.

பிரண் வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை யுறறவா, முகங்கவிழ தாமதின மூன்றுந்
நிரண டொப்புறச் செறறவா தெரியலாக கடுகை
தரணி நின்றபல பிரணவ வருச்சமைப் பனவே.

(இ - ன்.) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்ணென்றும் மிகுதியுங்
கோணுதலுறறவர்களது முகங்குறிநவருமபடி, மும்மதிலகளுந் திருணம்போல அழித்த
சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ
வடிவு (பொருநதிய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன. ஏ - று

கடுகை - கொன்றை ஈண்மொத்தையுணர்த்தியது. தெரியவென்னும்
விசேடணம் சிணையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (கஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்நதினப் முதவிடாப் பதத்துப்,
பெண்மை யோடுநிற் பிழைவரு மெனப்பதே பேணி
வண்மை யானென வனத்தமா வனைகையாள் கறபுத்
நின்மை நாடியே செறிந்தன கறபெலா மாங்கே.

(இ - ன்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டின்மையோடு வசித்தாற் பிழைபாடுதொருமென்பதையேனருதி, வன்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலையோடு, அமருமலையில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகனது கற்பின வன்மை தேடியே கற்பெலாம் அங்கேகூழின. எ - று

கற்பு = மன்கையாக் கற்பு, மூலம் செழு.

(சுரு)

நிரந்த மாதவிப் பந்தர்மென் னீழலிற் கவரி
சுரந்த நீணமுலை சுவைததுணுந் கனறினவாய்க் கடையிற்
பரந்து வாராநதிழி பாலினைப் பருகிவரின கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென நதனெனினா சிறைவிரித் தாடும்.

(இ - ன்.) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரி மானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுவைத்துப்பருகும் கனறினது கடைவாயினின்று பரவி நெடுகியிழிந்து பாலினை வானகோழியானது பருகித் (தனதுபசித்) துன்பத்தை யகற்றியதென்று (கனிதது) அதற்கெதிரில் தனது சிறகை விரித்தாடாநிற்கும் எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி, வசந்தகால மலலிகை கவரி - மானவகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய - இலககணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பாடுவனகொள்க மென்மை - ஈண்டுக குளிர்ச்சியை யுணர்த்தியது. (சுரு)

புழுகின வாசமும பொருவிலகத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடனவிராயப் புதாக
மொழுகு பூணமுலை மாதாமெய் யெனக்கமழ தலினுள்
முழுது மாடவா மையலின முழுகுவா தேரா

(இ - ன்.) புதாகள புழுகினமணமும, சமானமில்லாத கத்தூரியின் வாசனை யும், சிறுதுகின்ற மலாத் தேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தூய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையை யுடைய மங்கையாகனது உடலைப்போல மணமவிச்சுதலால், புருடர்கள் (மங்கையரோபுத்தரோவென்று) தேரூராகி முற்றுவர் காம மயக்கத்தி லாழ வாகள். எ - று

புதாகளில் மணமவிச்சுலானும், “செண்பக மலரெனச் சிவந்த ஹேனியான - வின்படர் நறுமணம் வீச மெய்யினுள்” எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணமகமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேருது ஆடவா மையலுனை மூழ்குவென்றோ. (சுரு)

நீரி னின்றலால விளைதரா நெல்லினை விடுததுக
காரி னன்றுற விளைதருங் கமபுட னிறுககு
சீரி னின்றிடுகு செழுமபய ருதிக ளெல்லா
மேரி னன்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பாரா.

(இ - ன்.) நீரில் நின்றலாலம் விளைவாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கமபும, சோளமும், சிறப்புற்று நின்றிடுகு செழிய பயறும் முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டவகளை) நிறைப்பாகள் (அமுமூலை நிலமாகள்) எ - று

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (சுரு)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
 ணிறைசி னத்தெதிர் லிடையினைத் தழுவிய ரீரார்
 யிறைம றைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
 நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிரண் ணுவரால.

(இ - ள்) முலலை நிலப்பறை முழங்கவும், பலா குழமிக் காணவும், ஒப்பற்ற
 (மணமுடிக்கு) நாளில நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மை
 யையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியை
 யுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறும் தேனபொருந்திய மலர்மூலையணி
 ந்த மாபிற பொருந்தும்படி தழுவியலெனவாகன. எ - று

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவுலென்றது.—

“ஒரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழு
 வில் அன்று பிறந்த சேங்கனறுள்ளனவெல்லாம் தனதூட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப
 பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல்
 மரபெனக.” என்றா பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

“படையாகருங்கண்ணிவண்ண பபயோதரப்பாரமுதுண்
 ணிடையாமெலிவுகணடணடாகளீரமுலலைவெலியெமமூ
 விடையாமருப்புத்திருத்திவிட்டாவியனறென்புலியு
 ருடையாகடவிலருவதுபோலுமுருவினதே” — என்பதனாறிக. (சுஎ)

கொம்பை வென்றமெல விடையவா குழைபணி செவியி

லுமப ருககிறை பூராகியி னெலியுறு காலு

நமபு மனபனா தேரொலி நண்ணிய காலு

மமபை வென்றகண ணறாதன வருவிரீ ரொழுககம்

(இ - ள்) பூங்கொம்பைச் செய்தத மெலவிய இடையையுடைய மாதாகனது
 குண்டலமணிந்த செவியில மேகமுழக்குறற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய
 கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செய்த கண்கள்
 அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம் எ - று.

உமபரு கிறைபூதி - தேவாகடகரசனாகிய இரதிரனது வாகனம், மேகம்.
 மேகவொலியால் துககித்தும், கணவா தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிபாயு
 மெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

நணிகைப்புராணம்

“வாகண்டமுலைத்துணைவாணமுதமவகைகல்லாரா

கார்கண்டெலிழ்ததவிழிப்புனலகால்செய்தனபா

தேர்கண்டுமீழோகைவிழிப்புனல்சேரவாரூய

ஊாகண்டநெமெய்ணைசெனநினிதோமபுமனதே” — என வருஞ் செய்

யுளிலுங் காண்க.

(சுஅ)

குருநது கூணினங் கொன்னைறபைந துழாயருள லிகளுந்

திருநது மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய முனிவா

வருந்து நீர்மைகண் டாங்கியா னினனுகொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பனைப் பாவிபோற் றவழ்நதுபோய்ப் புருமால்.

(இ - ன்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தீளிா
கருந்திருத்தமுறுவ காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவாகன் (நீரின்றி) வருந்துந் தன
மையைப் பார்த்து, பசுக்கட்டம் மனமீரங்கிச சொரிந்த மிகக் பாலானதுபாலிநி
யைப்போலத் தவழ்ந்து, தன்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்
யலாமெனவருந்தினரெனக்கொள்க (கக)

மழைவ ளாதரு கற்பினர் மாலையாங்கற்பின
குழைம லாககொடி. முகையவிழ கொலலைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண் முழுவதுஞ் சாற்றுவா ரெவலே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம.

(இ - ன்) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலே
யாகிய முல்லையின் தளிராகையும் மலாகளையுமுடைய கொடிகள் அருமபவிழ்கின்ற
கொலைகள் சொந்துள்ள முலலை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்க ளெல்லா
வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவா எவாதாம்? (ஒருவருமில்லா) விருமபத்தக்க வயல்களை
யுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவனங்களுட் சிலவற்றை இனிச சொல்லுவாம் எ - று

வயல - மருதம் - ஆகுபெயா.

மழைவளாதருகற்பினா னன்றதை,

திருத்தினா

“தெய்வந்தொழாஅன்கொழுநறெழுதெழுவாள
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானும்,

தி ரி க டு க ம்

“கொண்டானருறிப்பறிவாளபெண்டாட்டிகொண்டன் -
செய்வகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவாமுவா
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானுமுண்டக. (எ0)

ம ரு த ம்

வேறு.

திப்பிய போகமே துளைக்கு மிரதிர
னெப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பனை
வைப்பினுக் கமரனாய வதிதன மேதரு
துபபென வைகலுஞ் சூழ்நது காககுமே.

(இ - ன்) திவ்விய போகங்களையே யதபவிக்கும் இரதிரன, நிகரற்றபோகங்
கைக்கொண்டிருக்கும், நீரவனமுடைய வயல்கள பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்
மாகவாழ்வது. மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல புரி
கின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உசத்தல் - கொண்டிரு
ததல். வைப்பு - இடம் (எக)

அகாக்கண மாயினு மற்றி னீங்குரு
மகாக்கணம் பவிரெலாம் வளர்ப்ப வேண்ணியே
தினாக்கடன் முகந்தெழுஞ் செலவு மூர்ந்தன்
வினாக்குமும் மதம்பொழி வேழுத் தண்ணேடி.

(இ - ள்.) அவைநாடியேனும் சலித்திர்பிரிவாத தாமரைக்கட்டடங்கனையும், பயிர்க னெல்லாவற்றையும் வளாகக்கருதியே, மணம்வீசும் முநிமதங்களைச்சொரியும் யானை வாணத்தையுடைய இரதிரன், அலைகள் பொருந்திய கடனினா முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். ஏ -று

இந்திரன் பயிர்களைவளாகக் கொண்டனரே மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாசினஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழுமேனறது ஈனன ஐராவதம் அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாற்கடலிறேன்றிய பொருள்களிலொன்று.

“ஐராவதக்ஜாருடமல்வாணவாணங்கிரீடம

ஸஹஸஸ்ரஸரயனம்சகரமவஜ்ஜரபாணிம்விபாவயேத” —என்பது காசிபகிம்பீ.

முந்துதவ குலத்திடை வந்த மொயம்புடை
யிரதிரக கடவுளுக கினிய வைப்பிடை
தந்தொழில் புரிவதே தகக தாமென
வெந்திறு களமாகள் வினைஞ ராயிரா

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பன்னாகள், முற்காலத்தில் தமதுகுலத்தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழிலசெய்கோரானாகள் ஏ-று.

களமாசுலதது இரதிரனுதிததது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுருத்தனென்னுமோரசரன் டெடுங்காலம் காதவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரததியக்ஷமாகத் தரிசித்தது அளவிலலா ஆற்றலும குமாரகடவுளுடைய சைநியங்கன் வரவுத் தனக்குச சைநியங்கனாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன் அக்காலத்தில் அமரகுலகையேக வணகயிறு றுனபுறுத்திய வலாசரனை இரதிரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் போற்றலுடைய முசுமுடகனென்னுக்கறிவிக்க, முசுருத்தச சக்கிரவாத்தி தனது தானை யுடன் அநாட்டையடைந்து வலாசரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இரதிரன் முசுருத்தனுக்குத் தனது பாகியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மாததநாய கராயுட்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பாவதி ஸகரதருடன் தரிசனமனமநக, முசுருத்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகா என்னைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இரதிரனுக்குணராத கட்டளையிட்டனர். இந் திரன் தனது பூசையைமுடித்து, நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்தது இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுருத்தன் ி பூசைக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இரதிரன் யான பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாஸிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென விருப்பின்படி கொடுக்கப் பட்டது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பே னென, முசுருத்தன் அந்நவமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்ந்த, புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசகவகன்மனால அதுபோன்ற ஆறுதிறுவுருவங்

ஈழமத்து, அஃதறிவொன்றை முகஞ்சுந்தனுக்குத்தூட்டி அது அன்று என, அங்ஙனமே மந்தைநந்தையுக்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற. இறுதியில் விண்ணின் மாற்பகத்து கடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முகஞ்சுந்தனியைய இந்நிரன் மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனுவிய த்ருவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முகஞ்சுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முகஞ்சுந்தன் “கட்கூறுகை கண்ணாறு காறாவல் கோணரீபூர் - மடஞக முத்தினும வாய்மியூர் மறைக தானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூர்த் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்நிரன் தனது ஆண்மாதத் பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமிழந்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விழைவருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கடித்தபுராணம்.

“அந்நாளிலிமையவாகோனஞ்சுந்தனசெயபரம்பொருளைக்
கொன்னாவேனமன்னவனகைக்கொடுத்தொருகொடுமபவத்தாற்
பொன்னாட்டிறிறுவியுது புலையுருவர்தனைத்தாங்கிக
கைந்நாகமிசையூரதுகமலையெனுமபதியடைநான்.
ஆரூரின்மேவியபினமலன்விழாப்போற்றுத்தற்குப்
பாருருகதிகாபூருமபவலுருமவருகவெனே
வாருருமுரசெறிந்துமதக்களிறறின்மிசையேறித்
தேருருஞ்செம்பொன்மணித்திருவீதிப்புடைசூழ்தான்.
ஆண்பெலவப்பதியிலமலனவிழாசசேவித்ததுக
காண்டகையதவமபுரிநதுகடைஞாவடிவின்நீங்கித்
தூண்டகையதோனமகவானெறொலுருவாதனைப்பெற்று
மீண்டுகரப்பதிபுருதவிப்பவமுடனவீற்றிருந்தான்” — என வருவனவற்றானறிக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழ்வது

*பெருகுரும பசுகெடப பேணு நீரது

குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைப்பெலா

மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்.) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புறவாழ்வது. மிகுவின்றாமது பசியொழியத் காக்குந்தன்மையுடையது நிறமமைந்த மலர்களைப்பிடுகைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கன் வாழாநிற்கும் ஏ - று

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பர் ஆதலின், குருமலர்த்தாமரை யென்பதிவ குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எசு)

அம்புயத் தவிசிடையரச வோதிமம்

பம்புல தாமெனிற பாற்று நீர்தோ

வமபவிழ வயனில மென்வண் டானமுந்

கம்புஞ மேனவுந் கலந்து வாழுமே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பீடத்தில (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமாவின், வாசக விசம வயலிடங்களில், மெல்லிய நாகாகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பூக்களாகளும், (எம்மை) ஒட்டிவந்தோ. (ஒட்டாது) என்று (அக்விடத்திற்) கூடி வாழாநிற்கும், ஏ - று.

கம்புள் - லாண்ட்பாடி பெனிதூணம்

(எஃ)

கொலையுருத்தொழிலினுற் கூடு மரவீணர்
தலைபளி காலனுஞ் செடியுந் தன்மைப்
தூலைவரு மவுணுடை பூதி யின்ருல
நிலைபெறு மெருமைக ணிந்த ரித்தன.

(இ - ன்.) உழுதொழிலினுற் கொலைத்தொழில் வரக்கூடியவீணும்; இயற் றுஞ் சிறத்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுத்தன்மையால், கெடுதலற்ற அவனுடை ம் ண்கனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற ஏருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. * (எஃ)

செழுமலாத் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை பேரறறும் பண்ணையிற்
கழிசிறப புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக காஞ்சியு மருதம் வஞ்சியும்.

(இ - ன்.) செழியமலாகளையுடைய மரங்களிற் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளங் கின்ற அமராவதிககிணைவனாகிய இந்திரன தாவலபுரியும் வயலகளில் தேன்சொரியுங் காஞ்சியும் மருதம் வஞ்சியும் (ஆகியமரங்களை) மிக்க சிறப்புண்டாருமென்று கூடி வாழாநிற்கும் எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை “சால் வுறுதவ நனிகுந் கழிமிகல்.” என்றது குத்திரம். (எஃ)

அனாயருக களையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக களையனு நகரஞ் சாவது
வினாமலாக களையனு நாழு மேவுதல
புரையெனத் தாமரைப் பலவும் பூக்குமே.

(இ - ன்.) அரசாகட்கரசனாகிய இந்திரன காவலசெய்வது. நிலங்களிலுள்ள ஊராகட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சார்துள்ளது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை பொருந்திய மலாகடஞ் அரசனாகிய நாமும் பொருநதுதல ஒக்குமென்று பலதாமரை மலர்கள் மூரும் எ - று.

“வினாமலர்க்களையன தாமரை” என்றதை, திருநாளைசம்பந்தமூர்த்திகவர மிகன் “பூவினுக் கருவகலம் பொவகு தாமரை”.—என்றதனுதிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலைிலுள்ளது குறும்பென்றும், மூல்லையிலுள்ளது பாயென்றும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், கொத்திலுள் ளது பாகமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எஃ)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வனப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ன்.) தாமரையாகிய அரசனை நார்பக்கதுஞ் சூழ்த்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருத்திய அணிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் தங்கிய தோகுதிகள் மங்கலம்பொருத்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராகிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர் தினமும் பேற்றம் வளர்த்து
திறனு, விரும்பிய னுறுவார் பெரும்பொரு னெய்தா ராயினு மேன்மாத
திரமே, யரும்பொரு ளளிகும வண்ணமுங் காட்டு ம்கன்வயல் வளாகரு
மே ரிகளும், விரும்பினா குடைந்து முகநுணை நிற்கும் வெறிகமழ் பொ
ய்கையா திகளும்.

(இ - ன்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாககினை ஏரிகளும், இச்சித்தவாகன்
மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணமலீசம் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்
கூதையுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தீருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும்,
பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவரானாலும் (தமமாத்)
கூடிய - அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இத்தன்மையின் வெண்க)
காட்டாநிற்கும் ஏ - று

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர்க்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளையதார்
என்றமாததிரமளித்தற்குப் பொய்கையா திகளும் உலமிகப்பட்டன

என்ற - இயன்ற வெண்பதன மரூஉ

(அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ
னெய்யுளி யுலகினை முததொழி றுளே நிகழுத்திடும் வண்ணமு மடுத்த
வெறிகமழ மலரோ னுதியா வழியால் னினத்திடும் வண்ணமுங் காட்டுஞ்
செயிபொரு டாமே வளாததுமே ரிகளாற மிகமுதர வளாத துமவரா நதிகள்.

(இ - ன்.) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய)
எல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலநதருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான
முறைப்படி உலகினை (சொல்லடியாதி) முததொழில்களைத் தானே ய் பற்றும்வகையும்,
(தன்னை) சமீபித்துள்ள மணமலீசந தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன் முதலியோர்
வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், பெருங்குடிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும்
ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், பெரிய நதிகள் காட்டாநிற்கும் ஏ - று.

தாம் என்றது நதிகளை வாரநதிகள் - ஒழுக்குநதிகளென்னும்மையும். (அக)

வேறு.

துன்னிய நான் மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி

மன்னிய தான் மாகுகள் வந்துகைந நீட்ட வோடி

முன்னுற செநநீ யோம்பி முதலவரை யடியிற முருநது

பன்னரு மன்றயோ போலப் பதிதொ றும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது பெருங்குடி கதளானியல் மூழ்கி, நீலகாத குற்றங்
களை யகடீரி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கைவய நீட்டுமபடி யோடி
முன்னவரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற காகப்பட்டு முதலில் மலையடியிலீரங்கி
(வருதலால்), [(அகமருஷணத்திடுகநதிகள்) மிகுந்த ஸநானஞ்செய்து, செந்நெல்
வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானவகொடுப்போர்கள் (தம்பால்) வந்து கை
நீட்டி (கொடுக்குமபடி) படாநது, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை
வளர்த்தி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற பணிந்து சொல்லுதற்கரிய வேதியார்களைப்
போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும் ஏ - று.

வேதமோதியென்றதை வேதமோதப்பட்டு எனறும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஒதியென்றும் பிரிக்க மன்னிய தானமாக்கள என்றதை நதியின்பக்கவில் மன்னியதானவகளிலுள்ள மாக்களென்னினும் பொருந்தும் (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால யானை யுநதி
யணிபடு மாரந தாங்கி யருங்களிக் குமரி யெய்தப்
பீணியவழி வெட்சி யாதி பேணிமண முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுககிற சென்று பாரத்திபா புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது முததுக்களை முடியிறருங்கி நாடடையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகைநத சந்தனைத்தாங்கி அரிய களையுநீ கற ருழையும் பொருந்த முருக்கவிழ்ந்த வெட்சி முதலியவற்றை யணிந்து, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழ்த்தக்க வழியிறசென்று (வருதலால்), [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முததாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்துமபடி, விகசித்த வெட்சிமுதலிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுலகிலுள்ளார யாராயுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுகத்திற சென்று] (வீளங்கும்) அரசரை யொக்கும் எ - று

தண்டம் - நடு, யானைசெல்லும்வழி களி - களையென்பதிடைகுறைந்து நின்றசென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க குமரி - கற ருழை, விஜயலக்ஷ்மியி வெட்சியாதுயென்றது, நதி அம்மலாக்களைக் கொண்டெருவ தாலும், மன்னாசயங்குறிக் வெட்சியணிதல் மரபாதலாலுமென்க. (அங்)

பலவகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால யானைக் கோடு
நிலவகை நியமத தீட்டி நிறைதரு வகையேற் போராகஞ்சு
சொலவகை சுருங்கும் வண்ணந துகளற விசைத்து நல்கி
நலவகை வணிகா போன்று நடப்பது நதியின வெள்ளம்.

(இ - ள்) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [மருதநிலத்தூரில்] நன்னியத்திற சோதது நிறைநருவழி வேண்டிப்பவர்கஞ்சு சொல்லிவகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றற்ற விசைத்துக்கொடுத்து, நலவழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும் எ - று

நியமம் என்பதற்கு நதியின்பக்கவில் மருதநிலத்துரென்றும், வணிகாபக்க வில் நன்னியம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைநருவகை - நதியின்பக்கவில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகாபக்கவில் நிறையெய்த வகையென்றும், சொலவகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின பக்கவில், ஆங்குற்றோரது சொலவகையி னோசை குன்றுமபடியென்றும், வணிகாபக்கவில், பயறுண்டோ உணிதீரென்பதாகு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவாகேளா முன்னா உழுதுண்டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின பக்கவில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகாபக்கவில் சொல்லி யென்றும் பொருளபடும் (அச)

புரவல் னேவ லாற்றாற் போரக்களம் பலவுங் குத்தி
யிரவல் ரோடு மேனைப் பகல்ல நினப் பெய்த

வீரவளி யாங்கு காட்டி விசைத்தரு மிசைமிக் கீட்டிச
சுர்மகி முன்ன மலகச சூத்திரர் நிகரும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது, இந்நிரன் கட்டளைப்படி போக்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலாகளோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகனமலாசளும் இனபமடையப் பெருந்திய வண்டுகளை அவவிடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஒசையை மிகுதியாக்ககொண்டு, தேவர்கள் களிக்கும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்), [அரசன் ஆக்கினைப்படி போக்களத்தில் (கெல் முதலிய பல்வற்றையுந்) துவைத்து யாசகாகளோடும் பிற அத்திகளும் மகிழ்வடையப் பெருந்திய கிருபையை] அப்பொழுதுகாட்டி வினாந்து செல்லத்தக்க கீததியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழத்தக்க அவிசமிருப்படி] (விளங்கும்) சூத்திரரோ யொத்திருக்கும் எ - று

பகலலா - பருதலற்ற வுறவினா , அத்திகள்

(அடு)

பலவுயி ராகக் லானும் ப்லவுயிர் காத்த லானும்

பலவுயிர் போக கலானும் பலவுயிர் மறைத்த லானும்

பலவுயிர் துகாசசி முற்றப் பலவுமுயத் தருள லானும்

மலரவ னாதி யான் வைவரும் புரையும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது பலவுயிரகாசசிருடடித்தலாலும், பலவுயிரகளை யீர்ச்சித்தலாலும், பலவுயிரகளைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிரகளை மறைத்தலாலும், பலவுயிரகள் துகாசசிமுற்றம்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன முதலிய ஜவனாயும் ஓசத்திருக்கும் எ - று

அலரவனாதியைவா — பிரமன, விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவா இவாமுறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அதுக்கிரகித்தற் றெழில் செய்வோ

(அசு)

ஆற்றலசான் மசசங் கூடம் மடக்கிவன் சேமுல் வென்று

தோற்றஞ்சான் மடங்கல் சாயத்துத் துன்னாமலா மனனா மோதிப்

போற்றலாந் சாத்த னைங்கைப் புண்ணிபன முருகன் வீரன்

மாற்றரு மதுகைக் காரி யைவரு மாறும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது வலிமைமிகக் மசசனையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியபன்றியை வென்றிகொண்டு, பாவையிருந்த சிங்க, பதைக்கொன்று பெருங்கிய குள்ளையடித்து (பலனாயும்) காப்பாற்றுவதால், சாததா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகா - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரா - நீபுத்தற்கரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஜவனாயும்போன்றிருக்கும் எ - று

மசசதையடக்கிச சாததையும், கூடமதையடக்கி ஜவகைப்புண்ணியனை யும், கேழலைவென்று முருகனையும், மடங்கலைச்சாயத்து வீரனையும், வாமனனாமோ கிக்காரியையும்மானும்—எனமுடிக்க

விண்டுவின தசாவதாரங்களில், மசசாவதாரமஐயனாரைகணப்பறிக்கப்படடும் கூடாவதாரம் விநாயக்கடவுளால் ஒடுபறிக்கப்படடும், வரகாவதாரம் முருகக்கடவு னாற் கொம்புமூரிகப்பட்டு, நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலூரிகப்படடும், வரமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்படடும் தண்டிக்கப்படடெனவென புது புராணங்களின் கூற்று

(அள்)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும் பாங்கர்
மனனுபோ தியினவாழ பேயுங் காட்டுபு வளனைக் காது
பொன்னுரு முதத் மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ள்) நெடியநதிகள் அன்னமூங் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்திற்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றையடித்துக்கொண்டிருந்தலாற்) காட்டி, வளையாகிய காதும அழகிய வடிவமும் முதத் மாகிய பலலும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்குமபாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதாக்களும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகாக்கும் எ - று

சத்தமாதர்கள் - ஆயிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி
இந்திராணி - காரி எனப்படுவா இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய இவையெழையுந் தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டு வளன்க்காதும, முததுப்பலலும், பூங்கையும், கோங்குமபுக் கொங்கையும் பொருந்திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலினந்திகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமெனப்பட்டு
டது (அ)அ

விண்ணவ ருளமுங் காதல வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணுயக் ருளமு மேபோற்
பிண்ணிய தடையொன றினறிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சந் தலைத்தலை பார்த தனறே

(இ - ள்) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காம முற்றவாகனது மனமும், திரிநேத்திரங்களுையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியுடைய சிற்று மிலலாது, செழியுக்களையினையுடைத்து, மருதநிலத்தனாகள யாவும் அருகம்படி ட்டுங்கடோறும் பரவியது எ - று

தேவர்கள் மனம் அவிகொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணையருளம் அன்புடையாரிடத்தும், நினைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க
(அ)க

முனிவரா சாபம் போன்று முடிவிலசெல்வதொ போன்றுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிக்கொ போன்றும
பனிவரு மலாகக் கணபா பயிலபெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம் ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்) முனிவர்களிட சாபத்தைப்போலவும், அழிவிலலாத செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதர்களில் அழகின மிக்காரைப்போலவும், குளிர்ச்சிபொருந்தியமலாபோன்ற கண்ணினையுடைய அன்பாக்களையும பெரிய பகதியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளர்கள யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினார்கள் எ - று

முனிவரா சாபம் தடையினறிச் செல்லுமாறு தடையின்றியும், செல்வதந் பரிசுநருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கா செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிவிளையுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அன்பா பத்திபோல விசுவா சத்துடனும் உடைப்புத்தோறும் தடையின்றிச் சென்றனாகளமரென முடித்துக் கொள்க.
(க)௦

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னேதை
யடைகரை குததிக செலலு மழிபுன லாககு மோதை
யிடையிடைப புதுநீ ராட வெய்துநா களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யென்னக கடவுள ரயிரப்ப ிடும்.

(இ - ள்) இடிகளையைத் தூரீகும் மள்ளாக் முழக்கிய மருதநிலுப் பறை
யொலியும், அடைத்த களையைக் குததிககொண்டு செலலும் அடங்காரீரின் ஆப
பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடுமபடி புருவோர் சந்தோஷிக்குந் தோஷத்
தும், உசந்த காலத்திலெழுரு சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி
யிரும. எ - று

மருதநிலப்பறை - கிலை

(கூ)

பூமபொழிற் பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வா ருநீ
தேமபொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீதங்க கன்னி
கூமபொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைந்து நல்க
வோமபொழிற் புணரி யனப னுவக்குமா ரெழுநா நிறமும்

(இ - ள்) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம்
பொருந்திய தேனைச் செரியும் மலர்களைப் பறித்தது, நிரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண்
(அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளா கூடிவணங்கு கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலா
கிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாந் தரும் எ - று

பண்ணை - வயல, மகளிர் விளையாட்டு ஆடி - விளையாடி, பொருந்தி
கிழமையாளா - தாயதந்தையா, உரிமையாளா வரைந் - மணஞ்செய்து, அவரொடு
தேப் ஆளவிட்டு - எனப்பொருள்கள் படுத்தியின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும்
பொருத்திக்கொள்க

பொய்கையினாடி என்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப்
பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம் (கூஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற் படுத்தி மீண்டு
தம்பிரா னீட்டே சாராத தையல்போற் கடலி னீங்கி
பும்பாக்குழ வரையி னெய்தி புறகடன மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிரக ளோம்பிப் படாதரு நதியிற் றாநீர்

(இ - ள்) நெருங்கிய வுயிரகளைக்காத்துச் செலலுகின்ற நதியினது புனித
மாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீளவுரு சிவ
பெருமானிடமே சேர்ந்த உமாதேவியாலாப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி,
ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்து பொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும் எ-று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமனையும் மலைக்கு இமய
மலையையும் உவமித்துக் கூறினா இமயவெற்பு - பனிமலை தம்பிரான் - ஒப்புயாவற்
தவன். வரையென்றது எண்ணங்கொண்டமலையை (கூக)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புலலே யன்றிக் காலுறப் பணியா வனமை
கொண்டகொல லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செம்மை
விண்டிடா வயலக் ளோம்ப வெள்ளங்கால கொண்ட வாறே

(இ - ள்) வெள்ளமானது வளவியதினையபயிலா விளைப்பதென்றாலும் வரப் பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாபப்பவை புறக்களையனறிக் காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வனமையொண்டொள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரமயி னது செம்மைநீங்காத வயல்களைக் காக்கும்படி காலகொண்ட விதமாகும் எ - று.

காலகொண்ட - குடிகொண்ட, கால்களாக வருககொண்ட எனப்பொருள்.
புனம் - குறிஞ்சியென்றும், கொல்லை - முல்லைஎன்றும், வயல் - மருத்
மென்றுங்கொள்க (கூச)

தத்துவ மாயை நலகத் தத்துவ மொன்றி னென்று
கொத்ததுத் தோற்று மாட்போற குலந்தி யினிது நலக
வொத்தெழுந திளாரீரக காலக ளொன்றிநென நனந்த மாசி
வித்தக மூரகப் பண்ணை விளைத்திடுங் கடனமை பூண்ட

(இ - ள்) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கூட்டமாகத்தோன்றாத தன்மைபோல, சிந்தை நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய காலவாய்கள் ஒன்றிலிருந் தொன்றாக (ததோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அநிசயமாக வயல்களிற (பயில்களை) விளையச்செய்யுங் கடனமையைக் கொண்டன எ - று

மூலமாயையினின்ற தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியி னின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிலா வளாக் கும் என்பது கருத்து (கூடு)

வலன்மிகு மொருவன் மாதா பஸ்தமை மணக்கு மாப்போற
பலவயற் கொருகா லாகப் பாயபுனல் வழங்கா நிறகு
மலாபுகழக் கண்ண னொப்ப ராயக்குடி தொறுநின் றுக்குச்
சிலவயன் மடைக் ளொப்பத் திறந்துநீர் வழங்கா நிற்கும்

(இ - ள்) வெற்றியிருந்த ஓராடவன் பல மாதாளைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே காலவாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும் பரந்த கிரத்தி யையுடைய கிருஷ்ணமூரத்தியானவா ஆயா வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றாற் போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தவகா நிற்கும் எ - று

நின்றாருஞ் இதில் ஆங்கு உவமவுருபு (கூசு)

சுந்தர மதுரை மூதூர் சோமகந் தரனா போவச்
சிற்துவாய் மடுக்குந் தோறுந் தீமபுனல் வழங்கும் வையை
புர்திபு மெச்சப் பண்ணை யுறுவிடா மடுக்குந் தோறுந்
தந்திரும் புனலி னாவந் தணிப்பன் காலக ளெல்லாம்

(இ - ள்) அழகிய மதுரையாகிய பழயலூரிற சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளை யிட, குறட் பூதமானது பருளுதோறும் மதுரமாகிய நீரைக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சுமபடி காலவாய்களெல்லாம் வயல்களிற பொருந்திய வெடிப்புள்ள குடிக்குந் தோறுங்கொடுத்த மிக்க நீர்வேட்கையை யடக்குவன எ - று

மதுரையிற சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாராத் திருமணஞ் செய்தகாலத்திலு, அப்பாண்டிய குமாரியா திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலி யன செல்வாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவா ளா திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபத்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக

கிளியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாவரும் இக்குறுங்காற் பூசனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அணுப்ப, அவன் தேவியாளைப் பின்னொடர்ந்து மடைப்பள் ளியையடைந்து ஆங்குமலை நிகரத்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னை கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையலசெய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய கறி நெய் பால் தயர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராதது சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நீன்றேனென முறையிடி, இறை வா பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்தது, தமது சடையிலிருந்த கனகையை வைபையாகி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடாபோறை வாய்ந்த பருக நீரளித்தது வைபையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டுக் காலவாய்கள் வயல்களிற பொருந்திய அநேக விடாகளாகியவாய்கள் நீர் பருகுநதோறும் நீரினை யளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவா கட்டளையீஸ் வந்த வைபைய இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் நெனக்கொள்க (௧௭)

வேறு

கண்ண னுகக்கொரு காதலி மாபகம்
புணனு முத்தலப் புணணியன்முனவரு
மண்ணல கைப்படையல்லதில் லாமைமய
யெணணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினா.

(இ - ள்) திருமாவின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின் மாயினைத் துன்புறுச் செய்தது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல் வாமம் (வேடு என்று) இல்லாமைகையகருதி மள்ளாகக் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டாக்கள் எ - று

கிருஷ்ணமூர், தி பாரதப்போரை யுண்டசெய்து பூபாரதொலைக்கவேண்டு மென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக நிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றுங் கருதினவாகளாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நீனைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அசுர உத்தராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதே வியின் மாலைப் புண் னுறுத்தலாயினா மள்ளாகளென்றா.

இளையான் மனைவியை மூத்தான் கலத்தறகுரியென்னென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருநாட்டிற் பாண்டு மன்னாக்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுவகடறினு மமையும் (௧௮)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டுபு
நடுநு கத்தி னலப்படை நனனுநீஇ
நடுநி மூத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வாக்கிலை நனமுந் காலையே

(இ - ள்) இயமனது வாக்கனாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி துக்கத்தியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவா களானும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழிலுபுரிகையில் (அவாகட்கு) நடுநீலமை யென்பதிலேயாம் எ - று

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றறபோல (௧௯)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுரு
வாழி மறறை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு

மூழி னுநது முழுவ ருளம்பொர.

(இ - ள்) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, கடுத்தன்மைபொருந்தாத வாழவு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறநதாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமனசெய்து, தமது மனம்பொருநத உழவாந் (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வார்கள் ' எ - று.

வலகை சமமின்றித் தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செலவும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது , ஏறது (க00)

வடகருந தெற்கு நீடத்தி வளாவிபுங்

குடககு மறறைக குணககு நடத்திபு

மிடககு மளள ரெழுப்பிய பாடடின

னடககும பூணிக ன்னனு களிககுமே.

(இ - ள்) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளைந்தும், மேற்குங் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கழனியை) உழுகின்ற மளளாகள எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற ஏரதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிகும் ' எ - று. (க01)

நெல்லின வித்தினை நித்தலுங் குறறுணு

நல்ல செலவத்தி னண்ணிய மளளாகள

புலலு ரும லுழுதுபின பூணியைச

செல்ல வுபத்தனா தீமபுன லாடடியே.

(இ - ள்) நெல்லின விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புகிகின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மளளாகள (புலத்திற்) புறகள பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு ஏரதுகளை நல்ல நீரில் முழுகாட்டி [கழுவி] சசெல்ல வித்ததாகள. ' எ - று

நித்தலுங் குறறுணும் செலவாகுநதோறுங் குறறிப்புகிகும். (க02)

உழுத் தேறமினை யாடியி னொத்திடப்

பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத

தொழுது வெண்முனை னுவித்தெ ளிரத்தபின்

முழுது நீரைக கவிழப்பா முறைமையால்.

(இ - ள்) ' குறறமில்லாத மருந்தநீலத்தாட்கள(தாம்) உழுத்தேற்றைக் கண்ணாடி போல (சசுமனோக்கு) ஆக்கி, இரத்தினைப்பூசித்தது, வெள்ளிய முளைகளைத்தெளித்தது, (நீரானது) தெளிந்தபின்னா முறைப்படி நீளமுழுதும் (ஊரகால் வழியாகக்) கவிழப் பாகள ' எ - று - (க03)

குருவி வெண்முனை கூட்டுண்ப போந்தவை.

வெருவி யோடவெருட்டுநா வேறினை

கிருவின மளளா சிராபந தடித்திடும

பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்) வெள்ளிய முளைகளைக்கொள்ளை கொண்ணெண்ணும்படி வந்த குருவினை அஞ்சியோடுமபடி துரத்துபவா வேறினர். (ஆனால்) செல்வம்பொருந்திய மன்னர்க ளது சிறுவர்கள் பந்தடித்த விளையாடுகு சமானமில்லாத வோகை அககுருவிக் கூட்டங ளனை யகற்றுகிறும். ' எ - று.

வெருட்டுநா - இடில், ந - நிகழ்காலவிடைநிலை,

(க04)

முனைகள் செய்தித் துதித்த முதிர்ந்திடு
தலைநிலையிலே சதந்தரந முனை
வளைய வளையம் நுதிந வளையத்தி
கனமர மென்புனல் கரத்திந் துட்டுமுநர்,

(இ - ன்) கனங்கள், முனைகள் தேற்றிலேபதித்த முதிர்ந்தித் தலைநிலையிலுடைய கெடிய கனத்தில், நற்றூயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பெருந்திய அளவுக்கு மெல்லிய நீளாக் கால்வாய்களைத் திறந்து பாபச்சுவர்கள். ஏ - று.

ஆளவிலுக்கமைவுறவளவையில் எனதது பயிரின் உயரசிக்குத் தக்கபடி வுப்பதாம். நற்றூய் - ஈன்றமாதா; நல்ல தாய் எழினுமமையும். (கடுங்)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன
கொள்ளும வண்ணம் பசுநதெழு கொளளகையோ
வள்ளல வெண்ணுனை யாராதற லுண்ணலு
முள்ள வண்ணமொழிந்த பசுநதன.

(இ - ன்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுறறெழுந கொளளகையைப்போல, தேற்றிற் பதித்த வெள்ளிய முளைகள் பொருநதி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசுப்புற்றன ஏ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுறறெழுந்தார்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுறறெழுந்தன (கடுக)

சேறு செய்யுளு செயலின ரோப்புற
நாறு வாங்கி நடுபவ ரோப்புறம
வேறு வெணமுனை வித்தந ரோப்புற
மாதில பைங்கூழ் வளாகருந ரோப்புறம.

(இ - ன்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடைய ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவாக ரொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவர்க ரொருபுறமும், தெதெல்லிலாத பசிய (நெற) பயிரை வளர்ப்பவாக ரொருபுறமும், (ஆக மனங்கள் விளங்கினாகன) ஏ - று. (கடுஎ)

வேறு.

காமவேள் சிலைகோலிக கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா னிகளாககி நமையலைப்பக காரணமாயத
தாமரா திருப்பவெனத் தண்பயிரை நெருக்குவபோ
லேம்மார் மீலர்பலவு மெழுநதுமலர் வண்பிணையின.

(இ - ன்) மண்மதன் வில்லாகவளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சத்தும் பாணங்களாகச்செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தள்ளிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருத்திய புல மலர் களும் நயம்பலில் தேராளி மலர்கின்றன ஏ - று.

தாமரைப்பது பசிரிகள்.

தாமரைப்பது செவ்வெண்ணக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" என்ற திருத்தொண்டர் புராணப்போல, திருப்பயிர் கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருத்தலின், அதனைப்போ

மன்மதன் வில்லாகவூளைத்தது தமமைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னும் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உரகியந்தா மனையொன்றே யுடையவரி தனையோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும பயிர்ப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலாநது லுளையுயிர்த்த
கொந்தொளரிந்த திலவொழுங்காற குறுநகைசெய திடுமன்றே.

(இ - ள்) அழகிய உரகிகமல மொன்றையேயுடைய திருமலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றயாநத பசிய பயிரையுடைய வயல்கள், அழகு கிருந்த பல தாமரை மலர்களை மலாநது, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முத்துகளின் வரிசையாற் புண்கை செயயாநிற்கும் ஏ - று. (க0க)

கொத்து - கொந்து, மெலித்தலவிகாரம்

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலா பசுமபண்ணை
யடையலாத முயிரகுடிக்கு மழலுமிழவச் சிரப்படைக்கை
யுடையவனை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன சாருபந
தடையறப்பெற ருயிரங்குண்டகவிழித்த திறங்காட்டி

(இ - ள்) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து லீக்கிகப்பெற்ற பசிய வயல்கள், சத்துருக்களது பிராணனைப்பருகூர் தீமைச்சொரியும் வசவிராயுத்தை கையிலேகிய (தமக்கிறைவனாகிய) இரதிரனை மனதிற நியாணித்து உயாநத அவனது சாருபத்தைத் தடையின்றி யடைநது ஆயிரங்குண்டகனோடு தருதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும் ஏ - று (க0க)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தலைபுரிவ ரத்தகிடருந்
தாமாக்கி னவாதமமைத் தணவாமே யிடாக்கோலா
தாமாக்கும் பயிராககூறுயத் ததைக்கோயு நிலநீருந்
தாமாக்க வல்லமுனிவார களைமுனிவார தருமுழலா.

(இ - ள்) தாமியற்றம் பொருளுக்கு உதவியைச் செயடுவர்கள் அப்பொருளுக்கு இடையூறாத தாமேசெயவார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செயயும்) இடையூற்றினை (மாதிரிய) விலக்குவார்கள் (அதுபோல) தருதிப்பாட்டினை யுடைய மனள்கள் தாமசெய்கின்ற பயிருட்கு நிலமும்நீரும் (உதவிசெயவனபோலவே) அதற்கு இடையூறாத நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வர்களாகிக் களைகளை (மாதிரியே) கோப்பவர்கள் ஏ - று

நானகாம் வரியில், தாம் - அசை

(க0க)

மங்கையாக எவயவத்தின வளங்கவிரி தீவரமும
பங்கயமுங் கைரவமும பலவுமட மைக்காகா
தங்கவாசுக்கே தக்கதென வசுத்தெண்ணிக் களைகளையத்
தங்குமவயற் றொழினமளளா தையலலாச செலவிடுததா.

(இ - ள்) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளங்கள் மாதிரி களத்துறுப்புகளின் நலத்தினைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கருங்குலவையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிறகருதித் தனைநீயும்படி ஸூதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருகருவளை - விழியையும், தாமரை - மூகம கைகால கொங்கை முதலிய வற்றையும் செவ்வல்லி - வாயையும் நீகாததலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மெனறதால் வள்ளை - செவியையும் பிறழ்நிறவற்றையும் நீகாக்குமாதலின் அவற்றையு மென்க. (௧௧௨)

தமதுறுப்பி னெழிலகரவிற் றுககவரும பிழையானுஞ்
சமந்மதன றெழிலவளாகருந் தண்பயிரைத் தெறலானு
மமரிடைவந் தெதிராத வலாபபகைகையத் தாநதொடாநதே
குமரியுயிர குடிப்பதற்குக் குறுகினா வயனமாதா

(இ - ள்) வயலிற் றெழிலுரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிகக் உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போபுரியும் மனமதனது செயல்களை வளர்க்கின்ற (கருமபுபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தமமை) போரில் வந்தெதிராகாத மலர்களாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயர்களை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள் எ - று

அமரிடை வந்தெதிராத என்பதை, எதிராது அமரிடைவராத என விஞ்ஞி பிரித்துக் கூட்டி, எதிராதுப்போருக்கு வராத என்பொருள் கூறினுமையும் அம ரிடை - அமருக்கு, உருபுமயக்கம் குமரியுயிர எனபுறி - இன்னமையுயிர என்றுமாம் அவையப்போது களையப்படினும் மீண்டு முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர எனக்கோடலே சிறப்பு

சமரமதன றெழிலவளாகருந் தண்பயிர எனறது கருமபுபோல வினங்கும் நெறபயிரையென்க. (௧௧௩)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற்
றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே
மெங்களகண வலாபபகைத்திகு கிருந்திடவொட டேமென்று
மங்கையாபுங் கயமுதலா மலர்களையத் தொடங்கினா .

(இ - ள்) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம் அதனைப் பொறுத்தோம் (ஆயினும்) எங்களு கணவர்களைப் பகைமையெனக் கொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலர்களைக் களைத்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ - று

மற்று - அசை கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெறபயிரைப்பெருக் கக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செய்தலென்க (௧௧௪)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவார்களா
லூறுறு தெனிலவளை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிரா
கூறுமோ திமமபணிலங் கூாமமவரால் கயவநெருண்டுஞ்
சிறுமா நிலரொளிகுஞ் செயலானுந் தொடாநதிலரால்

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதின, அவர்களைத் தண்டிப்பவா யாவா? (ஞ்ருவருமீலா!) தம தவயவங்களுடன் ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயவநண்டு முத

வினவற்றைத் தோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளிததுக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்ந்திலா (அமமவகையா.) ஏ - று.

ஓதிமம்-நடைக்கும், பணிவம்-கழுத்திற்கும், கூடாமம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-
கண்ணீராலும், கயல்-கண்ணுக்கும், ஞெண்டு-முழுநதாளுக்கும் & மானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மனாகுவனீ தண்குழந்தை கொடிவள்ளை

திதய்வமணை கமழநீலந திகழனிசச மெனும்பகைகட

சூய்வகைசெய் யாதவாக னூடனிநுநத பெருமபிழையாற

கைவலத்திற பறிததெறிநதா கதுவியபுல லாதிகளும.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - நாமரை - செங்குவனீ - தண்ணிய அல்லி - வள
னீக்கொடி - திவ்விய மணமலீசுவ கருங்குவனீ - விளங்குகின்ற அளிச்சமென்று
சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய
பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல முதலியவற்றையும், ஆற்றுக்காலாட்டியா (தமது)
கைவல்லமையாற பறிததெறிநதா கதுவியபுல லாதிகளும. ஏ - று

சைவலம் - கூந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவனீ - கண்
னுக்கும், குழுதம் - வாய்க்கும், வளனீ - காதுக்கும், அனிச்சம் - பாதத்திற்கும் உவ
மையாற பகைப்பொருள்கள் (கக்க)

சிரஞ்செவிறோள கணமுனகை திணிமுலைமெல் லிடைபாதம்

வரஞ்செறிமென மலாபலவு வகுத்தணிநது மீண்டவாக

நுரஞ்செறியும் பகைசவட்டி யொண்டலையா திகளணிநத

புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போனநனாமள ளாகளபுகழ்.

(இ - ள்) தலை - காது - தோள்கள் - முனகை-(அழகு) முற்றிய முலைகள்-
துண்ணிய இடை - கால (முதலியவிடங்) களில், மேனமைபொருந்திய மெல்லிய பல
மலார்களையும் வகைப்படுத்தி மள்ளாகள புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுக்காலாட்டியர்கள்
வலிமைமிகக் பகைகளையுதித்து ஒளளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிஞறியாக) அணி
ந்த திரிபுரங்களைப் புண்கையாற பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானை யொத்
தார்கள். ஏ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்,

மலாபலவு மள்ளாகள புகழுவகுத்தணிநதுமீண்டவர்கள்**பகைசவட்டி**
அணிந்த புண்ணியரே போனநனா - என முடித்துக்கொள்க (க்கள்)

சீரறிவா றையுமுடைய தேவாமுத லணீவோராகும்

வாரறிபூனை முலைமாதா மகிழ்செய்வ ததிசயமோ

வோரறிவா கியபயிற் முழத்தியாகைத் தலநதோயப

பாரறிய மிகத்தெளிநது பரந்தெழுந்து வளாவனவால்.

(இ - ள்) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் சோ
ததிபொருந்திய ஆற்றிவினையுமுடைய தேவாமுதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியை
யுண்டிசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றுக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினை
யுடைய பயிர்களும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்துப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்ற
முனை. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று) ஏ - று

ஆற்றிவினையுமுடைய (மாந்தா) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிர்
முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

(குத்திரம்) “ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணராதோ நெறிப்படுத தனரே” — எனவும்,

“புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வெனப்
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப்
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே,
நண்டுந தும்பியு நானகறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே
மாவும் புளளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாற்றி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே ” — எனவும் கூறியதனானாக.

அரவமலி நறுநதெண்ணீ ரறுதுதின முறப்பாயத்திப்
புரவுபுரி தரவுமுவா புளையறவோங் கியப்பிரிந
விரவுமடல கிழித்தெழுநது வெண்கதிர்கள் வளாதோற்ற
மரகதப்பா றையினமுனைத்து வளாவயிரக் கொழுந்தீய

(இ - ள்) உழவுத்தொழில் செயலோ ஓசைமிகக் கலவதெளிவாகிய நீரை
நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாயச்சிக்காததல் செய்யக் குற்றமற வுயர்ந்த பயிர்
னது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுநது வெள்ளிய கதிகள் வளாகின்ற தோற்ற
மானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளாகின்ற வயிரக்கொழுந்தின் யொத்
திருந்தன. எ - று

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்தக்
கூறினர். (ககக)

தயங்கியதன னிறங்காட்டித் தனக்கதிப் னெனத்தன்னுள
வயங்குமரி. திறம்பினனா மருவுப்பிரக் கருள்கரந்து
பயங்க்துவு மமுதுறுத்திப் பணிக்கதிரோன றினமவளாப்ப
வியங்கியவெண் கதிமுதற்போ லெழுந்தபசுந் தனபெரிதும.

(இ - ள்) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு
விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்
லுமபடி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர்
அருளமிருந்து, உருசிவாயநத் அமுதத்தையுறுவித்து நாடோறும் வளாகக், பிரகாசித்
தென வெள்ளிய(நெற)கதிகள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுந்து
(பின்னா அப்பயிர் பசுமையுற்றபோல) மிகுதியும் பசப்புற்றன எ - று

பயிர்கள் சந்திரனாக வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதபற்
றியே பயிருக்குச் சரியமென்றும் பெயர் (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

“தேரேறிவருமபரிதிமண்டிலத்தஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கன்னமண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெனகணு
நீரேறிவருமீயுமுருத்திரனுமகேசசுரனுநிலவச்செய்து

நாரேறிவருமவாதமுளத்தமரென்குணத்தானையநதுவாழ்வாம்” — என இந்
னாவில் வருவதெனினாக (கஉ௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதிக் கரத்தனைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட மருப்பசந்த கதிராசசாரி
பெண்ணினின் தன்மத்தாங்கும் பெறுமியினா தாயரென
மண்ணறவென் திரண்டிணையு மன்றவெகிர நோகுகினவே.

(இ - ள்) சந்திரபகவான ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிர
ணங்களாகிய ஓக்களாலிணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற,
கதிராகியுடைய நெற்பயிர், மாதாகூட்டம் (தாம் கருவியாக்கையில்) தழுமைத் தாங்கு
கின்ற தன்மையையுடையவாகன தாயமாகளே யென்று (அவாகளை) கோக்குமாறு, பூமி
யும் சலனும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் (நிலபெற) எதிராகக்கிண்பெற்றது
கின்றன எ - று

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருத்தரித்தற்குரிய உளளிடம், மனம்
எனக்கொள்க. (கஉ௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிறபதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிறபதுபோ
லுகலருமபல செயலொத்து மொரோவொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதங்களில ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லுமபடி நிறறல்
போலவும், மூட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசுநின் நீக்கமில்லா
தவாகளில் ஒவ்வொருத்தன் கீழ்க்கெனென நிறறலபோலவும், (கதிரான) கெடுதலற்ற
பல செயலக ளொத்துநின்றும் சில பதாகளாயின எ - று

ஒவ்வொன்று எனபது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின, சிலவென்றும்.

சாததுவித நிறமுனையத தாமதத்தி னிறம்பினு
யேததுமவகை யிருந்தபடி யெகிரோகுகி யிராசநந்தா
னீத்தலரு நிறஞசால நிரம்பியது போற்கதிராக
காததிநீர்ப் பண்ணெதொறுங் கதிராசத்தமிச சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாததுவித நிறம் முன்னேவாயநது, தாமதத்தின் நிறம் பின்னே
யாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேப்பாத்தது, (தானும்
வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிராக
சிறைகொலிய நீளையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன. எ - று

சாததுவீதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம் - செம்மையும்
மாமென்பா. (கஉ௨)

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுநதானு மோமபவழல் குளிரநதடுத்த
பண்பெனவு முகிரவினைவின பசையீரம் லாங்கவுறு
நண்பெனவும் வயனமீட்டு நளினமொடாம் பனுமலாநத.

(இ - ள்) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆனமா,
(ஆதியவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒளியி வடிவமென்னுந் தர்னும் காக்க
குமபடி, அக்கினியானது குளிராகியுற்று அடுத்ததனைமேபோலவும், முற்றிய விளைச்ச
வின ஈரத்தனுதப்போக்கவநத நடபாளனபோலவும், வயல்களில் திருமபவுந தாமனாயு
டன ஆம்பலம்லாகளும் பூத்தன. ஏ - று

தான் - அக்கினி பசை ஈரம் - இருபெயரொட்டு காம்பரி - காமவே
கொண்பனபோல

சிவபெருமான மள்ளராகவந்தது

சூர்சந்தரமூரத்திராயனா சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டிப் பல
தலங்களிலுஞ் சென்று அந்நக அறபுதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலேசெறிதம்பந
மாகிய பெருநாயடைக்கையில், சிவபெருமான தமது தோழருக்கோ திருவிளையாடல்
செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயர்நினைப்பொருளும், அஃநினைப்பொருளுந் தாமே
யென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராயத் தம்மைக் காட்டிப்
பயனைக்கொடுத்தருளிஹுந் போல ற் முநத்துவ் காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பள்ளனாகி,
திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனா உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழலியிலே
தொழில் செய்யத்தொடங்கினா விநாயக்ககடவுளும், முருக்ககடவுளும் பள்ளசகிரு
ராய, வயலினைக் கண்ணினை வினையாடா அரிபிரேந்திராதி தேவர்கள் துகளும், கலப்பை
யும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கடாவும், வித்தும், நாறும்,
ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள் சிவகண்ணாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளங்களாய், சிவ
பிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும், நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும், வரப்
பின் அருகு சேக்கின்றவரும், பரம்படிகின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்
கின்றவரும் ஆளுகன். இலகுகுமி, சரசுவதி, இரத்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய்,
உமாதேவியாகிய பசைப்பள்ளியோடு நாற்று நடடாக்கள் இவ்வண்மை இவர்கள் கழ
லியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற 'சந்தரமூரத்தி
ராயனா சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெற்றமல இடப்பதேவரை வினவிலா' அதற்கு
இடப்பதேவா வனொருண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமெனது சிவபிரான் ஆஜ
ராபித்தபடியால், கண்ணினை காட்ட, அக்குறிப்பினவழியே நாயனா வயலிடத்தே,
ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையும் கண்டு வணங்கினா. நாயனாரோடு
சிவபெருமான களையேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து,
இடப்பதேவர் முகத்தை மண்டொடு கருவியாற் சேதிக், அதற்கு இடப்பதேவா அஞ்சி,
வணங்கிக் கொம்பினிலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கத் தாபித்துப் பூசித்து, குற
ந்ததிகின்ற ஈகன்கொ பிணைச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ்
செய்தாரா — எனபது சரிதம். இதனை,

பேரீர்ப்புராணம் பன்னாற்பட்டம்

“அராவணிசுடிப்பள்ளனாதோழரிககவந்தமையறியாப்போது
பராமுகத்தினராய்பள்ளிகளபள்ளாதமொடுமயினிறுந்தொழிலி
ஹுராவநீரப்பண்ணியுழி தரனோக்கியுறப்பணிநெழுகுதோழமையால்
விராவியவனபங்கிழ்ச்சியீக்கினைப்பலியப்பொடுமசதியாடுவரால்

மறையவனரசனசெட்டிதனஞ்ஞைதவயவகு ஹ்மருத்திரனபுவனம்
பறைதருநலலசங்கரனவேடனபணிவிவனவிளவகுமுககணக்க
னறையெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாவியாட்டரவமாரிடைவன
பறையனுமுன்னரானீயின்றுபள்ளனனுமைதெரிந்தேன்யான்.”— என்பதனானு
ணாக. (கஉச)

முறுகவினே? தவனிமிசை முடிசநீயத்துக கிடக்கின்ற
மறுவிவனினே வினேநோக்கி வயலவினேஞா மகிழ்வெயதிக்க
குறுகினாதன னுமையியம்பக குயமேருதித தலைகுனிந்தா
ருறுபலவகொள னுநாவணக்க மோமபுவது மரிதேயோ. *

(இ - ள்) வயலிற றெழிலீபுரியும் பள்ளாகள முதிர் வினவெயதிப் பூமியின்
மேல தலைசாயத்துக்கிடக்கின்ற, குறமில்லாத பயிபாபபாத்தது, களிப்படைந்து
முழுவொலிக்க* அரிவாள தாங்கிசென்று தலைகுனிந்தாகள பொருந்திய பலவினப்
பெறுவோர் பணிதல செயதலும் அருமையோ? எ - று

“உறுபலவ* * * அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று குறுகினர்-முறமெச்சம்.
எல்லோர்க்கும் பயன்படுவா ரெனசெயினும் பொறுப்படுவா
நல்லாக னுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிாசசெநநெ
லொல்லாரின் வளாததவரே யொறுத்ததுவரிந தெடுதேதகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திருமபோா செயப்பட்டே.

(இ - ள்) கதிாகளையுடைய செநநெற்பயிரானது (தமமை) வளர்த்தவர்களே
சுத்துருக்களபோலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்துப் போா
செயப்பட்டு, யாவாக்கும் பிரயோசனப்படுபவா (தமமைப் பிறா) யாதுசெய்யினும்
பொறுப்பார்களென்று, நல்லவாகள கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது எ - று
வெல்லாத களம் - நெற்களமெனக் (கஉச)

கையிறை பிடித்தடித்துவ கடாவடியிற படுத்திடமும்
வையெலாந் தண்பபித்தது மருவுபதா நவைநீக்கிச
செய்யெலா மிக்ககுவிக்குஞ் செநநெலவள நோக்குதறகே
மெய்யெலாம் விழிப்படைத்தான விண்ணவனு மிநனினே.

(இ - ள்) கையிறை பற்றியடித்தும், கடாக்களின் காலகளிற் படுத்தியும்,
வைக்கோலகனையெலாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதாாகிய குறறத்தை விலக்கி,
வயலமுழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செநநெலவள வளப்பத்தைப் பாாப்பதற்காக
வே, அந்நிலத்தெய்வதமாகிய இந்நிரன உடன்முழுதும் விழிகள பெற்றனன். எ - று

தென்புலத்தாா தேவாவிருந தினாசோசுற மமுநதாமென
றைமபுலத்தாா றினிதேதாமப வைவகூறுகொண்டெழுவ
ரினபுறநா னிலம்புரக்கு மேருதலுக்கேரா பகுப்பாக்கித்
தம்பகுப்பால விழைந்தேனைத தருமமுஞ்செய வாராதினமும்.

(இ - ள்) பிதிரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருந தாரு
மென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அந்நெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐகது பறகு
களை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மனைவனுச்
சோாப்பகு செய்து (கொடுத்த), தமமுடைய பகைக்கொண்டு ஆசையுற்றுப் பிற
தருமங்கனையும் நாடோறுஞ் செயவாகள மனள்கள். எ - று.

“ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப” என்றதை, திருக்குறள் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றுனென்றாக - கைம்புலத்தா றோம்ப றலை” என்னும்வெண்பாவா ணுணர்க. “தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவா படைப்புக்காலத்தது அயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவாக்கிடம் தெனறியையாதலின றென்புலத்தாரெனப் பட்டனா விருந்து - புதியராய்வந்தோர். அவா இருவகையினா பண்டறிவுண்மையிற் குறித்தவந்தாரும், அஃதிண்மையிற் குறியாத வந்தாருமென எல்லா அறங்களுந் தானுற்றாய நின்று செய்யவேண்டிதெலின தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று.” எனறா பரிமேலழகர்

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவாக்களித்தது தம் பங்கில் எஞ் றியதுகொண்டு பிறதருமங்கனையுஞ் செய்வார்களென்பா “தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வா” எனறா. (௧௨௮)

தொறுவியாமத தானமெரத்தித் தூணத்தி னுறுப்பினித்த
மறுவுடையா னெனமநலை வணங்காதா ரெவாகளமா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செநநெல்லாழிப் பாரிலலை
புறுவாமுது வியவுலக முவந்தளிகருங் காரணத்தால.

(இ - ள்) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின) திருமலை, ஆயச்சியா மத்தா லடித்துத் தூணிவிட்டதுப் பொருந்தக்கடையு குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவா? (ஒருவருமிலா அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்ததுக் காக குங்காரணத்தினால, செநநெல்லை (உழவரது) தெறுவினையாறப்பட்டதென்று நீக்கு பவா ஒருவருமிலா எ - று

தெறுவினை - கடாவான மிதித்தல் முதலியன

திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாவீடுகளில் உழியிறச்செமித்த வெண் ணையைக் களவாடி வினையாடுகையில் ஆயச்சியா முறையிட்டதாற்றுகு, அச்சொைப் பிராட்டியாரா கயிறுநால் யாத்தனரென்பதும், ஆயச்சியா மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள் (௧௨௯)

கனனன றுஞ் செழுமபாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செநநெல்லுத் தொடுமிசைநது செய்வாசப் பாகடைதுயத்
துன்னலருங் களிப்பெய்சி யுமபாகளு நறுமுறுப்ப
நனனலத்தின வாழுகுநரே நகாதோறு மூாதோறும்.

(இ - ள்) சாக்கையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாஹும், தயிரும், நெய்யும் (கூட்டி) செநநெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாகுஞ் வெற்றிலை [தாமபூலம்] அன்று, அடைதற்கரிய சந்தேதாஷத்தை யடைந்து, தேவார்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்வாக்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல்

(௧௩௦)

வேளவிபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினைபு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமாண டினவிழவு
மாளவினையா டவாம்கனி ரருந்துனிதீரத் துறவாக்குந்
தாள்வினையு முறவெனவே தயங்கியதண ணடைதோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், களிக்கததக்க விவாககாரியங்களும், தினேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்மைவாயகத் வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவாகனது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்குகின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லுமபடி மருதநிலத்தூரகடோறும் விளங்கின, எ - று (க௭௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா னுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நலகுவதும் வாயமொழியாம்
பண்ணவாவைப் பிணைப்புரந்தும் பயன்பெரிதின் மையைககுமித்தே
மண்ணகருக கமரனென வானவாகோ னமாந்ததுவே.

(இ - ள்) (சுந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில, புசிப்பதுவும் [அமுதம்] மருந்தி, துரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மாவூரியே தவருவதும் [ஆகாயமே] ஆதரவற்றவிடமே கொடுப்பதுவும் [இசுந்திராயநம் என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம் (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காததும் மிக்கபிரயோசன மிலலாமையை நீனைத்தே இசுந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத் தெய்வத்மென்று பெரிருந்தியதாகும் எ - று. (க௭௨)

போகமிது விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய
மேகமிது புனலவழங்க விருப்பினொடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயலவளமும் புதனமொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த நலநதெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள்) போகங்கா மிருந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இசுந்திரனே தெய்வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுங் காவலுபுரினிற கமுக மரங்கள் மிருந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் 'சொல்லுகின்ற சொல்லவையுடையதோ' (அன்று) புனளுக் மரங்கள் மிருந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம்பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம் எ - று.

வயல வளமு மென்றதில, உமமை - உயாவு சிறப்புப்பொருளது
அருவைத்தோ என்றதில, ஓகாரம் - வினாவோடெனாமையுமாம். (க௭௩)

நெய்தல்

வேறு

இருமபுனற் கதிபதி யென்னும் வானவன்
சுருமபுளா நெய்தல்வாழ் கழிக டோற்றிய
பெருமபுனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென
றருமபிய விருப்பினுங் கமாதன மேயினுன.

(இ - ள்) மிக்க நீருகற்றைவென்ற சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண்டகள் கிணங்கின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலாகிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன் அவ்விடத்திற் பொருந்தினுன எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலாவேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினுனென்றோ சுருமபுளா - சினைக்கேற்ற அடை (க௭௪)

குமபமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பமபுமா நதிபலப்படியுந் தூயதென

தம்புரா சிபின்மருக கடுத்து வாழுமால்
கொம்பன னுமைவனா கோதில சாதியே.

(இ - ன்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த ருந்தரில்
லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவா பருருர தன்மையுடையதா
யுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலந்திகள் உழியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின்
பக்கலிற் சேர்ந்த வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவா குமபத்தினின்றாக தோன்றினவராதலின்
அப்பெயரையுதினா இரத்திரன தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொலலக்
கூறுதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவா அதனை ஆசுமனியஞ் செயதனா என்பது
சரிதமாதலின் “அம்புராசி குமபமாமுனியுணுக கொள்கைத்து” எனக்கூறப்பட்டது.
இதனை,

நீருவியாடந்புராணம்.

“கைதவன் கரந்து வைஞ்ருங் கடலெவெற படக்குங் கையிற்
பெய்துமுந் தெலலைத் தாக்கிப் பருகிஞன பிறைசோ செனனி
யையன தருளைப் பெற்றாக் கதிசய மிதென்கொன மூன்று
வையமுத தொழியுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றே” — எனபதனாறிக.

வருணனுக் கூாதியா மகர மீனாந்த
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்
பொருமக் ரம்பல மீனும் புலலுமே

(இ - ன்) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுரமீனாக் தம ற் ஒப்பற்றகுல
மென்று, அவன் வசிகுருமிடமெல்லாம் [கடலமுழுதும்] போசெய்கின்ற வலியுடைய
திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போ புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும்,
பொருதும் எ - று

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்கனாம், (கக௬)

பிணக்குவைப் படுமபெரு மன்னா போரிடை
நிணக்குவை புண்ணவு நீலக் கண்ணினு,
ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்
குணக்கருங் கொடியினங் குழமி வாழுமே

(இ - ன்) பிணக்குவியலபடுகின்ற பெருமைவாயந்த அரசர்களது யுத்தகளத்
தில், கொழுப்பின் குவியலைப்பூசிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய
பரத்தியா உலாத்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயாவாகிய ஐந்து குணங்களை
யுடைய கரிய காகைக்கூட்டங்களை கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும் எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள் — மறைந்த புணாச்சித்தாதலும், கலங்காமை
யுந், பொழுதிருவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்ககாண்டலும், மடியின்மையும் — என்றார்
பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள். அன்றியும்,

“காலை யெழுதல காணும் லின்புறுதல
மாலை குளித்த மனைபுகுதல - எவ்வே
உறரூரோ மெனை லுறங்க லிவையையதுங்
கற்றையவாய் காக்கை குணம் — எனக் கூறுவதுமுண்டு. (கக௭)

பரத்திய ரூறுப்பினைப் பயந்தொ ளித்தமி
 னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
 முரத்தினை யுளத்துருப் பயத்தி னேதமும்
 வரத்தினை யுருரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெய்தனிலமாதாகளது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளிததுக்
 கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவளம் முதது மூதலியவறையும்(தன்னிடத்திற்) கொண்
 டிருந்தும், மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும்
 வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று

பயத்தின் எனபதில், பயம் - நீர், அச்சம் என்றும் வரத்தினை என்பதில்
 வரம் - சிரேஷ்டம், வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவாகண்ணுக்கும், வித்துருமம் இத்தமூக்கும், முத்துபல்லுக்கும் முறையே
 அஞ்சினவெனக்கொள்க (௧௧௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நன்பொரு
 னொருவுந் ரிலையுவா நாற்றக காராககடன்
 மருவுறு தீரத்தமாய வானும் பறபல
 பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நலகுமே

(இ - ள்) உருநலமிலாதவாகள கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார்
 (ஒருவரும்) இலா (அதுபோல) உலா நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந
 திய தீரத்தமாகி, தேவர்களும் (மாதுடாமுதலிய மறறையோர்) எல்லாரும் (தனைத்)
 து சிசு, பறப்பொருள்களையுங் கொடுக்கும் எ - று

உருநலமிலாதவர் - குருபிகள், வான - ஆகாயம், ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த்
 தேவரை யுணர்த்தி நின்றது (௧௧௯)

அடுத்திடப் பட்டவா பெரிய ராயினு
 மடுத்தவா சிலாகுண மவாகு ணத்தியன்
 மடுக்குமோ வளாகழி மலாநத நெய்தல்கள்
 விடுத்தில நறுமணம் வீசுங் காதமே

(இ - ள்) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களின்
 சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் மனமையைக் கொள்ளு
 மோ? (கொள்ளாது, அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரின் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள்
 (மணம்வீசுந் தமதியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நனமணத்தைக் காத்தாரம்
 வீசாநிற்கும். எ - று

அடுத்திடப்பட்டவா கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமெனக் கழியின் மலாநத்
 நெய்தல் அதன் புலான மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதெனபது கருத்து.

“நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுங்காதம்” என்பதை, “நெய்தல்கள்
 காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில” என்றவையங்கொள்ளினுமையும். (௧௨௦)

சேரியின் புறமெலாந தீய நாற்றமே
 யாரினும் புண்ணியு மலாநத கைதையும்
 வேரியின் ஞாழலும் வீச மாமண
 மூரியம் புரத்தினின் றுய்நத மூவாபோல.

(இ - ன்.) பரதவா சேரியின் பசுவிலெல்லாக துன்மணமே பொருந்தினும், புண்ணியும், பூர்த் தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினினறும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவனாயொத்தது (துன்மணத்தினின்ற ரீங்கிச்) மெந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். ஏ - று (கச்சக)

வலையினான் மீன்பல வாருளு செய்கையா
குலைவிலா மணிபல குளித்தது வாழ்வாக
ஞலைவிலா தொற்றினு லெற்றறி நுண்பொருண்
மலைவிலா வெற்றறமா யொற்றறு மன்னாபோல்.

4. (இ - ன்.) கெடுதலிலலாத ஓற்றாகளாலராயநது, துட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஓற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசனாப்பேழல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதாக்கன (சோ) குலைதலிலலாத பலமுததுகளை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்தது) வாழ்வாகன. ஏ - று

மணனா ஓற்றாரா பயனடைதலபோலப் பரதாவலையால் மீனையடைத்தும், அவாதாமே சிறைப்புறத்தோதுமெனப் பொற்றோடுணையாத தெரிதநது பயனடைவாரா போலத்தாமேருளி தது மணிகளையெடுத்தும் வாழுவெனக்கொள்க. (கசஉ)

விழியினுற பரத்தியா வெல்லப் பட்டதோர
செழிகட றினாக்கையாற றிறைக ளாகவே
பொழிகுதிா மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழிப்பவா சேரிமுன் கலநது விசுமே

(இ - ன்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலா னது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முததுக்களையும் புலான மணமுடைய மீன்களையுங் கலநது கப்பணங்களாக, பரதவா சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும் ஏ - று

தோற்றவா வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாத் தீன பரத்தியா விழிகுத் தோற்றகடல் அவாகடரு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றா, கலநது எனபது விண்ணு என்றறபோற பொதுவீன (கச௩)

அளவாக ஞாப்பமைத் தளக்கு மோதைபு
நுளையாகள் கலனகட. னூக்கு மோதையும
வீனாமணி மீனவிலை மதிக்கு மோதைபுங்
களமலி கடலெதிா கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ன்.) பரதாக்கன் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், துளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்தாமோசையும், சங்கு-முதது - மீன (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிராகின்ற (பல) கடல்களபோன்று விளங்கின. ஏ - று

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - துளையாக்கள் என்பன நெய்தனில மாஞ்சனை. (கச௪)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றுமையா
லிரங்குறு மாததேரா டிரங்கி வெளவளை
தரங்கமென் கரங்குகளிற் றளளி வேலையு
மரங்குகள் கரைவரு மறிநது போதுமே.

(இ - ன்.) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் கமமை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதாக்குடன்

கடலும் இரக்கமூற்று, வெள்ளியவளைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றுத் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த களையில் வராநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும், ஏ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்

“பரதையிற பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் கதறல்-உதவிக்கே னிதியிற கிகத்தலென - றுண்பெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.”—என னுரு சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தனை (கசடு)

பற்பல தேயமும படாநது பலகலத
தற்புதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந
துறபவத திழிநரு மும்பா போகத்தி
னிற்பவ ருயாநதவா நீரமை யெனசொலகேன்

(இ - ள்) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று, பல மரக்கலங்களில் அறுபுதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாகளும், தேவபோகத்தில நிற்பாக்கள் (அந்நிலத்) தலைவாக்களது தன்மையை யாது சொல்லு வேன். ஏ - று. (கசக)

அளக்கரை நீநதினு மளக்கா நலகிய
துளக்கமில் பொருளெலாநு சொல்லு வாரெவா
விளக்கின மைந்தினை விளம்பு நானிலத்
துளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு தாததுமால்.

(இ - ள்) சமுத்திரத்தை நீநதி (கரைகண்டா) னாலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெதெல்லலாத பொருள்களையெல்லாநு சொல்லவல்லவா யாவா? ஐந்தினை (வளங்) களையும் விரித்தாம் சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (தினை) மயக்கங்களுக்கு சில சொல்லுவாம் ஏ - று (கசஎ)

தினைமயக்கம்.

வே று.

வரகு போரிடை வளைவளா மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
புரகம் வாழ்மலை முழையிடை யுறுமபயந துயீறாப்
புரவு பூணுவா புகுதரு மிடமறி யார்போல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளாகின்ற குரங்குகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, பொருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின் நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயந்து, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவாபோலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும் ஏ - று. (கசஅ)

காலை யாயசசியா தயிரகடை யோதையைக கழனிச
சோலை வானரம் வேங்கையின் குரலெனத் துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுயின்
மாலை யானினை புகுத்துவா வழக்கமுண மையினால்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடைகின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) புலியின் குரலென்று நடுவரும் (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலயின் ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயாக்க மழை (ஒசை) என்று கருதித்தொழுவது

களில் வரிசையாகப் பசும்நையைப் புருத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவதற்கு கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால் எ - று. (கசக)

கோழி யோசசிய வழத்தியா குழைபரத் தியாக
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன பரப்பினை யழிகும
வீழி வாய்ப்பரத் தியாகொடி விசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருமத் தியாகணை பரப்பினை யழிகும.

(இ - ள்.) முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய
(மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியாகளது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த
னிலத்தில் துளைச்சியா உலாத்துகின்ற மீனபரப்பினைக் கலைக்கும் வீழிககளியை
யொத்த வாயையுடைய பரத்தியாகள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) நீரகத்தையோட்டிய
வளையானதுசென்று, பெருமைவாயந்த மருதநிலத்தாரில் ஆறறுக்காலட்டியா தொகு
த்த நெற்குவியிலையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தாரேனினுமாம குழை - தழையெனவுமாம. வாய்-ஆகு
பெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சகரும் சகளுவளையலுமாம.

ஊட்டு கன்றுறு வயிறழினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்தினம் பாலுணக குறிஞ்சி
மாட்ட நம்புகும வலாவளா யுகமா லைகளி
டைடி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிறறை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற
கொம்பியுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முத்திரத் பாலுப்பருமபடி குறிஞ்சி
நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வள
கின்ற கருங்கருங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச்
சேரும் எ - று. (கருக்)

அருவி தூவுமவெண ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வாரதிகை கடலெறி நத்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற பொலிதரும் பூவையா பிறந்த
திருவி ஞாமனை யொழிந்தயற் சோந்துவாழ வதுபோல்.

(இ - ள்.) மங்கையா பிறந்த செவ்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலா மனையை
யடுத்து வாழுவதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் ஈகதுகின்ற வெண
ளிய முததுகளை அலைகளையுடைய சமுத்திரக்களையிற் பொருத்தும். சமுத்திரமானது
அலைகளால் வீசுகின்ற முததுகளை மலையினது ஒப்பில்வாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும் எ-று.

கொலலை மானிளங் குழுவியை யிடைச்சிறா கொடுப்ப
மெல்லென மீனகளை துளைச்சிறா விழைந்தெதிர கொடுப்பா
முலலை நீணமுகை முலலைவாழ் சிறுமியா கொடுப்ப
நல்ல வாரநோ துளைச்சிறு மியாகணல் குவரால்.

(இ - ள்.) முலலைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆய்ச்சிறுவாக
ளளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீனகளை ஆசைபுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள்.
முலலைநிலத்திலுள்ள சிறுமியாகள் நீண்ட முலையருமபைக்கொடுக்க, பரதச்சிறுமியா
கள் நல்ல முததுக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள். எ - று. (கருக்)

தொலலை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத்த துரைத்து
மெலலை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட்டியலப்பின

வல்ல வாசிரி துணாததன மினிவருத் துணாப்பாஞ்
செலவ நீடிய சென்னைமா நகாவளந் தெநிரந்தே.

(இ - எ.) பழமையாகிய நாவின் வனமையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க
ளாக்கி யெடுத்தகூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்கள் நிறைந்த தொண்டைநாட்டின்
தனமையுள்ள கூடியவனாயிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம். இனி, செல்வமிருந்த பெருமை
வாய்ந்த சென்னை நகரின் வனங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். ஏ - து.

இயலபின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு புறனடையாற்கொள்க. (கஞ்சு)

திருநாட்டுப்படலம் முறையிற்று.

ஆதந்திருவிருந்தம் - கஞ்சு.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் தேவாக னுடைய மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ னகரு நான்
வருத்தகு காஞ்சி முதா ரெலையி னுளதா யும்பா
வருத்தமுந் தவாகருந் சென்னை மாநகா சிறநதுவாழும்.

(இ - எ.) சிறப்புத்தகவிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய
விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இந்நிரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழ
கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்கள் துயரத்
தையுமொழிக்கும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திரனுயிரைமாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்நிரனது அவைக்களத்தில்,
பிரகற்பதி முனிவா வர, இந்நிரன தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய
யாது தையலா மையல்ல மாழகிக்கிடக்க, அதுகண்ட தேவருந் அங்குநின்ற மறை
தனா அதனால் இந்நிரனது செல்வங்குறைய, அவன் தனது துயரைப்பிரமணபாறகூற,
பிரமண நீயுந் குருவைக்காணுமெல்லையும், விசுவவருவுன்னென இத்திரிசிரனைக்
குருவாகக் கொள்கவென, இந்நிரன அதற்கியைநது தனது நகரிற்குக் கூட்டிவருந்,
தனது செல்வமிரும்படி ஓராயகஞ்செய்கவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாருகவெனக்
கூறி, மனமவெற்பட்டித் தேவா செல்வங்குறையவும் அசுரா செல்வ மிகவும் யாக்கு
செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்நது அவனது முச்சிரத்தையும்
வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமத்ததியடைநது, தேவாகனது தந்திரத்தினால் நிலம் நீ
மரம் மாதாகட் களித்துப் புனிதனாயினன். தனமகனை இந்நிரன கொன்றதுணர்ந
துவட்டா ஓராயகஞ்செய்து அந்நிறேனறிய விருத்திராசுரனை இந்நிரன மீதேவ, இந்
நிரன அவனுடன் போசெய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமினமையின் விண்டுவி
னுடன் கூறி, அவா கூறியபடி ததிசுமூலவரை யடைநது அவா முதுகந்நண்டென்பிற்
சுராசுரானது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத
மாக விசுவகனமனாற் செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்க்க, அவன் போபுரிய
ஆற்றறு தகடலிவெள்ளிக்க, அந்தத்தியமுனிவராத் கடலைவற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று
புகைதீர்த்தனென்பது சரிதம்.

(க)

தம்பிரா னருளா லென்பைத் தளிரியன் மடநதை யாக்கு
முமபாகும் நகரு மேட்டி னுழுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா என்குந் தெற்கும் வடக்குமென றிரண்டு பாலு
நமபிவாழ தரவே நாபப னயக்குமந நகர மென்றும்

(இ - ள்) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுலாமி கள்) எல்லம்பின் மாந்தளிரபோன்ற மேனியையுடைய பெண்கைகிய தேவர்கள் குழ ந்த திருமயிலை நகரமும், எட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எழுது' எழுத தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்குந் வடக்கு மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நமபி வாழும்படி, அச்செனை மாந்தரம் எக்கால் மும் நடுவிறு பொருந்தும் - - -

என்பை மடந்தையாக்குநகா* திருமயிலை என்றது

திருமயிலையில் வணிகாசுலத்துதித்த சிவநேசரென்பவா தமது தவப்பதலவி யாரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கூர்னிமாடமொன றமைத்து அதிலமாத்நிப போஷித்தவருகையில், அப்பதலவி டியாரான மலாக்காய கையில், அராதீண்டி புயிர்தூர்ப்ப, சிவநேசா நாயனாருகக்கெனத் தாமானித்தமைக் கேற்ப எனபையேனும் அவாக்குதவவேண்டுமென்ற தகனஞ்செய்து அவ்வெனைபைக் குடத்திட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனா பிள்ளையாரா பல அம்புச்சங்கையு மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, எவசியா கருத்தை யறிந்து அங்குடத்தைச் சநிதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிக்கோதிப் பெண்ணுருவாகக், தாமடூபபின் மையின் மகனமைக்கொண்டு சென்றனா என்பதாம்

“கட்டிடபுனையங்கானமடமயிலை

கட்டிடங்காணடானகபாலீச்சரமமாந்தான

ஒட்டிடப்பண்பினுருத்திரபலகனத்தாராக

கட்டிடலகாணுதேபோதியோபூம்பாவாய - - - என்பது முதலாகவுடைய திருப்பதிக்க அக்காலத்தோதியதென்றிக

எட்டிணுறுவரி நெருக்கியிட்ட நகா திருவொற்றியென்றது

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் ஸூரபுப்பருவ மடைந்து வினாவிலிந்தகவிருமபி அருகுள்ளாரை நோக்கி, நாளிந்த முழுந் தெரிந்து சொல்லுகவென, சிலவஞ்சகா உமது புண்ணியம் அழியும் மார்க்கங்களைச் செய்யு மென்றனா. மன்னன் கருணைகினைப்பார்த்து - - - யான் தலங்களிற் செய்யு' தருமங்களைக் குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவவாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரண் அவற்றிடையில் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” என்றெழுதியிருக்கக்கண்டு, அவனது குதெனவெருள், கணிகன் அரசனே! இஃதென்கை யெழுத்தன் றென்று வேறுபாட் டிணையுங் காட்ட, மன்னன் அவவரியைக் கிறுகக் அக்கணக்கைத் தன் வசமாகவைத்து மறுதினம் பாக்க, அப்பொழுதுந் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” என்றெழுதியிருப்பது பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அதற்குவொற்றியூராயடைந்து மந்திரிமுதலியோர கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவி யும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்களா அதனால் இளமைதந்த பெருமான என ஓர் சிவ லிங்கம் பிரதிட்டையெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலங் கழித்து முத்திபெற் றனரென்பது சரிதம் (உ)

தன்னினந் தனரா வண்ணந் தாங்குத ந்ரும மென்றே

நன்னகா பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செலவா தம்பால வளமிகக கொடுத்தத் தன்பா
லெநகா வனமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும்.

(இ - ள்) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தரும்மென்று சருதியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறும்படி விருமபி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவசிகுஞ் செலவாகளிடத்தில வளத்தைமிகக் கொடுத்தி, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின் வளங்களையுங்காட்டி, அச்செனனை நகரம் என்காலுமிருப்பது. ஏ - று (ங்)

இதற்கு நகரபோல வாழ்வாக கிருமபொருள கொடாத வாற்று
லதற்கு துறக்க வாண ரலைககட லமுது மிங்கே
யுத்தம் ருதவும் வேளவி யுண்வுகொண டொருவன் செய்து
வைத்திடும் பழைய விலலின் வாழ்தருங் கடனமை பூண்டா.

(இ - ள்) இந்தத் தருதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தமடால்) வாழ்பவர்களுக்குப் பெரும்பொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தருதியாகிய சுவாககவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திறறோன்றிய தேவாமிரதமும், உததாமாள் கொடுக்கும் யாக அவ்சம் பெற்று, ஒருவன் செய்துவைத்த பழைய கோயிலில் வாழ்கின்ற கடனமையை மேற்கொண்டாக்கள் ஏ - று (ச)

தாங்குமிந் நகரவாழ வாரபோற றருமங்கள் புரியாத தாழ்வா
லாங்குள் வமர ரெலலா மருமகப் பேறு காணா
தேவகமழ மாலே வேறு சோதரா தென்று வாட்டார்
பாங்குசெய வாரில லென்றே படமமுக் குறமுற சூழ்வா

(இ - ள்) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப் போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுவாககத்தில் வசிகுருந்தேவர்கள் யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றிணையடையார்கள் வாசம் வீசம் மலாமாலே வேறே யகப்படாதென்று (அதனை) உலாததாக்கள் பக்குவஞ்செய்வாரிலரென்றே (தமது) வததிரம் அமுக்குப்படாமலணிவார்கள் ஏ - று

அமரா - மரியாதவர்கள்

(ங்)

வாழ்வாள மலைமென கொங்கை வீளாகட லுடுககைச் செலவப்
பாாமகண் முகமே யாகும் பரவுமுத தமிழ்சோ நாடு
சோவவறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சோவளா திலக மேயாகு செனனைமா நகர மாதோ.

(இ - ள்) துதிகத்தக்க (இய லிசை நாடகமென்னும்) முததமிழ் வழங்கும் தமிழ்நாடு, கச்சணிகத் மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வீளந்த கட்டை யாடையாக வணிகத் செலவதையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும், விளங்கிய தொண்டைநாடானது குற்றமுற்ற (அவளது) நெற்றியேயாகும், செனனைமாநகரமானது (அமுக்குத்திலணிந்த) சோத்தமிகக் திலகமேயாகும் ஏ - று

முத்தமிழ் சோநாடு என்றது தமிழ்நாடு அது “குணகடல குமரி குடகம் வேங்கட மெனுகான செல்லிய னிருந்தமிழக கடலுள்” — எனப்பதனறிக.

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நோவடக்காம்
ஆக்கு முவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குறைய

தெற்குப் பினுதி திகழிருப தினகாதம்

நற்றெண்ணடை நாடெனவே நாட்டு — என்றதலைறிக.

(க)

தத்தமக குரிய விண்ணோ தமக்கிட மாவ தனறி
யித்தகு நகரம் போல விண்டுமா னுடாயா வாகரு
முத்தலைச சூலத் தண்ணன் மூருநதனைங் கரனவே ளாதி
யுத்தமா தமக்கும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்) மோக்ஷலோகமானது, தத்தமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிட மாவதல்லது இரத்த தருதியாகிய நகரத்தைப்போல (தனை) அடைகின்ற மாந்தா யாவாக்கும், முச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிச் சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருக்ககடவுளு முதவிய உத்தம (தேவா) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்தவதோ? (அன்று) எ - று

(எ)

தேவர்கண் முனிவா சித்தா சிறந்தவே தியாக ளேனை
மூவரும் பிறரு மென்று மொயத்துடன் வாழு மாறு
மாவள ரிடங்க ணலகும் வளநகா யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முததி வீடலா னிகரா தனறே

(இ - ள்) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்நண்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செலவம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும் (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறென்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது எ - று

அன்று - ஏ - அசைகள்

(அ)

வளமணி மழையுரு செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச சென்னை யகநகா மாந்த ரெல்லா
முளமகிழ சிறப்பி னுளு முதவுத் தோக்கி நோக்கி
விளாநிறம் படைசூரு தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்

(இ - ள்) * அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுப காரங்கூறாது அளவிலலாம் வெடுத்தது, சென்னை நகரத்தினை மாந்தா யாவரும் மனங் களிப்புற்றுச் சிறப்புடன் நாடோறும் கொடுப்பதை மிகவும் பார்த்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும் தெள்ளியநீர் யல்லது வீசாது எ - று

அநநகரவாகிகள் தமமையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அபிதேக்குச் செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்களுபோலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீராயன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சமவாதம் ஆவாதம் புடகலாவாதம் சங்காரித்தம் துரோ ணம் காள்முகி நீலவாணம் இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல - தீ - எனபவற்றைப்பொழியும்

(க)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைக்குல மகளி னைம்பாற
கருங்குழ னிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை கறுத்துப் பாகரு
மொருங்கி வலாக்கு நாளு முதவுமிந் நகரின் மாந்தா
பெருங்கொடை நிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை பெய்து பாகரும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதாகனது ஐந்து பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபாங்கும் யாசகா யாவாக்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாநாட ரது பெருங்கொடையை நிகாக்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பாங்கும். ௭ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருங்குமூல-பனிச்சை இவற்றின் மயிராயுச் சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருக்கலே சுருள - சுருட்டிமுடித்தலே குமூல-பின்னிவிடதலே பனிச்சை யென்பபடும (௧௦)

ஆருமைகண் வெப்பிசு செயயா ரமாத்ருவாழ் மலையிற் காணின் மருளியென பயனென றெண்ணி மணங்கம முகிலுஞ் சந்துங் குருமலாச சண்ப கங்குல கொன்றைமல லீகையு மறறுந் திருநரீப புறத்தி னெங்குஞ் செந்நிறத்தெழில் காட்டா நிற்கும்

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையையுடைய சண்பகங்களும்கொன்றையும், மலலீகையும் பிறவும், (தாமது) அருமையைப்பாத்தாக களியாதவாகன பொருந், வாழ்கின்ற மலையிலும் வளமுடையபொருந் (யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின் பக்கவில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும் ௭ - று

தமதருமையை யுண்தாரிடையிருந்து பயனிலலை யெனக்கருதிய அகின முதலியவை மலையுங்காணுமொழிந்து நகர்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமெனக் (௧௧)

இயலினைக் கறக் வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால் நயமொழி கறக் வெண்ணி நன்குளி குயிலும் போரந் செயலையந் தளிர னாதஞ் செவவிபாந் துறையா நிற்கும் வயலபுற முடித்த சோலை வளாந் தவ்ய யான மெங்கும்

(இ - ள்) வயலகளைப் புறநிலுடுத்த சோலைகளும் வளாந் பூந்தோட்டங் களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோதநளிரா யொத்த மேனியையுடைய மாதாகனது சாயலைக் கறகவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்பனைக் கறகவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பூர்த்து வாழாநிற்கும் ௭ - று (௧௨)

சுந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகா விடாது நோக்கச் சிறந்தையி னாவங் கொண்டுந் தினந்தமைப் பூசை செயவாரக் கந்தமில் வரங்க ணல்கி யளிப்பது குறித்துந் தேவா வந்தனா மலாக் டோறும் வதிபுமா ராம மெங்கும்,

(இ - ள்) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரையிடவிடாது பாக்கமனதில் ஆசைகொண்டு, நாடோறும் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக் கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன) ௭ - று (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தாராபோன மூன்றுகண் படைத்து மாதா முத்தலை முலைநே ராமன முடிகவிழ் குருமபைத் தாழைக் கொத்தொடு கமுசுங் காடு மாதனை குழலொப் பாம்பு வைத்திடும் வாழைக் காட்டின மருங்கு வளாந் நிற்கும்.

(இ - ள்) முததலைச் சூலதையுடைய சிற்பெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப் பெற்றும், மாதாக்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த சூரமஸ்பையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய கழுஞ்சு காடும் மாதாக்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் அளவளாவிநிற்கும் எ - று

கொத்து - கூட்டம் ஈண்டுத்தோப்பு

(கசு)

நகருறை மைந்த ரெலலா நல்லுருக காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவாகளாகச் சிலைக் ளாகப்
புகரறு வயலக் ளெங்கும் பொதுளும்வ வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூசுகும்

(இ - ள்) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாதாக்கள யாவரும் நல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகவேன்றே மனத்திற் பொருந்த நினைத்துக் கருமபான்று அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாமபடி, குற்றற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும் அவ வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும் எ - று

மனமதனை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முலலை நீலமென்பன அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம் இவற்றை, துத்தம்

“வனசுஞ் சூத மசோகு முலலை

நீல மெனமதன் பெயர்களை யைந்தே” —எனவும்,

“சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்

சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றம்” —எனவும்,

“சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்

விப்பிர யோகம் வெய்துயிரத் திரங்கல்

சோகம் வெதுப்புந் தாய்ப்பன் தெவிட்டலும்

மோக மழுங்கல் மொழிபல பிதற்றலும்

மரண மயாபயம் மயக்கமுஞ் செய்யும்” —எனவும் ஒருவனவற்றோன்றிக

மதனை இவ்வவைகளைக் கொண்டு,

“நெஞ்சி லரவிந்த நீள்குதங் கொங்கையினில்

துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியாதஞ்

சென்னியிலே முலலை திகழநீல மலகுவிசே

யென்னவே னெய்யுமியல் பாம்” —என்றபடி யெய்வனெனக்கொள்க (ககூ)

நீரள வாகி நிறற நெடுங்கொடி யளவே யன்றிச்

சீரம் நிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்

சாரின்ப பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதனை கவிகை யொப்பப்

பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழகுங் கஞ்சம்

(இ - ள்) சலத்தின் அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அத்தஞ்சு) சமானமாகவே காட்டும், பூமியில் (தன்னை யடுத்தோணாக்) காக்கும் இந்நதச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாரந்த தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும் எ - று

(ககூ)

பாளையந் தானழ பூதம் பசுவதழை கதலி யென்னுங்
கோளறு வனங்கள் காணக் குறித்தொரு பாங்காக காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்காக குன்று
நீரிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர செலவ மலகும்.

(இ - ள்) பாளையயுடைய அழகிய தெவரும் கழுதும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நீனைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுநகரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமுற்று விளங்கும் எ - று.

காடு என்றது திருவேங்கடும், குன்று என்றது பிருங்கிமலையுமாம் பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (கௌ)

பொருளபல விளைத்து நானும் பொலிதலாற் கதிராசசெஞ் சாலிப
பெருநில நகரி னோபாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்குங்
கருதிய பொருளக் கெல்லாங் கவாத்தோறுங் கொடுத்தசு செலவ
மருகுவ தினமை யாலே யலையுமோர் பாங்காச சூழும்

(இ - ள்) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதினா யுடைய செவ்விய நெறப்பிரா பொருந்திய பெரிய மருதநீலமானது (அசுசென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும் நீனைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்தசு செல்வங் குறைவதினமையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்நிற்கும் எ - று

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மறநெருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து (கடி)

கொடையொடு பயிலு மின்பக் குளிராக ரெலலை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சிலல விளம்பினம் பொதுமை தன்னு
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புகுருப்
புடைநகர் வளத்தை முன்னாப் புகலுதும் புலவா தேர.

(இ - ள்) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இன்பமெந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினுள்ளையில, நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம் பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியுமபடி முதலிற் கூறுவாம் எ - று (கக்)

பு ற் ற க ா

வேறு

கிரிசரக களிறு நதிசரக களிறுங் கிளாந்தெழும வனசீரக களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பறபல தேயத் துனைவளா சுவற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத் வுறுப்புக்கள பலவும் புரையுறு தாணையும் பட்டையுந்
தரியலா பணிப்பச சமநதுவந் தளிகஞ்ந தண்மறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன பறபல தேயத்திற் பயிலின்ற புற மயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரளியும், அழகிய மணிகட்டிய இரத்தவிற்ப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தட்பம் பொருந்திய துறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும்
பூகாடுகளும். எ - று.

கிரிசரம் - நதிசரம் - வனசரம் எனனும் அடைகன யானையின் விசேடங்
களை யுணர்த்தின. (௨௦)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யலைசெயி வாரணம் பழ
கரு, நலப்பெரு வனப்பின் மைந்தாக டமது நனவயறு போரத்திற் வலி
கரு, வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாயமையைத் தெரிப்பதே போ
லப், புலப்பிடப்புகன்று மொறுத்துமண டிலமாப் போக்கிநோ நடத்துவா
பலரும்.

(இ - ள்) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசை
கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழக்கசெய்கின்ற பெருமைவாயந்த நலழங்கினை
யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தடிது போரத்திற்செய்த வலிமைக்கு வெற்றி பொருந
திய மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப்
படக்கூறியும், தணடித்தும், மணடிவமாக நடத்தி ஒழங்காகச் செலுத்துவா பலரும்
(உளா) எ - று (௨௧)

குழியிடைப் படுத்தாடு சிலபக லுணவு கொடாமலு மினத்தொடு
சோததுங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாததுங் கதநத்தனித் தணிநகர புரு
ததும், பொழிமதக் களிற்றை வினைஞர்கள் பழகரும் போரத்தொழி
முன்னமே மதித்தது, செழிதரு முளத்துப் பயத்தினுற போலுந் திசைக்
கரி புறங்கொடுத்த ததுவே

(இ - ள்) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங்
கள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்தாடன கூட்டியும், மிகப்பெரிச் சங்கிலியைக்
காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புருத்தியும்,
யானைப்பணிகளாகப் பழக்குகின்ற போரத்தொழிலை முன்னமேயோசித்து, உள்ள
திற பொருந்திய அச்சத்தினுறபோலும் திருயானைகள் (எட்டி) புறங்கொடுத்த
(கிரிச) தன். எ - று

புறங்கொடுத்தது - முதுகூட்டியது திருயானைகள் வெளிப்புறத்து
முகத்தைவைத்து நிறைவின புறங்கொடுத்ததென்றா அவயானைகள் தம்மையும் இந்
நகரவாசிகளிடவாறு செய்வரெனும் பயத்தாற் புறங்கூட்டினவெனக்கொள்க (௨௨)

இருப்படுநெட டெழுக்கண முசலங்க ளவாங்கி யெதிதெதி தாககுபு
தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வெரன்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு
தெழித்து, செருப்படு மிருப்புத் தொடகரு சுழற்றிச் சென்றெதி
ரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின் மலைநா லெனக்கரி யினங்கள் போ
ரத்தொழில் பழகிடம் பலவால்

(இ - ள்) யானைகூட்டங்கள் இருப்பினுறசெய்த நெடிய வீணத்தடிகளையும்
இருப்புலக்கைகளையும் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று
தந்தைக ளூடலிற்புதையும்படி குத்தியாப்பரித்தும், போரபுரிக்கின்ற இருப்புச்சங்கிலி
களைக் கரங்களாசற்றி எதிரென நடித்துப் போரசெய்தும், மலைகூட்டங்கள்
மாசெய்தார்போல, போரத்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம் எ - று.

இருபுடை யொழுதும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக கதுழியங் கரடக்
கருநிமி றிபாபபச சென ஸுரீர முககருங் களிற்றினந் துணைக்கைநீர் வீசி
மஞ்ஜீய வினத்கோ டாட்டயா வனப்பு வாரிதி மடுதெழு முகிலு ன்வே
முருவுகள் பலவாயத் தம்முளே நெடுமபோ ருவப்புறப் புரிதலபோன ரு

(இ - ள்) இருபக்கவிலுந் தொந்குகின்ற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழி
கின்ற கண்ணத்தப்பெருக்கில் அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ்சென்று நீராமுக
கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிகைக்களால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத்துடன்
விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீடாப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுஞ்ஞவங்களாயத்
தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைபோனன ள் - று (உச)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ் சே வகமுந் தனைத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தீரை மதப்பெரு மழைபால் வைகலுஞ் சேதக் மாகருந்
திண்டிற களிற்று மிடுகளுங் கன்றறுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள் மருங்குந் தண்டன மருங்குமென ணிலவே

(இ - ள்) தண்டமும், செண்டு வெளியும், சேவகமும், கூடப்படுகூடமும்
பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ்சேரு
கருகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபிக்கும்
நெருங்கிய ஏட்டக்கூட்டங்களும், சேலையின பக்கவிலும், வயலிலிட்ட (நெற)
களங்களின் பக்கவிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கவிலும் எண்ணிறந்தனவாம் ள் - று

தண்டம் - யானைசெல்லுமவழி செண்டு வெளி - குதிசைசெல்லும் வையாளி
வீதி சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம் கூடம் - யானைகடமிடம். (உடு)

வேறு

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னுமபரிப
பந்தியின புடைநகரப் பாத மொககுமோ

(இ - ள்) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினாகிய குபே
ரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமெனப்
பொருந்தினலும், குதிபாப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் கார்பாகத்தை யொப்பா
குமோ ? (ஒப்பாகாது) ள் - று

சந்திரதிசையின - குபேரன் என்றதை,
தணிகைப்புராணம்.

“துலாமணிநதவா சூளிகைத்தலைத்
துலாமிவாநதெழுஞ் சோமதீக்கின்
னிலாவீருமபொடு ணிறைநததாமென
நிலாவுமத்தலை யிவாநதுநிற்குமே” — எனனுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க (உச)

வரையறு போரிடை வாவிச சென்றுமீண்
டவாயருந் குவப்பினை யாககு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருந் கரைந்து மீள்கலாக்
குலாகடற் பெருந்தினைக் குலமு மொககுமோ.

(இ - ள்.) வரையறுப்போரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்கருகுகளிப் படியுண்டாகுந் குதியாயுடன், களாயில வருமபோதெல்லாம் உருக்கலாந்து (வந்த யுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடல்வன பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப் பாருமோ? (ஒப்பாகா) எ - று

வரைபறப்போ எனப்பற்றகு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர என்றும், அளவி டப்படாத போர் என்றும் பொருளபடும (2௭)

முகங்கவீழ நனவென முனிவு செய்கலா

தகங்களி சிறப்பொடு மலாய ரச்சவஞ்

சகம்புகழ தாமித்த தலைப்ப ரொட்டலா

முகங்கவீழ தரச்சமா முடிப்ப தெண்ணியே

(இ - ள்) மன்னர்கள் (தமது) குதி நாகன முகங்கவீழ்ந்தனவென்று கோபி யாமல், பகைஞர்களுது முகங்க கவீழ் மபடி போரை வெற்றிசெய்தல கருதி, மன்திற பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவுமபுமபடி (அவற்றை) பூட்டுவோர்கள் எ - று குதிகைகள் முகங்கவீழ்ந்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்தருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிகைகளையே பூட்டுவோர்களென்றா (2௮)

விசையொடு பைங்கதி விரைந் நகராயுறே

திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே

திசைகளைப் புரந்தனா தேவ ரெவாமடு

மரைவிலென கரிகளு மரவொ டுட்டிமே

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிகளு களையுந் தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுகையை நோக்கி, திககுப்பாலாக எண்ணமரும், அசைவல்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திககுநாகங்களெட்டும், எட்டித் திசைகளைக் காத்நிருந்தாகன எ - று

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்ரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப் படும கொய்யுறே-நொய்த புறமய்யாயுடைய புரவி இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிரந்த அனமொழி.

தேவரெணமா - இரத்திரன் அகனெரி இயமன நீருதி வருணன் வாய்குபேரன் கசானன் எண்களிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் சூரமம் அஞ்ஞன்ம புடபந் தம் சாவழும் சுப்பிரதீபம் எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அரந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகள் பதுமன் மகாபதுமன் கராகோடகன் இதேவர்களும் யானைகளும் நாகங் களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக கீழ்குப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காதுகின்றன ரென்றா

“உயர்திணை தொடர்ந்த பொருளுமுந் லாறு - மதனெடு சாரத்தி னை திணை முடியின்” என்றார்களின், சேவரெணமரு மேலம், டெடிப கரிகடும், அரவு மெனப்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனவென உயர்நிலை முடிபு விக் கெடப்பட்ட தென்க கொள்க (2௯)

வந்திடும் வழியிடை மறித்தது மீளவாகை

சிறந்தயிற நோகலாத தினக ரனப்பி

நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முனசெலுஞ்

கந்தரப் புரவியின் நோகலா குழந்தலே

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதில் நேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைக்கடோறும் கணப்பொழுதிக்கு ஒரு செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகைள் குழந்தைள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச் செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விராடியிற சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள பூட்டிய தோகைகண்டு மனநாணுமென்னுராயிற்று (௧௦)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக றற்சசமா வினைத்தி டாககதி
ருத்தமன நேனாவின னோடு நோந்தவா
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைக்குந் தோகளை.

(இ - ள்) சமீபித்த (பகை) வாகளை, கிளையுடன் முறைப்படி வழிக்கின்ற தோகை, லாடோறும் பலமுறை யெதிராகின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயாகள நீங்கும் படி பீடபா புரியாத சூரிய பகவானது தோரை ஆடயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று

சூரியனுடைய கையிலும் அதிசயிகளையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயர்களும் அசுரர்களும் அப்பொழுது அந்தணர்களோடும் அரக்கியும் வாளா கச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௧௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னொன்ன லாருயிர
பருருமித் தேரெபை பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொடாக் ககனத் தோமிசை
வருபவன் மறைபுரு வாயி னுனரோ.

(இ - ள்) ஒருமுறை யெதிராதால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (ககரத்) திலுள்ள தோகை குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடநியப் போப்புரியாத ஆகாயத் திற செல்லாத தோரில் வருபவனாகி மறைபுருவடைந்தவ னுனன் எ - று

பாயிருட்பகை - பாலிய விருளுக்கும் பகைவன்

மஹபுரு - வேதவடிவு, மறைபுருக்கக் கவடிவு (௧௨)

தெழிததுமண னிடைப்படை பயிற்றுந் செலவாமுன
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நானமுனை
விழித்தகண னாகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய தாவகை பண்ண வாகக்கெலாம்.

(இ - ள்) ஆரப்பரிதாப பூமியிற் படைமையப் பயிற்றுந் செலவாமுடைனோ முன்னே, நிழிவுற்று இமைக்காடுவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண னாகவே படைத்ததுயிட்டனன் எ - று

இந்நகரிலுள்ளார படைபயிற்றுந்து கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிருப் பின் அவாக்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான கருதிய பிரமன் அவர்களை இமைக்காட்டாத இமையவார்களாகப் படைத்தன னென்றார் (௧௩)

தெய்வதப் படையினுற நெவவ ராற்றலைக்
கொயவது தகாதென வவவகு மித்திடாக

கைவளர வெற்றியே கருதித் தாளைக்
 ளெய்வது மெய்வது மிளிர் து கறகுமே

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அதிர்வங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை
 படக்குவது தருதியன்றென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய்க்கையினால் வளரும் வெற்றி
 யையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆகியவற்றை) இனிமையோடு
 கற்கும் எ - று (௩௪)

உரைத்திடும் படைசுருந் குறுப்பெ லாமிகத்
 தரைத்தலை விளங்குநற் சூமை, தது நலகு||
 புரைத்தபு விளைஞார்கள பொருந்தி வாழ்தர்
 லிரைத்திடுந் சேரிக் கனிலவு மெங்கணும்

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிகவும்
 விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்து, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி
 வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன எ - று (௩௫)

விலங்கலும் வனங்களும் விரிந்த பண்ணையுடு
 சலங்கொடுத்தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
 நலங்குளர பொருளபல நலக்க கராககடல
 கலங்குளரி சுமந்திருங் கரைக்க ணுயககுமே

(இ - ள்.) மலைகளும், காடுகளும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொ
 டுத்த காகளுக்கு சிறப்பினைக் கருதி, நன்மை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க,
 கரியகடலானது மரக்கலங்களிற் சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்)
 செலுத்தாநிற்கும் எ - று

மலைபடு திரவிய முதவியன் மரக்கலங்களில் வருமென ஞராயிற்று மலை
 படு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில தக்கோலம் குங்குமம் காடுபடுதிரவியம் -
 இரூல தேன அரசு முயிற்பீலி நாவீ நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறப்பியற் கரு
 ம்பு வாழை செவவிளநீர் எனக்கொள்க இலையேயனறி, நகாபடுதிரவியம் கடலபடு
 திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையெனபது வழக்கு அவற்றுள் நகாபடு திரவியம் -
 அரசன் பித்தன் மந்தி யானை கண்ணடி கடலபடு திரவியம் - உப்பு முத்தி பவளம்
 சங்கு ஒக்கோலையெனப்படும (௩௬)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவா
 தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்ந்து வெறபெலாம்
 படுகட லொளித்தவப் பரமபைக் கூவுவான்
 புண்டயடுத தனபெரும் பொருளின் குப்பையே

(இ - ள்.) மடுவற் பொருந்திய இரதிரனை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத்
 தேவர்கள் சமுத்திரக்கரையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய
 கடவிலொளித்த அந்த மைநாககிரியைக் கூப்பிடுமெழு சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத்
 திருக்கும் ஆவருள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள் எ - று

இரதிரன் தனக்குப் பயந்து கடலிலொளித்துத் தவசெயல்வீருந்த விருத
 திரனைவதைத் பழியினால், தாமரை மடுவில் ஓராளைத்தினிடையே புருந்து துன்புற்று
 நிற்கையில, இமையவருலகு அரசனினிற் வருந்தி, பிரகற்பதி முனிவலாயுடன் கொண்டு
 கடலையடைந்து, அவனை விளித்தமை யுண்மையின், “மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவா தொடுவனா யடுத்தமை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்டுவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையாரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராத செய்து வருகையில், அவனது வசசிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடவிலொளி ததுக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் ாயய நேரிமொத்தலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைச்சனபோலுமென்பார "வெறுபிலாம * * * * பொருளின் குப்பையே," என்றுவகறினா (க௭)

பலகிய படைகளும் பறபல பண்டமும்
மலகிய புடைநகா வகுத்து முற்றமோ
வெலகழ வூடவா மின்ன னுரோடு
புலகுறு மிடைநகா புகலு வாமரோ

(இ - ஏ) பெருகிய படைகளும், பறபல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகைச்சொல்லி முழியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாதாருடன கூடிவாழும் இடைநகா (வளத்தை இனி) கூறுவாம் ஏ - று (௭அ)

இடைநகா

வேறு

புரினத்திற் றொடுசெய்தொளிர் பொற்குணறுகள் பலவும்
ஃரிபுறமுள்ள மணிமேடையும் வருநீரினை தடமு
மளிமொயத்திற் முப்பானமு மலாபங்கய மடுவுங்
களிமுற்றறு வெகிர்வோரிரு கண்ணுநதிறை கொள்ளும்

(இ - ள) வெண்மணற் குணறுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பலசெய் குணறுகளும், (சென்றற்காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சுவர்க்கைநத தடாகங்களும், வண்டுகள் மொயக்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக காண்பவர்களுது இருவழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும் ஏ - று (௭க)

கடுபாடையி லுறுவோராவய றுன்னுமபதி சோநதாங்
கடுபொரினை புடைமாரந் ரதிரவனகுர னுழையப்
படுவாரொகி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயிலக
றொடுகுவிய குரலின்னிசை யுணருங்கனி புணரும்

(இ - ள) சுடுகின்ற பாலைநிலத்திற் பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சோநதாற்போல, மோதுகின்ற போமொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத் தில், அதிகின்ற வலிய சத்தயானது றுழையப்படுபவா செவியில், கிளிகளும் நாகண் வாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களும் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்நது களிப்படைவார்கள் ஏ - று

அதாவது குரலொலி பாலைவழிநடப்போ துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இன்னிசை வயறுன்னும் பதியடைந்தோ சுகத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன (௭0)

வண்டாடுவ மலருமபல மலரிற்ரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறுமபனி மொழியைத்
தண்டா துட னுறையுங்குயி றமதினனிசை யோநதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டென்படியும், கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிரந்த சொலலைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடனவாழும். எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலாமெனகுழல் குலையக்கலை கலையச
சந்தாடிய முலைமேலவளா தரளத்தொடையலை
வந்தாடவா விழியுந்களி மனமுநதிறை நல்கப
பந்தடுவா கழலம்மனை பலவாடுவா மடவா.

(இ - ள்) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையினமேலவளாகின்ற முத்துமலை அசையவும், புருடாகள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுந்களித்த மனமுந திறையாகக்கொடுக்கவும், பாதாக்கள் பந்தாடுவாக்கள், கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆடடங்களை யாடுவாக்கள் எ - று

பந்த - கழங்கு - அம்மனை யெனப்பன ஒவ்வொவகையாடல்கள் (சஉ)
கழுமாமணி யணையாகமு கிடுமுசலி னுடச
செழுமாமணி யொளிநுங்குழை செவியூசலி னுடுங்
குழுவானர நேரக்கிசிறு கொடியூசலி னுடு
மெழுகாயா மனமாமய லெனுமுசலி னுடுங்

(இ - ள்) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதாக்கள் கழுகமரத்திலிட்ட ஜூசலில் விளையாட செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவாக்கள்) செவியாகிய ஜூசலிலாடாந்ற்கும் தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பாதத்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாந்ற்கும் இளம்பருவமுடைய ஆடவாக்களது எழுகின்ற மனமுந சிறந்த காமமயம் எனும் ஊசலிலாடாந்ற்கும். எ - று

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியெனக் (சங)

வெள்ளோடும் மலாமேலவிளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியமபுய முருகாராமலா குவளைக்
களோடலா குமுதங்கொடு கண்டாரமன மறுகாற
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவா புனமாமயி லணையா

(இ - ள்) வனத்திற சஞ்சரிகளுக்கு சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதாக்கள், வெள்ளிய அன்னங்களை மலாக்கினபேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலாக்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவாக்களது மனையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மலை கட்டுவாக்கள். எ - று

அறு கால - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழி தொடை - தொடுக்கப்படுவது

இசையையுளில், நீர்விளையாடும் மலா கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுந்கறை பெயது
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழைச

சுண்ணந்தெயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
இண்ணமவிழி படவாடவா கிண்ணநதன நோவார்.

(இ - ள்) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலி
மைவாயத்தலங்கையகொண்டு, செவ்விய கரத்திலணிந்தவளைகளையுமபடி (பொற்)
சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள் இட்டுள்ள நீலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்
கையாகிய 'கிண்ணமானது (ஆடவா) விழிகட்டுத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய
தனத்தை (அமமாதாக்குக்) கொடுப்பார்கள் எ - று

கனகமு மணியும் பெயது என்றதனானே சுண்ணமென்பவதப் பொற்
சுண்ணமென்றும் இச்செய்யுளின் பொற சுண்ணமிடித்தல கூறப்பட்டது. (சுடு)

கிள்ளைத்திரள பூவைத்திரள கிளாகூட்டி டையுதது
வள்ளத்தன மானபாடொடு வைத்துட்டு மறைபோன்
மௌளபயில வித்தினனிசை மெனசொறகளை மாத
ரௌளறழிற மினியினறெம தினசொற்கென மகிழ்வார

(இ - ள்) மாதாக்கள் கிளிகளின் கூட்டத்தையும், நாசனவாய்ப் புட்களின்
கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில விடுத்து, கிண்ணங்களின் சாதமும பசும
பாலும் வைத்துட்டி இளிய இசைபொருத்திய மெல்லிய சொற்களை மந்திரமபோல
மிருதுவாகக் கம்பித்து, இனி எமது இனசொறகட்குக் குறைகூறுதிற மிவையென்று
மகிழ்வார்கள் எ - று (சுக)

சிலைவாணுதன மடவார்தில கமுமவாரகுழன மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முனனுக்களி செய்யுந
கலைநீவிய கலவித்தொழில கதுவித்தகம் தியலபு
குலைவாகிய பினனுக்களி செய்யுநகுண மிருந்தே.

(இ - ள்) வில்லைபோன்ற ஒளிய புருவத்தையுடைய மாதாக்களது திலத்
மும, நெடிய அளகத்திலணிந்த மலாக்களும், தனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலிய
வைகளும் (கலவிக் கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டிசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணர்ச
சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியறகையழிவாகிய பின்னரும், குணமிருந்து மகிழ்புண
டாகும் எ - று. (சுஎ)

ஊடிச்செலு மடவாராதம தொளிரமேகலை பறழி
வாடித்தளா வுறுமைநதாக்கள வாகக்ககமழ் சுண்ண
நீடிகுகிளா தீபககெட நேரோச்சியும் விழிகண
முடித்தலை குனிவாராமணி முற்றுநதிவண மாடம்.

(இ - ள்) முற்றும் நவரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல்
கொண்டெசெல்லும் மகையாக்களது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத்
தளாச்சியடையும் ஆடல்கள் பறழியாகக், (அமமாதாக்கள்) மணமவீசும் (முத்துச்) சுண்ண
ததை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையுமபடி. நேரேவீசியும், கண்களை மூடி (நாணல்
தால்) தலைகுனிவார்கள் எ - று

மேகலை - எழுக்கோவையணி சிலா எண்கோவையணி யெனவுகூறுவர்
நச்சிஞ்சிக்கியர்

“எண்கோவை காஞ்சி யெழுக்கோவை மேகலை
பண்கொள் சலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரண்டு

விரிசிகை யெனறுணரற பாரறு ”—எனப் பத்துப்பாட்டுகோயிலும்,

“என கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை

பண கொள கலாபமிரு பத்தொன்று - கணகொள

பருமம் பதினானு முப்பத திரண்டு

”—எனப் பிறருங் கூறுவதானுணாக. * * (சஅ)

வேறு

மலாந்த மதிழ்வா லாடவாதம் வடிவம் வரிப்பான படமெடுப்பக

கலந்த பரத்தை யொருத்தியுருக கவினத ழீட்ட முயன்றிரென்

றலாந்த கமலச சேடியொன றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்

புலந்து போவாா மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமீ

(இ - ள்) ஆடவாகன பரந்த மகிழ்ச்சியால், சமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும் பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (‘ஒ’ ‘ஓ’ நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின வடிவை அழகுபெற வெழுத்தமுயன்றிரென்று, மலாந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாத்தொன்றை, அழகிய மலர்குடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையாக னது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிமெ, ஏ - று

சேடி=சிறு+அடி. இது முதனீனாதாயின சிறுடியெனலரும் (சக)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத திடத்துங் கழித்குன்ற

கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்

பலரை மணந்தெம் போலிவாக்குப் பகைத்தி ரோவென ருடவாகள

பலநன குரைத்துத் துனிதிருத்தும் பாவை யனையா ருழுமெங்கும்

(இ - ள்) புணாச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குகின்ற ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆட வாகள பார்த்து, (வளைகளை! நீரும்) எம்மைப்போற் பலராயுங்கூடி இவர்களைப் பகைத்தீர்களோ? என்று பலவாாததைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபந்தணிசகும் பொற் பதுமைபோன்ற மங்கையா தொகுதியெங்கும் (உள்ளன), ஏ - று * * (இ)

ஊடும பொழுது மடவாாக ளுணராத வுணர்ந்தைந் தமனியினமேற்

கூடும பொழுது மலாப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிவி

லும பொழுதுஞ் சிதாந்தவிழு மணங்க ளாதங் கலவிசவு

நீடும பொழுது மிருளபருகி நெடுவான புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்) மங்கையாகள ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிகீக்க ஊடல் தவிராது பஞ்சசுயனத்தின்பேறிற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலாததடாகத்தில மூழ் குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுகின்ற மங்கையா ரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராககாலத்தும் இருளையொழித்து (சிறுநிலை) இடைநகர னுந்து நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும் ஏ - று

ஐரதமளிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில-அன்னத் தவி யெண்ப்படும. (இக)

கண்ணந் தரளங் கலந்தமண றதைந்த பொழிலும் பலநீரும்

ஊணந் தழைசந் திரகாரந்-மணிமா டமுமல குதலானுந்

திண்ணை தஞ்சூ ரியகாரதத திரண்மே டையுமல குதலாணும்
விண்ணை தக்வே யறுபருவம் விளைக்குந் துயரு மிலததுவே.

(இ - ள்) குளிராத அழகிய முததுக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாரதக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிருதநிருத்தலா னும், ஷ்விமையாயந்த சூரியகாரதக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆற்றிடுதக்களும் விளைக்குந் துயரங்களும் அவலிடை நகரம் உடைத்தாயிவது எ - று. (௫௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவையீர முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாநேபோல யோக மிருத விளையாக்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்ற மினியுண ணகரகழி
மாகநிலக்கு மதினமுதலா வரிசை யாக வுடைசெயவாம்

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீராதமுனிவா கள் யோகத்திற் பயிலுமவையே போல, இளைஞர்கள் புணர்ச்சி மிருதது போகங் களைத்துயக்கும் இடைநகர (வளங்களை) சொன்னேறும் இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். எ - று (௫௩)

உ ண் ண கா

வேறு

நெய் கலந்த வோதி மாதா நெஞ்சி னூரந்த வஞ்ரமு
மெய்க் கந்த ஞான யோக மேவீ னூரக் ஞானமுங்
கைக் கந்து முக்க னானக் கடைக்க ணிக்கும வண்ணமு
மைக் கந்த ளக்கி னுமம் ளக்கொ ணாகி டங்கரே.

(இ - ள்) நெய்யுசிய கூந்தலையுடைய மாதாக்களது மனத்திற் பொருந்திய வஞ் சந்ரம், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவாகளது மனமும் திரி நேத்திரங்கலையுடைய சிவபெருமானை கைக்கலந்து திருக்கடைக்கண் சாததும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்பட்டது எ - று

உறுப்பெ திரந்த கஞ்ச மாமப லுறப் பங்குள வளனைகண்
மறுப்ப டாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலா
லீறுப்பீ வேறகை மளளா சூழந்த தென்ன மெனம் லாககுலம்
வெறுத்த தனகி டங்கின மாடு வேழம் பூத்து நிறகுமே.

(இ - ள்) அவயவங்களை யெதிராத தாமதமாலாகள் ஆம்பனமலாகள் உற்பல மலாளை வளனைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அணிச்சமலாக்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையா சுட்டிப்பபடி தண்டிக்க, வேறபடைதாங்கிய மளளாக்கள் சூழந்தாற்போல, மெல விய மலாகுட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கவில், காணலகள் விளங்குகிறதும். எ - று (௫௪)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதா சோந்தி டெஞ்செ யற்கையாற்
குளிரந்தி னிக்கு நீர தாய்க்கொ முங்கண் மாம ணத்தினே
டொளிரந்த லாந்த பூவ தாயு லாவும வண்டி னேணையால்
விளிரந்தி டாம லைம்பொ ழிக்கும் வேண வாவி னைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதாள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிராசியுற்று இனிகளுந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவின சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்து மலராத பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினாலையாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கோடாமற் கொடுக்கும் எ - று

ஐம்பொறிக்கும் அவாவினேதல் — மாதாசெயற்கையால் - பரிசுமும், இனிப்பால் - இரத்தமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ருபமும், ஐசையால் சத்தமும் உண்டாகுமெனக்கொள்க (ருக)

துள்ளு கெண்டை வாளை முடசு முவ ரானம் லங்குடீ
னெள்ளு நெண்டை டங்கு காடம் மெனாணி லாவு யிர்தகொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாழு வாரு மாணாறின லைகலால்
வெள்ள நீராகி டங்கு மனற் செவசை மாதா டொலுபே

(இ - ள்) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுருமீன்கள் - வராலமீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) நண்கிலாத உயிரத்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுவ களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருத்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும் எ - று

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வருசகமடைநதுந்ற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (ரு௭)

அளக்க ரொத்த தண்டி டங்கு கன்ற ரொசு யொடுதான்
விளக்க முற்று நீக்க மினறி மேவு நடபி ஞாநமைந
துளக்க லீனறி யொட்ட டங்கு வயந வென்று நிறலால்
விளக்கு றும் திறகு வாயத்த விலலின மாறு பேயுபே

(இ - ள்) சமுத்திரம்போரை தட்பமாகிய அகழியானது விராலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமிலாது பொருந்திய நடபாளரை நீக்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீங்குமபடி, சயித்து நிறலால், வன்மை வாயத்த மதினுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருத்தல். எ - று (ரு௮)

நாகா வாழும் வைபு மும்பா நனாணி வாழும் வைபுமீம்
போக பூமி யொகரு ரோடு குறுது காணமு மென்றுரென்
றேகை யோடு கீழு மேடு மொனகி டங்கு நொச்சிய
மீக்க யாளா கீதறி பெவன வென்று நின்று வங்குமம்

(இ - ள்) நாகங்கள் வாழும் பாசலலோகமும், தேரகைகள் பொருத்திவாழ்ஞ் சுவாக்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போன்றிருப்பாலும் காண்போமென்று, ஒளியி அகழியும் மூலிலும் (முறையோடு) மெய்நு சந்தோஷத்தடன சென்று, கொடையாளிகள் தோத்தியைப்போல எக்கல்லும் பொருத்தி விளங்கும் எ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க (ரு௯)

எண்ணம் மாதி ரத்தி னுரி மைத்தி டாத பராவையாற
யினமையாக நூறு வந்து சேரு மிநந காக்கென
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொககு நொச்சி வீணனுள்ளா
வண்மை நோக்க மாற்ற மேம லெந் தொக்கும் வாரகொடி

(இ - ள்) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலாகனது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவந்நடையுமென்று உண்

மைகருதியே (அதனை யவா நோக்கமபடாது) அமைச்சர்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள (எனைய) தேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளா கண்படாது மதிதும், வீண்ணிலுள்ளா கண்படாது பதாபையு மறைகருமென்பது கருத்து. (௯0)

மாறு கொண்ட மன்னா போர்க்கு வந்தி டாமுன் சென்றவாக
கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லாந்து வனறுற
நீறு தீற்று மாட மூடு சிறு லாணு மிநககாக
கூறு தீர்ப்ப வேயி னெத்த தாகு மோங்கு மாமதில.

(இ - ள்) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவர்கட்கு இறுதியெய்து திருமபுங் கணக்கிலலாத (யுத்த) வீரர்கள் பொரு நதிவாழ், சுண்ணநீற்றிய (சுவாத் தலங்கையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதா லும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்சென்னை நகரத்திற்கு இடைபூறு தவிர்க்கவே செயலித்ததாகும் எ - று

பகைஞரை யெதிரசென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார், மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருகவிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்ததற்கும் எனபது கருத்து (௯௧)

நொச்சி யுச்சி வேயநது நீண்ட நொச்சி யோடு போரசெய
விச்சை யுற்று மன்னா வந்தெ திராகும வண்ண முண்டெளி
னச்சு மிநக காககண வாழு நல்ல வீரா வேண்டுமோ
மெச்ச வெந்தி ரங்க னேவி ராரது போரவி னைக்குமோ.

(இ - ள்) நொச்சிமாலையை முடியிறகுடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிராகின்ற வகையுளதாயின, விருமபத் தகக இச்சென்னை நகரத்தின்கண் வாழுகின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படு மோ? (வேண்டுமெனில், ஏனெனில் அம்மதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண் டோ) மெச்சுமபடி வினாந்து போரசெய்யும் எ - று

* மதிலினை முற்றுகைசெய்வத மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதன், மரபாகவின் “நொச்சி யுச்சி வேயநது” என்றா (௯௨)

வந்து மன்னா நொச்சி முற்றின் வாரந்த தண்ட மோச்சியே
வெந் திரங்க டாகக் கிறியி னங்க திராத தேரடு
முந்த வேரடி மாம டங்கன முற்றும் வேழ மடடெழுந்
குந்த மள்ளா வாமப் பிக்கு லஞ்ச வட்டம் வேங்கையே.

(இ - ள்) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மத்கு சொரியும் எந்திரயானைதொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுநேர்களை யழிக் கும சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும், வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளக்கோயுந் தாவிச்செல்லுங் குதிதை தொகு தியையுமழிக்கும் எ - று

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையும் குதி னைப்படையையும் அழிக்குமென்றா (௯௩)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நார்த்தக்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள பிண்டி பாலம் வரானில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடு நீளு மொயம்பி நெந்நி ரங்கனே.

(இ - ள்.) (அமமதிவன்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிகள் - இரு
ப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேறப்படைகள் - இருப்புலகைகள் - வாட்கள் - ராடிக
தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கட்டங்கன் - சலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டி
கள் - பாலங்கள் - நெடியவிறகள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய
வற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திருமபாநிற்கும் எ - று (கூச)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னா ரேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி. நைப்பன்
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே

(இ - ள்.) போடுகன்று வந்த அரசாக்கது சேனைகளினபேரில், உருக்கிய
இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ராயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன்
கலவும் உலோகங்களும் உடடிணமிருந்து நெடுநூர்திவெறிவனவும், (முதலிய)
எல்லா யந்திரங்களும் அமமதிலில் அழிதலில்லாதச் சுவாமி நிறை திருக்கும் எ - று

மாசை யைக்கு மித்த விந்த மாந் காகக் னுமபாகரள
பூசை யைக்கு மித்த லாது போரூ மித்து நேனை நென
றூசை யைக்கு மித்த நொச்சி யங்கை யானம் மித்தலபோ
லோசை யைக்கு மித்து நீடு மொண்ப தாகை யாடுமே

(இ - ள்.) பொனனைக்குமித்த[செல்வமவாயந்த]மிந்த இச்செனனை நகரத்திற்
பூசைபுதுதலைக் கருதியல்லது, போசெய்தல் கருதிவராதிகள் தேவர்களே என்று,
திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுதலபோல, சோத்தி
யைக்குறிப்பிட்டியாத ஒளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (கூச)

எண்ணில் படடி னைக் ளுக்கு மேந்தன் மன்ன ளுக்கே
பண்ணி யிர்த வெப்பி லாத படடி. னத்தை மறறித
னுண்மை யாரு மோரந்து கொள்ள வேங்கு மோலி சூட்டிய
வண்மை காட்டி. நிற்கும் விணவ ளாரதொ ளிரந்த கோபுரம்..

(இ - ள்.) (இச்செனனைநகரில்) ஆகாயமளவி உயர்ந்து பிரகாசிக்ருங் கோ
புரமானது, இந்நச் சமானமில்லாத செனனைநகரத்தை, கண்க்கில்லாத நகரங்களுக்கும்
பெருமைவாயந்த (நகர) ராசனாகவே செயது, இதனது உண்மையை எவரு மறிந்து
கொள்ளுமபடி, உயர்ந்த கிட்டத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று

உடுக்கள் கோளக் ளுள்கண் மறறையுமப ராரும் வானவழி
விடுக்கி னுமவி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாரது லத்த ருமம் டாந்தெ முந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றுந்த யங்கு வாய்தல் யாவுமே

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நகூத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முத
லியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால) வரும் நாற்குலத்துத் தோன்றியவாகளும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லுமபடி தடுக்கும் வகையிலலாமற் பொருநதிய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று

சிறகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள் கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்சத்திரங்கள் சிறுபொழுதாறு - மாலையாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் ஏற்பாடு என்பபடி.

நாற்குலத்தா - பிராமணா அரசா வைசியா சூத்திரா. (சுஅ)

வந்தெ திரந்த தெவ்வின மனனா மாம னிபமு டு ததலை
முந்து றப்ப ணித்தி ரும்பொன முற்றும் வாங்கு நொச்சியின்
சந்தி மினன துற்ற மைந்தா தம்பொ ருளக் வாந்தவா
சினதை யும்ப ணிகுரு மாதா சேரி வணமை செபபுவாம்.

(இ - ள்) (தனை) வந்தெதிரந்த பகையரசர்களின் சிறந்த மணிகளிறுத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலி பணியச்செய்து (அவர்களது) பெரும்பொருண் முழு வதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழு இத்தகையது (தம்பால) வந்த ஆடவர்கள் செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மனதையும் பணிவுறச்செய்யும் பரத்தையா சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம் எ - று (சுஈ)

வேறு

போததொழிலிற் றமையென்று பொருள்கொளவென ணுநாகத்து
பாத்திபருங் சூழையவிழிப் படை விடுத்தன னுயிரோடு [செய
கூத்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளுகொண்டு மவாகுறித்த
சொத்தசக மளித்துவாபுச் செய்பவாசே ரிகளபலவால்

(இ - ள்) போததொழிலாற் றமமைவெற்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவர்கட்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசர்களும் மனமிளக்க விழியாக (வேற) படையைச்செலுத்தி, உள்ளிடத்தள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளுகொண்டும், அவாசன கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரத்தையா சேரிகள் (அந்நகரத்திற்) பல வாகும் எ - று

ஆல - அசை (எ0)

இந்திரனா புலோமசையோ டு னிதமாபள னியுநாண
வந்திளங்காற் றவழந்தை யப் மலாமலை பலதுங்கச
சுத்தனங்குங் குமம் புழுகாற் றறாவழித்து மணிப்பந்தா
சுந்தரமா யெவாணிழிக்குஞ் சுகமவினாகும் வாயத்தொறும்

(இ - ள்) தேவேந்திரன் ஆயிராணிபுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரத்தையா சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலாமலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுக்கு முதலிய வற்றாற் றறாமெழுகியும், முத்துப்பந்தர்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்) எல்லா கண்டக்டுஞ் சுகத்தையுண்டசெய்யும். எ - று.

இளங்கால் தவழந்தைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எக்)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற ரெடிககைமட வாரிடத்துக
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா மாம்பொறிகுரு
தாமத்தி னறுங்கனியிற தவழினருதென தலிற்சிறியின
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளாப்பதவா மாடமுமே

(இ - ள்) (அகிற) புகைபூட்டிய மணமமைந்த அளகததையும் வீளையலணி
ந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையாகளித்தலை, ஐம்பொறிகளுக்கு காமங்கொள
ளாதவாகள யாவா? (ஒருவருமில்லா, ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலாமாலை
யாலும் நலவி பழங்களாலும் தவழுகின்ற இளந்தெனறலாலும் சிவிகளாலும் அழகாலும்
பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) * எ - று

ஐம்பொறிகுரு காமத்தை விழைதலை,

கிருத்திகள்

“கண்டுகேட னெனயித துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள்”—என்பதனன்றிக

(எஉ)

மாடகத்தின் யாழெடுத்து வாராநரமபு தகப்பண்ணி
யாடகப்பன மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவாரா பயிலரங்கி னுடையரு
நாடகத்தைக் கண்டவாக ணலுளமு மரங்காமே

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரமபுகளைத்
தருகியெய்துகருதிக்கூட்டி ஆடகப்பொன்னாசெய்த பலரத்தினங்களிழைத்த மோதிர
மணிந்த விரலாற பண்ணேசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காடியுடைய பரத்
தையா பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பாரத்தோரது நல்ல மன
மும (அவர்கள்) நடனசாலையாகும் எ - று

மாடகம் - முறுக்காணி யாழ் - வீணை இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட
யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நாலவகைத்து இவற்றின், பேரியாழ்க்கு நரமபு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழ்க்கு நரமபு பதினேழும், சகோடயாழ்க்கு நரமபு பதினாறும்,
செங்கோட்டியாழ்க்கு நரமபு ஏழுமாம் இவற்றை,

“பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன

சோபொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா—தாராபொலிந்து

மன்னுந் திருமாப வண்கூடற் கோமானே

பின்னு முளவே பிற

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே

நின்றபதி னோரேழு நேடுவகாற் - குன்றாத

நாலவகை யாழிறகு நன்னரமபு சொன்னுறையே

மேலவகை துலோ விதி,”—என்னும் நீட்சினிச்சியிர் உதாரணச் செய
யுள்களானதிக

நரமபு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை
நட்பான நரமபுகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல-அவ
வீக்கின் நரம்பை விரல்களால் அசுமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடலிப்பாத்தலாகிய
பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய
தல - அதுசுருதியேற்றத்தலாகிய தைவரல - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விளையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இனப்பமாகப் பாடுதலாகிய சைஜீழ் - குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய சிலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தஞ்சியுச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வாசல வழிநடல் உரதல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட் டல் அஞ்ளல் பட்டடையென யெணவகை ஆவையுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கும்பித்தல் உருட்டி ஒலி குழலம் தூசு கு எண்ப்படும இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதலின் அநதூலுட் பரக்கக்காண்க (எ௭)

புளகமெழு முலைவருடி ப புயத்திலிணைத்த திதழ்பருகி
வளாறுதலை வரலாகி புறத்தொழிலு மணியலகு
லுளநெகிழுக கரிகரலீ லைகளாகி யுடொழிலு
மாணிலவுரு சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல

(இ - ன்) மயிரக்கச்செறியுமபடி முலையைவருடி, தோளிலிணைத்த, இதழ்ச்சுவைத்து வளாகின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அஞ்ஞல் மணங்களிருங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உடொழில்களும் எண்ணிலாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரத்தைசயாகள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் கனாற பொருத்தியுள்ளார்கள எ - று

கரிகரம் - யானையினகை அது விரலுனியை வளைத்துச் செயவதோர் கிசீடையெனக் இவ்வகை விடயங்களை இனப்பது லுட்கண்டு கொள்க அலதேற நனி மையிற கற்றோரிடங் கேட்டுணாக. (எ௮)

சித்திரத்தி னவாதொழிலைச் சென்றெதிரானோ கினுமறிவு
பொத்தியமெய புளத்தினரும் பொறியைநது நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரெனாற பெருமழைக்கட பரத்தையாதந
நித்திலப்பூண முலைபுணாநதோர் நீங்கினுயிர வாழவாடினே.

(இ - ன்) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தை யா செயல்தனைச் சித்திரத்தில எதிரகண்டாலும், ஐம்பொறிகளுப் நிலைகலங்குதலாற பித்தராவாரெனாலு, பெரிய குளிராத பாவையுடைய பரத்தையாகனது முததா பரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மவகையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்கு வாகளோ? (தாங்கார்கள) எ - று (எ௯)

- குலமகளிர தமைமணந்த கொண்கனைய லாறபிறாபாற
கலவியுறி னவாதமமைக கறுத்தடக்கு மனாயாகளும்
பலரைமணந் தனரெனதே பாறநிலராய்ச சிறப்பாநா
நிலவுமர சவையடுப்பா நித்தியமங் கலமடவரா.

(இ - ன்) கற்பின் மடவார்கள தமமை மணம்புரிந்த கணவனையல்லாமற் பிற ரிடத்திற் புணாச்செய்யின, அம்மவகையார்களைக் கோபித்தடக்கும அரசர்களும், பல னைக் கலந்தார்களென்று கோபியாதவராய்ச சிறப்புச்செய்ய நித்தியசமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசச்சபையை யடைவார்கள. எ - று. (எ௧௦)

உறுப்பினாற பெருவனப்பா லொள்ளணியா விளமையினு
மறுப்படாக குலமகளிர வழியொழுதித் தருஞ்சுக்கமும

வெழுதப்பலே காணையாககு மிகுபோகம் வினைகின்ற

சிறப்பினற பொருண்முழுதந் திறைகொளவா விலைமாதா.

(இ - ன்) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நறகுலத்துதித்த மனைவியா நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்குமபடி, விலைமாதாளை இளமாந்தாகடகு மிக்க போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொளவார்கள' எ - று.

முன்னொன்ற ப பொருள்கொடுத்து முயங்கினவா கண்ணெதிரே

மின்னொன்று மிடைமாதா விலைசெய்த முலைமீட்டும

பொன்னொன்று தரஞ்சதமா யிரமாநி புகன்றெவாகடும்

பின்னொன்று விலைசெய்தும் பிழையுமிலா பழியுமிலா

(இ - ன்) மின்னலபோன்ற இடையையுடைய மாதாள் முன (தமமைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவாகளது கண்ணெதிரிலே (அவாகடகு) விலைப் படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னா எல்லோராகும் பொருந்த விலைசெய்துக் குற்றமுமுடையவரல்லா, பழிப்புமுடையவரல்லா எ - று (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞ்ஞஞசெய் யாடொன்னே

தலையளியாற பொருள்கொடுத்துத் தமைவிறுகு காணையார்கள

கலைகிருத்தி யணியணிந்து கானமலருந் தைவந்து

நிலைநருவாய்த் தம்பலமு சித்ததுமவா யாறகவாவா

(இ - ன்) விலைகொடுத்து (முறிச) சீட்டுமுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள் சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தமமை (தாமே) வீற குங் (காமுகங்களாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையார்களது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாத்தாமனையையும் பிடித்து, நிலைத் தவாயத் தம்பலத்தையும் ஸாடோறும் (தமது) வாயினுற கொளவார்கள் இவ்வெண்ண ஆசச்சரியம். (ஆ' ஆ') எ - று. (எக)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்தனஞ் சூமுளத்தை நின்றபுராகக்குக்

கடிதலிலா வேவலார்கள காமமிகுங் காணையரே

படியகமு மவாவாயே பளனியுமற நவாமாரபே

வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவாமனமே

(இ - ன்) வளையலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சோதனும், யோசிக் கும் மனதை நிறையாத பாதத்தையாக்கு, காமமிக் இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீங்கமல்லாத அடிமைகள், அவர்கள் வாயே படியகமுமாம், படுக்கையும் அவர்கள் மாபகமே, தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம் எ - று

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருளபயக்கும். (அ௦)

ஆடலினுற பாடலினு லவினயத்தாற பனிமொழியான்

மாடகநல யாழிசையால வலலுவினே யாடலினு

ஊடலினுற கூடலினு லொன்றனுங் குறைவின்றி

நாட்டிய பெரருளபலவு நாணு மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவநயத்தாலும் குளிர்ந்த மெழுகிலாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணைநாதத்தாலும், குதாட்டத்தாலும், ஊட்டலாலும், புணாச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாத, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறந் தேவோகன (பரததையர்கள்) ஏ - று. (அச)

அறநகவாக்கு முடனமுழுதுந் தோழினார்த் முதுமையாக்கு
மறநதலைநின் றுககுநாககு மழிபினியி லுழககுநகாக்குந்
சிறநதபரத் தையாகலவி செயயாமை யுறுமேன
மறநதழைபு மலாவிழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) தறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் திரைநத விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், தன்பப்படும வியாதியில் வருந்தப்பவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரததையா புணாச்சியைச் செயயாமை கூடுமாயினும், பாவமிருந் அப்பரததையா கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. ஏ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளே
மருங்ககலாக கினிதுதவும் வரைவிலாசே நிகள்புகனரு
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்து
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணமபுகலவாம.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்த, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வரைவின் மகளிராகிய பரததையரது சேரிகளைச் சொன்னோம். எண்ணிலலாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியாக ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் ஏ - று. (அரு)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலா பலசிறத்தி
தூவண மணிமாலை தூக்கினா விரையூட்டிப்
பூவணாக குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நோக்குநாக ளமரரின வேறலரே.

(இ - ள்.) பகவத்களிற பரதவிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுகதமாகிய அமுதிய முததுமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனைபூட்டிவளர்ந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கமுமும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பாப்போர் தேவா களைக்காட்டிலும் வேறல்லா. ஏ - று. (அச)

வளையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
வினாசெலற*கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
தினாதவழ் கடற்பாங்காச சோததிட வெயின் மழையிற்
புளையறு தவமாறறிப புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்.) மலைப்பொருளும், காடுப்பொருளும், நாடுப்பொருளும், கடல் படுப்பொருளும் (ஆகியவற்றை) வினாந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகிய வெளியு மறையும்படி [மிருதியாக] அலைகள் தவமுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள் வெயிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அவற்றை) அடையும். ஏ - று. (அஅ)

தேவையது பொருள் பலவுந் தூக்குபு வகைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினோடு தகவலின் வணிகரெலாம்
பண்கடையன வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யா வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ன்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினோடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியா யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மை யரென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவாகும்) விட்புரர்கள். ஏ - று.

தராசு “ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலு - மெய்ந்நடு நிலையு மிருந்நிறை சேந்திகே” என்ற ருத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களாக தவிய யாவாக்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்றபா என்றா (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வணிகபுகழ் வணிகாபொருள் வைகலு மீட்டிடினு
மினையவ ரிரவலாபா லிமையவ ராதியாபுற
பணையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார.

(இ - ன்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடெல்லியாக நாடோறும் பொருளைச்சோததாலும், இவர்கள் யாசகாக எரித்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பணையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள் ஏ - று.

தினை - பனை - ஆடுபெயர்கள் இமையவராதியாபால் என்றதில் ஆகியவொன்றதால், தென்புலத்தா ஒருகல முதலானாயுங்கொள்க. (அஎ)

கொடுப்பதுங் குறையினறிக கொளவது மிகையினறிக
தொடுப்பவா தமக்கெல்லாஞ் சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதுங் கலனினறு விழுப்பொருள் கொணர்நதிலின
மடுப்பது மல்லாது வணிகாகண மறறியார.

(இ - ன்) வைசியர்கள் (தம்பாற கொள்வோர்க்குக்) குறைதல்லலாது கொடுத்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடத்தில) அதிகமில்லாமல வாங்குதலும், (சமமை) ஹவூவாரெல்லாருக்கும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) தெதலும், மரக்கலங்களினினறு சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற சேர்தலும் அல்லாமல், பிறதொன்றையும் மறியமாட்டார்கள். ஏ - று.

“கொடுப்பதுங் குறையினறிக கொளவது மிகையினறி” என்றதை, திருக்கீரன் “வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தம்போற செயின்” என்ற டெத்து, “பிறவுந் தம்போற செய்தலாவது கொளவது மிகையுந் கொடுப்பது குறையுந் காணல் ஒப்ப நாமச்செய்தல்” எனக்கூறிய பரிமேலழகருநாயானுணாக (அஅ)

சுட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந் ரறியினலாற
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தரமரட்டார்
நாட்டிடி பாவலாக னாவலா தொடுத்தவெலார்
நீட்டுதற் கமைவுபெறு செழிபல பணியிலுயும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடுதலிலாத தேவாளும யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலாகளும் நாவலாகளும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல் பணியேடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருதுதல் பெற. எ - று.

எட்டுநா - விண்பபெயா இதில நூரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது (அக)

உடுபபன சுற்றுலன வுடலுறப போபபனவும்

படுபபன வெனப்பலவும் பன்னிறத துகினவுடை

யடுபபன பொருபாலா மவிரமுடி குதுழபாரந

தொடுபபன லிணைநறுந துதைவன பொருபாலாம

(இ - ள்.) உடுபபனவும், சுற்றுலனவும், உடலிற பொருநதப போபபனவும், படுபபனமுதலிய பலவும், பலநிறவுகளமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்தமாலை - தொடுபபனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று

உடுபபன - ஆடைகள் சுற்றுலன - பாகைமுதலியன போபபன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுபபன - பஞ்சணை முதலியன பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன துகினம் - சந்திரகாந்தி (கூ)

உணபன பருகுவன வுலப்பொடு நகருவன

நணபொடு கடிப்பனவு நலத்தகச சுவைப்பனவு

கணபடு முனஞ்சேயகட கடிவிடுத துறுவோரத

மொணபடு மனமலாங்கி யீணடுவ பொருபாலாம.

(இ - ள்.) உணபனவும், பருகுவனவும், களிப்பொடு நகருவனவும், ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நணமைபெறச சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுத்தற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனை வீசி, வருபவரது ஒளிய மனைத யிழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இசுசெய்யுளில், உண்டி நாலவகையுங் கூறினா உண்ணல் - சேறு முதலியன பருகல் - பாயுசமுதலியன நகல் - துவையலமுதலியன கடித்தல் - கறிமுதலியன (கூ)

“ வருககையின களிவாழை வணகனி மாங்கனி

நுருக்கினா பேரீந்தி னொணகனி முத்திரிகை

தருக்கினா கனிதாழைத் தணகனி பெலுமிரசை

திருக்கினா கனிபல்வுஞ் செய்வன பொருபாலாம

(இ - ள்.) பலாபழங்கள் - வணமைதங்கிய வாழைபழங்கள் - மாபழங்கள் - நிறமமைந்த ஒளியிய பேரிச்சமபழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய சேவகாயுள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

வருகை - பலா விசேடம் தருக்கினா - மரத்திலுள்ளவரும் தாழை - தாழை யுந் தெருகுமாம். (கூ)

கிழகுகெனப் படுமயாவுங் கிளாகொடி தருப்புதர்கள்

வழுகுபல் காயட்கு மலிவன பொருபாலாந

தழங்குதண் புனனமலருந் தணர்மலா கொடியமலரு

முழங்கனித் தருமலரு மொய்ப்பன பொருபாலாம.

(தி - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடி களும், மரங்களும் புதாக்களு தந்த பல காய்களும், கீனாக்களும் ஒரு பக்கவில் மலிக துள்ளன்னவாம், ஒலிக்கின்ற தப்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நீலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்க ளும், வண்டிகளொலிக்குங் கோட்டிப் பூக்களும் ஒருபக்கவில் நெருங்கி யிருப்பன வாம் எ - று

மலாக்கள நாலவகை அவற்றின சாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ மலலிக்கமுதலி யன நீலப்பூ முல்லை முதலியன கொடிப்பூ பாதிரிமுதலியன கோட்டிப்பூ எனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல கியபுமுரு
பொங்கிய நறுவாசப புதுப்பனி, நீராசாநது
தங்கிய பொறசுண்ணந் தழைத்ததிடும் விராசசுண்ண
மெங்கணு மணமவிசி யீனெடுவ வெருபரலாம்

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புமுரும, மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிரீறும், சந்தனமும், பொருந்திய பொரசுண்ணமும், வாசமித்தக சுண்ணப் பொடிக்களும், எவ்விடத்து மணத்தைவிடத்து ஒருபக்கவில் நெருங்கியிருப் பனவாம். எ - று (௯௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புசுமநவ மணிகளினும்
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குக்கு சங்களினும்
மின்னுபித்த துளைகளினும் வேறுவேறு நுரசுசெய்த
கன்னலொண குடமாதி கஞலுவ வெருபரலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புசுமபெற்ற நவரத்தினங்களா லும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தள்களாலும் வெவ்வேறுகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒளியி குடமுதலியன ஒருபக்கவில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று

கன்னல் - கரகம்.

(௯௫)

தோளொடு தோணமுட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாணொடு தாணமுட்டத் தலைரொடு தலைமுட்ட
வாரொடு மாணமுட்ட வாணுமபெண னெடுமுட்ட
நீளொளி மணியிதி நிரந்தரித் தனசனமே

(இ - ள்) தோளுடன் தோணமுட்டவும், கொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் காலமுட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆணமுட்டவும், ஆணுமபெண்ணு உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாயந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழு துஞ்சுநிறைந்தனள்ளன எ - று

முட்டுதல் - தொட்டுதல் ; நெருங்குதல்

(௯௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விரைப்பொடியு மேவிய வாடலாதந்
தேசிக மணிமாரபஞ் செழிந்தவ ஞாதப்பிப்
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழுகிறகும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதியபனி நீறும், (வாசம்)வீசிய சுண்ணப்பொ டியும் அணிந்த ஆடவாக்குடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மாந்திற் பொருந்தினவா

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும ள - று

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மாாயிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபிடாமலும் அராகன்களிக்க மணம்மீகம்

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சள மூடனகூடி
விழுத்தக வேறுறுருவாய விளங்கிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுராவேறா மெழுத்தொலி யுராகூடி.
முழுத்தலின கடலேபோன முழங்குவ வாவணமே

(இ - ள்) குறநகர்கெட வருஞ சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சோந்தது, சிறப்புடன் (செம்மையாகிய) வேறுறுருவமாய் விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறுகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி முழங்குவதல்லால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும் ள - று. (கூஅ)

அரிப்பவ ரொருநாளைக் காயிரத தோரிரட்டி
தெரிப்புறக் கைக்கொளவா சிரதிய விழுக்கலனும்
பரிப்பவா கைவழுகிப் பாரிடை விழும்பொன்னும்
விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல பொருள்களுமே.

(இ - ள்) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிறதியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும, சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும் பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களும, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக் கைக்கொளவார்கள் ள - று. (கூக)

தணிவிலபல பொருளவிறந்துத் தமனிய விலைகொளவா
ரணிவளா நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றான
மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொள்ளுந்
துணிவினா தொகுமவீதித் தொலவன மினிச்சொல்லவாம்.

(இ - ள்) குறைவில்லாத பல பண்டங்களைவிறந்துப் பொன்னை விலையாகக் கொள்பவர்களது அழகுமீருகின்ற கடைவீதியைக் கூற்றும் தரும்முறையாக மணிமுதலிய வற்றைக்கொடுத்தத் தேவபதவியையடையுந் தணிதலுடையவர்கள் சோந் துள்ள வீதியின் பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லவாம். ள - று. (க00)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியசீ ரந்த ராளா
மணவிராத தியாபிரதி லோமரணு லோமரிவா வகுப்பு வெவ்வே
றெண்டகுத்தத் தமக்கியனற தொழிலாற்றி யிரதிரனைக் கழுத்தக குறந
வண்டாகளு நறுமுறுப்ப வமாநதுவாழ் தரும்றுகு மனந்த மாக்கும்.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள் - சிறப்புப்பொருட்கிய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விரத்தியங்கள் - பிரதிலோமர்கள் - அதுலோமர்கள் (ஆகிய) இப்பிரிவினர் வெவ்வேறுகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழிலகளைச்செய்து, இரதிரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவாக்களும் மொறுமொறுக்கவும் பொருந் திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும் ள - று

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன் கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன் அந்தராளன் - அதுலோமத்தானும் பிரதி லோமப்பெண்ணும் கூடிப்பெற்றமகன் விராததியன் - அதுலோமப்பெண்ணும் பிரதி லோமத்தானும் பெற்றமகன் பிரதிலோமன் - உயராதபெண்ணும் இழந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அதுலோமன் - உயராத ஆணும் இழந்தபெண்ணும் கூடிப்பெற்ற மகன்

பிங்குலநிகண்டு

“கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன குண்டகன்” — என்றும்,

“விதவை பயந்த மதிலேகளைகன” — என்றும்,

“கன்னியிற் பிறந்தோன கானீன னாகும்” என்றும்,

“அதுலோம கூட்டத் தாணினு மவவழி

பிரதிலோமருலப் பெண்ணினுமிக்க

வியந்த கூட்டத் தவந்த ராளா” — என்றும்,

“அதுலோ மாகுலப் பெண்ணினு மவவழி

வியந்த கூட்டத் தவா விராததீய ராகும்” — என்றும்,

“உயராத வாணினு மிழந்த பெண்ணினும்

வியந்த கூட்டத் தவந்து லோமா” — எனனுஞ் சூத்திரங்காணநிக (௧௦௮)

அளகையாகோன பொன்னெளரியடுக்கலுற வாராவமடா வேணுநதாமே வளாகனக்க கிழிகொடுப்ப மதியாம லறங்குளெலாம் வளாபட்ட தேவிக குளம்கிழு மேகமப் ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயாவு பூண்டு களமிலுழு தொழிறகுரிய காராளா வீதிகனக கினமி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிகின்றவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற் விருப்புதல் (தோழனெனினும்) தகாலாயினும், தாமே ளளா கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்னுதலிலுறபைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்குளையெல்லாம் ளளாததற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உளளங்களிகின்ற ஏகாமப்பேசுவரா இருநாழிநெல்லை (பொருளாக) கொடுத்த அவயுயாவையே கண்டப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ளமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளா வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும் எ - று. •• (௧௦௨)

வேறு

பொருளவரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு

மிருநிலங் காவலு மிருவா வேந்தனா

மருவுறச் சந்நுசெய் மறுவில வண்ணமுங்

கருதிய மன்னராற் கைக்கொள வாரரோ

(இ - ள்) பொருள வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காதலும், இரண்டரசாக்களைப் பொருந்த (சூதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசாவிருப்பால் மேற்கொளவாக்கள் எ - று (௧௦௩)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவா

வெந்திறப் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவா

தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச செலலுவா

பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ன்.) பிறபட்ட குலத்திற பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினறலுமையும் பொருந்திவாழ்வார்கள். வெவவிய வலியுடைய படைத்தொழிலபயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள் ; தமத்தொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று.

(௧௦௪)

களமலி யெருமைபுழ களித்தது செந்நெலும்
களமலி யொட்டலா கனக மாதியும்
வளமெனக் கொண்டிரின வந்த மைந்தாக
ளளவில் வறங்களு மளிககு நீரமையாரா.

(இ - ள்) கருமைமிகக் கருமையும், களத்திறேறைய செந்நெலும், போக களத்தமைந்த பகைஞர்களது பொருத்தலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்பட்டபிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணிலாத தருமங்களைபுழ காக்குந தன்மையுடையவர்களாவார்கள் எ - று

(௧௦௫)

வணிகர்களை மனையியா மைந்தா தமமொடுந
தணிவிலபல வளத்தொடுந தங்கி வாழத்தருந
துணிகதி மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளா வீதியு மனந்த மாருமால்

(இ - ள்) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதலவர்களோடும், குறைவிலாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளாகின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும் எ - று

துணிகதி - வீட்டுவிட்டொளிர்தல

(௧௦௬)

வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெருபயி னாழி யூழி யவாநகின்
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங் களத்தது மருவலலாக
கருவி கொடுகொன றுயிரவித்துக் கதியிற றுமு மினிதெய்தூந
திருவி, னரசா குடிதுவன றுஞ் செல்வ வீதி பலவாகும்

(இ - ள்) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறாசெருவாராயின, அக்கொலைபுரிந தவர் பல்லாழிகாலம் நரத்திற பொருந்தியழிவா. (அன்றியும், அவர்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும் (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போகக்களத்திற சத்தருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்த தாழும் வீரசுவாககத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவா குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய செருக்கள் எண்ணிறந்தனவாகும் எ - று

(௧௦௭)

வேறு.

உயிரொடு வதைத்தபு பெற்ற மொளளெரி வாயிற பெயத்து
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண ணியமு மேலா
மியலபுறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மனதே.

(இ - ள்) பசுக்களை உயிருடன் வதைப்பின்த ஒளிவாய்ந்த ஆக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்புறப்புண்ணியதையும் மேனமைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைகொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுது
கின்ற அந்நணர் வீதியணந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு னாண்டி யாகத்திறகமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெவ்வுலா
வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரொனக் கொள்க (௧௦௮)

காலங்க டொறுநதப் பாமற கீடவுளாக கவியூ ணலகி
ஞாலங்கொண டாட வந்த நலவீருந தினரை யோம்பி
யாலங்கொண மிடற்று நாத ராதியா தமைப்பூ தித்துச
சீலங்கொண மறையோ வீகி செழுமறை முழக்க றுதால்

(இ - ன்) தவறும்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா
கிய உண்மையளித்து, உலகினா புகழுமபடி வந்த நல்ல வீருநதினரைப் பாதுகாத்து,
ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரா முகலானாரை யாச்சித்து, உத்தமாகாரத்தைக்கொண்ட வேதி
யா வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் எ - று

ஆலங்கொண மிடற்றுநாதா-ஆலகாலவிடத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை
யுடைய சிவபெருமான காலங்களைன்றது-காலையுச்சி மாலையாதிய பூசாகாலங்கள்
அவ் - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு வீருநினா - அதிதிகள் எ - று (௧௦௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லொரு நமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைசு சூலம் வைத்த புனிதாடற் சனையாற பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வைப்புக நெவாக்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவா வீதியு மாங்காறு குண்டால்

(இ - ன்) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செயது, நல்ல சிவாமங்க
ளைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் பேரிற் சூலத்தை யமரத்திய மலரகிதராகிய சிவ
பெருமானுடைய அரசனையாற (சிறு) பேறுகளை, (சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய
நமங்கடும் உலகிலுள்ள பிறாயாவாகும் உண்டாக்குகின்ற மேனமை தங்கிய ஆதி
சைவா வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு எ - று

ஆகமமெனது மொழியில் ஆ எனபது ஞானமும், க எனபது மோக்ஷமும்
ம எனபது மலநாசமும் ஆகவே ஆனமாகக்கரு மலத்தை காசஞ்செயது ஞானத்தை
யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று

ஆகம * மிருபத்தெட்டாறு முதலிய சுடறிபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும்,
ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றும் சொல்லப்படும் அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - நாரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும்
சத்தியோசாதமுதத்தினின்று கெளசிக வீருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - சூக்கு
மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுதத்தி
னின்று காசிவீருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நீச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆகி
நேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுதத்தினின்று பாரததுவாச வீருடியின்
பொருட்டும், இரோளரவம் - மருடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிமபம் - என்னு
மைந்தையும் தற்புருடமுதத்தினின்று கௌதம் வீருடியின்பொருட்டும், புரோதீதம்
இலளிதம் - சித்தம் - சந்தாநம் - சாவோகதம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

என்னு மெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா என்பதும் ஞாலவழக்கு

அனதியும், காமிகம திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் கெண்டைக்கால், அசிதம் முழுத்தாள, தீபம் தொடை, சூகமம் குய்யம், சகசரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான மூதுரு, சுபரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் மூலை, ஆசனேயம் கண, வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம் கை, சுகிரஞானம் மாப்பு, முகவிமபம் திருமுகம், புரோதீதம் திருநாகு, இலனிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சாவோகதம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்தினபாணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம் இவை யோவவொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றள், ஞானபாதத்தில, பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலா பிரளயாகலா சகலரென்னும் ஆன்மக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவத்தத்துவமுதற் பிருதிவீத்தத்துவவொ முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துறத்தியும், இவை ஆன்மக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசா சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமணங்களும், அதம்பிரளயம் மத்தியம்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னாச சிருட்டியா முறைமையும், பாசபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமுவ கூறப்படும்

இனிச கிரியாபாதத்தில, மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திக் குக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில, இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவோசர நும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகித் மாயை மகாமாயைகளாக் காணும் லைலமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம் நியமம்-ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆகாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்.

இனிச சரியாபாதத்தில, பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும் சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசர முசலிய வியத்தாவவியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணகாதிலக்கணமும், செபமாலை யோகப்படம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராததவிதியுங் கூறப்படும்

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அதுசைவர் - அவாந்தர சைவர் - பிரவரசைவா - அநநியசைவரென ஏழு பகுப்பினா. அவருள், அநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவத்துவிசரும், மகாசைவா சிவதீக்கைப்பெற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அதுசைவா கூத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவா சூத்திரரும், அன்னியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள் ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற பிறந்து அவராலேயே தீக்கைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகர் காசிபா பரததுவாசா அதிதிரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிஷிஞ்ஞலத்து வந்தவர்கள் அவர்களை எல்லாவருணத்தவாக்குஞ் சிவதீக்கையாலதுக்கிரகஞ் செய்ப்பாத்திரர்கள். (கக0)

இருண்மலப பந்த நீங்கி யிருமைபுக கானற சோற்றி
 வருவருத தகலத தளளி யருளொடு மாவளாணிப
 பருதியிற கலந்து நிற்கும் பாயொளி விழியை போலத
 தெருளொடுங் கலந்து நிந் நெடு செல்வாதம் மடமு முண்டால்

(இ - ள்) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபந்தத்தினின்றொழிந்து ஆன்மம்
 மறுமைப்பலன்களையுந் தக்கிய சோறுபோல அருவருப்புறந்த ஆரவிலகி, திருவருள்
 வழிசோந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல,
 ஞானத்தடன்கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழ்ந்திருமடங்களும் (எண்
 ணிற்தன்) உண்டாம் எ - று (கக)

எழுத்திலக் கணமுன் னான விலக்கனா மைந்து நிறைந்து
 வாழ்கதப விளங்கு மறைந் கலைநரும் வல்ல நல்லோர்
 குழுத்தக விருந்து நாளுங் கேட்குந் தூலக் கார்ப்பு
 விழுந்ததகு கழக நாலவா விதிக் டோறு மேவும

(இ - ள்) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களுையுந் தோ
 ந்து, குற்றமற்ற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைடாயாத நல்லுலகங்கள்கூட்ட
 மாந் விருந்தகுகின்றதோறுந் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேனமைபொரு
 ந்திய கலவிக் கழகமானது நாதகுலத்தவர்கள் தெரு க்களிலெல்லாம் பொருந்தும் எ - று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்
 கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் என்பபபிடு. (ககஉ)

எவகணும் புராணஞ் சொல்லோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
 ரெங்கணுந் தருமச் சாலை யெங்கணும் வேளவிச் சாலை
 யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தான மெற்போ
 ரெங்குமங் கலங்கள் செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போ

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும்
 புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்தி
 லும் யாசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந்
 தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்
 விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பாப்பவர்களும் (ஆக அநநகா விளங்கும்) எ - று

பூரண குமபம் வைதக புதுமலாப பந்த ரெங்குந்
 தோரண நிராயிற னாக்குஞ் சடாமணிந் தோவை யெங்கும்
 வாரண நிராசில வைதக எரோடுகாடித் திரவக் கொங்குஞ்
 சாரண நிருந்தெய்ப பாறுந் தமணிய மட மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண குமபங்களைமறைசு புதிய மலாபந் தார்களும், தோரண
 வரிசையில் கொங்குவிட பிரகாசிக்கின்ற முத்தக கோவைகளும், சடல வரிசை
 போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற
 பொன்னொளகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று

சாரண - ஓர்வகைத் தேவசாதியர்

(ககச)

சிவிகைபுக களிற் று மாவஞ் செழுமணிச சகடு வட்டக
 கவிகைபுக கருவி மளளா கணங்களு மறுத விதி

யகிராமணி மாடந் தோடு மவிரவன வாழி யோடு
புயிபுகழ் மலைகள் போகருப புககபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லகுகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங்
களாற்செய்த தோகளும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களுையெந்திய மள்ளா
கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்தர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த
மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பா
வதவன யுத்தஞ்செய்தற்குப் புருந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ - று

பாசறை - போரமேற்சென்றோ ருறைவிடம் (ககடு)

பமடிய மாடந் தோடும் பரிசன மருங்கு குழக
கமபலம் விரித்து மேலாற் கதிராமணி விதானஞ் செயது
கொம்பு ராடல பாடல குலாவுற விருக்கின றாதா
முமபாநா டாளவோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனாக பகலிற் குழம்
படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்கு,
பூங்கொம்பை யொத்தமாதாகள் ஆடலபாடல்களவிளங்க (அவற்றைக்கண்ணங்கேட்டும்)
இருக்கின்றவாகள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவாகளெல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்தி
ருந்தவர்களை யொத்தவர்கள் எ - று

விதானம் - மேற்கடிகு (ககக)

நஞ்செழு முன்னாத தீமபா னரலையி லெழுந்தோ வாளை
தஞ்சுமென றிருப்பத தூய தண்ணிழு தெழுந்த பின்னா
விஞ்சுறு வனப்பிற றேனறி மேதினி யுரிதென பார்போன
மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிஞவா மங்கை நல்லா

(இ - ள்.) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோனறு முன்னரே, மதுரமாகிய பார்கடலிற்
பிறந்து, ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய
தண்ணிய தேவாமிரதமானது பிறந்தபிற், பூமி (தாள், நமக்கு) உரியதென்று மேம
பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோர்போல, மேகநகலும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல
மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரீகை! அதில நஞ்சுந்தோன்றினமையின
தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசித்
திருந்து, பின்னா அதில அமுதப்பிறந்து கருகிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்
பார்போல மங்கையாக வாயுவாகள் எனக்கொள்க (ககஎ)

ஒருங்குகி லார மாடந் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னாச்
சுருங்கைக் கிறப்ப நீருந் தூதும் புகையி னோடு
மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா
நெருங்கிய மாடந் கற்பி னேரிழை யவனாக் காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிரகட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின்
உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னாச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அகிரகிக்கின்ற பரி
சுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பகங்குகிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

உளை வேறாகக்காட்டாக நெருங்கிய மாளிகைகள் சரப்பினையுடைய மாதாக்கள்(செயலாக) காட்டா நிற்கும் ஏ - று

மாளிகைகளிறேனறிய கற்பினையுடைய மாதா பிறமாதத்தற்றுக் கணவனைகலக்குமாறு, மாளிகையிறேனறிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் எனக் (௧௧௮)

மேனிலை மாடத் திட்ட விளக்கொடு சலன் மிளிறை
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண ணுது
கானிவா திலக முனடேற கன்னியா துதலி னோடு
*கன்னிளந் திங்கள் வேறு குறித்தறி தரவொண ணுகே.

(இ - ள்) அசைதலிலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நகத்தொத்தகை வேறாகப் பிரித்தறிய முடியாது மாதாக்களுடைய நெற்றியுடன், வாசமவீசுநதிலகமிருக்குமாயினவளைந்த இசைசந்நிறனை வேறாகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது ஏ - று

மேவிலைகள் நகத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையா முகங்கள் புரண் சந்நிறனைப்போன்றும் விளங்குமென்பது கருத்து (௧௧௯)

வதுவைசெய காலையனபன் மருவுமுன் நம்பாற போகப்
புதுநல நுகாவித தாரப் பூரித்து விட்ட பண்பால
விதுவிளக் கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன் நிருமுன் போலக்
கதுமென நாணுக கொள்ளார கலவியிற மிளைக்கு மாதா

(இ - ள்) கணவன் மணவீனை நடத்துகையிற கலக்காரு முன்னா, தமயிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகந்தகை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற ருணத்தினால், சந்நிரகாரதியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியநந்நானத்தைப் போல, போகத்திறநிறைந்த மாதாக்கள் சிறிதும் நாணமடையாக்கள் ஏ - று (௧௨௦)

கலவியிற மிளைக்கு மாதா கதிர்பொழி வதனச் செவ்வீ
நிலவீனைக் கீரந்து வெளவி ந்ததனு நீங்கு மாற்றான்
மலாதலை யுலக மெள்ள மறுவொடு பரின் று திங்க
நிலகிய வுருவந் தேயவ தீசுசரன் சார்பு பெற்றும்

(இ - ள்) சந்நிரஞ்ஞவன், புணாச்சியிற களிரக்கும் மங்கையாக்களது கிரணங்களைச் செதும் முகத்தின் அழகாகிய சந்நிரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்துச் செல்லுநதன்மையால், செவ்வெருமானுடைய சாரப்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தை யுடைய உலகினா இகழுமபடி குற்றத்ததுடன் சஞ்சரித்து உருவநதேயாநின்றன ஏ - று.

கற்றைமென குழலி னாகள் கன்னிமைப் பருவந் தன்னிற
பொற்றெழிக் கரங்கள் கூப்பும் புந்திபா வகத்தி னுது
மொற்றைநாள் வதுவைக் காலத் துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றறமற நிங்க ளாக்கமும பயினற தனறே

(இ - ள்) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதாக்கள் தமது கன்னிப்பருவத்தில, பொன்னொளிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புத்திபாவகத்தினுடும், மணக்காலத்தில ஒற்றைத்தினத்திற சந்தோஷத்தை இனிதாடுக

கொடுத்தலாலும், சந்திரனானவன தேயந்த வழியே தேயாமல வளாதலையும் பெற்ற
னன ௭ - று

புருதிபாவகம் - மனதினனபை வெளிப்படுத்தல் (௧௨௨)

கலவீசெய காலத தானுங் சந்திரனை முறுவ னல்லார
புலவீசெய காலத தானும் பொருக்கெனச் சீதாத கோவை
யிலகொளி மணிவீழந் திட்ட வினையடி வருகத் தோகுகி
மிலஹ னடப்போ விதி நெடுங்கழ றெடாநது செல்லார

(இ - ள்) ஒளிவாயந்த முததுப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையாக புண
ர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும், (கணவருடன) ஊடல் கொள்ளுங் காலத்திலும் விணாந்து
சிறுதிய கோவைகளிலுள்ள ஒளியிளங்கும் இரத்தினங்களை வீழ்த்து, (கிடத்தலால், நீல
மிசை வைத்த) இருபாதங்களின் வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவா
கள் வீதிகளில் நெடியகாலகளைவீசி நடவார்கள ௭ - று

கோவை - காஞ்சி மேகலே முதலியன கழல தொடர்ந்து - வீரக்கழலணிக்
தெனினுமையும

“நெடுங்கழறொடாந்து செல்லார” என்பாடமாயின், (அவையுறுத்தாது)
செருப்பணிந்து செல்லவார்கள எனக் (௧௨௩)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையா ரிவிழத் தூநீ
ரருவிபாயந் தொழுக லானு மன்னாறு நடாபொன விதி
மருவிய கழற்கா லாகரு வருத்தஞ்செய தூதி யேற்றும்

(இ - ள்) ஒருவா மேலொருவா வீசுகின்ற மொளளிய வாசனை தங்கிய சுண்
ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையாகள் எழுகின்ற புனிதமாகிய சிவிறி
நீராகிய அருவியானது பாயந்து செல்லலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதி
யானது செறுபட்டு, பொருந்திய வீரக்கழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை
யுண்டிசெய்து (அவர்கள்) வாகனங்களி லேறச்செய்யும் ௭ - று

சிவிறி - நீர்வீசுந் தருத்தி (௧௨௪)

குழுமிய செம்பொன மாடக் குடம்பைவாழ் குருவிக் குடும்பம்
வழுவுறு மணியாற பொன்னுல வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதிவே மின்மை யாலே பூவைய ராடபுற் சிறுதுய -
வீழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிக்ககுடைந் தாடிச் சேகரும்

(இ - ள்) கூட்டமாகிய செம்பொன்னுலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடு
களில் வாழுகு குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும்
வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் வேற புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாய்ப
பறவைபோன்ற மாதாள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறுநீர் வாசச் சுண்ணமாகிய புழு
தியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும் ௭ - று (௧௨௫)

மகிழ்நாதம் புணர்ப்பி னின்ப வாரியிற் படியும் பெற்ற
முகிளிதங் கொண்டு வாடகண மொழிதர வியாவு மெய்யி
னெகிழுந் தனக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட டாது பொழ
ண்கிலர மாத் ரெவவா ரொப்பரிந் நகர்நல லாரா.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்ச்சிகாலத்தில் இடைக்கடலிலேழுமூன்று தன்மையை, ஒளளியகண்கள் கூடபுரதுற்று வெளியிடை உருகியமனத்திற்சேர்ப உடலில் வெயர்வுண்டாகி விளக்காது (ஆதலால் இச்சதையை) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமரதாக்கள் நூக்கரமரதாக்கள் வெவ்வாறு ஒப்பாக்கள் ? எ - று

சந்திர மகளிர் தங்க டொடிகன்கையாற் பணிநீர் வாக்கர்
சந்தன மெருப்பெய தோம்பத் தளிர்ந்தரும் பீனற் தென்னுநீர்
சிறந்தயின் மகிழ்வான மனநல் செயப்படு முலில் செவ்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் வளாகொடி யாழ்வு ராலா

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய வளையணிந்த சையாற் பணிர் ளையொழுக்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க, தளிர்வட்டு ஆடுபெடுத்த தென்றும் மனமகிழ்ச்சியினால், முலையெழுமூன்று மண்ணுசெயப்படுகிற செவ்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில வளாகின்ற கொடியாழ்வு சாரவாசன் எ - று.

மைந்துறு செவ்வ நிறையுள்ளா பால் வளாகொடியாருஞ் சராவா - அழியாத செவ்வநிறைநுள்ளவரிடத்து வளாகின்ற கொடியவர்களுஞ் சோவாகள் நிறையுள்ளா பால் வளாகொடியாருஞ்சராவா - முலையெழுமூன்று வளாகின்ற கொடிபோலும் மாதாக்களும் சோவாகள் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (4௨௭)

அந்தர நெய்க் ளாக வலிர்கதிர் முதலாகு கோளு
முருதொளி ராளு மறு முறுமெழி னுளு நோக்கி
நந்தன முதுவ திந்த நகரமே துறக்க மனந்
வந்திடுங் கதிபு மந்த வானபொருட் டவறுறுக ளின்றே

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், மறைபட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நகரத்திரங்களும், பிறநகரத்திரங்களும் ஆகாவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறுமபாத்தது, நகரனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவாகமன்று அவற்றிற்குப் பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருந்தையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அவருள்ள அழகு பற்றியன்று) எ - று. (4௨௮)

தடங்கையி னடங்கும பூவுந் தனங்குளபாயந் தளநத் மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செவ்வ மங்கையி ரைசபா றிருநது வாழ்
வடங்கரு வனப்புர டெய்த வாடக் மாடக் கோறுங்
குடங்கையி ன்தனற் வாடகட் கோதையா ன்முல் றுதால்

(இ - ள்) விசாலமான கையில அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக் கொங்கைகள் பாயந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்ட வாமுந்நிறும்கள் மனவிறுப்பின்படி பொருந்திவாழ், அளவில்லாத அழகு படுத்திய பொன்னாளிகை களிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொளளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா எ - று

தடங்கையி னடங்கும பூவுந் தனங்குளபாயந் தளநத் மார்பும் இடங்கொளுஞ் செவ்வமங்கை—மாதா கொங்கைகளையும், ஆடவாமாபையும் இடமாகக்கொண்ட நிறும்கள் என்பதாம். (4௨௯)

ஐரதாமுன றடுக்கி யிட்ட வமனியிற றுயிலு றுத
மைந்தாக எரிவலை யாங்கு மாதரு மணைய ரானு
லெந்தரத தடங்குங் கொல்லிலா வெழினகா வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச் செனனை மலலீசா வாழ்க்கின றுநால்.

(இ - ன்) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திபுரிபுரியாத ஆடவரில்
அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தகையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங்
கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்வி
டத்திலு, செனனை மலலீசா திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனா ள் - று

ஐரதாமுனி - இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிறுநாவி, அனைந்
துவியென்பபெயர் இவை மும்மூன்றிடன வென்பாரா "ஐரதாமுனநடுக்கியிட்ட
வமனி" என்றார். (௧௩௦)

புண்ணிபம புரிந்தோரே லெறுயப் புகப்படுகு சிவலோகநதான
புண்ணிய வுருவுங் காணப் போந்திருந தனைய தாகு
மண்ணலா லையமவ வாறே யடுக்துவை குருகந தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன கோயி லாங்கே

(இ - ன்) செனனை மலலீசாரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச்
செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வழுவதையுங்
காணுமபடி வந்திருந்ததையொக்கும் அவ்வண்ணமே செனனைக்கேசவா திருக்கோயில்
அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும் - று (௧௩௧)

செனனைமல் லீசா செனனை கேசவ ரிவரை யப்ப
னனையென றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின றுரு
முன்னுறப் பணிகின றுரு முறைமுறை துதிக்கின றுரு
மின்னராய வாழத் துறமு ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ன்) செனனை மலலீசா - செனனைக்கேசவா ஆகிய வீரர்களை, (முறையே)
தந்தைதாயரென்ற தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப்
பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய)
இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மாஹுடாயாவரும் வாழுவாராயினா ள் - று

அத்தகு கோயிற பாங்க ரவீரமணிக கோயில் கொண்டு
சித்திபுக திகளவெட டோகருளு சோகருந்தன னுருளே தன்பாற்
சித்திபுக திகளாய வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
புகதம் விருந்தான முமமை யுலகமும் போற்றி புயம்.

(இ - ன்) அந்தத் தகுதியாகிய (செனனைமலலீசா செனனைக்கேசவா) திருக்
கோயிலின் (தென்) பக்கவில, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக்
கொண்டு, விருமபின்னங்களுக்குச் சித்திபுகத்தினை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம்
பக்கவிற சித்திபுகத்தி தேவிகளாய வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐரதாமுனநடுக்கரங்களை
புடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் பிழைக்கும்
படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா ள் - று

திருதகூர்ப்படலம்

ககக

பிரசன்னவிராயகா திருக்கோயில, சென்னைமல்லீசுரா சென்னையேசுவா
திருக்கோயிலின நெண்பக்கலில, திருமதிவாகு நானகு கஜனாரத்தில தநிணமுக
மாக விளங்காநிற்கும். (ககக)

வேறு

பங்காராவத் திருந்தருளும் பிரசன்ன விராயகாதா மிறைஞ்சு மனபாக
காங்காங்கு வரங்கொடுத்தது வினையாடுங்க கதைமுழுது மகிலந தேரப்
பாங்கான வடமொழியிற நெடைசெயத் பிருகுமுனி பரமந போற்றி
நீங்காம நெடுங்கால மிருந்துமகிழந ததுமிநத் நிகரில வைப்பாம்

(இ - ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன
விராயகப்பெருமான தமமை வணங்கும் உடியவாகடகு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வ
வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவினையாடல்க ளியற்றஞ் சரிதமுழுவதையும் உல
கின் ருணருமபடி, அழகான ஆரியபாடைய்ற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிரகு
முந்வா, அவ்விராயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும்
இந்தச் சமனமில்லாத இடமேயாம் எ - று (ககச)

மாதாமணி முலைச்சுவடும வளைத்தழுமபு மினிதனரிந்து மாவின் மூலத்
தேதமுயித் தொகைக்கதற விருந்தருளு மேகமப ரெதிரே வைகி
மாதவமுற நியகுமப மாதவனற நமிழவிரித்து வழங்குந காஞ்சிக [ம.
கோதியிடுங்கு குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழவானுமிவ வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்.) (காமாட்சி யமையாருடைய) அழிய முத்தாரமணிநத் முலையின்
சுவடும, வளையின் தழுமபும இனிதாநக் (தமது திருமணியில்) தாங்கி, ஒப்பற
மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும்
வகாம்பரேசுரா திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித் பெருந்தவசி
யாகிய அகத்தியமுனிவா நல்ல தமிழ்ப்பாண வையப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி
நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழங்கெல்லையாபச் சிறப்பற்று வீளங்குவதுங கூறிய
இந்த இடமேயாம் எ - று

ஏகாம்பநாதா உமரேதேவின் முலைச்சுவடும வளைத்தழுமாமணிநத்தை,

காஞ்சிப்புராணம்

“மணிமுலைக்குவடழி நெடுவளைசகையானெருக்கிப்புலவித்
தணிவருங்காதலவிமமகநாதல்தழுவுடலாடுங்
கினியிருளறுக்குசோதித்திருவுருக்குழந்துகாடடி
யணிவளைத்தழுமபிடுநெடுமுலைச்சுவடணந்தாயா.”—என்பதனும்,

அகத்திய முனிவா காஞ்சிரிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்

“காசியி னின்றும் போநது கமபாதா மருளப பெற்றது
மாசிலாக் கச்சி மூனா மணனிவீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப் ரபி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினுன மலய வெற்பிற குறுமுனி திருத்தாள போற்றி”—என்பதனும்
இங் கண்டினாக. (ககரு)

இயம்புமிரு தொடர்பான மீங்கிருந்த பிரசன்ன விறைவா நல்கு [ள
நயம்புணரின னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியி னடைபெற னுள
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழுற புனைந திந்த வள்ளுறாநீமற
பயம்புணாவையகம்போற்ற சகாததிபுநினைநனைவையப்பாற்றநீனநேன

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களிலும், இச்செனனை நகரத்தி
லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான அருளிய நன்மைபொருந்நிய இனிய
திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற னுள்ள வெற்றி
பொருந்நிய பாக்கோபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இஃதப்
பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்குமுந்த உலங்குநா துதிக்கும்படி, வினையை
யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (கநக)

திருநகரப்படலம் முற்பிறறு

ஆங்கிருவிநீதம் - நகர

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மாபன் வேதன சிவபிரான மூவ ரோடு
வீருத்திர னை யுண்டோன விண்ணவா பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவா வேளவீ யிலங்குநை மிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொகரு முருவமாத திரமே வேறு

(இ - ள்) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான (ஆகிய) மூவர்களுடன், வீருத்
திராசுரனுயிபாபருகிய இரத்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி
வாகன வேளவீவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை
நிகாக்கும் (ஆயினும்) உருவமடடுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்) எ - று

கடிகபூரணம் - அஷ்டகோசப்படலம்

“மேருவரை யதற்குநடுப பிரமன் மூதூர்
மிககமனோ வதியதற்கு மேலேத்திக்கில்
நாணனவாழ வொருநதம் வடகீழ்த திக்கி
தைனமா சோதிடங்க திசைக் கொட்டுரு

சீரியவீர திரன்முதலா மெணமா தேயம்” என்றபடி, மேருமலையில்
திரிமூர்த்திகள் இரத்திராதி நுமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும்
அவ்வேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் “நைமிசமாங்கானம் மேருவொகரும்” என்றும்,
நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின்
“உருவமாததிரமே வேறு” என்றுங்கூறினா (க)

ஒருதனு விடத்தே சால வீருபிறப் பெய்தி முததி
மருவிநான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொதியும் வாடடித்
திருவளா செயல்க ளாறுஞ் செயதெழு பிறப்பு மோடடிப்
பொருவிட டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவரங் குள்ளா.

தைமிச்சுப்படலம்

ச. ச. ந.

(இ - ன) ஒரு தேகத்திலேயே மிகக் இருபிறப்பையடைந்து, முதல்களைப் பொருந்திநான்குவேதங்களையுங்காதது, (கிஷ்யங்களில்) வளாகின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செவ்வமிகக் அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியாகள் அந்நைமிசவனத்திலு வாழ்கின்ற மூர்த்தம் எ - று

தனு - உடம்பு இருபிறப்பெய்சல - உபநயனகிரியை முடித்தல, இக் இயற்கைகண்ணுடன தத்துவவுணர்ச்சியை யடைவக்கூடிய ஞானக்கண் பெற்றாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருளபடே பிறப்பாற சூத்திரஞ், சடந் காற பிராமணருமாதலின, அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிரென்றங் கூறுவதன்வழிக் [இப்பெயர் அத்திரிய வைசியாகடகு முன்னடி]

முத்தி - காருகத்தியம் - ஆகவரீயம் - தக்கனாகினி
நானமறை - இருக்கு - யசா - சாமம் - அதானம்
ஐம்பொறி - மெய - வாய - கண் - மூக்கு - செவி
அறுதொழில் - ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்தல்
எழுபிறப்பு - தேவா - மக்கள் - விலங்கு - புள - ஊரவன் - நீரவழிவன் - தாவரம்
அட்டாங்கயோகம் - இயமம் - நீயமம் - ஆசனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகா
ரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி (உ)

மணிமுடி யணர் தாழ வளாசடை மோலி தாங்கி
யணிசெய்கற பசமுஞ் சூழ வளாயிலவற கலைகள் சூழந்து
பிணிசெய்யும் வினைக ள் றப் பிறங்கொளி நீறு சூசித்
துணியருட கண்ண ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டாரா

(இ - ன) இரத்தின கிரீடமணித் தேவர்கள் வணங்குமபடி, வளாகின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பசமுஞ் சூழும்படி அனாயில் மரவுரியுதித்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீரு மபடி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணிறநீனை யுத்தாள னுஞ் செய்து, துணிந் திருபா நோக்குடைபவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக் கமணிகளைத் தரித்தார்கள் எ - று

வேறு

செய்தீ வளாக்கும் பெருஞ்சிறப்பாற 'தேவாக களியும் புவியுரி
ணந்தா தளிககு மழைவளமு நானு முனிவி கொடுத்ததினா
சிறந்தா குலமகிட டுலகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மனாக்கண் வளாகிவரு வகிலம் புரக்கு மசுத்தனை

(இ - ன) செவ்விய யாகாகினியை வளாகின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர் கட்டு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மனுவனப் பழங் தினந்தோறும் அமுனிவர்கள் கொடுத்தானதினால், உலகின்க காக்குந் திருமால் மனக்கவையினி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாறகடலில் இரவைப்போலவே நடுபக்கலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுந் கண்களை (குவித்து) அறி துயிலபுரிகின்றனன எ - று

திருமால் உலகுக்குத் திதிகடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாத சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நத்தினாக்குரிய இரவுபோலவே பகலி லுந் தயில்கின்றனனென்பது கருத்து (ச)

அவிகண் மிதவு மாதவினா லமலன வினையாட டயாகின்றான்
புவிபுண டவனகளை வளர்கின்றான பூவின் மறைக ணுவல்கின்றான்
சவிவிண ணவாகோ னவுணருயிர தாகதப போககு நடக்கின்றான்
குவிபொற சிகரக கூவிரதேதாக கோமான முதலோரா திரிகின்றா.

(இ - ள்) அவியுணவுகள் மிதவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான்
(ஆனந்தத்) திருக்கடத்தாடுகின்றான் உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகின்
றான தாமரைப்பூவிலுள்ள பீரமன வேதங்களை யோதுகின்றான் அழகிய தேவராச
னாகிய இத்திரன் அக்ரருயிராச செருக்குமபடி யுத்தச்சிறஞ்ச செல்கின்றான் குவிநத
பொண்ணலாகிய சிகரமுங் கூவிரமுங் வாயநத தேனாயுடைய ரூரியன முதலியோரா
(உலாவித்) திரிகின்றான்கள் எ - று.

கூவிரம் - கொடி.

(இ)

படுக்கும பசுக்க ளொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பாலதறந்து
விடுக்கும பசுக்க ளொருபாலாம் வேளவி முடித்து மறைபோர்க்குத
கொடுக்கும பசுக்க ளொருபாலாங் கோல் மகளிர் மன்றலுக்குத
தொடுக்கும பசுக்க ளொருபாலாந் தூய முனிவர் பிடந்தோறும்

(இ - ள்) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்
படுத்தும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற வேலை கறந்து விடுக
ின்ற பசுக்களாம் ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்து வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்
களாம் ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திறஞ்ச செலுத்தும் பசுக்களாம் எ - று (சு)

மறையோ துநரு மாகமத்தின் வழிநீதா குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா நெருங் கற்பத்திற நெருக்குத வினையிற சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேளவி முடிக்குநருங் குழிஇய குழுவெ யெவகிடனும

(இ - ள்) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆதமமாகத்ததை யாராய்பவரும்,
வேதாங்குத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், மந்சிர சாதத்திறத்திரிய செயல்களிற
செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களையும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்)
சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆக) கூடிய கூட்டங்
களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்) எ - று (எ)

மதவேள குடங்கைக கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முனவிழுக்தா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெய்தி னமைபுரு சிவபெருமுன்
பதமே லிடுவொ ளெனக்குறித்துப் பனிநீர்த் தடந்தோ றுறபலமுரு
சதவா யிரமெல லீதழவிரிந்த தண்டா மரையுந் ததைபுடே.

(இ - ள்) மனமதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால்
முன்னர்க் குற்றத்திற படிநதாம் நனமையையேசெய்யும் முனிவர்களைப் பாலததால்
(இனி) நமமையுரு சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவாகனென்று யோ
சித்து, குளிரந்த நீர் நிறைந்த தடாக்களிலெல்லாம், உறபலமலாசனும், தூறும் ஆயி
ரமுமாகிய மெல்லிய இடங்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்
கும் எ - று (அ)

கிழங்கு கணிகாய் மதுமலாகள கேழத்த தளிர்மெல் விலைசமிதை
வழங்கி முனிவாக குவப்பாக்கு மாநிலாத பெருந்தவத்தாற
பழங்கண சிறிது மயியாமற் படாதுங் கிளைஞ்ஞடன றுவனறு
தழங்கு புகழரை மிசவனத்துத் தழுவிய கொடியும் பலவுமே

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படாந் தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாணியத்திலுமரங்களும்கொடிகளும் (செடிசுள முதலிய) பலவும், கிழங்கு கணி காய தேன மலாகள நிறந்தங்கிய தளிராகள மெல்லிய இலைகள சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்தது, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும் எ - று (க)

தாவகக் கடலிற புத்தமுதற் தவன மதியிற சுவையமுதும்
பூங்கள கடந்த புண்ணியனாற் புரிந்து மமராக கய்யுனறு
பிரங்கி யவனே கொடுப்பினால் வியாபா கொடுப்பா வனனுருவாய
வரங்கொ ளமுனமா தவாகொடுப்ப வங்கிசு சுராகு வழங்குமே

(இ - ள்) அலைகளபொருந்திய திருப்பாறகடலிறேனறிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிப் சந்திரனிடத்திறேனறிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களை யெறித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும் அவியாகிய உணவையும் அவ விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவா கொடுக்கவல்லவா? (ஒருவருமிலா ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்களுக்கொடுப்ப வாங்கி, அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் எ - று (க0)

தவத்தால் வேளவி யாற்றுதலாற் றுங்கண மிகவு முடல்வருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினை யு மழிபா தளிகுது முனிவராகள
சுவத்தான மலமற் றுயரவீட்டிற் சோந்து வாழவ தலதுவர
துவத்தான மயங்கு மமராகதி துன்ன நினைபா ரொருகாலும்

(இ - ள்) தவத்தாலும் யார்களுசெய்வதாலும் தாங்கள மிகுதியும் உடல்வருந்தி, அவமாரகத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினால் மலபட்டமற்று உயாவாகிய மோகத்திற் கலந்து வாழவதல்லது, தவந் தவத்தால் மயக்குந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்டார்கள். எ - று

துவத்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்திருப்பது, பாசபத்தம். (கக)

பொற்ற மனாயோன மனகதெழுந்து போந்தோ நேமி தவமபுரிய
நற்ற ரணிலே நின்றெனவே நாட்டி யமாந்த நைமிசத்து
வற்ற வளமும் பெருமையுமா வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்ற விழைவீற் சவுனகமா முனிவன வேளவி தொடங்கினுன்

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற் றேனறித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபுமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின குறையாத வளப்பத்தை யுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவா? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சென்னசமுனிவன் யார்களுசெய்யக் தொடங்கினுன் எ - று

நைமிசம் - தேமிசம்பந்தம் இது சென்னகரத்தி முனிவர்கள் பிரமனைத்
நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றையெங்கட்கு வரையறுக்க
வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருபகையே வளைத்தோர் சககரமாக்கி நீலமிசையுரு
ட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப, அவர்கள் அதனைப் பின்றொடங்கு
சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவடி மென்பபடும (கஉ)

உவறு

வெண்டிரு நீறழினா விளங்கு கண்டுகை
கொண்டொளி ருத்தினா குடங்கைக குண்டுகைத்
தண்டின மனைவருந் சாரந்து நைமிச
மண்டினா சவுனகை மகத்தைக காணவே

(இ - ள்) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவாகனும், பிரகாசிக்கிற உருத்தி
ராகக் கண்டுகையணிந்து விளங்கு மாப்பிளையுடையவாசனும், குடம்போன்ற கையிற
மண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவாகனும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை
யடைந்து சவுனகுமனிவன யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள் எ - று (கங)

ஏதநீற மிடுமபதி நெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன கால காலனறன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துனனி னுனரோ

(இ - ள்) குற்றத்தையொழிந்தும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன்
அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிமையயன்றி (பிற்தொன
றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன் எ - று

காலகாலன் - சிவபெருமான மிருகனடி புத்திரராகிய மாககண்டேயருயி
ரைக்கவர வந்த மிருதயுவினுடைய உயிரைக் கவரத்தவனென்றது பெருள (கச)

சயமலி நைமிசரு சாரந்து ளாசரு
மயனிலத் திருந்துசென றடுதது ளாசருந்
புயலெதிர மயிலென்ப பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர நண்ணிச் சூழந்தனா

(இ - ள்) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவாகனும், பிறவிடங்
களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேர்ந்துள்ளவாகனும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலப்போல
அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு
சென்று புடைசூழந்தாரகள் எ - று (கரு)

திருத்திய வாதனச சேககை மீமிசை
யிருத்தினா பூசனை யியறமிக காதையி
னருத்தியிக கவனிருந் தயாவு யிரத்தபின்
கருத்துறு விழைவினா கரைதன் மேயினா

(இ - ள்) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவரை)
இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிருந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னா, மனத்திறுஞ்ஞைய ஆசையால் (அவனா நோக்கிக்) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று,

இருத்தினா - முறநெச்சம்

(நக)

பண்டு பவந்தொறும புண்ணி புறயிப
மண்புண்ணியத்தினால் விரம்பின மாதவ
வண்டரும் வியத்தகு மடித னுமமையாக
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே

(இ - ள்) எல்லையிலாத பெருந்தவத்தையுடைய குழுவின்வரே! தேவா களும வியப்பறுகின்ற சுவாமியே! அடியேங்கள் கீழப்போன பிறவிகப்பிறசெய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினால், தேவரிதை தரிசித்தோம் மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம் எ - று

(கக)

கூறு

ஓதிய மறைத டமமா ஓறுபய வெளிது பெற்றா
நீதியின யாங்க னிறகு நிலைஞ்ஞம் வழியிற் றிரந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிறிரகு முகத் தானா
காதியைம் பொறிவென றுயைக் கண்ணுறக் காண்ட லானே

(இ - ள்) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்தசு சயித்த தேவரினாக் கண்களாற் பெருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுளதாய் பலனை யெளிதாகப் பெற்றோம் நீதியுடன் அடியேங்களுக்கும(வருணரிம)நிலைஞ்ஞ குற்றத்தினின்ற நீங்கின எம்முடைய பிறிரகும் வினையையொழிச்சவராகி முத்தரானாகள் எ - று

மோதிய வினையா - வாடானமுடிபு

(கக)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவா பெற்றா
வெந்துயா வினைக்கு மாய வினைபுடல் விடுதது மணமேல்
வந்திடு பங்னும யாங்கண் பருவினம் பெறுமபே தெல்லா
மைந்தற வுடையோம் பாமே மன்னுமா தவாக ளேறே

(இ - ள்) நிலைபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்கிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாயதந்தையா பெற்றனா கொடிய தன்பத்தை வினைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்தப் பூமியிற் பிறந்த பயனும் யாங்களடைந்தோம் பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினும்) எ - று

(கக)

எங்களுக் குழமைப் போல விராறுட னுறு கூடித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவாகள யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளின லருளிச் செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்

(இ - ள்) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுங் தேவரினாப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவா? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னாத தேவரிதது கிருபையினால் திருவாய்மலாநருளினீர் (அவையேயன்றி) வேறு புராண முஞ்சொல்லவேண்டும் எ - று

இராறுட னுறு - பதினெட்டு

(உ௦)

தவவலிச சவுன கனசெய சததிர வேளவிக கோது
மவதியின பனனி ராண்டு மடிசுபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம் பெறுவ தனயிக
கவாமனத தடியேரு செயபுங் கட்டப்பாடு வேடுறன மிலலை.

(இ - ள்) தவவனமையுடைய சவுனமுனிவன செய்யுரு சததிரயாகத்
திற்குச் சொல்லிய காலமாகிய பன்னிருவருடங்களும, தேவரீரிடத்திற் புராணசிர
வணமாகிய களிப்புடனகூடிய அமுதத்தைப்பருகிப் பொருந்திய சுகத்தையடைவதல
லாது, பின்புபட்ட மனதையுடைய அடியேங்கள் செய்யுங் கடமை பிற்தொன்று
மில்லது எ - று (உக)

பத்தியி னிவவா நெல்லாம பகாநதமா தவனா நோககி
முத்தியை விழைநத ரூக முனிவான மகிழ்நது சொல்லான
வித்தினை வித்தி யல்லால் விடையன கொளவார யாவா
பொத்திய விழைவன மாண்பும புகன்றிடா புளாயி நீங்கரா

(இ - ள்) இவ்வகையாக வெல்லாம பத்தியுடனகூறிய முனிவர்களைப்பாசது,
முத்தி மாகக்கத்தைக் காழ்ந்த முனிசிரேட்டனாகிய ரூதன களிப்புறறுசு சொல்லத்
தொடங்கினன் விதையை விதைத்தவலாமல் விளையொருளைக்கொள்ளத்தக்கவா எவா?
(அதுபோல) மலசம்பநத்தினினறும் நீங்காதவாகன (அருள்) நிறைநத இறைவன புக
ழையுரு (சொல்லவார்களோ?) சொல்லவாகன எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைத்த வினயி நண்ணமி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீக்கிக கொழுந்தெழு மனநீ ராகப்
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப் புககால
விடுவது புரியா தெநத வித்ததைபும விளம்ப வேண்டும

(இ - ள்) நடுநிலை தவறுதல்லலாது, பொருந்திய ஹிவினை யுடையவாக
னாகி, கொடியவினைச் சம்பநதங்க வெல்லா வற்றையு மொழித்தது, கோழுந்துவிட்டு
முநத அன்புடையவாகளாய, மனத்திலுண்டாகிய (பத்தி) வலியுடன் குணத்தினை
யுடையோடு கேடகப்புகுந்தால், எவ்வகையையும் விடாது சொல்லவேண்டும, எ - று

குலத்திழுக கிளம்ப புத்தி கூமையி னிகாப்பா ரினயி
நலத்தகு தவநதா னங்க னுடொறு மினிது போற்றி
யலத்தக மணிநத பாகத தம்பிகை பாகா பத்திக
கலத்தினை யிவாநதீர கேளவிக் கடலகட வானை புண்டோ.

(இ - ள்) குலப்பழுதிவலாமல், புத்தி துட்பத்தில (சமணம்) ஒப்பாரிலலாமல்,
நன்மைபொருந்திய தவமுந் தானமுந் தினந்தோறும் இனிதாகக் காத்து, செம்பருசுக்
குழம்பூட்டிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியானாப் பாகமாகக் கொண்ட பரமேச
சுரருடைய பத்தியாகிய மரகலத்தினை யூநதவாகளே ! கேளவிக் கடலைக் கடவானை
(உங்களுக்கும்) உண்டோ? எ - று (உச)

பகைநகை நொதும லின்றிப் பலலுயிர மாட்டு மொத்த
தகைபெறு முளத்தி னாக டாமலிழை காரியங்கள்
மிக்கபடாந் துலகுக கெல்லாம விழுப்பாயன பயந்தே நிற்கும்
வகையறி முனிவீர யீயா நல்லதே மத்திதுட டுரால

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

ககசு

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நெருதமலுமில்லாது, எல்லா வயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவாகன விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்டுதல்வாழ்வு பெருமையினைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முந்நீவர்களே! நீங்கள் நலவியதத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று

நெருதமல - பகைநட்புகளின்மை

(உரு)

கரும்புதின பாகுக்குக் கூலி கையிடை கொடுப்பார போல விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை வினைதீர நுமபா லரும்பிய காதன முற்ற வறைகுது மென்று முன்னாப பெருமைய னளிப்ப தோரது பேசுனா னிதனைச் சொன்னான்

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவர்களுக்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனாய்வு (புராணங்களைப் பிறர்க்குகூற) விருப்பமுற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை வினையசெய்தீர்கள் உமமிடத்தண்டாகிய ஆசையால் முழுவதற்குச் சொல்லுகின்றேனென்று, பெருமையனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற குதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினான் எ - று

(உசு)

ரைமிதப்படலம் முற்றிற்று

ஆநந்திநிவந்தம் - ஈநந

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதுமமவயி னைவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத மாக கண்டந், திகழ்ந்தபண னைவாகுரிய வாகுகி நேயந் செறிபிரம கைவாத்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காரத மோடு வரம் னமே கூரமமசு சியங்கா ரூடம், புதரிலபிர மாண்டமெனு மிவைவ வா றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகல்க கேட்டோ

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம் - பவுடிகம் - நாரதம் - மாகக்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்கூரிய ஆகுகிநேயம் - (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவாதம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குக்களியெய்யும் வராகம், காரதம் - வாமனம் - கூரமம் - மசுசம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொன்க நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேட்டோர்களா? எ - று

(க)

இத்தகைய புராணமு வாறு மேலு விளங்குகதை லாயவரை யிறைவ னபாதப, பத்திபுரி நந்திசனை குமாரர கோதப பணிதவனபால வியாத முனி பரிவார கேட்டு, மெத்தியதி வினையோடப் பாாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவழியே கேட்டுச் செய்த புகரினுப் புராணமு வாறுண டாமால்.

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற் குமார முனிவருக்குப் பூரவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

வணங்கிக் கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளங்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்ற மில்லாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன. ஏ - று (உ)

சாற்றுசுனற் குமாரமே நார சிங்கந தகுதாநதஞ சிவதருமந தழை தூர் வரசம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல ஸீலாரும் புகழுசனஞ சவு னக்ம்ரம் பிரமாண டஞ்சீர, மாற்றருமவா ருணங்காளி புராண மேததும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம் பாவம, பாற்றியபா ராசரிய மாபீ சம்பாா பதாசாமபா பராககலமென றவற்றின பேராம

(இ - ள்) சுனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய காந்தம் - சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூர்வாசம் - துதிகத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல லோரும் புகழ்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாணம் - சிறப்பொழியாத வாருணம் - காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களை யொழித்த பாராசாரியம் - மாபீசம் - உலகங்கூறும் சாம்பவம் - பராககம் என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப் போகலாம். ஏ - று (க)

வேறு

விலகரு முனிவா தமமால் விவங்கிய வுப்பு ராணந
தலககிய கிரந்த மெல்லாந தொகையொரி லகக மாரு
மலககணை யறுககு மந்தபு புராணமு வற னுள்ளு
நலக்குமபாக கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்

(இ - ள்) நீகந்தகரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விவங்கிய உபபுராணங் கள்கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குத்தொகை இலக்கமாகும் துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன நன்மைமிகும் பராகவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும் ஏ - று (சு)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம்
வரமலி பொருளா யொன்றாய வரம்பிலா வினப மாசும்
பரூபிய வைங்கைப புத்தேனை மானமியம் பசரு நீலால்
விரவிய பராகக வந்தத விநாயக புராண மென்பார்

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும், மிகச்சிறந்தமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையிலாத இனமய மாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய கணைப்பெருமானா மகாதமியத்தைக் கூறுதன்மையால், இப்பராகவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். ஏ - று (ரு)

புண்ணிபந தருங்க னேச புராணமுன கைலை வெற்றி
னண்ணிய வெண்டோன முகக ணுதனு ரருளிச செயப்ப
பண்ணிப தவததால் வேதன பணிந்துறக கேட்டுப் பின்ன
ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினுனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டுத் திருப்பயங்களுக்கும் மூன்று திருவழிகளையு முடைய சிவபெரு மான் பூாவம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தானசெடக தவத்தினால் மனம்பதித்து

பொருத்தக்கேட்டி, பிருகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (சுருதி) புணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினான். ஏ - று. (க)

வேரியங் கமலப புததேள விளம்பிய முறைமை யோடே
சூரிய வியாத மேலோன நெளிததிடத் தவங்குள சான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான குணாகட லமிழ்த மெனை
வாரிய மொழியாற செய்யு ளாககின் னகில முயய

(இ - ள்) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவில விறிறுக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே சோதி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திரு வாயகலாநதருள், மேம்பட்ட தவங்குள பிருகுத் பிருகுமுனிவன் சததிக்கின்ற (பாற்) சுடவிற றேனறிய அமிரதம்போல வடமொழியிற சுலோகங்களாக உலகன் ருய்யும் படி செய்தனை ஏ - று. (எ)

கருதுபா சீனையே லீலா காண்டமென தப்பு ராணத்
திருவகை யாகுங் காண்ட மிரு தூற்றைம் பதுநாண் டசுதுள
மருவிய வகதி யாய மதற்கை யெல்லாங் கூறும்
பொருவரு கிரந்தம் பன்னீ ராயிரம் பொருநதாநிறகும்

(இ - ள்) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசன காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும் அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அததியாயங்கள் இருதூற்றைம்பது அவற்றை யெல்லாங் சொல்லுகின்ற சமாமலிலாத கிரந்தங்கள் பன்னீராயிரம் பொருந்தியிருக்கும் ஏ - று. (அ)

பாடிய தலைவன பேராற பாக்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன பேராற
பாடியல கின்ற பாணு பத்திய மென்றும் யாரும்
பாடிய வாய ராகிப் பயன்மிகப் பெற்று நின்றா

(இ - ள்) தூலசெய்த பிருகுமுனிவா பெயராற பாக்கவ புராணமென்றும், செய்த தூவினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணநிடன் பெயராற பெருமை பொருந்திய பாணுபதயமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாய்மையையவ ராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைநது நின்றார்கள் ஏ - று. (க)

புளையற விளங்கு மிரதப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வளையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னளையருக் களையன் சோம காரதன தரவிற கேட்பக்
களாய்று காந்ல பொங்கக் கடனோத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்) குற்றமற விளங்கும் இரதப் பாக்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்னம்போல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தலஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மன்னர்மன்னனாகிய சோமகாரதன் ஆசையோடுகேட்க, எல்லையல்லாத ஆசையுடிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினான் ஏ - று. (ஈ)

வேறு.

நித்தியமாய் நிற்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சுத்தியமாய்த் தற்புமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மூகி. [ச]

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார்.
மெத்தியவுள் எகத்தமாநத விநாயகமான் மியநதவததோ விரும்பிக்ே

(இ - ன்) நித்தியமாகியும், குணத்தெமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த
மாகியும், மனததுக் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி
யும், சத்தது சித்து ஆநதமயமாகியும், இரண்டற்ற பொருளாகியும், அகண்டபரி
பூரணமாகியும், மலசம்பநதமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெருநருளியுள்ள
விநாயகக்கடவுளுடைய மானமியத்தைத் தவமுடையவர்கள் விருப்புற்றுக கேட்
பாக்கள எ - று (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றனு நான்முகனு மதுவியினை வீட்டினு
முருத்திரனும் வழிபடுமா றேங்குமொரு தனிமுதலா யுலகுக் கெல்லாங்
கருத்தனுமாய விளையாடுங் கணபதிமான மியங்கணக்கில் பிறவி தோறும்
பொருத்தமுறத் தவம்புரியார விரும்பினுமற்ற வவசெவியிற புகாதோ நாளும்

(இ - ள்) இரத்திரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு
செய்யும்படி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித்
திருவிளையாட ல புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மானமியமானது எண்ணிலலாத
பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவர்கள் விரும்பினாலும்,
அவர்கள் செவியில் ஒருநாளும் புகமாட்டாது. எ - று

விருத்திரனைக் கொன்றன - இரத்திரன நான்முகன் - பிரமன்.

மதுவியினை வீட்டினு - திருமால் இதனை,

விருத்திரனைக் கொன்றன - திருமால் இதனை,

“தாதி ரணமுனிற் குறுமபியிற கண்ணாபா விரணடு

பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிறந்து

சேத ரணனைப் பொருந்தனா சேதரன் றேற்றறு

யாது செய்குவோ மெங்கனம் வெல்லுவோ மென்றன

தேற்ற மாயவரங் கேணமினென றுரைத்தனன் திருமால்

தோற்ற நீவர மெனகொலோ தருருவை சொல்லா

யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேளவர மென்றா

மாற்ற மென்கையான் மாயுமி னென்றனன் மாயன்.

மாயன் கையினுன் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தா

தோய மீதினின் மேதையைத் தூரத்தனா புவிக்கு

மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்சு

னேய மேதினி யிறுக்கிச் சிவன்பத் தினந்தான்” - எவ்வருவனவற்றினறிக

எவனுடைய வாணியினற் பிரமனுக்குச் சிருட்டியுமெவ வுயிரும் வாழ் [ம்
வுவண்முயாத தவறகளிப்பு முருத்திரனுக் குலகமெல்லா மொடுக்கும் வீறு
பவனனுக்கு வீசுதலும் பாறகற்குச் சரித்தலும்பன் னாளும் வைரு
மவனுடைய மானமியத்தை நாத்திகரபா தகாமுதலோ ரறிய மாட்டாரா.

(இ - ன்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினற் பிரமனுக்குப்
புடைப்புத் தொழிலும், கருட்கொடியை யுடர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும்
வாழும்படி எத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையும் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கட்டுளுடைய பிம்பாவததை நாததிகா பாதகர் முதலானவர்கள் நியமாட்டார்கள். எ - று

உவணமுயாத்வண—திருமால் அதாவது சாசிபா மலைவியா பதினமூவரில் ஒருத்தியாகிய விரதை பெற்ற கருடன தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாலெதிராக, இருபத்தொருநாள அவருடன் தோலவி வெற்றியின்றிச் செருசெய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விருமபிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விருமபின யான வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுவென, கருடனியைந்தனெனப்பது இதனை,

காஞ்சிபுராணம்

“வன்புள வேந்தனை வீர மகிழ்ந்தன
 னென்பு டைவரங் கொள்ளென் வீங்கிவ
 னுன்பெ ருந்திறற் குண்டமிழ் தேவமரநீர்
 னன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றிஞ்ஞ
 மாய மமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 னாயை யோதிய சொற்றவ ருமெனி
 னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
 யேயு மிவவரம் யானகொள நலசென்று
 ஆரத்தி கூாதர மமொழி கேட்டொரு
 மூரத்த மெண்ணி யுயாதது மொழிந்தமெய்
 வாரத்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் றுகெனச்
 சோத்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்” —என வருவனவற்றன்றிக்.

மறையிடத்து மரியயனிற திரளுதி யமராமதி யிடத்துந் தோன்ற
 துறையுமொரு பொருடனனை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
 நிறையவரங் கொடுத்தகசரித் திரமனைத்தும் விளக்கினை பேறு செய்த
 குறைவறுமிப புராணத்தைக் குறித்தவாகு நாரபயனுங் கூடு முனறே.

(இ - ன) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இரத்தின முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியாத தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயக மூரத்தி, தமலை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்த மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கினை பெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நீனைத்தவர்களுக்கு, நாலகைப்பருடாத்தங்களுங் கைகூடும் எ - று

நாரபயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படும் (கசு)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவாகுப் பந்தமெலாந் தகா நூறு
 மைங்கைமத குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாமபிரம னாதி சேட
 னிங்கிவர்க்கு முறைப்பரிதா யினுநொகுத்து வியாதமுனி வியயபு மாறே
 தங்களுக்கு மொழிவென நோற்றவருந் தவசுருத் துவலப புககான

(இ - ள) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் கிரவனஞ் செயத்
 வர்க்குப் பந்தங்களெல்லாவகெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

கையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியுங்கையே யுங்களுக்கஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவஞ் செய்த குதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ - று

(சதி)

புராணவரலாறு பிபீடலம் முறையிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - நூறு

புதிதும்.

மதிமிகுஞ் சோம காரத்தன வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிதரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறும
விதியுரி யபிடே சித்தது வேருதறெ களித்த வாறும
பதியுன லிலலா னோடும் பட்டநது கான புகுந்த வாறும.

(இ - ள்) ஆறியுமிக்க சோமகாரத் தனவன வனம்புகத் துணிந்தவகையும், கறகதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உற்றியாக நீதிமாரக்கத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராசசியாபிடேசுக்குச் செய்த இராசரிசுக்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனத்தை யடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்தாறாஞ் செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட டொருவினை கொள்ளும்" என்றது குத்திரம் (க)

ஆறகுறை பிருகு வென்னு மயிஞனை யடுத்த வாறுங்
திங்கது முனிவன பண்டு ரொயினை யிரண்டும வெவ்வே
றுங்குறை குரைத்த வாறு மொளிராமணி மோலி வேந்தன
றுங்கிய பிரம சாயை பொடும்பிணி தனிந்த வாறும

(இ - ள்.) (சோமகாரத் தன) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்த வகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாரத் தன) செய்த (நல்லினை தீயினையாகிய) இருவினை களையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சோலையிவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாரத் தன தாவகிய பிரமஹத்தியையும் பணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (உ)

மறைநெயி வியாதன புநதி மபங்கிராண மலரின வைஞ்
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுதன மறுவை வேத்தன
முறையுரி வியாதன காதின மோழிந்ததுங் கணேசன பாத்த
நறைமலா மூவ நூந்தா நயந்துபா சித்த வாறும.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன மதிமயக்கும்று, அந்நலாந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன விநாயகக்கடவு ளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பத்தமாகிய தேன பொருத்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்தி களும் விருமபி யுபாசனை செய்தவகையும். எ - று. (ஈ)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முனவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம விசங்குதன் என்கடன னோ
யுய்த்தனன் றெறித்த வாறு முலகமன படைத்த வாறு
செதிபுத திகளை நாதா திருமனம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்) முன்னோனிய விராயகப்பெருமான திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாதி) முததொழில்களை (கைகடம்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிகவுலக மெல்லாம விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விராயகக்கடவுள் செதிபுத்திகளைத் திருமணஞ் செய்தவகையும் எ - று (ச)

மாறுயா மதுகைத் திண்டோனா மதுகயி டவனாக கொல்ல
வாறெழுத் தரவப் பள்ளி யமரனா தரித்த வாறும்
வீறுபுத் திரனி லாமல் வெய்வன மடுத்த வீமன்
தேறிய விசச வாமித் திரனகழல் சோந்த வாறும்

(இ - ள்) பகைமைமிகக் கலித்தங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிட வர்களைச் சங்கரிக், சேடசயனத்திலுமாந்த திருமால் சடகமநுனவச சயித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறினறி மணநகமழும் வனதையடைந்த வீமன், தேறிய விசசவாமித்திர முனிவனுடைய பாதங்களையடுத்தவகையும். எ - று (சு)

புககவேல் வீம னுககுப் புகனமுனி யவனகு லத்துத்
தககனோய தீர்த்த வண்ணஞ் சாறயிய வாறுந் தககன
முககல ருபதே சங்கொனா முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தககனமுற பிறப்பிற சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்

(இ - ள்) (வனத்திற) புகுநக் வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விசசவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தககன டோயதீர்த்த வித்ததைச் சொல்லியவகையும், தககன முககலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையைக் கூறியவகையும், முறப்பிறப்பில் தககன சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும் எ - று (சு)

உற்றவிக் தககன பண்டைச் சனைத்தி லுதித்த மைந்தன்
பறறில் னாகி முத்தி படாந்தமை யுரைத்த வாறும்
கொற்றவ னாக வெழங் கோதையைச் சூட்டத் தகக
னறறியில் விதாபப் தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்

(இ - ள்) பொருந்திய இந்தத் தககன முரப்பிடபிற பிறந்த புதலவன் பறறில்லாதவனாகி முத்திபடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகுமபடி யானையானது மாலைசூட்டி; தககன குற்றமில்லாத விதாபபதேயத்தை யரசுசெய்தமை யுரைத்தவகையும் எ - று.. (சு)

அந்தமா தவனவ வீமற் கருணமனுப் புகனற வாறு
மைந்தனா கியவு ருக்கு மாங்குதன் முகுநதை சாபந்
தந்திட மெனினத் வாறுஞ் சாரனதுநா ரதனை னறகு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்) அந்த விசுவாமிததிர முனிவன் அவலீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதலவனுக்கு உருக்குமானகடன் முருந்தை சாபம் கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவனு அங்கு வந்து அவவுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும் எ - று (அ)

இந்திரன சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவா
மந்திரி கவுத மன்பான மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திர கதனை யன்னு னியம்பிய தறைந்ந வாறு
மிந்திரன பூசை யாற்றி விண்ணினமே லிருந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதிமுனிவன் கௌதமமுனிவரிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (க)

உருக்குமாங் கதன்பின் முததி கீளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கூறு தந்தை பானந்த திருங்கிருச சமத் நென்பா
ணுருக்கமொ டுற்ற வாறு முனவரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க னோற்றுத் திரிபுரன பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முததிபெற்றவகையும், கிருச்சமத்நென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (க0)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்ற சாண்ட வாறு
மரிமுதற் றேவ ரன்னு னைவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல வரங்கு சுண்ட வெருவனும பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்

(இ - ள்) திரிபுரன திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னுழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல வரங்களைப் பெற்றவகையும், வினவேக்கும் பிரமனுக்கும் (தேதெற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (கக)

இமையவெற பரையன் பாகந் ரேரம்பன் சதூததி நோன்பை
புமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ னோறவ வாறுந்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம் னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனுங் கோத நளன்னுட டித்த வாறும்.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார விநாயக சதுர்த்திவிருத்தைக் கேட்டவகையும், அவவுமாதேவியார் களிப்புற்று (அவ்விருத்தத்தை) அதுட்டித்த வகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன அதுட்டித்த வகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நான் அதுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச
சுந்திராங் கதனமண் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைத்து மவுணர்த் தாக்க மயினாதி நோற்ற வாறும
வெந்ததன னுருவம் வேண்டி வேணமத னோற்ற வாறும

(இ - ள்) அழகிய மனைவியானவள் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாதலத்தி
னினறு நீங்கி, சந்திராகதன பூமியில் வந்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில
வாகனமுடைய முருகப்பிரான வலியுடைய அசுரனாகக்கொல்ல நோற்றவகையும்,
வெளாகிய மதன்ன சாமபரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும். ௭ - று

மாதொரு பாகா சேற வலியழி யாதி சேடன
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன சூர சேனன
பூதலம் விமானத தோடு பொருகக்கென் விழுகது நின்ற
மேதகு மகவான றனனை வியப்பற வினாய வாறும

(இ - ள்) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிக்க, வலியழிந்த ஆதி
சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனை விமானத்தடை விளாந்து
பூமியி லிறங்குகின்ற மேம்பட்ட இந்திரனைவியக்குமபடி வினாவிய வகையும் ௭ - று

மருவுசங் கடச தூத்தி வானந்தன் பிதிரா சேரப
புருசுண்டி நோற்ற வாறும புத்திரப பேறு வேண்டி
கிருதவி ரியனகா னத்துக் கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்
கருதுகோ ளாக வேயங் காரக னோற்ற வாறும

(இ - ள்) பொருந்திய சங்கட சதூத்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென
போன தன்பிதிராகள மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும், கிருத வீரியன புத்திரபபேற
றினை விருமபி வனத்துச் சோந்து தவஞ்செய்த வகையும், அவ்காரகன் நீண்ககத்தக்க
கிரகமாகுமபடி நோற்றவகையும் ௭ - று (கரு)

எளளியே ரம்பன பாங்க மெய்திய சாபரு சோமன
றளளுந் நோற்ற வாறுநு சங்கட சதூத்தி நாளிற
கொள்ளுறும் புத்தி யினழிக குளிரறு கிறைவற கிடடுத்
துளவிடைக் கரமபுலேசசி தூயவி டடைந்த வாறும

(இ - ள்) சந்திரன் (யாவராஹம்) இசுழவுற்று, விநாயகரிடம் (அடைந்து)
தான் பெற்ற சாப தளளுறும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதூத்தி நாளில் தனக்
குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூவமாகிய] தண்ணிய அறுகின் விநாயகருக்குச் சாத்தி,
துளவிடைக் கரம்புலேசசி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும் ௭ - று (கசு)

குறுகன லாசு ரப்போக கொடியனை விழுங்கும் வெம்மமை
யறுகருச சனையான முகக் கணங்கர னீத்த வாறும
வறியவன செலவ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோரது பலவே றத்சய மிழைத்த வாறும.

(இ - ள்) சமீபித்த அனலாசுரனென னூர தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்
தை, திரிநேத்திரங்கனையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அறுகருச
சனையா ஸொழித்தவகையும், தரித்திரன செலவமடையும்படி வளாகின்ற அறுகொன்
றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராயந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அற்பு
தங்களைச் செய்தவகையும் ௭ - று (க௭)

வரகவுண முன்னி யன்றன் முனைவிசியா ரறுகு தூக்கித்
தரககன கங்கண் மூவா சகலமுநிகரா வாறு
மரககனே கிராத னென்னு மவாவனனி யிலையொன றுச்சித்
கிரகமிக குறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும்.

(இ - ள்) சிறந்த கவுணமுன்னியனுடைய மனைவி ஓரறகினை (குபேரன்
முன தீராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியலகளும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா
நாத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவாகன ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு லாச்சித்துக்
கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடை
தவகையும் எ - று (கஉஅ)

இரணிய கசிபைத தாகக ஊர்தினா மணாள காற்ற
வரமினி தனிதத் விண்டு விநாயகன மலாததாள போற்றிக்
கரவினமா வலியை வென்று வரமன்ன களித்த வாறு
மரவக லலகுற கோத்தி யருமகப பயந்த வாறும்.

(இ - ள்) இரணியகசிபனைக் கொல வில்லுமுரத்திக்கு மிக வரத்தை
இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்து
வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வரமன்ன சுகதோஷித்தவகையும், பாம்பின படம
போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கோத்தியெனப்பவள அரிய குழந்தையைப் பெற்ற
வகையும் எ - று (கக)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால வலவிடந தவிராத கோத்தித
தனமக னுய்ந்த வாறுளு சமியுமந தாரான றுனும
வன்னிமந தார மான வாறுமவா னவாகள சாப
மன்னவா மனைவி மராக ளருச்சிபபத தீராத வாறும்

(இ - ள்) வன்னியின் பூசாபலனூல வலிய விடவேகத்தைத் தவிராத கோத்தி
யின் மகன பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தா
ரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவா மனைவியா அருச்சினைசெய்ததால் ஒழிந்த
வகையுந். எ - று. (உ௦)

கிப்பிரப பிரசா தன்றான கிளாவரம பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யனமக வுயிரத்த வாறும்
வெறுபிலிந திரவி மானம விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந
தப்பறு சூர சேனன முத்தியிற சாராத வாறும்.

(இ - ள்.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும்,
சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்நிரவிமானம் ஆகா
யத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன முத்தியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரச ராமன் பல்வரம பெற்ற வாறு
பிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்.
விராவுகா சிபன்முன் னுலோ பூசனை வினைத்த வாறு
மராவகட டைசத்திதா னும் மரபிரம புகின்ற வாறும்.

(இ - ன்.) துதிசெய்த பரசராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசுத வகையும், அகத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோர் பூசுத வகையும், பாம்பினை உதரத்திற (பந்தன்மாகக்) கட்டிய விராயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிப் வகையும். எ - று (௨௨)

கண்ணெனு மரச னேனாற் கபிலமா தவனைகச சிந்தாமணிகவார தரமபு செயய மாதவன் போற்றிச செயத விண்ணொரி வேளவி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய கணிவகுத் தமாநதன் னான யழித்தது மீட்ட வாறும.

(இ - ன்.) முன்னாள், கண்ணெனு மனைன் பெருந்தவமுடைய கபில முன்வன கையிலிருந் தித்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப, அககபிலமுனி வன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகத்தீயினின்றும் எமது பெருமான திருவவ தாரஞ்செய்த அணிவகுத்திருநது அககண்ணை யழித்து அசகித்தாமணியை மீட்ட வகையும் எ - று (௨௩)

அமபுக கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றேனமி யுமபாகன முதலோக கினன் லுறுததுசிற தூரன் தன்னை யம்பிகை யிடத்திற றேனமி யடற்கரி முகவ னாகித் தம்பிரான் கொன்றெல லோகஞ் தண்ணொள புரிந்த வாறும.

(இ - ன்.) தாமரைமலரில் வசிக்ரும பிரமன் முற்காலத்திற கொட்டாவிட்ட, அதினின்ற தோன்றித் தேவான முதலானவாகடகுத் துன்பம் விளைத்த சித்தூர னென்பவனை, கணேசபெருமான உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதவகிய யானைமுகவ னாகித் தோன்றிக் கொன்று யாவாகஞ் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும் எ - று.

வேரதபி நநத் தன்னன் வேளவியோ டேனை யோர்தங் காரதெரி. வேளவி யாதி கருமமுங் கெடுததுத் துன்பே யீர்தவிக கினனை நாந் திருபுபா சுவாபாற் றேனமிப் போர்தமாந் திரத்திற றுழத்திப் புலனங்கன காத்த வாறும.

(இ - ன்.) அசஞ்சிய அபிரந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிகின்ற அககினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்கையுங் கெடுத்த, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்வினென்பவனை, விராயகக்கடவுள் பாசுவ விராட்டியமாகத் தோன்றி, வந்தமாதிரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைத் தாத்த வகையும் எ - று (௨௪)

துமறை கவரச சங்கா சரணிற மறையோ னாகி மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாச ரன்ற னேமவல லுயிரை வேளவி யிடத்துறின றெழுந்த மருளுகக் காமரு பறவை யூர்து கறுத்தருள புரிந்த வாறும.

(இ - ன்.) சங்காசரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விராயகக் கடவுள் வேதியனாகப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலா சரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்ற தோன்றிய ஆழகிய மயிற் பறவையையூர்து கோபித்து, அருளபுரிந்தவகையும். எ - று. (௨௫)

சிந்துவென ஸுநாக்ருத தியோன நேவஸாச சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரமபு னவந்தரி தவணா செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் மனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்குநன் மரித்த வாறும்.

(இ - ள்) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன தேவர்களைச் சிறையிலிட,
விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த
வெவ்விய வலியைமறத் மாயைகளையெல்லாம் வென்று அழையுங்கொன்று, குறை
வுற்ற வைதிக மாரக்கமானது நன்றாக வழங்குமபடி அருளியவகையும் எ - று (உ௭)

மாதவ நென்னு மீன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பான்
மாதவம் புரிய வனஞ்ஞ மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழவலித் தாமன் மனைப
பாதலத் தவிர்து விழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்) மாதவநென்னு மரசன மனைவியாகிய சுமுதையென்பவன் பெருந்
தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அசுசுமு
தைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தாமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து
வீழும்படி கோபித்தவகையும் எ - று

பராபரன் - பரமம் அபரமுமானவன் பரைக்கு மேம்பட்டது சிவமென
பது சித்தாந்தம் (உ௮)

பெருமறைக் காதியான பிரணவ மனுஷி னின்றும்
பொருகனி நீச னாகப் பொருநதுமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகணைச சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் நீர்த்த வாறும்

(இ - ள்) பெரிய வேதங்கடகாதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவ
பெருமான பேரபுரியும் ஆணையானவரும், உமாதேவியா பொருந்திய பிடியான
யாகவுந் திருவிளையாடலசெய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலியு கயமுக்காசுரனைக்
கொன்று, அஞ்சிய விண்ப்விண் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் நீர்த்தவகையும். எ - று

சருதிய தருளே ரம்பன் கசியப் னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவாகட் காசித்
திருகிய மனத்துத் தேவந தகனராத தகணைச செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள்) (அன்பர்) எண்ணியவற்றையருளபுரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப்
முனிவன் (தன்மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்களுசெய்ய, அவாகட்டுப்
புத்திரனாகி, கோணிய மனதையுடைய தேவநதகன் நரநதகன் என்போரைக்
கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த
வகையும் எ - று (௧௦)

சுராதபு ரகற்றி வெற்பின் றேகையா னனத்திற் றேனறி
விரவாள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னுன் தேவ

னரவணி விசுவ நாத னணிநகர காரி யெய்த

வரமலி திவோதா னனமெய புனத்தினைத் திரித்த வாறும

(இ - ள்) . மிகக் அருளுகரகருத் துணை விநாயகக்கடவுள், தேவர் தனபத் தையொழித்து, பாவவிதேவியா திருமுடித்திறேனுநிச சாப்பாபரணமணிநத் விசுவ நாதப்பெருமான அழகிய காரிநகரத்தையடையும்படி, மிகக் வரத்தைப்பெற்ற திவோ தானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும் ஏ - று (௧௧)

விடமணி மிடற்றி னுனை விநாயக ளுக்கிச சென்று

மடமறு மரீசி தனபால வல்லபை யாகி வைபுரு

*தடவரை மானை வேட்டத தழுவின இர மாயோ னீரை

விடாதபு மாத ரார்பன னிருவரை மணந்த வாறும

(இ - ள்) ஆலத்தையணிநத் கண்டததையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக் கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிப் பொ ருதிய பாவவிதேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்தது, உவவக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும் ஏ - று

மரயவன விநாய கனபான மறவன னைத் கேட்டுத்

தூயமெயஞ ஞான நந்தத் தொல்லியல புணர்ந்த வாறு

மேயவிப புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற போற்றி

யாயுமிப புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும

(இ - ள்) விஷ்ணுமூர்த்தியானவா விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயக ிதை யைக்கேட்பெ புனிதமாகிய உண்மை ஞானநந்தத் தின் பழமையாகிய இயற்கையை யறிந்தவகையும், பொருதிய இரதப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக் கடவுளைத் துதிசெய்தது, ஆராயினேற இரதப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய வகையும் ஏ - று (௧௨)

பன்னிய பிருகு தனபாற் பாராகவ புராணங் கேட்ட

மன்னவன சோம காரதன் மழையுதக் களிற்றுத் தேவன்

றன்னுல கழித்த வாறுஞ் சாற்றினன சூக மேலோ

ன்னவன னுனாதத் வாறே யவையெல்லாம் புகழ்ப் புகுகேனீ *

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பாராகவபுராணத்தைச் சிர் வணஞ்செய்த சோமகாரதராசன், குளிராத மதப்பெருக்குடைய யானை முகவிநாயகக் கடவுளுட்கத்தைச் சோகந்தவகையும், சூதமுனிவன் (சுருமிசாரணிய முனிவர்களுக்கும்) கூற்றின அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கி னேன் ஏ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே லிநா யகக்கடவுளுடைய பலவகை மானமியங்களுையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வதென்க

“பதிகம் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்

தொகுதி யாகத் தொகுத்துணைப் பதுவே” —என்பது சூதகிராம (௧௪)

“ப தி க ம் மு ற னி ற ன்

ஆ ந்திந்நிந்நம் - ௩௮௬

கணபதி துணை
திருச்சிறம்பலம்

முதலாவது உபாசனாகரணம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணித்தபடலம்

கன்னியிள வாளைகய நினறுமிரை வாவத
துன்னிய பசுககமுகின் மீதுவனா தூவி
யன்னமெதிர பாயநதல்கின் வவவியமா தேயந
தன்னிகரி லாதசவு ராடடிமென றுண்டே

(இ - ள்) மிகக இளமையுடைய வாளைமீன்கள கயத்தினின்று மேலேபாய,
நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தினமீது வளாகின்ற தூவியையுடைய அன்னமானது
எதிரேபாயந்து (அதனை) மூக்காற கொத்திப்பொருத்துகின்ற தனக்குச்சானே யொப
பாகிய சவுராடடிதேயமென்று (ஓர தேயம்) உண்டு. ஏ - று

கன்னியிளவாளை - நாகிளவகமுகு என்றறப்போல தூவி - அன்னசகிற்கு
அலகு - பறவைமூக்கு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனின்றும என்றும் பாடம் கயல - சேற்கெண்டை (க)

நாவலீக னூலீனிடை நாட்டியவந நாட்பு
லேவலீரு மாதருமி யற்ற வெழின மிகக
வோவடனை யராபுரியு டோமைலி சோலைத்
தேவநக டொன்றுதிசை போமிசைய துண்டே

(இ - ள்) நாவின்வனமையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அசசவு
ராடடிதேயத்திலே, அரிய மங்கையாகனும் எவ்வசெய்யும்படி அழகுமிகக் கித்திரம்
போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைக்குழந்த தேவநக
ரென்று திசைகளிறசென்ற கோத்தியையுடையது (ஓநகரம்) உள்ளது. ஏ - று

ஓடை - மாதர விளையாட்டு திசை - கோத்தி (உ)

மாநதாமகிழ கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்ததுதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போந்தமரின வேந்தாபுறங் கண்டுவருநு சோம
காந்தனெனும மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றன

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலிய புயத்தின்பேரிற பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத் தாக்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகுநண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயராயுடைய மன்னவன் கருணையாற கடலைவென்றவனும். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர் (௩)

தக்கவழி வாலமரா தங்குருவை வென்றான்
மிககபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
நெருக்கவொளி யாஸிலகு சூரியனை வென்றான்
னக்கபுக ழா லுவவு நாணமதியை வென்றான்.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணர்விலை தேவாருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினை பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினை சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கோத்தியாற பூரணசகந்திரனை வென்றவனும் எ - று

உவவு - உவாவெனடதன்றிரிபு உவா - அமாவாசை பூரணைகள், இவற்றால் நாணமதியென்றது நோக்கிப் பூரணை யென்பபட்டது (௪)

ஆணையத் துலவடைவை யங்கியினை வென்றான்
கோணவலி யாறகுலவு மேருவரை வென்றான்
னேனையுறு முளவலியி னேரிமையம் வென்றான்
வீணவீண யானமிதுன கினனரமும வென்றான்

(இ - ள்.) கடலினியிலை வடவாழகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியிலை அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலிலை மிதுன கினனரங்களை வென்றவனும் எ - று

● வடவை - பெண்குதினா ஈண்டுப் பெண்குதினா முகமுடைய அக்கினியை யுணர்ந்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனும் கடலிற றாபிக்கப்பட்டது இது எவற்றையுந் தீயாலழிகருந் தருணத்தில வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனவென்றும், ஊழித்தீயென்றாகு சொல்வதுமுண்டு. (௫)

கைக்கொடையி னுலெழுந் நுமபுயலை வென்றான்
மெயக்கணமு காலுருவ வேணமதனை வென்றான்
வைககுந்தி யாலளகை மன்னவனை வென்றான்
னெக்குமிகு போகமதி லிரதிரனை வென்றான்

(இ - ள்) கைக்கொடையிலை, (கைமமாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களை யும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகிலை அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவநிதிகளால் அனகாபுரிக்கின்றவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இரதிரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்கும் - எங்கும் வலித்தல்.

சோமகாந்தன் வனப்புக்குத் துணிந்தபடலம். ககரு

எழுபுயல்கள்—சமவர்த்தம் - சுவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம்-
துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமென்பப்டம் இவைவருமையே மணி - நீர் - பொன்
பூ - மண் - கல - தீகளைப் பொழிவன

எழுநூறுபுயல் - எழுநூறுகரியமேகமெனினுமையும்

வேணமதன் - இருபெயரெட்டுப்பண்புத்தொகை (க)

தெள்ளுகலை யாறபெரிய சேடனையும் வென்ற

ணாளமகிழ நானமறைபு மோதியதி தத்தாற

றாளரிய நீதிபுகல் சாததிரம் யிரதான

தொளையறு தத்துவசொ ரூபமுமு ணாரதான

(இ - ள்) தெளிந்த கலைஞானங்காற பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றவ
ணும, மனமகிழும் நானது வேதங்களையுமோதிய திறத்தினால், தள்ளுதற்கரிய நீதி
யுரைக்குஞ் சாததிரங்களை யறிந்தவனும, துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்த
வனுமாவான் எ - று (எ)

வேறு

உருவ வானே தீயினையை யொறுத்கும் வித்தி யாதீசன்

மருவு கேமங் கரணன்மை வளக்கு ஞான கெமியினே

பொருவில் சுபல னெனவைவா புரைநீ ரமைச்ச ருளாபகைஞர்

குருதி பருகித் தைசுதெவிட்டுங் கூாவேற சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடைய உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்துமாயிசுத்தைத் தேக
கெடுக்குங் கூமைவாயுத வேறபடைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீயி
ன்களை யொழிக்கும் வித்தியாதீசன் - பொருத்திய கேமங்கரன் - கணமையைப் பெரு
கச்செய்யும் ஞானகெமியன் - ஒப்பிலலாத சுலபன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள்
ஐவருளா எ - று

ஒதி யுணர்ந்த மதியொளியாற குடைய பொறிபேற பயப்படலா

வீதி யுணர்ந்த ஷுழிநிறகு நிகரி ல்மைச்சர த்மைக்கூட்டிக்

கோதி லுலகம் பொறிபத்தாக் கூறக் கோமான பணிமுடித்தி

டேதி லையா நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணம் பெரிதுடையா.

(இ - ள்) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்
பொறிகளேபோலப் பயன்படுதலால், நீதிமரக்கத்தை யறிந்தது (அதன் வழியில்) கிற்கும்
ஒப்பிலலாத மந்திரிகளைக்கூட்டிக், குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப்
பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்ததென்ற நினைவேற்றி அயலரசர் பூமியைக்
கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவர்கள் எ - று (ங)

கிரண மெறிக்கு மணிக்குகொடிஞ்சிக ள்ளாதோ மூவா யிரத்திரட்டி.

கரட மதங்கொப் புளித்திழிபுங் களிற் பதினா யிரமாகும்

வீரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற பதினா யிரத்திரட்டி.

யரவ மலியும் படைத்தாணைக் களவின் றாரு மவனறனக்கே.

(இ - ள்) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சி
யானது விளங்குகின்ற தோகள் ஆறாயிரம் கணம்தமானது கொப்புளித்துப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுக்கு சொல் லுமிடத்தில இருப்பதினாயிரமாகும். ஒசைமிகக் கூடிய தந்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லா யில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள் இசையுள்ளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (க0)

கறபால் வடமீன புறங்கண்டாள கவினு லீர்தி சசிகமலை
பொறபா ராமபை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளரைய
னிற் பற கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள சதனமை பெனுமபெயர
ணற் பரா சோம கார்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினுள்.

(இ - ள) சோமகார்த னிலலக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவன் சதன மையெனனும பெயரினாள், கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள், அழகினால் இரதி - இரத்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமையை முதலாளுடைவென் றவள், நல்ல வுலகமானது சோமகார்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நகரத் திரங்குகளிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது (கக)

இன்ன சதனமை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட நெனுமபெயரான்
கொன்னும பதினு யிரமயானை கோணை வலியான பகைத்தெதிராத
மன்னா நடுங்கப் புகையுயிராகு மடங்க லணையா னிவாபலருந்
துன்ன வளாசெங் கோலோச்சிச சோம கார்தன வாழந் திருநாள்.

(இ - ள) இத்தகைய சதனமையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும பெயரையுடைய புதலவன் பிறந்தனன் அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைகொண்டதிராத அரசர்கள் நடுங்குமபடி புகை யுயிராக கின்ற ஆண்கிங்கத்தையொத்தவன் இவாகளெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம கார்தன வளாகின்ற செங்கோலுச்செலுத்தி வாழுககாலத்தில், எ - று. (கஉ)

பண்டு புரிந்த தீவினைபாற பாழி யுடம்பிற குட்டநோய்
மணடி யெழுத்து நிறைங்குருதி வழியு முடைநீர் சியனைத்துந்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குயித்துப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிணடி வளர வெயதுயிர்த்து வேர்தன வெறுத்தது கிதுசெய்தான்.

(இ - ள) சன்மாதரத்தறிசெய்த தீவினைச்சமபரத்ததினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிருகநெழுத்து, நீணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடை நீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோதித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சவிட்டு, சோமகார்தன (போகக் களை) வெறுத்தது இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசுருளிகை.

(கக)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற றணையின் வைகியே
வியவரி னமைச்சனா, விளிப்ப மற்றவா

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம். கக.௭

பயனுற வந்தடி பணிநடுத முந்தபின
னயமொழி யாலுள நைந்து கூறின

(இ - ள்) வெற்றிமிருகக் கிங்காந் திவிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறுமபடி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித் தெழுந்த பின்னா, (சோமகாந்தன்) மனமவருந்தி இத்தமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்ல வாயின்ன எ - று

மடங்கலேற்றனை - ஆண்கிங்கங்களுக்கமந்த பீடம் (கசு)

பொருந் தலா பகைகெடப் பொருது வென்றனென
நிருந்திய லுலகெலாரு சிறப்பிற காததென
மருந் துணு மமராகு மகமு மாறழிவென
விருந்திலா முகமலா விளங்குங் கடைநென

(இ - ள்) சத்திருக்கள பகைமையொழியுமபடி (அவர்களுடன்) போசெய்து வென்றேன, திருத்தமாகிய ஸ்லகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காததேன, தேவாமிர் சத்தைப் புசிக்கும் இமையவாகடரு யாகங்களுஞ்செய்தேன அந்நிகளுடைய முகமாகிய மலர்கள் மலாச்சிபெறச்செய்தேன எ - று (கரு)

சோலையோ டறகுளந் தொட்டு மோதனச
சாலையோ டீனையதுள நரும மாககியு
மாலையாயக் கருமபென வடாகரு நேரயதவிர
நாலையா ன்மீருதி லுனிதத் தேவாமிரீர

(இ - ள்) துடபமாகிய நூற சோலையையுடையவாகளே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைடுத்தும், அன்ன சத்திரத்திடை உளவனவாகிய தருமங் களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கருப்பைப்போல (எனினத்) துன்புறுத் தும் கோையை பொழிக்கத்தக்க நூலினை யான்றிந்திலை எ - று

அனைத்துள தருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள் தருமம் பலதிறப்பும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து அவற்றை,

நாஞ்சிப்புரணம்

“தெய்வந்தென புலத்தா பூத் மானிடம் பிரம மென்றே
வைகை யெச்சம் பூசத்த் துறந்தவா மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வாக கிலவ மனைக்குப் புரணத் தேம்புப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும் பிறங்கு சோலை

இரப்பவா குருட் ரெவவ முற்றவாப் புரத்தல் வெநோய்
துரக்குந் மருந்து தூவாய மகவினை யோம்பல சண்ணம்
பரித்தபா கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டு
மருக்கிளா துவாக ளாதி மலரணை ல்லொன கன்னி.

கடிமணம் வீளக்கு மாறாக் கடனெழித் திடுத வீச
னடியவா விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண்ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகரணங்கள் பாசந்
தடிந்தரு வேத வாயமைச் சைவநூல் புரண நலகல்.

சிவபிரானடிகழீழ்ப் பத்தி செவியறிவுறுத்த லோடு
முங்கையி னபயம யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோ
கவையிரி யறமெண் ணுஞ் நாடொழி நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தொட நிறுவிப் பின்னர்.'—என்பதனுள்ளிக்

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற்
சோமகார தப்பெயர் துன்னி னேனுட
னாமநாய முிக்கவு நாட்டி னீங்குருத்
தோமறா வுளத்தைபுளு சுடுதல வேண்டுமால்

(இ - ள்.) சகதிரனையெனநீ சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினுற்
சோமகாரதனெனனும் பெயரையடைச்சேன பயத்தைத்தருந் குட்டநோயானது
உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குருத் குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட
வேண்டும் எ - று (கௌ)

ஐரதமுன நடுககிய வமளி மீமிசை
யீரதிர னுணவீற யிருந்த தேசற
நொநதுமவாழ்ச் திருக்கவே நோகரு மென்னுடல
சிறதவே வாளினுற சிதாததல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூன்றகெகிய பஞ்சசயனத்தில, இரதிரனும் மன நாணமுறப்
பொருந்தியிருந்த அழகியும்படி நோயுறறும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் எனனுட
லைச சிததும்படி வாடபடையால் வெட்டுதல வேண்டும எ - று.

இரதிரனா லீற்றிருந்த தேசற எனப் பாடமாயின, எசுதலுறும்படி என்க.
இரதிரன எனபதன் பக்கலில உயாவுசிறப்புமமைதொக்கது. (கடி)

பலபல வுடைப்பதென பண்டை ரோமையுற
குலவிய பொழுதுநோய குமைகரு ரோமையுற
புலமையின மிருதுவரீ புருதி செயமினோ
நலவழியினிவன நாடிச் சேறலே.

(இ - ள்.) தூறபுலமையின மேம்பட்டுள்ளவாகளே! பல பல வாதத்தைக்
சொலவற்ற பயனெனனை? பழய வினைத்தனமையும் (நீமை) பொருந்திய காலமும்,
(குட்ட) நோய துன்புறுத்தற் தனமையும், மனதில யோசிப்பீர்களாக இனி வளந்
தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும். எ - று (கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மனனிதும் மோடுமா நிலத்தைக் காக்குமா
பன்னியென பொறையவன் பாங்க ராக்குதா
தன்னினு மென்னினுஞ் சார்மி னென்றனன்.

(இ - ள்.) என்னிக்காட்டிலும் மேம்பட்ட மகண்டனை உத்தமனானது
பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என கமைப்ப யலுண்டித (தேச) இச்
சேரம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்தினுஞ் சார்ந்திருப்பாராம், என்
ஆர்ந்தவன் எனத்தய உலேப்ப வவனென
தோர்ந்தன் னெனமிசை குழந்து வாதென

சோமகாந்தன் வளம்புகத்தணித்தபடலம். கூங்கு

மீர்த்தவன் ஸத்தரா யோகி பண்மையிற
சீர்த்தவன் படுத்துயா தாமு மெய்தினா.

(இ - ள்.) பொருத்திய வுன்னத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே
செங்காத்தனத்தின்பேரிலேயே உடல்சோர்ச்சனை [முாச்சையின்ன] அவனைச் சூழ்ந
திறுத்த (மந்திரிமார் முதலான) வாகன யாவரும், இரகசிய மனமுடையவாதனாயக
கவியொண்டு சமீபித்துசெனது அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந
தார்கள். எ - று (உச)

கண்டவா சிலருளங் கலாந்து கண்கணிர்
கொண்டனா சிலாகரங் குல்ததிட டாசிலா
துண்டிமேற் சுட்டுவார விரலலைத் தாருடன
மணமுய நோயினை வைத்திட டாசிலா.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்டவாகளிற் சிலா மனமுருகிக் கண்களில நீரவழித்
தார்கள்; சிலா கையை நெரித்திட்டாகன, சிலா மூக்கினமேல நெழுபு சுட்டுவரலை
வைத்தார்கள், சிலா அவனுடலிற் பொருத்திய(குட)நோயைத் திட்டினார்கள். எ - று.

தெய்வநெர்த தனாசிலா சிலாநெ ரித்தரு
கைவருந் தினாசிலா கையி நெற்றுபு
மெய்வருந் தினரினி வியாதி தீரந்திவற
சுயவுமுண டோமென வழிதந் தாசிலா

(இ - ள்.) சிலா தெய்வத்தை நொந்தார்கள், சிலா இரு கரங்களையு நெரித்த
வருந்தினர்கள்; சிலா கையாலழித்தகொண்டு உடல வருந்தினார்கள், சிலா இனி
இவ்வரசனுக்குக் குட்டனோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவெனப் (மனஞ்) சமூன
றார்கள். எ - று (உக)

கலவியிற கேளவியிற காசுரு நீதியின
வல்லவாக் குறுங்கொலிவ வருத்த மென்குலா
தொலநினைப் பயனெவா னுடைப்ப ரென்குல
ரல்லலுற நிவவகை யமுங்கி னுரொலாம.

(இ - ள்.) (ஆவருற்றிருந்த) எல்லோரும், கல்வியினாலும் கேள்வியினாலும்
(பிரசைகனை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இமமன்னனுக்கு இவ்வருத்தம்
வரலாமோவென்பார்கள், ஊழ்வினையின் பயனை யொழிப்பவா யாவரென்பார்கள்;
தன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (உச)

அக்கண மவாதமை யமைச்சா கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ னுழைச்சென நெுண்செயி
சுக்குவைத் துதினா துலங்கு மாணெழின
பிங்கச்சார் தாற்றியால் விசு வித்தனா.

(இ - ள்.) அந்தகணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளானாக் கையினு வமர்
த்தி, உடலிழைச் செங்காத்தனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒன்றிய காது
களிற் கண்ணுவைத் துதினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால்(மெல்ல)
விசிறியதார்கள். (உக)

சோகமங் கொழிதரச் சோம காரதனு
நாகணையுறங்கிய நாமச் சக்தர
மேகமங் கெழுநதென மெல்ல வேயெழுந்
தேகன திணையடி யிதயத தெண்ணினுன்.

* (இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகார்தராசனும், சேஷ
சயனத்திலுறங்கிய அசுரநஞ் சக்தராயுதநாதங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால்
எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்த, கடவுளுடைய திருவடியை மனதில் சிந்தித்
தான். எ - று (உசு)

வெந்திற லரசனுள வினைவு நோக்கிய
மந்திரத தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுவா
ரிந்திரன போலவே யிகலக டந்தெமைத
தந்தைதா யினுமிகத தாக்கி நின்றனை

(இ - ள்) மிகவலியுடைய மன்னவனமனத்தற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந்
திரி கிரேட்டாகப் பணிந்து சொல்கின்றார்கள இந்திரனையோலவே பகைமையொ
ழித்து எவர்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும் (தனையொடு) காத்துவந்தான். எ - று.

அணையரீ யழிபிணி யடாக்குஞ் செவனியி
னின்தரு வனத்திடை யேக விட்டுநன
மனையிடை வாழ்துமேன மதியின் மிககுளேந்
தனைநிகா தருமமு நகைக்குஞ் சாலவே

(இ - ள்) அவ்வகைய ரீ குட்டநோயால் வருத்தங்காலத்தில், துன்பஞ்செய்
யும் வனத்திற செல்ல (உணை) விடுத்த, அறிவினை மேம்பட்ட நாகன நல்லவிடில்
(இருந்து) வாழ்வோமாயின், தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எவனை நோக்கி)
மிகச்சிறிக்கும் எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்ததுநோய் தருமமெனந்து ஈண்டுத் தருமதேவதையை.

இருவகை யுறம்பொரு ளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன குருட்டி ரீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற் புத்திர
நெருவனே யுலகெலா மோமப வல்லனே.

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுக்கேடி, ஆக்கினாயாகிய
நிறமிகக் சக்கரத்தை நன்றாகச்செய்துநி ரீதிநூல எண்ணியவகையே உன் ஆசைப்
புதலவனாகிய ஏமகண்டனெருவனே உலகமுழுவதையும் காக்கவல்லவன். எ - று. (உசு)

வகைபெறு முலகவன மகித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிராத் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் னுணையா லீங்குந் தங்கினு
மிகையலால் யாடுமெலாம் வேண்டு மாறியே

(இ - ள்) புலகைத் தனையச்சொரியும் புலகன் மனங்கமழும், வேந்தன் தன்
கிய ஆசை! அவ்வேமகண்டன் மதித்து உலகத்தைத் தாடியானாயின் அழியாதினும்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம். ௧௪௩

தஞ்சினர் உன் சட்டையால் யாவர்கள் தீங்கரத்திற் பொருந்தினும், மிகுதியேல்
லாமல் (அவன்) அரசுபுரியையில் யாவரும் வேண்டி வழியிலே ஏ - று. (௬௦)

ஆகையா னினனுட னரிய கானகம்
போருமா துணிந்தமை போருவின் மன்னவ
வாடைமென மணிப்புயத் தேட கண்டீன
யோகையா லரசினுக் குரிமை செய்கென்றர்

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவன்சிறகுப் போருமபடி (நாவ
நருமன்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம் ஒப்பிலாத அரசன! வெற்றிமாலையணிந்த
மெல்லிய இரத்தினபுரணமழ்வுண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச சந்தோஷத்துடன்
இராசகாரியத்திற்குரியவளுக்கு வென்றசொன்னார்கள் ஏ - று

அரசினுக்குரிமை - பட்டாட்டேகம் (௬௧)
வேறு

இன்ன வாறுநி கழந்த யாவுமி யமப வுண்மனை வைகிய
தன்னை நேரெழி லாளசு தன்மைத ரிதநி லாதுநெ ரேலெனப
பொன்னின் மேகலை நாடி ரததுனை பொங்கி யாபபந டநதுபோய்
முன்னா தின் றுவ ணங்கி மன்னனமு கத்தை நோக்கிவி னம்புலாள்

(இ - ள்.) இரதவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (துதுவாகன்) சொல்ல,
அநதப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானே யொத்த அழகியையுடைய சுதன்மையென்பவன்
(மன்ன) சகிக்காமல் வினாறுது, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாத
சரவகளும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்தசென்று, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்த
(அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் ஏ - று (௬௨)

இருத லைப்புளி னுறற வேருயி ரென்ன துமமுட னுகியே
மருவு துன்பமு மினப முமவழு வாது துயத்திற் மாடசியேன
வெருவு கானக துமமை யேகனி தெதி ருததுயி வாழவனே
கருத லார்களவ ணங்க வெய்துக டைக்க ணைக்கிய காவலீராய

(இ - ள்.) பகைஞர்களை பணியுமபடி (அம்பின்) செய்யது கடைக்கட்பாலை
செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஒருயிர்பால் உமமுட
னிருந்து, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அநுபவிக்கும் மீம
பாடுடைய அடியாள், அஞ்சத்தக்க உணத்திரு உமமைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்திலு)
இருந்து உயிரவாழ்வேனோ? ஏ - று (௬௩)

ஒத்த வன்பின் ராகி மனகைய ருற்ற காதலன் வாழலாழ்
தித்த ராதல மீதி ரப்பவி ரப்ப ராயினி ருங்கதி
மெத்து போகவி தங்கொள் வானென வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நினனெ டேகு வ னலவ திங்கம் ரேனென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகப் பொருந்
தியுணர்வுவாழ் (தாமும்) வாழ்த்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்
பார்க்குமாறு, பொருந்தியாகிய மிகப் பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும் சமீபத்த பெருகதவகிகள் சொல்லுதலால், ஏற்காளும் உம்முடன் தேவ்வெனல்
வது இங்கிருக்கமாட்டேன் என்று சொல்லியான். எ - று. (கச)

குறை யாற்பொரு தப்ப நெதுணர் துன்றி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழிலை வேலகள பாய்ந்துப தைக்கு மானபினை போலவும்
ஹி று மாய்நதுச தன்மை கடபுனல் வீழ நொந்திது விள்ளது
மேறு போலம் ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான்.

(இ - ள்) சுழலகாற்றினுற போசெயப்படும பூங்கொத்து பொருந்திய
இளங்கொடிபோலவும், புதத்பூமியிற் சூழநத கூடமையாகிய வேல்கள் பாயப்பெற்றுத்
துழக்கின்ற பெணமானபோலவும், சுதன்மையானவன் விளகமற்றுக் கண்ணீர்சொரிய
மனநொநது இதனைக் கூறவும், ஆண்கிங்கமபோலச சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன்
சொல்கின்றான் எ - று (கச)

திங்கள் செங்கதிர் நீத்த வானமுந தியொ டாடுழி வேள்விபு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைநத னீங்கிய மாதருந்
தங்க மைசசரி னோடு வேநதாத ணநக தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின றுறு மைபபி ரிந்தா சாளு மெண்ணி சைநதிலேன்.

(இ - ள்) சங்கிர சூரியாகனொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும் பசுவில்லாத
யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனிலாத மாதாகளும்,
பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்வீடத்திலிருந்து
உமமைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச சமமதித்திலேன் எ - று. (கச)

புத்திரனகட னீனறெ தெதவர் பூசை யாறறியி நநதபின
பத்திர யாறபிதி ராகு நலலை பண்பி னாறுவ தேயலா
லதத முபத்தர சாட்சி செய்தழி போக முழுவ தலலவே
வைத்த செலவம் தித்தி லேனுடன் மலவ னததுறு வேனென்றான்.

(இ - ள்) மைந்தனுடைய கடமையாவது. பெற்றெடுத்த பிதாமாதாக்களைப்
பூசுதது, (அவர்கள்) மாணமடைந்தபிறகு, பிதிராகட்குப் பத்தியுடன் நலல (கில
பிண்ட தாப்பணை)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயல்லாமல், பொருளைச்சோதது
இராசரிகந்ததி யழியத்தகக போகவகளை யறுபலிப்பதல்ல (ஆதலின் துன்பத்தையே)
பொருந்திய (இராச) செலவத்தை மதித்திலேன். (நானும்) உமமுடனே பெரிய வனத
தை படைவேனென்றான். எ - று. (கச)

தோம கன்றவ மைசச ருநதுண யாவி யன்னச தன்மையு
மேம கண்டனும் வேறு வேறினி தோதும் வார்த்தையே னுஞ்சுதை
நாம வசசர வேலின் மன்னவ னன்று துய்த்துள முங்குளிர்ந்
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ தெதி ருமபொருள் கூறுவான்.

(இ - ள்) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையும், ஏம
கண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களென்னு முறையை, அச்சத்தைத்தரும்
கூச்சிரவேலுததாக்கிய சோமகாந்தன் நன்றாகச் செவியானவனென்று மனமுங் களித்தது,
(பூக்கொழுதிய) ஏமகண்டனின் தனியாகப் பார்த்தும் பெரும்பொருளாக வளங்கொண்
டவனென்று உணர்ந்தான்.

இன்னும் மும்பை வந்து னாயுதப் பை கொண்டு வன் பேசினேன்
தன்னும்படி வற்றி ததெழு தந்தை தாயரை யோம்பினேன்
தெள்ளும்படி தான் மாதிரியற்றி யேகய ஸ்மிதேன்
விள்ளும்படி பிண்ட மிடடென் மெச்ச புத்திர னியினும்.

(இ - ன்.) (மகனே! நீ) பிள்ளைப்பிராயத்தா னிருப்பவனவன், மதிமயக் கங்கொண்டு யாது கூறின? நீக்குதற்கரிய நீதிநுற்படி அனை பிதாகளைப் பாது காத்துநின்ற, இழிவிலலாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய முயிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதலவனான் பாடினும். ஏ - று. (௧௧)

தாயர் தந்தையர் வாததை யிறவ நுது நின்றிட லேமுத லாய தன்மம் மிகுத புத்திர னான் வாககரு மைந்தனே மேய வென்னு கொணட மைச்சரி லேடு மேதினி காத்தியென் மேயும் வண்ணமி யம்பி யுண்மனை யேயம் கண்டனெ டெய்தினான்.

(இ - ன்.) தாயதந்தைகளுடைய வாததையிலிருந்து பிறழ்ந்து நின்றலே சிறந்த தன்மமென்றிறந்த புத்திரனே பெற்றோருக்கு அரிய மைந்தனாவான். பொருந திய என் சொல்லக்கேட்டு மருகிரிசுளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்க படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன் ஏ - று (௧௨)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னுமபல ருற்று வைகை ரோவென மருளும் வண்ணமி முற்றி ருங்கதிர் மாம னித்திரை மாளிகைக் கருத் லறகுரு மேற னெனெரு காம ருத்தவி செய்தின னருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திப் பறகு நீதியு காக்குமே.

(இ - ன்.) ஒருவா வந்திருந்தாலும் பலா பொருத்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயங்கும்படி நிறுவுகின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிறுதுஞ் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளினுதீத மாளிகையில், பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனான ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமராகங்களை யுரைக்கலாயினன் ஏ - று. (௧௩)

சோமகாந்தன வன் ம்புக தனுணி ருதபடலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருந்தம் - ௪௨௭

அரசியற்கைப்படலம்

இருணி த்ப்பெருங் கடன்மருங் குடுததொளி ரிருநிலத் தலாககெல்லாம் வருண மேகிலை யெனுமிரன் டொடுந்தக வகுத்திடு மாசாரந் தரும் மென்பன் லுள்ளில வவையெலாளு சாறநில னவைநிற்க வருணம் தனே யுண்குரித் தாகிய வரசிய லினிககெனமோ.

(இ - ன்.) (சோமகாந்தனான் ஏமகண்டனை கோக்கி) என்னருமை மகனே! இருணிப்பெருங் கருத்தமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தோளிரும் பெரிய உல எத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் வித்தித்திருக்கும் வருணச்சீரம் தருமங்கன் அனவிலாதன.

அவை யாவும் (உணர்ச்சப்பெருகுமாதலின்) சொல்கிலென். அனைவிரும்பு உணர்குதிந்
நியமைபாததாதிய அரவியனீதியைமாத்நிர (கூறுகென்றேன்) கேட்பாயாக எ - று.

இசெய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிரித்தென விளக்கினர். (ச)

தினகரும்பம்

விடியன் முத்துறக கழுகையைத் தென்துறையிடு விடுத்துடற கசிசெய்து
கடும் லாததிர ளமளிசேர் பளளியைக கடிந்துவே றிடமவைகிக
கொடிய வலவினைக் குழாத்தினைப் பொடி செய்யுந் கோமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகததெண்ணி.

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்படடுத துயினீங்கி, தேகத
தைச் சுத்திசெய்து, வாசுந்தகிய மலாததொருதி நிறைந்த படுகையைநீயை விடுத்தப்
புறத்தே யமாந்த, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீற்றத்தக்க திருநீர்தட்டுக்கொண்டு,
தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனா மூர்த்தியையும் மனதிற நியானித்து எ - று

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்

மகேசுநாயக குறுகியகருத் துணையாயவற்றுள் “தெரிந்தோம் பித்தேரினு
மல்தே துணை” எனவியக் தேதாத்தபபடும ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் “மன
னா சோவழிப் பட்டதே மனப்பதை” எனக் கூறியவாறு, அரசனதுவடித்தாலன்றி, உல
கினரதுவடிபாராதலின் இவ்வரசன அரவியலை மொழிவதனமுன், நீத்திய வொழுக்கத்
திற சிறிது தன்மைகதனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன (உ)

பரந்த பூமியை யெதிருந் நோக்குபு பாரெனப் படுதாயே
யரந்தை யினையியான றிரிதருந் தொறுமென தடியுந் துருமீதே
நிரந்த ரித்தறப் படுமபிழை பொறுவென நெகிழ்தவவுள ளகத்தோடு
மிரந்து பினின்றி மதப்பெருங் கலிற்மினை யினிதறத் தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்
லப்படுந் தாயே 'துன்பமின்றி யான சஞ்சரிகரும பொழுதெல்லாம் எனகால் உனவடி
வினமேற் பொருத்தப் பரவிப்படிக்கின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்க
வென்று உருக்கமானமனதுடன் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் இருமதங்கையுடைய
பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாந்த தியானஞ்செய்து எ - று

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன

நோக்கு - செய்யு எனனும் வாய்பாடு இறந்தகால வினையெச்சம். (க)

எண்ணி லாகம் மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதனைக
கண்ண னாகியன்கு ணவாகளா யிருந்திடுங் கணேசனை மனமாதி
நண்ணு னாதா யகனைநாற பொருளையு நண்ணினாக கருளவானை
யண்ண லாகிய வனுகியை யனந்தரு பிையயருட கடலானை.

(இ - ள்) கண்கில்லாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருத்திடுங் கணேசனும், மனதிகளுக்கு எட்
டாத முதல்வனும், அடைத்தவர்களுக்கு (தம்முதலிய) நால்வகைப்பட்டபுருடர்தீர்த்த
னையும் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாகியும், அந்தக்ஷணமும், இருபா சமூகநிர
மமானவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (சு)

சகல லோகமு மனித்திடுங் காரணமானதத் துவன்றனை யகது ருத்திக் கினங்களே யாயினு மடுத்தவாக் கறுப்பாளைப் புகலி நாயகக் கடவுளைப் புலரியிற் வணங்குகின் றேனென்று மிகல்செய் காதலின் வழத்திமற் றுமரரை வேறுவே றுற்றோககி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியுதன்றையடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விகினங்களை யானாலுந் தீராக வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிகக் ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து எ - று (இ)

உரக் மாலையான சுகிர சேகர னுமூதவயீ னுரிசூழ்தத் பரமன பேரமு கின்னபெருங் கருணையன் பண்ணவ ரீனவோராகும வரமெ லாங்கொடுத் தருளபவன பாப்பதி மண்ணைவ வழிவாராப் புரரி லாவகை யழித்தபுண ணிபனறனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன

(இ - ள்) சாப்பாபரணமணிந்தவனும், சுகிர சேகரனும், புலித்தோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சனனும், தயாந்தியும், தேவாக னெல்லாருக்கும் வரங்கனெல்லாவற்றையும் கொடுத்தருளபவனும், உமாநாயனும், நலவழியில் வராத திரிபுரங்களை நீல்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன (என்று பணிந்து) எ - று (க)

பெத்த முததியும் பரப்புபென ணரசியைப் பிறமுமுக கண்ணுதைத் தத்து வத்தினுக் காதிதா ரணியைத் தத்துவங் கடந்தானைச் சித்தா தேவாக் கெடுகொளு மின்றவியைத் திசுமுசமு சாரத்தின புத்தி நீங்குமா றருளுமபாப பதினைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன

(இ - ள்) பெத்த முததிகளை யருளபுரியும் பெண்களையகியும், பிறமுக்கிற் மூனறு கண்களையுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், சித்தியாளாகளுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்தவினை நீங்குமபடி யருளவளனுமா யிருக்கின்ற பாப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேன (என்றுபணிந்து) எ - று (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்தருக குழாத்தினைத் தொடர்துசென ஸிறுப்பா தக்க பூமகன மண்ணைப் பாரகடற் றனித்துயி லமாவான [னைத் மிக விரைவு வேதிய ரிடாதப் வேறுவே றுருக்கொண்டு புகக் மாயனை யிருகிர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்தருக் கூட்டத்தையுந் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தருந் தாமரைமலரில் வசிகருந் திருமகன மண்ணனும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்தினாசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகாக்கு இட ரதேறும்படி (சகாவதாரமுதலிய) வெவவேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனு மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன, உபேந்திரன, மாவவியின் காவ பக்கமிடுத்தம், இந்திரனாருமாகிய அத்தியின் கோரிக்கைப்படி அவன் வயிற்றில் வரம் னையவதரித்த முறையில், திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென்றறிக்க. (அ)

பெருமை தங்குமென னத்தினை யுடையவன பேணற் றொடுகனம்
மருவு தற்குறு காரண மானவன மன்றியுந் தினனிதத்
மிருளுந் தானவா மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேததும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளா பரிதியைப் புலரியிற் றெழுதினேன.

(இ - ள்) பெருமைதனகிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்கும் கருத்தனும், காசு
கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமான
வனும், வேதஞ்ரியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிரப்பவனும்
மாகி எல்லோரும் பணிந்து துறிகளும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவா
னைப் பிராசகால வந்தனரு செய்கின்றேன எ - று

முறையி னிவ்வகை வழுத்தியே யேனைய முடி கொள்வா னவாதமமைக்
கறையி லாமுனி வோர்களை யனபிறை கருந்ததுறத் தொழுதேத்தி
யறையு நாடகடன விதிப்படி முடித்தபி னறங்குளின் வழுநாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலைபுரப் பதுமாணபால

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த மறைய தேவாக்களையும், களக்கமில்லாத முனிவா
ர்களையும் அன்புடன் மனத்திற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்
படும நீத்தியாதுடானத்தை விடுமுறையே செயல்ப, அசுரபிணை நீதி தவறாதபடி
மிகுதியாகிய அந்தணை மந்திரா முதலியவரோ டளவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது
மாட்சிமையாகும் எ - று

இரண்டாரு செய்யுண்முதல இ ற்காற்று கூறியவற்றை,

நித்தியநம்நெறி

“சோதங்கு செங்கநிதிழத் திகக்கெழுமுன னாக்கமகை
யோனாந் தென்கெழுந்தே யோநத்து
சுகியெனினு மனநெனினுங் கூடியமெய்ச் சுதநி
யிசைவாகச் செய்துநீ றிட்டு
ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிகனை
யெண்கிரியை யானுமாங் கே
யோகிவிநது நாசம் புருவனடு வுணருளினி
சோகம்பா வித்திகெ தோயநது
இன்ன லறவியனற வாறுசெயித் தேமூல
மன்னுமரன ருளினையும் வாழ்த்து” — என வருவனவற்றினும்,

சூரியவை நர்ப்பது

“கணமூன றுடையானரூன சோதல கழிகினிதே
தொனமாண முடியமால் யானைத் தொழிலினிதே
முருதுறப் பேணி முகநான ருடையானைச்
சென்றமாத் தேத்த லினிது” — என வருவனவற்றினும்

(கர)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல்

வேறு

ஒருப்படி மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளின்பளு செம்பொற்
பருப்பதங் கடலபோல வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிகவெண குணத்தோ டொன்ற
யிருப்பவன யாவ னன்னு னினைபடி வணங்க ல வேண்டும்

(இ - ள்) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நாவகைப் புருடாததங்களுள்)
ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினால் ஒளியிப் பொருளும் இன்பமும் மேருமையுங் கடலும்
போல வந்து பயன்படும் அசனைக் கேட்பாயாக விருப்பும் வெறுப்பும் லலாத மேம்
பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயோகங்
களைப் பணிதலவேண்டும் எ - று

இதுமுதல் இருபத்தாறாண்டு அநிகரங்களுடைய, முப்பத்தொரு செய்யுள்
களாலும் இல்லறவியல் சொல்லாயின

இச்செய்யுளால், * செய்யுள்சொழு எனக் கூறியதாம் இதனை,

நீ நு க் து ன்

“அகர முதல் வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன முதறநே யுலகு
வேணம்தலவே ன டாமை யிலாண்டி சோநதாக-கியாண்டு மிடுமபை யில
அறவாழி யநகண்ண ருளசோநதாக கல்லாற-பிறவாழி நீநத லரிது
கோளிலபொறியிற் குணமில்வேயெண்குணத்தான-ருளை வணங்காததலை”

என்பதனும்,

முத்தொள்ளாயிரம்

மன்னிய நாணமீன பங்கனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதலவனைப்—பின்னரு
மாநினாயா னுநினாயா னென்றென நயருமா
ஹாதினாரே வேலி யுலகு — என்பதனாறுமுணாக

(நக)

வேறு

ஆறமுதற் பொருளுல கமல னுணையா
நிறுவகுற ிநலுவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய நாவகை வயங்கு வேளவியை
புறுதரு மங்களை புருற்றல் வேண்டுமால்

(இ - ள்) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மல
ரகிதனாகிய கடவுளருளால் நிலபெறுதலுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமா
னது குணரவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களுக்கும், பொருந்திய தருமங்களுக்கும்
செய்யவேண்டும் எ - று

இச்செய்யுளால் மழைமனம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம் இதனை,

சை வாஞ்சிறப்பு

“காளின் தலகம் வழங்கு வருதலாற - ருனமிழ்த மெனறணரற் பாதற்
துப்பாக்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் - துப்பாய துஉ மழை
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமேல வாறோக்கு மீண்டு
தானக் தவமிரண்டுத் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்” — என்பத
னும்,

* இவ்வநிகரப் பெயர்களும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணித்திகை.

“மழையினறி மாநிலத்தாற் கிலலை மழையுந்
தவமிலா ரிலவழி யிலலை தவமு
மரசனா விலவழி யிலலை யரசனா
மிலவாழ்வா ரிலவழி யில” —என்பதனனுமுணாக.

(௧௨)

விழுப்பொரு ணுண்கையும் விளங்கத் தெள்ளுபு
முழுப்பனவம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவா
வழுப்படா மறையவா மறதைக் கலவியோ
குழுப்புறத் தாதரீங் கூாதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சிறந்த (அமுதலிய) நார்பொருட பயனையும் (இகதையன
வென்று) விளங்க வுணாகது, பஞ்சேகதிரியங்கனையும் முற்ற நிக்நிகித்த சாதுக்கள் -
குற்றமிலாத அநதணாகள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவாமள கூடிய) சபை
யில ஆசையதிகரித்தல வேண்டுமெ - ள் - று

இதுமுதல மூன்று செய்யுள்களாற் பேரியோனா வழிபடுனக கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நீத்தாந்பெருமை

“ஒழுகத்த நீத்தா பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டுமெ பனுவற் றுணிவு.

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியா - செயற்கரிய செய்கவாதா.” —என்பதன
னறிக

(௧௩)

நீத்தவ ராதியோ நெருப்பு யிரத்திழற்
காததிடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ தேகட. நென்று மைந்தனை
யாததாக்கள் பொறுப்பரென தவம் தித்திடேல

(இ - ள்) புத்திரனை! துறந்தோ முதலியோ (வெடனையும்) பொறுக்கத்
தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே அவா மனங்கனறினால* (நமமைக்) காக்க
கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத தீங்குறும் ஆதலால், அவரை யென்றும்
வந்தித்தலே உன்கடமை, எ - று

இதனை, ஷே, ஷே,

“ஐந்தவித்தா னுற்ற லகலவிசுமபு ளாகோமா - னிரதிரனை சாலுங் கரி
குணமெனனுங் குன்றேறி நினரா வெருளி - கணமெனுங் காததலரிது” —

என்பதனனுணாக

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாமகம்
விரவுறு மறைகளை மேத குமபடி.
பரவுத் தலத்தவா பாங்கா நிரதனை
கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ னுத்தே.

(இ - ள்) குரவரையாயினும், பெரியோரையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்
கரையாயினும், பொருந்திய வேதங்கரையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதலது
அவர்களிடத்தில், இகழுவதற்கு மறதாயினும் மனதில இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷே, ஷே,

“நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நீலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அந்தனை ரெந்தேபா தறவேலாமற நெவ்யுயாகுஞ்-செநதனைமை பூண்டொழுக்கலான ”
என்பதனானும்,

கந்தபிராணம்

“தந்தைசொன் மறுப்பவாக டாயுரை தபெபோ
ரந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகந்தோ
வந்தினசெய வேதநெறி மாறினாகண மாறச
செந்தழவ வாயநிர யத்தினிடை சோவார” —என்பதனானும்,

சூதநங்கிகை

“அண்ணலம் பரணை யாசா ரியனறனை யவம் தித்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பவவீ யிடைத்தனை கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிலனா யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோகன
திண்ணமண ணவாவெ றுககத் தீமுய லகஞேய கொளவார” —என்பத

னானுமுணாக

(கடு)

தேவகுவிண போகமுஞ் சிறந்த முததியு
மீங்குறு மாககமு மினிது நலகலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செயதியால

(இ - ள) மிருந்த சுவாகக போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ
வலகிற பொருந்திய செலவத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயரந்த தருமத்தை,
மனத்திற் கருதும் (அறம்பொருளினபங்களாகிய) மூன்றினும், திருத்தமாக நாடோறும்
ஆசையுற்றசெய்க எ - று

இதமூதல மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விருப்புகளைக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே- அறனவலியுறுத்தல

“சிறப்பினுஞ் செலவமு மீனு மறத்தினூஉங் - காகக் கெவனோ வுயிரகஞ்
ஒலலம் வகையர் லறவினை யோவாதே - செலலமவா யெல்லாஞ் செயல்’ என
பதனானிக. (கசு)

வழக்கறு மறத்தினை மற்றுச் செயதுகமென
றொழுககிடா தொலலுறும் வகையின னுச்சொலு
மழுககெனு முளத்தழுக் காற லாமுத
லிழுககுறு வெகுளியு மினறிச் செயகவே

(இ - ள) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உனனற செயயக்கடைய குற்றமற்ற
தருமத்தைப் பின்னாச் செயவோமென்று நழுவவிடாமல், கஞ்சொலலும் மனத்தழுக்
காகியபொருமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (வினா
நது) செயயக்கடவாய எ - று.

இதனை, ஷே- ஷே.

“அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாசொன் னானு - மிழுககா வியன்ற தரம்
அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செயக் மறந்து - பொன்றுங்காற பொன்றத் துனை”
என்பதனானும்,

பழமொழி

“காலேசசெய வோமென றறத்தைக் கடைபவிழத்துச்
சாலசசெய வாரே தலைப்படுவா—மாலே
கிடந்தா நெழுத லரிதானமற நென்கொ
வறங்காலே செய்யாத வாறு” எனபதனனுமுணாக (க்ள)

அனபுறு மறத்தினு லடுகரு மினபமே
யினபெனத் தருகதா லேனை யினபெலார
துனபமும் பழியையுந தோறறு மாதலால
வனபுறு மறத்தினு மறப்பிற கேடுறும்

(இ - ள்) அனபமெனத் அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை ஆடுகரும் இன்
பமே இனபத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம் பிற (மாதருடன் புணாதல முத்
விய) இனபங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டசெய்யுமாதலால், தீமை
யற்ற தருமத்தை மறந்தாற கேடு வியையும் (எனதுணாக) எ - று

இதனை, றெ, றெ.

“அறத்தினுஉங் காககமு மிலலை யதனை - மறத்தலி னுஉங்கிலலை கேடு.
அறத்தான வருவதே யின்பமற நெல்லாம் - புறத்த புகழு மில்”-எனபதனனும,

புறநானூறு

எளிதென விகழா தரிதென வளையாது
தும்கருநீர் நலகுதி ராயின மனத்திடை
நனைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரூ
தொழிற்பழற சினைவீடுப பயக்கு முணாததி
னிவனு முமபருந் துணையே யதனாற
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே லிறுத்த மின றறிகதி சிடுனரே” எனபதனனுமுணாக (கஅ)

வேறு

பிரம சாரி லனத்துறைவேன பேணுந் துறவி தெனபுலத்தார
குரவா தேவா விருந்தொக்கல் கோக்கண மறைபோரி நிறந்தோக
லிரவ லாள ருறுப்பிலாக னெயதும் பிணியா ளாகணமுதியோர்
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோரம்பு கவே

(இ - ள்) பிரமசரிய விரதா - வானப்பிரததா - காகத்தக்க சந்தியாகிகள் -
பிதாதேவாகள் - ஆசாரியா - தேவா - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியா
கள் - இறந்தவர்கள் - (சாபிலலாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனாகள் - பொருந்திய
நோயாளர்கள் - விருந்தாக்கள் - பாலாக்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு
பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன காகக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு)
காததொழுருவாய் எ - று.

இதனை, றெ, இல்லாமுக்கை.

“இலவாமுலா நெனபா னியலபுடைய மூவாக்கு - நல்லாற்றி னின்ற தனை
துறந்தாக்குந் துவலா தவாக்கு மிறந்தாக்கு-மிலவாழ்வா நெனபான றுனை
தெனபுலத்தார தெயவம் விருந்தொக்க ருனெனருவ-கைமபுலத்தா ரோம்பறலை.”
எனபதனனும,

தூதரான

“கறவா கடவுட டானகு சோதவா களை ணிலலா
 ரறவ ரத னு ரனறியு மவர்களை போலவாக
 குறதோ ரிககண வந்தா லுவுதற குரித்தன றுயிற
 பெறவிய வுடமுதனற பெறமபய ணிலலை மனனே” —என்பதனனு

முனாக

வருவாயக கியைய வாழதனு மறுவில கறபின மனையாளபோற
 பொருளயா வுளவா மதுவனறிப புகழும் பயனு மிகவுண்டாக
 கருதா ரெதிரே யிமிடென்றுக காமா நடைபு முறுமதன
 லொருவா தவளோ வெப்பறவேயுறு வாழுக லறனாகும

(இ - ள்) (கணவனுடைய) வரவுகருத்தக (செலவுசெய்து) வாழுக குற
 மிலலாத் மனைவியைப்போல (இலவாமுதானுகுச) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள
 வாகும் அதுவேயல்லாமல் (அவளா) தாதியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா
 கும் (தன்கணவனைப்) பகைநாமுள் வெளாகாது நடக்கச்செய்யும், ஆதலால் மனையா
 ணுடன் நீங்காது சோப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும் எ - று

இச்செய்யுளால் மனையாணலமோமபு எனக்கூறியதாம்

இதனை, டெ, வாழுககைதனுனைநலம்

“மனைத்தக மாண்புடைய ளாகித்தற கொண்டானவனத்தகாள் வாழுககைத் துனை.
 பெண்ணி பெருந்தக யாவுள் றபெனனு - நினைமையுண்டாகப் பெறின
 புகழ்புரிந் தில்விலோக கிலலை மிகழவாராண - னேற்போற பீடு நடை.” —என்ப
 தனனும,

அந்நிச்சாரம்

“மருவிய கறபின மனையாளு தானு
 மிருவராயக கொண்டேயப் பினலா—லொருவரா
 விலவாழுககையே றறு மியலபுடைய வானசகரு
 செலலாது, தெற்றிற்று ன்னறு” —என்பதனனுமுனாக (20)

எழுமைப் பிறப்புந் திவினைவா நெபதாச சிறப்புந் தென்புலத்தார
 முழுது முவக்குங் கடனசால் முய்கு மாண்பும் பெறுதலினுற
 பழுதி நவககண மிகப்புரிந் து பபுத் தைமந்தா தமையவாகருக
 குழுமு மவையின முந்திருப்ப வபிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நனமையடைவித்தலும், பிறர்
 முற்றந் திருபதியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால்
 குறமிலலாத் தவங்களை மிகுதியாகச் செய்தபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளா சபை
 யில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராகருதல் (நானோகடன எனல்) வேண்டுமெ எ - று.

இச்செய்யுளால் மககளொடுமகிழ எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை புகலவனாப்பெறுதல்

“பெறுமவறுள யாமறிவதிலை யறிவறிந்த - மககடபே நல்ல பிற
 எழுபிறப்புந் தியவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மககட பெறின
 தம்பொரு ளென்பதம் மகக ளவாப்பொருள் - தந்தம் வினையான வாகும்
 தந்தை மகற்காறு நன்றி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்” —என்பதனனும,

வளையாபதி

“உயாகுடி நனியிற் றேன்ற ஊனமி லிபாககை யாதன்
மயாவறு கழிந்த கேளவித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறந ளோட லென்றா
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவா மகக் ளென்பார்.”—என்பதனனுமுணர்க ()

இடனும் பொருளு மேவலரு மிருந்தும் பயனென னேவந்த
வுடனின பயனு கியவனபை யுருத் விடத்து நொதுமலரும்
படாசெய பகையு முறவாக்கும் பற்று மனிக்கு மனைமைந்தா.
தொடாபின் வளாகுது மன்புத்தறை சோரநது மன்பின் வழுவற்க.

(இ - ன்) (அன்பானது) நொதுமலையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவனாயுந்
தன்னைவராகச்செய்யும் பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடை
த்த மாறுடதேகத்தின் பயனாகிய அனபையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில் (எவ்வளவு
மிருகியாக) இடமும் பொருளும் ஏவலுமிருப்பினும் பயன் யாது? (சிறிதுமில்லையாத
லின்) நீ மறந்தாயினும் அனபைக் கைவிடாதொழுகுக் ன - று

இதனை, ஷெ அன்புடைமை

“அன்பினு மாவ முடைமை யதுவீனு - நனபென்னு நாடாச சிறப்பு
அறத்திற்கே யன்புசா பென்ப வறியா - மறத்திற்கு மஃதே துணை
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாககை - யகத்துறுப் பணி லவாகரு
அன்பின் வழிய துயர்நிலை யஃகிலாக - கென்புதோல் போராத வுடம்பு.”—என
பதனனுணர்க (உஉ)

வந்த விருந்து மலராத வதன் நோக்கு முன்குழையு
மந்த வடைவா லகத்தனபை யலாந்த முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணிவா யினுநதோன்றச் சற்றும் வஞ்சக கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முறாததல் வேண்டும பயன் வேண்டின.

* (இ - ன்) (இல்லாமலோ) பயன்பெற்றவேண்டின, உள்ளான நேசத்தை நகை
முகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறத்தவகிய வாயில் (இனசொல்) தோன்றச் சிறிதும்
வஞ்சகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவாததையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும.
(அன்றி) மலாசரியில்லாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பாக்குமுன முகம் வாடிப்போவா
கள் ன - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் துபசரியென்றும் நன்மொழி யுரையென்றும்
கூறியதாம்

இதனை, ஷெ விருந்தோம்பல்.

“அகன்மாநது செய்யா னுறைய முகன்மாநது - நலவிருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிநது - நோக்கக் குழையும் விருந்து.”—
என்பதனனும,

ஷெ இனியவைகூறல்.

“இனசொலா லீர மனைஇப் பழிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டாராவாச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வினசொன மறுமையு - மிமமையு மின்பந் தரும்.”—என்பத்
தனும்,

உலாதி

“இனசொன மலாசசி யிடமினிண யாயாகரும்
வனசொந களைந்து வகுப்பானேல்—மெனசொல
முருந்தேயகரு முட்போ லெயிற்றியை நானும்
விருந்தேறபா விண்ணோ விணாந்து” —என்பதனுமுணாக (உக)

பயனகா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயஞ்சோ நனமி சிமிதேது நாடி னதற்கோ ரளவிலலை
பயனகா ரணத்தைக் குறித்திணையும் பத்தத்தி புரிந்த நனறியையும்
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விருமபி மதித்தல வேண்டுமால்

(இ - ள்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவா மனமிரங்கிச்
செய்த நன்மை பொருந்திய உதவி சிந்தென்னுலும், ஆராயுமிடத்தில் அவவுபகாரத்
திறனோ அளவிலலையாகும் எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால்
அந்நனறியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தலவேண்டுமெ ள - று -

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள்களால் நனறிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே. செயநநறியறிதல்.

“செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும-வானகமு மாற்ற லரிது
காலத்தி னாற்செய்த நனறி சிந்தெனினு-ஞாலத்தின மாண்பு பெரிது
பயனறாககா செய்த வுதவி நயனறாகி-எனமை கடலிற் பெரிது” —என
பதனுணாக (உச)

நனறி புரிந்தோ மற்ருருகா னவைதவா புரிந்தா ராயிடினு
மொன்று முதவி யேமதித்திட டோமபா நலவைய மற்ருகவா
யென்று மறவா திருந்திதிக விகப்பிற் கருவான மறையோனாக
கொன்று திரிவோ பிழைசிறுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்

(இ - ள்) (அவவாறு) நனறிசெய்தவாகன, பின்னெருகாலத்தில் தீமைகள்
செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நனறியையே மதித்துயாததி, அத்
தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய (ஏனெனில்) செயநநனறி மறந்த
(பாவத்) தால், கருவழித்தல, கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செய்து திரிவோ
ருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலப்போலப் பெருகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“எழுமை யெழுப்பிறப்பு முள்ளுவா தங்கண்-விழுமந துடைப்பவா நடபு
கொன்னன வினா செயினு மவாசெய்த-வொன்றுந றுள்ளக் கெடும்
எந்நனறி கொன்றாகக் முயவுண்டா முயவிலலை-செயநநனறி கொன்ற மகக்கு”
என்பதனும,

புரநாறுறு.

“ஆனமுலை யறுத்த வறனில லோகரும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசினதத் தோர்க்குய
பாபப்பாத தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொள்ளுறாக குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யநதியு மாலை யநதியும்
புறவுக் கருவனன புன்புல வரகின்
பாற்பெய புனகந் தேனெடுமயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்ஞெடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகனறலை மனறத்தக
கரபபி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்
யமலைக் கொழுஞ்சோ றாநத பாண்
ககலாச செலவ முழுவதுஞ் செயதோ
னெங்கோன வளவண் வாழ்க வெனமுநின்
பீடுகெழு நோனராட பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பலநதாச செலவன
யானோ தஞ்சம் பெருமவீவ வுலகத்துச
சானரோ செயத நனறண டாயி
னிமயத தீண்டி யினகுரல பயிற்
கொண்டன மாமழை பொழிநத
துண்பல் துளியினும் வாழிய பல்வே ”—என்பதனுமுணர் (உரு)

ஆகக் கொடுமைந தனாயளிகு மவறறை மருமான வழிகுஞ்நிலை
யாககு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோ முதனமு வரினெப்ப
நோககு மதுசெய யாதிகப்பி னுனிததுக் கருவி னமைததபயன
போககியிடையேயனவேறு பொருநதா பொருநதம் பெருமபிழையே.

(இ - ன) (நடுநிலையானது) செலவவினையையும் புத்திரப்பேற்றையுங்
கொடுக்கும் அவறறைப் பரம்பனாயாக நிலபெறவுஞ் செயயும் (ஆதலின், கேடு அல
லது ஆகக்கருதி) அவவகையநடுநிலைமையை நண்பாமுதலிய முததிறத்தவரில
(யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோகருதல செய்யாதுவிடின், பெருநகுறறடி பொருநதம் கரு
வில துடபமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது - ன்

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேல எனக் கூறினதாம் :

‘ இதனை, நடுநிலைமை

“செப்ப முடையவ னாககு சிதைவினி-யெச்சத்திற கேமாப் புடைத்தது
கேடும் பெருக்கமு மிலலல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சானரோக் கணி
கெடுவலயா நெனப் தறிதன நெஞ்ச-நடுவொரீஇ யலல செயின
சுமனசெயது சோனாகருவ கோலபோ லமைநதொருபாற - கோடாமை சான
ரோக் கணி,”—என்பதனும,

துண்பல்

“கோதி லாதவா மக்கண மக்களு
மேதி லாரவ ரியைநத தீமையா
லாத லாறறமா பிறாக னென்பதங்
கோதி லாதவாக குள திலலையே ”—என்பதனுமுணர் (உச)

இல்லி னிருநதே யைம்பொழியு மெல்லா துக்ருங் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனததைச செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமென நல்ல வினை வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளுடுக்கு முமா நுலகு றுமே.

(இ - ள்) இலவாழ்வோன் தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எவ்
லாப்போதங்களையும் அதுபவிக்குங்காலத்தில, மனவாக்குக காயங்களைத் தத்தப் போக்
கிற போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின, எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்
லாம்) நன்கேயாம். நலவினை தீவினையாக மாட்டாது (அவன்) துன்பத்தைப்பொழிக
ருந் தரும்தேவதை பொருந்தியு, தேவலோகத்தை யடைவான். ஏ - று

இசெய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்

இதனை, ஷை அடக்கமுடைமை

“நிலையிற றிரியா தடங்கியான நேற்ற-மலையினு மாண்ப பெரிது
ஒருமையு ளாமைபோ லுட்கடக்க லாற்றி-எனமுமையு மேமாப புடைத்து
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவவி - யறம்பாக்கு மாற்றி னுழை
நது ”—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

“இந்நிரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிறற்ற
சிறத்தைத்தாண் பூட்டித் திதிபெறப்பந் திப்பா
ரிமமைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தமமைத் தலைப்படுபார்.”—என்பதனுமுணாக

(உஎ)

தாமுநத் வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால
வீழ்நத் வெழுக்கத் தாழ்நிவா மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்து துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சரக்கு மதன லுயிர்தனிநும
வாமுநத் வெழுக்கத் மோம்பிடுக் வழுக்கி னிடுமபை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயரூலத்
துதித்தோராவா உயரூலத்திற பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால இழிகுலத்திற
பிறந்தோராவா ஒழுக்கமேகைவிடாதொடுகின் போகமுமுத்தியுந் தருவதற்குங் கைவி
டின் துன்பத் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும்
அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய் ஏ - று

இசெய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை ஒழுக்கமுடைமை,

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மேம்பப் படும
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேசினு மலேதே துணை
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழக்க-யிழிந் பிறப்பாய் விடும
நன்றிக்கு வித்தாக நல்லொழுக்கந் தியொழுக்க-மென்று மிடுமபை தரும்”---
என்பதனும்,

ஆசாரக்கோவை

“பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செலவம் வணப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கலவினோ யினமை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப் பென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவா ”—என்பதனுமுணாக.

(உஅ)

காமங் குறித்துப் பாலததிற கலந்த பேதை யாருளனும்
வாமங் கனிந்த பிறனமனையை மதிக்கும் பேதை யோரபயதகர்த்
ரூமங் கிழக்கு மறம்பொருளபேற சாற்று மின்ப முறாதறை
ரோமங் குதிப்பப் பிறனமனைவி கோள்கா முறுதல ருழேலே.

(இ - ள்) காமமயக்கதால், பிறமாதா போகத்தை யிசைக்கும் அறிவில்லாதினும், அழகுமிருந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிசைக்கும் அறிவில்லாதவா, தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அசுத்தினால் அப்புணாசம் யின்பத்தையும் அடையாதவராவா அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன் மனைவி தோணலத்தை விருமபுதல் மனத்திற் கொள்ளாதே எ - று

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விருமபாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே. பிறனில்விழையாமை

“பிறன்பொருளாட பெட்டொழுமபேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டாக்கணில் அறனகடை நின்றரு னெல்லாம் பிறனகடை - நின்றாறிற் பேதையா ரில்” —என்பத னுணர்ச்சு. (உக)

பனகையே பழியை பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந்
தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சாரநத் பிறனில் விழைவொழிந்தே தா
தொகையா ரறமே பொருளினபந் தோலாப் பெருமை யொடுமவாழ்வா
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறி யிடினுந் தீங்காமே.

(இ - ள்) மனத்திற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பார்க்ப் பேசினாலும், நனவிலன் றிக் கனவில் நீனைத்தாலும் தீமை விளவிக் கும் பரதாரவிசையானது யாவாக்கும் பனக் பழி பாவம் அசுநகளை யுண்டுசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும் அஃதிலலா மையானது அறம்பொருளினபங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையுறச்செய்யும் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே

“எனைத்துணைய ராயினு மென்றாந் தினைத்துணையுந்-தேரான பிறனில் புகல்
பனக்கீவ மச்சம் பழியுந் நான்கு-மிகவாவா மிலவிறப்பான கண்.
பிறனமனை நோக்காத் பேராணமை சானெருக்க - கறவெனெரு வானற் வொழு
கரு” —என்பதனுஹம்,

நாலடியார்

“காணற் குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன காலகுறையு
மாணினமை செய்யுங்கா லச்சமா—நீனிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனத் தாழ்குந்

அறமபுகழ் கேணமை பெருமையிந் நான்கும்

பிற ன்றாந் நச்சுவாச சேரா—பிறனாந்

நச்சுவாச சேரும் பனகப்பழி பாவமென

றச்சத்தோ டிநகரற் பொருள்” —என்பதனுணர்ச்சு

(க௦)

வெறுப்ப வொருவன காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற் புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறைபு மிகவளருங்

கறுப்பொன நயியா வறிவினாகள கருத்தின மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின வருவ கொனநிலை யத்தற பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ன்.) ஒருவன வெறுக்குமபடி (அருமைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செயத் பிழையைத் தண்டித்தலால் வருமபலனிலை, பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம், கோதிலும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள மனத்திற களிப்புண்டாகும், ஆதலால் பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய் எ - று

இச்செய்யுளால் சாந்தனாகவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே பொறுமையுடைமை

‘அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த நலை
இனமையு எரினமை விருந்தொர ல வனமையுள்-வனமை மடவாரப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுக்க பமே.
ஒறுத்தாகக் கொருநாளை யினபம் பொறுத்தாங்குப்-பொன்ற துணையும் புகழ்
துறந்தாரிற் றாயுமை யுடைய ரிருந்தாரவா-யினஞ்சொ ளேககிற பவா’—என்பத
னனும்,

புறநெடுக்காரர்

‘எளளிப் பிறருரைக்கு மினஞ்சொற நன்னெஞ்சிற
கொளளியைத் தாற்போற கொடிசெனினு—முளளி
யறிவெனனு ரீர லவித்தடக்க லாற்றிற
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்’—என்பதனனுமுணாக (௩௧)

ஒழுக்கா நெழிக்குய் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிமமை மறுமையினும்
வழுக்கா நனைத்து முறுவிகுது மருங்கு ளார்க்குங் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிநிறையத் தேயக்கு மிக்ஞ லேமகண்டா
வழுக்கா றுய பெருமபகையை யமரா ரிடத்தும் புரியறக

(இ - ன்.) ஏமகண்டா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல
லொழுக்கத்தை யொழிக்கும், செலவப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இம்மைச்
சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும், ஆவனை யடுத்தவர்களை யுறத்தெடுக்கும்,
துன்பமுடைய தீமயமான நரகத்திற் பொருத்தும். இக்காரணங்களால், பொறுமை
யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக எ - று

இச்செய்யுளால் பொறுமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, அழுக்காறுமை

“ஒழுக்காறாக் கொளக வொருவனறன நெஞ்சத் - தழுக்கா நிலாத வியலபு
அறனாகம் வேண்டாதா நென்பான பிறனாகம் - பேண தழுக்கறுப் பாண
கொடுப் தழுக்கறுப்பான சுற்ற முடுப்பது உ முண்பது உ மினறிக் கெடும
அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செறறுத் - தியுழி யுயத்து விடும’—என்பத
னனும்,

புறநானூறு

“பலசாண் நீரே பலசாண் நீரே

கயனமுள னன்ன நனாமுதிர திகைகவுட

பயனின மூப்பிற பலசாண் நீரே

கணிச்சிக் கூடம்படைக கடுகிறி லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவா மாதோ

நல்லவை செய்த லாற்ற ராயினு

மல்லவை செய்த லோமபுமினதுதா

னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு

நல்லாற் றுப்படுஉ நெறியுமா¹ரதுவே” —என்பதனானுமறிக (௧௨)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரா யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பபக்குங் குடிக்கெடுக்குங் கெடாத பெருநதுன பழமவினக்கும்
வடுமிக கியனற பழியென றும் வளாககு மதனாறு மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் றிரிந்தொருவா நனபொன கவரக கருத்தெண்ணேல்.

(இ - ள்) புதியவெள்ளமானது நீளையுள்ள நீராயுங் கெடுப்பதுபோல,
(ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக்
கெடுதிசெய்யும், வமிசத்தை யழிக்கும், நீங்காக் கடுதையுடையுந் விளையச்செய்யும்,
மறுமைப் பயனையழிக்கும், குற்றமிகக்கமைந்த பாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும்
(ஆதலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற கருதாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறாபொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஐ. வெண்காமை.

“நடுவினநி நனபொருள் வெண்கிற குடிபொன்றிக - குற்றமு மாங்கே தரும்
சிற்றினபம் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றினபம் வேண்டு பகா
அண்காமை செவ்வதிற கியாதெளிந வெண்காமை - வேண்டும பிறனகைப்
பொருள்.” —என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்

“தானத்திற சூரித்த மன்று தானினைநதீயிற் சால
நானத்தி லுயக்க நிற்கு மெச்சத்தை யழிக்கப் பண்ணும்
மானத்தை யழிக்குந் துயக்கின மாற்றலாக் கடிமையாக்கும்
ஊனத்தீ நரகத் துயக்கும் பிறாபொரு ளுவக்கின வேந்தே” —என்பதனானு
முணர்க. (௧௩)

கேளிர பிரிவா நடபினராயக் கெழுமு வாரு மிலராவா
மூளும் வீட்செசொ னேராக் கொழிவ ரெவரு மாதலினு
னாற் மறத்தைக் கொன்றனந்த நவைகள் செயினு மெதிநின்று
மாள் வுரைசெய யினுஞ்செய்யேன மைந்தா மற்றதும் புறங்கூறல்.

(இ - ள்) மகனே¹ (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமத்தையழித்தபு பல பாவங்
களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர விழுமபடி பழித்துரைத்தாலும்
மறந்தும் புறங்கூறாதே (அவ்வாறு கூறின) உறவினா பிரிவா நடபினராக் விளங்கு
வோர்கள் அன்னியராவார்கள, அவர்களு யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உணை
பெயிரிட்டொப்பாக்களாதலால் எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறாப பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ. புறங்கூறமை.

“அறனழிஇ யல்லவை செய்தவிற நீதே - புறனழிஇப் பொய்த்து நகை [சொல்,
கண்ணின்று கண்ணற் சொல்லினுஞ் சொல்லறக-முன்னின்று பினனோக்காச
பிறன்பழி கூறுவான றன்பழி யுள்ளுந் - திறக்கெதிரிநது கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக கேளிப பிரிபப நகச்சொல்லி - நடபாட தேற்றா தவா."—என் பதனனும்,

பழமொழி.

“பண்டின ரென்று தமனாயுந் தமலையுந்
கொண்ட வகையாற குறைதீர நோக்கியககால
விண்டவரோ டொனறிப புறனுரைபி னஃதாத
ஹண்டவிற நீயிட மாறு”—எனபதனனும்றித

(௩௪)

தகைமை யுடைய வறிவினாகள சரல வெறுப்பச தெயுமனறி
நகையும் வினாகும வெளிற்றறிவை நகிறு நனகு மதிப்பொழிகுது
மிகைசெய விழப்பந் தபுமதனூல் வினையு மறமா திகளபயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனிலசொன மைந்தா வுரையே னுரையேலே.

(இ - ன) மைந்தனே! துண்ணறிவாளா மிகவெறுக்கச செய்யும, அல்லாம
ஹும நகையையும் வினாகும, புலவறிவை வெளிப்படுத்தும், நன்மதிப்பைககெடுக
கும், மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும் ஆனபடியால் அறம்பொருள் இனபங
களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச சொல்லறக, சொல்லறக. எ-று.

இசசெய்யுளால் வினமொழி கூறாதே யெனக கூறியதாம்

இதனை, ஷ, பயனில சொல்லாமை

“பல்லா முனியப பயனில சொல்லுவா - நெல்லாரு மெளளப் படும்
சோமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீமை யுடையா சொலின்.
பயனிலசொற பாராட்டு வானை மகனெனல-மககட பதடி யெனல.”—என்
பதனனும்,

ஏ ல ள்

‘மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய
மெய்யே யுணாந்தவா தாமுரைப்பா—பொய்யே
குறளை’ கடுஞ்சொற பயனிலசொன னுனகு
மறவியின வாயினவா மற்று”—எனபதனனும்றித.

(௩௫)

வேறு

பாயபல பகைக்குந் தப்பிப பாரிடை யுயய லாகு
மேயவெக கதிசென றுஹும வினிறா தூங்கு செனறே
யாயநன றனை ததுவ கொன்றங் கருந்துயா பலவு நலகுந்
தீயவல வினையின யாதுரு செயயறக வேம கண்டா

(இ - ன) ஏமகண்டா! உலகத்தில எவ்வகைப்பட்ட பகைகட்குந் தப்பிப
(பிழைத்தாஹும) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப பிழைத்த
லரிது.) எப்பிறப்படைநது எவகுற்றஹும அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நனமை
யை முற்றமுறித்துக கொடிய துன்பங்களைக கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்
கையும் (எவாக்குரு) செயயவேண்டா. எ-று

இசசெய்யுளால் தீமை செயயறக எனக கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, தீவினையசசம

“தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்
வினப்பகை யுறாரு முயவா வினப்பகை - கீயாது பினசென றமும்

தன்னை தான காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந - துன்னறகதிவினைப்பால ”
என்பதனாலும்,

நாலடிபாரி.

“பலலாவு ஞாயத்து விடினுங் குழங்கன்று
வல்லதாந தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொலைபை
பழுவின்யு மன்ன தகைத்தேத்தற் செய்த
கிழவினை நாடிக் கொளற்கு ”—என்பதனாலும்,

குண்டலகேசி.

“வாயுவினை நோக்கியுள மூண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாகக்கயது வேபோற்
நீயவினை நோக்குமியல சிந்தனையு மில்லாத
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம் ”—என்பதனாலும் மறிக (கக)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வெரண்பழக தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தனனற பெருக்கிய பொருளாக ளெல்லாரு
சீருற யாவா மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிறறி
யாருமொப் புரவாற கேடுண்டாயினு மதுவு நன்றே

(இ - ள்) நீ பெருமுயற்சியாற் தேடிய பொருள்களை யெல்லாம் (பலாகும்
பயன்பெறுமபடி) ஊர் நடுவிவிருக்கருந் தடாகமும், ஒளளிய பழத்தையுடைய மரமும்
போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவி, முறைமைப்படி நிற்கக்கடவை,
பொருள்கிய நலம் விளைப்பதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னா நலம் விளைகரு மாதலின்)
அதுவும் நலவதேயாம் - எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஒப்புறவறிதல்

“தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாநதக்கார்க்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீநிறைந் தறநே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு
ப்யுனமர முளஞாப் பழுத்தற்றாற் செல்வ - நயனுடை யான்கட் படிந்
ஒப்புரவி னுலவருங் கேடுஎனி னன்஁தொருவன-விறுக்கோட் டக்கதுடைத்து.”
என்பதனாலும்,

நீதிநெறிவின்கூடம்

“கண்ணைக் கருமபா நகைமுக்கமே நாணமலரா
வினமொழியின் வாயமையே திகையா—வண்ணை
பலமா நலங்கனிகத பண்புடையா ரன்றே
சலியாத் கற்ப தரு ”—என்பதனாலும் மறிக. (க௭)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூறு
திரப்பினை நிரப்ப னன்றா மிதனினை ருவ தாரு
மிரப்பவ விலனென் றாந வியம்பிய வெவ்வரு சொல்லென்
திரப்பினும் பிறாபாற் கூறு திரக்கமொ டுதன, மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனை ! (உன்னிடத்தில வந்து) யாசித்தவன் வீணாய்
[வெறும்கையனாயிச் செல்ல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்வே

னென்னுந் துக்கரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தான் லறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உணனை) வருந்திக் கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவனேபேறிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவாணாகவிரு எனக்கூறியதாம் (க.அ)
அருத்தியி லிலனென னொழு னனித்தலு மிலனென நபரா
லுரைத்தில னாகச் சால் வுதவ்வு மேற்கின ருனும்
வருததுற விலனென னுமை வழங்கிட வுரைவில செல்வம்
பொருத்தலு மொன்றி னென்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்

(இ - எ) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றாயாமூனனா (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தரன்) பிறரிடத்தொஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்தோருக்கு வருத்தமுறம்படி இல்லையெனனதை கொடுக்கும்படிபெருஞ்செலவத்தை யுளித்தலும், ஏற்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிற்றதும் எ - று (க.க)

நலமிரு ரெலவம் பெற்று நலஞ்சுர வினரைக் காத்த
லிலன்ற மாதி சீர்த்தி யிலனெனப் பிறாசொ லெவவ
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வயியனை யிலனென நெளனா
தலாபுகழ பயனும் வேண்டி னுக்கையு மறிக்க மைந்தா

(இ - எ.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டொயின், நன்மை மிக்க செலவத்தையடைந்தாந் தரித்திரனாகாததிலன், அறம் பொருள் இன்பங்களா லாகிய கீர்த்தியடைந்திலன், என்று பிறா சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்ருப் பாரதாயினும் இரப்போனே யிலன் வறியனானே யென்றிகழந்திடாமல் உன் சீர்ததையுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய் எ - று

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, ஷெ, ஈகை

“நல்லா நெனினுந் கொளந்து மேலுலக - மிலலெனினு மீதலே நனறு

இலனென்னு மெவவ முளையாமை யீதல - குலனுடையான கண்ணே யுள்” —
என்பதனனும்,

புரநானூறு

“தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யினறி
வெண்குடை நீழற்றிய வொருமை யோற்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கமொ பாகஞ்ங் கல்லா வொருவற்கு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல லாமொரெக குமமே யதனற
செலவத்தப் பயனே யீத
றுயப்பே மெனினே தப்பின் பல்வே” —என்பதனனும் (சு)

சா.தலவந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லினயிப்
பூதல மிறக்குங் காறும் புகழுடம் நிருக்கு மந்தக்
கோத்து புகழின யாகக்கை கொடையிறை செல்வங் கூர
வாழ்தலை யுடையா றுணரே வானமும வணக்கு நீரா

(இ - ள்) (பூதவுடமபழிய) மரணமவந்து நோந்த விடசுதும் தனக்கோரழி
வின்றி, பூவுலகமிருகடுமெலையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புக
ழுடம்பைத் தமதீசையாற் சிறப்புற வளர்த்துநாழ்வாகளே (மண்ணுலகத்தாரே
யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்பட்டதக்கவாகள எ - று

இசெய்யுளால் கீததியைத்தேடி எனக்கூறியதாம்

இதனை, தெ, புகழு

“ராத விசைபட வாழத் ததுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிராகரு
ஒன்று வுலகத் துயாத புகழல்லாற - பொன்றது நிற்பதொன் நில
நிலவரை நீள்புகு மாற்றிற் புலவரைப - போற்றது புத்தே ஞாலு
நத்தம்போற கேடு முளதாருஞ் சாககாடும - வித்தகா கல்லா லரிது.”—என்பத
னனும்,

தூயாமணி

“ஒருவன திரண்டி யாககை யூனபெய்து நரம்பு போத்த
வருவமுடி புகழு மென்றாக கவற்றினு ஞாதின வந்து
மருவிய யாககை யிகுதே மாயநதிற் மற்ற யாககை
நிருவமாக துலக மேத்தச சிறந்துபின் னிறகு மனதே” —என்பதனனும்
(சக)

பொருட்பால் - அரசியல்

உனாசெயு மறத்தி னொரு லொருகுடை நிழற்ற முந்நீத
தனாமுழு தாள வேண்டிற் தகைபெறு மமைச்ச நாடு
புளையறு மரணே மிகக பொருளபடை நடபென றுறும்
வனாசெயப படாத யாககை யுறுபபென மதிததுக கோடி

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்குழந்த உலகமுழுவதை
யும் ஒருகுடைகீழ் அரசசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சம் நாடுமருற்
மற்ற அரசனும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆதும் அள
விடப்பட்டாத உன சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொளவாயாக எ - று

இதுமுதல இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும்
அரசியல் கூறுகின்றன

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்

இதனை, தெ, இறைமாட்சி

“படைகுடி கூழமைச்ச நடபர ன்று

முடையா னரசரு னேறு” —என்பதனனும்

(சஉ)

வினையினஞ் சாரமை நிறறல் வினைஞருக களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாணமை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளா மாண மற்றும் வேந்தருக கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளாகத்தலும்,
செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கவலி) அறியும், விளைவிறஞழின்

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டுகளையும், வெவ்வித கொலைமுதலிய திமைகளோ
நீக்கலும், தொடுத்த கரும்த்தை விடாத மானமும் ஆகிய வியையாவும் அரசாங்கக்
கியற்கையாம் ஏ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“அஞ்சாமை யீகையறிவோக மிந்நானகு - மெஞ்சாமை வேந்தர கியலபு
துங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று - நீங்கா நிலஞ்ஞ பவறகு ,
அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா - மான முடைய தரசு ”—என்பந்
னனுணாக (௪௩)

குடிதளா வுறற காலைக கொளபொரு ளாழி லொன்றும
விடுவது செய்து தங்கள விழுக்குறை முறைசொல் வாரககுத
தடையறக காட்சி நல்கித் தண்ணிய வினொரால் காட்டி.
வடுவற விழு ததுச சொல்லவா வனமொழி பொறுதது லேணடும.

(இ - ள) தனகுடிசை தளாசியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும்
ஆறிலொருகூற்றுக் கட்டமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது ஓபரிய குறை
பாடுகளை முறைப்படிசொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தண்டயின்றிக் காட்சிசொடுத்தும்,
குளிராத இத் வசனங்கூறியும், உணமையைக் குற்றமற விடுத்ததுச சொல்லோருடைய
கடுஞ்சொல்லு (வெஞ்ஞாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசுசெய்யவேண்டிம் ஏ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“காட்சிக் கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன - மீக்கூறு மன்ன னிலம் [லகு -
செவிகைப்பச சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன - கவிகைக் கீழ்த்தக்கு மு
கொடையளி செங்கோல குடியோம்ப னானகு-முடையானும் வேந்தரக் கொளி.”
என்பதனுணாக (௪௪)

செருவினொடை டலலாக கொன்று திறைகொண்டி நாடு காத்ததுப
பொருளினே யீட்டிக் களவா புல்லல்லா சுற்ற மாதி
பருகுந் லிலாமைக் காத்துப் பழிவற மாதி மூன்றின
மருவுற விடுததுச செங்கோல வளர்ப்பது மாட்சி யாமே

(இ - ள) போரூனையிற் பகைஞராவதைத்து, கப்பமவாங்கி, தன்னாடடைப்
பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரா பகைவா சுற்றத்தார முதலியோரால்
அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அருந்தனாற் றியோ முதலிய வனாகக் கருபு) அறத்
திலும், (படையரண முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக
துகாச்சிமுதலியவற்றை ளாப்படுத்தும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெய்து
செங்கோலை வளர்ப்பது மாட்சியையாம் ஏ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வருத்தலும் வல்ல தரசு ”—என்பதனுணும்,

தீரிகடுநீர்

“பகிநிமை சான்ற பட்டயும் பலாதொகினு
மெத்துணையும் மஞ்சா வெயிலரணும—வைத்தமைந்த
வெண்ணி வல்லா விருந்தியு மிமமூன்று
மண்ணுளும் வேந்தர குறுப்பு ”—என்பதனுணுறிக. (௪௫)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால யானை பாயமா வனபடைத தொழினூ லாதி
பையவே கற்றுக் கற்ற பண்பின் ரோடு நாளு
முயயவே பளவ ளாவி யுரைத்தவா நிறறல வேணடெ.

(இ - ள்) தருமநூல் நீதிநூல இரத கஜ துரக பதாதிததொழினூலாகிய சகல
கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெலலகற்றறு, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு
நாடோறும் உச்சிவிசுருமபடி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய எ-று

இசெய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூற்றிதீதாம்

இதனை, ஐடி, கலவி

“கறக் கசுடறக் கறபவை கறற்பி - னிறற வதற்குத் தக் [கரு
எண்ணெய்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவலி ரண்டெ - கண்ணெய்ப வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா வென்னெருவன - சாந்துணையுங் கலலாத வாறு” —
என்பதனானும்,

புரநானூறு

“உறறுழி யுதவியு முறுபொருள கொடுத்தும்

பிறறைநிலை முனியாது கற்ற னனநே

பிறப்போ ருனைய வுடலவற றுளஞ்ஞ

சிறப்பின பாலாற ருயுமனை திரியு

மொருகுடிப் பிரந்த பலலோ ருளஞ்ஞ

மூத்தோன வருக வெனஞ்ஞ வகரு

ளறிவுடை போனா றாசுஞ்ஞ செலலும்

வேற்றுமை திரிந்த நாற்பா லுளஞ்ஞ

கீழ்ப்பா லொருவன கற்பின

மேற்பா லொருவனு மவன்கடபடும” —என்பதனானும் (சுசு)

உடலவயத தாகுஞ் சாதி யுயாந்தவா சாதி தாழ்ந்தோர்

திடமுற வுயிரி னோடு செலலுறுங் கலவி தமமா

லடாதரும் பெருமை யெய்தா ராதலா லக்ககண ணுக்கித்

தொடாபுறுங் கலவி கலலாத தொழிலினை விடவே வேணடெ

(இ - ள்) உடல வயததாலுண்டாகுஞ் சாதியிலுயாந்தவரும் சாதியிறழ்ந்த
தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரினுடன் செலலுக்கின்ற கலவியால் அடையும் பெரு
மையை யடையமாட்டார்கள் ஆனபடியால் உள்ளக்கண்ணுக்கித் தொடர்கின்ற கலவி
பைக் கலலாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிசுச்சேதமாக ஒழிக்கவேணடெ - ள் - று

இசெய்யுளால் கலலாமையொழிக் வெனக்கூற்றியதாம்

இதனை, ஐடி, கலலாமை.

“நுண்மா ணுழைபுல மிலலா னெழினில - மண்மாண புண்பாவை யற்று.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கலலாதா கீழ்ப்பிறந்து - கற்ற ருனைத்திலா பாடு” —
என்பதனானும்,

இன்னுநாற்பது.

“கல்லாதா னாருங் கலிமாப பரிபிணன

அலலாதான சொல்லு முனையின பயனினை.

இல்லாதா னல்ல விழைவினா வாகுகினா

கல்லாதா ன கோட்டி கெடாள்” —என்பதனுமுணாக

(சஎ)

வறுமையான மடமை தன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாக் கற்ற வுணர்வினை வளாககு மெனறு
மறுதியில் லாத வினப மீடமொ தலினாற் கற்று
மறுவறு மொழுகக் முள்ளா வாயமொழி கேடடல வேணடும்.

(இ - எ) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாசுலப்படுகாலத்
தில், தேறுதல் செய்யுந் துணையாகும் கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும் எக்காலத்
தும் அழிவிலலாத இனபத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிநது குற்றமற்ற
நல்லொழுகக் முள்ளவாகளுடைய வாயமொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - று.

இசெய்யுளால் கற்றறிநதா சொற்கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கேள்வி

“செவியுணர்விற கேள்வி யுடையா ரவியுணர்வி - னுணராரோ பொப்பா நிதது.
கற்றில் னாயினாற் கேட்க வொடொருவற் - கொறத்தி னூற்றாற் துனை
இழுகக் லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே - யொழுகக் முடையாவாயச் சொல்
வளைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும்” —என
பதனாறும்,

அறநெறிக்காரம்

“மறவுறையுங் காமத் தையு மயங்கப்

பிறவுறையு மலகிய ஞால, —தறவுறா

கேடருந் திருவுடை யாரே பிறவியை

மீட்குந் திருவுடை யா” —என்பதனாறும்.

(சஅ)

இழிந்தவ னுபாநத தொனைய யியம்பினு முயாநதோன வாயி
னிழிந்ததொன றுயிலு முள்ள வியலப்பற் தோமபி நீக்கிப்
பொழிந்ததென்ப பிறாதாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்ததெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொள்ப புகறல் வேணடும்

(இ - எ) இழிந்தவனவாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்
தவனவாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வாளை நோக்காது) சொல்லின்
பொருளையறிந்து (நனராறால்) உட்கொண்டு (அனராறால்) விலக்கி, பருப்பொருட்
டாகப் பிறாசொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற்
பொருள்விளங்க (அதினதுண்பொருளு)ச் சொல்லுதல் வேணடும் எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் துணைநிற்பயில் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, அறிவுடைமை

‘எப்பொருள் யாயாவாயக் கேட்பினு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவு.
என்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய - துண்பொருள் காணப்
தறிவு.’ —என்பதனாறும்

(சக)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியலப்புட னொழுகு கின்ற

ரவ்வகை யொழுகக் கினறே யழிவன் வருமுன காத்துத்

தவவெனும் பழிபா வங்க டபுதியெய தாமை யஞ்சிச
செவவிய நெய்யி னுளுஞ் செலுநதுக பொறிக னேரதும்

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவர்கைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிடின்வனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்த, கெடுதியாகிய பழிபாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்த ஐம்புலனகளை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்தக் எ - று

இதனை, ஷ, ஷ

“சென்ற விடத்தாற் செலவிடர் தீதொர்இ - நன்றிப்பா லுயடப தறிவு
அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - தஞ்ச லறிவாா தொழில்
எதிரதாக காக்கு மறிவினாக கிலலை - யதிர வருவதோ நோய,
எவவ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவவ துறைவ தறிவு.”—என்பதஞ்ஞனாக.

நலமிக வுயர்ந்தோர் தமமை நனபுறத் தழுவிக்க கொளக
நிலனிய கயத்துப பூவை நிகாந்தரா துயர்நத் கோட்டடி.
னலரென வவாபா னிறக வாககமிக கடுதத காலே
மலாவதும் வறங்கூர் காலேக கூமபலு மொழிக் மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! நனமை மிகமுயர்ந்தோர்களை நடபுறம்படி தழுவிக்கொள வாயாக அந்த நடபை (முனமலாந்து பிறகுவுயும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல, மிக்க ஆக்கக்காலத்தில ஆதெல்லாம் மிக்க வறுமைக்காலத்தில வித்தெல்லாம் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே பிறர்க்கு) உயர்ந்தகோட்டின் மலர்போல (ஒருதன்மையாக)க் கொண் டொழுஞவாயாக எ - று

இதனை ஷெ ஷெ

“உலகந் தழீஇய தொடப மலாதலுந
கூமபலு மிலல தறிவு”—என்பதஞ்ஞம,

பழமோடி

“அறிவினான் மாட்சியொன் நிலலா வொருவன்
பிறிதினான் மாண்ட தெவனும்—பொறியின்
மணிபொன்னுஞ் சாரத்ம மாலையுமற் றின்ன
வணியெல்லா மடையிற பின்”—என்பதஞ்ஞமறிக (இக)

அருந்தவா குரவா முலவேனா நதன நுயர்ந்தோர் தமபாற
மிறுந்திய ஸனாக மினமை சொருக்குலேன டியபக கததும்
பொருந்திய பொருளகொ டாமை பொருங்கிய வெருளி காமம்
விருந்துசெய கழிகண் ணுடட. மிவைவெல்லாம் விடுக மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருக்கள்தந்தைதாய முதலியும் மூத்தோர்கள, வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக் குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளாதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிரக்கக்கடவாய (இவை குற்றமுடையன வாக வின்.) எ - று.

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் தவறெழுதித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷே குதறங்கடி தல.

“செருகஞ்ஞ சினமுஞ் சிறுமையு மிலலா - பெருகம் பெருநித நீதது
இவறலு மாண்பிறநத மாணமு மாலு - வுலகையு மேத மிறைக்கு”—என்பத
னனறிச (௫௨)

வேறு

குதறம் புரியா திருநாடிறா குதறங் களைக் சிமிழேகனுங்
குதறம் புரியிற சிறுநெரிவைக் குவையை யழிக்கு மாநீதேபொற
பற்றும பெருவாழ விரையழிக்கும் பகைவாக் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா னானு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (நீசிறிதுங்) குதறஞ்செய்யாதிருநா டிறகுடைய குதறங்களைத்
தீக்கக்கடவாய் சிறிது குதறமேனுஞ்செய்சால, சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக்
கோற்பொறைத் தக்கிக்கும் வகைபோல, பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும், பகைவாக்
குச செல்வ மிக்கசெய்யும் [தன்னை யெரியாக்கும்], ஆயுளமுழுதந் தீராப்பிணி
யால் வருத்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும் எ ஃறு

இதனை ஷே ஷே.

“வருமுன்னாக் காவாதான வாழ்க்கை யெரிமுன்னா-லைத்தூறு போலக் கெடெம்
தனகுதற நீக்கிப் பிறகுதறங் காண்கிற்பி - நெனகுதற மாரு மிறைக்கு”—
என்பதனனறிச (௫௩)

கன்று மினிய பொருளில்லவுங் காத்தல் பனகவ ரழிபாமே
நன்று னாகாக் நினையென்று நனகு மதித்து வியவறச
நனழி பயவா விரையிரையு நனனனு மகந்தான முடியற்க
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டியு டினை

(இ - ள்) காரியசிக் திவேணமொயின, விருமப்பபடும அசையுடைய இனிய
பல பொருள்களையும் பகைஞ்களறியாமல் நனஞ்சு அதுபலிக்கக்கடவாய் தீர்த்தி
விளங்கவேணமொயின உன்னை நீயேமதித்து இறுமாப்பதைவிடிக் மகிமை விளங்க
வேணமொயின நன்றியைத் தராத் (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யுமவலோ
மென்னுந்) துரங்ககாரத்தினுற செய்யாதொழிக் எ - று

இதனை ஷே ஷே.

“வியவறக் வெஞ்ஞானுறந் தன்னை நயவறக்-நன்றி பயவா வீனை
காத்தல் காத்தலறியாமை யுயக்கிற்பி-னேதில வேதிலா நூல்”—என்பதனனும்,

திரிகநிகம்

“தன்னை வியத்து தருக்கலந் தாழ்வினறிந்
கொன்னே வெருளி பெருக்கலு—முன்னிய
பலபொருள் வெல்குஞ் சிறுமையு மிம்முன்னுந்
செல்வ முடைக்கும் படை”—என்பதனனும் (௫௪)

நுணமை யறனு மிகத்தெளிநது நூலி வியலடி முலகியலடிம
வண்மை யுறத்தேற மிடுமாறறல் வல்ல ராகி வளாலேச
திண்மை யறிவா யுள்ளமுதிரநதோ சேர நனகு மதித்தடுக
வெண்மை புரியா துயர்த்தடுக வியம்பும் வழியே தினறிடுக.

(இ - ள்) அகிருக்கும் தருமங்களையும் மிகவுமாராயந்து, சாஸ்திரவியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணரத்திடுமீ ஆற்றலில் உலலாராய, வளாகின்ற குணத்திலும் உறுதிப்பட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோனா யறிந்து உயாவாக மதிக்கக்கடவாய், (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேனமைப் படுத்தக் கடவாய், (அவர) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய் எ - று

* இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உயர்ந்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

“அறன்றிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேணமை - திறன்றிந்து தோந்து கொளல் தம்மிற பெரியார் தமரா வொழுஞ்சுல-வண்மையுள்ளெல்லாந் தலை” —என்பதனானிக.

மழையின் மிகுதி மழையினமை வளிதிப் பிணிபால வந்ததுயா குழைநீர் லமரா தக்காரைக் குறித்துச் சார்தியாறகடியா விழையில் பகைவா களவாவினை செய்வார சுற்ற மிவாகளிணம் பிழையை டுபாய நானகானும் பெயாசுகும பெரிய ரென்றுதுணையே.

(இ - ள்) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றாதல் - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவிலலாத் தெய்வத்தையும் சித்தியாளனாயுங்குறித்துப் பரிசாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத் பகைஞர்களை - திருடர்களை - தொழிலாளர்கள் - உறவினர்களை ஆகிய விவாகளால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாம்பேத்தான தண்டனங்களாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“உறந் நோய நீக்கி யுறஅமை முறகாக்கும்

பெற்றியாப் பேணிக் கொளல்” —என்பதனானிக

(ருக)

நற்பான மையினுற தேவர்களா னண்ண லாகு மெதிரவியையை யுறபா தங்க ளானறிந்தே யொழிப்பா மனித ரால்வருவ பெறப்பர் ரவரின கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற புகழறிந்து பிறபா லுறச்செய குவர்த்துற பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிகால விக்கினங்களை முறகாட்டுங் குறிக்கின்றிந்து (பரிசாரமுதலிய) நற்கருமங்களாலொழிப்பார்கள மனிதரால் வருந் தீங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆயநத்திந்து தவிர்ச்செய்வார்கள ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“ஆரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்” —என்பதனானும்,

கீவகநிந்தாமணி.

“பாலவளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக மெல்லாந் கோலவளை யாமற காத்துண குடைநிழற் றுஞ்ச னோக்கி தூல்வினை தனைய துண்சொற புலவரோ டறத்தை யோம்பின மேல்வினை யாத வினபம் வேந்தமற நிலை கண்டாய்” —என்பதனானுமுணர்ச்சு.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனு
மிலலை யெனும்வல விழுந்தையரு டெள்ளும் விடருந் தூரததாகளுந்
சொல்லு நடரு முதலாகத் தொகை குழுவைச் சோந்தொழுகின்
புலனு மறிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழ்மாதே

(இ - ள்) (தாரதாளஞ்செய்யும்) நலவினைக்கு நற்பயனுந் தீயவினைக்குத் தீப்பய
னும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமுடாகளும், இக்கழத்தக
காமிகளும், தூரததாகளும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தநெழுழி லாளரும் முத
லாகச் சோந்த (சிறிந்ததார) கூட்டத்தைச் சோந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புந்
நினை மூற்றி (ஆவாக்ளைச்சோந்தோன) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களை யுங்
காத்தியோடு கெடுபொருள் எ - று

இச்செய்யுளால் அறப்பாசை நிரேகியாதே எனக்கூறியதாம்

இந்நீ, நெ, சிறுநினைஞ்ஞேரானை

“சிறிந்த மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்,
நலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுக் மாந்தாக் - கிணத்தியல்பு தாகு மறிவு
நலவினத்தி னூங்குந் துணையிலை தீயினத்தி-ன்னலற் படுபதனூஉ மில்”-என்பதனும்,

நாட்டரண்கீட்டகை

‘மொய்சிதைக்கு மொறுமை யினமை யொருவினைப்
மொய்சிதைக்கும் பொன்னோல மேளினையப் - பெய்த
கலன்கிதைக்கும் பாலின கலையைச் சூலஞ்சிதைக்குங்
கூடாகட கூடி விறை - என்பதனனுமுணராக

(இங்)

செய்யும் பொழுதே யழிப்பொருளிற சிறப்பு கெடப்ப திரையு வுள்ளால்
றுபய வுதவி வழிபயக்கு மொணமை வினையைத் தோநதுநத்தி
னை மகனற் வினத்தோடு மாயந்து தனிதனும் புரிந்திக
வெயய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க

(இ - ள்) (நோதொழிலை) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு
மிகப் பொருளாவது ஒத்தப்பொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள
நலவினையை, ஐயந்தாந் நலவினத்தோடு யோக்கிதாவது (நீயே) தனித் து மனத்திற்
கருதியாவது செய்வாயாக பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக்
குந் தொழிலைச் செய்வாதே எ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இந்நீ, நெ, தெரிந்துசெயலவகை.

“அழிவனூஉ மாவனூஉ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்
தெரிந் தவினத்தொடு தோநதெண்ணிச் செய்வாக-கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.
ஆகக்க கருதி முதலிழக்குஞ் செயலினை-பூக்கா ரறிவுடையா”-என்பதனறிக்.

வலியே காலம் வினையிலற்றான மாற்றான நனக்கு முனக்குமுன
பலவா நிலையும் வினையொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனும்
வல்லவாப் பயனு முகலனை கது மொரந்து தெளிந்தே வினையெய்த,

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முள்ள பலவதையாகிய தாரதமமியமும், தொழிலைத் தொடர்ந்தும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், நீங்கா விக்கினத்தை நீக்குவதும், செயமடைதலும், செய முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக எ - று

இதனை, றெ, றெ

“வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்

பாததிப் படுப்பதோ ராறு” —என்பதனானறி

(௧௦)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பேணு வினையே பயனறிநீகா
மரிய வினையே பின்றுயர மாகு வினையே புரிந்தாலும்
பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா
முரிய வினையை விடுத்தாலு முல்வாப் பெருமை யொழியுமே

(இ - ள்) மிகக் முயற்சியா லாகுநதொழில் - பயனற்றாத தொழில் - அற்பப் பயனற்றாதொழில் - பின்பு துன்பம் விளைகருநதொழில் ஆகிய இவற்றைச் செயதாலும், மிகக் முயற்சியாலாகுந தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரி டையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும் எ - று

இதனை, றெ, றெ

“செயதக்க வல்ல செய்ககெடுஞ் செயதக்க

செய்யாமை யானுங் கெடும்” —என்பதனானறி

(௧௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட கையனிட ததுங் குளிர்சொற் செவ்வி யானம்
னடுத்தப் பிறரோ டமராற்றி யயார்தா னிவர்பாங் கினுமலேறு [9]ய
படுத்த றுணையாம் படையினின பகுதி யொடுசே ரானிவாக்
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரா னிவாழீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்

(இ - ள்) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சேரம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போராசெய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாம்வுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உனோடு முணக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்முன்னுபாயத்தால் வசப்படாத வாகளும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக் எ - று.

இதனை, றெ, றெ,

“எண்ணித் துணிக் கருமக் துணிகதபி - வெண்ணுவ மென்ப நிழக்கு

ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநிறு - போற்றினும் பொத்துப் படு” —என பதனானறி.

(௧௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூனறையு
மெலியா ரிடத்துச் செய்திடலு மெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வகுக்கின வேந்தாக் கவைமைந்தா
நலிவா மதனு லவரவாபா னடத்து முறைதோங் கியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைநதனை! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான சாம் பேத வுபாயங் களையும் மெலியவரிடத்திற் செயதாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செயதாலும் தலை அரசாங்கு கேட்டை விளையும் ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க, வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக எ - று

இதனை, ஓடி, ஓடி

“நன்றற்ற லுள்ளந் தவறுண்டவரவா - பண்பறிந் தாற்றாக் கடை
எள்ளாத வெண்ணிச் செயலவேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா தலை”
என்பதனாலும்,

படிமொழி

தற்றுக்கித் தன்னுணையுந் தூக்கிப் பயனுறுக்கி
யற்றது கொள்க மதிவல்லா—ரற்றதனை
யாதானு மொன்றகொண்டியாதானுஞ் செயதக்கால்
யானானு மாகி விடும்—என்பதனாலும்

(கூ)

வினையின் வலியா திகண்ணுகும் வேறு வேறு சா தூக்கி
நினது வலிமிக குழிவினைய நிகழ்த்துந் நிகர்த்த காலத்தாய்
புனையும் வென்றி யுருவிழ் புகழ் பொருந்து மதன லவலிடத்து
வினையுந் தோலவி யுருநுபுறந் விடத்தும் வினைய பெண்ணாக.

(இ - ள்) தொழிற்பல முதலிய நான்களையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பல
மானது மிகுளுள காலத்தில் தொழில் செயயத் தொடங்கு (செயம் விளையும்)
ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும் ஆனபடியால்
அப்பொழுது வருகத்தினத் தோலவியுண்டாகும் வலிசுன்றிய காலத்தாக் தொழில்
புரியக் கருதற்க எ - று

இதாமதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஓடி, வலியறிதல்

“வினாவலியுந் தனவலியு மறநுன வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண முரிந்தா பலா” — என
பதனானறிக

வினையின் வலியாதிகண்ணு கெனத்து - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன்
பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம் (கூ)

குறைந்த வலிய ராபிடினுங் கொற்ற மைந்தா பலாகூடி
னிறைந்த வலியென னுமதன னேரா தொழிக் பலரொடுஞ்
துறைந்த லுக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவறந் விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்) வலிசுன்றியவர்களாலும், வெற்றியமைந்த பலமந்தாகள் கூடி
மில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாத் பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை
கொள்ளாதொழிக் மனோற்சாகத்தையே பொருளாக்ககொண்டு உனக்கு அழியாத
வெற்றி வேண்டியாயின், இறந்தாலும் உனவலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி
லையுந் தொடங்காதே எ - று.

இதனை, ஓடி, ஓடி.

“பீலிபெய் சாகாடு மசிறு மப்பண்டரு - சால் மிகுத்துப் பெயின்
துனிக்கொம்ப ரேறின ருத்திற தூக்கி - னுயிரக்கிறதி யாகி விடும்” — என்பத
னானறிக (கூ)

வந்த பொருளிற காற்கூறு வருமே லீடாநீக குதறகமைத்து
மைந்த விரகா னினககாக்கி மறறைக காலே வழங்குகடு
சிறநு நெழிக ளகலாமற சேரு நெழிகள் சுருங்கியு னு
நந்த லிலதா பொப்பினுமா நாடி னதிகர செலவிழுகாம

(இ - ள) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற காற்பங்கை இனி
வரும் விக்கின நீவிதநியின் பொருட்டு இருப்புவதை, அனாபங்கை உன் செல
விரகப்போகப் படுத்தி, மறறைக காற்பங்கைத் தானாகிடகாகச் செலவீடுக, வரவு
குறையினுஞ் செலவு அகன்ற குறைதல நன்று வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும்
கேடிலலை வரவுக்கு மிஞ்சிய செல்வசெய்தல கேடனடத் தருமெனறநிக 6 - று

இதனை, ஷ, ஷு

“ஆற்றி னளவிற நீக வக்பொருள - போற்றி வழங்கு நெறி
ஆகா நளவிட்டி தாயினுக் கேடிலலை - போகா நகலாக கடை
அளவிறநு வாழாதான வாழ்க்கை யுளபோல - விலலாகித் தோன்றக் கெடும”
என்பதனும,

இந்நம்பலகார்த்த

“ஆகலி ஞாலத் தறங்காவ லாநிறநந
பேருளி னாகுப் பெறலருமை யாதரோ
வூர்நிசைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பனும்
போமலேந்த வெலலும் புகழ்” — என்பதனுமறிக (௬௬)

ஆற்றன முன்று முபாயங்க ணைரு மிடத்தோ டமைந்திடி னும்
போற்றி நினக்கு வெனையுறும் பொழுது தோநீத வினைபுரிக
வெற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
விறறுச சமாகுப் பினவாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்

(இ - ள) மைந்தனே! மூலகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விட்டத்
துடன் வாயநதாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாருங் காலமும் ஒத்திருக்கத்
தெரிந்தே தொழிலசெய்து ஒத்தகாலம் (வாயநதிராவிடின் அது) வருமளவும் எதிரா
பாத்திருக்கவேண்டும் அது முட்டிச் செய்யப்பதற்கு ஆடுகெடாய பிணவாங்குதல
போலுமென்று நீனப்பாயாச ௭ - று

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழிலசெய் எனக்
கூறியதாம்

இதனை, ஷ, காலமறிதல

“அருவினை யெனப் புளவோ கருவியாற - கால மறிந்து செயின்
காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது - ஞாலங் கருது பவா
வகக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா - தாககற்குப் பேருந் தகைத்து” — என
பதனறிக. (௬௭)

புகைமிக கியற்றித் திரிந்திடி னும் வெலலுங் காலம் வருமளவும் .
பகைமை புறத்திற றேற்றாமற் பகைவா தம்மைப் பண்போடு
நகைசெய் தமாபோற் கமந்திடுந் நாடுங் காலம் வருவனிடின்
நகைசெய் வினையை யலவளவிற நப்பா வண்ண முடித்திடுந்

(இ - ள்) (உன்பகைவா) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக் காட்டாமல் செய்கருக்காலம் வருமெல்லையும் அப்பகைவரைத் தகுதியோடு சுந்தோஷித்துச் சுமப்பவனபோலவீரு தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், சக்கப்படி செய்வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

‘பொன்னென வாங்கே புரமவேரா காலம்பாந் - துனவேர்ப்ப பொன்னியீவா செழுநகை காணிற் சுமக்க விறுவரை - காணிற் கிழக்காந் தலை எய்தற் கரிய தியைநதக்கா லநநிலைய-செய்தற் கரிய செயல்’—என்பதனானும்,

சீவநந்திநாணீ

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவவினைக் கண்ணு மஞ்சா மடப்பட வின்றிச் சூழ மகிவல்லலாக கரிய துண்டி கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிற் கோடி கூடை யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கினனாயிற் செஞ்சுத் தன்றே”—என்பத னானும்.

வாயி னூழில் வழக்கமற் மதிலை விளைத்கொன றற்கொன்று மேய துணையாயப் பலபடையு மெலிவற் பிருப்ப மதிவகழி யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற கிடக்கை நிலத்தோடு பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிகஞ் மிடனாகும்

(இ - ள்) வாசலும், துழைவாசலும் வழக்கமற்படி மதிலைவிளைத்து ஒன்றற் கொன்று பொருந்தியதுணையப் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதினும், அகழியும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கொத்த தலவாயபுயம், பரந்தீர்வா முழுடைத்தா யிருப்பதுவே பகையைவெல்லுதற்கு இடமாம் எ - று

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களாலிடமற்றித் தொழில்செய்வனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, இடனறிநல

“தொடங்கற்க வெவவினையு மெளநற்க முற்ற மிடங்கண்ட பின்னல வது”—என்பதனானும் (சு ௧௧)

ஊக்க மிலனா யினுமிடத்தோடு றற் வினைசெய் குவனாயி னூக்க முடையாக கிடனினஞ் யொழியு முகக் மிலாதவனுக் கூக்க முடையா னாயிடினு முற்ற படையும் பல்வேனு முகக் மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய யாவிடினே

(இ - ள்) ஊக்கமில்லாதவனாயினும் இடவாய்ப்பினையுத் தொழிலியற்றுவானாயின, (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானாகு வெல்லுமிடனின்றி யொழியும் இடவாய்ப்போடும் பொருந்தி வினைசெய்யானாயின ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபகைவனான செய்க்கப்படுவான் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

“ஆற்றா முற்றி யடுப் விடனறிந்து - போற்றாகட் போற்றிச் செயின.

சிறுபடையான செல்லிட்டு சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிகது விடும்”—என்பதனானும்,

பாரதவேண்பா

“வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரில் சுற்றிய
கானசேரி னுமானின கண்ணஞ்சா—வானசேர்
சிகர வனாசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா
மிகுநீரக கயஞ்சேரின மீன” —என்பதனனுமறிசு.

(எ0)

பிறப்புங் குணமு மறிவுமென்ப பேணு மிவையுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறகருங் காட்சி யொடுகருத்தெ செயிரி னுலென நினைவதமமா
னிறுகரு மமைச்சா முத்திலாரா நின்ற ராயநது தெளிந்திகெ
வறுக்கும் வினையாற் றுத்தற்பொருட்டு மறைபோ காமைப் பொருட்குமே

(இ - எ) மந்திரித்தொழின முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து
கொள்ளுங்கால, தனொருநிலை சாதிக்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய)
பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்ற சொல்லுநிவற்றைக் காட்சிப்பிர
மாணத்தாலும் அதுமானப் பிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொரு
ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக்
கூறியதாம்.

(எக)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுத்திட டவரா லீந்த வரசனரு
ன்றவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறனோ டிரிமை யுடையாளை
யுறவே வைத்தற கெண்ணினமீ தொத்த தெவாகரு நினகருத்தென
ஹவோ தெனசரு னுறவோடு மோந்தே யொருவன றனைத்தெனிக

(இ - எ) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகித்
தையும் விடுத்த அவரால் இப்போதானுமரசன் தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை
நீக்கி, தருமகுணமுடைய மறொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம்
இது எல்லோர்க்குஞ் சமமதமாயிருக்கின்றது உன் கருத்தியாது? அந்னைச் சொல்லுக
வென்று பிரமாணமாக்கக்கேட்டு (அறத்தினவழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர
மாகச் சோதித்துத்தெனிக எ - று

(எஉ)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சோந்தா னாயுமவிட டிவ்வரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிருக்கிக் கொடையோ டிரிமையுடை
யாளைப் புரத்தற கெண்ணினமீ தமைந்த தெவாகரு நினகருத்தென
ஹனப் படாமை யுரைத்ததியனச சூனொ டொப்பித் தேத்தெனிக

(இ - எ) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன்
வகையினோயும் விடுத்த இப்போதானுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடைய
வன், (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மறொருவனை அரச
னாகமுடி யோசித்தோம் இது எல்லோர்க்குஞ் சமமதமாயிருக்கின்றது உன்சம்
மதம் யாது? ஒளியாதுணைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவீத்து (பொருளவழி
யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று.

(எங)

தொன்று தொடட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமு தாடடியைவிட
டொன்று முரிமை தனிவினா னுனைக்கண யெங்கி யெனைவிடுதளா
சென்றவ கவனைக் கூடுதியேற் சிறந்த பொருளுங் கூடுதினக்
கொன்று தெனியச சூனுறவோ டிசைப்பித் தித்து ஹத்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில) பழமையேயுள்ள உரிமையாளர் ஒரு தவறாமையுடன் விடுத்து இம்மனத்தை உடனேயே மோசமுற்று (அழகுதன வருதற்கு) என்னையனுப்பினான். அவனைச் சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுகக் கருதப்படும் என்று பிரமாணமாகத் சொல்லுவீர்த்து (இன்பவழியில்) பரிசுதித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க எ - று (எசு)

வேறு

ஒருசிறிதத மேலிடே யோரமைதரா ல்வனமனைபி லேனை யோரை, யொருமையுற வழைப்பித்திங் கொப்பிழைப்பது ருழீஇயினரென றுறுத திககூவ, லொருவனிலிவ வரசனையு டெய்றுக்கமுயன றுனிவனை யொறுத்து வெறே, யொருவனைவைப்பதற்கிசைநடே, முளகருத்தென நெனசச குளொ லொப்பித் தோக

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந தரவைத்து மறவாக்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏரோ மோசஞ்செய்யக்கூடாது எனன்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நன்மைக்கொலை செய்ய எதனறித்தான (அவன் நமமைக் கொல்வதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாகச் சமத்தித்தோம் உன் கருத்தெனன! பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள எ - று

மேல் ஐந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷ, தெரிந்துதெளிதல்.

‘அறம்பொரு ளின்ப முயிரசச நான்கிள்
நிறந்தெரிந்து தெறப்படும’ —என்பதனன்றிக (எடு)
வேறு

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு பறப்பு டுடிழைப்பென
நல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல லுறுநா னுடையானே ‘சயாபு’து தெரியப் படுமைநதா
வல்ல கலைதோந தாசறநா மட்டும் வெளிநு மருவீடுமே

(இ - ள்) மைந்தனை! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றாரிடத்திலும் வெளிந் தறிவு பொருந்தும் (ஆதலால்) உயாகுடியிற் சனிந்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுக துன்புச்செய்யும் இவ்வமுதலாகிய எல் லாககுற்றங்களைப் மொழித்தது பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாண்முடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டதற்கவன. எ - று

ஆறநவைகள் காமம குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமெனபன்.

இச்செய்யுளின் கருத்தை, ஷ, ஷ.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.”*

அரியதற் ருசற்றா கண்ணுந் தெரியுங்கா - லினமையரிதே வெளிற்.”—என்பத னன்றிக. (எசு)

சுற்ற மிலரா னவாதமமைச சூழல் பழிபா மருநாணா
பற்று மிலரா குவாங்கு பண்பா தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலாதனான் முனியுந் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென றுணர்ந்து குணமிசூந்த செமமையுடையா தமைத்தெனிக.

(இ - ள) சுற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (எனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சார்கள, பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிட்டு குற்றமற்ற குணவான் கிடப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக ஆளவிட்டு (குற்றங்குறைநது) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண - மிகைநாடி மிகக் கொளல்.
அற்றுணாத் தேறுத லோம்புக மறவா - பற்றிலா நாணா பழி” —என்பதனன்றிக். (என)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொள்ப பேணுங் கருவி, தத்தமது கரும் மதுபேற்ற பிறக்கருவி கழியச் சிறந்த வல்லவிக் மருவு காத லாஸறியா மாட்டு வினையை வையறக் கொருவா தமைபுந் தேராமே யொருநா லத்துந் தெளியறக்

(இ - ள) (ஒருவருடைய) மேனமையையும் கீழமையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவாபாற) பொருந்திய உன காதலிளிமித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரிட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கரும்மே கட்டளைக் கல்.
காதனமை கந்தா வறியறியாத் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்
தேற்றக் யானாயுந் தேராது தோந்தபிற - நேறுக் தேறும் பொருள.” —என்பதனனுணாக் (என)

தோநது தெளியப் பட்டவனபாற நோந்தே வினையுந் தகவிடுங்க
தோநது தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிற்றக்
தோநது தெளியப் பட்டவனை நீர வினையை விடுமருனைத்
தோநது பகைவா பிடுகதிடுவா தேரான நெளிலே போற்றுகேடாம

(இ - ள) தீர்த்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனாகும் (இவனுக்கிதுதருமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்த சுமத்துக். (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்கூணது சுநதேகியாதே (சுநதேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான் அதனைப் பகைவா அறிந்து (அவனைப் புகழ்ந்து) பிரித்துத் தாம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரிட்சைசெய்யாது நம்பினவனபோலக் கேட்டைய வேண்டியதாம் எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடுமபை தரும்.
தேரான நெளியுந் தெளிந்தான் னையுறவுந் - தீரா விடுமபை தரும்.” —என்பதனும,

அரநேறிச்சாரம்

“பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுவகாற் போந்த
வருள்போக வாரதமென றுற்ற—விருள்போக

கூறப் படுங்குணத்தான கூர்வல்வல வேதனற்
தேறப் படுங்குணத்தி னுன்.”—என்பதனுமறிச.

(௭௧)

முன்னர்ப் பொதுவா கிபவீனையின மூள விடுதலுத தீதகறழி
நன்மை புரிநது வருமாயி னுடி யவனைச் சிறந்தவனை
தன்னில விடுகந் சிறந்தவனை சாரந்து புரிவா னிடைஇரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவியிற் பெயர்த்து நமுவ விட்டிடுக.

(இ - ள்) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில்
விடுதலு, (அதிலு) துன்பத்தை விலக்கிநன்மைசெய்து வருவானாயின (பின்னா) சிறந்த
தொழிலில் விடுவாயாக (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப் பற்றிச் செய்பவன் இடையில்
திருத்தக் குறைவடைநாலு, முற்படியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற்
புகச்செய்து கைநமுவவிட்டகடவாய் எ - று

இதுமுதலானது செய்யுள்களால் திறன்றிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.
இதனை, ஷெ, ஷெ, தெரிந்துவினையாடல்

“நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னுளப் படும
வினைவகையாற் தேரியக் கண்ணும் வினைவகையான - வேரொரு மாநதா பலா”——
என்பதனுறிக

பொதுவினை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறந்தவினை - ஒருவனை
சாதிப்பதற்குரியது (அடு)

ஆளு மரசூன பாலன்பு மவனுக் காவ தமிழறிவு
நானு மவற்றைக் கலங்காம னன்று முடிக்கு முன்துணுணிவு
முனும் வினைக்குத் தனக்கரத்தின மொய்தது பொருளின விழையாத
கோளு முடையான புரிவினையிற் குற்ற முறாது குணமேயாம்

(இ - ள்) அரசுசெய்யும் மன்னரிடத்தில அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறி
யும் விடுவோமும், அவற்றைச் சோவினறி நன்குக்கச் சாதிக்கும் மனத்துணிவும், வரும்
வினைக்குத் தன ஐகியிலுள்ள மிக்க பொருளில் வாழ்சியாக குணமும் உடையவனை
செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபாது முடிப்பவனாவான் எ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிநநான்கு
நன்குடையான கட்டே தெளிவு”——என்பதனுறிக

“கரத்திற் மொய்தது பொருளின விழையாத கோள்”என்பதற்கு, அரசுணவு
வளையற்குப்பட்டுள்ளதேற பரிதானப் பொருள் விருமபாமை யெனப்பொருள்
கூறினுமாம். (அசு)

தெளிந்த வினையிற் தெளிந்தவனைச் சிறந்த காலத் தெட்டுமவிடுக்க
வினைத் வறிவாற் தலுமிலையேன மிக்க வுரிமை நின்பாலே
தனைநத் மனத்தா னுயிடினுந் தனபாஸ் வினையைச் சாரத்தற்கு
வனைநது வினையில் விடுதலவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவனை (இதன்னைத்தெனத்) தெளிந்த
தெழிலிற் சமயம் வாய்த்துமபோதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய், உள்ளிடத்திலேயே

உரிமைமிக (அனபால்) தலைநத மனமுடையவனானும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு
மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென்) அளவிட்டு
ஒரு செரழிலில் வீடுதவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பகையவைப்பாயாக. ஏ - று.

இதனை, றே, றே.

“அறிந்தாற்றிச் செய்கிறபற கல்லால் வினைதான-சிறந்தானென ரேவறபற நனறு
செய்வானை நாடி வினைநாடிக காலத்தோ - டெயத யுணர்ந்து செயல.

வினைக்குரிமை நாடிய பினைற யவனை - யதற்குரிய னுச்ச செயல்”-என்பதன
னுணாக. (அஉ)

வினைக்கண முயற்சி தவறாது வினையன கேணமை வேறாக
நினைக்கு மவனமற நவயினையி னீங்கும் பிறரு மதினெரார
முனைக்கும் வினைஞன கோடாடே மந்திரீ ருலகங் கோடாது
தனைப்பின வைக றெறுநாடிச் சாரும் வினையு நாடுகவே

(இ - ள்) தனறெழிலிற் றளவுறுதியற்று முயற்சியானன் உரவினனூவுங்
வேற்றமையாய் நினைப்பாயின, அவன் அத்தொழிலினிறம் நீங்குவான். (அதனை
யநிந்த) பிறரும் அதனால் (உனைநகமித் தொழிலுபிரிதாரு) உடன்படார் முன்னிற
ருங் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழானாயின, பழைமைடாகிய சடல்குழ்த உலகமானது
முறைபிறழ்து. (ஆதலின்) நீ எககாவமுந் தொழிலான சோரையாராயந்து (பின்பு)
தொழிற்சோரையையும் ஆராயவாயாக ஏ - று

இதனை, றே, றே.

“வினைக்கண வினையுடையான கேணமமே றாக - நினைப்பான நீங்குந் திரு
நாடாறு நாடுக மனனை வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு”-என
பதனும்,

படிபொடி

“காட்டிக் கருமங் கயவாமேல வைத்தவ

மாகுவு ராற்ற வெமக்கனை நமாந் திருத்தன

மாப்புலா றோக்கின மயிலனனாய் பூசைச்சுக

காப்பிதெல புனமின றலை”-என்பதனும்மிடிக

(அங)

பறறும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்ததுப பாராட்டுஞ்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையற நாய் பொழியாற நமுலவாழி
னறற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாகக் மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும் பகைவாதொழின் முற்ற தேம் கண்டனே

(இ - ள்) ஏமகண்டா! பொருந்திய செலவமற்றகாலத்திலும், ஆதிரட்பைக்
கொண்டாடும் உறவினைப் பெரிய கொடைத் தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலும்
தழுவியிருந்தால் அமனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோவுவராது. செலவமானது மிகுதியாக
வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சத்தருக்களுடைய கருமங்கன முடிவுபெறு. (ஆதலின்
உறவினைத் தழுவிகொள்வாயாக.) ஏ - று.

இச்செய்யுளாவ உறவினை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, றே, சுற்றந்தழாஅல.

“பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டெல சுற்றத்தா கண்ணே யுள.

விருப்பறாச் சுற்ற யினையி னருப்பற - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

அரசியற்சங்கப்பட்டம்.

சுருதி

‘செந்தேவனு மின்சொல்லு மாற்றி னெக்கிய - சுற்றத்தார் சுற்றப் படுப்.
காக்கை கரவா கரந்தினு மாக்கமு-மன்னரீ ராக்கே யுள்’—என்பதனும்,

பழமொழி.

“அல்ல லொருவற கடைதக்கான மறவறகு
நல்ல கிளை ளெனப்படுவ—நல்ல
வினமரபின மறதனை நீக்கு மதுவே
உனமர மாய மருந்து”—என்பதனும்.

(அ)

வேறு

‘பெருமிதம். பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய வினபந
தருமிகு களிப்பின மூழ்கிக் தவருநி னேம கண்டா
வருமிகு பொச்சாப பந்த மறவியா னினனைக் காத்துப்
பொருமிகு புகையை வெல்லும் பொருளெல்லா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) எமகண்டா 'காவருணம் - மிகச்செல்வம் - கட்டிழகு - விடய
போகம் ஆகிய விவற்றில் அகிலோகமபற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின, அளவிறந்த மகிழ்ச்சி
புண்டாகும் (அமமகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமையினால் மறவியுண்டாசுகும்) அமமற
விடயம், உன்னகாதது, பொருமியும் மிகப்புகையை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்
கூடியும் இழக்கச் செய்யும் எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிகுணம் ததைவிடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, பொச்சாபாமை.

“இந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த - வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோவு
அச்ச முடையாக கரணிலை யாக்கிலை - பொச்சாப புடையாக நன்கு
முன்னுறக் காவா திழக்கியான நயப்பிழை - பின்னு நிரந்தகிலிவம்”—என்பதனும்
(அ)

உறநிடு மாற்றன மூன்று முபாயங்க ணன்கு நன்மை
பற்றிய தொழில்க னெநதும் பண்புறு குணங்க ளாறு
மறறைய வளைத்துங் கேடாம் வளாபிறப் பேழன் காறும்
பற்றிடு நன்மை யினதும் பாழ்த்தபொச்சாபபுச்சாரின.

(இ - ள்) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிகுணம் பொருந்தாமையின், பொ
ருந்திய மூலகைபாற்றலும், நாலவகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும், மறறையயாவுங் கேடாம் அவனுக்கு வளாகின்ற எழுபிறவிகள் வளாயிலும்
அடையத்தக்க நற்செய்கை யிலையாகும் எ - று

ஆறறல் மூன்று—அறிவு, ஆணமை, பெருமை
உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்
தொழில்கள் ஐந்த—எளியமுயற்சி, பயனவிலாவது, பெருமையன் நற்குது,
சந்தேகமில்லாதது, பின்னணமை பயப்பது

குணங்கள் ஆறு—அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, காக்கணயம், வாயமை, மாட்சிமை

இச்செய்யுளின்கருத்தை, தெ, தெ.

“புகழ்நதவை பேரறிச் செயல்வேண்டு செயயா
திகழ்ததாக்க செழுமையு மில.”—என்பதனும்.

(அ)

நெகிழ்ச்சியொன் றின் றிச செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சியெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாகை யில்லை
புகழ்ச்சியிற் கெட்டா தம்மை யெண்ணு தல செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைத்து ருத வண்மைவந தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக்
காரியத்திற் சிறிதும் மறவிகருணமினறிப் பிரவேசித்த, சோத்தியையுண்டசெய்யும்
முயற்சியெய்து கொண்டிருந்தால், (அதமுற்றிப்) பயன்கொடாமையிலலை (அம்மறவி
யுணை நீங்குதற்குபாயங்கேன) அளவிலுவகையால் இறுமாசுக்குப்பொழுது, அவ்வாறு
முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின அது தானே யொழிந்தவிடம். ஏ - று

இதனை, ௨௨, ௨௩.

“அரியவென ருகாத வில்லைபொச சாவாக - கருவியாற போற்றிச செயின்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுளளுந் தாநதம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்தாறம் போழ்து.”
என்பதனானும்,

தூதாமணி

“இகழ்ச்சி யிறகெடு வாகளை யெண்ணுந்
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின மைந்தாறம் போழ்செனப்
புகழ்ச்சி நூலுட புகனறனா பூவினுட்
மகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மனைனனே” —என்பதனானுமுணர்ச. (1)

எய்திய குற்றத் தோகள யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதி யநந்தலைப் பிழையாந் தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லின்றி லென்னு
முய்திசெய மழையான் மக்க ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்.) பொருத்திய குற்றமுடையோ யாவராயினுந் தாக்கூணியம் பாராட்
டாது அழகாக விசாரித்து, தரும்நெறி தவறாமற்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன
மையென்று சொல்லப்படுவதாகும் (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டசெய்யும்
மறையிலுல பிரஜைகள் பொருத்திய பயனடைதலபோலும் செவ்விய இராசநீதிதவறு
மாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது) ஏ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் னனந்திசெலுத்தது எனக்கூறியதாம்

இதனை, ௨௨, செங்கோன்மை.

“ஞாந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாமாடடுந் - தோந்துசெய வலிதே முறை
வானோககி வாழு முலகெல்லா மனைவன் - கோனோககி வாழுந் குடி.” —என்பத
னானிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளைபு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறும்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக கோவி னாகும்.

(இ - ள்.) (அரசன நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ)
மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்முதலும், நினைத்தபடி தரும்வகை
பிறழ்தலும், வேதசான்றி விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் செருக்கத்தோடு

லும், (பகைவனாப்) போரில் லெல்லுதலும், அவக்கியாத்யினறி (குடிசன்கூழ்) வாழ்
நிருத்தலும், (ஹூய இவையாவும்) உளவாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

புத்தணர் நூறகு மறத்திற்கு மாதியாய - நின்றது மன்னவன கொல்.
குடிதழீஇக கோலோசக மாநில மன்ன - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இவல்புளிக கோலோசக மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுந் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன - கோலதுஉலு கோடா தெனின் '
என்பதனானறிக. (அக

க்ருவிருஞ் சாதி தமமாற் காமரா ருயினாக கொலவோ
வெருவரசு குறை கொளவோர மோவியா றலைப்போர களவ
ருருவளா பிறனில் வேடபோ ருவாமுத லோனாக கோறல
பருவரு பாவ மன்று பயிர்ககளை களைதல போலாம்.

(இ - ள்) ஆபுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய
அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்லவோரும், அஞ்சுமபடி கொள்ளுகொளவோரும், பொரு
திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியை
கட்கொளவோருமாகிய இவா முதலியபாவிக்களை கொல்லுதல் [மரணத்தண்டனை விதித்த
வருந்தத்தக்க பாவமாகாத (நாக்குடனாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளை
களைதலபோலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

,"கொலையிற கொடியானா வேநதொறுத்தல பைங்குழ
களைகட்டத்தோடு கோ" - என்பதனானறிக (கூ)

பரிசனம் பகைவா களவா படாதரு முயிரிக டாமென்,
றுனாசெனையந் திட்டதி னுனு முலகிடை யிடைபு, நெயதா
லரிசையிற காத்து நீதி வழுக்கினா தமமை மொத்திக
கரிசறப பெருருங் கோடல் காவலா தரும் மைந்தா.

(இ - ள்) தன்பரிசனா - பகைவா - திருடா - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்
காதி) உயிரகன் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்ப
முண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்டித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் கும்
மறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசாக்குரிய தருமமாம் (இவையநீதியென்
றெனணுதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"குடிபுறங்காத தோம்பிக் குறநங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில்" - என்பதனானும்,

நிருத்தோண்டர்புராணம்

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர புரக்குங்காலேத
தானதனாக கிடைபுறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தா
ஹூனியும் பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
கூனாபுலு மைந்துதந்த தரசாள்வா னல்லலோ" - என்பதனானும்

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால் குடிகளிடத்தது ஆறிலொருபங்கும், குறில் மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குறந்தசெய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (௧௧)

முறைமைமுட்டாது செய்து முழுநிலை காப்பி னந்த
விதைவளைச செங்கோல காக்கு மெளியசெவ வியனு மாகான
‘குறைவளா குறற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேயக்கு நெடுமபகை யினறு மேனும்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோணமுறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போ ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். ‘குறை யறிவிப்பாக்கு’ எனிய சமயத்தனயிராவிடினும், குறறங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிகப்பகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாநிய அவனுடைய) நிறைந்தபாடமே கெடுகுகும், எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“இறைநாகுகும் வையக மெல்லா மவனை - முறைநாகுகு முட்டாச செயின்.
என்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - நண்பதத்தாறு றுனே கெடும.”
என்பதனாலும்,

சிவகசிந்தாமணி

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நனனொளி
கறங்கு தெண்டினா வையகங் காக்கும்
லிறங்கு சண்ணிமை யாலிழித தேயிருந்
தறங்கன வெனவ வதன்புறங் காக்கலா” — என்பதனானுமுணாக (௧௨)

அறுதொழி லாளா நூலக ளயாபபரான் பயனின் றுரு
முறைபெய லொழியுங் கூழங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாடிற குன்றும பிறங்கொளி நிலைபெ றுது
கறையின்மேற பொருளாகைக கொண்டு காலலை விடுப்பின் மைந்தா.

“(இ - ள்) மகனை (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள, பகைகள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்குன்றும் (உணவாகிய) பொருள்களும் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; கோத்தியும் நிலைபெறுது (தொலையும்) எ - று

இசெய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, கொடுங்கோளமை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டலலைவ செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும. [ரும் வேந்த்.
கூழங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோலகோடிச - சூழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மையி-தின்றேன-மன்னுவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோரா நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்.” —

என்பதனாலும்,

ஆசிரியமாலே

“தற்பாடு பறவை பசிப்ப பகையற
நற்குலகொள னாது மாறிக் காலபொரச
னோ வெண்டலைச் சிறுபுன கொணமு
மழைகா லுன்றா வளவயல விளையா
வாயமையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதர்ப
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக
கொடுங்கோல வேந்தன காக்கு நாடே” —எனபதனனுமறிக

கறை = அரசன மொளனாகப்பய வேதியரதுதொழில்—ஒதல்-ஒத வித்தல்
வேட்டல் - வேட்டித்தல் எதல் ஏற்றலெனப்படும (க. ந.)

கடுமொழி கணனோ டாமை கையிகந் திட்ட தண்ட
நடுநிலை யினமை செவகி யினமைநன முகமு றுமை
புடனூறச் சூழந் து செய்பா ஹற பிழையமைச்சாக கேற்றல்
படுசமாச சிறைசெய யாமை பலவுந் திங் காக்கு மைநதா

(இ - ள்) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும்
குற்றத்திற்கேற்பச் சித்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறை
யறிவிப்பதற்கு) எளிதிற சமயங்கொடாமையும், னன்றையோசியாமல் (தானாகச்)
செயது விட்டுப் பொருநதிற பிழைபாட்டை யிடிகண் மீதேற்றலும், போசெய
யுககால (தண்ணைக்காத்துக் கொள்வதற்குப்) புகலிட தேடிவைத்திராமையும், இவை
முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டிசெய்யு ம் ஏ - று.

இசெய்யுளால் அரசமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, வெருவந்துசெய்யாமை

“தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுபபது வேந்த
அருஞ்செவவி யிணை முகத்தான பெருஞ்செல்வம்-பேய்கண் டனன துடைத்து-
கடுஞ்சொல்லன கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வ - நீடினறி யாங்கே கெடுமே”
கடுமொழியுங் கையிகநத் தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண டேயக்கு மரம்.
இனத்தாரறி யெண்ணை வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுந் திரு.
செருவநத் போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெயது கெடுமே.”
எனபதனனும,

புராணாறு

“காயநெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லது பனாட் காரு
நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்ததுபுக குணினே
வாயபுகு வதனினுங் காலபெரிது கடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்தா நாடுபெரிது நஞ்
மெல்லியன கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக கலலென சுற்றமொடு
பரிவுதப் பெடுக்கும் பிண்ட நச்சின

யானை புகக புலமபோற்

முனு முண்ணு லுவகமுங் கெடுமே"—என்பதனுனுமறிக (௧௪)

பயினதவா தமமாற கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியனநற குணங்கண் ணோட்ட மிததகு கண்ணோட்டநதா
முயனறுசெய முறைகருக கேடு முன்னுநா மாட்டுக கூடா
நயந்தப் பின்க்குத் தீங்கு நாட்டினா தமபா ண்டடல்.

(இ - ள்) (தாட்சணியமெனப்பதுபலதிறத்ததாயினும்)சயமிடம் பழகினோரற்
கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம் பொருநதிய
தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டுவது
மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்காத தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க
வேண்டாம். (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன முறைகருக கேடுநினைப
பவரிடத்தில் மாதிரிம வைக்கக்கூடாது. ஏ - று

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாளுக்குவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, கண்ணோட்டம்

"கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுணமையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட்ட வல்லாக - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பணிபுறா கண்ணுங்கண் ணோழி-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகமவேண்டு பவா"—என்பத
னும,

பாரதவெண்பா

"ஒன்று நரம்பென்கோ கொன்றது வெனபென்கோ
வின்றகை தானென்கோ யானென்கோ-மென்றொடையாழப்
பண்ணோட்டு மின்சொற் பண்ணத்தோளாய சோந்தவாபாற்
கண்ணோட்ட மிஸாத கண்"—என்பதனுனுமறிக (௧௫)

வேறு

உளக்க ணீதி நூலாக வொற்றிற் வெளிக்கண் மென்னவிடுதது
விளைக்குஞ் செயலான மொழிதனனால் வேண்டா சுற்றம் விளைஞராயு
மளக்க மைந்த வொற்றுவ தையு ருத் வருநீவாடு
துளக்க மினமி யெனசெயினுஞ் சோர்வி லாத தெனவறிக

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முக்கண ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற்
குரிய அக்கண புறக்கணனுள் வெனப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அக்கண நீதி நூலா
ராய்ச்சியாகவும், புறக்கண தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்தது செய்கையினும், சொல
லினும், பகைவனாயும், உறவினனாயும், கருமத்தலைவனாயும், பரிசோதித்தற்கமைந்த
வராயப் பாபபவா சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவவெவ்வாறச்சமுறுத்
திடினுமருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளாவடையாமலும் மிருப்பவரே
னதாம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டுமுருக.) ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதரைக் கண்ணுக்ககொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, ஒற்றாடல்.

"ஒற்று முறைசான்ற தூது மிவையிரண்டிந - தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
வல்லார்க்கு மெல்ல நிகழ்பவை யெஞ்ஞானறும்-வல்லறிதல வேந்தன் னெழுதிவ்.

வினை செய்வார் தஞ்சுற்றம்பேண்டாதா ரென்றாவ-கனைவனாய் மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்று.
துறந்தா படிவதத ராதி யிறத்தாராயந - தெனசெயினுஞ் சோராவ் தொற்று.”
என்பதனுந் (கசு)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா கொருமை வினைக்கண் மூலாதமை
மருவ விடுக்க மூலாகனும் வந்த மொழிவ தொதுவியிற
கரும் மதனை மிகத்தெளிக் கரும் மறைப்ப வேண்டுதியிற
பொருவி லவாதம் பாறசிறப்பபு புறந்தோன ருமற செயதிடுக

(இ - ள்) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவாசெயல் ஒருவ
ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்து அம்மூவரும் வந்த தனித்தனி கூறுவது (விசாரணையினால்)
பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுணமையாக நம்புக ஓர் கருமத்தை
(பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பிலாத அத்தூதர்களுக்குச் செய்யும்
வரிசைப்பப் பிரறியாவண்ணொரு செய்க எ - று,

இதனை, ஷ, ஷ-

“ஒற்றெற றுணராமை யானக வுடனமூவா - சொற்றொக்க தேறப் படும
சிறப்பறிய வொற்றினகட செய்பநக் செய்யிற - புறப்படுதொ றுஞ் மறை” —
என்பதனுந்,

இவியைப்பாற்பது.

“ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான நெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றினனாய் பலலுயிர்க்கும் பாத்துறறுப் பாங்குத சல
வெற்றவேன மனனாக் கினிது ” — என்பதனுந் (க௭)

ஊக்க முடையா கைப்பொருளை பொழிந்தா ரேனு மொழிவிலலா
வாக்க முடைய ரேயாவ ராகக் மிருந்து மறைவிலலா
ஊக்க மிலலே வேதுமில் ருளுறு முயற்சி பொருள்கொடைக்
டேக்கும் புகழ்நற் செருக்கிவைபின் சேரா வேம கண்டனே.

(இ - ள்) ஏமகண்டனே ! மனவூக்கமுள்ளார பொருளிலலாதவராயினும்
நீங்காத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருந்தும் அழிவிலலாத ஊக்கமிலலாதவ
ராயின யாதொன்று மிலலாதவராவா (ஏனெனில், பொருளிலலாக்காலத்து உளவா
கும்) நன்முயற்சியாலவரும் பொருள் - உகாரஞ்சம் - பெருங்கூத்தி - பெருமைப்பாடு
ஆகிய இவை (மனோற்சாகமிலலாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா (ஆதலால்,
நீ மனோற்சாகத்தை யிழக்காதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மனோற்சாக முடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, ஷ, ஊக்கமுடைமை.

“உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலவாது நீங்கி விடும்.
ஆக்க மதாவினயச் செலவு மசைவிலா - ஆக்க முடையா னுடை.
உள்ளமில் லாதவ் செய்தா ருலகத்து - வளளிய மென்னுஞ் செருக்கு ” — என்
பதனுந்,

வெண்பாமாலை

“மனக்க முரமிசூதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாகக் மிவனக ணகலாவால்—வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிசூ தாராற
ககப்படா தில்லை யரண” —என்பதனனுமறிக்க.

(கௌ)

மடியொன றுளதேல வலவினாந்து வதுகருந தொழிலை நீட்டிகருங்
கடியு மறவி துயிலவினேகருந கலதி தனைச்சேராத திடுமபகைவாக
கடிமை புகுததுங் குடிசெடுகரு மதனை விடுபபி னுணமையினுங்
குடிமை யிட்டதும் வேறுளவாக குற்றம் பலவு மொழிகருமே

(இ - ன்.) சோமபலெபை தொன்றிருக்குமாயின (எடுதததொழிலை) மிக
வினாந்து முடிக்கவொட்டாமல் (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மற்ப்பையும்
நீத்தினாய்ய முண்ப்செய்யும், மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும், பகைவாக்கு
அடிமையாகவிடும், குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோமபற குணத்தைவிடத்தால்
ஆணமை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில் வெவ்வேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு
மொழிகரும் (மேனமைதரும்) எ - று

இச்செய்யுளால் சோமபாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மடியினமை

“குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடித்து - மாண்ட வுருற்றி லவாசுரு.
நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுண்குந - செந்நீரார காமக் கலன
மடிமை குடிமைக்கட டங்கிறுந னுணனாக - கடிமை புகுத்தி விடும்
குடியாணமை புளவந்த குற்ற மொருவன - மடியாணமை மாற்றக் கெடும்.”
என்பதனனும,

பழமொழி

“வேளாணமை செய்து விருநதோமபி வெஞ்சுமத்து
வாளாண் ணும யானும் வலியராயத—தாளாணமை
தாழ்த்து மடிக்கோ எரிலராய ஒருத்தார
வாழ்க்கை திருந்தத் வின்று” —என்பதனனுமறிக்க

(கக)

விடாது தனுவிற செய்முயற்சி மேனமேற பொருளை மிகவளாகருங்
கெடாது சுற்று நடபினாதங் கிளையுந் தாங்கும் யாவாக்குந்
தடாத வுபகா ரமுமபுரியுந் தடந்தா மனாயா னையுஞ்சோக்கும்
படாத ஆழ்வாந் திகொறும் பயனே வினேக்கும் பழியினறும்.

(இ - ன்.) விஸைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும்; நீங்காது சூழ்ந்தாண்
பிணையும் உறவினரையும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ்
செய்யும்; பரத்தாமரை மலரில் வசிகருந் திருமகள் கடாக்கப்பெறச்செய்யும். (இந்த
ஆன்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிலே அது) வருமளவும் (தக்க) பலனைக்கொடுத்
தும்; பழிதகப்படுதெவிலை (ஆதலின் நீ முயற்சிக்கொளாதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹை, ஆளகிணையுடைமை

*அருமை யுடைதென்ற சாவாமை வேண்டி - பெருமை முயற்சி தருப [கரு. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட டய்கிறதே-வேளாண்மை யென்றுஞ் செரு இன்பம் விழைபான வினைவிழைவான நன்கேளிர்-துன்பத் துடைத்துறை நுண மடியுள்ள மாமுகடி யென்ப மடியிலான - ருளுநா டாமரையி னுள் தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன - மெய்வருந்தக் கூலி தரும்' —என்பத னனும்,

சீவகசிந்தாமணி

“உள்ளமுடை யானமுயற்சி செய்யவொரு நாளே

*வெள்ளநிதி வீரமவீன யாததனி லிலலை

தொள்ளையுணா வினனவாகன சொல்லின்மட நிம்பி

வெள்ளனருக கெக்கமுத்தம் போலவினி தனதே' —என்பதனனுமுணர்க

எடுத்த கரும் முடிவதனமு நெய்துத் தெய்வத் தானைத் தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றேறாந் தும் வருகநத் தானைத் மடுகத் பொருளின மையினை மைந்தத் துடுக்கி வரத்திடினு மிடுக்கன டனக்கு எழியற்க வின்ப மதுவே யெனத்தெளிந்

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முறுப்பெறு முணர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிகப் பொருளிலலாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண வந்தாலும் (பின்னக்கு) நனமைகரத்தக்கவையே யென்று சீரமுற்றிருக்கவேண்டி (அன்றி) மனத்தளர்த்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது பட்சசெய்து) வருந்தாதே எ - று

இசெய்யுளால் துன்புற்றசலியாதி என்கூறியதாம்

இதனை, ஹை, இடுக்கணழியாமை

“இடுக்கண வருநா னருக வதனை - யடுத்தாவ தல்தொப்ப தில

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனனு னுற்ற - விடுக்க ணிடப்பா டுடைத்த

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட படும

அந்நேமென நிலலற் படுபவோ பெற்றேமென-நேரம்புத் தேற்றத் தவா” —என பதனனும்,

நூலகேசி

“வேரிக் கமழ்தா ரரசனவிடு கென்ற போழ்துந்

தாரிக் கலாத வகையாற்கொலை சூழ்நத் பின்னும

பூரித்தல வாட லிவற்றாற்பொலி வினறி ந்நுருந்

பாரித்த லெல்லாம் வினையின்பய நென்ன வல்லான” —என்பதனனுமுணர்க,

அந்நக வி ய ல்.

வேறு.

நனியபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினு னலத்தகு வினையுமற் றினைய வினையினத் தொடங்குகுந் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களுமபடைய மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு முதுந் ணீக்கித் துணியற் முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தா வல்லவ னமைச்சன்

(இ - ள்.) பெருமபயன் வினையுமபடி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியு மாகியவற்றைச் செயதலும், இடை யிற் சமபவிக்கும் விக்ஷிணவகளை விலக்கித் துண்பற்ற முற்றப்பெறச்செய்யும் உளத துணியையும் (முற்பட) ஆராயநதொழுக்கத்தக்கவன மநதிரியாவான். ஏ - று

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நார்பத்தொரு செய்யுள் க ளாலும், அங்கவியல் கூறலாயினா

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மநதிராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, அமைச்சு.

“கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருநீனையு மாண்ட தமைச்சு” — எனபதனுணாக

(௧௦௨)

மிகைவினை வரினு மசைவுறு வனகனா விழுதகுடி காத்தலாள வினை நூல, வகையுறச் சூழ்நது விடுவன விடுகது வகுப்பன வருத்திடல வே ண்டிற, பகைவாதந ஆணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயின்றவா பகை வாபாற புகர்மற, நகையுறச் செய்தல் பிரிநகவா தமமைத தமமொடு பொருத்தது மமைச்சாரம்

(இ - ள்) எததித்தொழில் வரினும் அஞ்சாசவனமையும், நிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், வீடாமுயற்சியும், நூலவகையினால் மிகவுமாராயநது விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கச் செயதத்தக்கவைகளேச செயதலும், வேண்டியாயிற் பகைவா பகத்ததரா யுள்ளாராப் பிரித்தலும், தன் பகத்ததராயுள்ளோர் பகைவா பகலிற புகாமல் தடை படுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன கூட்டிவைத்தலும் (முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மநதிரியின் செயல்களாம் ஏ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ

“வனகண குடிகாத்தல் கற்றித் தாளவினையோ - டைந்நுன மாண்ட தமைச்சு

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தாராப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு” —

எனபதனுணாக

(௧௦௩)

அழிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசுடிக் காக்ககே குறித்தன வா ருந், திறனுந றறியா வரசருந் குறுதி செப்பலுஞ் செயலன வேனு, முறுமுல் கியறகைக் கொத்திடிற் செயலு மொருவினைக் கியைநதபல் செயலு, ணிறுவவ தொன்றல் வாயப்பவெஞ் ஞானறு நிகழ்த்தலு மமைச் சருந் கியல்பாம்

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிநததைச்) செயதலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லத்தலும், அரசனுக்குச் செல்வமிருந்தகே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துணைத்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தாற் செயதலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நிலைநிறுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நா ஞங் கைகூட்டச்செய்தலும் மநதிரிகளுக்கியறகையாம். ஏ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“தெரிதலுந் தோநது செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

மதிதுட்ப நூலோ டெடையாக் கதிதுட்பம் - யாவுள் முன்னிற பவை,

செயற்கை யறிந்த கடைத்து முலகத் - தியர்கை யறிந்து செயல்
அறிகொன றறியா னென்னு முறுதி - யுழையுநாதான் கூறல கடன்.”—என்ப
தொணுணாக (௧0௪)

முறைபுறந் சூழ மாதிரி மனம் முடிக்கமாட டாதமந் திரியு
மிறைவனுக் ககித் மெண்ணுமந் திரியு மெழுதகித் திரத்தினு மாகா
வுறுவறிற் பிரிக் பட்டவா முதலோ ருளத்தினைப் பிணித்தாறு ருளமு
மறுவறப் பிணிகு மொழித்தி னைந்து வழங்கமம் திரிக்நற குணமே

(இ - ள) ஒற்றுமைப்படலோ ஒற்றுமைப்படாதோ முதலிய யாவா (கேட்
பினும்) அவா மனத்தைப் படுத்திக் குற்றம் வசப்படச் செய்யும், சொற்சாதியி
முடைமையும் நிந்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினைத்
தழுவிக்கொள இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய ஷபாயங்களை யாதே சித்தலனநிக
கருமசாதியப்படுத்தெய்யாத் மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு
மந்திரியும் (தூமந்நிகளாதலின இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பாக்கினுங் கேடு
ண்டெ. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) ஏ - று

இதனை, ஐ, ஐ

“அறன்றித் தானறமைநத் சொல்லாநென ஞானறந் - திறன்றிநதான நோசகித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பகத்தூட் டெவவ - ரெழுபது கோடி யுறம் துனை
முறைப்படச் சூழ்து முதலிலவே செய்வா - திற்பா டிலா அ தவா.”—என்பத்
தொணு,

கீவந்சித்தாமணி

“செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் சிறந்தன தெளிந்து சொன்ன
லறிந்தவை யமாகத் செய்யு மமைதியா னரச ஞான
செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் செறிந்தன தெரிந்த கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிறகு மமைதியா னமைச்ச னாவா”—என்பதொணு
முணாக (௧0௫)

சுருக்கமேய விளக்கி யினிமைபும பயனுந் தொகுத்தய லாமொழிக்
கிடையாத், திருக்கிளா மொழியைச் சோலாற் லவைக்கட் செலலுமா
றஞ்சுத் தினம், அரைக்கவல் லவரே யமைச்சாக ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தரப் பலவாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட டாருமெல்
லியரே

(இ - ள) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவி
க்கு) இன்பமும் பிரியோசனமும் தரத்தக்கதாய், பிறா (ஆகேஷிக்கு) மொழிகடருப்
பின்வாங்காத் சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோலிவந்திச் சபையின்கண்
அஞ்சுதலினிற் சொல்லவல்லவாகளே (வசன நிரவாகாளாகிய) மந்திரிகளாவார்கள
(அவ்வாறன்றி, காண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றும் அருமபடி) இசை
விலலாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு சொல்லோரும், கற்றவற்றை (யாவாசும்) புலப்
படுமபடி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிரவாகரல்லா (ஆதலின் அவ்வாறு கற்றி
வெவாயாக) ஏ - று

இச்செய்யுளால் வசனநிரவாகரைச்சோ எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, சொல்லவன்மை

“கேட்டாப் பிணிகுந் தகைவாயக் கேளாரும - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

* சொல்லுக் சொல்லிப் பிறிதோ சொலச்சொல்லி-வெவ்வுஞ்சொ ல்லமை யறிந்து

சொல்லவல்லன சோர்வில னஞ்சா னவனை - யிகலவெல்லல யார்க்கு மரிது.
வினாந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுதல வலவார்ப் பெறின்.
பலசொலலக் காழுறுவா மனமா சற்ற - சிலசொலல நேற்றா தார்
இணருந்தது நாரா மலரனையா கற்ற - துணர விரித்துரையா தவா.”—என்பது
அனும்,

த க டீ

“சொல்லியக்காற் சொல்லின பயனகா னுட தானபிறா
சொல்லிய சொல்லை வெலசசொலலும் பலலா
பழித்தசொற நீண்டாமற் சொலலும் விழுத்தக்க
கேட்டாற கிணியலாயச சொலவானேற பூக்குழலாய
நலவய ஓரன றஞ்சா தணியகலம்
புலவலி னூட லரிது.”—என்பதனனுமுணர்க

(௧0௧)

பொருளபயந திடினு மறமபுகழ பயலாப புறாபடு வினையென்றும்புரியாரா
மருளினமற நெருகாற புரியினு மிரங்கார வையகத தேனையோபோல
விரமுது குர்வா கறபுடை மகனி ரிளமக விவாபசித திடினும்
பெருமிதப படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநாக கேமஞ்செ யமைச்சா

(இ - ள) பொருட்பெருக்கந தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீத
தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருதிய கருமத்தை எககாலுரு செய்யாதவரும்,
மருட்சியால ஒருவேளை செயதுவிடினும் மனவருகதப்படாதவரும் (ஆகிய தோச்சித
துணைவாகன) உண்டு அவர்கள் தந்தை தாய கறபுடைமனைவி இவ்வகுமுநதைகள்
முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மறறையோரைப்போல) இழித்தனாகக்
கப்படுக தீசசெயலகளைச் செய்யத்தணியார (இவ்வியலயின்) உலகமுறமுங் காக்கு
மன்னார்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சார்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழிலைமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, வினை த தூயமை.

“என்று மொருவுதல வேண்டிம புகழோடு - நன்றி பயலா வினை.
ஒஓதல வேண்டு மொளரிமாழ்குரு செயவினை - யா,அது மென்னு மலா
எற்றென நிரங்குவ செய்யறக செயவானே - மறறனை செய்யாமை நன்று.
நன்றான பசிகாண்பா னாயினுரு செய்யறக - சான்றோ பழிகுரு வினை.
சலத்தாற பொருளசெயதே மாரத்தல பசுமட் - கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று.”
என்பதனனும்,

பழமொழி

“ஆண முடைய வறிவினாக கநல
மாணு மறிவி னவனாத தலைப்படுதன
மாணமா கண்ணய மறங்கெழு மாமனனா
யானையால் யானையாத தற்று”—என்பதனனுமுணர்க. (௧0௨)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதரா ருழா ஹாறுவந தடுபடினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யனற்ச செயனமொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறா துணரித வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
விதுசே ரிவரை யுருவுகண டெளளா வேந்தனே வேந்தனு மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கரும்த்தைச் செய்யத்தொடங்கார், ஊழ்வீணைவலியால் (தொடங்கிய கரும்த்திற்கு) இடைபூறு சம்பவத்தாலும் மனங்கலங்கா, தேறிய கரும்த்தை முற்றுப்பெற வகாலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத் துணிந்த கரும்த்தை நூலிக்கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருதிய இவர்களு நுயத்தைப்பார்த்திகூற அரசனே அரசனாவான் க - று.

இச்செய்யுளால் காரியசமாதானைச் சோத்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, வினைத்திடபம்.

“ஊரென வுற்றப் பிழைகாமை, யெவிரண்டி - னொரெனப் ராயநதவா கொள். கடைக் கொடகச் செய்கைத் துணைமையிடைக்கொடகி - னென்ற விழுமத் தரும். உருவுகண் டொளவாமை வேண்டு முருளபெருந்தோக்-கச்சாணி யனன ருடைத்து. கலங்காது கண்ட வினைக்கட குணவகாது-துக்கவ கடிந்து செயல்” - என்பதனுமாம்,

பாரதவேண்பா

“குதின னுத்தன ரோவலியாளுக
யாதின னாயினுமெந் தெயதுமேற - நீதெண்ணிச்
சூழவாராத் தாமுன்னு சூழுவதே மனனராய
வாழ்வாருக் குளவ வழக்கு” - என்பதனுமுணாக

(க0அ)

துணிவுறு மனவுஞ் சூழநதுபி னிரந்து சூழவீணை பொருந்தாமவா யெல்லாந், தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற் றருபொருள் வினையிடங் கால, மணிபுறு கருவி யைநதுமாயந் திகழை யடாததெலாட் டலாககழி வுறுங்காற, பணிவுசெய் தேறுங் காத்தனமுத் தொடிலும் பண்புடையமைச்சாதற் தொழிலே

(இ - ள்) முடிக்குமுடியடகாணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைகூடியபோதெல்லாம் தணிவற நிறைவேற்றத்தலும், அது தருதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவாக்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபெருந்திய சேனையெனினுமைநடையும் நிதானித்து, (கூடொருவற் பகைஞரை யெதிர்த்தலும், பகைவாக்குத் தோலவியுறுங்காலத்தில் இசப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாகிக்கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நரகுணமுடைய மகதீரிகள தொழிலாம். (ஆதலின் இத்திறத்தவனாச் சோத்துக்கொள்) ஏ - று

இச்செய்யுளால் கரும்வியலறிவானைக் கைவுடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, வினைசெயலவகை.

“சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்தணிவு - தாமுச்சியுட் டங்குத் நீது ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாகாற - செல்லுமவாயநோக்கிச் செயல். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் வினைநத்தே-யொட்டாணை யொட்டிக் கொளல்.” - என்பதனுமாம்,

இன்ன நாற்பது.

“சிறையில் கரும்பினைக் காததோமப லீனன
துறைசோ பழங்கடா சோந்தொழுக லினன
மூறையின்றி யானு மரசினன வினன
மறையின்றிச் செய்யும் வினை.” - என்பதனுமுணாக

(க0க)

குடிப்பிறந் திருநால் கற்றறிந் தமைச்சா குணங்களு முடையனாய்ச்
சுற்றந், கடப்படு மாச னிடத்துறு மனபுங் கருதுவேற் றாசவாம பண்
பும, விடப்படா வின்சொல வன்மையு முருவும வெருவிறுத தின்மையு
மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிந்துகா லத்துக கேற்றவு முணாப்பவன்
தூதன்.

(இ - ள்) (முறையியபடி கரும் முடிக்கல்ல தூதரனறிக கற்பிதமான தூத
ரும் வேண்டும் அவா தலைப்பட்டா இடைப்பட்டா கடைப்பட்டாரென முததிறப்
படுவா அருள) * தூதுசெல்லறகுரிய குலகதிறேனறிய பெரிய நூலகளைக் கற்
றுணாகது மநகிராலோசனைத் தகுதியுடையனாய், தன்னினத்தாரா முறைமையுடைய
மன்னவன் இராகளிடைத்தில அனபும, பிறமன்னா காதலிகளுஞ்செலமும, நீங்காதஇனிய
சொலவன்மையும், (கண்டோ விரும்பும்) சுலகநுணமும, அஞ்சாத திடசித்தமும
பொருநதி, இடமும (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உணாகரு மாண்புமுடை
யவன் தலைப்படு தூதனும் எ - ற

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வவலபுரிவாண யான என்ககூறியதாம்.

இதனை, ஷே, தூது

“அன்புடைமையானற் குடிப்பி” ததல வேந்தவாம-பண்புடைமை தூதுணாப்பான பண்பு
அனபறிவா ராயந்த சொலவன்மை தூதுணாப்பாற - கினறிய யமையாத மூன்று [பு
நூலாரு ணாவல்லல னாகுதல வேலாருள - வென்றி வினைபுணாப்பான பண்பு
அறிவுரு வாராயந்த கலவியிம் மூனறன் - செறிவுடையான செலக வினைக்கு
கற்றுக்கண் ணஞ்சான செலசெல்லலிக காலசதாற - நகக் தறிவதாந் தூது
கடனறிந்து காலவ கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுணாப்பான நிலை”-என்பதனா
னுணாக (கக0)

உறுபொருள காமம் விரும்புறது தாயமை யுயிரக்கழி வுறினுமஞ
சாமை, மறுபுலத் தமைச்சா துணைமைபாந் தன்மை வாயமைசொற சோ
வுறத் துணிவு, மறுவற வுடைய னாயவழி யுணாப்பான மத்திமத் தூதனா
முடங்கல, குறுகுபு கொடுப்பான கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையு
தழிஇக்கொள.

(இ - ள்) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத
புனித்தன்மையும், தனக்குப் பிரணயமய வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசா
மத்திரிகளை நடப்பாக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்சொல்லுபாதத் துணி
வும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனாய் முறைப்படி சொலவோன் இடைப்படு
தூதனும். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய விதிபாதகிரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்)
சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இர்த (முததிற) தூதுவ
னாயும் உரியவராகிக்கொள எ - ற.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தாய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூனறிந்-வாய்மை வழியுணாப்பான பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தாக் குணாப்பான விடுமாற்றம் - வாய்சோரா உணக ணவன்.

இறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாந் தூது”-என்பதனானும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை,
குலத்தினவீனகீழம் அகத்தினையினவ.—“வேத மார்தர் வேந்தரென் றிருந் துருக் -
தூதுபோதற் றொழிவூரித் தாகும்.”-என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

பாரதவேண்பா

“தானறிந்து கூறுந் தலைமற றிடையது
கோனறைந்த தீதென்று கூறுமற - ஞானறிபா
தோலையே காட்டுங் கடையென றெருமூன்று
மேலையோ தூதுரைத்த வாறு.”—என்பதனானு ருணாக (ககக)

இறைசிறப பாக வலிவன நுகாவ வினிதுறு மேனமைபா திக
டா, முறலறை போத லுரிமைபின மருவ லொண்பொருள் வெவ்வனமன
வவன்முன், பிறாசெவி மொழிதல பிறெரோடு நகைத்தல பேணுறப பண்
புவேந தினமை, முறைமதித கிகழ்தல விருமபுற வினையை முடித்தலுஞ்
சேர்ந்தவாக காசா

(இ - ன) சிறப்பாக வேந்தன பூணத்தக்கனவ, புளிககத்தக்கனவ, இனிமை
பொருந்திய மேம்பாடு முகலிபவறறைப பொருந்ததல, அறைபோருதல, உரிமை
புடன மருவுதல, ஒளியிப்பொருள் யபகரித்தல, இராசசமுக்கதிருந்து பிறாசெவி
யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல, மறறையேரோடு சிரித்துப்பேசுதல, பண்புதவறி நடத்
தல், அரசன இளைஞன (இன்ன) முறையுடையோனென்று இகழ்தல, அவனவேண
டாக கருமத்தை நிறைவேற்றுகிய இவையாவும் (இராசசேவையிற்) சோந்தவாகரு
ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம் எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவைவல்லாளைப்பொருத்தளனக
கூறியுதாம்

இதனை, ஐ, மன்னரைச்சேரிந்தே! முறல்.

“மன்னா விழைப விழையாமை மன்னான் - மன்னிய வாககந் தரும்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுதகபின் - நேற்றதல யார்க்கு மரிது
செவிச்சொல்லுஞ் சோந்த நகையும்வித்தொழுக - லானற பெரியா ரகத்து
இனைய ரினமுறைய ரெனறிகழார் நினற - வொளியோ டொழுக்கபடும.
கொளப்பட்டே மெனறெண்ணிக கொள்ளாதசெய்யார்-துளக்கறற் காட்சி யவா.
பழைய மெனக்கருதிப பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதழைகமை கேடு தருமீ”—என
பதனானுணாக. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால் மறிந்திறை விருமபக கோதறு பயனமிகப பய
க்கும, வெறுப்பில் வினையை விளமபிலேண டாத வினையினைக் கேடபி
னும விளம்பா, சிறப்புற வோவ தாயினு மறைதான செப்பிடிற் கேட
பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரா ரோதரா மணுகா மருங்கக லார்
வினை வலித்தார.

(இ - ன்.) (அன்றியும், அரசன) குறிப்பையும், சமயத்தைபுமுணாந்து அவன்
விரும்புற, குற்றமற்ற பெருமையினை விளைவிப்பதாகிய வெறுப்பிலலாத காரியத்தை
(தாழ்வுவலிந்து) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (ஒருநதிக) கேட்டாலுஞ் சொல்ல
மாட்டார்கள். தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதானாலும் மன்னன் அந்தரங்கமாக
கருத்தாகத்தனியை அவனை சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மறந்தும் உற்றுக்கேளார்கள்,
அவனே இரகசியமாட்டார்கள், (பிறர்க்கு வெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம்
மறந்தும் விவகாரமும் சமப்பட்டுவருவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷை, பிழ,

“அகலா தணுகாது தீக்காயவா போலக - விகலவேந்தாச சோகதொழுது வார்.
எப்பொருளு மோரா தொடராாமற நப்பொருளை - விடக்கற கேடக மறை
குறிப்பறிந்து காவங் கருகி வெறுப்பில் - வேண்டுப கேடபச சொல்ல
வேட்பன சொல்லி விண்ணில் வெஞ்ஞானது - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடவ.”—
என்பதனும்,

ஆராதனோவை

“பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனை
சாரா செவியோடா சாரிற் பிற்சொன்னு
தேரராபோ னிரக தெளிந்து” —என்பதனும்மிக (ககசு)

அகத்திடைக் குறித்த காரிய மகனை வையுற தவரவா விழியான,
முகத்தினு லாயி வல்லவ னாக் முகமவிழி யிணைந்னு மன்றி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா வவரவ ரகசுகுறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத ளுறுப்பின விழைவன கொடுத்தங்கொண் மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! உள்ளத்திற்குந்நிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பாடவையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினு
மன்றித் தன் மனத்தள தோன்றப்படுங் குறிகளால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யாண்டமுதலிய (சதுரங்க) சேனைகளில் (அவன்) வீருடைய பொருள்களைக் கொடுத்த
தானாலும் (உனக்குத்தனையாக) வைத்துக்கொள் எ - ற

இசெய்யுளாற கருத்தறிபனைச் சோ எனக்க நியதாம்

இதனை, ஷை, குறிப்பறிதல்

“ஐயப் படாது தகத்த துணாவானைத் - செயலத்தோ டொப்பக் கொள்
குறிப்பிற் குறிப்புணா வாராயுறுப்பினுள் - யா ஏ கொடுத்தங் கொள்ள
முகநோக்கி நிற்க வமையும்கநோக்கி - புறற் சணாலாப் பெற்றின
துணையி மென்பா ரளக்குங்கோல காணுகுமாற - கண்ணல்ல திலலை பிற” —
என்பதனும்,

நாடாண்குடிதை

“நாற்ற முலாக்கு மலருணமை கூறிய
மாற்ற முலாக்கும வினைநலம்— தூக்கி
னகம்பொகிந்த தீமை முகனுகைக்கு மெல்லா
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்” —என்பதனும்மிக, (ககசு)

தொகைபடு செஞ்ஞொ லிலக்கைச் சொல்லே குழந்திடுங் குறிப்
புச்சொன் முன்றின், வகையறிந் துயாநதோ ரொத்தவா தாழ்ந்தோ
மருவுமுன் றவையுமா ராயந்து, தகையுற வுயாநதோ ரவையினமுந் துணா
யா சமத்தினெவ் வாற்றினுங் கிளப்பார, நகைபடு தாழ்வி னெனறையு
மொழியா நவைபடாச சொற்பொரு ளாயநதோ

(இ - ள்) குற்றமற்ற சொற்பொருளானா, தொகுதியாகிய செஞ்சொல் துலக்
கணச்சொல் ஆலோசிகருங் குறிப்புச்சொல் இமமுன்றின் வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோ சமானஸ்தா கீழ்ப்பட்டோ எனனு மூவகையாயினா பொருந்தியசபையை யாராயந்து, தகுதியாகிய உயராதோசபையில் (ஒணை) முற்படக்கூடா சமானஸ்தா சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள் நகைக்கத்தக்க கீழோ சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள் (இதறிந்துதானாச்சோத்துக்கொள்.) எ - று

இச்செப்யுளால், சபாநிவாகனை பப்பிரபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, அவையபிந்தஸு

“அவையபிந்த தாராயந்து சொல்லுக சொல்லின - றென்கையிந்த தூயமை யவா இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவா நனறென்ற வற்றுளரு நனறே முதுவருளை - முந்து கிளவாச செறிவு கற்றறிநரா கலவி விளங்குக கசுடரசு - சொற்றெரிதல் வல்லா ராதது உணர்வு துடையாமுற் சொல்லல் வளராதன - பாத்தியு ணீர்சொரிந் கூறு பலலவையுட பொசுநாந்துஞ் சொல்லறந் கலலவையு - ன்னஞ் செலக்சொல்லு வா. அங்கணத்து றுக்க வமிழ்தற்றற்ற நங்கணத்த - ரல்லாமுற் கோட்டி கோளவ” - எனப்தன்னும்,

ஆசிரியரால்

‘குடிப்பிந்த படுத்தப பனுவல் சூழ
விழுப்பொரு ளொழுக்கட பூண்டு காமுற
வாயமைவாய மடுத்தி மாந்தித் தூயமையில
காதலின் பத்துட டங்கித் தீது
நடுவு லீலநெடு நகர் வைகி கைகலு
மழுக்கா நினைமை யவாவின்மை யெனஞ்
கிருபெரு நீதியு முறஞ்சுர மீட்டு
தோலா நாவின் றோலோ போவை
யுடனம் ரிருகைக் கொருநாட பெறுமென்றி
பேறுகதி லமம் யானே வரனமுறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவப் பொதிந்து
ஞாங்கா ஞாங்கா நின்றுழி நல்லாது
நிலையழி யாககை வாயப்பவிம
மலாதலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே” - எனப்தன்னுமுணர்.

வல்லவ ரவையுட கற்றறுஞ் சாது வகுத்துரைத் தவருணமிக் கான நலலவை கேட்பார கற்றவா தட்டமு ண்னகுற மதித்திடப் படுவார சொல்லவை யஞ்சிந் கற்றன ரெயுத்தாசு சோரவின்னா கற்றுங்கல் லாத புலையிருந்தும் பொன்றின் ரதனற போற்றுக வவையஞ்சா தவனா

(இ - ள்) கலவிவல்லோ சபையில் மலைவுறாமல் சாம் படித்தவற்றை வகைப் படுத்தி அரசுகேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிகக் கலவராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக் மதிக்கப்படுவார்கள். சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாவகற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாததக்குமோ (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதங்) கற்றறியாத அறப்பமர்னவர்கள் (என்றிகழப்படுவா ர்கள். இவ்விவரிகளை இறந்தாலும் இருப்பவராயும் இருந்தாலும் இறந்தவராயும் (முறையே) ஒத்தவரவர்கள் ஆனபடியால், சபைக்குச்சாதவர்களை யே போற்றிக் கூடவாய். எ - று

இசெய்யுளாற சபையஞ்சாதவனாச்சோ எனக கூறியதாம்.

(கக௯)

இதனை, ஹே, ஆவையஞ்சாமை.

ஈகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராரா சொல்லின் - ஞெகையறிந்த தூய்மை யவர்.
காறாருட் கற்ற ரெனப்பவொ கற்றாமுற - கற்ற செலசசொல்ல வொ
கற்றும்முற கற்ற செலசசொல்லித் தாங்கற்ற - மிககாருண மிக்க கொளல்
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ண்ணு செலசசொல்லா தார.
கல்லா தவறிற் கடையெனப் கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்ச வொ.
உளரெனினு மிலலாரேரே டொப்புபா கன்னஞ்சிக - கற்ற செலசசொல்லா தார -
என்பதனுணும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

“ஆவையஞ்சி மெயவிதிப்பா கலவியுங் கல்லா
ஆவையஞ்சா வாருலச சொல்லு—நவையஞ்சி
யீததுணுணா செலவமு நலகூந்தா ரின்னலமும்
பூததலிற் பூவாமை நனது” —என்பதனுணுமுணாக

(கக௯)

இருபுனல் வாயநத மலைவரு புனலு மிடவிய நகாகளு முடைத்
தாய்ப், பெருகவெப பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங்
கலங் காலாற, பொருளபல வீட்டுஞ் செலவரு மறையோரா புரையறு
தவத்தினர் துறவோரா, மருளறு கலைஞ் ராதியோரா பலரு மன்னிவாழ்ந்
திருப்பது நாடு.

(இ - ன) இருவகை (நிலைப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினினொழுதும்
ஆறறிநீரம் (மலையும்) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களும் நீங்காமற்
பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமூந்ததுங் காலகொடு நடந்தும் (கொள
வினை கொடை விளைகளாகிய பண்டமாற்றுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும (வியா
பாரச) செலவாகளும் ஆந்தணா தவசியர் துறவியா மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய
பலரும் ஓபாருநதி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும் எ - று

இதுமுதன மூன்று செய்யுட்களால நாட்டை வளப்படுத்தி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹே, நாடு

“தள்ளா விலையுஞ் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செலவருஞ் சோவது நாடு

இருபுனலும் வாயநத மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு” —என்
பதனுணுணாக

(கக௯)

பழுதுசீர நாட்டுக் கமராகள சாதி பற்றுசங் கேதத்தினீண்டு,
குழுவுமா நிலைக்குங் களவாபொய் குறனை கூறுவோ பனமிமாள் முத
லாயக, கெழுவுமுட பகையு மளவுபாாத தரணைக் கெடுக்குங்கொல குறு
மபரு மிகக, மழைமழை யினமை யெலிகிளி விட்டின் மன்னராற் கோளு
மா மைந்தா.

(இ - ன) மகனே! கடவுளாகளையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினூற்
பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்கூகி கூட்டமும், வழிபறிக்குந் தீனவரும், பொய்யாசனும்,
குறனை சொல்வோரும், புனறியும், மான்முதலிய உட்பகையும், (உதவியோனின்)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும, எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு தேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாடுகளுக்கே கேடுவிளைப்பவைகளாயிருக்கின்றன என்று

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“பெருமபொருளாற பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற வீணவது நாடு பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் - கொலகுறம்பு மீலலது நாடு” —என்பதனுணாக.

கொலகுறம்பு —இதில் “கொல்லே யைய மசைநிலை கூடரே” —என்ற தால், கொல என்பதனை யசைச்சொல்லெனருவது, கொல்லத்தக்க என்பபெருட்படுத்தியாவதுகளாக (ககஅ)

ஆதலிற் குடிக ளாகியோரா தொகவு பழிவுடைய குழுமுத லகன்று போதவுங் காவல புரிபிணி யினமை புகழுகிரு வினாவீனப் பனைத்துங் கோதற நாளு மிகவுள தாகுங் குலைதய னுமினு மேதகத தாங்கும வருதுறு தெவையும் வேண்டிழி யளித்திடு மைந்தா

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தா முதலியோர துலைத்துபோகவும், (நாட்டைச் சோப்படுத்தி) ஆளக் (அவ்வாறானவாயின், அந்நாடு) நோய்நமையும், கீர்த்தியும் செலவமும், பயிர்வினவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும், மறுதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோனமையாநிகளால் தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேனமைப்படக்காக்கும் வருத்தமடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும் என்று

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“பொறையொருநீரு மேலவருங்காற் றாங்கி யிறைவற-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு பிணியினமை செலவம் வீணாவீனப் மேம - மணியெனப் நாட்டிற்கிவ் னவந்து நாடெனப் நாடா னுத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு” —என்பதனுணம்,

ஆசிரியமாலே.

“தாமரை வொண்கிழங்கு விரவியோ ராருத் தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய பழுஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்த நெடுவகதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால சாயத்து வாளிற் றுமித்த குடே மாவின் சினைகளெனது பிறக்கிய போபெய் யெருத்தின் கவையடி வைத்த வுணவே மருதின கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டுணத்தினும் பலமாகிழ் துங்க வுலகு புறந்தருஉ மாவண சோழ நாடுதொறு மொரோரர சனவழி வாழிய நெடிதே.” —என்பதனுமறிக (ககக)

மருங்குரீரக் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற் வகன்றுயாந் தூரங் கொண், டொருங்குப் பல் பொறியு மணிநதுபே ரிடத்தா யுறுசிறு காப

பிணல விரா, நெருங்குபல் பொருளுந் தழுவினெத திறத்து நேரலர் கொளப் பாடா கிசு, சுருங்கையா திகளும் பொதிந்தகத துறைவோ தொழிலினி தர நுவ தரணே

(இ - ன்) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையென்பா ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நேரணும் நல்வரணும் காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நாலவகைப்பட்டு) அகன்று உயாந்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாச்சூத்திரங்களுமமைத்து இடத்தாற் பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாகி) பலபொருள்களாலும் குறைவற்றதாய், பகைவா எவ்விதத்தாலாயினும் கொள்ளாசரியதாய், துழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போர் தந்தைதொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம் எ - று.

இச்செய்யுளால் அரணைக்காகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ - அரண்,

“மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநீழ - காடு முடைய தரண
உயாங்கலந் திணமை யருமையிந் நானகி - னமைவர நென்னுமாகு நூல.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்
கொளநகரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தா - நீலக்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா னுடைய தரண்” —என்பத்
தனும்,

கம்பராமாயணம்

“மேவர வுணர் முடிவிலா மையினால் வேதமு மொக்குமவிண புகலாற்
நேவரு மொக்கு முனிவரு மொசுருந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கண்ணியை யொக்குரு குலத்தாற் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொக்கும்.” —என்பத்
தனும் (கஉ௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுவகுடி யன்போ டளித்திடு மாயினி லொ
ன்று மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யினையே யிறந்தவா
பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட டலரை மாட்டிய பொருளு
மீட் டிகவிப், பொருளுற் மின்பம் புகழ்தரும் பகையைப் புரட்டுமெவ்
வினைகளு முடிக்கும்.

(இ - ன்) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவையினும் பொருளீட்டற்குரிய
நல்வழிகளைக்கண்) கருணையோடு காக்கப்படுவ குழிகள் மணங்கொணுது கொடுக்கும்
ஆறிலொருபங்கு கடனுப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் நெடுத்த பழமையாகிய
(புதையற்) பொருளும், நிர்ந்தாரமாய் இறந்தோரொருளும், பொருத்திய ஆயத்
துறைப்பொருளும், சத்தருக்களை வென்றதால் வருவகப்பப்பொருளுமே ஈட்டக்
கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும்,
பகைவரைமாற்றும் ; (எடுத்த) காரியங்களை யெல்லாஞ் சித்தியுடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்டுவை தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருளசெயலவகை

“அறனினு மின்பமு மீனாந் திறனறிநது - திதினி கந்த பொருள்
அருளொடு மனபொடும வாறாப பொருளாககம் - புலலா புரள விலல
உறுபொருளுமலகு பொருளுந்தனெனுணாத-தெறுபொருளுமவேந்தன பொருள்.
குன்றேறி யாணைப்போ கண்டறஹுற நனைந்ததொன-நுண்டாக்ச செயவான வினை.
செயக பொருளைச் செறநா செருக்கறுக்கு - மெஃகதனிற் கூறியதில” —எனத
னனும்,

கீவகசிந்தாமணி

“செயகபொருளயாருஞ்செற வாசைச்செறுகிறநு

மெஃகுபிறிதிலலையிருந் தேயுய்யுணுணு

மையமிலையினபமறனெடெவையுமாகும்

பொயிலபொருளென்பொருணமற்றிலை பிறபொருளே” — எனபதனன

மறிக

(கஉக)

கரிப்பி யிரதந தானையு மமைநது கருதுமு நஞ்சு திசலனெ

திரிதரப பொருது வெல்லதெப படைதா நெயதுகூ லிப்படை நாடுப

பரிப்படை காட்டுப படைதுணைப படைகைப படைமூலப படையென வா

தெரிப்படை யிவறறுட சிறந்தது மூலப படையிதிற் சிறந்தவா வீரா [ருக

(இ - ள்) (படைச்செலவம் அவசியமானது அப்படை) யானை குதிரை தேர்
காலானெனனு நாலங்கத்தானுமைநது, கூல்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை
துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்குமுமி (எதிரேறுங்
கால) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமனை ஓங்கப்படி போராசெய்து
வெல்லத்தக்கதேயாம் சொல்லிய இப்படையாற்றினுள் மூலப்படை சிறந்தது. இதி
லுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி மெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, படைபாட்சி

“உறுபமை துறஞ்சா வெல்படை வேந்தன - வெறுககைபு ளெல்லாந் தலை

உலைவிடத் துறஞ்சா வனகண் டொலைவிடத்துத் தொலப்படைக் கலலா லரிது” —

எனபதனனறிச

(கஉஉ)

விரையவன பகையை வெல்லுமவன் கணமைவேந்துதா முாவகை
காக்கும், புறையறு மானம் போரினஞ் சினரைப பொருதநா வெளியறை
போகா, வரையறு தேற்ற முடையரே யானும் வறுமையுஞ் சிறுமையும்
வெறுப்பு, நிரைதரின வெல்லாந் தலைவரில் வழியு நேரந்திரும் பகைவரை
வெல்லாரா

(இ - ள்) வலியபகைவரை விரைந்து அடக்கும் அஞ்சாமையும், அரசன்
கையினித்துப்போகாது காக்குஞ் சமானமில்லாத் தானமும், பொருளையிறப்பந்தோடி
னவர்களே (தொடர்ந்து) போராசெய்து வெல்லாத கோதரியும், அறைபோகாநிலையும்,
லரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே (படைஞராவா இத்தன்மைய படைஞரே)
யார்யினும், (பரிபாலிப்பவனும்) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிக்
தூல் (தலைவனே யிருந்தேவிலும்) பகையை வெல்லமாட்டாந் (மேற்கூறியருறை

வுகளிலலாவிடின அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைவரை வெவவார்கள எ - று.

இதனை, ஷு, ஷு,

‘மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம படைக்கு.

சிறுமையுஞ் செலலாத துனியும் வறுமையு - மிலையின் வெலலும் படை” — என பதஞ்ஞா,0,

வெண்பாமரலை.

‘மினனா சினலுசொரிவேன மீளிக கடற்றாளை

யொனனா நடுங்க வலாஅயர்மிரி - மெனனாநடுங்கொ

லாழிகதோ வெலபுரவி யணனை மதயாளைப்

பாழிததோணமனனா படை” — எனபதஞ்ஞாமறிச

(கஉச)

வேலெதி வரினும் விழித்தகண ணிமையா வீறுமெய யூறுகா ணமே யாலிய சினத்தி னாழிலாட டயரு மாண்மைபு மழியினல் லாது சிலவஞ் சீனஞ்செய யாதமை யாத திரமும வேநதுரீ றினுஞ்செல வாலிய மறமு மனகண்’ ருகுப்ப மடி தலும் படைச்செருக காகும்.

(இ - ள்) (பகைவாசெலுத்திய) வேறபடை யெதிர்த்துநதாலும் (பயந்து)

விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீறும், தமதுடற காய நோக்காது மிக்கோபத் துடன் போபுரியும் ஆண்டனமையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதற் றளராதிறமையும், அரசன் தடுப்பினாக் தடுக்கப்பட்டாதேற்பவராய் அரசன் கண்ணீர் சொரிய (அவனபொருட்டு) உயிரவ்ருதலும் படைச்செருக்கெனப்படும எ - று

இசெய்யுளால் வீரனாமேமபடுத்து எனச்சுறியதாம்

இதனை, ஷு, படைச்செருக்கு

“கைவேல களிற்றெடு போக்கி வருபவன் - மெயவேல பறியா நகும்

விழித்தகண வேலகொண் டெறிய வழித்திமைப்பி-னோட்டனறே வன்கணவாக்கு

உறினிய ரஞசா மறவ ரினைவன் - செறினுஞ்சோ ருன்ற லிலா,

இழைத்த திகவாமைச சாவாறா யாரே - பிழைத்த தொறுககிற பவா

புரந்தார்கண் ணீர்மலகச சாகற்பிற சாக்கா - டுரந்துகோட்டக துடைத்து” —

எனபதஞ்ஞா,

கீவகச்சீந்தாமணி

“பைம்பொற புள்கப் பருமக்களி யாலை யீட்டரு

செம்பொன னெடுநதோத் தொகைமரக்கடற் றான வெள்ள

நம்பன் சிலவாய நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா

மம்பொன மணிப்பூ ணரசுமயிலே யென்று நககான்” — என்பதஞ்ஞா

முணாக

(கஉச)

அழிதரு நெறியிற செலவினை விலககி யாமவழிச செலுத்தியூழ் வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லார தாக்கைவே றன்றியா ருயிரக, னொழிவகை யின்றி யுணர்ச்சியொத் தருநா லுணாதொறு முறு நயம் போலக, கழிமகிழ் நாளும் பயிறொறும வளரக் கலப்பதே நட்டுப் படுமால்.

(இ - ள்) துன்மாககத்திற் செலவதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியாற் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிரத் தறுபலிதனும், உடம்புகட் கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்கட்டுள வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப் பட்டு, அரியதூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நானா வண்ணம் பழகுந்தோறும் வளருமபடி கிடுகிப்பதே கிடுகெமென்று சொல்லப்படுமெ.

இசெய்யுளாற கிடுகெவமாபடாற்று எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நடபு

“நவிரெறு தூனயம் போலும் பயிரெறும் - பண்புடை யாளா தொடர்பு புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா - டைப்பாக கிழமை தரும் அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத் தழிவினக-ணலல லுழப்பதா நடபு ”—என்பதனானும்,

நாலடியார்

“நறுமலாத தன்கோதாய நடலாக்கு நடரா
மறுமையுஞ் செயல்தொன றுண்டோ—விறமளவு
மின்புறுவ தின்புற நிர்இ யவரோடு

துன்புறுவ துன்புறநக கால ”—என்பதனானுமறிக்க.

(உஉரு)

நன்மதியுடையை குடிஞ்ஞக குற்ற நலவினத் தானுமெத திறதனும், பன்முறை யாய்ந்து நடபின்னக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, லின்மையா மதன லாயந்தலா லொருவ ரிடத்தாநட புறேலுய் னவாசெய், புனமையும் பழியும் புணர்நதிரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத் திரனே.

(இ - ள்) புகதிரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் உயாகுடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நலவினத்தோடொழுக்கல முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோகித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொளவாயாக பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோகியாது (நட்பு) கொளவாயாகில், அவாசெய்யும் அறபதநன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலவகளை யிழப்பது சத்தியம் ஏ-று.

இசெய்யுளால் இனமறிந்து பழகுளனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, நடபாராயதல்.

“நாடாது நட்புலிற் கேடிலலை நடப்பின் - வீழலலை நடப்பாள் பவாக்கு.

ஆயநதாய்ந்து கொள்ளாதான கேண்மை கடைமுறை - தானசாந் துயர்ந் தரும்.

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குணா - வினனு மறிநீயாகக் நட்பு

மருவுக மாசற்றா கேண்மையொன நீத்து - மொருவுக கொப்பிலா நட்பு ”—

என்பதனானும்,

நீடுகடுந்.

‘தாளாள் நென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்

வேளாள் நென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதாள்

கோளாள் நென்பான் மறவாதா னிமழுவர்

கோளாக வாழ்த் லினிது ”—என்பதனானுமறிக்க

(உஉரு)

கெடுகியி லுதவ வல்லலா நடபாற கிளநதிரா தொனநினைச் செய் லுதவ, கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெடுவுதல் பணிவரச

மின்மை, படுதரு முழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் தறிந்துள முவப்பி, வெடுகில முழுதுங் கேணமையா மைந்தா நேரலா தாமுங்கே வாவா.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுத் தவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையுடையோர் உன் அநாமியினிற் யோகருமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கு ஒரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டவனவற்றையபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாத நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நீக்கநதவையெனறுணாந்து மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினா யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயென்றி) சத்தருக்களும் நட்பாவார்கள் எ - று

இசெய்யுளார் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பழைமை

“பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதுங் - கிழ்மையைக் கீழ்த்திடா நட்பு விழைதன்கயான வேண்டி யிருப்பா கெழுத்கையாற் - கேளாது நட்பா செயின பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதக்க நட்பா செயின். கெடாது வழிவந்த கேணமையா கேணமை - விடாது விழையு முலகு. விழையா விழையப் படுப பழையாகட - பணிற் றிலப்பிரியா தா” —என்பத னனும,

நாலடியார்

“இன்னு செயினும் விடறபால ரல்லாராப்
பொன்னைய போற்றிக் கொளலவேண்டம்—பொன்னோடு
நல்லில சிதைத்தி நாடோறு நாடித்தம்
மில்லாத தாக்குத லான” —என்பதனனுமறிக்க (சஉஎ)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதா கள்வரிற் றமக்குறல குறிப்போரா
பேதையா கெடுதி யுற்றுழியுதவார பெருமபொரு ணகுறித்துப் பறிப்பா
ராதரு கருமந தம்மினு காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வா மனைக்கெழீஇ மன்றி னுறப்பழிப் பாரிவா தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமகளினாயுஞ் சோரராயும்போல (பிரா தியா கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுத்தவாதவரும், பெருமபொருளை யெத்திப்பிடுவாருவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மார் சாத்தியப்படா வென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமை யுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பகாமுடையவர்களாகக் காணப்படினும் (இவர்களுடன் சினேகிக்கவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இசெய்யுளால் ஆகாநட்பினை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீர்த்து.

“பருகுவா போலினும் பண்பிலா கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் பெறுவது - கொளவாருங் கள்வரு நேர்.
ஆமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
ஆய்ந்துங் கரும் முடர்ந்து பவர்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
கின்னவினு மின்னது மன்னோ வினவேறு - சொல்வேறு பட்டார் தெரட்டர்.

என்ததுங் குறுகுத லோம்பன மனைக்கெழீஇ - மனநிற பழிப்பா தொடபு” —
என்பதனாலும்,

இன்னு நாற்பது

“பகலபோலு நெஞ்சத்தா பண்பினமை யினனா
நகையாய நண்பினா நாரினமை யினனா
விகலி லெழுவதவ ரோட்டினனா வினனா
நயமின மனத்தவா நடபு” —என்பதனாலுமுணாக (கஉஅ)

நலன பலநூல கற்பினுங் கூடா நடபினா மனநல னெய்தார,
சொல்லினமுன வணங்கும் வணக்கமுந தொழுவது சொரிந்தகண் ணீருந
தப பாது, கொல்லுமவன படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க்
கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறாக கால முறுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ன்.) (அகத்திற பகையும் புறத்தில் நடபுமுடைய) கூடாநடபினா நல
னவாகிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நனமனமுடையவராகா சொல்லுகீ முன்ன
வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணித்தலும், கண்ணீர் சொரித்தலும் (நீ தமாக்க காணப்படு
னும்) தபபாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும் ஆசலீஸ் (அப
வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய் ஆவகா
றிருப்பதுங் காலவொற்றமையிலலாவிடின, ஆலலது வேண்டுகதிலை ௧1 - று

இச்செய்யுளாற் கூடாநடபினா விலக்கென்கூறியதாம்

‘இதனை, ஷே, கூடாநடபு

‘பலநல கற்றக் கண்டது மனநல - ராகுதன் மாணாக் கரிது
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாசொ - லொல்ல யுணரப் படும
சொலவணக்க மொன்னாகட் கொள்ளற்க விலவணக்க - தீங்கு குறித்தமை யான
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து
மிகச்செய்து தமமெனஞ் வானா நகச்செய்து - நடபினுட் சாப்புலற் பாற்ற.
பகைநட்பாறு காலம் வருங்கான முகநட் - டகநட பொரிஇ விடல” —என்பதனாலும்,

நாலடியார்

“உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராயக்
கள்ளத்தா னட்டா கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புன்றசெய்தபு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்தகண மாசாய விடும” —என்பதனாலும். (கஉக)

பழிமுத னுணா செய்வன தனாவ பாதத்திரா குடிப்பிறப் பொ
ழுக்க, மெழிலவளா கல்வி யாதிசுள பேணு ரெவரைபு முறிக்குஞ்சொற்
செயலரா, கழிமகிழ வுடையா கெடுதிகொண்டாகுக கைளி வராசெ
லவ முறினுங், கொழிப்ப யெய்தார பிறாககலாற் றமாக்குக் கொடாரிலா
பேதைய ரொழித.

(இ - ன்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக
கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஏழகம் கோத்தபொருநத
கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எதனமையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வாததை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செலவமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாழ்மையாதவரும், அயலாக்கலலாமல் உறவினருக்குக் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேரையாகன இவர்கள் நப்பினையொழிக. ௭ - று

இசெய்யுணாற பேதைமையுடையோர் னாயகற்று எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பேதைமை

“பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதன்கொண் டேதியம் போக விடல நாணமை நாடாமை நாரிணமை யாதொன்றும் - பேணமை பேதை தொழில ஒதி யுணர்வதும் பிறாகருதாததுந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரிலு எதிவா ராரத தமாபசிப்பா பேதை - பெருஞ்செலவு முற்றக் கடை மைய லொருவன் களித்தற்றாற பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின ”— எனப்பதனாலும்,

பழொழி.

“தெரியாதா சொல்லுந் திறனினைமை மீதா
பரியா பயனினைமை செயது—பெரி பாரசொற்
கொள்ளாது தாநதமமைக சாவா தவாபிறலாக
கள்ளதச் செய்குறு வா ”—எனப்பதனாலும் (கநா)

தன்னையெப் பொருளு மயிந்தவ னைத் தானமிக மதிக்கும்புல லறிவின, வனமையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான வல்லதல் லாதுங் கொண்டு னைத்துப், புனமையைத் தெயிப்பா னவைபுரிந் துலகோ போ னடிப் பான்றினை யுணர்த்து, நன்மதி யினனா யறிவில் ராக நாட்டுவ னையு நன்னேல

(இ - ள்) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்த்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புலலறிவின வனமையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொ ருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பித்தறி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினாபோல நடக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதஞ்) சிநேகிக்கொள்ளாதே ௭ - று

இசெய்யுணால் வெளிற்றறிவினனா விடுகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, புலலறிவாணமை

“வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை-யுடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுக்கல் கசடற் - கவலதா உமையத் தரும் அற்ற மறைத்தனோ புலலறிவு தமவயிற் - குற்ற மறையா கழி. வவவுஞ் செய்கலான னுன்றேரு வைவுயிர் - போடி மனவுமோர் நோய். காணாதா காட்டுவான் றுண்காணை காணாதான் - கண்டாணத் தாண்கண்ட வாறு. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வைபத் - தவனையா வைத்தப் பகிம்.”— எனப்பதனாலும்,

வனையுபதி

“அந்த னந்தத் காறுசொல்லு மாறெஞ்ஞ
மூத்துசெய் குற்றங் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி விலலா னதுவறி யாதவற்
கிண்புறு வீட்டி னெறிசெலவு மாறே” — எனபதனுமறிக. (ககக)

வேறு

இகலை மதித்தின னுமைபிழை யிபறயி னாகுகும புரியாயேற
பகையு முறவாம பெருஞ்செலவம் பவிக்குங் கெடாத புகழுண்டா
மிகலின மிகுநதின் னாகியறயி னினிய தமரு மேதிலராயப
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கும் பாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - எ) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு தமக்குக் குற்றஞ்செய்
தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாயாகிற் பகைவருமுறவாவா, செலவப்பெருக்கமுண்
டாகும், அழிபாத கோதியுண்டாகும் (அவ்வாறின்றி) பகைக்குணமிகுநது தீமை
செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராயப பகைமை பெருகும், கவிமைபழியும்;
அழியாச்செலவமும் அழிந்தவிடும் எ - று

இச்செய்யுளால் மாறுபடுகூறாதவகை கூறியதாம்

இதனை, ஐ, இகல

“பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிசல்கருதி - யினஞ்செய யாமை தலை
இகலென்னு மெவவனோய் நீககிற் றவல்லலாத - தாவில விளக்கற் தரும்
இகலெனா சாயந்தொழுக வல்லானா யாரே - மிகலாகுந் தன்மை யவா
இகலகாணு னாககம் வருங்கா லதனை - மிலகாணுங் கேடு தரற்கு
இகலானு மினதை வெல்லா நகலானு - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.” — என
பதனும,

நாள்மணிக்கடிவை

“மலைப்பினும் வாரணந தாகுகு குழவி
யலைப்பினு மனனையென ிரூடுஞ்சிலப்பினும்
நட்டார நடுங்கு வினையெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில” — எனபதனுமறிக

(ககஉ)

வலியா பகைகொள் ளேலசுற்றம் வலிகள் பொருண்ட ப்பைடையின்
மெலியா ரசச மறியாமை மேவாத தன்மை கொட்டையின்மை
நலியா வெகுளி மறையின்மை நலியாகு தாமது கல்லாமை
யொலியா பழிநோக காமமற்று வுடையா ரிவாமேற பகையுறுக.

(இ - எ.) உறற வலிமை பொருள நட்டி படை இவற்றின் மெலியார்களிடத்
தும், அச்சம் அறியாமை பொருந் நடவாமை உலோபம் ஒழியாககோபம் நிறையின்
மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோககாமை குற்றம் இவற்றையுடை
யவர்களிடத்தும் நீபகைகொள்க (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்தும் த
திரம பகைமைகொள்ளாதே. எ - று

இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ, பகைமாட்சி

“வலியார்க்கு மாறேறற் லோம்புக வோமபா - மெலியாமேன மேக பகை.
அன்பில னுரை துணையிலன ருன்றுவ்வா - நென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான - நஞ்சு மெலியன பகைக்கு.

வழிநோக்கான வாய்ப்பை செய்யான பழிநோக்கான-பண்பிலன் பற்றார்க் கினித காணுச சினததான் கழிபெருங் காமததான் - பேணுமை பேணப் படும்.

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றாக-கிணனிலனோ மேமாப புடைத்து."— எனபதனனும,

படிமொழி

“ஆற்றப் பெரியாப் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க

போற்றாது கொண்டான் பொருளகப் பட்டானு

நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்

புறங்கொமை ஷோடின ரில” —எனபதனனுமறிச

(௧௩௩)

பாரம் பரிக்க வேண்டி னுறு பக்கநட பாகக் கொண்டொழுக்கல

விபந் தணியா ரொடுபொரினும் விதிநூ லினரோ டிகலாமை

சாருந் துணைநிற பினும்பலரைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி

னேருந் துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை புறவாககல

(இ - ள்) இராசசியபாரம் நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் பொருநதிய பகைஞரை நடப்பாகக் கொள்ளுதலும், சுததவீரமுள்ளாருடன போசெயினும் கலவிவல்லாரைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சாபாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமையும், நீ துணையற்றவனாயின இருபகைவருள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவரைத் துணைசெய்யும்படி புறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்

இதுணை, ஷே, பகைத்திறந்தெரிதல்.

“விலலே குழுவா பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே குழுவா பகை

ஏழுந் தவரினு மேழை தமிழனாயப் - பலலா பகைக்கொள பவன்.

பகைநட்பாக் கொண்டொழுக்கும் பண்புடையாளன் - நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

தனதுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ - னின்றதுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று” —எனபதனனுணாக

(௧௩௪)

மெலிய தெனவெள எரியபகையே மிருநது செடுக்கு மிருந்திடுமு

னலிக் கிணைதாழ் வுயிற்றெனரிநத நல்லா ரெனவுந் தெனியாத

மலின் ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல புரியற்க

வலிசெய் படையா திகள்பெருக்க வகையாயந் திருக்க பகைமையற்.

(இ - ள்) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அநிகரிக்கும், (அசித்தவாறு) மிருந்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களை. நீ (துணையின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், நூற்றெனரிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், நூற்றெனரிவில்லாத நம்பத்தவிலவாரென்றும் அயலானாச் செருதலும் விலகுதலுக்கு செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கப் பகைமுடித்ததற்கு வகை தேடிக் கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக எ - று.

இதுணை, ஷே, ஷே.

“தேறினுந் தேற வுடினு மழிவின்கட் - டேருண் பகாஅன் விடல்.

வகையறிநது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

துணைதாக் முணமரங் கொல்சு களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.” —என் பதனனும,

தூர்மணி

“முடகொண்சு மரமுளை யாகவே

யுடக நீகடு னுகிரினு நீகலாம

வடக நீண்டதற பினமழுத தன்னினு

கடகொ டாமனன யாகவே கிறப்பே” —என்பதனுமறிக (கருடு)

தமரா யிருநது புறப்பகையைச் சராவாயக காலம் வருமளவு

மமரா நிறகு முடப்பகையை யஞ்சிக் காகக வுறிற் கடிபுக

நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா தியைத் தேயக்கு

நமரீர் மினததைத் தண்பபிக்கு நுனைசு குடியோ டெளிதழிக்கும்

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருநது புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சார்பாகிய காலம் வருமெல்லையும் பொருந்தி (உறவர்) யிருக்கும் உடப்பகையாளரை அச்சமுற்றுக காததுகொளவாயாக (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டரு செய்க. (அவ்வாறின்றி) நம்மவர்களெனத் தாக்கூணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சர் முதலியவர்களை யொழித்து, உம்மவர்களாகிய இனத்தாரையும் சனமுறச்செய்து உன்னையும குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் உடப்பகையாளரை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, உடப்பகை

“நீழனீரு மின்னாத வினா தமாரீரு - மின்னா வா மின்னா செயின
வானபோல பகைவரை யஞ்சறக் வஞ்சக - கேள்போல பகைவர் தொடாபு
உறநடுறையா னுடப்பகை தோன்றி னிறநமுறையா - நேதம் பவவுந் தரும்
உடம்பாடி லாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட - பாம்போ டெனுறை தற்று” — என பதனனும,

கி.ந.சிந்தாமணி

“தொழுத்தவ கையி னுள்ளுந் துறமுடி யகத்தனு சோர

வழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து மாயநது

பழுதுகண் ணிரிநது கொல்லும் படையுட னெடுவரும் பற்ற

தொழிகயா கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றா விளிக்குற ருரே.” —என்பதன னுமறிக. (கருசு)

ஆற்றன் மிகுந்த வேந்தராய் மரிய தவத்து முனிவராயும்

போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற

தேற்ற மிகுஞ்சார பினரேனுஞ் சிதைவர் திகழமுப புராகுரன்

காற்றிந் திரன்மா லாகியருந் தளராதா ரெனிரசாற டுவதென்னே.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த அரசனாயும் சிறந்த தவத்தையுடைய முனிவராயும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாகியமும் பெற்று வாழ்வார்கள் (அவ்வாறின்றி) அவமதித்தால், வலிய சார்பின் யுடையவர்களையானாலும் அழிவார்கள். திரி புராதிபர் - ரூபன்மன - சொல்லுகின்ற இந் திரன் - திருமால் முதலானவர்களும், (புரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) நடழிந்தார்களென்றால் என்ன சொல்லுவது? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பெரியாபாபிழையாமை.

“ஆற்றுவா ராற்ற விசுழாமை போற்றுவார் - போற்றலு னெல்லாந் தலை யாண்டிசென நியாண்டு முனராகா வெந்துப்பின் - வேறது செறப்பட்ட டவா, வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வானபொருளு மென்னுந்-தகைமாண்ட தக்கார் செறின. இறந்தமைநத சாபுடைய ராயினு முயயரா - சிறந்தமைந்த சேரா செறின.”—என்பதனும்,

நாலடியார்

“பொறுப்பென நெண்ணிப் புனாஜாதார மாட்டும்
வெறுப்பன செயயாமை வேண்டும—வெறுத்தபின்
ஆககு மருவி யணிவரை நனனாட
போக்குதல யாக்கு மரிது.”—என்பதனும்மிக

முப்புரா—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின மகிமையால் பொன வெள்ளி இருமயினாலாகிய மும்மதிலகளை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன் முப்புரத்தோங்கிசென்று நினைத்தவிடத்திலிறங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழப்படுத்தினார்களா அதுகண்டு வருந்திய தேவாமுதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமான முப்புரத்தையுமுறித்துப் புராரியெனக் காரணத்திருநாமமெய்தினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரதகனப்படலம்.

“மாய னாகியோ மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
நாய னாகிய கணேசமக திரத்தினைச் சொல்லிக்
காபு முததலைச சூலத்தை விடுத்தமை காணா
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டா.”—என்பதனும்மிக.

சூரபன்மன—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிவமுகன தாரகனென்போரும் சிவபெருமானோடுகூடி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவனுசெய்து கடவுள் பிரசன்னமாகாமையின் தமதுதலைச்சேதித்து ஒழுங்குசெய்து பெருமபிரயாசத்தான சிவபெருமானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்களவரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யும் அரசுசெய்ய வரமும், மீனோவேகத்தோ சூலமுதலியனையும் பெற்று மூன்றுநகரங்களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புறந்து தேவர்களையும் தேவமாதர்களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட்டு, சிவபெருமான் மனநதானது குமாரகடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் சூலமுதலறக்களை நன்றென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் றெருகும்.

இந்நிரன்—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸ்திரீகளை யுடையவனுயிருந்தும், கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அக்லிகையைக் காழ்த்து அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப் புணர்ந்தன அத்தனையறிந்த முனிவா அக்லிகையைக் கல்லாருக வென்றும், இந்நிரனை நீபோ குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதும் குறிசுனாருக வென்றும் சபித்தனர் என்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - இந்நிரன்சாபம்பெற்ற புடலம்.

“உருகிய மனமொடு மனைவல்லா னாசெயு முன்முனி கச்சூரன்
நீருபுந வமுநனி துதலேற் விணர்படு மெனியென விழிச்செய்தார்”

கருவியு முடலமு மெனவென்றங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத் லறவொரு வனிலினப் மேலினை சிலையுரு வாகெனமுன —

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுந்தவ னோககி
யின்று சாமபாசெய திருவ னிர திர னுன
யொன்று வேடவெந் தாயகருடன முழுவுதம் யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருகு சாபநாட டினனல் — எனபதனனுணர்ச.

திருமால் — இவா பூரவம் தேவர்க்காகடகு நீகழந்த புத்தத்திற னோலவி
யடைந்த தேவாகடகுத் துணையாகத் தபது பஞ்சாயுதங்களுடன செருசெய்ய, அசுரர்
கள போரபுரியமாட்டாது புறமுடிகாட்டி யேழமுனா அப்பொழுது திருமா லுரு
சக்கராயுத்ததை யெடுத்தெடுக்கொண்டு அவர்களைப் பிழைபாநகற் கெ லலவேண்டு
மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினா அசுரர்கள் பிருகுமுனிவா மனைவியாகிய கியாதி
யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாக்சிரமத்திற் றாசு காத
தன்ன கோபத்தோடு பிழைபாநகருவந்த மாதவனும் அவ்வாசோமத்தினுழைந்தனன்.
அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி மென்பவள் போற்றிநீறப், விஷ்ணு
வான்வா அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணென வெட்டினா அவள் பெருங்கூச்சலட்
டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனன் அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவா யோகூட்டிக்
நீகழந்தவற்றை யுணர்த்து துக்கமுங் கோபமு மிகுதக கண்கள செவப்பவும் சிவ
துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்ணவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செயத்
மையின் தமோருண் சமபநமான பததப்பிறவிகளடைக்கவெனச சபித்து விடுத்தது, சுக்
கிரனாலுயிர்பெற்ற தன் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனா திருமால் ிவாச
சுனைசெயது அவற்றை நீக்குமபடி வரமேற்பச சிவபிரான எம்மடியவா கூற்றப்பிழை
யாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தடைபின் ஸ்திதில அதுக்கிரக ம லாகில தன்
டமும புரிவோம் உன் பிறவிகள் பததும் உலகப்பகரமாமென்றருளினா எனபது
சரித்தசுகிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்பிராணம் - அரிசாப்பயந்திரத்தடலம்

சேற்ற மிககெழ்ச் சேந்த கண்ணினுன் நிகுரி யோசசியங் கெயது மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாம்பயைப் பொருக்கெ னசெய்த உணித்து வீழ்த்தது
மேற்றெ முந்தகூ கூவொ வித்திர எரிருசெ வித்தனை யேறு, மாமுனி
மாற்ற ருத்திரல யோகு நீட்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்ற நோக்கினுன்
கண்டு மாழ்கினுன் நயயின் மூழ்கினுன் கண்கள சேந்தன் னிகழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனம் பொறித்த நிப்பவம் மாத வனனை ரெருண்டு நோக்கினு
னெண்ட எரிக்கரத் தரிவை தனனைமற் றுனக்கு மாமியைத் தறுக னுள்ளய
யிணடி னுறகொல செயது வீட்டினுய வெய்ய பாலீ யுய்யு மாறெவன்

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ளு முத்தம் மெனனில யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னுரடிக் கமல மனறிவே றறிகி லேமெஹிற்
னெடுத்த னாக்குமிச சத்தி யத்தினுற் றயரு முத்துநீ நரக லவவனை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப் தெய்துக வருவு பாதகக் குழிசி யாயினுய

நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவா நெறிய லாப்புறத் கூற்ற நூல்வழித்
துன்று நீக்கையுற் றென்று முப்பரகு சுட்ட வெம்பிரான நிழுவ முப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதன் டோநதி யீனா யுலப்பி லாதவெந் திராய முபுக
மன்ற வங்கவாக் கண்டு னோகரு மறவி யூரினைக் குறுகி மாயகவே.

எவ்வ மேமிருந் தமோகு ணம்பயின் நிழிகத் தோனியின் மீன மாதியாம்
 வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
 டவவி யத்தொகை யிரிய னூறுமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
 நவவி வாள்வழி மனைவி தன்னொடு நாரி பாகனை வழுததி வைகினுன ”—என்
 பத்தனாணாக (க௭)

தன்னு லாளப படுமீனை தன்னு லாளப படுவானே
 லன்னுற் கற்றும் பொருளு முள வாகா தொலைப பொருளானு
 மன்னு பயன்கள வினைமுடியா மறுமை யனுநா தெப்பிழையு
 முன்னம் பின்னம் பெருநாணு மூவாப் பழியு மறிமைநதா.

(இ - எ) அரசனே! (இவ்வாமகங்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச்
 சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு
 அறமும் பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயனவராது செயல்கள்
 முற்று. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது “எக
 குற்றங்களும முற்பட்டெனும் பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னா வரும். (ஆத
 வின) மகனே! (தைபல சொல்லைக் கேளாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மாதாமொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, தெ, பெண்வழிச்சேறல்

“மனைவிழைவா மாண்பய யெய்தார வினைவிழைவா—வேண்டாப் பொருளு மது.
 பேணுது பெணவிழைவா னுக்கம் பெரியதோ—நாணுக் கன்னுத் தரும்
 மனையானை யஞ்சு மறுமையி லானன—வினைபாணமை லேற்றெய்த லினறு.
 இவலானை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெனாந் து—நல்லாகரு நல்ல செயல். [த்து.
 பெண்ணேவல் செய்வதொழுகு மாணமையி னுணுடைப—பெண்ணே பெருமை யுடை
 அறவினையு மாந் பெருநரும் பிறவினையும்—பெண்ணேவல் செய்வாகா னில.”—
 எனபத்தனாணாக. (க௭)

எழிலாற் பாட லாடலினு லிசைசை பெருக்கி யுளமொவ்வா
 மொழியாற் செயலால் வயமாகி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
 பழிநா னுத் பரததையாப் பற்றா ராயந்த பண்புடையா
 ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - எ) தங்கள் அழகாலும் நடனதாலும் கீததாலும் (பார்ப்போர்க்கு)
 ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக்) மொழியாலும் (வஞ்சக்) நடக்கையாலும்
 அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்குசாத விலை
 மாதனா ஆராயந்த நற்குணமுடையோ ஒழிப்பாக்கள் (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தி
 னின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரததையா விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, தெ, வரைவின்மகளரி.

“அன்பின் விழையா பொருள்விழையு மாய்தொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
 பயன்றுக்கிப் பண்புநாகும் பண்பின் மகளிர் - நயன்றுக்கி னளனா விடல்.
 பொருட் பெணுந் பொயம்மை டுயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பின்ன்தழியு றுற்
 தந்நலம் பாரிப்பா தோயா தகைசெருக்கிப் - புண்ணலம் பாரிப்பார் தோள்.
 ஆயு மறிவின் ரல்லாக் கணங்கெனப் - மாய மகளிர் முய்கரு.”—என்பத்தனும், .

சாந்திபுராணம்.

“ஆசையல்குல பெரியாரா யருளு மிடையுளு சிறியாராக
கூசு மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரா
வாசக குழலு மலாகக்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாராப
பூசல பெருக்க வல்லாராப பொருந்தல வாழி மடநெஞ்சே” —என்பதனு
றுமறிக. (கூகக)

அறிவை யழிகுஞ் செயலழிகு மழியா மானந தணையழிகுஞ்
செய்யு மறிநா மதியாத செருக்கை வினைக்கு மீளருளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவினைக்கு முனிவு வினைக்கும் பகையஞ்சாக
தழிகள் வினைக்கு நகைவினைக்குங் கொள்ளே ள் களருநா டலைமைநதா.

(இ - ள்) (களானது தனைப்பழிவெனனுடைய) பகுததறிவைகடுகடு
கும், நன்னடக்கையை யொழிகும், கெடாதமனத்தைகடுகடுகும், மதிவாராகள
பொருளாகக்கொள்ளாத காவததையுண்டுசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியும்மடிவெ
றுப்பினை மிகுதியாக வினையசெய்யும், பகைவா அசட்டைசெய்யத்தக்க சூறிகளையுங்
கொடுக்கும், (கண்டோராகுசு) சிரிப்பையுண்டாக்கும், ஆதலாற் கட்குடித்தலை நீ
கொள்ளாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, களருண்ணுமை

“உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங் - கட்காதல கொண்டொடுகு வார
உண்ணற்க களை யுணிலுண்க சானேறோ - னெண்ணப் படவேண்டா தா,
சுனருண முகத்தேயு மினனாநா வெனமற்றச - சானேறோ முகத்துக் களி
நாநெண்ணுநல்லாள் புறங்கொடுக்குங் களனென்னும-பேரூபபெருங்குற்றத்தார்க்கு -
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்த - மெய்யறி யாமை கொள்ள” —என
பதனுமை,

அரநேரிச்சாரம்

“ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுளு சானேறோ
தெளிவுடைய நெனறுறாகருந் தேசந — களியென்றுங்
கட்டுமையாக் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிகும் வேறாய் வினாநது” —என்பதனுறு முணாக. (கசூ)

வென்றி வரினு மதனாமுன மேவு மொனற்ற காயிரம்பின
மனற விழக்கு மதுவனறி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விணமறுமை யுறுதி யிலையாரு குதாடேல்.

(இ - ள்) குதாடாதே! அதனாவு முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரமபங்கு தோலவியைத்தரும் பண்ணுள் பொருளும் இனிவரும்பொ
ருளும்ல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவார்கள கொள்வார்கள மந்திரிமுதலிய இரா
சாங்கங்கெடும். நல்லாக்கு கலவியறிவு மறுமைப்பயன் வினைக்குஞ் செயல இவைக
ளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் குதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, ருது

“வேண்டறகவென்றடினுஞ் சூதின்னெவென்றகூஉந்-தூணடிற் போனமீனவிழுங்கியற்றி.
ஒன்றெய்தித் தூறிழக்குஞ் சூதாக்கு முண்டாங்கொ-ன்னெய்தி வாழுவதோ ராறு
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம-போடிப் படறமே பமே.
கவறுக கழகமுங்கையுந் தருககி-யிலறியா ரில்லங்கி யா
பொன்னெகெடுத்துப் பொய்யமேற கொன்று யருளெகெடுத-தல்ல லுழப்பிக்குஞ்சுது.”—
என்பதனானும்,

நாடுபாடா

“உருவழிகரு முண்மையுயர்நழிகரும் வண்ணமத்
சிருவழிகரு மாணஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவெரா டன்பழிகரு மொன்றல்ல ருது
பொருவரோ கக்ஷீகா புரிந்து”—என்பதனானுமுணராக (கசக)

மனமெயம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்தாத தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுண்மை மிகப்படுத்தி விடாது தினுடற் குப் பொருந்தவுணின
முனிசெய பிணிகட கிடனினு முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற்
புனித முடைய வயித்தியரால் வழினை நவநறைப் போக்குகவே

(இ - எ) மனமாவது சேகமானது வாராகையாவது வருத்தமுடாதபடி தொழிலகன் செயது, (உடற்கூற்றக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுண்மை மிகப்பெரியுறப்பொழுது சரீரத்துக்களையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும். இம்முறை பிசகிப் பிணிகட தவிட்டால் (அதுபவசாலிகளான) நல்ல வத்தியாகளால் (வைத்தியதான) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க எ - று

இசெய்யுளால் நோயக்கிடங்கொடுவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஹே, மருது-

“மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு தூலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அறநு வளவறிந் துணக் வஃதுடம்பு - பெற்று நெழுதுயக்கு மாறு
அறந் தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துயக்க துவரப் பசித்து
மாறபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துணை - னூறுபா டில்லை யுயர்க்கு.
உற்று ணவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றுந் கருதிச் செயல்
உற்றவன் நீர்ப்பாண மருந்துழைச் செலவானென - நப்பானுத் கூற்றே மருந்து”—
என்பதனானுமறிச. (கசஉ)

ஒழிபியல்

உன்னன் மொழிதல் செயனமுன்றொசு தொழுக்கம் லாய்மை நாணிழக்கார
மன்னு மனைபிற பிறந்தாராகன் மலாத லீகை யிசமுரமை
நன்னா மொழியு மலாக்செயா நனமை பப்பா வினைவறுமை
யின்ன விடாதும புரியாக்க னேம எ டா ினியறிமோ

(இ - எ) ஏகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனநீனைவும் வாய்ச் சொல்லும் நாயசெய்யக்கூடியும் மூன்றும் ஒத்தெழுதலும் நன்னடை பிழையாமையும் சத்தியநற்முமையும் நாணக்கடாமையாயவாழ்தலும், முகமலாசரி உதாரத்தலும் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உள்வாகும் மேலும், தாம்

வறுமையுற்ற காலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைகருங் கருமங்களைச் செய்யா. அறிவாயாக ஏ - று

இதுமுதல் பதினமூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரமபெணுகவென்றுங் கூறியதாம்

இகனை, ஐ, குடிமை

“இறபிறந் தா கண்ணலிலை திலிலை யியலபாகச் - செப்பமு நாணு மொருந்கு
ஒழுக்கமும் வாயமையு ராணுமிம மூன்று - மிழக்கரா குடிப்பிறந் தா
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கு ம - வகையெனப் பாயமைக் குடிக்கு.
ஈழங்குவ துளவீடுந் தக கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற நிலைப்பிரித் லின்று
சலம்பற்றிச் சாலப் ப செடியாமா சற்ற - குலம்பற்றி வாழதுமென பா ”
என்பதனும்,

ஏ லா கி

“சென்ற புகழ்செலவ மீக்கூற்றஞ் சேவக
ந்நற நீறைகலவி எள்ளனமை - பென்று
மளிர்சா டுங்கோதா யாறு மனாவின்
வழிவந்தா கண்ணே வனப்பு — என்பதனும்புக. (கசு)

பெருந்தக அயாவாம் பணிவொழியல் பேண்ப பணிவு சருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முபரமான
முருக்கும் லினையைச் செபநினையன் மொயம்பா மானங் கெடலுழுவந்
துருசகு மெனிறசா மனாமனை புனன் லேம கண்டனே

(இ - எ) ஏமகண்டனே! செவ்வம்பெருகிய காலத்த உயாவாகிய பணிவு
காட்டுகலாவும், செலவஞ்சருக்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு
மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழித்த கேதுகாகிய காரியத்
தை நிறைவேற்ற மனநுணியாதே விதிவலியால் லெதற்கிய மானங்கெடுமபடி வரு
மாயின் (தன்னுரோமத்தொன்றை யழிப்பினும் உயிரை யழிக்கும்) கவரிமானைப்
போலப் பிராணனைவிடுவதானங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்

இகனை, ஐ, மானம்

“இன்றி யமையாச் சிறப்பின் வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டிப் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு.
மருந்தோமற் றுளோமபும வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிரீப்பின் வாழாக் சவரி மா வனஞ் - ருயிரீப்பா மானம் வரின்.”—என்பத்
தனும்,

நாண்மணிக்கழை

“பறைபட வாழா வசனமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா றுறவோர் - நிறைவனத்து
பெறப்பட கண்ணே வெஞ்சாந் தமக் கொவ்வாச்
சொற்பட்டா சாவாதஞ் சாலபு — என்பதனும்புக. (கசச)

ஐது குடியிற பிறந்தரு நா லாயந்து செல்வந் துயாவத்தன
வெய்த லரிது பெருமையிடு தெய்துங் கொடைபொ ப டுரவாந்

செய்தற கரிய செய்துபிறா செயிராக் ருமற் றருக்காம
அயயி நெறியிற பிறழாம லொழுகு வராகஞா ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திறபிறந்து அரியதூல்களையாராய்ச்சிசெய்து
செல்வப்பெருக்கடைந்ததினாலும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம் (ஆனால்) அது
நனை சமாதானடைமுதலிய செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து பிறா குற்றங்களை
யெடுத்துணராயது இறுமாப்படையாது உச்சிவிக்கத்தக்க வழியினின்றாக தவறாமல்
நடப்பவாகட்கேயுள்ளது. ஏ - று

இசெய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, பெருமை

“ஒளியொருவாக் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவாக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்
பிறப்பொருட் மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேறழமையான்.
மேலிருந்து மேலல்லா மேலல்லா கீழிருந்து - கீழல்லா கீழல் வவா.
பெருமை யுடையவ ராற்றவா ராற்றி - னருமையுடையசெயல்
பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூந்து விடல்” —என்பதனா
ஹம்,

கீவந்திந்தாமணி

“கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருங்குளத் தென்றந் தோன்றா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான் மாயந்த வருந்தவந் தெரியின் மண்மேன்
மருங்குடையவாகட் கல்லான் மறையாக் காவ தண்டே” —என்பதனா
முணாக. (கசுரு)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாயமை நாணதி
யினபம் பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சான்றோர்க
டுன்புற் றவாக்கு மினியனவே சூழ்வா துணியின வினைமுடிப்பா
வன்பிற றளரா நடடாக்கு மடங்கித் தோற்ற னான்றே.

(இ - ள்.) (உயிர்களினபேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சணியம் உண்மை
மானவாத் தல முதலிய சீலங்களுக்கும் பெருக்கசெய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறை
ந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவாக்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்த
வாக்கும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள் துணைவாபாததுக் செயல்முடிப்பா
கள். (தமக்கண்பராணோ) வன்புகொண் டெதிர்த்தவரினா தளராகள். குற்றத்
தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாண்மடையாகள் ஏ - று

இசெய்யுளான மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ, சான்றாண்மை.

“கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாயமையோ-உடந்துசால் பூனிய துண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித் ததாசான்றோர் - மாற்றா மாற்றம் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றோல்வி - துலையல்லா கண்ணுங் கொளல்.
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயத்ததோ சாஸ்பு.” —
என்பதனாஹம்,

புறநானூறு

“பெண்ணுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபட்ட செயவ வாயினுந் தொடையுணர்
தருவிலை நன்கல னமைநருங் காலே
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கெனமுரு
சானறோ சானறோ பலரற
சாவரா சாவரா பலரா குபவே” —என்பதனுணுமறிசு (சசசு)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறநீ திகளின வழவாமை
சானற மதகட பண்பாகுத் தனனை யுடையரா நகையாணு
மானறு மிகழரா பகையிடித்து மதியா ரவாத நறகுணமே
யேனை வுலகம் பாராட்டு மெல்லாபயனு மலாமாட்டாம்

(இ - ன்) மேம்பட்டருலநலமும் அன்பும் எளிய சமயக்காட்சியும் நலநதரும்
மும் நீதிமுறைகளிற பிசகாமையும், சிறந்த (மாறுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும்
இந்தக் குணங்களுையவா நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும்,
எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துனாயா அவரது நறகுணங்களையே பெரியவுலக
மானது வியந்ததாகாகும், (அறம்பொருளாதி) பயன்களயாவும் அவரிடத்திலேயே
குடிக்கொள்ளும் எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவருதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பண்புடைமை

“என்பத்தா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையா-பண்புபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடற்வாரா மாட்டு.
பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்-கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.”—என்பத்
துணும,

புறநானூறு.

“உண்டா லமமவில வுலக மிறகிற
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலாபிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவா பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயாவி
யநநன மாட்சி யினைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறாக்கென முயலுந் ருணமை யானே.”—என்பதனுணுமுணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருநதுஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரெனசெய்வான நீயா கொளவ நீட்டுதலான
மெந்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென் றில்லை யாதலிற்றை
பொத்தும் வெறுக்கை நன்றியுறல புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அதுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அந்நுயிரோடிருந்து செத்தவனையாவான் இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய லல்லவனாவான் களவா முதலானோ கொள்வானா பொருளேகேதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோ பலனுமில்லை ஆனபடியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறாதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறருக்கு) கொடுத்தலையாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை றுந்நெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நனநியில் செல்வம்

“வைத்தானவாய் சான்ற பெருமபொரு ளேதுண்ணுன-செத்தான செய்க்கிடந்த தில். பொருளா னு மெல்லாமென நீயா திவறு-மருளா னு மாண்பு பிறப்பு கூட்ட மியறி யிசைவேண்டா வாடவா தோற்ற நலக்குப் பொறை எச்சமென நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொரு ரா-சைசப் படாஅ தவன ஏதம் பெருந்நெல்வந தானற்யவான் திககாக்கொன-நீத் வியலயிலா தான அன்பொரீஇத் தற்செற றறநோககா தீட்டிய-வொண்பொருள கொளவா பிறா” — எனபதனும,

பாத்தவேண்பா

“தீயாலோ நீராலோ தோவேந்தா தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாயகின்ற தெனற்பொருள வைத்தாந்
செப்பொழுது நீங்கா திடா” — எனபதனுமநிக (கசுஅ)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே பெய்தற் கரிய நானென்ப
தொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலா நானேயாங்
கழிந்த ஹிடநாண மன்கோடல் கருதா நலமெல் லாமவளாப்பா
ரழிந்து நாணமற் றுயிராவாழா ராவி பழிந்து நாணுவாரா.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாணமென்று பெரியோ சொல்லுவா அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலவது சொல்லி ன்ருமையினாலவது உடலினாலுக்கத்தினாலவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியிற் கொநியையுமைய மாதாக்கருகரிய நாணமேனாதாம் அவா நாணமழியுமபடி பூமியைக்கொள்ளுதல் கருதா நனமையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விதிவா உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடா எ - று

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நாணுடைமை.

“கருமத்தா னுணுத் துணுத் திருத்த - னல்லவா நாணுப் பிற ணுணுடை யெச்ச முயிரக்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு. பிறப்பழியுக் தம்பழியு நாணுவா நாணுக் குறைபதி யெனது முலகு நாணவேலி கொள்ளாது மனனே வியனஞாலம் - பேணலா மேலாயவா நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிரப்பொருட்டா - னுணெவ்வா நாணு பவா குலஞ்செங் கொள்கை பிழைப்பி னல்லஞ்செ - நாணினை மினைக் கடை” — என் பதனும,

நாலடியார்.

“இழிததக்க செய்தொருவ னொரு வுணவிற்
பழிததக்க செய்யான பசிதத நவறே
விழித்திமைககு மாதநினை யனறே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு” — 6 என்பதனுமுணாக (கசக)

எடுத்த கரும் முறறமை யெய்தின முடி கதே விவேலெனத
தொடுத்த முபநசி யறிவிரண்டிற் றேலா துயாவா குடிசெய்வா
மடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாக்கி மானவ கருதுவா
கெடுத்தல புரிந்தா ராதலிற்ற கிளாக குடியூன றவினமைநதா

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல வகையெவர் தாமெடுத்த காரியநகட
கிடையூற நேரிட்டாலும் முயற்செலி விவேரம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவரறை
முடித்தேவிவேனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவா மானவகருதுவோ தகக்காலத
தை யோசித்தசு சோயபி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல செயதவரவா ஆதலால் நீ
குடித்தன்மை உளாக்கும் விஷயத்தில் தளாக்கியுருதே ஏ - று.

இசெய்யுளாற குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹெ, குடிசெயல்வகை

“கரும்புச் செய்வொருவன கைதுவே நென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்
ஆள்வினையு மானற் றறிவு மெனவிரண்ட - னீளவினையா னீளுங் குடி
குடிசெய்வாக கிலலைப் பருவ மடிசெய்து - மாறாக் கருதக் கெடும்.
இடுப்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடுமபத்தை - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு” -
என்பதனும,

பெண்பாமலை.

“செய்கக் கணிதூது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண முரசு முழங்க—வயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றினையுயக்
காவலன சேநல கடன” — என்பதனுமுணாக. (கடு)

உழவித் திருவ ரிருவருழு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியனென பாசவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாக்கு ரியா தொழினமுற றுமுதது முழவினாபான்
முழுது மடுபா வேணடுதலின் முதனமைத துழவென றறிமைநதா.

(இ - ள்) புத்திரனே உழவுதொழில் வேளாளக்குப் பெருமபானமையும்
வைசியர்க்குச் சிறப்பானமையும் உழுதம் உழுவிததும் ஈன்பதற்குரியதாகும். உழ
வுதொழில் செய்து புசிப்பவரானே தகைக்குரியவராவாகள அவர்களே யுபகாரி
வென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து வேணஞ்செல்பவர்களே பிற
ருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் உழுதம் டயின்றாலும்
உழவுதொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதம் வகடுக்கச்செய்தலின் உழு
தொழில் முறையினையே தன்மையுடையதென்றறிவாமாக. ஏ - று

இசெய்யுளால் வேளாண்மை பேணு வனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, உழவு.

“சமுன்றமேர்ப் பின்ன துலக மதன - ஹழந்து முழுவே தலை.
உழுவா ருலகத்தாக காணியஃ தாற்ற - தெழுவாணா யெல்லாம் பொறுத்தது.
உழுதுணவொழ்வாரே வாழ்வாமற் றெல்லாக - தொழுதுண்டி பின்செல் பகர்
பலகுடை நீழ்லுந் தங்குடைகழிழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ் லவா.
இசுவா ரிரப்பாகதொன நீலா கரவாத - கைசெயதுண மாலை யவா.
உழவினா கைமுடநகி னிலில விழைவதுஉம - விட்டேமென பாங்கு நிலை.”—
எனடதனனும,

பெரும்பொருள்

“யானை நிராயுடைய தேரோ னினுஞ்சிறந்தா
ரேனை நிராயுடைய வேவாழ்நா—யானைப்
படையோடும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோடும் கரசரோ வொப்பு —என்பதனனுமுணாக. (கடுக)

வறுமை போல வினாது வறுமை யன்றி வேறிலலை
மறுவின மொழிகள் சொல்லுபடும வாயத்த குடிநற செயன்மொழிக்
ளிறுதி பரிமற றிரப்பாதி பெல்லாத துயரு முடனாகும்
பிறனி னோக்கு மீன்றாகும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல.

(இ - ள) மகனே¹ (மனிதாக்குத துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற்
கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின குற்றமில்லாத சொற்கள்
சொல்லுபடும பொருத்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவும்புரியும் இரத்தல்
முதலிய எல்லாத்தனப்பங்களும் பின்னொடரும் பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப்
பார்க்கும்படி செய்யும் (அது ஒருவேளை) வந்துவிடின் இரத்தல நலம் ஏ - று.

இசெய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நலஞ்ஞவு.

“இன்மையி னினதை தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யினனா தது.
தொல்வரவுந் தொலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நலஞ்ஞ வெனனு நகை.
நற்பொரு ணன்குணாந்து சொல்லினு நலகூந்தா-சொற்பொருள் சொர்வு பகிழ்,
அறஞ்சாரா கஞ்சுர வீனந்தா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்,
நெருப்பினுட் டெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள-யாதொன்றுந் கண்பா டரிது” — என்பத்
தனனும,

வணியாபதி.

“சொல்லவை சொல்லா சருவருபு குழந்தனா
நல்லவை யுரு நனிமதிப் பாரலலார்
கல்லியுந் கைப்பொரு ளிலலா பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்க.”—என்பதனனுமுணாக.

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் திரந்தனினு
தனப்ப தின்மிக் கிலரவாழ்வார் தாய்மை மானக் கெட்டாமையினு
வினப்ப ஆயர்ந்த கொடைமையரே பெணினு நிரப்பார் கிலரவாழ்வார்
நிரப்பினுப் பெறுவ ரவர்களைநிரப்பார் தவரவாழ்வார்

(இ. சி. மகனே! குறிப்பிட்டு இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பாதுகாக்கும் மானிடம் அழியாமையினால் யாசித்து உயிர்ப்போக்காமற் சிவன் வாழ் வார்கள். மிகச் சென்மையாய்ந் தனையாளரோயானபோதினும் யாசகரினாதவிடத்து முன்னின்று யடைவார்கள்? (உள்ள கொள்ளு) ஒழியாது தெடுபவர்கள் சிறப்ப ன்றவர். (ஆதலின், நீ உதமம் யாசகனாகனென குறிப்புநாதுதெடுப.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, இரவு.

“இரக்க விரததக்காக காணிற கரப்பி - னவர்ப்பழி தமப்பழி யன்று..

இனிய மொருவாக கிரகத விரதவை - துன்ப முழுவு வரின.

கரப்பிலா நெஞ்சிற கடனறிவா முன்னின் - நிரப்புமோ ரேள ருடைதது

கரப்பிலுரா வையகத் துணைமையாற் கண்ணின் - நிரப்பவா மேற்கொள் வது.

இரப்பாண, யிலலாயி னீங்கணமா ஞால - மரபபாவை. சென்றுந் தற்று
நவாரக ணென்னுண்டாந் கோற்ற மிரததுகோண - மேலா ரிலாஅக் கடை.”—

என்பதொருமொழி,

புறநானூறு

“ஆடெரி படாந்த கோடிய ரடுப்பி

இமயி பூப்பத் தேமபுபசி யுழலா

பாது லினமையாற ஞேலொடு திரங்கி

யிலவி தூநத பொலலா வறுமுலை

சுவைத்தோ றழுநதன மகத்துமுக நோககி

நீரோடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ண

மனையோ ஸௌவநோய நீககி நீலேஇ

நிறபடர்ந திசனே நறபோரக குமுண

வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலை

கொடுத்ததுங் கொள்ளா தமையல னடுக்கிய

பண்ணமை நரமபிற பச்சை நலயாழ

மண்ணா முழுவின் வயிரிய

ரினமை நீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே"—என்பதனாழ்வணாக. 0

ண்ணிற் சிறந்தார தமமிடத்துங் காழ்த்து மானங் கெடநாவாற்

ண்ணம் (சரிய வறங்குறித்தும் படாநதென றிரவா பெருமையினை

லண்ணிற் சிறந்தாரா முயற்சியினை லேலா வுப்பில வறுமபுறகை

கண்ணற் கணமரத தமைத்ததென வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ஈ.) எமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணகு நிறந்த நடை ஸ்டூயார் தமக்குக் கண்ணினையக காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மாணா கவியட்ட சென்று, செயல்படக்க தருமத்தினியித்தமாவது நாவிலுல ஒன்றையாகியார். திருமந்திரியினுல உப்பியவர்கட வெறுநகடும். கிடைப்பினும் நாம புதிதந்கணம்கு டிசென்குந் துளிப்பிறுவார்கண். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்படுகின்றதெனக் கூறியதாம்.

தலை, மூடி, இரவச்சம.

தமிழர் தாயகம் புது கண்ணனாள் என்னு - பிரகாசம் கோடி புத்தம்.

இந்த முயற்சியைத் துண்டித்துப் பரகது - இதே வலியுறுத்தியான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத தகைத்தே யிடமில்லாக் - காறு மிரவொல்லாக் காடி.
தெண்ணீ ரெழுந்தையாயினுந் தாடநத - துண்ணலி னுங்கினிய தில்.
ஆவிறகு நீரென திரப்பினு நாவிந - கிரவி னிவிவந்த தில்.”—என்பதனுமாய்,

நாலடியார்.

“கரவாத திண்ணனபிற கண்ணனனா கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா னென்கொலோ
கொளளுங்காற கொளவா குறிப்பு”—என்பதனுமுணாக (கடுச)

அழுக்குற நெவாசகும் வடுக்காண்பா ராச மாசை யாலையி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறாபா லுயதது மொழிவார தம்போல
விழுக்குற கேதுங் கவலாழு னேற்ற மாகிச செம்மாபபா ர
மழுக்கு ளாகாகிக் பபனபடுவா வறிதும் வறிபாரசு கிடா கயவா

(இ ௧௪) கீழ்க்கன எல்லோரிடத்தும் பொருளையினுற குற்றங் காட்டு
வாகன. அசுத்ததாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடுவார்கள தமமைப்போல (பிறர்க்கு) அவமானிசேரி
டின (அவாகக்கரிசு) சிறிதுங் கவலைப்படா அதற்காக முற்படப் பூரித்துக் களிப்பார்
கன தமமைத்தண்டிப்பவாககே கொடுப்பார்கள எளியவர்கொன்றாக் கொடுக்கமாட்
டார்கள ௪ - று

இதனாற கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதா

இதனை, னெ, கீழ்மை

“நனற்றி வாரிற கயவா திருவுடையா - நெஞ்சுத தவல மிலா
அகப்படட்டி யாவாணாக காணி னவாரின - மிகப்படடுச செம்மாகருங் கீழ்.
அசுசமே கீழ்க்கன தாசாரமெசச - மவாவுண்டே லுண்டாடு சிறிது
அறைபறை யனனவா கயவந்தாங் கேட்ட - மறைபிறாக் குய்த்துணாகக் லான்.
சாங்கை விதிரா கயவா கொடிற்றடைக்குங் - கூணைய ரலலா தவாக்கு
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற பிறாமேல் - வடுக்காண வற்றாருங் கீழ்
எற்றிற குரியா கயவொன றுற்றக்கால - விறற்ற குரியா வினாந்து.”—என்பத
னனும்,

நான்மணிக்கடிகை

“மாசு படினு மணிதனசே குன்றதாம
பூசிக் கொளினு மிருமயினணை மாசொட்டெ
பாசத்தது விட்டு விளக்கிவூங் கீழ்த்தனை
மாக்கணைமா காட்டி விடம்”—என்பதனுமறிச. (கடுஇ)

ஆதக்கேதா டசச நீதிபுரிந தகிலம் புரது பொருளிட்டித
திற்ற்தால வாரும் வகைபெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கிவ்வாநங்
குற்ற்தா னியம்பித திறற்சேசாம காநத னுலக ஷாநமவ [சாள்
இவ்வுழ்த்தோட் பெயாத்துக் கொடுப்பதென்பி னிதனைப் புரிந்தான் புகழ்
ர்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுன்றியுடன் இராசசூரமந்தை தவத்தி வக
கிணத்தாகத்து (தருமவழியிற்) பொருள்சேடி விலைமயோடு வந்தின்று

வலையுந் தன் செல்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கறி, வெந்நிறி
பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னாலகபாரத்தை அறனுடைய வலிதங்கிய தோ
ளிற் பெயர்த்துகொடுக்கும்படி இடனைச் செய்வானாயினுள் புலவானே! எ - று

அரசியறகைப்பட்டலம் முற்றிற்று

ஆகநீருவிருந்தம் - ௫௮௩

பட்டாபிதேகப்பட்டலம்.

அதனானு சோமகாந்தனை கனமனை நிகழிப் போந்து
பைத்தலிவத் தனவையின் வைகிப் பண்பொடுங் கணிகரக் கவி
யொத்தநா ளபிதே கதனாக ருனாகுகென வவருந் தெனளி
யுத்தரா யணத்தி னுதி || மமதிப் பூச மெனறா

(இ - ள்) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையை விடபெ புறம்
போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நனமையொடுஞ் சோநிடாகளை யழைத்து
(என மகனாகிய சோமகாந்தன்) பட்டாபிதேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வான
ளாக வெனக்கட்டளையிட, சோநிடாகள் ஆலோசித்து உதராயணத்தின் முதல்மாச
யாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநக்சத்திரம் (பட்டாபிதேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று
சொன்னான். எ - று

வேந்து + அவை = வேதசலை இது வலிதசலவிகாரம்

உதராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும, தக்ஷிணயணம்—ஆடிமாச
முதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்திசையாகவுந்
செலவதோ காலம் உதரம் - வடக்கு தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம் ; இது
சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம் (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று விரென நேவிரன் முடங்க னலக்க
குமைக்குமவை வேறாகை மன்னா கோத்து முனிவா சேயமைத்
தமாகுமற் றெவாகுந் துதா தங்களை விடுத்திட டானே

(இ - ள்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபி
தேகஞ்செய்ய (வேண்டதென, அதற்கு வேண்டின) வெல்லாவற்றையும் இமைப்
பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வானாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்தருக்களைக்
கொன்று) குலியலாகவுங் கூடாமையாகத் வேறபடை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன்
குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குத் தூரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மறமெல்லாருக்கும் நிகு
முடித்து தூதர்களைச் செலுத்தினான். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை ; இது
முடங்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்தது. (உ)

சூரியன் குரவற் கவிச் சைத்தொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
கிஞ்சிற் குரவ னன்க வியைந்தனெ னபிதே கத்துக

கொருவில்லன் பொருள்கள யாவை யுணர்த்துக வென்ன ஷன்னுள்
பொருளெலாந தாலம் போழிற் பொறித்தளிந் திதுவுஞ் சொன்னுன்

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகூவித்துப் பணிநது, (அழகனே!) என மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகம் கொடுக்கச் சமமித்தானேன். (அவனுக்கு) மருடாயிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வணமைதகவிய பொருள்கள யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்ராசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும பொருள்களையெல்லா மெழுதிகொடுத்தி இதுவுஞ் சொல்லினன் எ - று

இயைந்தனென எனபதில் என தனமை யொருமை வினைமுற்று விஞ்சி. (ங)
புண்ணிய பூமி முதலாக புண்ணியன் சநநி தானந
தண்ணிய நதியின் நீரந் ததைந்தவய யானந் தன்னி
லெண்ணுமில் விடத்து லொன்றா மிடமிடக துளுமீ சான்
மண்ணுறு 'கிழக கு திச யாமபி டேகத தானம்

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுருபியாகிய திரிநேத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமான திருக்கோவிலும், தடபமாகிய நதிதீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோர்) திகரும் அபிடேகத தானமாம் எ - று. (ச)

மீமமுத மாதிரியைமபத் தைமமுத தளவின் காறு
மைமமுதி றவழ வாககு மண்டபத் தகற்சி யாகுரு
செயமணித் தூணீ ராறு சோபதி னுறா றுறாம
பொயமமுதல கடிநது காவல் புரிதரும் புலவு வேலோய

(இ - ள்.) பொயமுதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசசெலுத்தும் புலான்மண மமைந்த வேற்படை தரித்தஅரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழுமுதல ஐம்பத்தைந்த முழுத்தனவுவரையில் உள்ள தாம். செவ்விய மாணிக்கத்துண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும், முப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம் எ - று.

பொய் என்றது ஈனபெ பொய புகலவோரை யுணர்த்தியது (இ)
அரசவீற றிருத்தற கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற கொன்றும்
விரகபன் மணியாற பொன்னுல வெள்ளியாற ருமபி ரத்தாற
பரசுபத் திரபீ டநதாம் பண்ணுல தாமயா கத்துக
குணாசெயு மாமு மாகு முற்றபாந மாமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாயிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்கனாலாவது பொரு ளாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாக்கித் திருச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலாம். அல்லது பால்பொருத்திய மரங்களாலா மாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி அரசமரத்தியன.

புரண்மரம் - பாணன் மரங்கள்.

ஒருமுழு முயாகது செவ்வே யொன்றை யகன்று முன்பி
னிநுபடி. டிணங்கி நான்கு பதத்தொடு மிருப்பச சொன்ன
பொருள்களி னென்றா செயது பொருந்திய நிலத்திற றிககிற
குருமணி மண்ட பத்தைக குயிறுறுமா றியற்று கென்றன.

(இ - ள்) ஒருமுழுமுயாகது, செவ்வையாக ஒன்றாமுழமகன்று, முன்னும்
பின்னும் இருபக்கவிலும் படிக்களபொருதி, நான்கு காலகளோடு மிருக்கும்படி, மேற்
கூறிய பொருள்களிலொன்றா (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) சகுதியான
இடத்தில் (முன்றிகஞ்சாளில் ளா) திக்கில நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச்
செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) எ - று (ஏ)

அம்மொழி கேட்டு மனன னைழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கமமியா னுமை நோக்கிக் கதிபொழி மணியும் பொன்னு
மிமமெனு முன்னா நல்கி யிரண்டுபீ டஞ்செய தீங்குத
தமவினென றியலபுக கூறு மறந்தஞ்ஞ சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்) சோமகாரசன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வாசனையைக்கேட்டு, தான்
அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப் பாசது, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும்
பொன்னும் விரைவிறக்கொடுத்து, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டொருங்க
னென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான் எ - று

கமமியா - சிற்பா

(அ)

பணைமுழக கருத வாயதற பகட்டெழின் மதிந் லத்தி
லணைகரு குணக்குத திக்கி லைமபத்தை, தம் முழுத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத தாநெடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னென்றா ற விழைக்க வென்றான்

(இ - ள்) வாததியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய
அழகிய மதிநலத்தோடணந்த கீழ்த்திசையில் ஐம்பததைத்து முழுவளவில் ஒப்பற்ற
முப்பததாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும் ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று
பொருந்தும்படி செய்வீரகனாகவென்று உத்திரவு செய்தனன் எ - று (க)

நம்பனை புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பா போரது
செம்பொனை யுருக்கி வராததுத திவனொளி மணிககால யாததுப
'மபெழிற பீட மாக்கிப படிசளும் பயிலச சோதது
வெம்புறு மடங்கற றிண்கால வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பங்களபுருந்து
செம்பொனை யுருக்கிச்சாயத்து, பிரகாசிக்கின்ற கார்திபொருந்திய இரத்தினங்
களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிசளும் பொருந்தவமைத்து,
கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய காலகளை வெள்ளியினுற் செய்துவைத்தாராக எ - று

கால்யாதது - இதில கால உபசாக்கம்

(க)

வேறு.

இருநிலை மகழ்ந்த மணலசொரிந் திடியா வெழிலகொளரீலங்கீழ்ப்படுத்தா
மருவுவித் துரும் மிடைப்படுத் ததனமேன மரகதம் படுத்தவன குறட்டிற

குறும்ணிப் பதம் ராஜ்ஞசெய் துணைகொடுக்காது செய்து கொடுத்தது. குறும்ணிப் புட்ப ராஜ்ஞத் திரைத்துவசுதிரைப் பனமணியும் பரப்பி.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைநீதோண்டி மணலையிடப்பது (தலைவர்) இதுதான் அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருத்திய பவனத்தை இடையிலிட்டு அதன்மேல் மராதனைதப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், கீறம்பொருத்திய மதுவ ராகரத்தினத்தாற் செய்த துணும, கோமேதக்கற்கனாற் செய்த போதிகையுஞ்சேர்த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தினபேரில், வச்சிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி ஏ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்

(கக)

கொடுங்கைகள் வயிடு ரியத்தினும் யாளி வரிசுளிர மதிசசிலை யாணுங் கொடுங்கையிறுக்கருகுகோவை வித்திலத்ததுங் குலாவுபித்தனைசுபரிக்காணு செடுங்குளிரியப்ப வமைத்தாறாறு புறத்து நிராமணி வாய்தல்கள் விடுத்துப் படுங்குதிரைக் கனகத் தகடகம் படுத்துப் பனமணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கொடுங்கைகள் வயிடுரியத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்த்த சத்திரகாந்தக் கலலாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் மூத்துக் கனாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவாததலங்கள் பளிங்குகற்கனாலும் (கண்டமாத்திரத்தி லேயே) பெருஞ்சுரதோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யியற்றி, நாணுபக்கங்குளிரும் வரிசையாக அழகிய வாயில்களவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ள பரப் பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். ஏ - று. (கஉ)

வேறு

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாமையு
மாண்ட பூகமும் வாககையு வேழமு
மீண்ட யாதது விதானத் திடையிடைத்
தூண்டொறுத் விளக்குந் துறுத்தனா.

(இ - ள்.) நீண்ட தூண்களோடும் நெடிய குலைகளையுடைய வாமையையும், மாட்டிமைத்தவிய கழுஞ்களையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருத்தக்கட்டி, மேற் கட்டின் இடையிடையில தூங்காவிளக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். ஏ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையுந் தாடியு
சரும்பு நுமலா மாலையுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரகத் தென்கனி யாதிக்கோத்
தொருங்கு நாற்றின ரோவியர் திட்டினார்.

(இ - ள்.) அரும்புகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலையையும், வளங்கொளுத மலர்மாலையையுந் கட்டினார்கள். இக்கித்தத்தத்த நாற்றமும்புறமும் இம்மை யொருசேரத் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். திட்டியெழுதினார்கள்.

காமர் பன்மணித் தோரணம் கட்டினார்
தாமர் பன்மணித் தோரணம் கட்டினார்
தோரணம் கட்டினார் தூண் கொடுத்தார்
தோரணம் கட்டினார் தோரணம் கட்டினார்

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள் அழகிய மண்டபத்தற்கே சந்திரமண்டலத்தை யளரவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள் செம் முண்டாருமபடி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள் எ - று

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல் சோமமண்டலந் ஆனனென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (௧௫)

அரசன் முனை ரடுதிடுதிங் கயாநிய

ரரத் தந்திழை யாதன முன்னால்த

தரவப் பூங்குழ லாயலி மண்டப

மரணுச் சேய்ப்புன் றுகுகின் மென்றனா

(இ - ள்) அரசன் சமுத்தசையடுத்த தபகிகள் இரத்தினத்தாற் செய்யத் தீர்த்ததை முன்னே யிருக்க, ஓயையுடைய அழகியவீரகங்குலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (௧௬)

அசிலங் காத ந மாச னிருமபொலுந்

தாந் லும பூறுவு ரொரிந்தவாப பேரகுகினுன

முகிலு ரிஞிப மொயமமணி மண்டபஞ்

செகிலி னுலபுணர் தேசிக ன்ணாலினுன

(இ - ள்) உலகத்தைக்காங்கும் ஏமகண்டராசன மிகப் பொன்னையும் வத்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல யிருக்கியா - , சொரிந்து உச்சதபதிகளைச் செல்ல விடுத்தனன் திரத்தினங்கா றொருங்கியுள்ள மேகமளாய் மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தான் எ - று (௧௭)

ஐம்பத தைந் த முழத்தந் த தெலலை

நமா நூலபதி னுனகிட்டு நனபதம்

பம நீ நூற்றந் பத்தொன்ப தாகுகினுன

மொயம்பின் விதிபன மூன்றுபல மூன்றறி

(இ - ள்) (அமமண்டபங்கொண்ட) ஐம்பததைந் த முழத்தனவு ஆரமும, வீருமபதக்க பதினானு நூல்கள் தட்டி (நீடுகிலுங் குறுக்கிலும) பதினமூன்று பதினமூன்று வீதிகள் பொருநதுமபடி, நெருங்கிய நூற்றந் பத்தொன்பது இடங்க ளாகப் பிரித்தனன் எ - று

இரண்டு நூல்களிடாலன்றி ஒரேலையுண்டாகாமையின், பதினானு நூல்க ளிட்டிப் பதினமூன்று வரிசையாகுகினென்றும், பதினமூன்று பதினமூன்றுகள் நூற் றந் பத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனென்றும் கண்டுகொள்க.

நாபப் பினிற பத்தத்தொரு நாநமுழத்

தாபபின் ரொன்றவ னுலப் யானொடு

மூப்பி லாத முலையுமை யானுந்

நீப்பி லாமணி வேதிசி கழத்தினுன

(இ - ள்) (அந்த நூற்றந் பத்த தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நீன்ற பத்தத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று

ஆப்பின சென்றவனாலறியான் - பசுவினபின் சென்றவனாகிய திருமாலாற்
காணப்படாத சிவபெருமான திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயாகுவதில் அவதரித்
துப் பசுமந்தை மேயத்தமையின், அவரை “ஆப்பின சென்றவன்” எனப்பட்டனா

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீடெனக்கொள்க.
மூப்பில்லாத முலை - முதிராத இளந்தனங்கள்

அத்தைதர சூழ வடுகதவெண் நோட்டமும்
விததி பேசரா வேதிகை யிட்டன
னிததைர சூழபத மீடொட்டுந தாதுவின
கொத்துந கென்று குயிறயினன வேதிகை

(இ - ள்) அதனைச் சூழம்படி யடுத்துள்ள எட்டுப்பதங்களிலுந் விததியே
சுரா எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செயதனை விததியேசுர வேதிகைகளைச் சூழ்நத்
பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின கூட்டாற்றி நென்று வேதிகைகள் செயதனை எ - று

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும்
நாற்புரத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில்
சிவபிரானுக்கொன்றளித்தச் சூழந்து நிற்பவையாம்

அதைச்சூழ்நத் பதினாறு பதமென்றது - பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புரத்திலும் பொருந்தக்கூடிய
வை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாகக் கொண்ட ஓர் வரிசை
யென்க. (உ௦)

அடுததுர சூழ்நத் பதம.ந் நான்கையும்
வடுகதெ லாடும் வழங்கு.ந் வீதியாத
தொடுத்து நோபத மூன்றுது வாரமாப
படுதக நனயிசை நான்கினும் பண்புற

(இ - ள்) (சாதவின கொத்துவரிசையை) அடுத்துச்சூழ்நத் இருபத்து
நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் வீதியாகவிடுதது, நாற்றிசைகளிலும்
மும்மூன்றுபதங்களைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்துச்செயதனை எ - று

ஆறு நான்குபதமென்றது - மூன்று முற்றபத்துவனையிலுள்ளபதங்கள் நாற்
புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யென்க

நோபத மூன்று என்பது ஏழாவதுவரியில் மூன்று இதனை நாற்புரத்துங்
கொள்க (உ௧)

ஒழிந்த நூறமென பதத்து முருத்திராக
கிழிந்தி டாமணி வேதியி யறயினு
மொழிந்த வீதியுண முற்றமுறைமைபா
லழிந்தி டாகவ குண்டமு மாக்கினு

(இ - ள்) (இவ்வாறு கணக்கிடவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டிப் பதங்
களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திராகட்கு, சிறப்புற அழகிய வேதிகைகள் செயதனை.
மூற்குறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவ
குண்டங்களைச் செயதனை எ - று.

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் தவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபதேழு இவ்வகையாக நான்குமூல்களிலுஞ் சோகக் றாற்றெட்டாதல கண்க. (உஉ)

ஆங்கு நீங்கி யடுத்தனை மனைவன
நீங்கி லாயமுனந் தீட்டிய யாவையு
மீங்க ணுயதநனை நென்றலு நோக்கினுன
பாங்கு ளாங்குப் பணிபணித கினறனை.

(இ - ள்) அவ்விடத்தை நீங்கி மனைனை யடுத்தனை குற்ற மிலவாத ஆசிரியரே! முன்னு தேரீர் ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனை. அருகிலுள்ள (சீடா முதலான) வாங்குகுப் பணிவிடைகள் கட்டளையினுநனை எ - று (உ௩)

வேறு

முககணுற சூரிய சூம்பு முனறிழை நூலும் வெற்றியை
மைககணுற - கிரண்டு சோகத் நூலும் நேனை யோகருத
தொகக்கும் பங்குட் சொவ்வொன றுகவே சூழக் கொங்கு
மிகப்பல சமிதை யாதி வேறுவே முயக் வென்றன

(இ - ள்) திருநெச்சிநிலங்கையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சூம்பத்திற்கு முனறிழைகள் வாயந்த நூலும், பாவதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாசேகரியாருடைய சூம்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவா கட்டுரிய தொகுதியாகிய சூம்பங்கு ஓவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றிக் தொக்கும், மேம்பட்ட பலவகைச் சமிதை முதலியனவும் (உவ்வாகட்டேறப்) வெவ் வேறாக ஆராயநெடுக்கவென்று சொல்லினன் எ - று

தொங்கு - மாத்தின் பட்டைகள் சமிதை - ஒமவிற்கு ஆகியெனறதால தளிர் பழ முதலியனவுங்கொள்க (உ௪)

தருப்பனை ளாயந்து செய்யக் கருவன செயதங்
கிருப்பவ னை முன்ன ரிற்றைவு லெவப்பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சு யாக்குஞ் செய்பணி*சொபி விட்டா
விருப்பொடு பணிநெடுவ லோரும் வேறுவே றியற்றப் புககா

(இ - ள்) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னு அரசனா கட்டளையிடப்பெற்ற செல்வ மிக்க மந்திரிகள் அவ்வாங்கட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட்டார்கள் யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (உ௫)

தெளளிய வேவ லாளா செய்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிகரு வீர
வெளளிய வேற்றுப் போரவை விசிமுர செடுத்து வல்லே
களளிவா மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட டேறிய சொல்லான.

(இ - ள்) தெளிவமைந்த வல்லாத்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அனனம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரமவாயந்த வெண்மைதங்கிய எருகின் தோலாற் போவையெய்து கட்டிய முரசத்
தை யெடுத்து, தேன் சிறகும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு
விளைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான் எ - று (உக)

வாழியென ஞானறு மெங்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மனுநெய்ச் செங்கோல் வாழி
வாழிய சோம கார்த மன்னவன் கிளைகளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிந் நகர மென்றான்

(இ - ள்) எவ்விடத்தும் எங்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழ்க்கட்
வன் வைதிகநெறிவாழ்க்கடவது மறுமுறைப்படி செலுத்துஞ் செங்கோல் வாழ்க்
கடவது சோமகாரகாரண தன் சுற்றத்தாரோடு வாழ்க்கடவன் உலகமுழுவதும்
வாழ்க்கடவது இந்நகரத்தெவநகரம் வாழ்க்கடவது எ - று (உஎ)

கலைமகள் வீரச செவவி முன்னரே காளி கொடை
மலைநிகர காளி னுறஞ் மணமக னோடு செவவத்
தலைமக ளிலரை நானைத் தக்கவரை புணர்த்த நின்ற
நிலைமுகப் பூனீ ரெல்லா மிருநகர புனைக வென்றான்.

(இ - ள்) சரஸ்வதியும், விஜயலட்சுரியும் முன்னரே யிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட மலைபோல பூரித்த சோளையுடைய எம்சண்டராகனுக்கு, பூசேவியும் சிறந்த
திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நானைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்துமபடி தக்கவர்கள்
தீர்மானித்துள்ள (ஆதலின்) சக்திவெடிகளாகச்செய்த முகக்கையுடைய ஆபரணமணி
ந்த தேவகளையாவும் பெரிய இடங்கரத்தை யுட்கரிப்பதாகளாகவென்று கூறினான் எ-று

சலியும் வெற்றியும் முன்னரேயுடையதைவின “கலைமகள்வீரச்செவவி
முன்னரே காளிகொண்ட மலை நிகர தோளினான்” என்றும், பூபாரதசையும் இராச
செவவத்தையுங் கொடுக்கப்படுத்தின “மணமகளோடு செயவத்தலைமகள் இவரைப்
புணர்த்த”—என்றவகூற்றான் (உஅ)

பண்டைய தினகதின மேலும் பாரிசுக் வறம்பா ரிசுக்
மண்டிய பொருள்கை யிலலோர் மன்னவன் நிதிப்பண டாரம்
விண்டன் வாயகல் சென்று வேண்டுமொ கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தல் தொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பராக்கிரமங்களும்) வளருக்
தருமம் விருத்தியாகுக் மிக்கபொருள் கையிலிலாதவர்கள் அரசனுடைய செவவ
மாகிய பொக்கிஷத்தின் கிறத்தாளவாயில்களிறசென்று வேண்டுமளவும் (கேட்பெ)
பொருள்பெற்றுச்செய்க் தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும்
விலக்குவென்கூறினான் எ - று (உக)

இனிபன் துகாந்த பூசி பெழில்கொள வணிநது மென்றீங்
கனியென் மொழிநது ளின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப்
புனிதவினை ணவர்க்குப் பூசை போற்றுக போற்று கெனது
நனிபல் பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுர செருக்கி னுனே.

(இ - ள்) இனியனவாகிய வுணவுகனுண்டு, (பரிமளவஸ்துகளைப்) பூசி,
(சிறந்த ஆபரணங்களை) அணித்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

தது, மனத்தில் இனப்பதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவாகட்டுசுசிறப்புசெய்க சிறப்புசெய்கவென்ற, பலபொருள்களையும் நன்குக்க கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யன்றதனை எ - று (௬௦)

அனைப்பை வகுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தன போடு நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநரா முழுதுங் கோடித் துறைபுரா கரிக ரெல்லா முவா தலா ததக மைந்தக கிறைமைவந தடுத்தாங் புள்ள மாதிக ளினிய மாறா

(இ - ள்) ஒலிக்கிற பறையறைந்து (என்றவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்த, அன்புடன் நன்றவாகிய ஈர நன்களைச்செய்து, பெரிய நகரமுழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அந்நகரவாசிகள் யாவரும் தச்சம் புதுவாக்குகாத நிலைமைவந நாற்பேல மனமுதலியன இனியவாகலானார்கள எ - று (௬௧)

சேனாகட கிறைவ னேவா ரேவடி பணிந்து போந்து யானைகட கரசை யாநொ ரணருணல் லரசன் மணனித தேனிவா மதம் றுந் திருமுக மெழுதி யோடை பூதி நுதலின வீக்கிப் பொறுப்புப் பண்ணி னானே

(இ - ள்) சேனாக்களுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பார்களுள் தலைவனாயுள்ளவன் செவந்த பாங்களைப் பணிந்து வந்து, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மசுப்பெருக்கொழியாத அழகிய ருகத்தில சிந்திரம்) எழுதி, முகப்பாத்திலே அழகிய நிறமலர்ந்த நெடிறிய கட்டி அழகுபெறச் செய்தனை எ - று

ஆதோரணா - யானைப்பாசா குதகுக்கோழிகாரா

யானை கணனமதப் பெருக்குடைமையின் “சேனிவா மதம்முத திருமுகம்” எனப்பட்டது (௬௨)

வல்லரு ளிறைவன் சென்று வராதொடி யுயர்த்தித் தூசுந் கலனுநன் கனிந்து பூட்டுங் கவனவாம பரியுந் பணனிச குலவிவ கொற்ற வைவாள் கொடுமம் பகழி யாதி பலவுமுண னிறைத்தது வைத்துப் பாழித்தோ பணனி னானே

(இ - ள்) தோப்பாக்களுடலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்குபூட்டி, கட்டத்தகக் கேசகதையுடைய தாலிச செவலுங் குதிகையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூடமை வாயந்த வானும் விலலும் அழகும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரத்தத்தை யலங்கரித்தனை எ - று (௬௩)

வாதுவாக கிறைவன் சென்று வரசநீர முழுது மாட்டிக் கோதுமுற நெழுநிந்து நல்ல குணத்ததாய்ப பகைவ ருள்ளம் பேதுசெய கலிைப் பாய்மாப் பேரோலிக் கலன்கள் பூட்டிக் காதடி மயிரக் ளாத்துக் கவினமிகப் பணணி னானே

(இ - ள்) குதிகாச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பசெய்யுந் கடிவாளமபூண்ட பாயநது செலலுங் குதினாயை, மிக்க வொளி வாயநத் ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்நனை எ - று

வாதுவா - குதினாச்சேவகா காத்தடி மயிகளாராத் தல - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிவிடுதலாம் (௩௬)

சாரண ருதெது நினறு தகுதியி னனிதத் லோலை
பேரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிச
சீரண வியவெல லாருளு செய்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாயநத் பூவைய ரோடுஞ் சாரநாரா

(இ - ள்) மனனாமுசலிய சிறப்புறையாவரும், (சோமகாரதனவிடுத) தூது வா சமீபித்த நன்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுகத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளாயுணர்நது, நெருங்கிய (நாலவகை) அங்கங்களை யுமுடையவாகளாகி, நிறைந்த அழகுடனப்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் தேவநகரத்தை) ஆடைநதாகள எ-று

வாரண முழக்க மோரபால வாமபரி முழக்க மோரபாற
றேரணி முழக்க மோரபாற செயிப்படை முழக்க மோரபா
வாரண முழக்க மோரபா லாடலின முழக்க மோரபாற
ரேரண மாட வீதி தொறுகிறைத் திட்ட வனேற

(இ - ள்) ஒருபக்கலில் யானையினமுழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செலலுங் குதினாயின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந் தன எ - று (௩௭)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்வினை யாடு வாரூர
தேமபிழி மாரநது வாரூரு செயிநதுவா தாடு வாரூர
கூம்புற மாட வீதித் கோடனை நோக்கு வாரூ
மாமபல வினையின வெவவே ருயின ருதேதோ ரெல்லாரம்.

(இ - ள்) அங்குவந்தவாகள யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவாகளும், சோலைகளில் விளையாடுபவாகளும், மதரமாகிய களையுருந்துபவாகளும், நெருங்கிச் சூதாடுபவாகளும், சனப்பெருககுடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பாப்பவா களுமாகிய பலத்திறப்பட்ட செயல்களில் வெவவேறுகளை எ - று.

வாதாடுவாரும், எனபதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால வாதுசெயவோரு மெனப்பொருள் கூறினுமமையும்

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்டுத்தத்தல, சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சோந்தவை. (௩௮)

அனைவரு மிணைய ராக வமைத்தநா ளுடுதத் லோடும்
புனைகழ லரச னேவப் புளையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய மூன்றா நாளின
வனைகலத் துறும் ணிடடு வணமுனை வித்தி னுனை.

(இ-ள்.) (அததேவாகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமூற்று) இருக்க, (பட்டாபிதேகத்திற்கு) நயமித்ததினம் வந்துசேரவும், அவங்கரிகின்ற வீரக்கழலணிந்த சோமகாரதமனைன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன பட்டாபிதேகரு செயலிக்கு நினத்திற்கு முரட்டுப பொருந்திய மூன்றாதினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்ணைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன் ஏ - று

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருதசங்கிரகணமென்றும், முளைவித்துதல் அங்குராரப்பணமென்றது சொல்லப்படும் (௩௮)

வீழ்வரு நாளிற நகர மலாபொரி யரிசு சந்த
பொழிதயி ரளவ னாவிட பூசுத்துப் பாலி முனிட்டு
கழிபெரு மகிழ்வி னெடு கடவுள ராணு டெல்லா
மொழிவில் ராக வினடை புறுமென விளித்திட டானே

(இ - ள்) அடுத்த தினத்திற் வாசந்தங்கிய மலாக்கும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழுகின்ற தயிருங்கலத்து, பூசையாற்றி, முறப்பட பல்யிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவாகளாயுள்ளவாகள யாவரும் ஒருகருநீங்காமல் இவ விடத்தில் வருவோர்களாகவென்று (மந்திரச்செயலால்) அழைத்தனன் ஏ - று (௩௯)

ஏந்தலை வேலான மைந்த னேமந்தன டறகு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாசு ரமைத்தமான களிப்பு பொற்றோ
காந்தொளிப் படைபு மன்றே கடனமுறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோ தக்கோ ரிரவல்ல தமக்கு மன்னம்

(இ - ள்) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னமகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்தியெய்வத்தமாகப் பாசுகள் சமைத்த குதியையும் யானையும் *அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே வீதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தக்கபாததிரா களுக்கும் யாசகாளுக்கும் அன்னமளித்தனன் ஏ - று (௪௦)

அறறைநா ளிரவிற் றுனமு னுடகப் புரி காண டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றங்கு கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின் னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னனறே

(இ - ள்) அன்றைய இரத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொறகாப்புகட்டிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளைய லணிந்த மனைவிகட்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கண்கணங்களைக் கையிறக்கட்டி, புதிதாகச் செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினான் ஏ - று

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௪௧)

- பல்லிய மியம்பா*நிறப்ப பாவைய ராடா நிறப்
வல்லவா தியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிறப்ப

சொல்லிசை மறைக ணனகுஞ் சோதக ரோந்ா நிற்ப
நல்லவா பலலோர கேட்ட நனபொரு ணீட்டா நிற்ப.

(இ - ள்) பலவரத்தியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும்,* சீத்திரப்பதமைபோன்ற மங்
கைபாகள நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஜபத்தில வல்லவாகள தியானஞ்செய்யவும் மங்
திரங்கோ ஜபிகவும், சோதகாகள சொல்லுகின்ற ஓசையுடைய தேவதகணு
கையும் ஓதாந்ற்கவும், நல்லவாகள பலா (அவரவாவிருப்பிக) கேட்ட நற்பொருள்களை
(ஓசையால்) டீடாந்ற்கவும் எ - று (௪௨)

பித்தியிற சிற்பன முன்னாப பேரெழில் வாயப்பச செய்க
பத்திரக துருவின் முகட செழுமதக களிற்றை நாடடிப
பத்தியிற பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு முட்டி
வித்தக விடையு, மினடி வினைமுடி க் திடுக வென்றான்

(இ - ள்) சுவாதலத்தில், சிற்பன முதலிற பேரழகுபொருந்தச செயது
வைத்த சித்திரவடிவத்தில் முன்னுலிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக
விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட
(மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [ந்வேதனஞ்செய்து] 'ஞானசரூபியே' யா
தொரு தடையுமில்லாது இநதககாரியத்தை முடிவுபெற்ச செயயவேண்டுமென்று
பிராத்தித்தனை எ - று (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத தூயசனா டேச னீர
நேருற நூலிற சொன்ன நிலநதொறுங் கலையந் தாவித
தாருநற பூசை யாற்றி யவரவா தமமை வெவவே
நேருறு பூசைக ட்டறைய தாவகை காக்க வென்றான்

(இ - ள்) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிற தியாக வரிசைப்
பட நூலில வகுத்த நிலங்கடோறங் கலையங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல
பூசையைசெய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு
இடையுறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிராத்தித்தனை எ - று (௪௪)

பரப்பினன சாலி தூணிப பதக்கரி யதனிற பாதி
விரிப்புறு மரியிற பாதி வெற்றவெள ளத்திகாற கூறு
கரப்பிறு வியமொன பாணுங் கலநததன மேலே வைத்தான்
சரப்புறு மனபு பொங்கத துலங்குபொற சிவகும பத்தை

(இ - ள்) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசி
யிற பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற கறகூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங்
கலந்ததும், (ஆச ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பா
னது அதிகரிக்குமபடி சிவகுமபத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனை. எ - று.

சாலி - ஓவகை நெல்

(௪௫)

மங்கல வியங்கள் விமம வாராநி முகநது செம்பொற
றுங்கவொண குடத்தின யானைச சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவந் தடுத்த தூநீ ராடையில் வடித்தது மெல்லப
பங்கமுற றறநா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாததியங்குள முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து
இதம்பொன்னாவைய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியருடத்தில் பாணியின் மத்தகத்
தின்பேரில் வரிசையாக அங்கு வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரத்தால் மெல்ல
கடிக்கட்டிச் சேறினலாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருந்தச் சொரிந்
தனன். ஏ - று (சக)

பொன்னவ மணிகோட் டங்குற பூரமே யகரு வாசந
துன்னுசந தனமே வெட்டி லோதொகு வினாகள பலந்
மின்னுபல பழங்குள பறபல விபனகொடி. பஞ்ச கவய
மின்னவுரு சொரிந்து கூர்ச மிலையிருங் களிமேல வைத்தான

(இ - ள்) பொன்னும நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம்
பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேறும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல
மலாகளும், ஒவ்வாயந்த பல களிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவிய
மும் இவைபோலவனவுரு சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகளை பலம் தருபபடி
(இவற்றை) மேலே வைத்தனன் 6 - று. (சக)

அடிப்பரப பிருநீ சொனன வளவினிற் பாதி யீச
னிபபுறக காகத் துக்கு மிகறகுறு மளவிற பாதி
கடப்பட விருதது மெல்லாக கலையங்க டமக்கு மாககிச
கடாபபசுஞ செழுமபொ னுதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும வைத்தான.

(இ - ள்) (சிவகுமபத்திரசு) சொலவிய நீரின அடிப்பரப்பிற பாதி சிவ
கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதில் சொரிந்த அளவிற
பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலையங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிந்து, ஒளி
விடும் பசுமைநங்கு செழுமபொன முதலியவற்றை (அவரவாகதேப) படியது
அவ்வக கும்பங்கட்கும் (இலையுங் களியும்) மேலே வைத்தனன் 7 - று (சக)

இருகலை வெவவே றெல்லாக் குமபத்து மெய்தச செயது
கருவிறும் வித்தி யேசா கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை யியங் காப்பபொன
மிருபுவெண கலமிவ வெட்டு மொவவொன்றச சோத்தி னுனே.

(இ - ள்) எல்லாக் குமபத்திலும் வெவவேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந்
தக்கட்டி, (தமமைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுர
ருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன வெள்ளி செம்பு பித்தனை நயம்
இருமடி (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். 8 - று

அஷ்டவித்தியேசா-அந் தன - குக்குமேசன-சிவோத்தமன-வக்ருத்திரன் -
வக்ருத்திரன் - திரிமூர்தி - சேண்டன - சேண்டசன என்பபடுவா. (சக)

வேறு.

அருஞ்சூழ் கலைய மெட்டிசுட டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருநுறுங் கவுரி காஞ்சுனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்தூரத் துத்த
மருநுறு மிரண்டு விமலைகள் காந்தம் வகுத்தவி ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்) (விததியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்தது சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்
களிலும் அகில கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய சேண் மனசிலே இரசம் சொல்லு
கின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கெட்டுண்டானின்ற கவுரி காஞ்சுனம் சாதிலிங்
கம் சிந்தாரம் துத்தம் மயங்கமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு
பொருள்களையும் இட்டனன் எ - று (இ0)

அப்பிரகம் சுலோதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணப்பிரகமென்று மிருவகையாம்
சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் றிரணமே பையயே
மேகமும் பார சிதைவனா சீவை வினசுகரி சமங்கையே வினசையே
பூதிசெய சபையே புகழ்சுக தேவை பூரணே கேசையே யட்டை
தீதினை யறுகருளு சதாவரி சிவபத திரையுமல வீரோட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்) சோதிமரம் சோதிகொடி சோதியிலே சோதிமரப்பிசின் மேன்
மைதங்கிய பாரசிதை வளாகின்ற சீவை வினசுகரி சமங்கை வினசையே பூதியைச்செய்
கின்ற சபைபோதத்தங்கிய சுகதேவை பூரணே கேசை அவதடை தீமையை யொழிக
ருளு சதாபரி சிவபத்திரை ஆகிய இவற்றையும் அநதப் பதினாறு கலசங்களில் (முறை
யே) இட்டனன் எ - று (இக)

குணகருறு துவார மிருமருங்குடுதத குமபயீ ராறனுட பலாசு
துணாகருக காஷி யாமபிரங்குலலால சுத்தவால சுவீனம் வன்னி
மணகருகல் வாகை பிப்பல மத்தி மலகுநா ரததைமா தனையென ட்ரான்.
துணாகலசெய யாத படடைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுகதெடுத திட

(இ - ள்) கிழக்கா பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கிலும் அடுத்த பன்
னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல
லால நல்லால விலவம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அத்தி நாரத்தை மா
தனையென்று சொல்லப்படும் உலாததாத படடைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய
முறைப்படி யெடுததெடுத்துப் பெய்தான் எ - று (இஉ)

அங்கியின் றிசையி னென்பது குமபத தாற்றம் னுனிலே யுறுமண்
பங்கமில் புறறு மண்ணிபக கோடு பட்டமண பாய்திராக கடனமண்
பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கனமண் னரசிற
றங்கும் ணிகத வொன்பது மாயநது தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்) அக்கினிநிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது குமபங்களிலும் ஆற்றுமண்
பசுமறையிட்டது மண் கெடுதலிலலாத புறறுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த
அலைகளையுடைய கடல மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரி
சுத்தமண் மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராயநது
தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன் எ - று (இகூ)

தென றிசைத் துவாரத் திருமருங்குடுபபச சோந்தபன் னிரண்முகும் பதது
மணநலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மகாசெநநா மகாமகி மூலரி ட்ரான்
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுடபம் வண்டு
சென்றுதேன மாநது நந்தியா வட்டஞ் செண்பக பிராறுநே ரிட்டான்.

(இ - ள்) தெனறிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கிலும் நெருங்கப்பொருந்திய
புன்னிரு குமபங்களிலும் வாசனையொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலா நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமமாலா செந்தாமமாலா மகிழ்மலா அலரிமலா பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலா சிறுசண்பகமலா அகத்தியலா வண்டென் சென்று தேன்பருகும் கந்தி யாவாததமல" செண்பகமலா இந்தப் பன்னிரு மலர்களுக்கும் இட்டனன எ - று (சே)

நிருதியின் மிசையிற குமபமொன பதனு னெகிழ்ந்தசந தன்மவெட்டி மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மல்குதத தூரிதந கோலந [வேலோ திருதறு மகரு செழுமணச சாபத திரியில வங்கமே யெனன வருவினாப பொருளக ளொனபதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்தற விட்டான

(இ - ள்) நிருதிசையிலுள்ள ஓனபது குமபங்களில் அரைத்த சந்தனம் வெட்டிவோ வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கலந்துரி வாலமிளகு குற்றமற்ற அகரு செ ழித்த மணமுடைய சாதிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவி யங்கன ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுப்ப மேவிய குமபம் ராறுட கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ முழுதா குளநெற்கோ தூமையே யவையே தேற்றுநா வுரியி னரிசியென பயறு தினைசெழுங் கடுகுமென சாமை தோற்றிய வரகென றுடைத்தபன னிரண்டுஞ் சுத்திசெய தெத்தெனினி திட்டான.

(இ - ள்) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கவிலும் நெருங்கச் சேந்த பன னிரண்டு குமபங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுதா குளநெல் கோதுமை யவை தெளிந்த நாவுரியரிசி என பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெல்லிய சா மை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களுயுஞ் சுத்திசெய்து எடுத்துப் பெய்தனன எ - று

யவை-கோதுமையி லோவகை

(சே)

வளிவனா திசையிற குமபமொன பதனுண மன்னிலக குமிசங்க புடபி யொளிவனா விண்டு காதியஞ் சனிதே னூற்றிய துழாய்சக தேவி துளிமது வாரு மிந்திர வல்லி சூரியா வருதகம்பன ினியென றறியின் ருடைத்த வருவூறு தூறே றொனபது மாதரத் திட்டான

(இ - ள்) வாயுதிசையிற பொருந்திய குமபங்க ளொனபதில், நிலபெற்ற இலக்குமி சங்கபுடபி ஒளிவளங்கும் வீஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேவசந்தர துளவு சக தேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இரதிரவல்லி சூரியாவாததம் பனமினி யென்று பெரியோ கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொனபதையும் ஆசையுடனிட்டனன எ - று

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுப்ப வதித்தபன னிரண்டுக்கும் பததுட டொடககெலா மறுக்கும் பரையி ரிழுது தூய்கோ சலமய மிளநீர விடறகருஞ் சுவையின் மாதனை நரந்தம் விலவமாத தாடிமம் பலாவின றடக்கனியிரத் மாய்பன னிரண்டுந் தழைத்தகா தவினமிகச சொரிந்தான்.

(இ - ள்) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கவிலுந் தங்கிய பன்னிரண்டு குமபங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால தயிர நெய் புனித மான கோழுத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குத்தகரிய சுவையையுடைய மாதனை நாரத் தை விலவம் மாதாதுமாதனை பலாவென்னும் பெரிய கணிகளின் இரசங்களை ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன மிகுதியாகப்பெட்டான எ - று (சே)

வடுவிலீ சான திசையிலொன பதிற்று மாசைசும் பங்களுள வேறு
படுவன விலலை யாதலான முன்னாப பாய்ததிய கருதரீ ரேயா [ழிந்த
மிடையிடை முமமுன நெண்டுகை யினுமீங் கிருமபொரு ளிடப்படா தொ
தடமணிக் குமபந் தமக்குமுனசொரிநத தண்புனலா தியென நெழிந்தான்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில
வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களிலல்லாதலின், முன்னாசொரிந்த வாசம்பொ
ருந்திய நீரேயாகும் நடுநடுவே முமமுனறாக எட்டெதிகளுக்குள்ளுஞ் சிறந்தபொருள்
களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகும்பங்களில முனபெய்த தண்ணிய நீரமுதலி
யனவே யென்றுவிடுத்தான் எ - று (ருக)

மேருமால் வரையே யிடையினை யையது வியனபத மிளாவீ தந்தான
சேருமவாள் வீதியிடையிடைப பொருள்கள சோததுருப பதபுரி சைகளே
வாருமால் வரைக ளவறுழிடைப பதங்குண மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொன்
டாருநா வலந்தண டவென வியற்று மமபொனமண டபந்தியா னித்தான்.

(இ - ள்) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை
பாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே
பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அமமேருவரையைச் சூழந்த) நெடிய
பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களா
கவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்திவைப்போலச்செய்யப் பெற்ற அழகிய
பொன்னுலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று (கூ0)

செம்பொனமால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செழிபதத் திடைப்பத முச்சி
பம்புபா விரண்டு வரிசெயற சூழந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித
தெம்பிரான தேவி வித்தியேச சுராதா தெணமாசோ தூற்றுவா தமையும்
வம்பறு மலாக ளாதிகைக கொண்டு வரிசைபாற பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய
(ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி
சூழந்த (நான்கு) பதங்கள் (அமமேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாலினைசெய்து,
எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுராகளும், தாதுக்களும், தூற்றெட்டு
ருத்திராகளும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலாகள முதலியவற்றைக் கையிற்
கொண்டு முறைப்படி பூசின்தனன். எ - று (கூக)

பதினொரு மனுவான் மூலமந திரத்தாற பகர்மிருத தஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவா தமையுந்தத் தமது மனுவின லேனையோர் தமையும்
விதமுற வருஞ்சித் துணவுமிக கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக காட்டிப் பாடலொ டாடல வரிசையின முற்றுவித் ததனபின்.

(இ - ள்) பதினொருமந்திரங்களாலும், மூலயந்திரத்தாலும், சொல்குகிற
மிருதயஞ்சய மந்திரத்தாலும் நனமைய யனுக்கிரமிக்கின்ற உமாமகேசுவரனா
யும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாம் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அரசனை
செய்து, மிருதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிலைத்தது, வாசம்பொருந்திய தூபம்
தீபமுதலியனவுங்கூட்டி, தேநீருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியிருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுததி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்து [கிங்
மதுமலாபபலாசஞ் சமிதையு மறறைப பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனைநீ ரொண்மனா விளிந் துக் காத்தனி யாநிக ளுதனி
முதுமனு வகி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முறறுக் வெவருள

(இ - ள்) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்த, பெரிய சுததியை வகைப்படி
செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன பொருந்திய மலையுடைய பலாசஞ் சமி
தையும் பிறபொருள்களும் ஒழுஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானான எட்டுப்பெ
யாகளை வினாந்து விளித்தது, (அவாசுக்கு) குண்டவ முதலியன கொடுத்தது, பழமை
யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்தது, (மற்ற)
எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவேன்று கூறினன எ - று (௧௩)

குணக்குமுன னுன்கு திகழுறுங் குண்டங் கூடினே ரத்தியா லரச
துணாத்தகல் லாலு மெரிதிகை முதலாக சூழநகிடும விதுக்குறு குண்டத்
தினுககமுற நவாகள வன்னிந் துதி மிபமபுமா பூநகங் விளமும
பினககறத் தமுதிச சருவமுன மனுவாற பேணிந் ராகுதி புரிந்தார

(இ - ள்) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச்
சோந்தவாகள அதி ஆவ அரக பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் ஓவற்றின் சமிதைக்
களாலும், அக்கினிகிசை முதலாகச் சூழந்துள்ள குண்டங்களைச் சோந்தவாகள வன்னி
கருங்காலி ஆபூரம் விலகம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சாவவெப்பதை முதலாக
வுடைய மந்திரத்தாற் றூரமற் ஆகுதிசெய்தார்கள எ - று (௧௪)

திவாகரன மமுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த நீயிடை மு - ன்மையா சிரியன
நவாகமு லத்தி னூறுமபூ சனைக்குச சாறிய மனுவாசனாற பப்பத் [யா
தவாவினவெவ வேறு மாசசியத் தியறழி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முத்ததா னோடுக டாமை புறங்குமா பணித்கனன மகனை.

(இ - ள்) சூரியன் ஒளிகுன்றமபடி வலப்புறஞ் சுழித்தகொண்டெழுந்த
ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க
பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து
ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓம்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற் பெய்து, ஏமகண்ட
னைச் சந்திரனபோன்ற முத்தையுடைய அவன மனைவியுடன் கலவாமல் தயிலுமபடி
கட்டினையிட்டனன எ - று (௧௫)

விடிநதபின றுனுஞ் சுசுரனை மருவி மேலிப கனனினை வினாவி [ப
முடிநத்த நனறே யாதலான மகிழ்ந்து முடித்திடுந் திகையைக் குறித்து
படிநதவா குதிச னூறுநா றியறழிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிநதென வியமப் மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினவ முறையால

(இ - ள்) விடிநதபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுத்தியையும், (ஏமகண்டனுக்கு)
உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நனமையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து,
முடிக்கின்ற திகைக்கையக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூணுதிகள் செய்து,
ஆகையுடன் பல வாததியங்கள் ஆகாயமிடிநததென்று சொல்லுமபடி முழங்குகையில்,
முறையே ஏமகண்டனும் அவன மனைவியுமாகிய இருவா செவியிலும் மந்திரோப
தேசஞ் செய்தனன. எ - று (௧௬)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலாகளா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் குமபங் குண்டமென லிவறமின மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மனபால வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சுவே யடுப்பக கோடனை முனமே செய்தமண டபத்தினைச்சாரநதார.

(இ - ன்) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னா புஷ்பாஞ்சலி
செய்து, அழகுமிகக் குமபங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து,
மனதிலுள்ள அன்புடனபிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிநது அவ்வாறு (ஆசிரியனா) கூறிய
படி செய்தபின்னா, அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தாரா
கன எ - று (௬௭)

முன்னரோ யாறு முழமகன லிரண்டு முழமுயாந் திருந்தவே திகையிற
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள ளேறு சிங்கமவன புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோனான்கும விரித்ததுமென மணியா லமைத்தபீ டத்துள்ளோன்மிருத
யின்னபீ டுத்திற காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல வத்திரம் விரித்தான,

(இ - ன்) பூவமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய
திருந்த பீடத்திற செந்நெனமுதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய
புலி மாந் இவற்றினின்றிரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத்
தினங்கனிழைத்த பீடத்திலொன்றமாததி, இவ்வகைய பீடத்தினமேற் பொறமகலஞ
சோத்து, அதனமேல வத்திரத்தை விரித்தனன் எ - று (௬௮)

கொற்றவாள கவிகை கொடிமுதன மருங்கு கொளச்செய்து தண்
டி ல முகலாச, சொற்றயா வையுமவெவ வேறுற வாற்ற நெருகமிருத் தஞ
சயத் தருச்சித், துற்றுநே ரொதினோ தண்டிலம் வேறோன றுறுத்தத்திற
கனகமுள ளிட்ட, பொற்றதேன் குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து
பல கலனகளு நிறைத்தான

(இ - ன்) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற
கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப
மிக்க மிருதயுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறோபீடத்தை
யிருத்தி, அதிற பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னுறசெய்ததேன்குடமும் எல்லாத்
தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நன்றையச்செய்தனன். எ - று (௬௯)

தணிவற விடையே யெழினிகால வாங்கிச் சமைத்தவொள ளீணவலப புறத்
துணிகதி டொறிக்கு மறநெரு பீடந் தனையுஞ் சுத்திசெய் திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம் வத்திரம் பிறவு மணிபபட லிகையினவந் தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குரீ ராற்புரோக கித்தான.

(இ - ன்) குறைவினறி இடையே தினாச்சிலையிட்டு, செய்துள்ள ஓள
ளியபீடத்தின வலப்பங்கலில், துண்ணிய கிரணத்தைச்செங்குதும் வேறொருபீடத்தையுஞ்
சுத்திசெய்தமாததி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களும்புகிய
முத்துப்பல்லக்கிவந் தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில் விளங்கிய சலத்தாற
புரோக்ஷணசெய்தனன் எ - று

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே ஹருதகிர மாதியு மகம்மி
யிதமருண மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைப் பிரணிய வுருணம்
பதமுறு மாபோ யிடடங்கூ மாண்டம் பலவுமுன கணிததுயா மூலங்
கதமுறு மகோர மிருததறு மனுவாற கடப்பட வாட்டுதற கெழுந்தான.

(இ - ள்) அதாவணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட ஹருதகிர
முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நனவமையத்தரும் மகாரோகினியோடு குபேர
விருதையம் இரணியவாணம் பதங்களபொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷமாண்டம்
முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்த, உயாகாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம்
பொருந்திய அகோரமாகிய இயமண யொழிசுரும் மிருதயுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு
திப்பட அபிதேகஞ்செய்தற கெழுந்தன்ன எ - று (எக)

அலலிவார கூந்த லொடுமிறை மைந்த னுணை கிழகருத க தவிசின
மெல்லலே யிருப்ப விளம்பியெண் ணிறந்த விண்ணவா முனிவர ரவாத
நல்லமா தாகளு மொருங்குதா மாட்டி நலத்தின ராகவே பாவித்
தில்லியா யிரமிட டிசுநூநுதபொன வட்டி லெடுததன னியமடின் வியங்கள்.

(இ - ள்) பூநாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூடகலையுடைய மனைவியோடு
எமகண்டனுடைய முகங்கள் கிழகருநோக்கப் பீடத்தினமேல் மெல்லவிருக்கும்படி
கூறி, கண்டகல்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மனைவிமாரதளும்
ஒன்றுகூடி அபிதேகஞ் தன்மையராகப்பாவினெய்து ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்
தச்செய்த பொற்பாததிரத்தையெடுத்தன்ன வாததியங்கள் முழங்கின எ - று

ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகஸமெனப்படும (எஉ)

வேறு

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்தது விமமத
தூமணிக் குமப மெல்லாரு சொனமுறை யெடுத்துத் தாங்கச
சோமகார தனுமாங் கெய்திக துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசா மெசர நனற்பி தேகஞ் செய்தான.

(இ - ள்) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட
வும், புனிதமான ஆழிய குமங்களயாவும் சொல்லியருறைப்படி யெடுத்துத்தாங்
கவும், சோமகாரதராசனும் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கூரவும், அச்சத்
தைத்தரும் வேறப்படையேந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நனறாக அபிதேகஞ்
செய்தன்ன எ - று (எங்)

சகத்திர தாரா யாலே தாழ்துமுன் மடநல் லாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி மகிழ்ந்தன்ன குரவா கோமா
னகத்தது மனபு பொங்க வ்னைவரு மாட்டிற் றுக
மிகத்தியா னித்துச் செயத் மேதகு பணிபுனிலே

(இ - ள்) ஆசிரியத்தலைமகள் ஆயிரந்தவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கஸ்த
தினிலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாயந்த அவன்மனைவிக்கும் (எமகண்டனு
டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒயில்லாதசலத்தால்பீடேகித்து, மன்திலுண்டான ஆசை
யதிகரிக்க, யாவரும் அபிதேகித்தாக மிகவுந்தியாளித்துச்செய்த மேனமைநங்கிய
செய்கையால் எ - று

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர்

(எச)

வேறு

சம்புதிரு மாலவேதன் பழைய சித்தா சாததியரே யரசுவினி தேவா சாலப, பம்புமருத துவாவசுககள் பரிதிச செல்வா பரவுமுருத திராவைமா நசுகள் யாரு, நம்பனுறு சுராகணமு மேனைத தேவு நகமாது மலாமாது கலையின் மாது, செம்பதுமக கரத்ததிதி சுவாகா தேவி சினிவாஸி சித்தியிலக குமிக ளெண்மா.

(இ-ள.) சிவபெருமான - திருமால் - பிரமன் - பழைமைவாய்ந்த சித்தர்கள் - சாததியர்கள் - அசுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருத்துவர்கள் - வசுக்கள் செல்வமிகக் குரியார்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசுகள் முதலியவாவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைகளும் திருமகளும் கலைகளும், செந்நாமாடோன்ற கையையுடைய அத்தியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாஸியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷியளும் எ - று (எஞ்)

குருநாகர்க்கு முத்தாததங்கள் கலையே காட்டை குலவிலவங் கண்ணு சந்தி பகலீ ராக்கள், பருவார மதியாண்டு முதலாக தேவப் பாவையருந் திதிசுசை வினதை தேவ, வதிவ்வ மாதாக்களக துருமுன னை வழங்கு மா மகளிருந்நை பொயகை வேலை, நதிநாகங் கின்னராகிம புருடா வைகா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவா தாமும

(இ-ள) குருநாகர்கள் - முகூடத்தங்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள் - பொருந்திய லவங்கள் - கண்ணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராக்கள் - (பொழுதைப்) பிரிக்கின்ற வாரங்கள் - மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதங்களும், திதி - சுரசை - வினதை - தேவவதி - தேவமாதங்கள் முதலானவார்களும், தத்துருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையார்களும், குளிர்ந்த தடாக்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கின்னரா கிம்புருடா வைகாணசார்களும், ஏழு பிரம்முனிவர்களும், முனிவர்களும், எ - று (எக்)

துருவனுறு மண்டிலத்தாக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்தியனசா பாலி, துருவினிதன் காததியர யன்னமாக கண்டன றுவிதியகன் சைடவிய னனலனேக, மிருகனங்கி ராதேவ ராதன் நக்கன் றீர்க்க தவ னத்திரிகன் னுனவவி ருத்தன், கருணனவிதா ரதன றுயைபா யன்னகை வலயன் கவுதமனகா லவன்பிருகு பரத்து வாசன்.

(இ-ள) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காததியாயன் - மாககண்டன் - துவிதியன் - சைடவியன் - அரலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராத்தன் - தக்கன் - தீரக்கத்தன் - அத்திரி - கண்ணு - விருத்தன் - கருணன் - விதாரதன் - துயைபாயன் - கைவலியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்துவாசன். எ - று.

சனகாசன தனாசனநதா சனற்கு மாரா சத்திபர சரனசவுன்ன கபிலன் காண, னனகமுறு மிவாமுதலா முனிவர் தாமு மருந்திமுன் முனிமடவார பலரு மெல்லாம், புனிதமுறு மிறைமகனைத் தாமேயாங்குப் பேரந்தமிடே கம்புரிநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனேயி மடவரது மெய்யிரம் புலாத்தி னுளால்.

(இ - ள்) சனகா - சனாநா - சனந்தா - சனநகுமாரா - சத்தி-பராசரன் - சபு
னன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய
பலமுனிமங்கையர்களும் மறறெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்
டனேததாமே யபிதேகஞ்செய்தவர்களை மிகவும் மனங்களித்தாரா ன் அதன்பின்வா
ஏமகண்டனுடன் அங்மனனேவியும் உடலீரத்தை யுலாதந்நன் ஏ - று (எஅ)

வேறு

பருத்தி யிவவீரண டுடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து டுத்தினா விரிகதிர் மணிமுடி கலனகண்
மருத்த சந்தன ச கலவைமா லைகளணி பல்வுந
தரித்து வாறுலை மடங்கலா தனத்துவீர நிருந்தார

(இ - ள்) இவ்வீரணடாடைகள் இடைகிழியாதனவாக்ககொடுக்க (அவ்விரு
வரும்) அவற்றைவிரித்து ஆணிநது, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்
களும் வாசமொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலாமாலையும் புகுமுணித்து, ஒளியி
பிடரிமயியுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் ஏ - று (எஅ)

மாலே வெண்குடை நிழற்றவார கவரிசு ளிரட்ட
கால வட்டநின் றசைதரக கொடி புடை யடுப்ப
சில் மலகிய விருதுகள் சிலரெடுத்த திரைப்ப
கோல மலகிய வெழினியைக கொமமென ரீந்தார.

(இ - ள்) மலாமாலே கடடிய வெள்ளிய குடையான ர நிழலசெய்யவும், நெ
டியகவரிசுளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கவிலிருக்கவும்,
சிறப்புமிருந்த விருதுகளைச்சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க திரைச்சீலையை விரை
வாக விலக்கினார்கள் ஏ - று (அ0)

தண்டி லத்துறு பொருளெல்லாந் தகவெதிர நோகுகி
யனாட ரேபுரு வாமட்சு கண்டுடு மடுப்ப
கண்டு கண்டுவள னேறுகண் டரமுன புல்லோர
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனை கொற்றவா பெருமான

(இ - ள்) அரசா தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்
லாப்பொருள்களையுந் தருதிட்டனெதிரேப்பாத்தது, தேவர்களையே யுருவமாகவுடைய
பசுவின் கண்ணுடன் வரக்கண்டி, பார்த்துக் கண்ணெச்சிலகியிழும்படி முன்னரேபவா
கொண்டெவ்வற்றையுங் கண்டனை ஏ - று. (அச)

தமாக ளாயினா தமனிய வாழிபூ னைதி
ஃமல மலகிய கையுறை வியந்தனா கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மரையாக ளவைவருந் திறையிட
டிமிழு மனபொடு மெதிர்பணிர தெழுந்தனா நின்றா

(இ - ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்னோதிரங்கள் ஆபரணங்களை முத
லியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாக்களித்துக் கொடுத்தார்கள் போத்தொழி
வின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவினாகும் ஆசையுடன்
எதிரேவணங்கியெழுந்திருக்கார்கள். ஏ - று. (அஉ)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகனமுன் னுறுப்ப
நண்ணி யேயின னாயகி சிங்கையி னடந்தா
நெண்ணில் வாகுகொடி கவிதைபிச சங்களீண் டினவான்
மணாணும விண்ணமு மதிராத வதிராதவா முரசம்.

(இ - ள்) அவங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனான முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன அசுனைப் பொருந்தியேறினன அவன மனைவி பலலக்கி விவாந்து சென்றனா கணக்கிலலாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிர்க்குஞ் சங்களும் நெருங்கின பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிநகட்டிய பேரி கைகளொலித்தன எ - று (அக)

அரசா தத்தம் வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார
பரசு தோபரி மாபல யானைத் தானேசனும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன விண்ணவ ரிதைபோற்
புரசை மாலகளி றாரநதுலாப போருதுமிண டடுத்தான்

(இ - ள்) மன்னவர்கள் தங்கடங்க வரிசைகளுடன் ஒருபக்கல்ல வந்தார்களா துதிசெய்யத்தக்க தோள்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கல்ல நெருங்கின (ஏமகண்டன்) தேவாகடகரசனான இந்திரனைப்போல, முகப் படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனின்சென்று திருமயிவந்தனன எ - று (அச)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன கோடனை புரிந்த
பாய வெல்லையிற் படுத்தபொற் பலகைமே லீவாந்து
மேய மாடுநெ றினறன்ன மின்னடை மடவா
தூய பாலடி செரிந்தூரீ ராறகழீஇத் துடைத்தார.

(இ - ள்) அரண்மனைவாயிலி லிழிந்தனன அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத் திறப்பித்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன்) நின்றன மின்னலபோலும் (துண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கலயமணிந்த) மாதாள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற் பெய்து நீராறகழுவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள் எ - று (அதி)

அங்கு ரங்கினா பாலிகை யவிமணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண குமபமும பூங்கரத் தேருத்தித்
தங்கு மாரையங் கரகரீரத் தாராமிச கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு முமமுறை வலஞ்செய்து பெயாந்தார.

(இ - ள்) முளைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகுமபங்களும் அழகிய கைகளிற்றங்கி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகரீராத தாராயாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்படல்களுடன் முமமுறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள் எ - று (அசு)

மணியி னுழைத்தபா துகையெதிரா வைப்பமே லீவாந்து
பிணியி னுழைத்துவைத் தனையவேற் பெருந்தகைக் குரிசி
றுணியி னுழைத்திரள் சமந்தனன றுணையியுந் தானு
மணியி னுழைத்துவுண் மனையடுத் தாதனத் திருந்தான்.

(இ - ள்) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதனமி
தேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்ததைத் தாநடோன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந்
தகையையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய
அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தன்ன எ - று (அ௭)

தேசி கபிரான செலவனை யுடனகொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மலகிய விண்ணவா தமையெலா நினைந்து
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டுதிர தூனி

(இ-ள) செலவமிக ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடனகொண்டுசென்று
பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியையுஞ் செய்து,
அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாங் தியானித்து, மயிககுச்செறிந்து, நீன்று புஷ்
பாஞ்சலி சமாபித்தது எ - று (அ௮)

வேந்தன் மைந்தனை விதியுளி மனுப்புன லாட்டப்
போந்த யாவருந் தத்தம் திடமினி புகுந்திங்
கேந்த லினனமும வேண்டுழி பெய்துக வென்றா
சார்த மெனமொழி யாலவா தமைவிடுத திருந்தான்

(இ - ள்) சோமகார்தராசன் புதலவனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி
பட்டாபிதேசு செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்க ளிடங்கட்குச்
சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத
வாதத்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தன்ன எ - று (அ௯)

சோம கார்தனுந் துணைப்புயர சுமையொழிந் தன்மென
நேம மாந்தன் னேமகண்டனுமினி தெழுந்தங்
கோர்ம மாதிசெய குரவனை யுவுந்துபூசி ததுக
காமம் யாவையுந் கைகவி தரமிக்க கொடுத்தான்

(இ - ள்) சோமகார்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந் சுமையை
யொழிந்தோமென்று சுநதோஷமடைந்தன்ன ஏமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்தது
அவ்விடத்தில் ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புற்றுப் பூசைசெய்து,
அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாகக் கொடுத்த
தன்ன எ - று (௧௦)

பெரிய மாதவா பேணுநல்குரவினா மறையோராக
சூரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த்
தரிய ஞாகியா குரவாவேற றநாயாக னோடும
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசிலகை தொட்டான்

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றக்கூக வறுமையாளா
கள் - வேகியாள் முதலானவர்கட்கூரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற
குப் பொருந்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாக்கள் - ஆசிரியர்கள் - மறு
தேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பம்கலப் பலவகையப்பட்ட உணவு
களைப் புசித்தன்ன எ - று. (௧௧)

துகிலும் பூண்களுந் தூசுமும் வேழமுந் தேரு
மகிலந் காவல ராகிய வரையாக ளமைச்சா
புகலும் பாவலா நாவலா பொருநரா தியாக்து
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத தன்னபுலி முழுதம்

(இ - ள்) வத்திரங்களும ஆபரணங்களும் சூதிகளும் யானைகளும் தோ
களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசாள்-மந்திரிகள்-சொல்லு
கின்ற பாவலபமுடையவர்கள் - நாவலபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல
லோருகளும் மேகமும் (சுரையாலினை யொத்திலெமென)நாணமடையும்படி (ஏராள
மாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். ஏ - று.

பாவலா நாவலரெனப்பண கலவிலலோனாயே யுணர்த்துமாயினும், பாவலல
வர் கவினை யியற்றவில் வலலோரென்றும், நாவலலவா நூற்பொருள்களை யெடுத்துக்
கூறவில் வலலோரென்றுங் கொள்க (கஉ)

இன்ன வாறழி டேகமன னவரினி தெயதி
ன்னனா தாமற நீதிப ராயுணன் மனைனி
துன்னு காண்முனை துவனமிருஞ் செல்வமவான கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் தெயதிவாழ குவரால

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிதேகஞ் செய்யப்
பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்த்தாயுள் - உத்தமமனைவி - பொ
ருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும்
விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்தது வாழ்வார்கள் ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிதேகஞ் செய்யப்
பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும்
முறையே கூறுகின்றான். (கக)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபிணி நலஞ்ர ண்டிரிவை யினயி
மனைதொ றுமபசுப பானமிருத் திடமதி தோறுங்
கனை மழைப்பெய் னுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும
பெருங்குடிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவிலலாமல வீடுகளி
லெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது
மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுறத் விளங்கும் ஏ - று. (கச)

மறுவி லநதனை றோமகண டப்பெயா மைந்தன
பொறுமை மணமட மாதனைப் புல்லிய துரைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரின னுவனை
நிறுவி வல்வனம் புகுந்தவா வினிரிகழ்த துதமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்நண்களே! ஏமகண்டென்னும் இராசருமா
ரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிதேகஞ்செய்து
கொண்ட] உகையை (இதுகாறும்) உடைத்தோம். மனேதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திறஞ்ச செனறவகை யை இனிக்கூறுவாம் (என்று குதமுனிவர் கூறலாயினா.) ஏ - று

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற நிருத்தல். மதியொளிப பெயரினெனெனது—மதி - சந்திரன், சோமன் ஓயி - காததி. எனபதனால் சோமகாந்தனைகை (கூடு)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்பிறு

ஆந்த் திருவிருத்தம் - கா

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப பெயரினான வனத்திற செலலுவான
கதிதரு மைந்தனைக கனிவி னோக்கு||
நிதியினு முன்னாயா னிகழ்த்து நீதியைப
பொதிவதுன கடனவனம் புகுவ தெனகடன

(இ - ள்) சோமகாந்தனைனும் அரசன் வனத்திறஞ்ச செலலுமபடி நற கதியையுதவுமகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோபொபாத்து, யான முன்னாககூறிய நீதி மாகக்கத்தை உன செலவத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உனகட னாகும் வனத்திறஞ்சசெலவது (இனி) எனகடனாகு ஏ - று

புத்திரப்பேறிலலோ புத்தெனனும் நரகையடைவராதலின அதனையொ ழிக்குமபடிபிறந்து, நலவழியினிறறலின ஏமகண்டனைக கதிதருமைந்தனைனரா (க)

பதியுள படைபுள பாங்கிற தோதரு
மதியுள வமைசுகள மனுசெய நூலுள
நிதியுள பலவுள நினககி ருந்துனை
வீதியுள தெனககென விராந்தெ முந்தனன.

(இ - ள்) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன சேனைகளுள்ளன சமீபத்தில் தோச்சியுறமனமுடைய மாதிரிகளுளா மனுவாறசெய்யப்பட்ட தூலசனான பெரிய துணையாகச் செலவங்களுள் பலவுமுள்ளன எனக்குவீதியுள்ளது என்றுகூறித்துண ணெனறெழுந்தன ஏ - று (உ)

கதமுமிழ வேலினான கடையி னீங்குமுன
சுதன்மையு மமைசசருந துவனறு சுற்றமு
மதநகா மாககனும் வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினா

(இ - ள்) கோபத்தைச் சிறுதும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீக்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பானும், மந்திரிகளும், நெருங் கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திறஞ்) வந்த அரசார்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசனபுடையே) நெருங் கினார்கள். ஏ - று. (க)

திரண்டவா புடைவரத திகழ்கு ரோசம்
 ரிரண்டுசென திளமரக கரவுரு சூழந்திடைச்
 கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
 முரண்டபு சிந்தையான முனனி வைகினுன.

(இ - ள்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன, அவர்கள் புடைசூழ்ந்தவர,
 விளங்குகின்ற நான்கு ரூரோசனாருசென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே
 நீரகநாகையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து
 சங்கினுன. எ - று

(சு)

அருந்தவத தோர்களை யந்த ணுளளக்த்
 திருந்தற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
 யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றன
 வருந்தினை நவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார

(இ - ள்) அரிய தவசிகளையும் வேதியாகளையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து
 (உடனவந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பயிர்ந்து, யாவரும் (இத வரையில்) நிற்கவெனக்
 கூறினன அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கு
 கினாகள. எ - று

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணுளரும் வருந்தின்றும், திரளாகிய ஏனை
 யோ வணங்குகின்றாரு சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க (ந)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
 செங்கதி ரிடையொளிச செழிவு மாகக்கயிறு
 நங்கிப் வாழியுந் தகைய வெங்களபாற
 பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலெம்.

(இ - ள்) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த
 கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில ஒளியிருதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும்
 போல எவ்களிடத்திற் கருணைமிகுடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு
 போதும்) நீங்கமாட்டோம் எ - று

(சு)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
 ளோங்கிய விரவென வுனனை நீத்துமுன
 றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகர
 யாங்குளெவ வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்) அரசனே! (ஒருவேளை யுனனைப்) பிரிந்தோமானாலும், சுகதிரனை
 யொழித்து இருண்மிருந்த இரவைப்போல உனனைப்பிரிந்து முன பொருந்திய அழ
 கெல்லாததனரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்குளெவவாறு வாழ்ந்திருப்போம் எ - று.

வேறு

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
 லெந்தத் தீரத்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற
 பந்தித் தாருயிர பருகுநோய் பாறறுவா வனம்யாம்
 வந்தப் போதுடன மாநகர வருகுது மென்றா.

(இ - ள்) பூவததில் எண்ணிலலாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாத
லால், உடலிற் கலந்து அரிய வயிணாப்பருகுவ கொடுகோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்த
மாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாக்கள் (ஆசலால்) யாங்களும் (உன்னு
டன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவகரத்திற்கு உன்னுடன்
வருகிறோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (அ)

திங்கடங்கிய பெயரினான செப்புலனகரீர
தங்கியிலலறக காததபின றனிவனீத தேகத
துங்க நனமறை மொழிந்ததைத் துக்ளற முடிப்ப
* விங்கு வனபினி பெய்திப திரங்கலீர நீயிர

(இ - ள்) சந்திரனை முதலாக்ககொண்ட பெயராயுடையவன் [சோமகாந்
தன்] சொல்லுகின்றான் நகரவாசிகளை 'நகரிற பொருநதி இலலறத்தை யதுவுடித்த
பின் தனியாக வனத்திற செல்லுமபடி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்த
தைக் குற்றமற நிறைவேற்றமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்
தது (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்காதீர்கள் எ - று (க)

பரந்த தொனமரம பாடுறும் பத்ததுவிழ போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன ருங்குதற காண
புரந்து நுங்களை யெமமிணும் புகழ்பெறும் போமி
னிரந்து ளேனவரம யானவனம் போவதற கெனளுன்.

(இ - ள்) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குத் தவி செய்யும்)
விழுதுபோலத் துன்புறுங்காலத்தில் என அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற
காயினான் (அவன்) உலகினைக்காதது ஏமமைப்பாக்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திருமபிச)
செல்வீர்கள் யான வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க
வேண்டும்) என்று கூறினான் எ - று

தொனமரம பாடுறும் பத்தது வீழெனறதை,

நாலடியாரீ

“சிதலை தின்பபட்ட வால் மரத்தை
மதிலையாய மறந்தன வீழ்ஊறி யாங்குக்
குதலைமை தகதைகட டோனறிற்றான் பெற்ற
மதலை மறைப்பக கெடும்” —என்பதனுணாக. (க)

இறைவ னானைய மறுப்பதற கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாந்தா மாந்தாக ளொளியிழி புறைப்ப
நிறையு மாவநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நினளுன்
முறையி னறபுவி தாங்கிய முழுவதேதோண மைந்தன்.

இ - ள் பெரிய அநகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி,
ஒன்றிய விழியினின்ற ரீர்த்துளி சிந்த விருந்தாக்கள் முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய
மூழ்வினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை
நோயானது துன்புறுத்த மனத்துடனினான எ - று. (க)

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிய பெயரினா னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசந்தன் மொழிதவ றுது
குவலை யமபுக ழிராமனுங் குறுகினுன் காண
மவல மெறயினாக கதுவன மிதுவன மனறே.

(இ - ள்) துன்படைகின்ற மகளைச் சொமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மனை
முடையவனே! தசரதசக்கிரவாத்தியின் சொலஸைத் தவறாமல் உலகமானது புகழத்
தக்க இராமபிரானும் வனத்தைக்கருதுகின். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை
யுற்றோருக்கு) அதுவே வனம் (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. ஏ - று.

சுகம பெயினுந் துன்பமே லிபிபயினுங் குரவா
புகலி ருஞ்சொலி னிறப்பிதே புத்திரா தரும
மகலி ருமபதி பேகென வடியினை பணிநது
மகனம் நுகருது மனனையை வலவிராந் தடுததான.

(இ - ள்) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துகத்தையுண்டுசெய்தாலும் குரவர்
கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிறப்பதே மைந்தாணுக்குரியதாமாமம். (ஆதலின்) விசாலமான
பெரிய நகரத்திற்குச் செலகவெனக்கூற, புதலவனான ஏமகண்டன் (தந்தையை)
வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிலாவாக அடுத்தனன். (கூ)

ஒழுகு கட்டின லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தரறமினன் கணிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்ததுமை தயங்குகட புன்லான்
மெழுகு சந்தனப் புயத்தினைக் கழிஇனன் விளம்பும.

(இ - ள்) ஏமகண்டன் சித்தகிறை கண்ணீரால் (தந்தாயின்) இருபாதத்திற்
பொருத்திய துகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவனதாய்) மகனையெடுத்துத்
தழுவிமைதிட்டிய தன் கண்ணீரால் மகனது சந்தனம்பூசிய தோள்களைக் கழுவிச்
சொல்லுவான். ஏ - று. (கூ)

தொடுத்த லுழினைச் சுராகளு நீகருவா ரிலலை
யடுத்த லுழினுக் கரறமியென னுவது பைந்தா
விடுத்தி யினனை லிக்குளந் திராத்துவேண் டெவன
கொடுத்தல் செயவது குஞ்சரத் தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்) சந்தித்தலுழிணையை நீகருபவர்கள் நீதவர்களினுமிவர் (ஆதலால்)
வந்த ணுழினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு
தலைவிடு. இடுக்கண்களைந்து விருமபியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒட்டில்லாத யானை
முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். ஏ - று. (கூ)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது ராவர்கள் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புருநத ரிடையென்
றோத வேடென்று விடைகொண்டா னுலகினைப் புரப்போனா

(இ - ள்) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யுறாதனை செய்து, கடுமையாக
முண்டையினை யாழ்த்தத்தையிருவரும் துன்பமொழிந்து நீண்டு (கூசரிந்து) வரவேண்டி

மென்று யாசித்து வரவகொளக (இனிககணமேனா தாழாது) நகரத்திற்குச் செலக வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டன எ - று

ஒமென்பதும் ஆமென்பதமொரும (கசு)

மீண்டெல லோகனும் புடைவர வியனக ரெயதி
யாண்டு மாநிலந கணபதி பூசையு மாறபி
வேணாயு வாழ்ந்தன வண்ணவாக கரசனே யென்ன
மாண்ட கேள்வியி னேமகண்ட பபெயா மன்னை

(இ - ள்) மாதசுமைப்பட்ட நூறகோவியையுடைய எமகண்டராசனதேவர் களுக்கிறைவன இந்நிரனைப்பால், எல்லோருந்நனைப்புடைக்குழந்துவரத் திருமயி, பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விராயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்திருந்தன. எ - று (கஎ)

சோம காந்தனுந் தனமையும் வனம்புகுந் துணைநாரா
நாம வேறகரா கலபனு ஞானகெம மியனா
தாழ மாங்குடன சாரந்தனா நாலவருந் தழைத்த
காமா மால்வனங் கலந்தனா சிலபநல சழித்தாரா

(இ - ள்) சோமகாந்தனனும் (அவனமனைவியாகிய) சுதனமையும் வனம்புகுவினாதாரகன் அரசுநரும் பேலேநகிய கையையுடைய கலபனும் ஞானகெம மியனும் (ஆகியநரரிகள்) அவர்களுையசனாராகன ஆதந் வகுபோகனும் செழித்துள்ள அழகிய பெரிய வனந்தையடைந்து சிலநைகன கழித்தாரகன் எ - று (கஅ)

சூழ்ச்சி முறைய வமைச்சாக விருவருந் தவைத்தேன
வீழ்ச்சி முறைய கிழங்குநய மெலகனி கொணரா
வாழ்ச்சி முறைய மன்னனோ டனைவருங் கைதொட
டாழ்ச்சி முறைய வுநத்திரி யாரதா நடந்தாரா.

(இ - ள்) ஆலோசனைமிகக் மந்திரிகளிருவரும், கவைப்பொருநியதேன-முதிர ந்துபருத்திமுங்குள-காயகன்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து, வாழ்வுமிக மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன மனைவியையுந் தொடராதது) வழிநடந்து செனாராகன் எ - று (கக)

இன்ன வாதவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன
முன்ன நீட்டிய தவப்பயன முழுவது மடுப்பத
தனை நோவருந் தாபதப் பிருகுநோற மிருக்கு
நன்ன ராச்சிர மத்தினுக் கடுப்பநன னினரால்

(இ - ள்) அவர்கள் இவ்வகையாக நவெனத்திற சூரச்சரிக்கையில், சோமகாந்தன் பூவத்திறசெய்த தவப்பயன முழுவதனு சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவதையுடைய பிருகுமுனிவா தவஞ் செயதுகொண்டிருக்கும் நவல ஆச்சிரமத்திறஞ்ச சமீபமாக அடைந்தாரகன் எ - று. (கஉ)

பருதி நாயக னுருப்பவிர வெப்பினும் பரிவுந்
கருதி னுருளந் தனக்குநோய காடமெவன பரலகன

மருளி யேறழிழி ளாகிய வழியிய லீளைப்பு
மொருவ வாங்கொருத் தடாகத்தி னீளகரை புறறா

(இ - ள்) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நீனைத்தவாகளுடைய மனத்திருத்த துன்புசெய்யும் வலிய பருகைக்கற்கள் பொருத்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிகடாத விளைப்பும் நீங்குமபடி அவ்விடத்தானே ஒரு சடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்ததானக ள் - று (உக)

வேறு

வண்டொரி பாடமது விண்டொழுமும் விர
புண்டிரிக மோடுல பூதத்தி ண்ணிந்து
கண்டவாக ணெஞ்சு கட வா கடுதொல வையுத
கொண்டு குவிரி தூங்குதடங் கண்டுமகிழ் கூந்தலா

(இ - ள்) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடவும், தேனானது பெருகவெடுத்துப் பாயும் வாசனை தருகிய தாமனாயுடன் பலமலாதொகுக்களைப் பெற்றதும், (சனணை) கண்டவாகளுடைய மனமானது அப்புறநூ செல்லவொட்டாதது மாகிய அமுதூற்றக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓர்தடாகத்தெக்கண்கள் களிப்புமிருந்தானக ள் - று. (உஉ)

அன்புவி வின்சொலின் ருமபயன் வி னோதுத
தன்புடைய தெகவாத மைத்தழுவி யனலோச
கென்புமுரி யாரினமண மீரங்குளிரி ளங்கா
றுன்பமற வந்துதயு தோயநிறை கண்டா

(இ - ள்) அன்பு-அது கலந்த இன்சொற்களால் அரிய பலனை விளையச் செயது, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தம் தென்குழையுங் கொடுத்தருகியவரைப் - பாவு) மணமமைந்த மிக்ககுளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றானது (அடுத்தோ) ஸ்ரீபமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டானக ள் - று (உக)

தெளிருதுளிரி கூர்ந்தினிமை றோந்துறுப யத்தோ
டளந்தறியொ ணுகவரி ணாகருமுப காரம்
வளநதிரமெ ழுய்ய னுலல் வாயமையென மாவு
முளநதுதிரி புள்ளமற ழுண்டெழுவ கண்டா

(இ - ள்) தெளிவுற்ற (முகக்) குளிர்ச்சிமிருந்து இனிமையுற்றப் பொருத்திய பயனுடன் (ருவா இவ்வளவின்ரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிருந்து, சுவைபொருந்து நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாத வாபோல ஆழந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமெனனும் தூலினுண்மையைப்போல மிருகங்களுந் திளரிககொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீண்ப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டானக ள் - று (உச)

பழங்கணுறு வனபசிப பெபமுனி லோராக்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளா தாமகாக காககண்
வழங்குகட ரோனத்திரின் வாகுநிலை நீத்தோ
சமுங்குறாக ளெனறுகரி சாற்றுவது கண்டா

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக் கும்பொருட்டி முனி
வர்கள் கிழங்கை பெடுத்தகொண்டு விலகிய வளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள்
கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுங் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள்
துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள் எ - று (உடு)

திரண்டுகரை சேரவரு செலகவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழ்ந்துதயல் கொண்டிமிசை வந்துண்
கரண்டமவழி யோர்க்குத்து முதுகளித் துணுறு
மிரண்டமெழி யாரசெயலி யம்புவுறு கண்டா

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டுகரையை பட்டாம்படி வருகின்ற சுவீனக
ளைக் கொள்ளுகொள்ளாம்படி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெங்கே, நீரில் மூழ்கிக்
கயலமீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேநடந்து நண்டனுமின்ற நீரககாக்கை
யானது, ஏழைக்குக்குக்கொடாமற் சந்தோஷிக்கும் நண்டனாயுந் தீமையையு
முண்டாதவர்களது செயலாக காட்டாந்தப், எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உசு)

அனமிலும் கனமிலும் நகுதுணையி னீங்கா
தொனறியமு யங்குநிறை யோடிடைக டேர்து
மன்றல்கமழ் கோட்டிடைவ நிற்குமுது காம்ப
கனமினவ ரன்பினில் காட்டவெது கண்டா

(இ - ள்) அனமிலும் அணைநிலம் அரிய துணையாகிய ஒன்றினி
றென்று சீங்காமல், பொருந்திய கோக்த சிறகுகளுடன் ஆராததைத்தேடி வாசம்
வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிகக் காமம் பழாதவாக்குடைய அன்பின்றன
மையைக் காட்டாந்தப், எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உ௯)

திருக்களை விழந்துமலர் தோருமுரும வாய்
பங்கயம் லாருதொளிப் பம்பவொரு சிராயந்
தங்கியவ னிசசொலா தமமினுமவ நற்காத்
துங்கமுனி வோநிலைமை தோற்றவெது கண்டா

(இ - ள்) சந்திரனை விரும்பி மலாகின்ற தேன பொருந்திய குமுதமலர்கள்
வாடாந்தபவும், தாமரைமலர்கள் வீக்கித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொ
ருந்திய அனிசசமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (பறவீனா பக்கவென்ற களியாமல்)
உருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாந்தப், எதிரே கண்ட
ார்கள் எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலாவது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலா
வது அனிசசம் எப்பொழுதும் மலாந்துள்ளது (உ௮)

மிகத்திற னுணமெலியா தமமின்மிறை செய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீனக்
டக்கசிற் றுமீனுடற் றைப்பன்னி துணுறு
வெகுகரிவா புட்குகைக் களாகுதெது கண்டா

(இ - ள்) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்த
அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழமக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தருதி

யாகிய சிறுமிக்களை உடல்பூரிகளும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இராகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள் ஏ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரணுகர் தாரா
மன்னுகிரல் கமட்புளவளா நாராமலி போதா
வென்னவும் பெப்பிரை யீந்ததுசில நேரு
நன்னாந்து நீராககரையி னன்னுபொழில் கண்டார

(இ - ள்) அன்னசதுடன் சுககரவாகப்பள் கோழி ஆலரினகளைக்கின்னுந் தாரா பொருந்திய மீன்குசுதி சம்பங்கோழி வளாகின்ற நாரா பெருநாராழதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமெப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவனாயுங்காக் குஞ்) சிலவிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தவகிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலை யைக்கண்டார்கள் ஏ - று (க௦)

வேறு

மயிலாலுவ குயில்க்குவ வரிவணடிகை முரலவ
பயிலபூவைகள் கிளியோடிகை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாளவீழி மடவாரென வலாபூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவா புறமேகுற விரிபூந்சினை மிடைவ.

(இ - ள்) மயில்கள நடுக்கின்றன குயில்கள கூவுகின்றன தீற்றுப்பொருந் தியவண்டுகள் இசைப்பாட்டுபொருவன பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிள்களுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன கூடாமவாபந்த வாளபோன்ற விழியை யுடைய மாதாளைப்போல மலாநதபூங்கொடிகள் அசைவன வெயிலைச்சிந்துரு ருரி யன புறஞ்செல்லுமபடி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன ஏ - று (க௧)

குழைவாயநெடுமி முகைவாயவிழ குளிராதேனுறை சிறத
மழையாமென வளாசாதகம வாயவிணடிடை பருக
வுழையாமல ரொழிதேனத னுறுவாயிரு கடைவார
விழைதேனுகா வளவெசையின மிருகாமுக ினைய

(இ - ள்) வளைவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயாரசிந்திய குளிராத தேன் றுளிகள்கிந்ததலால, வளாகின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைசுகளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவு, அருகிலிருக்கும் மலரினினறுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் வீரும்தத்தக தேனைப்புசிப் பனவும் வேசையரிடத்தில் மிக்க காழுகையொத்திருந்தன ஏ - று. (க௨)

வெள்ளத்திர ளிலெண்டலின் விரிவெண்மண லெககா
கொள்ளசெழு மதுநுண்ணெரி கொட்டிகுருகு மலாமேற
றாளளித்ததை மகரந்தமுந் தளிருந்தக விரவி
நாளளிப்பிரி யாநந்தன வனமெண்ண நல்க்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாகுகின்ற நீராகசுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய துண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலாளை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தளிர் கையுந் தருதியாகக் கலந்து, குளிரச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். ஏ - று (க௩)

வேறு

இனையபொழில் கண்டவாக நெய்தினரி றுந்து
புணையுமனை நெயிலுமிது போலலவக கென்றா
நனைவியு மென்மலாந டத்துவரு தெனறல
கனைவெயிலு முந்தையா காறியதை யனறே

(இ - ள்) இததகைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே)
அடைந்திருந்து அழகுசெய்க வீட்டின் அலங்காரமும் இதனைப்போலவகன்று எனக்
கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்தவா த தென்றறகாற்றா
னது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (௧௪)

வேயனைப கோளியுடை மேயினளி நூநகாந
காயிலைய வேலரசு கண்டபடைகொள வெயு
றையிடைய மைநகாநா கண்டனவெ நாமப
போயினாக ளாங்கொருநி னுனிநி. அபககான்.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த கோளையுடைய சுதனையெனப்பவள் அருகிற்
பொருந்தியிருநகாந கோயில்கின்ற அசுவமவாகிய வேலபடையேந்திய சோமகாந்
மனனன துயிலசெய்கின்றனன அநசசசமயச்சில யாதிரி - ள் ஆநாநகொண்கிவரு
வதை நாடிவிலகிச்செனருகாள் அப்பொழுது ஒருசிறுவன இனிதாவகவதனன் எ - று.

கண்டனளசு தனமைவரு காம்புநி நுனைக
கொண்டனனம கிழாசிறுல வேறருமா னேபான
மண்டியத வச்சிறுவன் வந்திடுந வந்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டான்.

(இ - ள்) சுதனமையென்பாள் (சனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக்
கண்டு, சிறந்த வேலைத்திய தன மகனான மகண்டனையே (கண்டாள்) போலக் களிப்
புற்று, மிக்க தவததையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) நெத நனமையால் வருத்தமொ
ழிந்ததென்று விரும்பி, இச்சனை சொல்லலாயினன் எ - று

கண்டனள் கொண்டனனென்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சப்பொருளன்.

புண்டரிக மெண்குபுழை வாராகைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்ததைபுங் கானனமி தனக்
ணண்டரின முந்தனிய பெப்பவரி தாரு
மிண்டித லான்றென மேவினை யாரே

(இ - ள்) புவி - கரடி - துனை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத
யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாதியாரும்
ஒன்றியாக வருத்தகரிதாரும் (அவ்வாறிருப்ப) மிக்க வனமையுடையாப்போல வந்
தனை. நீயா? எ - று (௧௫)

நின்னுடைய நாமமெது நினையினி தின்ற
வனையவள யாவணமகி மையனவன் யாவ
னினனவன் மெய்தியதெ தற்கிவ்வனைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - எ) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விருமபத்தக தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற கூறுகவேன வின்வவும், முனி மைநன் (அவ்வினாக கட்டு விடை) கூறத்தொடங்கினான் எ - று (௩௮)

இருமையும் ளரதுதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
செருமைவரும் யானசிவன னுற்றபெய ரமமை
பொருவரிய கற்புதுபு லோமையென யீனருள
பிருகுமுனி வனவரவு பேணு புற காகும

(இ - எ) ஒன்றியாகவந்த யான இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவிட்டுத் தந்தைத்தேடுகின்ற முனிவா குலத்துப் பிறந்தவன சிவன்னென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெண் சமான்மில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவள் தாய் என னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன் வந்தது விருமபத்தக நீருக்காடும் எ - று

எனசரித மினனதல தில்லையினி யனன
யுனசரித மோதுவனத் தூடுபினி யாளன
நனபுடையி ருக்கவரு தனமையெவன பொன்னைப்
பினபுடையி ருத்துமெழிற பெண்ணைசிக கென்றான்.

(இ - எ) என சரிதம் இதுவேயன்றி வேறென்று தாயே! இனியுன் சரி தத்தை யுனாகக் திருமகளையும் பின்புறத்திலிரு கத்தக்கக் அழகையுடைய பெண்க டிலையாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினான் எ - று (௪௦)

எனறவுட னேகதனமை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி ரெபதுநய னமபுன்று ளரிப்பத்
துன்றுமவ லப்புணரி தோயநதுருகி னுளால்.

(இ - எ) என்று வினவியவுடனே, சுதனமை யென்பவள் தன் மனதிற பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினி னறம் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில மூழ்கி மனமுருகினான் எ - று.

வந்திடுமு னிசசிறுவன மல்லலி வாறு
மந்தணாகு லத்திலவரு மானறசிறப் பாறு
முந்தமரு ளாலுளமு டைநதுருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனலக் வாரதுகடு கிட்டான்.

(இ - எ) வந்த சிவன்னெனும் முனிசசிறுவன விளக்கமாகிய (தன்) அறி விலும், வேதியர் குலத்திற்கேன்றி மேம்பட்ட சீர்த்தியாலும், முறப்பட்ட கருணை யாலும் மனம் நெகருவிட்டுக் களைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிரத் தீனாக கைக்கொண்டு விரிந்து சென்றான். எ - று (௪௨)

வாயநதபுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர சோம
காந்தனவன மேயதுக காரதனம் நிரதிர

சோமகாந்தன்பிரசுமுனியைப்படுத்தப்படலம் ௨௫௫

வேந்தனவ னறபிரசு முயத்தவன மைப்பப

போந்தபடி கேணமினென வேபுகலுளு குதன

(இ - ள்) புகழ்மைநத நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியாகனாகிய) உறவினரே! சோமகாந்தராசன வனம்புகுந்ததைக் கூறினோம், கேட்டவர்கள் அச்சோமகாந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவதையுடைய பிரசுமுனிவன் விளிப்பச் சென்றவகையாக கேளுங்கனென்று குதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (௪௬)

சோமகாந்தன வனம்புகுப்படலம் முறற்றறு

௮௬௩ கிருவிருத்தம் - ௭௨௦

சோமகாந்தன்

பிரசுமுனியைப்படுத்தப்படலம்..

காத ல்ருமபுந தனிமைநதன காலங் கழித்துக் கடியியதுளு
சோதி வதனம் பரறுக்க துக்கவுளத்தால வாடியதுளு
கோதி நவத்துப் பிரசுமுனி குறித்து நோக்கியினெனனே
வேத முழந்தான வினய மிது மென்று சிவனன் முக பாரா

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையதிகமும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்த்துவந்ததும், ஒளிவாயந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால துக்கமுற்ற மனதைக்காட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றை நன்றியிலாத தவதையுடைய பிரசுமுனிவா யோசித்துப்பார்த்து, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துள்ளான் (அதனைக்) கேட்டறிவோமென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து எ - று. (௧)

பாணித் தடுத்தா யதுவனம்ப பருவந திருநத துனமுகமு
நாணிச சிறிதுவ கரவாம னடந்த செயதி மொழியென்றான
கோணைத் தவத்தான குறிப்பறிந்து குளிர்பூந் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச சிறந்த பணிமொழியான மைந்தன முழுதும் வருத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீகொண்டு வந்தனை அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகநுதற்புற்றிருக்கின்றது வெட்கத்தினை கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவென வினவினா வலிய தவதையுடைய தன பிதாவின் குறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருதிய அழகிய தாமனாமலாபோன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட்ட வ்யாக்த தாழ்வாகிய சொற்களாற சிவன்னென்னுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறுகின்றான் எ - று. (௨)

நறுமென் புனதுக கிறந்தேனை நாறுமபொழிலிற் றுணைவனெடு
முறுதல புரிந்தக் கிருந்தொருத்தி யுறுமென பெயரா திகளவினவ
மறுவி லவடகு விடுததவடன் வரவு வினவி யறிந்தனன
வினைவ பொழுது நீடித்த தெனியேன் னறவு மினிகேகளாய்..

(இ - ள்.) வாசநதங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வெண்ணை, மணமலீசுரு சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயா முதலியவரறைக கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) க கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணராதேன் தந்தையே! (அத்தனும்) காலமிக்கது யான் வருகதியதையும் இனிக் கேட்பாயாக எ - று (க)

சவுராத் டிரதத்துத் தேவநகர தனிலவாழ சோம காரதநுயிரி
கவாரோய வருத்தப பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதனமை யெனுமணையு
மிவாகுமுந் சிவனை நிருவருமபி னெய்த விடுதார நாலவருநதா
மவிரவா ஹகரத்து நரகுமுநதா ரணைய ரதற்கே முகம்புலாநதேன்.

(இ - ள்.) சவுராட்டிரச்சேத்திலுள்ள தேவநகரத்தில வாமுரு சோமகாரநத ராசன் உயினைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதனமையென நம் மணையிபுர, மேற்கொண்ட மகிழ்ச்சித்தனமையுடையா நிருவரும் பின்வர, நாலவருமாக வனத்தில வந்தார்கள் அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரசகதையுடையன்டது வருத்துகின்றார்கள் அசுரகாகவே முகம் வாடினேன் எ - று.

கனிகாய கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் கூற லமைரதா புறம்போநதார
நனிபூ வணையு பரமுநதா னலையு மனைமேற நனைபித்தார
னிளிபார துணைநோய்க் கெனசு தனமை யிகந்த சுகமும் பெறுநதயரும்
புனிதா நினைந்து லீனநதருகிப் பொருமி யெனைக்கண் மொத்தமுதாரா.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மகிழ்ச்சி பழங்கன காயகன கிழங்குகள் (முதலிய வற்றை) கொண்டுநது கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலாச்சயனமுரு சகிக்காதமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்பேரிற் றுயில்கின்றனன் இனி இந்நோய் கருத் (தீட்செய்யுங்) துணையாவா? என்று கூறி, சுதனமையென்பவன் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் லீனநது நினைந்து மனமுருகி எண்ணக்கண்டு கூறி விமயியமுதன்ன புனிதமான தந்தையே! எ - று (இ)

தீம்பா லடிசி றருமபாகளு சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாமபான மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின நெனுங்கோமா
னோம்பா தென்ற காயகனிநீ ருண்ணும் பாவம் பாவமிது
கூம்பா திடுமபை பனைத்துடுமமைக் கொளவ தோவென றாற்றினுள்.

(இ - ள்.) மதுரமாயிப் பாதசோற்றைத் தக்க பாகவகெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த லுட்டின் அதுவும் உண்ணற் றினியதனென்றவாகரும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாத்தென்ற காயையுங் கனியை யும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம் துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொளகின்றதோவென்று அழுதனை எ - று. (க)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வளாயா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலாமாலை பூஞ்சுத் தனமா திகளணிநது
துதிவா னிறையும் பெருதழுங்கச் சுகவா ரிதியின முழுகினுன
முதிர்நோய் வருத்தா துயாக்கடலின் முழுகி னுனென் றமுதினைந்தாள்.

(இ - ன்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன) கூற, எல்லாவற்றையும்
கொடுத்தும், அவ்விடத்திலிருந்து முன்னிவன ஓடியிருந்தது, மகனே! அவர்க
ளெல்லாம் வென்று, செல்லுத்துவன ஆசையாக கூறி முன்னே நடந்தனன்.
மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

மந்திரிகள் பெருஞ்சுற்ற மறறு மடுதேரோ ரொடுகலந்து
சிறந்து, கலிப்ப வைமபொழியுந் தெவிட்ட வினிய வேறுகாரதே
மந்திரிகளும் விடுதலித வரும்கா னடுத்து விவங்கோடு
மெந்த, நிலத்து மிருகத்தினப் மானோ மென்று மெடுதலுதாத்தான்.

(இ - ன்.) புத்திராகன புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றும் கலத்தவர்கள்
முதலானோரோடுகூடி மனைவிகளுமபடி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டமபடி இவிய
பொருள்களையே புதிதோம அரசுத தேவகரத்தை விவகி இரத அரிய வனத்தை
முண்டி மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்பமடைந்தவாக னானோ
மென்று எடுத்துக்கூறினன். எ - று

வேறு

இவ்வகையாக நடந்ததென யாவையும தித்திட்
மெவனமி ருந்தமுனி பொள்ளுளசு ராதே
பெவ்வனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாரீ
யவ்வன மடுதலுதா யிவ்வனதை யென்று

(இ - ன்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன) கூற, எல்லாவற்றையும்
கொடுத்தும், அவ்விடத்திலிருந்து முன்னிவன ஓடியிருந்தது, மகனே! அவர்க
ளெல்லாம் வென்று, செல்லுத்துவன ஆசையாக கூறி முன்னே நடந்தனன்.
மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

தந்தையருள கொண்டவர்க டவருபொழி னனனை
பெந்தையருள கூராதனரெ முருதுவரு வினென
முருதுமவிழை வாரசிறுவ னோதிமுன டந்தான்
மந்திரிகள் முன்பினவர மறறவா டந்தான்.

(இ - ன்.) (சிவனன) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருட்
திய சேரினைய யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரிற்) கிருபைகொண்டனர். எழுந்து
வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செல்லுத்துவன ஆசையாக கூறி முன்னே நடந்தனன்.
மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

இந்தைவனா பெயினியி நத்ததென வெண்ணி
யுத்தமகிழ் வான்குறமு னத்தெனமெ லாநது
சந்துநெறி யேவிவளர் தண்டலை நன்ற
பொற்றவெழி லாக்கிடமும் புத்திரர்க ளன்றே.

(இ - ன்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன) கூற, எல்லாவற்றையும்
கொடுத்தும், அவ்விடத்திலிருந்து முன்னிவன ஓடியிருந்தது, மகனே! அவர்க
ளெல்லாம் வென்று, செல்லுத்துவன ஆசையாக கூறி முன்னே நடந்தனன்.
மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ - று.

வேறு

புனிமுலை புலவா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொள்கண் டர வததின் வாசவற் கேச நீவ
மெலிவுகண டிருஞ்சூற பாம்பு விழுங்குகா மயிலக ணல்க
நவிகை வயிர் மினறி நண்ணின வுயிரக னெல்லாம்.

(இ - ள்) புலியின் முலையை மாணுது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்
தின் நீண்ட பிடரிமயிலா, துவாரம்பொருந்திய துதிகையினால் மதம்பொருந்திய
பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூடகொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பாற்
த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இளையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பனைவயிர்
மீல்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின ஏ - று (௧௨)

பருவமவந தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயனமி காது
பருவமில் லாத காலும் பஹுனி மழைதா முாது
பருதியோ ரியலபி னென்றும் பயிலவெயில் பரப்புக தென்ற
லொருவிவன காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் ஹீறு.

(இ - ள்) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது.
பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல தாளிகளையுடைய மழை குறைவுறுது. சூரியன் ஒரே
தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான வலியகாற்றும் தென்றலை
விலக்கி வீசமாட்டாது சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. ஏ - று.

இசெய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இனத்தென்ற
லும் சிறு பனியும் அவருண்டென்றா (௧௩)

இருதுவேற றுமைக ளினறி யிருததலிற் பலவே றுள
தருவுமவா கொடியும் புலனுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய வளங்கண் முற்று மனனிவான புறாடி மந்தப்
பிருகுவாச சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம் மிதத்த ராணர்.

(இ - ள்) இருது வேறுபாடுகளிலாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால்,
பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்சொடிகளும், புற்களும், சகல
செடிகளுந் தளிர்த்திட்டு மலர்கள்கொண்டு ராசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு
நிலபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச
சிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். ஏ - று.

இருதுகளை ஆறு கா கூடிர முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவே
னில் எனபனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (௧௪)

வனம்படு புண்ட நீச மலர்த்தவி சகற்றி வேதன
வனம்படு புண்ட நீச மணித்தவி சிருகதாற் பேரல
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனம்பெரு தவமாக் கொண்ட தாபத் விருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சலத்திறுண்டான தாமராமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி,
சுலத்திறுண்டான புனித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வ
மென்பதிடு பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினை

சோமகாந்தன்பிருகுமுனிவையடுத்தபடலம். உடுக

தவர்களாயி முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித்
தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். ஏ - று. (கடு)

தம்பிரான் முகத்து னொன்று சண்முக ராஜாற் போல
வம்பறாக் கமல வாழ்க்கை வானவன முகத்து னொன்றிங்
கும்பர்க்கும் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுததா னெனப் ரெனவியந தபெபச சாநதரா

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக
அவதரித்தார்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமேதவனுடைய முகங்
களிலொன்று, இவ்விடத்திலே தேவர்கள் சூழ்வினை பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை
புணராதவர்கள் யாவரும், (அமுமுகத்தை) சிவபிரான் அறுததுவிட்டன ரென்பார்க
னென்று சீர்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள் ஏ - று. (கடு)

கண்டவா கண்ணான மீட்டுங் காணவுந கூச நீரேசோ
புண்டகு குட்ட யாககைப் புரவலன முதனூல வோருந்
கொண்டதம பெயாலெவ வேறு கூறியெட றுறுப்பு மைநது
மண்டளிற் படிய வீழ்நது மலாககரந கூப்பிடுகின்றா.

(இ - ள்) பாரததவர்கள் தமது கண்களால மறுபடியும் பாப்பதற்குக் கூசும்
படி நீரைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோம
காந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாமகொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச்சொல்லி
எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிநது தாமரைமலர்
போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள் ஏ - று.

எட்டுறுப்புக்கள பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்
துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படம். இதனை,

சூதசங்கிதை

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலநதனளிற் பணிந்தெழுந் தலைகரமற் றிருகனைந்
துவங்குமோ வாயபுயங்க னெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிவகுசிரவ கரமுநநா னெனுமைநது மிசைநதிடவே.” — எனபதனு
னுணர்க் இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதாகட்டுரியதெனப். (கள)

அவரவாக காசோ வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவாகயிற் கழலா னுள்ளாக கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த காபோ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவர்மயிர பொடிப்பு வோப்ப விழுதென வருகிச சொல்லவான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வச
னங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன்
மத்தியில் எல்லையல்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், உடலிப்பருகியெழுந்தமேகத்தைப்போல
ஒளிபொருதிய கண்கள் நீத்துளி சிந்தவும், உடலிப்பொருந்திய மலிர்க்கூச்செதிலு
வும், வேர்த்தவும், நெய்யைப்போல வருகிச சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று. (கடு)

வேறு

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடவிடமாகக்
கொண்டெழுந்தெ னவழமுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முக்,த்தாற்
றெண்டபுரி நலனையூழ் சூழ்நதுபிடர் டிடிததூத்தப்
புண்டுகி மலர்ப்பாதம் போற்றலு றும பயன்பெற்றேன்.

(தி - ஸ்) நூற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாவே, தேக்கத்தை விடமகக்கொண்டோங்கி, ஏன் அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதிவிலால் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க காலவினை யுழாண்டது, என்னைப் பிரிப்பிழ்த்துத் தன்ன (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிமையத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்தேன் என்பது (கல்)

சென்ற பல பிறவிகளுகு கேருமெதி பிறவிகளு
மொனியிவ பிறவியொடு முறுவியூபபம படைத்தனவா
மின்றுனத் மலாபபாத மிறைஞ்சலினென நவமதி
நனறுபுரி வினையயனு நனணியவென பாலெநதாய்.

(இ - ன்) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சன்னகங்களும், மேலவருஞ் சன்னகங்களும், பொருந்திய இரட்ச சன்னத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவர்களுடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுதலியன நன்மைசெய்த விளைப்பயனகளும் எனினிடத்துறந்* எ - று. (20)

எனியேனகல வியுநகுலமு மீண்டறிவும பயன்பட
வனியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
கனியாரந்த கற்பகத்தைக் கலந்தவாக்குக் குறைவினேற
யொனியாரந்த நினைதடியை யுறதேறதுவ குறையுண்டோ.

(இ - ள்) ஏழையேனுடைய விதையாகு குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவேகமும் பலனடைந்தன. சாமானியனான என்னைப் பெற்றவாகனும் அரிய பெரிய பேற்றினை யுடைவாகளே தேனெப்பொருட்கிய கற்பகத்தருவைச் சோகநவரீஞ்சு குறையவில்லையே (அதுபோல) ஒளிப்பொருதிய தேவரீருடைய திருவடிமைய யடைந்தேனுக்குக் குறையுண்டதோ (இவ்வ) எ - று (உச)

திம்மையிலே பாவலினை யாதமிழைத்தே னல்லே
 னமமையிலே பெருமபாவ மாறறினே னாகலின
 னும்மையிலே பெருங்கதிககா முறுதியுமிந கேயழியச்
 செமையிலாக் கொடுமபிணிபெயன் தோகமடர்த தெழுந்ததேவே.

(இ - ன்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) நெறும் பாவத்தொழில் செய்தே ண்லேன். முற்பிறவியிற் பெருமபாவகளைச் செய்தேனேன். ஆண்டியாகல் நதுபிற வியிற் பெருங்கதியை யடைதற்காகிய உறுதிப்பாடும் இப்போழுதே யழியுமடி செம் மையில்கூட தொழுதோமாயினது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தொன் (உம)

தமிழகத்தின் 'சூல'த்தின் உருவம் தமது 'கிராம'த்தின்
உருவம் தமது 'பிணியை' வளர்த்துக் கொள்ளும் வளர்த்துக் கொள்ளும்

சோமனத்தமிழ்நாடுமுனிவருடையபெருந்தபடலம்.

உக

விருந்தவையெழு வுடமொருநீ கொளவளசந்து விளைந்ததினிப்
பெருந்தவனின் தருளன்னிப் பெயர்க்குமொரு மருநிலில்லை.

(இ - ள்.) அரியு தவத்தினுந் தானத்தினுந் அவுடத்தினுந் மற் றி
ரங்கனாநூம் வருந்திய விப்பினி வருநத வருந்தியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து,
அவையாகும் எனவும் நீரும்போலவகொண்டு உளானது பெருகியது பெருந்தவமு
டைய பிருகுமுனிவரே! இனித தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு
வருந்து (வேறே) கிடையாது எ - று (உக)

விலங்குப்த வைகணமற்றும் விழுத்தவநீன னுச்சிரமத
திலங்குபகை வயிரமுரு தின்பமுதக காண்டலிற்றை
துலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுகையேன மனைவருந்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக கையமில்லை பையமில்லை

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகமகளும் பறவைகளும் மற்றுள்ள
னவுந் தேவரீருடைய ஆசிரமத்தில விளங்கிய பகைத்தனமையைப் போருநதாது
களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத்
துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருந்தாமல இனிச்சிறுகியழியும் (என்பதில்)
எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை. எ - று (உச)

எனவுணாப்ப பிருகுவெனு மிருந்தவததோ னமுளகாரது
தனதுளத்துத் தியானித்துச் சாராதபிணி முதலுந்
நினதுவிழை வினைமனன நினமலன ரருளகூட்டு
மனமுனைந்து தவருது வருமினாப்பா னுதியெனறான.

(இ - ள்.) எனறு சோமகாரதன கூற, பிருகுவென்று சொலவும் பெருந்தவ
முடையவர் கருணைமிருந்து தன் மனதில தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சமப்பித்த
கோயின காரணத்தை யோசித்தது, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனைய கடவு
ளுடைய திருவருள கைகூடச்செய்யும் மனவருத்தமுற்றத் தளரவேண்டாம். வழி
வந்த இனாப்பாறுகவேனனா. எ - று (உடு)

உழையிருந்தோ பிருகுமுனி யுரைத்தருளிப் பிணையுணாந்து
விழையினாப்பூர தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைத்தருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக
கழைசுளியுந் களியானை காவலனு தியாமகிழந்தாரா.

(இ - ள்.) அருகிலிருந்தவர்களு பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து வீரு
ம்பததக்க வசநதவகிய மலரெண்ணெய முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு முழ்கு
வித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நால்வகை யுணவுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து,
உபசரிக்கைய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை
யெவருந்திய அரசன் முதலானார் அகவனத்தாரர்கள். எ - று

அறுசுவை: கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவர்ப்பு
எனப்படும். நால்வகை யுண்டி உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் எனப்படும்.
இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன
நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உரிநுல் ஒன்று தட்டி ஐம்
தென்னத்துணும்.

(உச)

என்றுமா தவந்தேட்ப விருந்தவந்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் கரத்தாச னடுத்ததுரைத் தவனவற்குத்
துன்றுதி வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவவிரண்டு
மின்றுக. துவன்முறையே பெனக்குத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) எனது (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான கைமிசாரணிய முனி
வர்கள்' கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை
தாங்கிய சோமகாரதமன்னன அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகார்
தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நலவினைகளை யாலோசித்த கூடறிய அவ்விரண்டையும்
இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று குதமுனிகுன சொல்லலாயினன். எ - று.

சோமகாரதன பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முறமிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுஎ

சோமகார்த்தன்றிவிவரப்படலம்.

கருவினை வேரோடுங் களைந்த மாதவப
பிருகுவின பேராள பெற்ற மன்னவன
றிருவிய லததினஞ் சென்ற மறறைநாட
பருதிவர தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்.) பிறவியை வேரோடு பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகு
முனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகார்தராசன், செல்வமமைந்த அந்
றையதினங்கழிந்த மறுதினத்திலு, சூரியன (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்
னமே துயிலொழிந்தனன். எ - று

சோமகார்த்தன தனதுயரகலத்தக பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தின
மாதலின் அதனைத் "திருவியல்நறைநான்" என்றான். (உ)

நாடகடன முடித்தன னுய் மைவகை
வேடகையும விடுத்தருள விரவு மெய்ததவன
ருட்கம லங்களைச் சாராது தாழ்ந்தவன
வாடகடைக் கண்டா மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நித்தியகருமத்தை முடித்தனன் பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு
மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திரு
வடித்தாமரைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்
வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன் எ - று. (உ)

வேடடன வேட்டவா வினைக்கு மைங்கரன்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வார்ட்டுமிப் பிணியினை வாட்ட லாமென
விட்டிய பழினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ன்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே யுண்டெய்யும் ஐந்து திருக்கரவகையுடைய விராயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச் சேர்த்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிகா (சோமகாந்தனைத்), தன்புறுத்துகின்ற இத்தக் கொடுகோயை யொழிக்கலாகுமென்று, (அவன்) தேடிய பழுவியை யெய்தெதுச் சொல்லவாயினா எ - று (௧)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞ்சுந தாளினோய்
மன்னிய விர்தமால வரையி னோபுறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல லார மெனதுள
தநநகா நாய்கனல லறிவின மிகளுளான.

(இ - ன்.) சத்தருககளுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனை! நிலபெற்ற பெரிய விரதகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னுமீநகரமொன்றுள்ளது அநகரத்து வாத்தகன (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன்

(௨)

சிததுரு வபபெயா சிவணி வாழ்தரு
மததகு வணிகனுக் கானற கற்பினுண
மெத்தெழிற சுலோசனை மெய்தத வததினா
புத்திர னெனவுனைப் பொறப் வினறனள

(இ - ன்.) சிததுருவென்னும் பெயராயுற்று வாழ்கின்ற அந்த தருதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யெனபவன் மனைவி அவர்கள் உடலவருநதிசு செய்த தவத்தினாலே உண்பைப் புதவவனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள. எ - று. (௩)

காமந்த னெனுமபெயா கலநது பாலனு
யேழுறு தருணமவந தெயது செவவியிற
ரோமறு குடுமபினி யெனனுந தோகையைத்
திமுனர் வரைந்துள சோத்தி னுனரோ.

(இ - ன்.) காமந்தென்னும் பெயாபெற்றுப் பாலவயதடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன தகைத்) குற்றமற்ற குடுமபினியென்னும் பெயராயுடைய மயிலின சாயஸையுடையவனே அககினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினான். எ - று. (௪)

இடுமபெயர்க் கேறபுற வெழுலா மைநதரை
யடுமபடை வாட்கணி னைவா மாதரைக்
குடுமபினி யீனறனள குலவி வாழுநான்
கடுப்பழ றுநதைவான சுதியிற செனறனள

(இ - ன்.) (குடுமபினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்தி சர்க்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடுமபினியென்பவன் பெற்றனன். (இவ்வாறு) கூடி வாழும்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (௫)

வருந்தியன் னைடிமனு மரணஞ் செய்தன
 டிருந்திய காவலா தீரப் படடியாய்
 முருந்திள முழுவலவே சையரின முன்னிரீ
 யருந்தன மனைததைபு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அதுமரணஞ் செய்து கொண்டனள் திருத்தமாகிய தாயதநதையாகளித்தலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பலவரிசையையுடைய வேசையாக்கத்தில விரும்புறது, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை - எ - று

அதுமரணம் - கணவனிறந்தது பொருது தானுமிறத்தல். இஃதுடன் கடையேறுதல் முதலியன முருந்து - மயிலிறகின் அடி (அ)

தருமமன ஸுனககெனத் தாரஞ் சாற்றவும்
 பொருளவரு வாயகலம் புனியில் லாதியை
 யிருமனப பெனாடி ரிளிழ்தில் லாமையை
 மருவிமிக கிரகதுஞ் ஞாவ முங்கனை.

(இ - ள்) இஃதுனக்கு நீதியனறென்று, உன் மனைவியானவள் சொல்லவும், (கோளவனாய்) பொருளவர்தக்கவழிகள் கப்பல்கள் நீலங்கள் வீடுகள் முதலியவற்றை, இருமனப்பெனாடி ரும போக்கடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை - எ - று

தாரம்-மனைவி இது தனக்கணவனாக மங்கலதாரமணியப்பூற்றவனென்பது

இருமனப்பெனாடி - வேசையா இவா அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக நடப்பவராத்வின இவ்வாறழைக்கப்பட்டனா (க)

உ ளு

பொய்சரு ளுரைத்தும் பொய்யுரைத்தும் குறையுரைத்தும் பொருளீட்டி
 மைசருழ படைக்கட பொதுமாதா மகிழ்ச் சிலநாள வழங்கினைபின்
 கைசரு டகம்பா டகங்குழைபூண கலமா திகளுங் களவாண்டு
 மெய்சருழ் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருளசம்பாதித்தும், மையெழுதிய வேட்படைபோன்ற வீழியையுடைய வேசையா களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்தவாற்னை. அத்தனபின்னா, கையிலணியத்தக்க குடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாததிரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளினைக் கற்பழித்தும் விடாகளிற் சிறந்தவனாயின - எ - று

பொதுமாதா - யாவாக்கும் பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனாகுப டெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோர். விடனை வஞ்சகன். (க)

மைந்தா மகளி ரொடுமபசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணினழிச்
 சிந்தை தளரந்து குடுமினியோயச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னு
 மந்த நகரி லிருந்தும் வாராது களித்து முறைநிறம்பிப்
 புத்தி விழைந்த படியெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

சோமனாத்தனி நீர்வினைப்படலம்.

உகடு

(இ - ன்.) (உன் செயல்க ளித்தனமையவா றிருந்தமையின்) குடும்பினியென் பவன் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும் தானும் நாடோறும்பெயர்வவருந் தி, காப்பாரில லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்தான் அதன்பின் னும் நீ அந்தப்படணத்திலிருந்து கடருடித்துக் களித்து முறைதவறி மனம் விரும் பியவகையே பெயலாத தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று (கக).

வேந்த னறிந்து கடித்தற வெயய வனத்திற் களவரொடு
போந்து பதிக ருயிரகொன்று பொருள்கைக் கவாந்து விலங்காநி
யேந்து படையா லழித்தும்ரு திட்டாறலைப்போ ராயுங்கொன்று
மாய்ந்த வவாதம் பொருணமாதா மற்றுங் கவாந்து றுநாதனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அநந்தரத்து) மன்னவண்ணாந்து வினாந்து உணனை (அந் நகாவிட்டு) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடாகளுடன் சேரந்து, பதிகருயிராகக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (சுரத்தில்) தாங் கிய ஆயுதத்தாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போனாயும் மாயத்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமார்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை எ - று

பதிகா - வழிசெவ்வோ

(கஉ)

காதல வேத முழுதுணாந்த கணவாத தன்னென் னெருமறையோன்
போத வாற்றி நெதிரோடுகிப் பொருகுகென் றடித்துக் கம்பிடித்தாய்
மோது கால னூதெனவே முன்னி வெருளி ரெட்டுத் திட்ட
டாத காதிங் கெனைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்

(இ - ள்.) (அவவாறிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்று கணவாததன்னென்று சொல்லும் வேதியனெருவன் வர, (அனை) வழியெதிரே பா தது வினாந்த சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை அவன் மோதுகின்ற காலனா தனைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொவ்வது தரும் மன்று. என அருமபொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றான் எ - று

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன முடிந்தாள பிதிரா கடனமுடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்னு டனக்கோர சரணிலலை யதனு லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன் (அவளோ) இறந்தன பிதா கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னா மற்ருரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன் (அவளோ) பிள்ளைபெறுத (இளம்) பருவமுடையவள் அவளுக் கோ ஆதரவுமில்லை, ஆன்படியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம். வீணாகக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்தது) செல்லுகவென் றான் எ - று (கச)

களளே காம்பு கொலைகளவுட் கலந்த தொனரு யினுமிழுதை
கொள்ளா துயராதோ கொளுத்தறிவைகூறு மவைநான் கினுமென்று ம
விள்ளா வெருநீப் பனவன்மொழி வியன்பா றைபிற்கொட் டியதறிபோழ
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சார்க்ககூடு.

(இ - ள்) கன்னூல் காமமூல் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்ததொன் றானாலும், (இவ்விடயத்தில்) உயாந்தோ கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எககாலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியை மொழி யைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ கினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உணைத்) தொடர்ந்தது எ - று (கடு)

பன்னு னுநுநது பயனசிறிது பயப்ப தேனு நல்வினையே
யின்ன மையையஞ் சுநாபுரிவ ரிமுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்ன முகையிற புரிநதுழி சென்று நரகத் துயருழப்பா
மன்ன வினிப்புண ணியங்கேனாமோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) திமைக்குப் பயப்படுவோர் பலரான அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள கீழ்மகன் அறிய பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான் சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பா யாவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயின எ - று (கசு)

சோமகாந்தன நீ வினைபாடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எகாந்.

சோமகாந்தன் நல்விவரப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழ்நா, என்னலெய்தியை.

(இ - ள்) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழ்கையில் துன்பத்தையடைந்தாய் எ - று (க)

நடுக்கநகத்திரி, யடுக்குமவனகப்,
மெடுக்குஞ்சுநதியுந், கொடுக்குநகாசமும.

(இ - ள்) நடுக்கத்தைக்கொடுந்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக் கின்ற வாறுதியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். எ - று. (உ)

மூப்புமுற்றறக, காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயாக், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குத் தரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று. (க)

வேறு.

சாதற்றயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
ரோத்தருமொன்பொருளும்யானும்

போதக்கடியாதினெனவினின்
மாதுகொருதுதினைவிடுததாய.

(இ - ள்) மரணத்துக்குண்டாயிற்று. வினாவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாயந்த பொருளும் யானும் வர (செல்வனிடத்து) விலக்காதேயென்று உன் மனையாட்டிக்கு ஒரு துதினைச் செலுத்தினாய் எ - று (ச)

இலவினமாத - மனைக்கிழத்தி, மனைவி.

இனையாதிருளோகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறையருநோக்கிக்
கனைபூங்கழற்காவலெனுகரு
நினையாதகலெனறுமிகநீத்ததா

(இ - ள்) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதுவனை உன் மனைவியுடன் மறுள்ளோரும் பாத்தது, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலணிகந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டருசெய்வான் (ஆதலின்) எய்யை நீனையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினாகன எ - று (ந)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுதகவெண்ணி
நனிபோனபிறப்பினுறுநனமை
முனியாதுநீமுறவிதுசெய்தாய

(இ - ள்) இனியாது செய்வோமெனறு ஒன்றியான மனத்துடன்விருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற பொருத்திய புண்ணியங்குமங்கள முதிருமபடி கோபியாமல இதினைச் செயதினை எ - று (க)

உலகோரறியாதுநீயிரந்து
கலனடைபொன்னாதுகவாந்தேகும்
விலகாடுனருவேதியனைநோக்கிக்
குலவேதியகாகொணாகவென்றாய்.

(இ - ள்) உலகினருக்குத் தெரியாமல உன்னிடம் யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னைப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்தணர்களை யழைத்துவருகவென்று கூறினை எ - று

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனித்திற பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவெனன்று விலக்குவராதவன் “உலகோரறியாது” எனலா. (எ)

அன்னுனபலவாசடுமநண்ணி
மன்னுதரவானமுனிவாவமமி
னன்னுய்கனயந்தினிதலிககும
பொன்னுடைபொறுபுண்பெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன பல ஆசிரமங்களை யடுத்தது, முனிவாகனே! தல்ல வணிகனொருவன் வீரம்பி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருத்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினான். எ - று. (அ)

உன்றி துணரா தவரடுத்தா
ரனரா தரவாலடிவணங்கி
நினராய்கிணேநாககிமுனிவோக
ணனறேயெனநககிதுமொழிநதார.

(இ - ள்) அவவேதியாகன உனதீமையை யறியாமல (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள் அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவர்கள் உன்னைப்பாத்தது ஆ' நனராயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள் எ - று

(க)

வேறு

பாவியென்றறியா திஞ்சுப் படாநதனம் பாவியுனை
மேவினா கண்டோர கேட்டோர் வினமபிடுநே ரிரந்தோ ரெல்லார
திவினைச சிமிழ்ப்பிற படசெ செநிரந சூழப்ப ரற்றற
ருளிலுன பொருளை யெல்லார தருமநீ விழைநதா யாயின

(இ - ள்) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல இவ்விடத்திற்குவந்தோம். பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவாகவும் பார்த்தவாகவும் (உன்பெயரைக்) கேட்டவர்களுக்கு சொன்னவாகவும் (உன்னிடம்) யாசித்தவாகவும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற பதிக கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற் றுனபுறவார்கள் ஆதலால் எண்ணிலலாத உன் பொருள முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விருமபுவாயாயின எ - று

(க0)

நெடிப்பி வனததி லோசாரா நினமலக கணேசன கோயி
லடிமுதன முடியின காறு மலாசெழுந தருவன மாநதா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறறுதி யென்று நீங்கிக
கடியறன மணுககண மூழ்கிக கணிததுளந தூய ரானா.

(இ - ள்) சிவவணிகன் பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மல ரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலாநத் செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராககாலத்தில மாதா வசிகளும் வீடுகளையும் நன்றாகச் செயலிப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந்தியநீரில் மந்திரபூவமாக ஸநானஞ்செய்து ஐபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைந்தவாக ஞானர்கள் எ - று

(க1)

கடும்புகை விட்ட வாறுற கரிசிலா கரைநத வாறு
மிடுமபைவந தழிக்கு மாறு மெண்ணியெப பொருளு மன்றப்
படுமபயப பால வாகப பண்ணுவ தைநகைப புத்தே
ணெடும்பெருந கோயி லனற் பிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய ழகையும், (வயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தம் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலனபெறத்தன்மையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்த திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லை யென்று மனதிற் கொண்டனை. எ - று.

கடும்பு - உறவினா

(க2)

சுடடிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில சாரந்து
கோட்டமி லாத வனபு குடிக்கொள வனது யான
சேட்டொளிக் கணேசா கோலத திருவுரு விருப்பக கண்டு
வாட்டமுற் றெழிந்து தாழந்து மருங்குநூற் தாடிப் பாடி

(இ - ள்.) (அநீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன், விசாலமான வீராயகப் பெருமான திருக்கோயிலை யடைநக, கோணுதலிலலாத பகதியானது (மனதிற) குடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாயந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பாத்தது, வாட்டமுழுவுது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆணந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி எ - று (க௭)

கமமிய நூதி போரைக கருவியோ டடுப்பக கூவி
விமமொளிபூ பொன்னாற் கெறபக, கிரகத்தை விளங்கச் செயது
செமமணி யாதி செமபொற் றகட்டிடைச் செயி, நறு முன்னே
கொம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரங் திசைகொ ளுக்கி.

(இ - ள்.) கமமியா முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்த பூரித்த வெளியையுடைய பொன்னாற் கெறபககிரகத்தை விளக்கமுற்செய்தது, பஹாராகமுதலியவற்றைச் செமபொன்னாற் செய்த தகட்டிற் பதித்தது முன்னே விநாந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்தது. எ - று

கெறபககிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம் இஃதாமுன்னுள்ள அரையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அராதமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றற்கு சொல்லப்படும். (க௭)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
வினடொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட மிகையாற் காழகதுக கடிமிரு மாதகால வெவ்வே
றண்டாகம் மியனு நாண வழகுற் சிறிபத் தாக்கி

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளாவிய மதில முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், சவலாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக கணமிக்க மரத்தாலும் வெவ்வேறுகத் தேவகமமியான விசுவகணமனு நாணுமபடி சிறிபதுறபடி அழகாகச் செய்வித்தது. எ - று

இட்டிகை - கருங்கல.

(க௮)

வாயிலக் னானகின் முன்னு மணிபுனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாககித்
தாயினு மினியராக் கான தமனியப் பாததி ராதி
யாயின் பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களெடுத்தது திருக்கோயிலைக்கு முழுவதும் கெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமானபொற்பாததிர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோத்தமாகப்) பூசைசெய்வித்தது. எ - று.

நாடகக் கணிகை மாதா நல்லிய மியம்பு வேராகண்
மாடக யாழின வல்லோரா வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற செய்த வணிகலம் பிறவு மலக்ச
சேடகம் பொலிந்தோர போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ன்) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதாகளும், நல்ல வாத்திடங்களை முழக்
ருவோர்களும், முறுக்காணியமைந்த வீணையில வல்லவாகளும், வாகனம் ருடைமுதலி
யனவும், பொன்னுலம் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக.
ஆராயவாகிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னனஞ் சிறப்புப் பூசை யிறுநறியே சிலநாட செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நானூர் துலைத்தது கால தூதா
முன்னினா பிடித்தது வீக்கி முறைபுரிந் தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னா விட்டார

(இ - ன்) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலநா
ல்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆபுட்காலமு மொழிந்தது இயமதுதாகள நெருங்கி
(உண்ணைப்) பிடித்தக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த
தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள. எ - று (கடி)

சினம்பொழி தரும் வேந்தன் சித்திர சூததற் கூவி
யினமபிரிந் தடுத்த வினனா னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்பதி யென்ன வன்னுன
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கனாந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ன்) (பாலிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிவனும் இயம
தருமராசன் சித்திரசூதத்தன்னென்றுங் கணிகளைக் கூப்பிட்டி, தன்னினத்தானா விட்டு
வந்த இவன் இன்றையவனாய்விட தினந்தினஞ் செய்த நல்லினை தீயினைக்களையெல்லாம்
(கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல
முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னா இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான் எ - று. (கக)

பிறந்தநாட டொடங்கி யினனா ன்பேணிய தனைத்தும் பாவ
பிறந்திடு நாளிறி பாவத் திட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரணங் காககித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தரும் வேந்தன் மதித்திது வகுக்க லுற்றான்

(இ - ன்) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே.
ஆனால் (இறக்குவகாலத்தில்) தான் முன்னாப பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழு
வதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விந்யோகப்படுத்தி (திருக்கோயில
முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ள என்று கூறினான். (அதனைக்கேட்ட) கோப
பிடுந்த இயமதருமன யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (உ௦)

பஞ்சியின் மலை ளெல்லாம் படுத்திற் பொறிபட் டென்ன
கிஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
செஞ்சிய துனது தாறு மிருநிலத் தலதில ளென்று
செஞ்சுந் மதித்து நின்னை ளெஞ்சேலென முகத்தி ளெக்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிப்பட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விநாயக்கடவுள் திருப பணியால் ஒழிந்தன மிருகதுளதம் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இருகு (அதாவதிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்த, உன்னை விராது முகத்திற பார்த்து. ஏ - று. (உச)

அளவறு பாவஞ் செயதந் கற்பமே நன்மை செயதா
யுளவிறு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகாதி கொல்லே
வளமலி நன்மை முன்னா மரபுநி கொல்லே வென்ற
னிளகீய நெஞ்சி நீயங் கின்பமே முன்ன ரென்றாய்

(இ - ள்.) கணக்கற்ற பாவத்தைச் செய்து நெறி நன்மையே செய்தனை உன் னளவாகிய அவவிறுவகைப்பயனிலும் முதலிற பாவத்தை யனுபவிப்பையோ வன் மிக்க நன்னையின் பலனை முதல்லனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என் வினவினை உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அதாவதிக்கத்தக்கது) என்று கூறின ஏ - று (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின் நீயும் வெந்தா
யிப்படி மீது முள்ள ரெய்தரும் போக மூழ்கி
யுப்படி யின்ன நோயினை னுழக்கின்ற யி னுவுந் தீரக
கைப்பிடி கனிபோ லாவகைக கடவுடோப போற்று கென்றன

(இ - ள்.) (இயமதருமன்) அப்படியேயாருகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிறகாலத்தில் இத்தன்மையை நோயிற் றுண்புறுகின்றாய் இந்நோயுந் தீருமபடி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய கணுதிப்பதியைப் போற்றலசெய்கவென்று பிருகுமுனிகா கூறினா ஏ - று (உஉ)

காமநத நெனுமபோக கேற்பக காமந னுகி நாளுந்
தோமநத மினறி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள கொண்டாய்
சாமநதப் பொழுதிற செயத நருமததா லியம் நீப்பிற
சேமநதன் பதநத ரானகொல சோநதவா தமக்கே ரம்பன்

(இ - ள்.) காமநதனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவிலவாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொ ண்டு இறக்குந் தருணத்திற் செயத தருமத்தால் இயமன் விட்கொண்ட, விநாயக்கட வுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டானோ? (அவ்வி யந்தருவான்) ஏ - று (உச)

இருவினை பிருகு வென்போ நெடுததியம் பியது சொற்ற
முருவவரா சடைவீர மன்ன னுருக்கிளா குட்ட நோயை
யருளினை முனிவன் சீறி யகற்றிய தழிக வென்னத
தெருளுறு சூத மேலோன சிந்தையின் மகிழ்ந்தது கூறும.

(இ - ள்.) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களை! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அல்லது உயிர் பொருத்திய கூட்டியாகிவிடும் சேதத்தைத் தவிர்த்துப் பரிகாரம் காணப்படும் வரையில் கடவீரகமென்று, ஞானம்பொருத்திய கீழேவோருகிய சூதாநிதினை மனத்திற் கணிப்பதற் சேதல்லவென்றா. ஏ - ந.

சோமகாந்தன் நல்விளைபபடல முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஅஅ.

சோமகாந்தஜெய்தீர்ந்தபடலம்.

பிடுகு மாதவன் பேணுவ கருணையா
 லருளு முண்மையை யமபுலித் தேசினு
 றெருளு றுதயீத தானவன் நேகநின்
 றுருவ வன்புளோ ராயிரந் தோனயின.

(இ - ன்.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிகத்தக்க கிருபையால் அருள்செய்த சத்தியத்தைச் சோமகாந்தன தெளிவுருமற சந்தேகமுற்றான். (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாமிசத்தை) உருவும்படி வலிய பறவைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன எ - ற்.

வசூரி ரத்தினன் வடித்துவைத் தன்னேதாரா
நசக துண்டத்தி னண்ணிய மன்னவ
னசசை யோந்நெழுந் தாராநது வருத்தது
மசச முற்றவ லவகொண்டு கூறுவான்.

(இ-ன்) வச்சிரமபோலவும் வடித்தவைத்தது போலவுமுள்ள வெப்பற்ற விவத்தன்மையுடைய மூககிணை, பொருகதிய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குத்திக் கிளம்பி ஆர்ப்பரித்த வருத்தவும், மனனன பயமுற்றத துன்பமடைத்து சொல்லிற் றான். எ - று. (உ)

தலைவரவர்களே, கருத்து வேறுபாடு
 வேலை வேலை கருத்துக்கள் என்னவென்று
 வேலை வேலை கருத்து வேறுபாடு
 வேலை வேலை கருத்து வேறுபாடு

(இ - ன்): உயர்ந்த தலத்தை அடைய வேறியதே! ஒலம் ஒலம். தேவர்காச்
சுதனாமடைத்தேன் ஒலம் ஒலம். பொருந்தியுணைவேறியின. ஒலம் ஒலம். என்னை
பொயிர்க்காலம் அழியமாட்டேன் ஒலம் ஒலம். ஏ - த.

தலம் - அபயம்.

(*)

மாநகர அபிவிருத்தி மாதிரி அங்கங்கே
பெரிய அளவு கிடைக்க... நெல்லாடு
மாநகர அபிவிருத்தி மாதிரி அங்கங்கே
பெரிய அளவு கிடைக்க... நெல்லாடு

(இ - ள்) சிறந்த தவததையுடைய பெருமைபொருத்திய பெரிய மலைபோல
பவரே! ஐயரே! குளிரந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பரம்பொருத்திய கரிய
வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்குஞ்ஞானத்தை யருளுட புண்ணியமூர்த்தியே! எ - ற்.

காதரம் - அச்சம், ஓகாரங்கள் - புலமடலிலிருந்து வட்டவருடிகள் (சு)

நினைந் புண்ணிவா நினைந் பையகிணு

மன்னா பாலனு மன்னா காலனு

மெனந் நினைந் நினைந் நம் புடகுழாந்

சினவா நினைந் நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வசத்தாலும் அபயமுடைய
பட்டொளித்ததில் வலிய இயமனும் அஹங்காரமடனான (அஃசயவாரிசுக்க) என
கூறத் தேவரீருக்கெதிரிமேலாய் பெரிய பரிவாக்கடல்கள் சினப்பினனாகச் செய்
கின்றன காண்பாயாக எ - ற் (சு)

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

(இ - ள்) தேவரீருடைய அபயமகூடிய பெய்காந்திலும் துன்பமில்லா
மல், பெரிய சிறந்ததையுடைய பருவங்களும் பருவத்திய மிருகங்களும் வளமுற்றிருக்க,
தேவரீருடைய கிருவழியை (சகரணம்) அடைந்த அழியேன (உபநிவசனம்) துன்ப
மடைசல தருமமே! எ - ற் (சு)

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிரப்பிலலாத் காகமும்
(அதன் சாரியினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருத்தும் ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்
விய கிருவழியை யடைந்த என துன்பத்தை யொழியாயாயின, அஃதுணரத்தக்க
தேவரீருடைய கிருவருளுக்கத் தகுதியோ? (தகுதியுறு) என்றான் எ - ற் (ஏ)

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

(இ - ள்) (அபபொழுது) மாங்கலயிட்டசை கொடுக்கவேண்டுகொண்டு முன
ருந்நினைப்பதற்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைக்கப்பினான் அகன்ற
இப்பறவைகள் கொல்லும் யென்று அமைச்சர்களும் ஒலியிட்டி (அவருடன்) அம்
முனிவருடைய ஒளியைப் பாதங்களிற் பணிந்தார்கள். எ - ற். (அ)

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

நினைந் நினைந் நினைந் நினைந்

தாவி லாத முனிசுகணத தார்களு
மோவி லாவரு ளாற்றிய நுற்றனா.

(இ - ள்.) ஆ ஆ' என்ன' என்ன' இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம் இப் பழிசெய்யலைப் பார்ப்பதரிதென்று, கெடுதலிலலாத முனிவா கட்டடங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (க)

வேறு

இன்ன தனமையா யாரு மேககுறப
பின்ன ல வராசடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வெனமொழி வாயமை பெண்ணினை
யன்ன தீதினிவ வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்.) ஆமகுள்ளா யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏகக்மடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவா (சொலகின்றா) அரசனே ! என சொல்லேச சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயலலை அவ்வகைய தீமையால் இறந்த துன்பத்தை யடைந்தாய் எ - று (க)

இனியென வாயமொழி யாது மையுறேல
புனித னாகுதி யென்று பொன்னெனக
கனிவி னோமுந காரஞ் செய்கனன
பனிவி சுமபிடைப் பறவை மாயநதவே

(இ - ள்.) இனியென சொல்லேச சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாக வென்று வினாவாக ஆசையோடும் உலகாரஞ்செய்தனா (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத் தில (இருந்த துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன எ - று (க)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னுனவன
பண்டை வலவினைப் பலவு முள்ளென
றுண்ட வண்டென வேகை பொங்கினுன
கண்டு ளாடெலாங் கவலை நீங்கினா

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாதமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷ மிருந்தனன் (அதனைப்) பாரத்திருந்தவாகள யாவரும் துன்பம்கண்ணார்கள் எ - று

பூவனம் பொற்கு கத்துப் பூரியாக
கவலை நோயெலாங் காரறு மைநகர
னிவரு ளாற்றினமே லெட்டு மந்திரந
தவறு திரந்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) சுவத்தைப் பொற்பாததிரத்தில் கிரப்பி, துன்பநோய்களைவெல்லாம் விலக்கும் விராயக மந்திரங்களை ளாற்றெட்டனை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா சபித்தான். எ - று. (க)

செழிந்த வயபுணல் செங்குண்டொண்டெழு
யெழிந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான்

முறிந்து பாதக முற்று ருககொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னினறதே.

(இ - ன்.) பொருநதிய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தினமேற பெய்து அதட்டினா தலைவராகிய பிருகுமுனிவா ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி மூறப்பட்ட பூமியில நின்றது. எ - று (கச)

வேறு

சீவநது திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பாநக மயிராசசடையு
நிவநது வளைநத வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவநதந திடுகொ ரிருணிமு மூழநத வயிறும பணையேழி
னுவநது வுயாவு மதற்கேற்ற வருவும் பலவுந தோற்றியதே

(இ - ன்.) சிவநது திரிந்து காலகள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயினையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பறகளும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், ஏழு பனைமரங்களின விரும்பத்தக்க உயாசசியும், அவையாவன்கேற்ற (காதிரமான) தேசமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அபயிரமகத்தி) எ - று. (கடு)

வேறு

கறிகுகும் பறகளைக் கடப்புரு வங்கணமே
னெறிகுகுங் கணணி நெருப்புக் கோக்குறு
மெறிகுகுந் தீப்படையேநதலைத் தினனிய
குறிகுகு நகுகுக் குனிகுகுந் சுலாவுமே

(இ - ன்.) பறகளைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்களுக்கும் மேலேநெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிறந்த (உற்று) பபார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிகுகும் அரசனைத் தினனையோசிகுகும் சிரித்துக்குனிகுகும். குழும் எ - று

தினனிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கக)

தோள்பு டைக்கு மிடிக்குற நேறறுமுன
னாப டைத்திறங் காட்டியிந் நாளுநின
வாள்ப டைத்தைக வனமைமுன காட்டெனத
தாளபெ யாததுத் தருக்கிய டுத்ததே.

(இ - ன்.) தோள்களைக்கொட்டும் இடியோனற குரலைக்காட்டும் முன்னாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேநதிய உன் வல்லமையை யெனமுன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று காலகளைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று (கங)

பூத மின்னணை பூபதி யைத்தொடாந
தேத மெண்ணவுங் காரமெ மூப்பிமெயம்
மாத வனதை மறித்துநீ யார்கொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு ணைக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாரத்தினத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நீனைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உலகாரஞ்செய்து கையால் தடுத்தது, நீயாரோ? நன்குக்கக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. ஏ - று (க௭)

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
நேந்த னினகை பெயிந்ததனை ணீரினாற
போந்து னேனவெளி புலலிய வெம்பசி
காரது கின்றதுன கண்ணாரு னுண்டெனில்.

(இ - ள்) யான இவ்வரசனுடலிற் கலந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உன்னுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினாவ (இவ்வடிவாக) வெளியில் உருதேன என்னைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்தகின்றது. உன்னிடத்திற் சருணையிருக்குமாயின் ஏ - று (க௯)

கோனை மாதீனைக் கூறு டமைச்சரை
பூனை புண்டொழி வேனென ஸ்மிததலும
யானை டாமுகந் தேந்தலெரு தாணமலாத
தேனை புண்டுசெம் மாரதவன கூறுவான

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்து நீங்குவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயககடவுளுடைய செவந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகியிறுமாந் திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார் ஏ - று (உ௦)

மைந்து மிக்கவன பூதமஞ் சற்கநின
சிறகை யின்புறுஞ் செய்தியே செய்துமாற
பொந்தி னுளபுகு வென்றெதிர ின்றமாப
பொந்து காட்டினன புகுது பூதமே

(இ - ள்) வலிமிக வண்மைவாயந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் உணவாளிகத்தக்க தொழிலே செய்வோம் இப்பொருதினுட புகுக்கென்று கூறி, விரிவிலுந்த மாமரப்பொருதைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிற) புகுந்தது. ஏ - று.

பக்க பூதமும் பொந்துறு குதமு
மொக்க வெந்தன பூதத்தி னுள்ளயிர்
மிகக் பேரெழில் ளிண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன ருளபணிந் தோதுமால்

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன. பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிகக் பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தருதியாகிய சிறந்த தலத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பூதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது ஏ - று. (உ௨)

வேறு.

பாதி யின்னவன் பழுவத் தென்னிழை
ஹரி மாய்த்தனை னனைப் திழையா

லோகில் வெந்துய் நுறறு னேற்குறின்
சேவை யானலஞ் சோநக தெனறன்ன.

(இ - ள்) பாவியாகிய இவ்வரசன என்னை முன்னுளில் காட்டிலே உயிரோ
ழிததன்ன. ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலிலலாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்
ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்னமயுண்டாயதென்று கூறினன - ௭ - று.

வேறு

ஆய் காலையி லேங்கர னேவலாற
றாய் மானல் துணைநதுமுன போநகது
மேயி னுனதில் விண்ணு க தேகினுன
சாய ரீமை தணநதுயா தேவனே

(இ - ள்) அந்நகரமத்தில, விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனித
மாகிய விமானமொன்று விளைநது முன்னேநெதது பிரமசாரியின தனமையை விலகி,
உயர்ந்த தேவனுனவன அவவிமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்ததென்றே சென்
றன்ன - ௮ - று. (௨௪)

கண்ட யாவருங் கண்கலி கூர்நதுளங்
கொண்ட லோகையா கூத்து நவிறமினா
மண்டு தீவினை மாறமிய மாதவன
புண்ட ரீகப்பொற னுணமலா போறமினா

(இ - ள்) (அதனைப்) பாதத எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிருந்து மனதிற்
கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்த)க் கூத்தாடிஞார்கள நெருங்கிய பிரம
கத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமமாமலாபோன்ற பாதங்களை (அரசன்
முதலிய நாலவருங்) துதித்தார்கள - ௯ - று (௨௫)

வாநி லானிய மாதவ னோதுவா
னரச னேயுனை யணமிய தெத்திடும
பிரம சாயை பெயாநதது கண்டனை
புரவு நோயு மொழிதிறங் கேணமதி

(இ - ள்) கிரேஷ்டம்பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார் 'மன்ன! உன்னை
நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தத பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும்
(இனி) ஒழியும் வகையை (என சொல்லி இனியேனும்) மதித்தாக் கேட்பாயாக - ௧௦ - று.

வேறு

முககண் வேழமு கப்பி ரானெனை முறறு மாளும் டிப்பிரான
பொக்க முறறும சுறற வல்லபு ராண மனைவ கேட்டுளே
னக்க ணைசர்பு ராண மேனமையி னால் கனறுதன வலவினை
தொக்க நோய்க்கும் ருந்து ரீயது சூழ்நது கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்) திரிசேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும்
என்னைமுழுதங் காக்கின்ற திருவடிமையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய
திமைநுழுவதைப்பொழிக்கவல்லதாகிய, புராணத்தை யான கேட்டிருக்கின்றேன்
அரசனே! அந்தக்கணைப்பெருமானுடைய புராணமேம்பாட்டினுய் உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா
வல்லாமல வேறேமருந்து தீயலை எ - று (௨௭)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிடு டங்கை யேந்திய தம்பிரான்
பாத கஞ்சமவ ணங்கி யன்றுப ரிதத மேனமைய தாமது
மாத வங்களபு சிந்து வேதமவ ரம்பு கண்டலி யாதனும்
போத மாந்தவ னோத வோரதுபு கன்ற தாருடெ மைக்குமுன்.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான்
(ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமணையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை
யுடையதாகும் அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச்செய்து வேதத்தின் களையைக்
கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன (தனக்குச்) சொல்லாத
தெரிந்த முன எனக்குச்சொன்னதாகும் எ - று (௨௮)

முந்து செய்திடு வேளவி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிறதை பைந்தும் டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த னனபுக லப்ப ணிரதளி யாரந்து கேட்டடா தீதுதீர
திந்து சேகர னினை ருட்குமி லக்க மாயமகிழ காரதனன்

(இ - ள்.) முதலிறசெய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாமிய தக்க
னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி விளங்கியிருந்ததாகிய பெரியதவத்தை
முக்கலமுனிவாகூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டித் தன்னைநெருங்கிய துன்ப
மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்
தனை எ - று. (௨௯)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம பறிப்ப துமபயில யாக்கையி
னவங்க ளேயமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டத ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசக்க நாளு நாளுமு றுப்பதுந
தவங்க ளாதிவ ளாதது முத்தித ரிப்ப துமமதன் கேளவியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவதையொழிப்பதும், எடுத்ததே
கத்தின் செடுதிகள் நோய்கள முதலிய தீமைகளையொழித்து விருமபியணைக் கொடுப
பதும், னூதன நூதனமாக மிக்கபேருகிய சுகங்களைத்திண்தோறும் பொருத்தச்செய்
வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருக்கச்செய்து முததியளிப்பதும் அப்புராண
கேள்வியேயாம் எ - று

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩௦)

வருண மாச்சிர 'மதகொ முக்கினவ மூாத மாண்புடை யார்களே
யருளவி நாயகா பத்தி யோடவர் காதை கேளவியி லாவமு
மருவு வாககொ முக்கி லாராமரு வாகள சாகிபி ரப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செய்யினு முற்ற தீமைய டொன்பலே.

(இ - ள்.) வருணச்சிரம தர்மங்களிற் தவறாத மாட்சிமையுடையவர்களே
திருப்பகாயந்த விராயகரிடத்திற் பகதிபுடன் அவாசரித்ததைக்கேட்பதில் ஆசையும்
பெருந்துவாகள ஸ்வொழக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையார்கள். சாகிபிற் ப்புக்
கனர்தும் நீங்கிய சாங்கரர் கன்மையைச் செய்தார்தும் பொருகிய தீமைசெய்தவா
ர்களையெனப்படுவார்கள். எ - று. (௩௧)

ஆத லாலுயா மாத வம்பல வாறழி யாச்சிர மததொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னினறுகு ழைநத வன்பின்வி நாயகா
பாத தாமரை போற்று பண்பினா பாங்கி னல்லது மானமிய
மோது நீரமைய தன்று பண்புனை யாத லாலுனக கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயாத பலபெருநதவங்களைச்செய்து குற்றமில்
லாதவருணைசிரம தருமங்களினினறுகுழைவாகிய அனபுடன், விநாயக்கடவுளுடைய
பாததாமரைகளைத் துதிக்குநதன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுரா
ணம் சொல்லுநதன்மையதன்று. நற்குணமுடையயாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீராத கட மாடி மெமென் மன்னவன்
பிருகு தீராததம் ணைநது தாழ்நதுபி நககி ருமபுன் றேய்நதெழுந
துருவின மல்கிய வீர மொறியு டிதது லாநதது பூசிமெய
மருவு கின்றசுக கறப மோகிவ குதத னனபிணி மாயநத்தே

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாயநத நீரையுடைய தடாகத்திலுழங்கி
வருகவென்று பிருகுமுனிவாகூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீராததத்தை யடைநது
(அதில) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிகநீரில் ஸநானஞ்செய்து எழுநது, உடலினமிகக்
சரத்தைத் துடைத்து உலாநத (வேறு) வஸ்திரமுடித்து, திருநீரணிநது உண்மை
பொருநதிய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான்.
அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது எ - று (௩௬)

நோயி னீங்கிய யாககை பனமுறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந
திய சொறபன மாராநது கணகடி நநது னாடுன வுணமகிழ்ந
தாபு நூலரு மாத வன்புடை யணமி யன்பொடு தாழ்நதெழுந
தேயு நினனரு ளெய்தி னேனமிக வெயத ருமபப னெய்தினேன்

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து,
இராமமுதந தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்தளவெனைப்போல மனங்களி
தது, நூல்களை யாராயந்த அருநதவமுடைய பிருகுமுனிவா அருகிறசென்று, அனபு
டன் பணிநது எழுநது (கூறுவான்) பொருநதிய தேவீருடைய திருவருளை யடைந
தேன். அடைதற்கரிய பெருமபலினைப் பெற்றேன் எ - று. (௩௭)

காத லாரும புராண கேளவியிற் கறப மாததிர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி ணிததொடா யாவு நீங்கின வெனசொல்கே
ணை நேயுனை நண்ணி னாகருந்ந ணைத மேதகு நன்பொருண்
மாத ராதல் நாகா பாதல் மாகா வைப்பினு மில்லையே.

(இ - ள்.) ஆசைப்பொருநதிய புராண கேளவியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமா
கிய பெரிய பிணிச்சம்பநதமுமுவது மொழிந்தன. (இவ்வறபுத்ததை) என்னவென்று
சொல்லுவேன். தலைவரோ! தேவரீரையடித்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நல்வப்பொருள்
சிறந்த தராதலத்திலும் நூகலோகத்திலும் பாதவலோகத்திலும், தேவருங்கத்திலும்
(ஒன்றும்) இல்லை எ - று. (௩௮)

ஆரு மதமுறை யூரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும போகமற்
றேரு மற்றியல் பாக ஆங்கிருந தேனை வம்மென் வேயழமுத்

கோரு மாதம் முய்கது வாய் நுக பொருமபொருணாரீனன
சாரு மாவிய லாகி லேயினிச சாறநல கீணநிம ரானபெ

(இ - ன்) டாவருய, வாசஞ்செய்யு ளா , உழதம், செலவமும, அரிப
போகுகளுமினநித களியாக அநகிருநகலுனை வநுனை வினிக துப பொருகிய
சிறநக நனமசெய்த தேவரீருக்குக் கொடு மட்டும (பாணகைப) பொருள நாயி
னேனுடைய பொருதய உய்ரலாரை பற்றிய" குறி (விநாயக) புராணகதை
கூறவேண்டுமெ - ற (௧௪)

எனவ மனவளிய மட்டு மாவிரி ரா கி யோனாம வர சமைத
தனனை யாவ வ வாவ மனவ வாகுலை யங்கைகழிற றைவ ரு
கனன காத்தன பொரு ம ரலகனன சாறுது னைசது மவ வெள்ளி
கனன முமமுன டாத கீபொரு சாச சூனநார யானவ வ

(இ - ன்) எனது கூறிச சோமகாரதன (எரிசில) நீந்த, தாய்போனற (கரு
வாவாயநக) பிருகுமு ளிவா கூதோகமிருந (அருகில) அமைகது, அருவடலை அழ
கிய கையிறைட , கனனுடைய அநனவொன்று கெட்கது, அரி பொருந்தவும்,
முன பிரகாசிசத பூமியையுடன மனநந்திப சோமகாரகன தன தேகதையுமொ
வாத பேரொளியைப பெற்றநன - ற (௧௫)

கடை யாருமணி யாது ளாசல லபபெரு சடவ மூழுகிப
தெரணடை வாயச கனமை மும்பொருள நுத மைசரு வானமிழ
அணி வரின வந்து சாசையொரு கு மீகடபவி (நமமின)
மிண்டு கோயமுனி வேத விறமிரி விகந வவானமி காதும

(இ - ன்) (அதனைப) பாசக வல்லோருகு கூலோவதிசநாகன பெரிய
துன்பசாகரத்திலமிழகக் கொவலககனிபோனற வாலபுடைய சுசனமை (யென
னும் அவன மனை) யம, உணமைபொருளே ம லோகிசுரும மந்திரிகளும், தேவாமிர
தத்தைப புகித்தவாகுளபப்பால ஒனடுக்க கனிகது வீரமககடவுள் சரிசையைக
கேட்க அவாவிலாகள (சோமகாரதனை) நெருங்கிப் கோயுட முனிசிரேஷ்டரான
பிருகுமுனிவா பரியசசெபகலக இதுவெயாகும் - ற (௧௬)

என்று சாலமொழிநக குகனவி யாத நெனநுமிருநதவ
கன்று வேதனுடைதக வரறயி வொபெ னபரிரு குபபெய
மொன்று மாமுனி சோம காரகனு வரப வேதநு வண்ணமே
நன்று அமவர லாறயி னேதுந னுது னுனரு ணிமுகுன

(இ - ன்) எனது மிருதியாகக்கூறிய சூதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாக
முனிவருக்குப் பூவம் பிரமசேகரகூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு
முனிவா சோமகாரதராசன சகதோஷிக்கக்கூறியவிதமாக நனமைபொருந்திய வரன்
முறையாக விநாயக மானமியத்தைச சொல்லுவேனென்று நிருவருளமிகவராய
ஆரம்பித்தனா, - ற. (௧௭)

சோமகாரதனையதிரந்தபடலம் முற்றியது

ஆந்த நீருவிந்தம் - ௨௮௧

வியாசரீரமதேவவனயடுத்தப்படலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபெயர்
நண்ணிய முனிவர னயகரு மைநதனுடிக்
திண்ணிய விண்ணிலே சிறப்பத் தோன்றினான்
விண்ணவர் விபகதகு வியாக னென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தவனும் பராசரனென்னும் பெயர்பெற்றவனும்
மாயிய முனிவரனுக்குப் புதலவனாக, வலிமையாகத் திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத்
தக்க வியாதமுனிவனென்னும் பெயருடன் சிறப்புறுப்பிற் பத்தன்ன எ - று

பூர்வம் மச்சகெடுதியெனப்பவா கவகையில் ஸுருசெலுத்திக்கொண்டிருக்
கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவா அக்ஷேபகாமுற்று அவனுக்குக்
கீழ்ப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துணைமணத்தைவிடக்கூடப் பரிவாகெடுக்கியென்ப பெயர்
வழங்குமபடி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற்புண்பதனா அதனை விபாதமுனிவா
தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், தவாபரபுகக்கடோறுத் திருமாலே வியாத
னாகத்தோன்றி வேதவகளைப்பாருப்படுத்தவெனப்பது நூலாழகாகாலாலும் 'பராசர'ய
பெயர் முனிவன் மைந்தனு விண்ணிலே வியாதனெனத் தோன்றினான் - என்றான்

சுருதிப்ப வரமற்றக் கொஞ்சகூர மொய்கின்
சுருதியின் பொருளகளை மிந்தி போடின்
பொருளபட விளக்கப் புராண மு கொஞ்ச
தருளொடு மொழிவதற் சாரப் பித்தனன்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கச்செய்கப்படுகின்ற வேதத்தின் பொருள்
களை மிருதிபோலவே பொருளபடுமபடி விளக்கச்செய்க புராணவகையுங் தொலை
ப்படுத்திக் கிருபைபுட்டனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று (உ)

மருககமழ் கொன்றையா மணி பொறு ரோழிந்
திருக்கவழி யாருமுன் னிறைஞ்சி யேககடி
முருக்கின் னாவகரக் கொஞ்சன ரேவ
தருக்கிய சிந்தையாற் றுழாநு போற்றிலன்

(இ - ள்) மணமவீசுவ கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய
நவமணிமயமான அழகியைத்தோ (தன்னிப்பணியாமையால் முரியச்செய்திருந்தும்,
எல்லோரும் முறப்பட வணங்கிக் துதிசெய்துவந்தும், அழகுவிளங்கும் ஐந்துதிருக்
கடவுளையுடைய விராயகப்பெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற்
பணிக்கப் போற்றினான் எ - று (ங)

வழிப்பி கடவுளு மதித்தெ தெநடுஞ்
செழிப்பொருட் கேற்புடைத தாய கெயவமு
மழிவினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமகம்
பொழிமுதன் தவனென்ப புரகி தோநிலன்.

(இ - ள்) வழிபட்டதக்கதேவனும், மதித்தெத்தகுகொண்ட சித்த பொரு
வெல்லுதலாகக் கடவுளும், தன்னிப்பணியாமைக்குத் தீமைசெய்தருளும் மூமதவ்

கள்ளச் சொரிய மயானை முக்கதையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி வனதன்) மனதிற நெளிந்தானிலை எ - று (சு)

அுகையா நெருமருப ஸ்தவகை வராசெவி
யேயகநாயகனரு நெய்து மாறில்
மேனுகையா லெடுத்தகொண பொருளிற சிந்தனை
முுகையாயத் தனார்தனை முடிவு தோந்தலை

(இ - ள்) ஜனடதயால், ஓறறைக்கொமையும ஐந்து திருக்கரங்களையும் மோடியிருக்கெவியையமுடைய கெராயகனகிட விநாயகப்பெருமானது திருவருளை மடையுமவகை மொறுதவனாய, (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே, யனமைபோல முடிவாய் நியது எனக்களாச்சு நனை எ - று (இ)

மே று

சீர்க்காலற் செய்யலரி ராகந் தெனறேற
நீர்க்காலற் செய்யலரி ராகந் தெனறேற
நீர்க்காலற் செய்யலரி ராகந் தெனறேற
கால்தரனற் சாரண முள்ளங் கடிசெய்ய

(இ - ள்) (பாவருப) விருமுகினற் மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய சாப்பமேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழுமட்டி. (மந்திரமயாலாறெருவன்) மந்திரத்தை வினாவாக் கலைந்தததியதுடொல, எடுத்துநிற ஒற்றைக்கொடியினையுடைய விநாயககடவுள் கோப்கின்ற காண மானற் வியாதமுனிகருமடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய எ - று (சு)

மடியோ சீர்க்காலற் செய்யலரி ராகந் தெனறேற
படியா தெனறே வையமுழுக்தான பூவக்தான
படியா தெனறே வையமுழுக்தான பூவக்தான
கடியா தெனறே வையமுழுக்தான பூவக்தான

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது எனமனைத் மயக்கியவகை எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (என்னிடத்திலும்) சிறிது நம்பக்கையுங்காணுகி வினாந்து அவலிடம் விட்டு நீங்கி வாசனைப்பொருளிய தாமரை மலாபீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாத்தலையடைந்தான், எ - று

அனபு துளுமபத் தண்டென வீழ்தா ரணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற கடாநிறப்
முனபுற விட்ட வாகனம் வைகி முனிலேந்த
னெனபெற வந்தாய கொலலென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அனபானது துளுமபடி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வெதமொழி களாற்றித்து வருத்தமிக்குடைய மனமானது முகத்திலுல நன்குவிளங்க, தனக்கு முன்னா இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருகிலுந்தனை? அதனைச் சொல்லக் கொண்டு (பிரமனைக்கே) முனிவர் தலைவனது வியாதமுனிகன் பிரமதேவனுக்கு இதை நேக்குகிறான் எ - று (அ)

நாதகிக ரேயாய நானமறை நிறைந நவ்வலா

யாதகனு னாதத தத்தமொ முகரா சாரகச

ண்தகவ ரேயாய நீடுல கததேதா நிறைநினைப

போததுநி நைநதா ரன்னது தீர்க்கும் பொருளுறு

(இ - ள்) பெரிய சிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாகனிகர்களாய், நானுநீர்தந
களையும் நிகழ்பவர்களாய், கடவுளருளிய சங்கடங்கடங்குரிய ஒழுககாசாரங்களை
யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிருந்தார்கள். அதனைத் தீர்க்கும் பொருளைத் தேடி எ று

, இதுமுதலிரண்டபாடல்கள் குளகம்

நிறை - ஆண்மைக்குணம் நானகனுனொன்று ஆமை அறிவு நிறைபு
கூடப்பிடி யெனப்படும் (க)

செய்வன செய்பா கொழிவன வலிநோ தெரிவெய்தி

யுயவன் நாடி யோங்கு கதிக்க ணுற மரீந

பொயவகை தீரநக புராண மனைக நம் புறாயிலலோய

கைவளா நெல்லி போடுவளி காந் நங் கடனபூண்டேன

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவரீர! செயயத்தக்குன்னவும் செயயத்தகாது
விலக்குவனவும் (இவைமென) அவர்கள் தெரிந்த கொண்டு உச்சிலிக்கு உவழிகளைக்
தேடி உயாபற்றியை யடையும்வகையே, பொயமாகக் கொடுத்த புராணங்களை யெல
லாம், கையில் உயாந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதாந் (விளங்க) செய்யுங் கடமையை
மேற்கொண்டேன - று

செய்வனவெனது விதித்தனவெனவு செய்கொழிவனவெனது
விலக்கியன வெனவுகொள்க (க)

நித்திய மேரை மிகதியம் யாக் கிழமன

லித்தயு கனமம் யாவுந் நைநக வெழில் வைகா

கொத்தினுண மேனமேற் கைவளா புரது குறைவுறறு

பித்தின னுனே நென்னினி செய்கை பிழைக்கேன

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் யாகம் செய்கத்தக்கிருமணம் இருத்த
தகுதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்துள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில்
மேனமேலும் மனவகுழைந்து வெறிபிடித்தவனுனே இனி யாத் செய்குவேன்
தவறினைக் காண்கிலை - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செயயக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள் நைமித்தியம் -
ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (க)

பூரண மான வென்னநி பாமை பொடிசெய்யுங்

*காரண மோது வேறெவா வல்லா கருகென

நாரண னுன வியாத னுரைப்ப நன்றுளளி

யாரண னுனே புன்னகை கொண்டு தறையினுற

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை
பேர்தது, வேறே (அவ்வாறே) வல்லவா யாவா? (உள்ளத்தி) கருதுகவென்று.
காரணமில்லா அபராவதாரமாகிய வியாதமுனாவின் கூற, பிரமதேவனுனவன் நனருக்
யோசனைப் புன்னிரிப்புடன் புகல்கின்றான். - று (கஉ)

வேறு

அறுதியே யமல பாகி யழிவினுத கழிவு செய்யும்
 விநாயக நுருளின முயின மெல்லிய கரும் மேனாக
 நுணுதுதை கூட லினமிக தனாகுவன புத்தி கூறமை
 மனதுயிரை வலிமிக குளள வரபபெறு தலைவ னேனும்

(இ - ள்) அநாதியாகவே நினமலாகி தமமைப் பூசியாதலாகட்டு இடுககண்
 வினைக்கும் விநாயககடவுளுடைய திருவருளிலையுண்டின, புத்தி துட்பமும மனவாக்
 குக்காயவசுளின வலிமையும் மிககுளள மேனமைபெற்ற ஒருவனையுஞ் சரமாளிய
 காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுகவல்லாது மனஞ்சாமபுவான ள - று.

மனதுயினைந்தால் வாசனையுங் காயத்தையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கக)
 பற்றவைகட கரசன மேனாட பணிவிசும பழுதங் கொணமாற
 செறனமிது வாய்யா லைவகைர செமமலை வனாககா தேகி
 நறபுமிழ் துன்பத தண்டா நாயதன மொழியால் வெல்ல
 வநினைந் தூர்தியானு நகரிறை தருக்குக் கொணமி.

(இ - ள்) பற்றவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முறகாலத்திற் குளிர்ச்சி
 பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிரத்ததைக் கொண்டுவருமபடி, பகைஞரை
 வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து கிருக்கரங்களுடைய விநாயககடவுளைப் பணி
 யாது சென்ற, தேனசொரியுந் தண்ணிய தூளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி
 தன் மொழியால் வெல்ல, தரும்பதைக்கருதி (அவருக்கு) வாகனமாயின. ள - று.

பற்றவைகடகரசன் துன்பத்தண்டார நாயகனவாகனமாளுவனென்றது—பூவம்
 காசிபுமுனிவா மனைவியா பதினமூவரிலு கத்தரு விரதைஎன்னும் இருவரும் தம்சுழி
 காற்றருக்கி அழகில்லாள் சிறை யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபரை
 வினவ, காசிபா கத்தருவே சிறந்தவனென்றேயோப வினதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச்
 சிறைத்தவிரகருமபடி கத்தருவைவேண்டி, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்த்ததை
 வருவித்துக்கொடுப்பின நீசிறைநீக ருவையென, விரதை காசிபருளுந் கருடனைக்
 றுகப்பெற்று அறனுக்குமுறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைநது ஆடிவிரந்த காவ
 லனாவென்ற அமுதங்கொண்டு திருமபுகையில, திருமால் அவனையெதிர்த்த இருபத
 தொருதினங்களைப் போர்புரிந்தும் அவை தோலவியலையாமையினவஞ்சனையால்வெல்ல
 வேண்டுமென்றுடனொண்டு, புள்ளரசு' உனவலிக்குவியகதேன்; நீவேண்டுமவரத்தைக்
 கேட்டுக்கொள் என, கருடன் விண்ணுவே' உனவலிமைக்கு மனங்கனித்தேன். நீ விரும்
 பியவரத்தைப் பெறுகவென்றனை திருமால் இதுவேசமயமென்றுடனொண்டு, நீ காசி
 பனமதலையாய்ச் சொலபிசகாதவனாயின நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடனை
 மூகாதத்காலம் யோசித்து, வாரத்தைபிசகாமல் அங்ஙனமேயாகுகவென்று விடை
 கொண்டு விரதையையடைநது அமுதையளித்து அவளசிறையை யகற்றி விண்டு
 வுருகு,வாகனமாயினென்பதாம் [விரதைக்குச் சபருணையென்றும் பெயர்.] இதனை

காஞ்சிப்புராணம்.

வனபுன வேந்தனை வீர மகிழ்தனை
 வென்பு டைவரங் கொன்னென லீங்குவ
 னுன்பெ ருநதிரற் குண்மகிழ்ந் தேனமற்றென்
 நன்பு டைவரங் கொன்னெனச் சார்நீருண்.

மாய மைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 னாயை யோதிய சொற்றவ றுயெனி
 னீயெ னக்கு நெடுநகை யூதியா
 யேயு மிவவரம யானகொள நலகெனரு

ஆரத்தி கூடதர வமமொழி கேட்டொரு
 மூத்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய
 வாரத்தை யிற்பிற்ற வஞ்சியற றுகெனச

சோத்தி யானன விழைபெற்றத ச சென்றனை — என்பதனாறிக '(கச)

*உருத்திரக குரிசில் பாகுக நுற்றலி ரியத்திற றேனழிக
 கருத்தினுங் கடத்தன முற்றுக கருங்கடல கடக்கு மாற்றல்
 செருத்தகு மனுமான மன மீற்ற சிலைவிர கவினைத் தாகுகிப
 பெருத்தவுட டருக்கினுலே பிழைநேய பலகா லுற்றான

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினற்றேனழி, மன
 தினுறுந் தானதெல முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போாவலிமையு
 முடைய ஆதுமான விசேடித்த மனகாவத்தால் (ஐங்கரக்குரிசிலை யடிப்பரவாது) பூமி
 யினமேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை
 யடைந்தான் எ - று (கடு)

திருமறு மாப னான திரண்டவார சீலையி ராமன
 பொருவலி வாலி முன்னாப போகத்திறத் தெரிய நுணு
 னிருநிலத் தனைக ரின்னு மிலகிய வொற்றைக் கோட்டுத்
 தருவினை யடுத்த லினழித் கருக்கினுற நெருமற் தாரே

(இ - ள்) திருமறுமாபனான திரட்சிவாயந்த கோதண்டமேந்திய இராம
 மூர்த்தி (விராமபூசை செய்யாது) போராபுரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும்
 வானரவீரன்) *முன்னே போாவல்லபத்திற றேலவியடைந்தனை பெரிய பூமியில
 இன்னும் எண்ணிறந்தவாகள ஓற்றைக்கொம்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த
 கண்பதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றாகள எ - று (கசு)

திருமறுமாப்பன் - திருமக்கையும் சீவற்சமேனனும் மறவையுமுடைய மா
 பையுடையவன்.

பிரணவ முன்னா வைகும பெருமறை தொகுதக காலே
 பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத லினைமை யாலே
 பிரணவ மொழியாற் றனனைப் பேசினே யெனவுட கொண்டு
 பிரணவப் பொருளா யுள்ளான பேரிடா காததா னனறே

(இ - ள்) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை
 செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலிலலாமையால்,
 பிரணவசப்தத்தால் தன்னைத்துதிசெய்த்நையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண
 வத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான் பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்)
 காத்தான். எ - று. * (கடு)

கருத்திக ளுலகுக் கோத்தித் துணிந்தாரண் மயேசன் றுணுக
 கருத்தினை முற்று விக்ருக காரணங் குறித்தன் றேகொற்

கருதியின முன்ன ரதத் தொனமனு வைத்தான் போது
முருவமு மிடாதீப பாணக கோமெனு மொழியே யர்மாஸ்.

(இ - ள்) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானாக தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பத்தில் அரதப்பழமையான பிரணவத்தை அமாததினன்போலும் விக்கினங் களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஒமென்று சொல்லப்படும் அப்பிரணவமேயாகும் எ - று (௧௮)

எதற்கு தொழிறகு முன்னா யாவரு மிற்றஞ்ச நிற்கு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
புத்தம வோங்கா ரத்தை யுரைக்கும் நிரங்க டோலும்
வைத்தனா முன்னாத தொன்னுன மரபறிந் தோக ளெல்லாம்

(இ - ள்) எவ்வகைய தருதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முற்பட, எல் லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தருகிப்பாட்டிையுடைய தேவதேவனுடைய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய நுனமரபினை யுணராத பெரியோர்களையாவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங் களிலெல்லாம் முதலிற் பெருத்தினாகள் எ - று (௧௯)

அவனவ ளதுவாய் நினறே யனைத்தையு முடிக்கின றுனு
மவரவா தியானித தேத்த வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனதிக கெட்டா வரும்பொரு ளாயினு
மவிரமறை யினனு மனமை மொழியினு ளளக்கின றுனும்

(இ - ள்) அவன அவள அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தல்லவ் அவ ரவர்களுக்குத் திருவுருளசெய்யப்பவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கீழ் த்மான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அன்மைச் சொல்லினால் அளவிடப்படுவனும் எ - று

இதுமுதல முன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்

அவன அவள அது எனபவற்றில் முதலிரகூறியவிரண்டால் ஆண்பெண் ணென்றும் உயாதினையென்றும், பின்னாககூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ்சட்டினார்

அன்மைமொழியினு ளளக்கின்றனென்றதை, “திருவிளையாடற்புராணத்தில் “அலை யலையீ தெனமறை களுமனமைச் சொல்லி ன்றறுதித் திளைக்கும் சந் தரன்”—எனவருவதனுமுணாக, (௨௦)

இந்திர னன்ன ஞாநியிலக்குமி மாரபன றேறுச
சந்திரன முடியில் வேயந்த தழலுமிழ் குலத் திண்ணை
யந்தனை னேனைத் தேவ ரனைவரு மானை நீவா
சந்தர மலாததாள் போற்றித் தொழுமுத லாயினுனும்

(இ - ள்) இந்திரனும், அன்னவர்களுடைய பிரமனும், திருமணைத் திரு மார்பினுடைய திருமாலும், சந்திரதண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த திவ்யச்சொரிந் துலப்புகூட்டியேந்திய வலியனையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும், அவ்வே

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிவையுடைய துதித்துவணநாகம் முத்தகடவுளானவனும், எ - று.

அந் தணை - பிராமணன் - ஈனபெபிராமணனெனறது தேவாகடகெல்லாம அந் தணைனை சிவபெருமானை இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“பிராமணனையே கடவுளா தமமுட பிஞ்ஞகா வேளையோ தமமுட பிராமணன் யானே பிராமணன் நனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழுவோன் பிராமண னல்லன் நன்குல தெய்வம் வினடுபின் னென்றனைத் தொழுமப் பிராமணற் கிரணமெ பயப்படா நிரயம் புருவெனென் றுயாமனற் பேசும்.”—என பதனெறிக. (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின் றுனு மொன்றனை யொழிக்கின் றுனு மொன்றனை விடுதது வேறே யொன்றனை முடிக்கின் றுனு மன்றினாக கிடாசெய வானு மைந்தொழிற் கரனா போல்த் துன்னினாக கிடாக டாப்பதத் தோன்றிய கணேச னென்ப

(இ - ள்) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாகக் கிடா விடப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவ பெருமானைப்போல, தமமை யடைந்தவர்கட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவதாரஞ் செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்லாள் எ - று (உஉ)

அன்னவன் பாதப் போதை யாகையே மொழியே நெருசே யின்னவற் றெனவி னானு மிதமுற்ப பணிந்தா யவலை தனனிக ரிலலா வித்தைத் தருக்கிறு சுயம்பர வித்த வுன்னவ மதிப்பி னாலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள்) அவ்வகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமனாய்க் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றொன்றினாலேனும் இதமுண்டாகுமடிக் பணிந்தாயவலை. தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகாவத்தாற் சுயம்பரவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய் எ - று (உஉ)

ஆயிரக் கோடி கற்ப மார்வமோ டீக்கி னாலும் பாயிரத் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ரானைப் போயிரத் தருளும் வண்ணம் பூரனை புரிந்த டாயேல்

(இ - ள்) பெரிய விசாலமான உலகினா துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்தது திருவருளபுரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகிவ் (விநாயகர் திருவருளின்றி) ஆயிரக்கோடி கற்பகாலவகை ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரமுந் துற்றச்செய்தல் (உன்னா) கூடாததாகும். எ - று (உச)

வேறு.

தருவதே தருதே கபிலா சூழ்கெசு கன்னரே நாக விநாயக மிலம்போ தரரெழில் விகட ரிலகிய விக்னெ ராக

ரமைவர்கூழ்ந் தேத்தான் கண்திபிற் தூம கேதூரன நருள்கணுந் திபிற்
ருமிமொளிப பால சந்திரா தான முறயிருந் தெழுங்கண்கண்கரே.

(இ - ள்) சுமுகர் - ஏகதந்தா - கபிலர் - (அடிபலிசை) சூழ்வினை கேசகன
னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - சூழிய விகடா - விளங்கிய விகினை
ராசா - ஞானிகள் சூழநது துதிசெய்யுக கண்கிபா - தூமகேது - நனமுதற் திருவருள்
செய்யுங் கண்திபிற் றுளிரிசுதம் பாலசந்திரா - மதப்பெருக்கண்குது ஊற்றெடுத்த
தொழுருங் கசாணனா எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர்

(௨௮)

வககிர துண்டா வயங்கிய சூரபப கன்னரே ரம்பாவான் வரங்க
டொககருள கந்த பூவச ரெனவே சொல்லிய பெயாபதி னுறு
மிகஞ்ஞாத திடினுங் கேடபினும் விதகை விவாகமவேட டெழுமபிர வேச
நிககம் மடுபோர யாகமா திகளு நினைக்குமுன முற்றுறும் பிள்ளர்

(இ - ள்) வககிரதுண்டா விளங்கிய சூரபகனனா - ஏரம்பா - சிறந்த வரங்
களைத் தொகுதியாகருளுங் கந்தபூவசா என்று சொல்லப்பட்டதினறு திருநாமங்
களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறா சொல்லக்) கேட்டாலும், விதகை விவாகம
விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போர யாகம் முதலியவையும்
கண்ணுவதன் முன்னரே (கைகடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்' எ - று

நீகம்மெனதது நிககம்மென விரிந்தது

(௨௯)

ஆதலா லவணை பூசனை யாறயி யறிவினை யழிகுதிடு மைய
லேதரீத தெண்ண மிளிதறு முடியா விரும்புக முயதுக வென்றான்
வேதன் தோத வுள்ளதே பென்று வியாதமா தவனுள மகிழ்ந்து
பேரதமே வடிவாங் கணைசாரப பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், அவவிநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக்
கெடுக்கும் அறிவினமையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உன்சுருத்தை இனிமையாக முடித்
துப்பெரிய கோத்தியைப்படைவென்று (பிரமதேவன்) கூறினான் பிரமதேவன் இத்
னைசொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்மைதானென்று மனம்கிழந்து,
ஞானமே சுருபமாகிய விநாயகக்கடவுள் யெவ்வகைடாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்
தனன் எ - று

முடியா - முடிந்த இது செய்யாவென்னும் வாய்பாடழிந்ததகண் விரி
யெச்சம்

(௩௦)

இதுமலாத தவிசை விறயிருந் தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்
கதுமென வடுதக வாயிளிச சோம கார்த்தனை யபன்முனி தன்கு
கிதுவணி சடிவத் தைங்கரப் பெருமான் வியத்தரு மரநிஞ்ஞெனவன்
விதிதரப் புகன்ற மரபுகே விளன்று வழங்குவன் இருக்கும்

(இ - ள்) நாமனைப்பிட்டத்தின்மேல் எழுந்தருளியுள்ளதொருமலாத
பெருந்தவங்கிய வியாதமுனிவன் முன்னலத்தில் விளங்கு வது தவனாக வியாதமா
பெருந்தவனாகிய பிதமதேவன் வியாதமுனிவனாகிய கார்த்தியைவன்
புகன்றது தவனாகிய விநாயகப்பெருமானது வியாதமுனிவனாகிய கார்த்தியைவன்
புகன்றது தவனாகிய விநாயகப்பெருமானது வியாதமுனிவனாகிய கார்த்தியைவன்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தவகையை இனிக் கேட்புயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறவாயின எ - று (உஅ)

வியாசர் பிரமதேவனையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீக்கம் - அருடு

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

புராசலந்தரவமாலே பூண்டபுன லீயனபொன்ற

கணாகர னுளி புண்ட கணனுதர பெருமா னீன்ற

தயாமிரு கணைச னென்னுஞ் சாமியா நமத்திற ராப

வியாதனை சந்த கோடி வீபனமனு விளமப்பாட்ட

(இ - ள) புனிதமாகிய வியாசமுநிவனே! பயமாகிய மலையீனமேற் சாப்ப மாலையணிந்த புண்ணிபசுருபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த சயாகரனுயிர்ப்பாடுகிய நெற்றிகளண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான தந்தருளிய கையமிசூந்த கணைசமூதசியென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில, ஏழு கோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லட்டனென்ன. எ - று

சிவபிரான ஆரவமாலே பூண்டது

கருடனுடைய தொதரவைச்சகியாத சாப்பங்கள் சிவபெருமானை பூசை செய்து அந் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்களையோ அல்லவென்பெருமானுடைய கட்டளைபால அவருடைய திருமேனியில் வசிக்கலாயின பின்னொருகாலகில வின்னெவொ டங்கடையத கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாது வினாவினவென்பதாம். இதனை,

காந்திபுராணம்

விதிமுறைசெவியுசையாற்றிமாலவிடைகொடிப்பெருமானின்
புதியபூங்கழலருசனைப்பேற்றறினாபுள்ளிறைமிடவெய்கி
யதீர்வுறுத்தெமையிலத்திடவெ ிதுயினமடைக்கலம்புருதேமயாச
கதியெங்குலேறிவெயென்றிரத்தலுங்கண்ணுதலருங் கூறது

பன்னகங்கை பணி யெனத்தாங்கின னபன்னகாபரண ந
னின்னருட்பெறும் தகையானமற்றவையெகைதபாலரியோடு
துன்னு வெம்பவைக்கழ லுழினைக்கலுழினைக்ககங்காவெனனஞ்சாமே
பன்னுமேன்மையினவினாயினவிமமொழிபாடுவொடு மெதேசோதம் — என்பதனாறநீச.

அன்றியும், சிவபெருமான பிசுடானராகவும் திருமால் மோகினியாகவுடைய திருவனதுற்று அமுனி மங்கையா கற்பையும் அமுனரிவா தவதையு மறித்தமையின், அவர்கள் சினந்து அவசாரவேனவி செய்து அதிறேனறிப புலி மான முதலிய கந்தை விடுத்த, அகலுடன் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையின் அகினின்ற தென்னிய என்னிறத்த சரப்பங்களை இறைவர்மேல் விடுப்ப, இறைவர் அவற்றைப் பற்றிச் சருடனுக்குக் கி ஈம்பாலிருக்குங் கட்செவிகளோடருக்கவென்று அணிகது கொண்டு நம் ஓர் காரணமாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“வந்திய பின்னா வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பாந்தளங் கொழுந்து தீயோர் பணியினுற் சிற்றங் கொணமி
போந்தன வவற்றை மாயோன புள்ளினுக் கஞ்சித் தனபால
சோந்ததோர் பணிக் ளோடுஞ் செவவிதிற புலாதா நென்கோன்.”—என்பதனுநுமுணராம

கயாசுரனாவியுண்டது

யானைவடிவுடைய கயாசுரனென்னும தானவனொருவன சங்கரனை வழி
பட்டி வலிமிடிகோளுபத் தேவா முனிவர்களைத் துன்புறுத்த ஆவாகள சிவபெருமானை
யடைக்கலம்புகுந்து நிரப்ப, கயாசுரன ஆவாகளிநுநத் மணிகனனிகையென்னு மிடத்
தையடைந்து ஆபப்பரிதது அவாகளை விளிக்க, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று
ஆவயானையயத்தளளி அதன தோலுபுரிதது ஆடையாக வணிகநனரென்பது சரிதடி
இதனை,

கந்தபுராணம்

“மதித்த வேழமாந் தானவன வருந்தலும் வடவை
யுகித்த வனனியு மசுகற் வெரிவிழித் தொருதன
கசித்த தாளகொடு தள்ளவே கயாசுரன கவிழ்ந்து
பதைத்து வீழ்தலு மிதித்தனன சிரத்தையோர் பத்ததால்.

ஒருப ததநினைக் கவானுறு திருநகரத் துகிரால
வெரிநி டைப்பிளந் தீரிரு தாளபுடை மேவக
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணாதங் குலத்தாக்
கரியு ரித்தனன கண்டென் றமமைபுங் கலங்க

ஆளு நாயக னெந்தறிந் துயிர்க்கொகை யனைத்தும்
வாளி லாதுகண ணயாவது மாற்றதன் மதித்து
நீளி ருங்கரி யுரித்திடு மதனினை நிமலன

ரோளின மேற்கொடு போத்தன னருளபுரி தொடர்பால்”—என்பதனு

னுணராக

(க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாரு மாறெழுத்தகனுண மேலாந்
தவற்றினை யறுக்கு மேகாக் கரமிது தனனை நினனைக்
கவறைய மமமர் தீரக் காராகுதும் வாசத் தீரதேன
யுவற்றுழ்ந்தகடத்து ளாடித் துனைநதிவண வருதி யென்றான்.

(இ - ள்) அவவேழமோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாயி)
ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும் அவவாறெழுத்துக்களிலுங் குறந்தநினைப்பொழிக்கும்
ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உண்ணமுடிய மயக்கமொழியச்சொல்லுங்
வேம் வாசம்பொருத்திய மதுரமாயித் தேனைச்சொதும் மலர்கள் பொருந்தியதடாகக்
கிவ் மூழ்சி ஈணை விணாத வாகுவெணப் பிரமதேவன் கடறினன் க - 20. (இரு).

கிதிப்படி நறுநீ ராடி மேலிய வியாதன் காதற்

யுதிப்பவாக் கிண்ப, நல்லுந் தோடவிழ் மகரான் கங்கை

நதிப்புளவ வேணி வைத்த நான்றவாய்க் களிற்றினிற் பாதம்

யுதிப்புறு முளத்தாற் றீக்கை பண்ணிமந் திரத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி கல்லாரில மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியாளிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இடங்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சடையிலமாதிய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விராயகமூர்தியின் திருவடியிற் பதித்தமனதுடன் தீக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தை புபதேசித்தனன் எ - று (க)

சத்திய வதிகு மைந்த சாற்றமர திரத்தை யெனனு மத்தகு முறையுங் கேண்மோ வடரிட ரியாது மெய்தா வுத்தம தலத்தை நலணி புறுமனுப புனலு ரோகுகித் தொத்திடும பூத சத்தி யாதிக் குழிற் செயது.

(இ - ள்) சத்தியவதிகு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தருகியாகிய முறைமையைபுங் கேட்பாயாக நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான விடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோகித்துக்கொண்டு பூதசத்தி முதலியவற்றைத் தொனமை முறைப்படி செயது. எ-ற.

புரதிசெய் புனத்தின கண்ணாம புறத்தினு ரியாசம பணணி மைந்துறு பிராண யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெனணி மந்திரஞ் சித்தி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ் சிந்தையிற் றியானஞ் செயது செயகவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைசெய்யும் மனதிலும் புறத்திலும், யாசருசெய்து, வலிமைதங்கிய பிராணயாமத்தைச் செயது மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும் அந்த மந்திரசித்தியுண்டாகும்படி விராயகக்கடவுளுடைய திருபுருவமுழுவதையும் மனத்திற்ரியானித்து அந்நரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய் எ - று.

அந்நரியாகம் - உட்பூசை பிராணயாமம் - இது எணவகையோகங்களிலொன்று இதனை, இரேசக பூரகங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதக்கிநாற்பது உரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பா (இ)

சித்தது மிவலா ருக் கிணனுடைச சத்திக் கேற்ப வுத்தம மனுடை யெணணி லொருமருப் பிரும தங்கொள விகதக னெதிரே கோடி வெய்யவ ருதய மெனனப் பொத்திப் வெளரியிற் றேனறும புணாவழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன சக்திக்குத்தக்கப்படி இவவுத் தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களையுங்கொண்ட ஞானசொருபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர்கோடிஞரியாகன் உதயமானாற்போல இருவழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எந்நிரே பிரசன்னமாவா எ - று (க)

வந்தனன் சாயி யெனறே மதித்துளத் துறுதியோடு வந்தனை புரிந்து நாயேன மதியிடை வதிக் லெனனின் வந்தினான் வருந்தி யினற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல் ஞானவந் துலவுங் காண வள்ளலெல் வரமு நல்லும்,

(இ - ள) கடவுள் வரணனொன்ற மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செய்து, அடியேன அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவன தான் வருத்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய பாளைமுகக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய எல்லா வறங்களுமும் (ஈ விநுமபியவகையே) கொடுப்பா - ஏ - று

வதிக என்றும் வினைமுற்ற வலகண்ணை வியங்கோள.

(எ)

இவ்வகை மடங்க ஓரூ மேரமபன பூசை யாற்றிற்
செவவிய சித்தி யெட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகுங்
கவவை சீராய பலவு நீங்குங் கருதிய கரும் முற்ற
மவவிய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி

(இ - ள) இவ்வண்ணமாகச் சிவகவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரமபமாத் தியாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச்செய்தல், செவவிய அட்டமாசித்திகளுஞ் செவந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலக் கைகூடும், துன்பநோய்களெல்லா மொழியும், எண்ணியகாரியங்களு முடிவுபெறும், மனத்திற் பொருமை விலகி தருமங் குடி கொள்ளும், ஆவனவோடல்லாமல் - ஏ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராபதி - பிராகாமி
யம - ஈசத்துவம் - வசித்துவம் ஆவநில ஆனமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமா
தல் மகிமா, தன்னுடற்கணடிப்பினரூபக் கணடிப்புள்ளவற்றை யுருவகல்வத்தை
கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டிவனவடைதல் பிராபதி, நிறையுள்ளது
பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளதுல ஈசத்துவம், எல்லாத் தனவசமாகக் கவலலாதல் வசித்
துவமென்பதும் (அ)

தங்கிய மலங்கால் சீகதூர தாரதபேரருளி னன்றே
முங்கியொன ருசிச சீவன முததராம பெருமபே நெய்திப்
புங்கவா வணக்க மேலாயப் பிராஸீவாகள பூசை செய்யார்க
'கெங்குள விட்டுஞ் சூழவுற நினைவே புரியா நிற்கும்.

(இ - ள) தானடைந்த மலங்கலையொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்க்கத் திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக் கலந்து, சீவன முசத்தாகிய பெரிய பேரநீனை யடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேனன்மையுற்று விளங்குவார்கள். (விநாயகக்கடவு னைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவவிடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுஞ் சூழ்ந்துகொ ண்டு தீமையே சம்பவிக்கும் - ஏ - று

காலதீதது எனபதில், நால் உபசாககம்

(ஊ)

கணபதி பூசை யாற்றுக காதலா தமமைக கண்டோர்
குணமெடுத துபாபபோ பண்பிற கூடுவோ ருவப்போ ரோல்லா
மணவுறு முமமைப் பேறு மடைகுவ ரதுசெய் யாத
பிணமெதிர கண்டோர் தாமும பெறுகுவா தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுங் காதலர்களைத் தரிசித்த வர்களும், (அவர்களுட்) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்டுங் கேட்டுங்) களிப்பவர்களும் ஆகிய யாவரும் பொருந்திய மூன்று பலங்களை யும் பெறுவார்களே அவ்வீராய்க்பூசைச் செய்

யாத (நடைப) பிணங்களை யெகிழ்க்கண்டவாசனம் எல்லாதனுபங்களுமும் அந்நடவாரணம் உ - னு.

மும்மை - இம்மை மறுமை வீடு எனபன.

பிணம் நடவாழையாழம், அது நடக்கையில் எதிரகாணுதலில்லாமையானும் நடைப்பிணமென்றும், (உரு)

நாததிக ரொழுக்கம் விட்டோர வைபிற்க குறையபேரா சொரா

நூத்தகு நெஞ்ச மில்லாத துட்டாக ளாதி யோரக

ளேத்தினர் சரணஞ் சாராத விடத்துமிம் மனுவே தாமை

நீத்திடல வேண்டுஞ் சொல்லி நெடுநர கணத்துந் தேயாவா

(இ - ள்) நாததிகாள் - ஆசாரங்களைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்கு குற்றங்கூறுவோர் - திருடர்கள் - புனிதமான மனமில்லாத துன்மாள்களான முதலானவர்கள், துதித்தவர்களாகி (தம்மை) சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விராயகம் நீரத்தை யுபதேசிதாமல நீக்கிவிடவேண்டுமெ (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால் மிக்க நரவுகளிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள் எ - று

நாததிகா - தெய்வமும், மும்மைமறுமையும், சுவாக நரங்களுமில்லை யென்போர். இவா ஆஸ்திகரல்லாதவா (கக)

வணக்கமன பருளா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ

ரிணங்கமந் திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடைமீயாக காயிற

பிணக்கறு தீக்கை யாறழிப பேசுக விருவா தாமுங

கணக்கிலபே ரின்ப விடுங் கைக்கொள்வா காணியாக.

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைத்திகநெறியினத்தல் - நல்லோர் சுவாசம் - மந்திரத்தில இசை, இவை முதலிய குணங்களுையுடையவர்களுக்காயின், குற்றமற்ற தீக்கைசெய்து உபதேசிக்கக்கடவை (அவ்வாறாயின், உபதேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருடோ) இருவரும் எல்லையிலாத பேரின்பவீடாகிய மோகத்ததைத் தமது வாசத்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று

சந்திரன் முடியில் வேயநத தம்பிரான கருணை கூர்நது

முநதெனக் கருளிச் செய்க முறையுனக் குறாததே நென்ன

வெந்துயா முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுடடித் திதானா

யெந்தையிங் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்றி தாழ்ந்தான.

(இ - ள்) சந்திரன் முடியிலணிந்த எம்பெருமான கிருபையிருந்து முற்காலத்தில், எனக்குத் திருவாயமலர்ந்தருளிய முறைப்படியுனக்குக் கூறினேனென்று பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவா (தனக்குறந்தொடிய துன்பமுழுது மொழிந்து, எந்தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை யறுட்டித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்) நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றலைவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே விடாநென்றும் பொருளுபமெ. (கக)

கொற்றிவெண் குடையி னீழற குவலய முழுதுங் காத்த

கொற்றியேன மனை வேதன வியாதனுங் ருபதே சித்த

திறமென் லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெறமெனத தெளிக வென்று செபபுவன பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவுணதபுங் காதத வெற்றி
பொருந்திய வேற்பட்டேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவ
னுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும் முமமூகதிகள் இனிதாக உபாசித்தவகைய
யும் நனுகுத தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொ
டங்கினான். எ - று

(கசு)

வியாதருபதேசமபெற்றபட்டலம் முறற்றறு.

ஆங்க நீர்விர்த்தம் - ௩௬௬

முவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பித தாழந்த வியாதனை நோக்கிப்
யருமடி விண்டல ரமடிய சேகனையான்
கருமடி தேனுங் கலந்தெனக் கலலொடு
மிருமடி முன்னெனக் கிளக் வுணப்பினால்

(இ - ள்) அருமபுகள் வாயவிண்டலாந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய
பிரமதேவன் தன்னை விரும்புற்றப பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசத்
தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாறபோல, கலலும் இருமபும் உள்ளம்நெக்கு
விட்டிள்குமபடி சொல்லுகின்றான். எ - று

கருமபுந்தேனுமெனதாறகவைபடவெனக் கொளக் கலலும் இரும்பும்
போனறவனெனஞ்சரும் உள்ளமுருக் வென்பார் “கலலொடு மிருமடி முன்னெனக்
கிளக்” என்றான்.

(க)

தேவா தானவா சித்தா முனிவர
மோலி லாத வுரக் ரியக்காகனா
மேவு சாரணா விஞ்சையா கிளன்னரா
பாவு மாணிடா பலவகை யோராகநூம்.

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவராகள் - கெடுதலில்
லாத நாகர்கள் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதர்கள் - கின்ன
ராகள் - பரவியமணிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆடியவர்களின்
தொகுதியில்.) எ - று.

உரகம்=பாம்பு. உரம் - மார்பு - கம் - நடத்தல். இது மார்பாணடப்பு
தென்னுநதாதுப் பொருளுடையதோ சொல்.

(உ)

வேறு

நீங்குரன பூசனை யனபி னுறறுபு
பங்கியில் கதிகளிற படாந்து னோரபல

ரங்கவா, துமில்லா எறிந்த வாறனை
லிங்குற்ச சிலாதமை யியம்பக் கேட்டியால்

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்கையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுத்திலலாத உயாகதிகளிற சென்றிருப்போர் எண்ணிரந தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக ஏ - று. (ங)

பண்டொரு பிரளயம் படாந்த செவ்வியி
னண்டரு மயிவரு மமல நாயகன்
கொண்டதத துவாகளைக் குறிக்கெதா நுகுகுனா
முண்டிய வுயிரினைப் பாறும வண்ணமே

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிந்தகரிய நீமலனாகிய கணேசப்பெருமான முன்னு முன்னு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயர்களை இளைப்பாற்றும் வகையாக தீர்த்துவங்களை யெல்லாநதன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன் ஏ - று

உயிரினைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற - நெருங்கிய பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முகநியடைதல். (ச)

நீடிய பிரளய நீங்க முனப் பேராய்
கூடிய முதற்கொழில் குழிபற வெண்ணு
நாடிய வயிவரு நயக்கெடுததுரீன
நீடியன முக்குணத் தெமமை நல்குகுனா

(இ - ள்) மிகப்பிரளய மொழிய, பன்னெளதுடோலவேயியல முததொழில் களை நடத்தக்கருதி, (அன்பாக்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்ததுத் தோன்றி, சமான்மான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிவதூர்களான எவகளைப் படைத்தனா. ஏ - று

எவகளை யெனறது பிரம் விண்டு உருத்திரங்களை முக்குணங்கள்—இர சோருணம் - தமோருணம் - சத்துவகுணமென்பபெயர் (ரு)

இகலறு மறைகளு மிருளி நீங்கிய
தகலறு பெரியவா தாமு மெங்களைத்
தொகலுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகலறு வககிர துண்ட னென்பமே.

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அருளுமானாகிய) உநதகாரத்தினின் தொழிந்த தருதியுடைய பெரியோர்களும், எவகள் மூவராயுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வககிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள். ஏ - று. (ங)

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரம்மின் ன்நுவெனப் பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றறம்
பரவினந தோனம் பயன்பெற்ற தீமலம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றாகிய கால்களும் பரப்பிரமப் பெருள் இன்னதென்று விருட்பிக் காணும்படி, பொருத்திய கித்திலெனியின் பரப்பு முழுத்தம் பரவினும் தேடினும் ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம் சித்திதம் புயனடைக ன்வேனம் எ - று

காணிய செயயிடெனனும் மாயபாட்டு எதிரகாலவினெடுததம். (ங்)

அருககவந கேகாச நாணடி னாயிடம்
புரிநகனம் புரிதகும் பொறபக கோனமினன
திருத்தி வடியா சென்று கோயகொழம்
விருத்தாப பெருஞககம் வினைக்கு மெம்பிரான

(இ - ள்) (நாகனமூவரும்) ஆயிரக தேவவருடவகன உனாயில, திரிய தவத னைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவந) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியாகன சென்று பணியுத்தோறும் விருத்தாககொளனம்படி பெரிய சுததைக்கொடுக்கும் எமது கணேசபெருமன அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ - று (ஆ)

வேறு

கோடி சூரிய வுகையமுங் குருடடிரு ளெனன்
நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரகரிக் தொளிரச
சூடு மாமணி முடியுகுண டலமுநகோள வகோபம்
பீடு சோதரு போணி கலமுதா புரமுட

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங் குருடதெனமை பொருத்தியுள்ள இரு னென்று சொல்லும்படி, மிகப் பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் சீறாதது பிரகாசிக், அணிர்த சிற்த இரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாகுலயமும் பெருமைதன கிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாத்தரமும் எ - று

இது முதலமுன்று பாடல்கள் ஒருகொடா (க்)

பெருத்த வராபுழைக கரமுமேர தியபிறை மருப்பும்
விருத்த மாமுரண மகம்பொழி வேழத்தின முகமுந்
செருத்த மாவுவாள சேடக மயிலசிலை செநிறத
தருத்த மாவிப கரநகளுந் காண்மலாத துணையும்.

(இ - ள்) பூரித்தநீண்ட துளபொருத்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கியபிறைச் சந்திரன்போன்ற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திரகு) விருத்தாகத்தோன்றும் பெருமைடொருத்திய வலிமைவாயகத் ததஞ்சொரியும் யானையின முகமும், போனில் துழாவு கின்ற வாள பணைக வேல வில இவை பொருத்திய ததபகத்தருணையெடுத்த கரங் களும் உபய திருவடித்தாமனாயும் எ - று.

சேடகம் - வட்டவடிவானதோ ஆபுதம். இது வானம் பெட்டிக்குள் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருத்த - விருந்தென்பதின் வந்ததன் விருத்திதன் பணை முகத்திற்கு விசேடமாகத்தொன்க.

இன்று வானத்திற் கண்ணியுடன சேழ்கின்ற கரகன்

மகனாதின சேடகம் - கிண்கணம் - கிண்கணம் - கிண்கணம்

நீற்று தீவிழிப பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந
தோற்றி நேரெதிர் நின்றவச சுருபனைக கண்டாம்.

(இ - ள்) நேற்கிய வெள்ளிய சக்திரனாகிய சிரோமாலையும், நீறமவிளக்கும் மாப்பில ஒழுக்கின்ற தேன்பொருளாகிய மலராகிய கொன்றைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் அக்கினிககண்பொருளாகிய நெற்றியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுநதோன்றச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகிநின்ற ஆத் (பிரணவ) சுருபனாத தரிசித்தோம் எ - று (கௌ)

அச்ச மோடெழு மணியினை லகந்தடு மாற
வச்சி மேலிரு கருங்குவித தொய்யென வெழுந்திட
டிச்சை யாற்றினிற பன்முறை யிறைஞ்சினஞ் சூழ்ந்து
நச்சி யாடினம் பாடின நயத்தகு துதிகள்

(இ - ள்) அச்சத்துடன் தோன்றிய அனபினை மனந்தடுமாற, இருகைகளை யுஞ் சிரசினமேலே கூப்பிட்டு, விரைவாகவெழுந்தது, விரும்பிப்படி அநேகமுறை பணிக் தோம், பிரதக் கண்ணஞ்செய்து விரும்பி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விரும்பத்தக்க (பலவிதமாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று (கௌ)

நிருவி கற்பமாய நிறைந்தவா னந்தபூ ரணமாய
நிருவி காரமாய நிகுஞ்ஞ மயத்தத் துவமாய
நிருவி சேடமாய நிரஞ்சன மாகியொன றுலா
நிருமி தப்படாக கணேசரின் ஸீள்கழற நெழுமுதாம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமாகியும், நிரஞ்சன தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றனாலும் அளவிடப்படாத கணேசமூர்த்தியே! தேவீருடைய திருவடிகளைப் பணிக் தோம் எ - று*

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவரும் கணேசனாத துதிசெய்தமை கூறுகின்றா

விதர்பம் - சாஞ்சலியம் விகாரம் - அவஸ்தை நிக்ருணம் - துக்கஞ்ஞரகிதம். சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமெனந்து தண்ணையன்றியோர் பொருளில்லாதது. (கௌ)

பிரம் மாயொளி யாயநிரா காரமாயப் பெரிதாயத்
தரணி யாதித்தத் துவமெலாங் கடந்தத்தத் துவமாய
வரமெ லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய வதியும்
பரம் னாகிய கணேசரின் பதமலா தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரம்மாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவீ முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவர்கள் வேண்டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணேசபெருமானே! தேவீருடைய திருவடித்தாமையை (யாங்களை) பணிக் தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம். வள்ளல - வரையாது கொடுப்போன (கௌ)

என்று நிங்குறாத திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி நின்றுணர்ந திடுமறி வானநத் வருவாய்த்
துன்றும் யோகினா தியானிககப் படுஞ்சுக மாகிச
சென்று சோதராக கணேசனை நிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) எக்காலத்து மகலாத திருவுருவதையுடையதாகி, எல்லாவிடத்தும்
கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள தியானிக
கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே!
தேவரீருடைய திருவடிபைப் பணிந்தோம் ஏ - று (கரு)

உலக காரண காரண மாயியிக குயிரா
யிலகு ஞானியா தமையிழந் தெய்துநற பேறாயப்
பல்வு மாயப்பரப் பிரமமாயப் பசோமாயப் பரமாயத்
திலக மாகிய கணேசனை நிருவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயர்களுக்கெல்லாம் உயர்ச்சி
விளங்குங்நற ஞானிகள் தமமை யொழிந்த அடைகின்ற நல்லபேராகி, பலபொருள்
களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த ஈசத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிபைப் பணிந்தோம் ஏ - று

தமையிழந்து எனபதற்குத் தற்போதமொழிந்து எனபது பொருள் பரம -
தனக்குமேல நாயகமில்லாதது (கக்)

சகல லோகமும் படைத்தளித் தழிதருந் தற பரமா
யகில லோகத்தும் புகலிடந் தனமகிலா வமைவாயப்
புகலு லோகங்க ளனைந்துக்கும் புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேசனை பதமலா தொழுதாம்

(இ - ள்) எல்லாவுட்கங்களை யுரு சிருட்டிசெய்து காத்தத் துடைக்கின்ற
தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந் தனக்கில்லாது
சொல்லுகின்ற உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் புகலிடந் தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித் தாமரையைப் பணிந்தோம் ஏ - று

பகவன் - அறுகுணச்செவ்வன். அவை சாவஞ்ஞத்துவம் சாவேசவரத்துவம்
சாவநியநிருத்துவம் சாவாநதாயமித்துவம் சாவகற்பித்தத்துவம் சாவசத்தித்துவமெனப்
படம் அன்றியும், தன்வயத்தினால் முதலிலனாதல் உடம்பிலனாதல் எல்லாநலனுரு
னாதல் என்குமவியாபகனாதல் எவற்றிற்குங்காரணனாதல் எனபது முண்டி. (கௌ)

உகத்துக் காதியாயத் தேவருக் காதியா யுலவாச
சுகத்தாகு காதியாயச் சராகளுக் கீசராயச் சுடரு
மகத்தாகு கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய மதிப்போ
ரகத்தாகு கூடிய கணேசனை நடியினை தொழுதாம்

(இ - ள்) உகத்தீர்கு முதலாகி, தேவர்களுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு
முதற்பொருளாகி, தேவாக்குக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி,
கணங்க்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெ
ருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதங்களைப் பணிந்தோம். ஏ - று. (கஐ)

இராச தததொழி லாகிய சிருடடியை யியற்ற
விராவி ராசதத துருககொடு பிரமனைய மேலாயப
பராவு விதைக ள்ணைத்திறகும் பயிலபிறப பிடமா
யொராது நின்றருள் கணேசனின் னெளிபதர தொழுதாம

(இ - ள்) இராசதநாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலங் டு உருவத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துகிசெய்யும் விதைக்கெல்லாவற்றக் குஞ் சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்குங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடிமைய பணிந்தோம் எ - று (கக)

சோலி லாதசாத துவிதநற டெழிலெனுந் திதிகுரா
கூவா தானதா மதந்தனி லுருவுகொண் டரியாய்த
திராவி லாப்பகை யசுரரை செருத்திருந் தேவாக
காரவ மேயருள் கணேசனின் னருட்பதர தொழுதாம

(இ - ள்) குறைதல்லலாத நல்ல சாததுவிதகாரிய மென்று சொல்லப்படும இரட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பொருந்நியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதல்லலாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்று, பெருமைவாயாத தேவர்களுக்கு ஆசையை யெய்யுடையகின்ற கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடிமைய பணிந்தோம் எ - று (உ௦)

தாம தததொழி லானாக காரமாற றுத்தருந்
தோம் சுறறுராத துவிதந்தி றேனறுருந் திரை
யேம் முறழிமை யோமுனி வேரொலா பிறைஞ்ச
சேம வைப்பதாக கணேசனின் சேவடி தொழுதாம

(இ - ள்) தாமததொழிலாகிய சங்கரநிருத்தியத்தைச் செய்வதற்கு, குறித்ததை விவக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றேனறிய உருத்திருக்கி, இன்பமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேம்ந்நியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியிருவடிமைய பணிந்தோம் எ - று (உ௧)

கிரண பந்தியாற பயிரையுங் கிளாகதைப பெருநகராற
பரவு தேவாக டமமையு மகிழ்வித்துப் பாப்பபாக
கரச னுயல் கத்துவெப பறுத்திடுந் திங்கட
சொருவ மாகிய கணேசனின் றுணையடி தொழுதாம

(இ - ள்) கிரணவரிசையினுற பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருங் கினுற றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேநியர்களுக்கு மன்னவ னாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சந்திரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயிருவடிமைய பணிந்தோம் எ - று (உ௨)

ஒளிப்பி முமபதாய மேகவா யுவினுரு வாடி
விளிப்பில காலங்க டெரிப்பதாய்த தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாயப்பல சத்திப் தானசெங் கதிராய்த
தெளிப்ப நின்றருள் கணேசனின் சேவடி தொழுதாம

(இ - ள்) பேரொளிபிழும்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில்
லாத காலங்களைக் (கணக்கிட்டுக்) கட்டுரைப்பதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருத்தியங்களை
யெல்லாஞ்செய்து சக்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாகி, உண்மையாக
விளங்கியருளுங் கணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய சிவந்ததிருவடி யை யாங்கு
பணிந்தோம் ஏ - று (உ௬)

நிரப்பி நுண்மமாய்த் துறக்கமாய் நிரந்தரத் துலாமாய்த்
தரைசரோ ரூபமாய்ச் சமுத்திர மாய்த்திசைச் சுரராய்க்
கரப்பி லாவுல கனைத்துமாய்க் கலந்துநின் றருளும்
பரப்பி ரமமான கணேசநின் பாதங்க டொழுதாம்

(இ - ள்) சூறாவிலலாத கருமமாய், மோக்ஷமாய், நின்றாத தத்துவங்களாய்,
பிருதிலியின் சொரூபமாய், சமுத்திரமாய், திக்ரூபபாலகங்களாய், கெடுதெவிலலாத வுல
கத்தில் எல்லாம் (தானாக் அவற்றுட்) கலந்து விளங்கியருளும் பரப்பிரமமாகியகணே
சப்பெருமானே! தேவீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம் ஏ - று (உ௭)

சாமி நின்னிரு தாணமலா சாராகவ ரெல்லா
நாம் வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசக மடைவ
ராமி தைத்தெரிந் தியாங்களு முணைச்சர ணடைந்தே
மேம மலகுறக காததியென நேத்தின் மிரந்தேம

(இ - ள்) கடவுளே! தேவீருடைய உபயபாதாமரைகளை யடைந்தவாகள்
யாவரும், அசுரந்தருங் கொடிய பிணித்துன்ப நீங்கி நல்லசக்தவையடைவார்கள்,
ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவீரைச் சரணமடைந்தோம் உண்மை
யதிகரிக்கும்படி (அடியேங்களையுந் தேவீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம்,
யாசித்தோம். ஏ - று (உ௮)

என்று மூவரு முபாசித்த வியலபிது வாமென
நன்று நானமுகன் வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தோந்தனை யினியவா பெற்றநல வரமு
நின்று கேட்கென நிகழுத்துவன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) என்றிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகு
மென்று, அக்காலத்திற் பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகன்றாக
வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நல்லவரங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை
நிறுத்தி) நின்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் (சோம
காதமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன். ஏ - று. (உ௯)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அகநு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமையோதலு
மேவிய காதலின ஸ்யாத மாமுனி
தேவதுங் கருக்கிற செய்த நனமியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே

(இ - ள்) திரிமூர்த்திகளும் வீராயகோபாசனையுடைய முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே! உங்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானையுடைய நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்ப பொருந்திய விருப்பமுடனே கேட்க, பிரமதேவன சொல்லலாயினன் எ - று

செய்த நன்றியென்றது அண்டு அருளியவரத்தை (க)

துதித்திரந் தெதிருநத தொழுது நிறநலுங்
கதித்தலைங் கரப்பிரான கருணை கூர்நதுநங்
துதிக்கிரங் கினமிது துதிக்கின முருகு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கென்றன

(இ - ள்) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற்கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானை கிருபையிருந்து, உங்கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகிலேறும் இதேகோத்திரத்தால் துதிசெய்கின்றவர்களுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டியவற்றையும் நீங்கள் பெறவீர்களாக வென்றனா எ - று

(உ)

இரங்குபொன் னூப்புரப் பத்ததி னெம்பிரா
னுரங்கொளும் பத்திமை யுதவிக்காப்பாதே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ முங்கினுரு
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினும்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய பாதசரத்தை யணிந்த திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யதுக்கிரகித்துக் காப்பதே (வீருமயி) வரமாகும் திருக்கடைக்களைக்கஞ்செய்து ஓர் தொழிலைக் கட்டினாயிடாலும் (அதனைத்) தலையாறசெய்வோமென்று கூறினோம் எ - று.

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாக்கக்கொண்டு செய்தலென்பதாம் (ஆ)

முககுணத துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விககின மினமையு மிதப்ப நல்கினுந்
தத்தகம் பணிகளுந் தருதுங் கேணமினென
நக்கண முக்கனெம் மடிகள் சாற்றறும்

(இ - ள்) மூன்றுவிழிகளையுடைய எமது வீராயக்கடவுள் முக்குணவசத்தராகப்பிறந்தவர்களே! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமையும் மிகுதியாக அதுக்கிரகித்தோம் தகுதியாகிய நமமுடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம் கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றோம் எ - று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காக்கசாத துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மராது டைக்கதா மதத்துரு வாயுருத் திரனென
நராவ ணைத்தபூங் குழையினு னைநர திவையளித்தான்.

(இ - ள்) பிரமன் இராசத்தருவமாய எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானாக. பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனாகிய திருமால் சாததுவிக்ருபியாய் (அவற்றையெல்லாம்) நீங்காமற் காக்கக்கடவன் உருத்திரன் தாமத்தருவாய் அழிக்கக்கடவன் என்று, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிந்த விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின்வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனா எ - று (ரு)

வேத சாத்திர புராணங்களை மிகுதலை சிருட்டிசு
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தனித்துக்
காதல யோகத்தின் வேண்டுகைக்கொள்ளு சத்தி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள்) வேதங்கள் சாததிரங்கள் புராணங்கள் மிகக்கூலானங்கள் (ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலமையுடன் எனக்கு நன்றாகக்கொடுத்து, விரும்பத்தக்க யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழிலசெய்யும் வல்லபமும் வீண்டு மூர்த்திக்குக் கொடுத்து எ - று

மாயன் - மாயசெய்வோன்.

(சு)

ஏக மாகிய வகசுர சடக்கர மனுவு
மேக னாயுல கணைததையு மிறுத்திடும் வலியு
மேக நாயக னுருத்திரன் கருளின னென்ன
வேக மாகிய பூன்னன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள்) ஏகாட்சரமந்திரமும், சட்டாசரமந்திரமும், ஏகனாகி உலகங்களை யெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனாகிய கணேசப்பெருமான உருத்திரமூர்த்திக்குக்கொடுத் தருளினவென்று, ஒப்பில்லாததாகிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று. (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென நெறிவேன
மன்னா மன்னவன் மகிழுகொள வுரைத்தருள் வரதன்
நன்னு னேயுல கணைததையுங் காட்டுதன மமையு
முன்னி யோதுத றெடங்குகுள முதிர்ச்சுழப் பிருகு.

(இ - ள்.) மிக்கோத்தியுடைய பிரகுமுனிவன் மூவரும் வரமபெற்றது இன்ன வகை யென்று, ஏறினின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனாகிய சோமகாந்தன் களிடுபய்த்தகூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் காட்டிய வகையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன்.

(அ)

மூவரும் வரமபெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீத்தம் - ௯௦௩.

விசுவரூபங்கர்ட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப் பரதகடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள சககர வானவனாகிய வியாத
வுறங்க வினழிநன றுணாமதி யெனமது வெரமுரு
நிறங்கொ ளமபுயச சேககையா னினுநிகழ்த தினனாவு

(இ - ள) சததிககினற வெள்ளிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே
தயிலபுரியும், கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட சககராயுத்ததை யேந்திய திருமாவின்
அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நனருகமதித்ததுக கேட்பாயாக
வெனறுத்தேனசினுரு செநந்நிமபொருந்திய தாமமாலாப் பீடத்தையுடைய பிரம்
தேவன இதனைக் கூறுவானாயினுன எ - று

திருமாவின் சககரம் சதரிசனமெனப்படும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவமோ டுதெதிடு வியாத நானிறைஞ்சி
முவு ருதவ வுலகினைப் படையென மொழிந்தா
யாவ தாககுமா றிதனைபு மியமபென விரந்தேன

(இ - ள) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவாகனும் அறிதற்கரிய பெருந்
தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாரெய்தத் வியாதமுனி
வனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்து, அழிவிலலாதவனே! தேவரீர் உலகங்களைப்
படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டா செயயசுத்தகது யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று
யாசித்தேன எ - று.

முவுருதவவவுலகினை யென்றும் பாடம். (உ)

கருணை நாயகன கடைக்கணித தெனையெதிரோக்கிப்
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புருநதுல கனைத்து
மொருவு ருவகை ரோக்கவென றுயிரென வெனனை
யுருவ வாகரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுததான

(இ - ள) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள் கடைக்கணைக்கஞ் செயது
என்னை யெதிரோபாத்து, சமாளயிலலாத எனவயிறறினுள்ளே பிரவேசித்து உலகங்
களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிராப்போல என்னை
அழகுபொருந்திய ரெடிய துதிக்கையின் துளைவழியே உடம்பெல்லவிடுத்தனா எ - று.

தடங்கை யுள்ளுற யானபுகும் பொழுதுதாள வனங்கிக்
கடங்க விழ்க்குமா னனப்பிரான கண்ணருள வாங்கி
யுடங்கு நின்றமற் றிருவரு முள்ளுறப் புருந்தா
ரடங்க நோக்கின மவனவயிறற் கில்லேலா கமுமே.

(இ - ள) வீசர்லமான துதிக்கையுள்ளே யான பிரவேசிக்கும் பொழுது,
சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவிருவரும், முதலத்தை யொழுக்
கும் (யானை) முகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடி யைப்பணிந்து அரு

டைய திருவிழியருளையடைந்தது, (துதிகனையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம் எ - று (அ)

வேறு

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறக்கிடந்த
பகட்டெழிலசே ரவற்றெனற ணுட்புகுந்து பாப்பவளிற
ற்கட்டுவரா லுகளாகடலகூழ தனாநடுவு மதனகீழ்மேன
முக்கட்டளவும் பலவுலகு முதிராவளத்தி னிரந்தனவால

(இ - ள்) (அவ்விநாயக கடளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங் கள் பொருந்த விருந்தன பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையில், அச்சவடிவாகிய வராலமின்கள புரளுகின்ற கூலகூழந்த தனாநடுவிலும் அதனகீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து விரிசையாயிருந்தன எ - று (இ)

நாதங்க ளோரிரண்டாய நலமருளுஞ் சதாசிவமாயப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயிலவிற்த
வேதங்க ளுமியாத விநாயகாதந திருவருளாற
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையினறி யெதிரகண்டாம்.

(இ - ள்) நாதங்களோரிரண்டாகி, நனமை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயிலவிற்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிடதரியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே பாராதோம் எ - று

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களெனினுமொக்கும்.

(க)

பண்டையு ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபெ ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டபே ரானந்தக் கடனமுழுக வெதிரகண்டாம்

(இ - ள்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டியசெய்தவர்களும் காந்தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களை யெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சுவகரித்தவர்களும் (நாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்தது, திருவருளையே தரிசித்து, பேராணந்தக் கடலின மூழ்கியிருக்க (அவர்களுடைய) எதிரிற் பாராதோம் எ - று (எ)

அதிகாரம் புரிகின்ற, வலரவனு மாயவனு
நகிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருந்த திராவசக்கண மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காத்திப்ப வெதிரகண்டாம்.

(இ - ள்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி டையகின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப்

பாலர்களும் சூரியர்களும், உருத்திரர்களும், வசுகளும், மருத்துகளும், உயாகதி
யையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசைபுற எதிரேகண்டோம் எ - று

எண்ணெயின் வதிவோ - இந்நிறன் அகலினி நியமன ந்ருதி வருண்ண
வாயு குபேரன் சசானன் அருக்கர் பன்னிருவா - தாததாரு சக்கரன் சூரியன் மித
நிறன் வருண்ண அஞ்சுமான இரணியன் பகவான் திவசசுவான் பூடன் சலித்தரு துவட
டன் உருத்திரா பதினொருவர் - மாடேதவன் அரசன் உருத்திரன் சங்கரன் சீலமீலாகி
தன் றசானன் விசயன் வீமதேவன் படுவாறவன் கடாலி செனமியன் வசுகள் எண்
மா - அனலன் அணிலன் ஆபசசைவன் சோமன் தரன் தருவன் பிரததிபுசன் பிரபா
சன் மருத்தகன் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயர்.
நவபோன-சூரியன் சக்திரன் அங்காரன் புதன் குரு சக்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கின்னராகந் தருவாகந் தாகவியகந் கிமபுருடா
தநநிகரூனிரு சையசிருதந் சாதநியாபரன கருநாக
ஆனனியமந் நமரணாயுந் தொகுமகர ராககநாயு
மணனியவன் னவாகருரிய மாதகராயு மெநிரகண்டாம்

(இ - ரு) கின்னராகன் கருநாகன் கருடாகன் நியகநாகன் கிமபுருடாகன்
தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதராகன் சித்தகாகன் சாதநியாகன் பன்னகாகன் உர
காகன் நெருங்கிய மறைக கேவசாதியனாயு, தொகுநியாகிய உசுரணாயு, அரக
னாயு, பொருநிய அவவாகருரிய மணவிமரணாயு எதிரோபாததோம் எ - று

ஹிஸுருட - சனகாதி பாகியநா ரகாதி
தேவாமுனி வராவசிட டா முதலாகர செபபுதுறும
பாவுபுகழ பிமாமுனி வராவபினமா னிடாதமைபுர
காவினமலை கடலாறு தடமினவையு மெநிரகண்டாம்

(இ - ன) குறைவில்லாத அருளவாயநத சனகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலி
யவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிகடா முதலாகச்சொல்லத்தக்க
நிரவியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவீவாகளையும், கெடுதலில்
லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிரோபாததோம் எ - று

சங்கமுதலா மிருகங்க டிகழகனுமுன் முதற்பறவை
தங்கியுகற பகமாதி தருகாம் வல்லிமுதல
கொங்குணாபபூம் பசுங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெநிரகண்டாம்

(இ - ன) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறவை
கள், பொருநிய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரத்தமைந்த மலாக்
கொத்தினையுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்ற
மற்ற சரம் அசுரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிரோபாததோம் எ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறப்பி' நெழுவகைத்தோற நத்தெனை பகது நானகு ஹா
யிரமாம் யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளுமண்டி தோறு மிவ
வகைபே யெதிரோகி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரமா

னாத நொண்டருத்திப் புறத்தேக் கோக்கி னேமங், காற்றலில மாதலினு
லென்ன செய்கே மவனடியே ப்ரசனமா லளவில வேதம்.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பிறப்பினாலேயான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய
எண்பத்துநான்கிடசம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி
லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேப்பாத்தது, எண்ணிலலாத காலமவனாயில், நோற்பவர்
களும் அடைதற்கரிய பேராணத்ததை மொண்டிபெருகிப்புறத்தே செல்லப்பாத்தோம்.
அப்பொழுது வல்லமடைந்திலேமானபடியால், யாதுசெய்வோம் அளவிலலாத வேத
மொழிகளால் அவ்வியாகருடைய திருவடியைத் துதித்தோம் - ஏ - று (கஉ)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம், அவற்றுள் மூட்
டையினின்று தோன்றுவன அண்டசம், வியாவீனின்று தோன்றுவன சுடேவதசம்,
கருப்பையினின்று தோன்றுவன உற்பீசம், பூமியினின்று தோன்றுவன சராயுசமெ
னப்பமெ.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவா, மனிதா, விலங்கு, புள நீர்வாழ்வன, ஊர்வன
தாவரம் என்பனவாம்

எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனிபேத மெனப்பதை,

“ஊர்வபதினெனறு மொன்பது மாணுடம்

நீர்ப்பறவை நாற்காலோ பப்பத்து—சீரிய

பந்தமாத தேவா பதினென கயப்படைத்த

அந்தமில் சோத்தா வரநா லோது.”—எண்பதனுதிக

(கக)

கறங்குதிநாப பெருங்கடல்குழ நெடிய வேலைக் கதுவுமண லளவி
டினு மளவு காணாத, திறங்குலவு மண்டமெலா மகட்டிற றேற்றுக தே
வாகடந தேவசை கணைச நினபொற, பிறங்குபத் மடுததோகண முததி
யெய்திற பேணுமடி யெங்களுக்கும் பேறா காத, வறங்குலவு பொருள்
காம முளவோ வென்னு மருநதுதிக்கேட டருள்கூரதக சுமல நாதன

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற்
கரையைக் கவங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி
மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவாக
ளுக்கெல்லாத தேவசைனே! கணைசப்பெருமானே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி
யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேன்களுக்கு
குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ? என்று, யாககன் கூறிய
அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணைசப்பெருமான (ஏகனபேரில்) திரு
வருள் மிகுந்து. ஏ - று. (கச)

புருந்தவழி யேயெனனைப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே
நிருகாதின வழியே பைநகேன, நெகிழ்ந்தொழுகு மலாத்துளவ விதழி
மாலைத் தேவகாயும் புறம்விடுததா னென்றுவேத, நெகிழ்தவதுன் வியா
தனுக்குப் புகனறு னென்று நெடியதவப் பிருகுருணி சேர்ம்: காந்த, என
கந்தைழை அனாததயனு ருலக மீன வருந்தவனுசெய் தாக்கியது மறையப்
புக்காண்.

(இ - ள்) உள்ளேபிரவேசித்த வழியாகவே யெனனைப்புறஞ்செல்லவிடுத்த அழகிய குண்டலமணிநத இருசெவிகளின வழியாக, பசியதேனனது துளித்தொழுது கின்ற மலாகள் பொருந்திய துளவததையும் கொணறையையும் (முறையே) மாலையாக வணிக்த விஷ்ணு உருத்திரனெனனுந் தேவாகளோப புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்ற, பிரமதேவன உருகிய மனதையுடைய வியாதமுளிலுனுக்குக் கூறினானென்ற, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிரகுமுனிவா சோமகாந்தனுடைய மனங்களிப்பவுரைத்த, மீண்டும் பிரமதேவன அரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையுங் கூறத் தொடங்கினன. ஏ - று

(௧௮)

விசுவரூபங்காடடிய படலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருந்தம் - ௯௩௭

பிரமசிநுட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுதுங் கவுணமா முகவ
னுதரத் திடுழிந் தபினீ புரியு
மதனைப் புகல்வா யெனவங் கைகுவித்
திதமிக கவியா தனிரந் தனேன

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுதுகின்ற காணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிறினின்று நீங்கிய பினனா, நீ செய்த அவற்றைச் சொல்லாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நனமை மிகுந்த வியாத முனிவன (பிரமதேவனை) யாசித்தனன. ஏ - று

(௧)

முருகா லுமலாப பிரமன முரலவண
டருகா லுமதக கவுனா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சியிரும பிறவி
யொருகா லுமுருக கதையோ துவனாவு.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதப்பெருக்கமைந்த கவுனையுடைய யானைமுக விநாய கக்கடவுளது உபய திருவடிப்பைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடையாத சரித்தத்தை உரைக்கத் தொடங்கினான். ஏ - று

கடவுள-யானைமதஞ் சொரியுமிடம் இருமபிறவியெனறது நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா தியின லறியா மிறைவ
னுருக்கா தலின னினையா துளமா
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக் கினபே.

(இ - ள்) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணே சம்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ் செய்யாத மனத்திற் பொரு

நதிய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக், இடையூறுண்டு அச்ச முண்டாருமபடி தோன்றியது. எ - று. (௩)

முடியொன மிருநீண் முகமுன னுனிழி
கடியொன மியநாற சிகைகா துகளைந
தடியா னுகையே தொடுமச சமுற
நெழுதிக கையினின நனபற பலவே

(இ - ள்) ஒரு சிரமும், இரண்டு ிண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மண்மொருநதிய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆற காலகளும், ஏழு கைகளுக்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பறபல உருவங்கள் தோன்றின எ - று. (௪)

இவ்வா நெழிலின மிபுறுப பெவையு
மொவ்வா கனவா யெதிருற நவைதாந
னுவவா நமிழகந கொடாதே வரினென
னைவா யறிவுந் தெடவாராத கனவே.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அழகிலலாது அவயவங்களா யாவும் (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அநாவ யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிரத்தத்தைப் பினொருநத தேவரைப்போல என்னுடைய ஐவதைத்தான அறிவுந் தெடுமபடி ஆப்பரித்தன எ - று

துவ்வான எனபதில - து - புனிதமெனினுமொககும். (இ)

எள்ளுளு சிலவெற நவெழுளு சிலவாய
விள்ளுளு சிலவெய துறுபா வைவிழிச
கொள்ளுளு சிலகூ டியலைத் துவிழத
தள்ளுளு சிலதாந கினசிற சிலவே

(இ - ள்) (அவ்விதார ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாயதிறுத்பேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கப்பாவையைச் செய்யும், சில ஒன்றுகூடியலைத்தவிழுமபடி தள்ளும் சிறசில மோதின. (இவ்விதமாக வெண்ணிறந்த துன்புகள செய்யதன்.) எ - று. (௫)

இவ்வித கினமென கொடுவழந் துநமைக
கவனிக கழகின் நதெனக கவலுளு
செவனிக கனெழுந் ததொரசிந் தையெனக்
கவனிக் கினரா சனருட டி நறுல்

(இ - ள்) இவ்விதையுறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவ்விக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருந்தின சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே என்ந்தோர் எண்ண முடித்தது. எ - று (௬)

(முக்கூட துரியா நைமுகள் கழலைத்)

கைக்குட கணியோற கருதந் துகய

மிக்குப் படைபுகுஞ் சிவனையுந் தமையர
நெருக்குத னாயாசெய் ததுஞ்முந் திடரோ.

(இ - எ.) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுத விராயகப் பெருமானது திருவடிவையகையிலுள்ள கணியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாத, சுயேச்சை மிகுந்து படைத்தறஞ்முத செயலதற்கு விரும்பினமையால், இங்கணஞ்முந் து நெருங்கித் துன்புவிடா தத்து எ - று (அ)

இனிமென புனலாடி யெழுந் துமிக்கப்
புனிதங் கொடுபுழை கைமுகன மனுவை
நனியெண் ணினலா துநமைத் தொடருந்
துணிதீர வரிதென றுதுணிர திடுநான

(இ - எ.) (இது தீரவேண்டெனின) இனி மெல்லிய புனலின் மூழ்கியெழுந் து மிக்கவும் பரிசுத்தஞ்சி, தவாரம்பொருதிய கையையுடைய யானைமுத விராயகப் பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நமமைத் தொடராததுள்ள துன்ப மொழித் லருமையெனறு துணிவுற்ற யான எ - று (க)

வேறு

விதிபுளிமென புனலாடி வெண்ணீறு மெய்யணிரது
கதியருளு மோம்பன காமாதிரு வுருவின்தது
மதியினும்த தியானிதது வளர யோகத் தினிதிருந்நென
பொதிதருமவ வியோகத்துப் போகத்தெனக் கொருகாட்சி.

(இ - எ) விதிப்படி மெல்லிய நீரின மூழ்கி, உடலில திருவெண்ணீற்றினை உணர்ந்து, உயா பதவியை யதுககிரகிக்கும் ஏரம்ப மூத்ததியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருத்தத் தியானஞ் செய்து, உயாகின்ற யோகமாகக் கதிவ இனிதாகப்பொருந்நியிருந்தேன பொதிததுள்ள அகத் யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று எ - று. (க௦)

எழுக்கலும வரம்புகடந் தென்குசிமிர புனலிடையோர
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலநெரு வனறுயிலக
கழுமலந் வடித்தவனைக் கையெயிற்து துயிலெடுத்தே
நெழுமுமத் முகத்தொடுதென னுருவுதெரித் தருளிணை.

(இ - எ.) சத்த சாகரங்களும் எல்லையானடி யெவரும் அதிகரித்துள்ள, நீரி லே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருக்கொண் டொருவன யோக நித் திரை செய்ய, (யான) துன்பம்கல அவனைச் சமீபித்தக கையாற்றட்டி நித்திரை விழிக்கச் செய்தேன (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விராயகக்) கடவு ளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிவித்தருளிணை எ - று

பழுமரம் = ஆலமரம்

யோகத்திற் கூட்சியெனறுது ஓர் கொர்ப்பனமெனக் (க௧)

ஆலமரத்தை யடிவணங்கி யடியேறற்குச் சிந்திப்பினால்
தாங்குகவென் றருள்புரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்டு

பாங்குபெற முயல்வதற்கேன் பலவிடரு மலைப்புவது
நீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென் தேனெனனும்.

(இ - ன்.) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளைத் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுக்குச் சிருட்டித தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்திர், எனியேனும் அக்கட்டையை மேற்கொண்டு தருதியாக முயற்சி செய்தேன். பஸ் தீன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அகனையொழிந்தேன். இனிச் சிருட்டி செய்வும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கடனினேன் (அப்படியான்) சொல்லவும் எ-று.

என்னருளா லாவதென வெண்ணுது நின்வலியா
வுன்னியிட ருமுநதனைமற ஞாமினனி முடிவெயதப
பன்னுதுமோ ரக்கரத்ததைப் பத்திலககந கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென றமமனுவை மொழிந்தருளி னுனிதைவன்.

(இ - ன்.) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வல்லமையா லாவதென்று கருதிதுன்பமடைந்தனை, இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (சீயந்தனைப்) பத்திலட்சத்தரம் சபிக்கக் கடவாய் இறுதியில் யாம் பிரசன்ன மாவோமென்று திருவாய் மலாந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அமமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர். எ - று. (௧௩)

யோகத்தி னருளசெய்த வுறுதிபிடித்த தேவனன
வேகத்தி னுமனுவை யிராறுவரு டத்தெலலை
தாக்கத்திற் கமலத்தோ தாளுனநி நினதெண்ண
நாகத்தை வயிற்றைசெய்த நமபெருமா நெதிரினனான்.

(இ - ன்.) யோகருகையில, திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றாகக் கொண்டு, 'ஏகாட்சரத்தாலான அமமந்திரத்தைப் பன்னிரு வருட காலம் வரையில நீரினுள்ள தாமரை மலரில ஓர் காலையுணறி நினது சபிக்க, சர்ப்பத்தை (கசச்சாக) வயிற்றிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரசன்ன மாயினா எ - று. (௧௪)

ஒருகரத்தின மழுப்படையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு
மிருகரத்தி னப்பயவர தமுநதாங்கி யெதிரினற
பொருலிலியை வேதங்கட கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ன்.) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுபாயுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில (முறையே) அபயவரதமும் கொண்டு எதிரே நோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும், வேதங்கட்கு அநித்தனிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (நன்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௧௫)

தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியனி யாதனிக்
பாற்றாமே பரந்தியிடம் பண்ணவனின் பதந்தோற்றி
தோற்றமே யுபிழைத்துந் தோற்றியலு மாற்றியன
தோற்றமே தீயியரு னின் மலரின் பதம்பொற்றி

(தி - ஈ) உலகங்களை யெல்லாம் படைப்பாமலே படைத்து, காவல்களோடும், அழியாமலே யழித்துக்கொண்ட தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகளாகக், தேர்ந்த மலே உலகங்களைத் தேற்றி, மலமாயா கனமங்களை நீக்கியருள்கின்ற மலரகிதனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனாக) காக்க எ - று.

இச்செய்யுளால் இருவடியாதி காரியங்களை இறைவனுடைய இகை மாதிரி கையால் நீசுமெனக் கூறினதாயிற்று (சுரு)

உலாயானு முனாவானு முடலானு மறிவரியாய்
வலாமாபுந தினிதோரு மதிமுடியு மலாபபதமும
வினாயாகுந குமககலவை மெய்யணிநத கோலமுமாயக
கனாயாடுரு சமுங்கராயக கண்ணெதிரின் றனைபோற்றி.

(இ - ஈ) வாக்கிலும மனத்திலும தேகத்திலும அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மாபும வலிதங்கிய புயமும சந்திரனையணிநத திருமுடியும தாமரை மலாபோன்ற திருவடியும வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிநத தேகப்பொலியு மாக, உருகாத மனமுருகுமபடி என் கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி எ - று.

இன்னவா நெகதெடுத்தேற கேரமப னருளகூரகே
யுன்னிரீ கொளவரங்க ஞ்ஞையென்ன வெதிராவணங்க
நின்னதான் மறவாத நிலையருளி விககினங்க
மெனறு வனையுலகந தோற்றவர மருனென்றேன.

(இ - ஈ) இவ்வையொகத துதிசெய்த வெண்கரு ஏரமபுரீத்தி திருவருள் மிகுதது, நீ விருமபிச கொளருமபடி (சுருதிய) வரங்களைக் கூறுகவெனது வினவ, (யான அப்பெருமானே) எதிரே பணிந்தது, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழு தும்) மறவாததன்மை யுருளசெய்தது, இடைபூறுகள் சம்பவியாத்விதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவெனது யாசித்தேன எ - று (சுரு)

வரமருளி யேரமபன மகிழுகூர்து நகதமக்குப
பரவலுறுஞ் சத்திகளும் பலவவறு னுன் ஞானமென
விரவலுறுந கிரியையென மிகருளசத திகடமமைக
கரவினுளந கொண்டிலகந காண்கவென மறைந்தனனூல

(இ - ஈ) விரயககடவுள் (அவ்வாறே) வரமருள்கொடுத்தது, கனிப்புமிருந்து கமக்குத் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுன். அச்சத்தின்கில ஞானமெனலும், பொருத்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சகமில்லாத (உன்) திருவித்தொன்றி, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவெனது திருவாயமவரந்தருளி அநாத தரிசுமாயினர். எ - று.

கொடுத்தவாரு சீரமீது கொண்டெததிற் றியானித்தேன்
மடுத்தியிரு சத்திகளு மறறொருவா நிகரினறித
தொடுத்தபெரு வனப்பினராயத் தொலலுலக மநதிரமா
கொடுத்தவாருக்குப் பெயர்சித்தி புத்தியென வெதிரோபாததா.

(இ - ஈ) (விசயககடவுள்) பிரசுரித்த கரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன தில் திண்ணனுசெய்தேன். இறைவரையே (அருளையுடைய) அகிலிரு சத்திகளும், பிற

ரொருவா (தமக்கு) ஒயிலலாமல கெருவகிய பேரமுருடையவர்களாய், பழமையாகிய உலகினாக்கு மந்திரமாய எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளைப் பெய்கொண்டு எதிரே தோன்றினார்கள். எ - று. (உ௨)

எதிபோந்த மாதநாநா னினிதிஹஞ்சித தவமவாளா
துதிராமை யெனைக்காபப வுறற்றஞ மனனீமீ
முதிராகாத லொடுமெனக்கு மூவாத மகளிராகளாய்ப்
பிதிராத வரமருளிப் பேணுகவென றிரந்திடேன.

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதாள்ளியும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாயமார் களே! மிக்க ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரத்தையுதவிக்க காப்பாற் றாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன. எ - று

மூவாத-கெடாத.

(உ௩)

சத்தியிரு வரும், தருகாத தாயிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின முகமலாநது விநாயகனைச்
சித்தியொடும புத்தியொடுஞ் சோந்திருக்குங் காட்சிதகப்
பத்திமிகத் தியானித்துப் படைத்திடும்மா தொடங்கினேன

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவவேண்டுகோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலர் சிக்கொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சத்திகளுடன் சோந்து விளங் கும பாவினயாக மிக்க பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) கிருட்டிமையச் செய்யும் படி ஆரம்பித்தேன். எ - று. (உ௪)

வேறு

வழுவின் றியெனா துமனத தொழிலா
லெழுமைந் தநாமுந் துறவீன நவனாப்
பழுதின றுபடைத் திடுவீ ரென்னுங்
தொழுதங் கவரே கினாரும் துறவில்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல என மனேகிருட்டியாவ முற்பட எழு புதவங் களைப் படைத்த (புத்திரர்களே! அந்நலகளுக்க) குறைவின்றிச் கிருட்டிமையச் செய் யுங்களென்று அவனைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கடுதிறவீகனாய்ச் சென் றார்கள். எ - று. (உ௫)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுந்
நன்சயா வருளா லருள்வீ ரெனா
நசையாந் பிணநா நெழுமைந் தாத்தமை
வசைதீ ரவுயிரத் தவகுத் தனனே.

(இ - ள்) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச் செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டையடையவும், நான் மீண்டும் கிருட்டிமத்தொழில் செய்கும்படி பெருவீருப்பிடுகேடு பின்னும் எழு புத்திரர்களைக் குற்றமற்றபெற்ற (அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (உ௬)

அந்தோ நுமுன்சோ நீனகன் றிடலும்
நென்குன் சனகர் தியர்ப ரருள்சோ

நன்னு ரதாதம் மையுநன றுதவி
பென்னுக் கையினைப் பவையுமின் றனனே.

(இ - ள்) அவர்களும தம முன்னோரைப்போலவே (தறவிகளாய்ச) சென்று விடவும், காண அதனபின்னா சநகாதியையும, மிக்க அருள்பொருளதய நாரதாதி யனாயும் நன்றாகப்படைத்து, என் சீரத்தினினறும் (மறமுள்ள) எல்லாவற்றையும் புடைத்தனன். ஏ - று.

சநகாதியர்—சநகன் - சநகநனன் - சநகநனன்—சநக்சுமார நெனப்படுவோர்.

நாரதாதியா—சத்தவிராடிகள் - காததமா - நாரதா - தக்ஷா எனப்படுவோர்.

வேறு

அநத்தனா குலமு மங்கியு முத்ததி லரசனாப் புயத்திலவார் துடையிற்
சந்தர வணிகா குலத்தினைப் பதத்திற் சூத்திரா தமையுமுன படைத்துச்
சந்திரன் மனதிற மழற்கதி விழியிற சாற்றிய முத்ததினிக திரனை
மந்தன மாகுளு செவியினிற பிராண மருத்துக ளுநதியில வானம்,

(இ - ள்) வேதியா குலத்தையும் அக்கினியையும் முத்ததினின்றும், அரசர்
களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துடையினின்றும், சூத்திரா
களைப் பாதத்தினின்றும் முற்படச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனதினின்றும், சூரி
யனை விழியினின்றும், சொலவகினை இச்சுத்திரனை முத்ததினின்றும், பிராணதி வாயுக்
களை மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உருதியினின்றும். ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர்.

(உ௬)

முடியினிற் றுறக்க மாதியா முமபா மொயத்துவாழ் பதங்கனமுன மொ
வடியினிற பூமி யறைநகடு காதி லாசையோ ரெட்டையு மாககி [முந்த
நெடியருன ருதி சராசர மனைத்து நிலைபெற வளித்தன நெனனப்
படியுறு தவத்து வியாதனுக் குறாததான பங்கப் நாண்மலாப் பிரமன்.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாரும் பதவிகளை
முதலினின்றும், பூமியை மேற்குறிய பாதத்தினின்றும், திசைகண்டையும (முன்)
தொல்லிய காலினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும்
நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலாந்த தாமரைமலரி லெழுத்தருளி
யுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச் செய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். ஏ - று.

நாண்மலா என்பதற்கு நாந்தையுடைய மலரெனினு மொக்கும்.

நான் - அம்—நாணம். அம்—சாரியை.

(உ௭)

உருத்திரன் மாய னபன்கன ஸீர்மன் னுறறவான் காழிசைப்
புறநாடு திருத்தது மதுக்கண் முணிகளெண் வசக்கள் செறிநதியி நியக்
கண்கள் காண்கண், கருத்துத் திசைக ணதிகட றுருக்கள் கஞ்சிய பற்றை
கண் பருக்கள் பொருத்தயிர் வுருக்க றெனவீரு பத்தீதர் சுருக்கமாய்ப்
பெருந்தகைக் கண்கம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பிரமன் - அக்ஷி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திருப்பாலகாசன் - திருத்தம் பொருந்திய மதுக்கள - முனிவர்கள் - அட்டவசு - ன - நெருங்கிய இயக்கங்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க திருக்கள் - நதின - கடல்கள் - விருட்சவதன் - நிறைந்த பறவைகள் - பசுக்கள் [நாற்சாலிகள்] பொருந்திய உயிவாக்கமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விவாகியது. எ - று. (உஅ)

எறிந்துகா தருநதி வண்டுசூழ் கமலத் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தழிந்தவா புனனா மனவினா நடுங்க வழுவியிர் லேறகரத் தரசு, செழிந்தபூவ கருநற் சித்தி||த திகடர திருமுனாரு செப்புதும் வினைகள், பறிந்துபா முக்க கேண்மதி யென்று பன்னுவன பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) பகைவர்கள் அஞ்சமபடி நெருப்பைக் கக்கும் வேறுபடி மேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மனைவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரநசப பொடியையுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வன்கையைய தெரிந்தவனாயிற் சொன்னோம் நெருங்கிய மலாமாலையணிந்த அளக பாரததையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி) சொல்லுவோம் வினைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினான். எ - று. (உக)

பிரமசுருட்டி பப்படம் முற்றிற்று

ஆகத் திருநீர்த்தம் - சுசுசு.

திருமணப்படலம்.

தொழுதுல மாகி முன்னாத தோன்றிய மகளிர் பின்னா பழுத்து தேவ யாகுப படாதனா தெரிகக வென்ன விழுமிய வியாதன கேடப வேதனுண மகிழாதன ஹேர்த்தஞ் செழுமிய திருக்கல யானத திறத்தினைச் செயப ஹற்றான்.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க சிரோஷ்டமாகிப் பூவத்திலே தோன்றிய (சித்தி புத்திகளென்னும்) மாதகன் அதன் பின்னா எங்குச் சென்றானான்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவெனச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன கேடக, பிரமதேவன் முன்னக் களித்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பைநத் திருமணச் செயலைச் சொல்வத தொடங்கினான். எ - று. (க)

உலகெலாம் படைத்த பிள்ளை யுயிர்த்தொகை பலவு மேலாங்கி நிலிவாழ் கின்ற காளி னின்முகக் கணேசன பாதுகலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன போற்றக் குலவுமா தரவிற் சென்றான கோத்து கயிலை யுத்தில.

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, பன்னென்ப பிரமனோபதேயன் விருத்தியடைந்த விளங்க வாழ்க்காலத்தில், மலத்திராகிய கணேசப்பெருமான் கன்மை முழுவதும் நிறைந்த விளங்கும் நாரதமுனிவரின் துதிசெய்யப்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குற்றமற்ற திருக் கயிலையகிரிக்குச் சென்றான். எ - று. (க)

அடியினை மீது வைகு மைவகரன பாதம போற்றிப்
புரிநரம் புளாந்து வீணைப் புததமு தினிது கேகக
சிரிபுகழ் பாடிச சால மெய்யருள பெற்றுப் பின்னா
தெரிவதொன றுண்டு நாயேன செபபுகேன கேடக வென்றான்.

(இ - ள்) சிவகாதனத்தின பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருக்கரங்
களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின திருவடிபைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரமபுக்
ளைத்தவந்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுத்ததைப் பெருக்கி, (அவருடைய)
பரந்தகோததியைத் துதிசெய்து, மிருதியாக அவரது உணமை யருளையடைந்து, பிறகு
காயினை யொத்த அடியேன யோசிப்ப தொன்றுண்டு, சொல்கின்றேன், கேட்பீரக
ளாகவென்று கூறலாயினன எ - று

(ங)

முள்ளைகை கமலச சேககை முன்னவன மியானித் திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து போந்தா ரோரிரு மாத ரகத
வளனொழின் மாதா மனற லாற்றினினை பாலராகத்
தெள்ளிய மனத்தி லெண்ணஞ் செய்தன ன்ணைய செலவன

(இ - ள்) முட்கள பொருத்திப் அரையையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்ருப
முன்னோனாகிய பிரமதேவன தியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கன
னரியாகன தோனறினாகன அளவிகொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மனகையாகன
மணவியையாற்றால் தேவரீரை யடையத்தக்கவாக னென்று அந்தப் பிரமதேவன
தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றனன எ - று

(ச)

இலககண மானற மைந்தாக் கினிதுற வமைக்குங் காலை
மலக்குறும் பகற்று நினமெய வடிவியை பெண்ணும வேதன
விலகது மடலராக் காயின விளமபுமம மடலரா தகுகள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென சொல்கேன்.

(இ - ள்) பிரமதேவன சிறகத் ஆணமக்கட்கு (உத்தம) இலககணங்களை
இனிதாக வமைக்குங் காலத்தில, மலக்குறும்பை யகற்றற தேவரீருடைய திருவுருவத்
தின் சொருபத்தைத் தியானிப்பான நீங்குதலற்ற மாசாகட்கு (இலககணங்களையமை
ப்பது) ஆனால், (முனசொல்லிய அம்மனகையாகனது) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதை
யுள் தியானஞ் செய்வான். (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொலது
கேள்? எ-று.

(இ)

பெருத்திடல சுருங்க வினறிப் பெபதமெல லனிச்சம பூமே
வீருத்தினுங் குழைந்து வெமமை பெயதுவார கொடியின னேயு
முருத்தகு கவிக்க சங்க முறழ்வரை பல்வுந் தாங்கித்
திருத்தகு கமலம் வென்று சிவந்தவுள ளடிகண மாதோ.

(இ - ள்) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொரு
ந்தி விளப்பிப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சுயித்து விளப்பற்ற (அவர்கள்) உள்ளங்
கூர்ந்து பூரித்தல் மெலிதல் (முதவிய தோடங்கன) இல்லாமல், இணைத்த மெல்லிய
அளவின் மலரினப்பெரிப் பொருத்தினும் வாடிக்கண்டிப்போரும், நெடிய கொடி மின்
னையெய்த்திருக்கும், எ - று

(க)

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வனாமே னேக்கு
மிடுவிர லொன்றொன நின்மே லேறுரு வறவு நீகொ
நெடுகுத லகறசி யினறிப பெருவிந் திரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா தீற்று விரினிவத தமாந்து வைகும்.

(இ - ள்) நடுவிரவி னெல்லையும் நேராக ஓரிரோகை தோன்றி மேனேக்கி
நிற்கும் பொருந்திய விரலகள் ஒன்றினமே லொன்று ஏறும்பும், மிகவும் விலகாப
லும், நீளுதலும் பரவுதலும் மிலலாமலும், பெருவிரல உருட்சி பெற்றுமிருக்கும். நெ
விரலகளை நீட்சி பெரு, கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிற்கும். எ - று. (எ)

உறுகடை விரல்கள பாகந ருற்றமெல் விரல்க ணீளா
குறுகிடா நோருது நிலலா கூறிப விரலக ணைதும்
பெறுமிலக களைகத வாகிப பிறங்கொளிப பவளத துண்டஞ
சிறுமையுற் றழியுத தேச திசுழநகன தேவ தேவே

(இ - ள்) தேவ தேவாராகிய கணேசுப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல
களின் பகவல்லுள்ள விரலகளை நீளாமலும் குறுகாமலும் மெலிந்திலலாமலும், சொல்
லிய ஐந்து விரலகளும் (உத்தம) இலககணம் பொருந்தியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய பவளத்தண்டமுந் தோலவியுற்ற நாரணமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று.

பொங்கொளி யுமிழுநது வட்ட மாயப்புனா யினறிச சறநே
தங்கிய சிவப்பிற றுகித தயங்குகா எனகதின கூட்டஞ
செவகழு நீரா முததைத திவரணைச ஏனாது லெனறு
பங்கமுற மிடைய றுத பயமபுகப பணிககு மனநே

(இ - ள்) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிறதி வட்டவடிவாகிச் சமானமில்லாது
சிறிது சென்றம் வாயந்தாய விளங்குங் காலநகங்களின் கூட்டமானது செவகழு
நீரையும் முததையும் சுகதிர்நையுந் தோபித்த வென்று, நாரணமடைநது இடம்விட்
டொழியாமல் அபயமடையக் கட்டளையிடும் எ - று. (க)

அளவினிற பருதது மெல்லென றணிநரம புரோமந கோல்போல்
வளாதன்மிக குயாதல கோடல் வழுவினாப் புறநதா னேக்கிக்
களிவளா கமடந தனனைக் கருதிடுங் கலி சானறே
ரொளிவளா புத்த கங்க னுறுதுதுவா சேமந தனனிஸ.

(இ - ள்) அளவினைக் கீட்டிலும் பூரித்த அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம்
புற உரோமமுங் கொண்டு கோலைப்போல வளாதலும் மிகவு முயாதலும் தோதென
மாகிய குறையிலலாத புறநதானைப்பாத்தது, சாதோஷித்தது வளங்கின்ற துணையானது
(நீரில் மூழ்கி) தன்னுருவை ஒளிக்கும் நூற்கலவியின் மேம்பட்டவர்கள் தோத்திப்பெரு
கும் புத்தகங்களைச் சேமத்தில் வைப்பார்கள். எ - று. (சு)

மிகப்பருத திடுதன் மிக்க வுபர்ச்சியென் திவந்தி னீங்கித்
தகப்பருத தொழ்த்து மெனமை தங்கிய குதிமின் னுணை
மிகப்பருத ததைதொ ராரு தாரத்து மெய்த வர
தகப்பருத திடுமெபுற் பர்தா மடிசுன்னத புருத மாருது

(இ - ள்) மிசப் பூரித்திருத்தல் மிக உயர்வுற்றிருத்தலென்று சொல்லும் குற்றங்களிலும், தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்தத தோன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிக்காவின் அழகு அளவில்லாத தவதையுடையவாகன் ஆறாநாரத்திலும் அடைய வரடி அகப்படுதல்கின்ற அழகிய பத்திரிப்போலும், எம்பெருமானாகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பத்திரியும்போலும் விளங்கும் எ - று (கக)

நரம்பெழு லுயர்த லினறி நலத்தகத தசைநது செம்பொன்
வரம்புசெய் சிறுத ராசின் வட்டமாம பரட்டின வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற்ற நறுநதுடை கண்ககா னேரோ
யரம்பையும் வருந்தச செய்த வாவுநா முகையும போலும்

(இ - ள்) பரட்டின அழகானது நரம்பெழுதலும் உயர்தலுமில்லாத நன்மை பெறத் தடைப்பிடியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின் வட்டவடிவமும், நரம்பும் மயிருந் தோன்றாத நலவ துடை கண்ககாலகன நேராக அரம்பையும் வருந் தசசெய்து அவாவுகின்ற நாரினை வட்டிலையும் போலும் எ - று (கஉ)

வற்றுத லின்றித் தாள வட்டமாயத் தகைந்து ஞென்டை
முற்றவுங் கடியா நிறகு மொய்யெழின் முழுகதான் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சொநது துணைசெய்க திருநா லாறென்
றுறறிமெ விரலி னெலலை யுறுவது நிதமப மன்றே

(இ - ள்) வற்றதலிலலாமல் தாளவட்ட முறறத் தசைகொண்டு நன்டை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழுவகாலானது முறக்கறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும் நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையி ன்ளவு பொருந்தியது நிதமமாகும் எ - று (கக)

பெருகிய மதமால யானைப் பிடநொடு கமடம வெனறு
மருவிய நிதமபத் தல்குன மயிருறுச் சதூர மாகா
வுருவமிக குயரா நீளா தாழ்தரா வுயர்த் தபோதித்
தருவள ரிலைசிற் றுல வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்.

(இ - ள்) பெருகிய மதமயக்கச்சையுடைய யானைப் பிடனாயும் ஆனமையையும் வென்ற பொருந்திய நிதமபத் தல்குலானது மயிருறுதும், சதூரமாகாதம உருவம் பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயர்த் த அரசமரத்தில வளர்கின்ற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுத்திவைக்கும் எ - று. (கச)

வாரிசு மரானின் மானின் குளம்படி மருட்டித் தேசாய்சு
சீரொலி மயிரோ பேரலச் செறிநதுமென் மயிரு ளோங்கி
பாரொழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமித் ககற்சி வாமத்
தேற்று பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்

(இ - ள்) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய் தாமரை இதழையும், பாம்பினபட தாழியும், மண்குளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளியிடுக்து, கிறத்த எலிலின்மயிர் போலுமெல்லிய மயிரின் கொங்கி, உள்ளேயுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொணர், விவக்கத்தக் கடிப்பும மிக்கவிசிவம் இடப்புறத்துப் பள்ளமும் பொருத் திய தாழியும் (ஆகிய) இக்குற்றங்களிலலாததாகும். எ - று (கஈ)

பருந்துயர் தறவு மெனமை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
யுருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமரு
செருத்தகு நரமபு நீங்கிக் திகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்தயாநது மிகவுமெனமைத்தனமை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தமபடி வறுமையடைநது இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலச்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போசெய்யும் நரம்புகளுமொழிநது பிரகாசித்தது ஒளிவிளங்காநிற்கும் எ - று

சகனம் - துடையின உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பெனநது பிணைக்கொண்டிருத்தலின் (கக)

பலவகைச் சுழியு ரோமம் பருகதுநீண மடிபபு மினறி
நலவரை மூன்று தாங்கி நறியலா லிலேபோல வாயநது
சொலவரை கடநக கேசிற றுலங்கிய வயிறு நாபப
ணலவரை தொழுகிற நெனன வணிரந்தா லுரோம வல்லி

(இ - ள்) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்தது நீண்டமடிப்புக் ளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வகைகளொருநதி, நல்ல ஆலிலேபோலவையநது, சொல் லத்தகக் எலையிலலாத அழகுடன விளங்கிய வயிறுநினமத்தியில, இருளானது அள வுகொண்டொழுகிறத்போல உரோமவல்லியை யணிநதுளளது எ - று.

உரோமவல்லி எனநது உரோமவரிசை வல்லி - கொடி (கங)

எனபொடு நரமபு ரோம மிவைக்கடோற றுதுமெலலென
றினபுறத் தசைநது சோகொண டிருந்தன விலாபபு நங்க
ளனபுறு மிதைய மாழா தவஞல மறுமூன றுகி
மினபடைத் தசைநது ரோமம் விரவுரு திருந்த தனதே.

(இ - ள்) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல், மெனமையாய், இனபமுறத்தசைபொருந்திய சிறப்புறநிருந்தன ஆசைபொருந்திய இதயமானது ஆமாம் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றுத் தசைப்பிடிக்கொண்டு உரோமங்களினி யிருந்தது எ - று (கசு)

புடைபரந தெழுநது நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்நது
மிடையற மிடைநது மார்பின் வியனித முற்று மாய்நது
தடையறப் பணைத்து விமமித தமமுளே யிரண்டு மொத்திட்
டிடையினை வருத்தி யண்ணுந் திருந்தன முலை எமமா.

(இ - ள்) ருசங்கன பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித தாற்போலச் ருசுகமபெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமு முழுது மராய்ந்து தடையின்றிப் பூரித்தது இறமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரங்குஞ் சமாணமாகி, இடையைத் தாங்கவொட்டாது தனபுறுத்தி அண்ணுந்திருந்தன. எ - று.

முலைக்களைச் ருசுகமென்றும் சிலீமுமென்றும் சொல்வர், அண்ணு த்தல் - மேனோக்கி யிருத்தல்.

கண்ணினை பருத்த நீட்டல கவினுதி யாழ்தல கொங்கை
நிண்ணிய திரிகை யேபோற நிகழாதடி கனதது மேலே
நண்ணுரு நோத நீங்க னலமற லொவ்வா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ண லிவையடுத தோராகு மெய்தா.

(இ - ள்) முலைகணை எரிணமெ கனத்தல் நீளுதல அழகிய முனையாழ்ந்
திருத்தல, கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே
லே பொருந்திய உருவமினாததல விலகியிருத்தல அழகிலலாதிருத்தல (ஒன்றாகொ
ன்று) ஒத்திராதிருத்தல நீணக்கத்தகக காடினயத்தை யடைதல (என்று சொல்வப்
படும) இக்குற்றங்களை அவர்களை யடுத்தவர்களுக்கும் வரமாட்டா எ - று

திரிகை - இடங்கைமேளம் இயந்திரம் - குலால் சக்கிரம் (20)

கழுத்தடி பெழுத றுழ்தல கவினற வென்பு தோற்றன
முழுதீங்கி குற்ற மினறி மொய்யழ் கெறிக்குற தோள்கள்
பழுத்தபத் திரண்டு லேயபோற பணைத்தன பெருத்த லென்பு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கூடினோ தோடகு மெய்தா

(இ - ள்) கழுத்தினது அடி கனத்தல தாழ்ந்திருத்தல அழகு கெடுமபடி
யென்புகள் தோன்றுதல (ஆகிய) நிறைந்த இக் குற்றங்களிலலாமல் நெருங்கிய அழ
கைவீசும தோள்களானவை குற்றமறத் திரட்சியுற்று மூங்கிலபோலக் கிளைத்திருந்
தன. பெருத்தலும் எழும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவாக
ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா எ - று (21)

சந்துக டசைந்து தோன்று வாயின தடவு முனகை
மைந்துறு மகரம் போன்று வாராநாம புரோமந் தோற்ற
செந்தளி ரங்கை காளிற செறிமுயல வயிறறின மெல்லென
றுசுதெழிற கவினக யாமை பூவாளை வராயின வாயந்த

(இ - ள்.) சந்துகள் தசையுற்றுத் தோன்றுதனவாயின தடவுகின்ற முன
கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும்
தோன்றுவாயின. செவ்விய தளிப்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில் நெருங்கிய
முயலின் வயிறறைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமைநளாகின்ற சக்கு
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகள் பொருந்தின எ - று.

தடவுதல - வீணவாசித்தற நெழிலினென்று (22)

செங்கயல கமலஞ் சோசொத் திகமஸ்ஸம் புரிது லாககோ
றங்கிய நுகமே வாயந்த சுகடுழ் வரைகைத் தாங்கித்
துங்கநால வருணத் துள்ளுந் துலைவிலசெல வதத ராஜே
ங்கவர் தமைமுன பூசை யாற்றிய தவத்தோர போலும்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய செவ்விதகமும்,
செங்கயலும், துலங்கோலும், பொருந்திய நுகமும், அழகு அமைந்த கக்கரமும் போ
லும் இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று, புனிதமான காற்றாலத்திலும் அழிவிலலாத செவ
வத்தித் துண்டியுலங்கா யிருப்போர் அம்மாதர்களைப் பூவத்திற பூசைசெய்தகல
தன்குடைபவர்கள் போலும். எ - று.

கயல் - மச்சரோகை. கமலம் - பதுமரோகை. சோததிதம் - ஓரணியானம்.
வலம்புரி - சுவகரோகை. சகடு - சக்கிரரோகை. மற்றவைவெளியி. (உரு)

விடைகரி பரிமா தேரட்டி வீச்சா மரையே ரேமி
வடுவில்வச் சிரமபோற கிறறு மருணின் னவரபா லானோ
நடுகதை சூலம் வேலவா னவைபொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதைபா காகும் பிட்டோர்.

(இ - ன்.) இடபம் - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீசுகின்ற சாமரை - சக்
கிரம்-குற்றமில்லாத வச்சிரம் இவற்றைப்போல இரோகைகள் பொருத்தி அரசர்களைக்
கூடி வாழ்வோர்களும், போர செய்யத்தக்க சூலம் வேல வாள முதலிய அவ்வாயுதங்
களைத் தாங்கியவர்களை யுடையவர்களாய்ப் பெருங்கொடை கொடுப்பவர்களுட அம்மா
தார்களுடைய கைகளைப் பணிந்தவர்களாவார்கள். ஏ - று. (உச)

நிரந்தரம் வரைக டமமு நெருங்குத லறவுநீங்கல்
பார்த்தெழு நரமபு வீங்கல் பதுமநே ரங்கை மாட்டு
மரத்தைசெய நரமபு ரோம மாருதல் புறங்கை மாட்டும்
வரநதரு மனனோ செங்கை வணங்கினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ன்.) (தமமைப்பணிவோர்களுவேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் அவர்க
ளுடைய சிவந்த கையைப்பணிந்தவர்களுக்கும், வரிசையுற்றுப் பலரோகைகள் தம்மில்
நெருங்கியிருத்தல் - இரோகையினி யிருத்தல் - பரவமெழுந்த நரமபுகளோன்றல்
முதலியன தாமதமாமலானோன்ற உள்ளவகையிலும், துன்புசெய்கின்ற நரமபுகளும்
உரோமமும் பொருத்தல் புறங்கையிலும், உண்டாகமாட்டா ஏ - று, (உசி)

ஒட்டகந தவளை செநநா யுரகநதேள் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுத்திடும வராகை யுறறு
முட்டிற வருநது வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற நவரு மந்தக கோதைபா கார்தா ழாதோர்.

(இ - ன்.) ஒட்டகம் தவளை செநநாய பாம்பு தேன கழுகு பூனை கழுதை நரி
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று (செய்தொழில்களில்) இடைபூத
பொருத்த வருநதுகின்றவர்களும், நெருங்கிய மூங்கில் ஈட்டி இவைபோல அங்குட்ட
முடையவர்களும் அந்தக்கண்ணியாகளது கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். ஏ - று,

கயிரவ மணிய செவ்வாய்க் கன்னிய ரங்கை நெறுழிப
பயிலபெரு விரல்கள் வென்ற பங்கய முகையை நிலச
செயிரறு முகையை வென்று சிவநதுநல் வரைகள் வாய்த்த
வுயிரிணு ஞாயிராய் நின்றோ யொழிந்தபுல் விரது மாதோர்.

(இ - ன்.) உயிர்களுக்குள்ளே யுயிராக நின்றவியாய்க் கட்டியுள்ள செவ்வாய்
புண மலம்போகச் சிவந்த ஞானையுடைய அந்தக்கண்ணியானது அந்தியகையினை
பெருவிரல்கள் தாமதமாமலானவென்றனாம். (மொருவிரல்) சிவந்த பங்கய
கருவியினைப்பெறுவதென்று சொல்லிவருவது நல்லோரென்பதென்று பொருள்.

வினாந்தழ் தெறிக்கு மனகை விரலினஞ் சிவத்த லின்னி
வளைந்திட லிடையி னீங்கன மயிரநரம் பணித னோத
லிளைத்திடு மெனமை யினறி யறவுமவல லெனந லநத்த
தனைந்தமெப வனப்பி னுரைச சாரநதவா தாழநு காணார்.

(இ - ள்) அழகுமிகுநது விளங்குநு கைவிரல்கள சிவத்தலிலலாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும நரமபும பெற்றிருத்தல் இளைத்திருத்தல் கலநத மெனமைத தன்மையினறி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றநுகள், அநத்தேக வழுகுமிகுள்ள மனகையாகளைச் சாரநதவாகளுங் காணமாட்டார்கள் ஏ - று (உஅ).

வளனுகிர கிளியின வாய்போல் வாரநதுசேந தொளிரநத சொன்ன
வொளளிறை மகளிரக கனனொ ரொளனுகிர கண்டு ளாராகும
பள்ளமாய விடலவெள வென்றை பண்பற சரச ரத்தல்
புள்ளியாய வெண்மை தோற்றல் பொற்கெனல் புணாத ரவே.

(இ - ள்) மேற்கூறிய ஔளிய ஆபரணமணிநத மாதார்களுக்கு, கூடையான நகங்கள் கிளியினவாய்ப்போல் வளைந்து செநநீர்முற்றுப் பிரகாசித்தன அவர்களுடைய ஒளியாயநத நகங்களைப் பாதத்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய விடெதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசரத்தல் புளியுடையதாய் வெண்ணிறங் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றநுகள் உண்டாகமாட்டா ஏ - று. (உக)

வெரிநதலைக கிடநத வெனபு மெனறசை மூடப் படடு
விரிநதிடற கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லாரக்குத
தெரிநதிட னரமபு ரோமஞ் சோநதுதாழந துயாநது கூனி
யிருந்திட லவரைத் தாழநத விட்டிடை யவாககு நண்ணு

(இ - ள்) நல்ல அழகமைநத அவவிளமாதார்களுக்கு முதுகிலிருநத வெனபு மெல்லியதசையான மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன (எனபு) தெரிதல், நரமபும உரோமமுஞ் சோநது தாழநதாவது உயாநதாவது கூனடைநதாவதிருத்தல் முதலிய குற்றநுகள் அம்மனகையாகளைப் பணிநத அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு முண்டாகமாட்டா. ஏ - று (நஉ).

கோணுத னரமபு தோற்றல் குருமயிர கிளைத்த னீளல்
மாணந வறந லினறி வணக்கவல் வனப்பு வாயநத
பேணுமக குலங்க ணனகிற பிறநகுபு திரண்டு பூக
நாணுந வரைகண மூன்று நண்ணிய தெழிலேசா கண்டம.

(இ - ள்) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைநத மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீருதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமிவலது வண்மையொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாயநத கழுத்தானது விருமபத்தக நான கங்குலவக ளில் விளங்கித் திரடதியாகித் கமுகமரமும் நாணமடையுமபடி மூன்றுகைகள் பொருத்தின. ஏ - று.

பிறங்குபு - செப்புள்ளும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையேசம (கக)

குறுகிய மிதறு நெடடைக் கொழுங்கனம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிர்க் கழுத்து நோரத் தொண்கள் மடிப்புக் கண்ட
பெறுமட வாரக் கெல்லாம பிரமஞா மகனி ரான
சிறுதுதன் மாதா கண்டந் தியானஞ் செய யாத தீயேரர்

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மதாதத் நெடடைக்கழுத்து - கணத்த கழுத்து -
மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொளளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து
ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதாகள் யாவரும், பிரமதேவனபெற்ற புத்திரிகளான
சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவாத்
னாவார்கள் - ஏ - று (௩௨)

இருபகுப பாதல் பள்ள மியைநகிட னரமபு ரோம
மருவுதல் குறுக னீளல வளைதலவற றுகலு மினறி
யிருவீர ளளவின வட்ட மாயத்தசைச் செழிலகொண டினபந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலார சுடிக மாகோ

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற அமமங்கையாகளது மோவாய்கள் இருபின்
வாதல் - பள்ளமபொருதல் - நரமபும மயிரும் பொருதல் - நீண்டிருத்தல் - வளைத்
திருத்தல் - இ ளாததிருத்தலாகிய குற்றங்களிலலாமல், இருவீரல்களி னளவுடையன
வாய வட்டவடிவினவாயத்தசையுறு அழகுபெற்ற இனபந்தருவனவாயிருந்தன - ஏ - று.

செருதுகிரக கடிகை போலக் திரணயுரு புடையுந கூம்பிக்
கந்தர வனாபொன் றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிறப்
வந்தினமே லதரஞ் சற்றே யுயர்நதழ் கெறிக்கு மென்ப
பைந்தொடி முனகைக் செவ்வாயப் பணிமொழிப் பாவை மாககே.

(இ - ள்) பசிய வளைமையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும்
பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையாக்குக்கு, செவ்விய
பவளத்தனுமெபோலத் திரட்சியுறு இருபுறங்களுக்கு சிறத்த அழகிய ஓரிரேகை
யுறுகக் கீழ்தலவிளங்க, மேலுத்தெறிதுயர்நத அழகைவீசாநிற்குமளறு (மேலோர்)
சொல்லுவா - ஏ - று (௩௩)

இதழிரண் டெனன நாபப் பணிரோகையாழ்ந் திருத்தல் வீங்கன்
மதராக் கருகல் வெண்மை மருவன லுதலகீழ் வாயநத்
வதரமே விதழு ரோம மணிந்தகன றிடலு மெய்தா
பதமரு ளீணிய மாதா பவளவாய தெரிசித் தோராககே.

(இ - ள்) இதழ்கள இரண்டெனறு (கண்டோர்) சொல்லுமபடிக்கவே இரே
கைப்படுத்திருத்தல் - பருத்தல் - மதாப்பொழியக் கருத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் -
தெர்நருதல் - கீழேபொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்க்கள் விதயப்பெற்று
அகலமாந்லும், நற்பதவியைத் கொடுக்கும் அமமங்கையர்களது பவளமேயேனற இதழ்
விதயத் தரிசித்தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா. - ஏ - று. (௩௪)

இவ்வுதவெண் முத்த முல்லை முன்கையினென் னுன்கு வெணயித்
திரங்கிவன் தொழங்க மொத்த செய்கிக் கண்ணி கைக்கவ

புரந்தராயர் தகனறு நீண்டு டுகமையாய்ப் பொனமை யாகிக்
கரிந்துதன் புறுத்து முரல கண்டவா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அமங்கலையாகளுக்கு மயி
லிறகின் அடியும் வெள்ளியமுததும் முலையுடையமேபால் வெண்மைநிறமாய்க்கத்
முப்பதிரண்டு பற்களும், திருத்தமாகிய இரண்டுவரிசைகளு மொத்திருநதன. விசரல
மாகி உயாநது விலகி நெடுகிப் பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிநது (இவ்வகைய
குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பற்கள் (அமங்கலையா பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும்
உண்டாகமாட்டா எ - று (௩௬)

திண்ணிய கற்புச் சான்ற சித்திபுத் திகடஞா செயல
வண்ணமாய மென்மை யாகி வயங்கன மணிநா வனமை
மீவண்ணிறவ சருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வனனோ செநநா நாடினோ தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) வய்யமைநத கர்பினனமை மிச்ச அநதச் சித்தி புத்திகளுக்குச்
செந்நிறமாகியும் மென்மைத் தனமையாகியும் அழகியநாக்கள் விளங்கின கழனத
தனமை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற
தங்களைப் பொருந்திய நாக்கள் அமங்கலையாகனது செந்நிறமைநத நாக்களை நீனைத்
தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா எ - று. (௩௭)

இழுதென மென்மை யெய்தி யிங்குலி கதகிற சோநத
செழுமிய வுண்ணு வந்தத் தேவியாக் கமைநத வெண்மை
யொழுதுதல் கருமை வனமை யோங்குத லுற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வனனோ மருங்குளா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) இழுதுபோல மென்மைத் தன்மையுற்று இங்குலிகதைப்போலப்
பொருந்திய செழுமைதங்கிய உண்ணுகள் அமங்கலையாகளுக்குப் பொருந்தின.
வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவனமைகள் பெறுதல் உயாதல்பொருத்தல் முதலிய
குற்றம் பொருந்திய உண்ணுகள் அமங்கலையாகனது சம்பத்தி விருப்பவாகளுக்கு
உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது - நீண்மை.

(௩௮)

கண்ணினை யிடுகல செல்லா சவுட்டுனை நாத்தல செல்லா
வண்ணவெண் பறக டோற்ற வறிதனறி நகையி காது
புண்ணிய நிலத்தி னுனகு பொருள்களு மெழுந்த புப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நகைதமார நகைக்குங் காலில்.

(இ - ள்.) அம்மாதாகள் சிரிக்குங்காலையில் இருவழிகளுளு சிறகாமலும்,
நகண்ணுகளுக்கு கருங்காமலும் அழகிய வெள்ளியப்பர்கள் வெளியே தெரியாமலும்
சிரிப்புண்டாவதன்றிப் பெருங்கையுண்டாகாத புண்ணியகரமாகிய கால்வகை
நகள்ளினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி
நண்ணியொக்கும். எ - று. (௩௯)

கிண்கிண்துத் திரண்டு பாறுந் தொருபுடரு எற்றே யெங்கு
வனங்கொடி நாகி யெள்ளின் மூலப்பொரு மாத ரார்க்கு

வளைதலே கருமை செமமை துனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யுடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ன்) அம்மங்கையர்களுககு, தவாரங்கள் சிறுக இருபுறங்களிலும் நெருங்
கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளாகின்ற கொடிபோன்ற நாகியான தள்ளின் மலரை
யொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செமமை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும்
பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுறறங்களை (அவர்க
ளைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா எ - று (௪௦)

மெல்லென விரகான முககால வியப்புறத் துமம் லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற றுமமல கண்டிலேன கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன மாறிருற வினறி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசைந தமைந்த மாதோ ,

(இ - ன்) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையும் களிப்பெய்
தத்தம்மலன்றி, கல்லென்று [உரத்திப்] பலமுறை (அவர்கள்) துமமல கண்டிலன்.
கண்ணதின் அழகானது உறுகியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல்
(முதலிய தோடங்கன) இல்லாது, கண்ணாடியையனறி (பயிற்றொன்றையும்) நிகரா
காது வட்டவடிவமாய்த் தசையுற்றுப் பொருந்தின எ - று (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச சிறந்திடைக கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வேடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர கறுப்ப வாய்ந்த
வளியெலா முருகுகொண டனன வணங்கனாக கினைமகன் மாதோ.

(இ - ன்) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரத்தவிசாலமான விழிகளின்
தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச சிறப்புறறும், நடுவேகறுத்தும், வெள்
ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுறறும் விளங்கினவென்று சொல்வார்
கள். கிருபைமுழுவதும் வடிவெடுத்த வநதாற்போன்ற அம்மாதர்க்கு இமைகள்
நடுவேசந்துகளபொருந்துதலிலலாது மெல்லிய உரோமங்கன கருமையுறப் பொருந்தி
யுள்ளன எ - று (௪௨)

முதிசுவைத் தேனின வண்ண மொய்ததக ணுன்க ணுத்து
வதிதரு கண்க ணுற்று வரம்பிலா நிதிபெற றேறும்
பெர்திதரு காமச செவவிப் புந்திய ராகின் றேறும்
விதிதரு கன்னி மாரதம் விழியருள வழங்கப் பெற்றேர்.

(இ - ன்) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பகவின்
கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையிலாத செல்வத்தையடை
ந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விருமபத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களு
கும், பிரமணபெற்ற அக்கண்ணிக்கைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்க ளு
மாவர்கள். எ - று. (௪௩)

“கறையடி மேட மேதிக கண்பொரு கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோகரு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பாவை மாறுகண புருவின வண்ண
முறுநய னகை ளன்னோ ஞ்ரினாற நவாககு மிலலை,

(இ - ள்) யானை ஆடு எருமை இவற்றினகண்போன்ற கண்களும், வட்டமா
கிய கண்களும் உயாந்துள்ள கண்களும் (கட்பாலை) பிறழும்படி காணுங் கண்களும்
குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பாவையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்
களும் புருவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அமமங்கையர்வசிக்
கும் நகரத்திலுள்ளவாக்கு மிலலையாகும் எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோன்ற அடியையுடைய யானை (சச)

வாரிமை யிரண்டு மாரகத மயிரிடை நீங்கி நிறநல
சீரிய பொனமை யெய்த மிண்ணிதிற பருத்தல சால
நேரிய தாத லினை நிகழ்தரா ிரம் னீன்ற
வேரியங் கூடதன மாதா விழியிமை நோக்கு வோர்க்கே

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூடதையுடைய
அவ்விருமங்கையா கண்ணிமைகளைக் கண்டவாக்குந்ரு, நெடிய இமைகளினாலும்
பொருந்திய மயிரகன நடுவே விலகிநிறநலம் சிறந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத்
தடித்தலும் மிகவும்இளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா எ - று

ஒணமணிப புருவ மொன்றோ டொன்றுறு தடுவிற போன்று
தணம்பிரப பருத்த னீட நமனிய நிறத்த தாதல
வண்மையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யகற்சி னனது
பெணமையிற சிறந்த வரதப பெதுமபைபாம பருவத தார்க்கே

(இ - ள்) பெண்டனமையின் மேம்பட்ட அந்தப் பெதுமபைப்பருவமாகிய
மாதாளுக்கு, ஒளிவாயுந் அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல்,
போபுரியும் விலையெய்தது, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிரகன பருத்தலும் நீளுதலும்
பொன்னிறமாதலும் வணமையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிறநலம்
பொருந்தமாட்டா எ - று

பெதுமபை - பெணகட்குரியதோ பருவம் அது எழுவகை பேதை பெ
தும்பை மங்கை மடநதை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணென்பபடும அவற்றுள்
எட்டுவெய்தமுதல் பதினெருவெய்தவனாயிற பெதுமபை (சக)

வள்ளையின் வாரகது தாழநது மடநசுழி நலதது முன்னாத
தள்ளிய வழை மனனா தடஞ்செவி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்தமேல வளைந்த யாகது
நள்ளிய காதி னோர நங்கையாப் பணியா தோரே.

(இ - ள்) தேவாயிர்தம்போன்ற அமமங்கையாகனது விசாலமான செவி
கள் வண்ணக்கொடிபோல நெகிழ்ததாழநது மடலுற்று நனமைபெற்று முன்னாற் தன்
ளியான முரிதல்லலாது இழிததுக் கூறத்தக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளை
வுற்று உயாச்சிகொண்டு நட்புகொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அமமங்கையர்
களை வுணங்காதவர்கள். எ - று (சள)

முயிர லகலம் வாயநது முழுமதி யிடைப்போழ்ந் கொப்ப
மேலிய வடிவ மாகி யிளிராநரம் புரோம நீதத

தூவியன னத்தை யொத்தோ சுடாறுதல சவுத்தி கம்போ
பாவிய விரேகை நெற்றிப பாவைய ரவரைத் தாழ்த்தோர்.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசித்த
ன்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுறப் பூரணசந்திரனை நடுவில் பின்ந்தாற்
போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும உரோமமுமொழித்
தன; சுவத்திகசைதப்போல இரேகைப்பொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்
மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள் எ - று.

தூவி - மயிர் இது அன்னத்தூவி மயிற்றுவி யெனபன வழக்கு. அன்னத்
தையொத்தோரென வுலமித்தது அவர் நடையைக்குறித்த உலமென்க (சஅ)

மதியென வொளிராது சேத மருவிவான கங்கை பூத்த
பொதியிழ புதிய கஞ்சம போனமென மலாநக மாதா
சதிருமிழ் முகஞ்சி மரத விரேகைகள் கவின்று வாராது
துதிசெய வொளிராத வெனப் தொழுகவா தாழு முய்ய.

(இ - ள்) அம்மங்கையாகனது கிரணங்களைச்சிந்தம் முகங்கள் பூரணசந்திரன்
போலப் பிரகாசித்து, குளிராசெய்து, சிறந்த கங்காசலத்திற் புடயித்த முறுக்கலிழ்
ந்த புதிய செந்நாமரைபோலுமென்று செல்லுமபடி மலாநகன வணங்கினவர்கள்
கடைத்தேறும்படி சேமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெகித துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்
தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று (சக)

கடடழ கெழிகும வேதன கன்னியா தமைச்சார்ந் தோர்கு
மொடடுசி மரத ரேகை யொருததனமத திகநோ சென்னி
முடடற வுயாந்து வடட மாயெழின் மொயகருந் தேசு
விடடற வீங்க னீளல விரிதலன் னையெய தாலே

(இ - ள்) பிரமதேவன பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அகன்னியர்களை யணு
கினவர்களுக்கும் சேமந்தரேகையுற்று, யானையின் மதக்கத்தை யணிய சிரமும் தடை
யற வுயாந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல்
பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா. * எ - று (இ0)

வண்டினர் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு னூற்றா லென்னக்
கொண்டலகண படுததா லென்னக் கூந்தலங் கழுகாரந் தென்னக்
கண்டவா வியப்ப வாராது கம்ழ்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுந்
றுண்டொரு சுறுப்பு மிககென றுறாகொடா விணாமென் கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள்
வண்டெட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும் மையினாலெழுதினாற்போலவும், மேசுந்
தையுயர்ந்ததாய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கழுகுபொருத்தினாற்போலவும், பூந்
ந்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைமொண்டு கருந்தி
யுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாயி யகறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லப்படு
கின்ற (ஆயிரந்தன்) எ - று. (இ0)

இடையிடை வெவ்விட டோற்ற விறப்புவுங் குறுகு னீளத்
தடைபினர் திருத்தல் செம்மை காஞ்சுண்டிறந்த வாத

வண்புலவர் வுலநல் வன்மை யனுசுதல் குழைத லின்மை
சண்டப்பட லீனைப் கூந்தல் சார்ந்தவா தமக்குஞ் சாரா

(இ - ள்.) இடையிடையே சரதுகள் காணுதல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாதுவல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக் குப்படுதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூடாதல்கள் (அமமங்கையாகளை) அடைந்தவர் கட்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (இஉ)

சுடர்நுதற் புருவ நாப்பண னோட ததி னுதிரிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுபபெற் றேருங் விழுக்கக் விடப்பாற் புள்ளி
வடிவின் தாகிச சேந்த மறுவினா தாமுஞ் செம்பொற்
குடனிகர வலப்பாற் கொங்கை யமமறுக கூடி னேரும

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியும், புருவவத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருங்கிய நீக்குந்லற்ற் மறுபபெற்றவர்களும், இடப்பறுத்திவ மேனமை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச சிவந்த மறுவினையுடையவர்களும், செம்பொன்னாகிய குடம்போன்ற வலப்பற்கொங்கையல் அழகிய மறுபபெற்றவர்களும் எ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருநெடா (இரு)

கடிப்புறத் தலாமென கையிற் கழுந்திலஞ் செவியிற் காமர்
கொடிந்நினின் மறுபபெற் றேருங் குவவுவா னுதலி னீனது
வடித்தமுத தலைய சூல வளையுற் பபெற்றோ தாமுந்
தடக்கைமார் புந்தி தனன்றி சராவலஞ் சுழியி லேரும

(இ - ள்.) கடித்தத்தின் புறத்திலும், மலாபோன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்க ளும், பெருமைபொருங்கிய ஒளியி முகத்தில அழகுற் கடித்த முத்தலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மா பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும் எ - று (இச)

வலஞ்சுழி முதுகி னென்று வலம்படக் கிடக்கின றேரும
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெலரிதலை வதிகுன் றேரும
வலஞ்சுழி யகன்ற வலகு லடிப்புற் மருவி னேரு
நலஞ்செறி பாண்டில போலு நஞ்சுழி யாங்குற் றேரும

(இ - ள்.) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவா ளளும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பரந்த அலகுவினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், அவ்வலகுல்லே நன்னமயிதத் தத்தரம்போலும் நலவ சுழியை யுடையவர்களும். எ - று. (இஊ)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வெண்ணொடடி யோரு மேனைச்
சுருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றேரு
மருமலர்ம் பொருட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளாகக் னுற்ற்
விருவந்தம் பரதப் யோது பிறைஞ்சுழின் னருளபெற் றேரோ.

(இ - ள்.) நாகியில ஓர் சுழியைப்பெற்ற மககையர்களும் ஏனைய நீளைக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலாக்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அவவிறுமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூரவத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களாவாகன. ஏ - று. (இக)

‘கருநிற மறுவார மூககி னுதியுறக கலந்தது னோருங்
கருதுமெட கொசுகே போலும் வடுப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வலகு லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கின ரோரு
மொருசுழி கடிதொட டலகு லளவுமுற ரெனிகின ரோரும்.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூககின் முனையிற் பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருத்தக்க எள்ளைப்போலும் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறங்கானமுற்ற பரந்த அலகுலவையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியா னது கடிமுதல் அலகுலவையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் ஏ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்
கொசுகு - மசகம்

(இஎ)

கடிமுதல் வயிறறின காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிறறின காறு மிருசுழி கதுவி னோரும்
வடிபொரு குவளைக் கணணின் மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண னுதனமேற் சரல் நிகழவலகு சுழியி னோரும்.

(இ - ள்.) கடிமுதல் வயிறறினெலையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிறறினெலையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூமைவாய்ந்து போபுரியுங் குவளைமலாபோன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒளவிய நெற்றியின்பேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவா களும் ஏ - று.

(இச)

சுழிவல் மிடமாய்க் கூந்த லுவளபிடாக் கதுவி னோரு
மழகிய வராயி னுப்ப ணளளெழிற செவிகண மீதிற
குழலவளாச சியினுச சிககட கூடிய சுழியி னோரும்
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிககின ரோரும்.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வல்மிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநடுவிலேயும் அளளிக்கொள்ளத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளின்பேரிலேயும், கூந்தல் வளான்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நீத்திசைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பங்க ளைக்கறிககின்றவர்களும் ஏ - று. (இக)

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன் பிறவும் பெற்றுக்
கலக்களு ருறுத் லாதிசு கரிசினிப் பெற்றோ ரொல்லா
நலக்குநாண் மலரின மேலோ னைறவப் பேராய்த் தோன்றி
யலக்கணவை யகத்தி னீக்கு மநநலரா வடிவு காணா.

(இ - ள்.) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்றும் விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருத்தத்தக்க துன்பமடைந்தல் முதலியகுற்றங்களை யுடைய

தவாகன் யாவரும் கன்மைபுரியும் அனறலாந்த தாமரைமலரினமேற் பொருந்திய பிரம
தேவனுடைய கலல தவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிற்குத் துன்பத்தை விலக்கும் அங்
வீருமவகையாகளது வடிவத்தைக் காணாதவர்களாவார்கள். எ - ன (௧௦)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பினை பத்தைக் கூற்றோ
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச சொற்றாறு
கனகனே நிகரின மாத ராரொழி லியற்பிற நென்றே
கினதுமுன னுடைத்தே னுள்ள வாரெவா நிகழ்த்த வல்லார

(இ - ன்) மனவாகருக் காயங்கடத்தீதப்பட்ட எல்லையிலலாத சுகத்தைக்கற்
றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுற்ச சொன்னாற்போல,
ஒப்பிலலாத அமமங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு)
கூற்றினேன் கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவாதா மெடுத்தசுசொல்லல்லவா?
(ஒருவருமில்) எ - று (௧௧)

வேறு

என்று வீணைகையேந்திய நாரதன்
மன்ற லோகியா வணமையு நாதகலா
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ணலகிணை
கொன்றை வேலிக் குழகன் குமாரனே.

(இ - ன்) என்று (இவ்வகையாக) வீணையகையிலேந்திய நாரதமுனிவன்
வாசமபொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து) சசொல்ல
வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிபெருமானாரது புத்திர
ராகிய விநாயக்கடவுள் நனாருக்க கேட்டுக்களித்தது திருவருள்செய்தனா எ - று

நாரதாவீணையை மகதி யெனப்படும

(௧௨)

ஐயன மெய்யுள் கொண்டடி தாழ்ந்தபையக
கையில வீணை கதுவிய மாதவ
னை யு னுண்ணிடை நங்கைய ரினபுற
வைய முய்ய மகித்திஃ தோதினா

(இ - ன்) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவருடைய நாரதமுனி
வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடி
யைப்பணிந்து சென்று, இலாககின்ற துட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி
தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்களை கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்திலு),
இதனைக்கூறினா எ - று (௧௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவநது பணிந்தன
னின்று நங்கு வனப்பு நிகழ்த்தினேன்.

(இ - ன்) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முத்திராத
தன்னங்கையுடைய மங்கையாகளே! விநாயக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய.

மெல்லிய திருவடிபுப்பொருந்திய அன்புடன் களித்த வணக்கி (அக்ரூஷ்) நின்று
உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுகாததேன் ஏ - று. (௧௬)

விதுவ ணிரத விராயக மெமபிரான்
புதும நோமுகப பாவையிர துங்களை
வதுனை யாற்ற மதித்திருக கென்றன
விதுவி கழ்ந்த படியென மியம்பினான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலாபோன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை
(சிராமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத் திருமணஞ்
செய்யும்படி திருவுள்ளவகொண்டிருக்கின்றனா இது நடந்ததாகத்தியென்று (அவாக
ளுடன்) கூறினான் ஏ - று

பாவை - பதுமை இது உன்மவாகுபெயர்

(௧௭)

வேறு

இன்னமு னித,கலைவ நேற்புறவி யம்பக
கன்னிபரு மனறல்புரி கா,தலினி ருத்தா
நன்னாவரை வாலவரை நாயகமை ருங்கு
மன னுவது செய்திடம் தித்தனென முந்தின.

(இ - ள்.) முனிவாதலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூற,
(சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும் (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் விருப
போடிருந்தாராக (விபாசமுனிகளை) யான அவர்களை நல்ல மணவீனையால் ஐங்
கரக்கடவுளபற்ற பொருந்ததவசெய்ய யோசித்தெழுந்தேன் ஏ - று. (௧௮)

முககணமுக மைரதுடைய முன்னவனை மூவாத
தககனமக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோ
தொக்கனாதொ மூங்கயிலை துன்னினன் னளக்கட
புக்கடிவ ணங்குப்பு கழ்ந்தினிது நின்றேன

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்கள் பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்
கடவுளும், அழியாத தககனசெய்த யந்ததை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெரு
மானை, சேவாகளகூடிப் பணிகிற திருக்கலையையடைந்து சபையினுட்சென்று
(அவருடைய) திருவடியைப் பணிசது தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகின்றேன். ஏ - று.

தொக்கனா துன்னினன் என்ற வீணமுற்றுகள் வீணையச்சப்பொருளில்
நின்றன. வணங்குபு - செய்யு எனவும் வாய்பாட்டிற்குந்தகால் வீணையுச்சம். (௧௯)

வந்தவர வெனகொடென்று மங்கையுமை பங்கர்
கெந்தைநின் தின்னருளி நெங்கையு யிர்தேதாற்
கத்திராயு நாணுமெழின் மங்கைபரை கீதற்
கந்தணநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன.

(இ - ள்.) நீ வந்தவருகையாதெனவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெரு
மானுக்கு, எந்தையே! அந்தணரே! தேவர்களுடைய திருவருளால், எங்களைத் தத்
தருளியுக் கொண்டெருமானுக்கு இத்திராயும் நாண்மடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

இத்தேவிகளை மணஞ்செய்துவிக்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யுணர்த்தக்கொண்டு
புதினேன். ஏ - டு.

இந்திரா - தேவீ.

(௧௮)

திங்கண்முடி வேய்க்தசிவ ஞாகருணை காநது
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
பைங்கரன யக்குமருண மனறலனை வோராகரு
மங்கலம் தாமதுவ யக்குகடி தெனறாள்

(இ - ள்) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை
பிரிந்து உமாத்தேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாத்தேவியார் என்னைப்பார்த்து,
3ந்து கரங்களை யுடைய கணேசனுக்கு விருப்பமுண்டாக்குக திருமணம் எல்லோருக்கு
வங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) வினாவிறசெய்க வென்றனர் என்று

சூரவரீசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைப் தெகெதிராவ னாகியபடி கேணமுன
பரவவிரு சத்திசுளப னிதகனையன றேயவ
விரவுமல ரோதியுரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள்) சூரவாஹ சமமகித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் பாணமுக
விநாயகக்கடவுளைச் சமீபித்து எகிப்பணிந்து, சகாமிகளை! முன்னேயான துதிசெய்ய
இருசக்திகளை யுதவினீரனறோ? அம்மலர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி
புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருளவீராகவெனக் கூறினேன். ஏ - டு

சூரவா - தாயதந்தையா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது
பெறத்தவன். (௧9)

கினனுருவில் யாதுரிகழ கினறத்து வனபி
மன்னுலகில வேறுநிக முாமரபி னாலக
கன்னியரை நீவதுவை காணினல் தினபந
துன்னுதுலு றுதுலக மென்றிதுவுஞ் சொன்னேன்

(இ - ள்) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது
பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நீசுழாத மரபுவழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத்
தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா
மென்று இதனை யு முணர்த்தேன் ஏ - டு (௨௦)

நீடுலக மாண்களொடு பெண்கணியை வொத்துக
கூடினது வென்றொழினமை கோதறவ ளாததுப
பீடுதர லாலவரைவு பேணுதலபு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநனி லுறறேன்.

(இ - ள்) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆணைமக்களோடு பெண்மக்கள் மண
மிணைத்துள்ளோர்நால், அச்செயல் என படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி
கண்மைபுத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதுவதற் அடியேனை யாண்டருள
வேண்டுகின்றேன் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். ஏ - டு. (௨௧)

வேறு

அட்டமூர்த்தியதற்கிசைவுற்றுநீ
பெட்டமனறல்பிறகுமுயற்சிசெ
யிட்டமாகியயாவாகளோடுநாளு
சட்டவெயதுதூதாழ்க்கலையேகென்றன

(இ - ள்) எண்வகைமூர்த்தங்கள்விளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டு
கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விருமபதக்கத் திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சி
யைச் செய்வாயாக நாம் இஷ்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம் காலந
தாழ்க்காது செலகவென்றனா எ - று

அட்டமூர்த்தியென்றதை, திருவாசகம் “நீலகிரி நெருப்புயிரி நீளவீசம்பு
நிளப்பகலோன, புலனாய் மைந்தனோ டெணவகையாப புணாந்து நின்றான், உலகே
மேனத்திசை பததெனத்தா நெருவனுமே, யலவாகி நின்றவா தோனோக்க மா
டாமோ” என்பதனுலாக (எக)

கருணைநாயகன் கண்ணொரு கொண்டுபோய்த
திருவினாயகன் சேவடி, தாமுருதுநான்
மருவின்வாரகுழ லாராமன் மோதிப்பின்
பொருவில சத்தியலோகம் புருந்தனென

(இ - ள்) நான் கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசபெருமான சடாட்சம் பெற்
றுச சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம்
பொருந்திய நீண்டநல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப்
பிறகு ஒப்பிலவாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன் எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடிக்கொள வேந்தரைப்
புனிதவிண் ணவாகலோப புலவா மன்னனைக்
கனிமொழி யவரோடுங் கடுக வாமபின்ன
மினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுபத்தனென.

(இ - ள்) சபத விருடியனாயும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான
தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இங்கிரேனையும், தத்தம் மனைவிமாரகளோடும் வினாந்து
வாருங்கொன்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்களைபால்)
அடைய (துதுவரை)ச் செலுத்தினென எ - று

முனிவர ரெழுவர்—அதிகிரி ஆங்கிரேசன் கௌதமன் சமத்தக்கிரி பரத்துவா
சன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்பவ்வா அனறியும், அகத்தியன் ஆங்கிரேசன்
கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மாககண்டன் வசிட்டனென்பதும் கிழக்கு. (எடு)

மாதவ வசிட்டன்முன மாதவத்தருளு
சேகரன் முதலிய தேவா கூட்டமும
பாதலத் தவரும்பார்த திவரும் யாவருங்
காதலி மாரோடுங் களித்து நண்ணினா.

(இ - ள்) (பிரமன் செலுத்திய 'சித்திபுத்திசுளின் திருமணத் திருமுறை கண்டு) பெருந்தவமுடைய விசிட்டன முதலாகிய சிந்தை தலசினும், திருமால் முத லாகிய தேவாகூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மறநெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புறறு நெதார்கள எ - று.

சேதரன் - சீதேவியை மாபிலணிந்தவன், திருமால் (எக)

நிதிமணிசு தருககளு நீடு தேனுவுந
கதிமணி யிழைகளுந கருத்தின வேட்டவு
முதிசுவை யுணடியு முனனி னாரொழி
பதியினா கைக்கொளப பணிபபச செய்தனென்.

(இ - ள்) நிதிகளும் மணிகளும் தருககளும் பெருமை மிக்க காமதேனுவுந (ஆகியவிலை) பிரகாசமுடைய மணிகளிறைத்தபணிகளும், மனதில் வீருமபியனவும், சுவை முதிர்நலவுணவும், (ஆகியவிலை) நெருங்கினவர்களுடன் அநகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன் எ - று

நிதி—சுவகநிதி பதும்நிதியென, பிரண்டு இவை முறையே சுவகரூபமும் பதும்ரூபம் முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குநதோறும் குறை யாதுகொடுக்கு மியலபின்

மணி—சுந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருககள்—தற்பகம் - ஆரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென பன் இவை வீருமபியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்

தேனு—பசு. (எஎ)

நசசிய மயனறிநு நகரநு கோடனை
யிசசையி னியறறின னிபறறு மனறலுக்
கசசெழு மண்டப மகத்தி னாகினுன்
விசசுவ கனமென னுரைக்கு மேதையோன்.

(இ - ள்) (யாவரும்) வீருமபிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் வீரப் பினப்படி அழகுசெய்தனை் செய்யத்தக்க திருமணத்திற்காகிய அநதச செழிய மண்ட பத்தை விசசுவகன்மென னு சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நீரு பித்தனன் எ - று

மயன் - அசுரகமியமென னுறும், விசுவகன்மன-தேவகமியமென னுஞ்சொல் லப்படுவர். இவர்களே சிற்பநூல் வல்லவர்களாம் (எஅ)

வனபபினை முழுவதும் வடித்து நான் முகன்
மனபபெரு முபறசியின் வகுத்த மாநகாக
கனபபெரு மயனகடி மணத்துக் காககிய
வினப்படு மெழிலெவ ரியமப வல்லவா

(இ - ள்) நான்கு திருமுறைகளையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும் வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினுந் சிறுட்டிச் செய்த சிந்தை அநகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனெனவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியா கிய அழகை எவா தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவா? எ - று. (எக)

முத்தின ரோணப் பத்திபு முதிர்குலை வாழைக்
கோததும் பூகமுங் குளிர்மணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குலே திகையின்
வைத்த பூரண சும்பமும வயின்வயின் விளங்கும்.

(இ - ள்.) முததாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலையையுடைய வாழைமரக்கூட்டங்களும், சமுகமரங்களையு ருளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துப்பந்தர்களும், துவசங்களும், சுவர்த்தலத்தெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையினபேரிலமாததிய பூரணசும்பங்களும் இடங்கடோறும் விளங்கின ஏ - று

பூரணசும்பம் - நிறைகுடம்

வடாது மால்வரை மருட்டிய மாற்றுயா பொன்னா
றடாத பேரொளி மணிகளாற சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரொழி னோக்கவின காவல் னளவிற
படாத வாள்விறி படைத்திலே நெனப்பரி வழந்தான

(இ - ள்.) பெரிய வடமூலையாகிய மேருமூலையை மயங்கச்செய்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளியாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்ப்பட்ட அச்சிற்றந்த நகரத்தின் நீங்காத பேரழகைப் பார்க்கும்படி எண்ணிக்கையிலடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவநகருக்கிறைவனான இரத்திரன் துன்பமிருந்தான் ஏ - று

இரத்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங் கண்டுமுடியாமையின் “அளவிற்படாத வாளவிறி படைத்திலே நெனப்பரி வுற்றான்” என்றா

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற பல மூல்களிருப்பினும் அது பொன்மூலையாதலாலும் சிவபிரானுக்கு வில்லானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அந்நேசசுமத்தலாலுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழக்கு (அக)

இரத்திராதிபா வேறொரு துறக்கமெய் தினாபோ
லநதி லோகையி லமுரத்தின ரந்தக ரவரு
மெந்தை யாகாடிசு கியற்றுபுத தெழிலவளா களிப்பான
முநது நோக்குறா வுயாகதி முற்றினு ரணியா.

(இ - ள்.) இரத்திரன் முதலிய இமையவாகன் வேறொரு சுவர்க்கலோகமடைந்தவர்களைப்போல, அவ்விடத்திற் சரதோட (சாகர) த்தில மூழ்கினார்கள. அந்தகரவாசிகளும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய அவலகாரத்தினுற் பெருகிய களிப்பால், முற்பட்டுக்காணாத உயர்ந்த பதவியை யடைந்தவர்களை யொத்தார்கள் ஏ - று.

அந்தில - அவ்விடம், அசை. “அந்திலாங்க கைசநிலை யீடப்பெய்நு னாகும்” - என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில் = புதுமை - எழில்.

(அஉ)

ஆதி ரட்டிய கோடியென் னாழமம் புலியுங்
கூறு தெத்திரன் முழுவதுங் கூடாந் நகரம்.

ஊறு பெற்றவந் நாளினும் யிவ்வுக்குந் உததால்
வேறு படடிப் தவையெலா மொருவகிய வினாவால்.

(இ - ள்.) பணிருகோடி ரூரியாகளும், சந்திரர்களும் செல்லுவின்றி நகடித்
திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், ஆந்நகர
மானது விளங்குகின்ற காலத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைத்திலலை (ஏனெனில்)
அந்நகராவும் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால் ஏ - று (அக)

காம தேனுவி னுணடியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற
ருமெ லாமுரு வெந்தலிற் றமமுள லே யிலலை
நாம மாதிரிம வேறுபாடுகணவிற றுவன

(இ - ள்.) காமதேனுவினா கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி
னா கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த
மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருந்தலால்
தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள மாதிரிமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா
நின்றன. ஏ - று (அக)

பாரி சாதமந் தாரங்குற பகம்பகந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென யிலையெலாந் ததைநத்
வேரி தாழ்பொழில் விமயிதம பற்பல வினையப்
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி வைவயி னகலார

(இ - ன்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய
சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சத்தருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலை
கள் எண்ணிறந்த விமயிதங்களை புணடுசெய்ய, (ஆங்கடைந்தன) எவ்வேளும் அவ்
விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகி பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் ஏ - று. (அக)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாதிகள் விச
வேட்டை திர்தர வேறயின மகளிரு மிலகுஞ்
சேசுடு மாமுடி மைந்தருந் திசுமுவினை யாட்டுக
கோட்டி மேயினா குருஉமலரப் பொதுமபரு நகரும்

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலி
யன விசதலால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த
பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்
களும், நிறம்மைந்த மலர்க்கோயுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற
விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினாகன ஏ - று.

ஏட்டை - ஆசை ஆறு - கடைகுறைந்த ஆனன நின்றது (அக).
வாச மெனவுள லாடியு மலாந்தழும் பொழிவி
னாச லம்மினை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட
காச லம்பிய முலையினா சிலருளவ களித்தார.

(இ - ள்.) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்வினையாடல் செய்தும், விசதித் மலர்ச்
சோலையில், வாசல் அம்மினை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிருந்த கணவரிடத்திலமனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அகைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மனங்கனித்தாகங். ஏ - று.

ஊசீல - ஊஞ்சல அம்மனை இஃகிககாலத்தது ஏழங்காடெனப்படும் கந்து
கம - பந்து காசு - நவமணிகள் அலலது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (அஎ)

‘கிள்ளை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைக் கீழ்ந்துங்
கிள்ளை மெனசொலைப் பூவையின கிளவியாற கீழ்ந்து
நளஞ் மெனபிடி யாடலை யன்னத்தா னலிநதுங்
களஞ்ணை கோதைபா தமமுளே சிலருளங் களித்தாரா

(இ - ன்) கிளிகளின மெலவிய சொற்களால் நாகணவாயப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின மெலவிய சொற்களை நாகணவாயப்பறவைகளின சொற்களாற கீழ்ப்படச்செய்தும், வீருமபத்தக மெலவிய பெணயானியின் நட்டையை அன்னப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேனபொருந்திய அளகத்தை யுடைய மங்கையாகளிலே சிலா மனமுநவதாரகன் ஏ - று (அடி)

களிகெய வேழத்தின வென்றியுங் கவனவாம பரியின
விளிகில வென்றியு மேழகஞ் சிவலகவு தாரி
பொளிற் குட்டிடை வாரணம் போரிடையுறுத்த
வெளியில வென்றியும் வேந்தருட் சிலாகொடு வியந்தாரா.

(இ - ன்) மக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நட்டையுடன் தாவிச்செல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல - கவு தாரி - பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்கோழி ஆகிய விவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்றுத்தன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மன்னவருட் சிலா மனங்களித்தாரகன் ஏ - று

கவனம் - குதினாநடை

சிவலஎனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும் ஈண்டு அங்விண்ணையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்கொண்டுகொள்க (அக)

சுருதியாதிக் கெளற வுணாரதுருழ வினையை
பொருவு மாதவ லசிட்டரா திபருறு வாரக
டரும் வாதமு மருத்தவா தமுருத்து காமப
பொருளின வாதமு முத்திவா தமுமபுகன் றிருந்தாரா.

(இ - ன்) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்கொழியக்கற்று, தமமைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோரை நருமவாதமும் அருத்தவாதமும் தருதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதமான வாதமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாரகன். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிட்டராதியோர் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றி ஒருவரோடொருவா வாதித்துக்கொண் டிருந்தார்களென்றா, (கஃ)

சனக ராதியாம் யேககியா தத்துவன் மொழிந்ந
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லுன்னாற

புனித மாகிய பூரணப் பொருளிய லுயிர்சசோ
நனிவி ராவுபா சத்திய னின்னந்ந ரிருந்தார.

(இ - ள்) சுகாமுதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொருபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் வசத்தினற் பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியல்பும், உயிர்களின் சோததியும், மிருதியாகக் கலாத பாசத்தினியல்பும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி உயிர் - பசு பாசத்தினியல் - பாச வியறகை, எனவேதிரிபதாராததங்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணையெய்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதாம். (கூக)

செதி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்தாக ட மமு
ளொத்தி டாகளை வணக்கின ருவந்தன ரிருந்தார
சுத்த வானவ ரின கதவா தமமொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தேர் றறு தருக்கின ரிருந்தார

(இ - ள்) சித்தங்கள் எணவகைச்சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தமமினத்தாருடன்கூடித் தங்கடங்கா பராகிரமங்களை (ஒருவாக்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிருந்திருந்தார்கள் எ - று

தமமுளொத்திடாரெனது தங்கள் பகததவராகாத், மாறுபட்டவர்களை,

வணக்கினா - உவந்தனா என்பன முற்றெச்சங்கள் கருக்கினா என்பதும் முற்றெச்சம் “வினமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே” எனந்து குத்திரம் (கூஉ)

பதம் மாந்தித் தொங்கலும் பணிலமா நிதியிற
புதுவ தாமணித் தொட்டையும் பொறப்பமா கற்ப
மதுவ றுமலாத தொடையலு மொடையு மறுறுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுளாக கடங்கா

(இ - ள்) சிறந்தபதம்நிதியாலாகியதொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமால்களும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவினதேனசொரித் தொழியாத மலாமால்களும், ஆடைகளும் பிறப்பொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்லதற்கு அடங்கமாட்டா எ - று

பதம்நிதி - இருவகைநிதிகளுள்ளொன்று அல்லது பதம்ம - ஈயம் நிதி - ரூப்பல், எனவே பதம்நிதியென்பதை இரச குணம்கொள்ளு மொக்குமென்பா ரொருசாரா, பணிலம் - சங்கு; சண்டிழுத்துகள். தொட்டை - மாலை பொறப் என்ற தில் அகரம் ஆற்றுகுபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமெனநின்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுதலியனவெனக் (கூக)

மணிப்பொற லானொடறு நாட்டிய மரகத வரழை
தணிப்பு ருத்பு கதந்தகு கன்னலுந் துழைய

வணிப்பொற் பூண்டுக் லமுதுசிற றுண்டிக ள்ளைத்துக்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டலா வியப்ப.

(இ - ள்) நவமணிகளிறுத்த பொன்னாலாகிய னுண்களிலெல்லாம் நிறத்
தியவாழைமரங்களும், எண்ணிலாத கமுகமரங்களும், தருதியாகிய கருட்பங்கழி களுந்
தழைத்து, (தமமைய) பாராதவாகன ஆசசரியமடையுமபடி ஆழிய பொன்னாசெய்த
ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெவ்வு
வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானு
டைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவா கிருபானோக்கமுதறமையாலும், அவற
றிற கவலையை ஆற்றவந்ததெனக் (கசு)

விண்ணின வேறுவே ருகிய வுலகினவிம மிகமு
மணணின வேறுவே ருகிய தீவினலான பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற சித்திர மரபு
நண்ணு வுராகக்கொந் தொழிலகொடு நற்பயன விளைகமும்.

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும்,
பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய
சுவாததலங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தமமை யடுத்தவாக்குக்கெல்லாம், தங்கடங்
கள் மரபுக்கேற்பத் தொழிலசெய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன எ - று

காம தேனுலா திகளெனக் கடிசெய்கா வனத்துச
சேம மாமுரு வுளபல செறிப்பதே யனறி
காம தேனுலா திகளையும் பனமுறை காணறங்
கேம மாகிய விமமித மெண்ணில புரிவ

(இ - ள்) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தங்களிலுள்ள
சேமமாகிய ஹவ்வங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயலலாமல், காமதேனு முதலிய
வற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவவிடத்து இனப்பமாகிய எண்ணி
றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன எ - று (கசு)

அழலசெய பலகதிரச் சூரிய ரளிரொளி மழுங்க
நீழலசெய் பலகதிர நிதிமணி யிழைத்தமண டபத்தி
னுழலசெய தேவாக ணிழல்செயா தொளிதம துருவங்
கழலசெ யாநிழல காட்டவி தென்னெனக் கடுததார.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களுது பிரகாசித்
கின்ற ஒளியானதுருளறுமபடி நீழலச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிக்
ளிறுத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிககின்ற தேவர்கள், நீழலச்செய்
யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தமமை) விட்டெப் பிரியாத
நீழலச்செய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குறாக்கள் எ - று. (கசு)

• வரைவு வேட்கைபின் மண்டப மாதிசூற றியபின்
• வினாய நாரதன் வெள்ளிமால வரைபுருந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளீனைவரு மடுத்தன ரொழுகென்
றுமாசெய் தானது கேட்டுமை பாகன ருவநது

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அவங்கரித்து) முடிந்தபின்னர், நாரதமுனிவன் வினாந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்ந்தானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள் எழுந்தருள்கவென்று கூறினன உமாதேவியாரா யோரபாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (௯௮)

அததி வததிரத் தமலனை யழைத்தயன் ளளாதத்
இத்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனா கேட்ட
சுத்த தத்துவன றாயநீர தேயநதணி யணிவான

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளாதத் சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலமாகொள்கவெனக் கூறினா அதனைக்கேட்ட சுத்தத்தத்துவ சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின முழுகி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினா எ - று (௯௯)

வேறு

உமபர்க ளிமையா நாட்ட மேவற விமைப்பச் செய்யும்
மமரிய வனப்பின மேனிப் பட்டொளி தணிததா லெ ன்
செமபொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவறா யிசையச் சாத்தி
வமபவீழ கலவைச் செச்சை மருமந்தோள பூசி னானே

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமைகொட்டுமபடி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னாடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்தி, திருவறையிற் பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுக கலவைச்செச்சையைத் திருமாரபிலுந் திருத்தோளகளிலும் பூசிக்கொண்டனா எ - று

இமையாநாட்டம் தேவாகடஞரியது இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்க
ளெனப்பட்டனா செச்சை - செஞ்சுந்தனக்குழம்பு (௧௦௦)

திருக்கா முடியில வேயநத் செயதியை யறிநது தாமு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற
றங்கிய கோளு நாளு மொருநகுறத் தரித்த தேயப்பப்
பொருகொளி மணிகால் யாத்த பொனமுடி சூட்டினானே.

(இ - ள்.) சுந்திரனைச் சண்டமுடியிலணிந்த செயதியையுணர்ந்து, தாங்களும் அங்கிலத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செய்தலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நகரத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சண்டில்), அணிந்தலைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்களை பதித்த பொன்னாற்செய்தகிரீடத்தை யணிந்தனர். எ - று

சூரியன முதலிய கிரகங்களும், அசுவினிமுதலிய நக்சத்திரங்களும் ஒருங்கு சோகதனபோல விளங்கு மிரத்தினங்களபதித்த பொன் கிரீடமணிநனை நென்பது கருத்து (க0க)

அருந்தவத் துரிய தென்றே யவிரசடை மறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யின்மேல் வருந்துமென நெண்ணி னுனபோல வளாசடை மதிவெண் டிங்கள் பொருந்துற வணிந்து கொன்றை மாலிகை பொறபச சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்) வளங்கிற சடாடவியிற பொருந்திய இளம்பிறைச்சக்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் வருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தார் போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடைபுழுதி நின்ற திருத்தமாயிய பொன்னுலாகிய கிரீடத்தினபோன்ற பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன் எ - று

வளாசடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியின்மேல் (விரும்பி) வருந்துமென நெண்ணினுனபோல, அருந்தவத்துரியத்தென்றே யவிரசடைமறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிந்து" என நம்பவங்கொள்க

திங்களே முடிமீதணிந்து கொன்றைமலை புனைநானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டு களை யெல்லா மரைக்கணத் தழறமி நீற்று மணடுபே ரமுற்கண மன்றன் மத்தியில் வரமபு நீங்கி மிண்டலுங் கூடு மென்று வெயதுமுன் காத்தா வென்னக கண்டவா வியப்ப நெறமிக கதிமணி யோடை சோத்தான்,

(இ - ள்) (பல்லாயிர) கோடியுண்டங்களையும் அனாவிராடியில் எரித்துச் சாமபாங்கும் மிகுதியுடைய தீக்கணனானது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன் எல்லைகடந்து (மத்தால்) அடாத்தலுங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்படுத்த தடைசெய்தார்போல, தரிசித்தவர்கள் களிப்பெய்துமபடி திருநெறியில் பிரகாசிக்கின்ற நவமணிகளபதித்த ஓடையணிந்தனன் எ - று

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம் இறைவருடைய சூரிய சோமாகினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண இயற்கையாகச் சாவத்தையு மழிப்பதாலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அங்கனம் நிகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தன னென்றுகற்பித்தனர். (க0க)

ஏறமிய மணிப்பொன் மோலி யிடத்தினி தணியுப பட்ட கீற்றிளந் திங்கள் கானற் கேழுக்கொ நிலவோ வென்ன நிறைளி பழுத்த நெறமி நிகரரு வரசஞ் சாலத் திறைய நறுஞ்சிந் தூரத் திலகமும் பொறித்து வைத்தான்.

(இ - ள்) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிறைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சக்திரன் சிந்திய நிறமவிளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோ) சொல்லுமபடி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிகுது விளங்குந் திருநெறியில், ஒப்புடைய வருமையாகிய மிக்கவாசகங்கலத் தல்ல. சிந்துதமாயிய நிலத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீர்
மொளியினவரும் செற்றியிற் சிந்தாரத்திலத மிட்டனனொன்பது கருத்து (௧௦௪)

காமவே ளவிய வண்ணுன கைத்தலக கொடியின் மீனுஞ்
சேமவான கொடியின் மீனுந் திருமுகக கருணை வெள்ளத்
தேமமார் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாவரு
வாமமார் மணியிற் செய்த மகரகுண டலங்கா திட்டான

(இ - ள்) மனம்தன் வருநதும்படி அலனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவ
சத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமா
னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற திருபாவெள்ளத்தில் இன்பமுற்றிருக்கக்
கருதி, திருபுறங்களிலும் வந்திருந்தார்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களா
லாகிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனா எ - று

வேளைப்பது மனம்தன்னுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கவின் காமவே
ளென்றா காமனாகியவேளை விரியும் இது திருபெயரோடபெ பண்புத்தொகை
மனம்தன்கொடிமகரம் அமமகரமும் அனனசேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்
தில் களித்துவாழந் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்
ளத்தில் துன்பினி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றா வானகொடியின்மீன் என்ற
தற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றாவது, கொடிபோலும் விளங்கும்
அருத்திமீன் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] என்றாவது பொருளகூறினும் பொருந்தும்

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன ளென்பதாம் (௧௦௫)
முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச சங்கந்
தகவுமிழ் மணிக் ளெனனத் தரளமா ளிகைபொற் பூணக்
ஞ்ஞக்திரக் கடக் மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர்
நகைமணிச சிலம்பு மற்று நலத்தக் வணிந்தா னன்றே

(இ - ள்) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய
சங்கநிதியும் தருதியுற்சென்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமலைகளும்,
பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும்,
உதரபந்தமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆப
ரணங்களும் நனமைபொருந்த அணிந்தனா எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்க ளாத
லின் “முகநிதிகமலங் கண்டமெனுந் தி மூரிச்சங்கம்” என்றா நிதிகமலம் என
பது நிதியாகிய கமலமென விரியும் உடுக்திர - வினைத்தொகை இதனைக் கதிரா உடு
என மாற்றத்துமொக்கும் உதரபந்தம் - அணாப்பட்டிகை கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வரும்பி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதம்
பொருவிடை யிவாந்தான காப்போற் பொழிமதக் களிநல யானை
யிருவருக் கரிய வைவகை யெம்பிரா னேயி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங்
கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனியமயாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்
தை (அவருக்கு வாக்கனமாக) க கொடுத்த, போசெய்யும் இடபவாகனத்தில் தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோக்ஷித்தனர் பிரமவீஷ்ணுக்களுககு அந் ததகாய ஐகது திருக்கரங்கனையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் இப்பாழிசின்றி மீதத் தையுல களிப்பையமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோக்ஷித்தனர். எ - று.

அயிராவணம் எனபது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாசனமாகவுள்ள தோர் வெள்ளாணை இது ஆயிரவ கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரக் கொம்புக ளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இரதிரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானையென்றும் பலதிறப்பட்டக்கூறுநிற்பா. அஃதெவ்வனமாயினும் இரதாலாசிரியா கருதது இரண்டாயிரங்நோம்புகளை யுடைய யானையெனப்பதேயாம் இதனை இவ ரியற்றிய,

பேரூப்பராணம்.

“கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனா நுருக்கலந்த தனக்கேயலலால் துவகமணிக் கோடிர்ண்டா யிரம்படைந்த கயியெவாகருக துண்டன் முற்ற துவகனெடும் புவனத்தென நமனந்தன்ன போற் பாசமொடங் குசங்கை யேந்த மங்கலமிக் கருணபேரூ மரகதவல வியினிருநான் வனசம் போற்றி” - எனபதனுநறிச.

அலைவளா புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிகருகு சேட னுலைவுற முக்கிற கொத்தி யொய்யெனத் தாககு மனாளை கலைவளா மலயச செலவன கரிகதீர்த் துபதே சித்த வலைவள ரயிலவேற் செங்கை யெம்பிரா னேறிய சாரந்தான்

(இ - ள்) அலைவளாகின்ற கடலசூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறமபடி மூக்கிறைக்கொத்தி வினாவில (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாயுந்த வேற்படைதாங் கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோக்ஷித்தனர். எ - று.

அகத்தியமுனிவா தமிழகலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியா சலத்திருப்பவராதலாலும் “கலைவளாமலயச்செலவன்” என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க் குபதேசித்தமையின் “கரிகதீர்த் துபதேசித்த” என்றாக கூறினா (க௦அ)

ஈசுர ததது வதது மிருகநரு ளனந்த ராதி யேசுறம் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னாப பேசுறு முதனமைத் தான் பிரணவ மனுவுந் தத்தந் தேசுறு முறுப்பி னேடுந் திரண்டனா மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்) ஈசுவரத்தவத்திலுமிருந்தருளும் அனந்தாமுத்தவிய சூற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுராகளும், எல்லோரும் முதலிறுந்ருகின்ற சிறுத்தாகிய பிரணகம் திரளும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசுணவ] களோடும் (கணேசப்பெரு மான்) பகலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று.

அகத்தாரதியெண்மர்: அனந்தன் - சூர்துமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத் திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சேண்டன் - சேண்டசன் எனப்படுவர். (க௦க)

வேறு.

கத்தவித் தையிலவாழ் நந்திமுன் னுன் தெரங்கண் நாததெங்க மர்க்குரு முத்தித் தான் வித்திர னுதி யுலகபர் ளுருமலர் கரத்தில்

வைத்தவசு கிரமுன் னுனவெண் படைபு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும் பத்திரட் டியினெட் டடுத்தவா கமமும் பாறகுற முறைமுறை சூழ்ந்தார்.

(இ - ன்) . சு சத்தவித்தியாதத்துவத்தில வாழ்கின்ற கந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுக்கணநாயகர்களும், உத்தமாகளாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகாகன் எண் மர்களும், அவ்வித்திராதியர் கர்களிலமாதிய வசசிரமுதலிய எட்டு ஆபுதங்களும, ஏழுகோடிமகாமகதிரங்களும, இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் தேவ உடியுடன்) அழகுபொருந்த வரிவசவரிசையாகச் சூழ்ந்தார்கள். ௭ - று (௧௧௦)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத தகத்திலவா மெணமா மிதுபிர கிருதிதத் துவத்தில வாழ்ந்திடு மெணமா பஞ்சபெள திகமாய வதிபிர மாண்டவக ளனைத்தந் தாமுத்திடா தளிககு நூறுறுவா குணத்த துவத்திலவாழ சீகண்டாவரோ டேயந்துவாழ வீர பத்திர ரெனனு முருத்திர ரெனைவருளு சூழ்ந்தாரா.

(இ - ன்) . கலைமதத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எண்மாகளும், மிகப்பிரகிருதி தத்துவத்தில வாழ்கின்ற எண்மாகளும், பஞ்சபஞ்சமபந்தமாகி விளங்கும் பிரமாண்டங்க ளெல்லாவற்றையுங் குறைவினறிகாக்கும் நூறுறுவருந்திரர்களும், குணத்தத்துவத் தில வாழ்கின்ற சீகண்டா (ஆதியும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திர ரெனனுமுருத்திரர்களும் மறறியாவருளு சூழ்ந்துவந்தார்கள் ௭ - று

பிரிதிவித்தத்துவத்தில ஆயிரகோடி அண்டங் களுண்டு. இதைக்கடந்த அப்பு தத்துவம் பதினமடங்கு விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அப்புத்தத்துவத் தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியீறாக அண்டங்களை பதினமடங்குவிரிவு முயாசசியு யிருத்திருக்கும். முன்னைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம் நூறுபாகம் விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அவவிராகத்தைப்பற்ற, விதயாதத்துவம் நூறுமடங்குவிரிவு முயாசசியுங்கொண்டிருக்கும் அவவிதத்தையைப் பற்ற நியதித்தத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங் கொண்டிருக்கும் அநநியதியைப்பற்ற, காலத்தத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயாசசியுங்கொண்டிருக்கும். முன்கூறிய காலத்தைப்பற்றக் கலாதத்துவம் நூற் றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயாசசியுங் கூடும். அதனமேல மாயை - சுததவித்தை- ஸ்சரம-சாதாகமம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடி யோ பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - இரண்டிலக்ஷம் - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அதிகப் பட்டு நிற்கும்

இங்ஙனமிருக்கு மண்டலிரிவில், பிரிதிவித்தத்துவமாகிய நிவாததிகலையின் ஒரு தட்டில், தேவகாய விளங்காய பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியுண்டமுண்டு அவை பொன்மயமாய அருககா பதினாயிர உதயமாறாதுபோல, குக்குடாண்டம் போலிருத் திற அண்டக்கடாகப்பற்றம்பே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்தத்திககிணுமுள்ள நூறுபுவனத் திணும் நூறுருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல, காலாகினி யிருத்திராமுதலி யோ புவனமாறும், அவற்றினமே விரண்டொக, அக்கலையில் நூற்றெட்டிப் புவனங்க ளுண்டு. குணத்தத்துவத்திலுள்ள எண்மா: சீகண்டா ஒளமா கௌமார் வைணவா பிராமர் பைரவா கிருதா ககிருதரென்படுவா.

இந்திரதிக்கில கபாலீசன், அசன், புத்தன், வசசிரகேதன், பிரமததனன், விபூதி, ஆக்லியன், சாத்தா, பிளூகி, கிரிகோடியன், ஷ்ன்ற உருத்திரர்கள் ௧௦ அக்கினி திக்கிலி உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காத்தன், அயன், கவலன், தக்ஷண, வெப்பரு,

பிரமாததனை, க்ஷயாததனை, என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦ எமதிகதிக்கில் யாமியன், மிருத்ததியு
அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சுவயோத்தா, வியோகிருதன்
என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦. நிருதிதிகில் நிருதி, மாறணன், அரத்தா, குருத்திருட்டி,
பயாததனை, ஊர்த்துவகாயன், விருபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், செவகிருட்டிருணன்
என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦ வருணதிகில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன்,
சுவேதர், செயபத்திரன், திராக்வாகு, செலாததனை, வடவாமுகன், தீமான என்ற வருத்
திரர்கள் ௧௦. வாயுதிகில் சேகிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குருகுமன், க்ஷயாத
தனை, பஞ்சாததனை, பஞ்சசிகன், கபாத்தி, மேகவாகனன் என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦
ருபேரதிகில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், செளமியன், செளமியதேகன், பிரமத்த
னன், சுபபிரகடன், பிரகாசன், இலகருயிவரன், சோமேசன், என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦
சகாசதிகில் வியாததியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்நிருவருத்
தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வருத்திரா
கள் ௧௦ அண்டகடாக ஹோடகெருக்கிழே விட்டுணுதிகில் அனாதன், பாலகன்,
வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உகிரன், சுபபிரன், உலோகிதன், சரு
வன் என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦ அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிகில் சமபு, விபு,
கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாததன், சனவாகன், விவாகன், நபன், லீபசு,
விலக்ஷணன் என்ற வருத்திரர்கள் ௧௦ ஆகிய வீரத் நூற்றுவரும் இந்திராதியரான
விலோக பாலா, பலதகையுடம்கு யலாகளவாகளாற பூசிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பாரா
கள் இவர்கள் புவன்மா காளாக்ஷினி, கூாமாண்டா, ஆடகேசரா, பிரமன், விட்டுணு,
உருத்திரன் இவர்கள் புவன்மா ௬ அண்டகடாகத்துக்கு மேலே குருகும பிருதிவியில
பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவன்மா ௨ ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவன்மா
தூற்றெட்டுடன் (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் சூழ
மாதவா மறைக் னோத மாகதா வீருது கூறச்
சேதவெண கவிதை மொயப்பச சேணவெளி கொடிக் கோப்ப
மேதரு கவரி துள்ள வியனமுர சியமபச சென்றா

(இ - எ) பூதாளும, பிறபூதநாதாளும (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்த்தவர
ஆம, வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதாக வீருதுகூறவும், குளிந்த
வெண்கொற்றக்குடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்களமறைக்கவும்,
மேம்பாடுடைய சாமனாகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்வழியா
கச்) சென்றார்கள். எ - று

மாகதர் - அரசமாதாளும வைசியனுக்கும் பிற்று ஒருவா வீரமுதலியவற்
றைப் புகழ்வோர் (௧௧௨)

வின்னெறி நீர்தி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடுபட நோக்கி யகத்தெழு முவகை பெரங்கக்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போநது
வண்ணமென் மலாக லேவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - எ.) ஐத்துதிருக்கரங்களை யுடைய கணைப்பெருமானுடன், எட்டுத்
திருக்கரங்களை யுடைய விவெருமான ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன்
எழுந்தருள், திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மீக்கூர்,

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அங்விருவர்) திருவடிவையும் பணித்து ஐதித்து ஏ - று (கக௯)

மணிநக ரரச வீதி வலமுறக கொண்டு போகி
யணிவளா மண்ட பகைத யதெதன மடுதத லோடும
பிணிமலர்க் கூந்தல வாணி பிறங்குபொற கலநீர் வாரப்பப
பணிவொடுங் கணைசா பாத பங்கயம விளககி னேனூல.

(இ - ள்) அழகிய நகரத்தின இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகளமிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அவ வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசவதி யானனை பிரகாசிக்கின்ற பொன்னை செயத பாத்திரத்தினின்று நீரைச்சொரிய, (யான) வணக்கத்தோடும் யிராயக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையாற) சுத்தி செய்தேன். ஏ - று. (கக௯)

அண்டாகள் பெருமான மாதோ டாதனத் திருநத பினைற
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருநது மஞ்ஞை
கொண்டவ னுதி யோரக ள் குருமலித் தவிசின வைக
விண்டருள கணைசன பாட லாடலின விழநறு ின்றன

(இ - ள்) தேவதேவராகிப் சிவபெருமானா உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி லிருந்தபிறகு, அன்பாகருளும் மூத்தபிள்ளையா திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட இரத்தின பீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட திரோடபிள்ளை யார் முதலானவர்களுடைய நிறமடைந்த அழகிய பீடங்களிலுருப் அவருடக்கேறடக் கூறி, பாடல ஆடல முதலியவற்றில் விருப்புதறு நின்றனர் ஏ - று. (கக௯)

களளிவா கொன்றை மாலைக் கணைசனவிற றிருநத விப்பாவ
லௌளிலை பாகு வாகைழ விழுநாணி நாளி கேரந
தெளளொளிக் கலனபூ மாலை சித்திரப் படடு மற்றுங்
கொளளுற வமைத்த செம்பொற படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்) தேன சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணைசப்பெருமான் (இவ்வகையாக்) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாமபூலம் சிறந்த கசலிக்கனிகள் தேங் காய்கள் தெளளிய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலாமலைகள் சித்திரமான பட் டாடைகள் முதலிய பிறவுங் கொளளுமபடி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படலி கையை உள்ளங்கையிறறுங்கி ஏ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாகு படலிகை - பூந்தட்டி (கக௯)
பலலிய மியம்பச சொத்தி வாசகம் படாநது விமம்
மெலலிபன மகளீர் பலலோர் வீதிநுழ் பேரநது நன்னி
மலலலம் வேதி யட்ட மங்கலத் தோடு முன்னாச
சொல்லிய பொருடோ யெல்லாந தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்) பல்வாத்தியங்கொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங் கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயககடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்பேரில் வணம்பொருத்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் கும்தலாக வைத்தபிறகு எ - று.

அட்டமங்கலங்கள் : சாமரை - பூரணகம்பம் - கண்ணாடி - தோட்டி - முரசு - விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் என்பனபெறு (கக௯)

செம்பொரு தனமுன னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி யுமபாரா வியப்ப வெனகை யுறுபலம் வழங்கி யென்பா னம்புசீ ரிசைவு பெற்று நலவிழை மடவரா முவா பம்பொளிக் கலனுந் தூசும பாவையாக கணிதல செய்தாரா.

(இ - ள்) செம்பொருளாகிய ஆதனத்தை திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்னையறி பொருந்திய பலங்களைக் கொடுத்தது, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்த (மும) முனறுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கணனிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள் எ - று. (கக௯)

முன்னுற விருத்தந் தூசு முதிரொளித் கலனு மற்றும் கன்னியாக கினிது வீசிக் கனியுமபா கடையு மாங்குத் துன்னின ரொவாக்கும் வேறு தொடிககர மிதப்ப நலகியனனமென னடையி னாரா யருமபுன லாட்டப் புககாரா.

(இ - ள்) முன்னதாக அமரத்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கணனிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தது, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தவர்களுலோருக்கும் வளையலணிந்த கைநிரம்பக்கொடுத்தது, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரினால் மங்கலாபிடேகளுசெய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (கக௯)

வேறு

புழுஞ்சுட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசசயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில பச்சிலைகச சோலமதி மதுரத்தக் கோலம், வழைமலரன் னிரிதீம் பூவுண்ணெய் கண்டில் வஞ்சுபூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திககாய, தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைந் தும பிசின் தகந் குக்குல்.

(இ - ள்) புழுஞ்சுட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம் - நாகப்பூ - முத்தக்காச - சயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குற்றமில்லாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதுரம் - தக்கோலம் - கரபுண்ணெயர் - வாசம்பொருந்திய நன்னிரிமலா - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டித் துலாங்கெண்ட மகிழ்வுகள் - தர்பரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - டிஞ்சட்டி - கண்பகமொக்கு - அரத்தை - சாம்பிராணி - தகரம் - கருங்குங்குலியும் எ - று. (கக௯)

கூறியவேர் மாணிகையென் னாண்டொடுக்கத் தூரி ருங்குமகிசின் பூர்த்தித் தந்தனமை விரையும், வீழியபாண் ணநாங்கு திரிபுலம் நாவன் பிடுங்குந் கூரலியெனுந் துவர்ப்பத்து நல்லேகர், தேறுகென்னி பிடுங்கி

சம்பந்தம், பொருள்க்கரைதத சார்ந்துஞ் சேர்த்துநறு நெய்ப்பூசித் திமிர்ந்தருவி
மேலால், ஐயுயிவா மதக்களிற்றுப் பிடரினவரு கவகை புவநதாட்டித் திரு
மேனி யொற்றாடை புரிந்தாரா.

(இ - ன்.) வெட்டிவெராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தாரி-ருங்கு
மப்பூ-பசுக்கத்தபூரம்-அகிறகட்டை - சந்தனத்தாள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும்,
மேம்பாடுற நான்கு பாணமரங்களும், (கடுகாய தானறிகாய நெல்லிக்காயாகிய) திரி
பிலகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவாகளும், நல்
லவர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அரைத்த சந்தனவண்டலங்கூட்டி
(நலகூட்டி) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல
ஐற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மதக்கத்தினபேரிலவந்த கங்காசலத்
தாற ஊளிப்புடன திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவா திருமேனிகளிலும் ஏற்றாடையால்
நரம் புலர்த்தினாகன, எ - று

முப்பத்திருவகை யேரமாலிகையை வேறாகவுங் கூறுவா. அத்தனை,

கலிவெண்பா

“இலவங்கம் பசுசிலை கச்சோல மேலங்
ருலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத்
கத்தாரி வேரி விலாமிசசை கண்டிலவெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயாதானறி - கொத்தவரும
வண்ணக்கச்ச சோம ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழு - கன்னியினம்
புனை நறுநதாது புலியுகி பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும
பதுமமுக நுண்ணெலம் பைங்கோடு வேரி
கதிரகையா யோமாலி கை.”—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையென்றதை,

“கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார
மொட்டிய வைந்தம் வினா”—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரொன்றதை,

“* பூவத் திரிபில புணாவன கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்.”—என்பதனானும்,

(கஉக்)

வேறு.

பெண்ணெய்ப் பிறக்கும் போதே பேசடை யாள மாகி
நண்ணுறுப் பினுக்கு முன்னா நயத்தகு சிறப்புச் செயதாங்
கொண்ணிறப் படசெ சாததியுடனசெய்த தக்க தென்று
திண்ணிய மூலைக்குஞ் சாந்தஞ் செங்கையாற கொட்டினாரே.

பூவம் - மா. திரிபில - கடுக்காய் தானறிகாய் நெல்லிக்காய் நான்மரம்
ஆகியவை.

(இ - ள்) பிறகையிலேயே பெண்ணென்ற சொல்லத்தக்க அடையாளமா இப்பொருள்கிய அவயவத்திற்கு முதலிலே விருமபதக்கக் கிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒளையி நிறநவகிய பட்டாடைய யுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (கிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செய்ந்த கரங்களால் அப்பினார்களே எ - று (கஉஉ)

இயற்கையாற றணமை வெழுமை செய்திய முலைக்குத் தாமுஞ் செயற்கையாற றணமை வெழுமை சோததுவார சாந்தது கொட்டிப் பயிறபுதச் செய்த மாதா பலவினா புனைப்ப வந்தச் சயப்படு தும மேருத தவழமுதி வென்பபோத தனறே

(இ - ள்) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சுடுகையும் பொருள்கிய குயங்களுக்கு, செயற்கையாக அக்குளிர்ச்சி சுடுகைகளைச் சோப்பிப்பவர்களபோல, சந்தனக் குழம்பப்பிப் பழக்கசெய்த மாதர்கள் (அதனை யுலாததம்படி) பல வாசனைத்திரவியங்களைப் புனையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புனையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது எ - று

அமமாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின ஈரத்தைப் புலாததம்படி யூட்டிய அதின் முதலியவற்றின் புனை அவர்கள் குயங்களை மறைச்சுத்தென்றா இதில் அவர்கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புனை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன (கஉ௩)

நெருங்கலா பூதத் கான நிகாப்பவு நீண்ட வானி
நெருங்குடுப் பூதத் கங்கு லொப்பவுஞ் சீர்பினை வாரிக்
கருங்குமுற் பரப்பிற புந்தரா சதிரமணித் தராபொற றுரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சோததேத நியிலெனக் கொண்டை செய்தார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூதத் கானகம்போலவும், நெடிய ஆதாமுழு வதும் நட்சத்திரங்கள் நீரம்பலருகின்ற இருளைப்போலவும், சீர்பினை வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலாமாலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொனமாலைகளும் மிக்க அழகுவிசும்படி யணிந்து வருகின்ற முகப்பைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள் எ - று

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல இஃதெம்பாலினொன்று அவை முடி கொண்டை சுருள குழல் பணிச்சையெனவும், அவற்றை மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுரு னென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிலிதெல் பணிச்சையென்றொரு சொல்லப்படு உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பா (கஉ௪)

மதம்பொழி களிநல யானை மருப்புககை சூழ்ந்தா லெனன
மதம்பொழி முச்சி முலை மண்ணை வளையஞ் சூழ்ந்திட
மதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாகுரு காரமேற
மதம்பொழி முச்சி யுச்சிக் கதிரமுத்தந் தூக்கி னுறோ

(இ - ள்) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிகையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தாரி மண்ணுந் துழ உச்சியி னிடத்தில் முல்லையாலை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது மழைத்

ஞானிகளைச் சித்திறைபோல உச்சியினிடத்தில முததமாஸையைத் தொங்கவிட்டார் கள். எ - று. (௧௨௮)

அந்தரர்க் கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப லூகிக்
கந்தர தனிரின் றன்ன வருங்குமுன் மருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர நுதனமே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தாபோர
லிந்திரா முதலோர நாண விலம்பகளு சூட்டினாரே.

(இ - ள்) தேவாசனாகரசனாகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போசெய்தற் றுரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக நின்றுறபோல, உரியகூத்தலானது பகத்திற குழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில் அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) விலலிறெடுதத் கிண்கிணிமாலைபோல, திரு மகள் முதலிய மாதாகள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமாலை யணிந்தார்கள. எ - று

இந்திரனாதி - மேகம் மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும் தா - இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன

தா - கிண்கிணிமாலை இலம்பகம் - நுதலணிமாலை (௧௨௯)

ஊற்றிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிராழாத் திறைவன சென்னி
யேற்றிய பிறையு கையி னேந்தவார கொடியி னு. மஞ்ஞைத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சுமப்பது முறையா மென்றே
கீற்றிளந் திகுக்க ண மஞ்ஞைக் கிளாமணி முடியின் வேயந்தார

(இ - ள்) ஊற்றெடுத்த பாயும் மத்தத்துடன் விளங்கும் யானைமுகத்தை யுடைய விராயக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனை ம, திருக்கரத்தி லேந திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின்தோற்றத்தையும், அவா மனைவிமார்களு மணி வது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சாகிரனையும் மயிலணியையும் பிர காசிக்கின்ற அழகிய முடியின்மே லணிந்தார்கள. எ - று (௧௩௦)

சருமுகிற் படலை யன்று காமாசை வலமே கூந்த
நிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலாய பதும் மேயென
யுருவளா நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழவாய
சுருமலி நுதலிற் றுழந்து கோமளங் கொழிப்பச் சோததார.

(இ - ள்) இக்கூந்தல தரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும். அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று கருதி, உருவளா கின்ற இராகுவானது விலகுமபடி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிகக் ஒளளிய மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகுமபடி நெற்றியிலணிந்தார் கள். எ - று

இராகு - சந்திரனை விழங்குமோர்கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழங்குகு கொள் கெதுவெனப்படும். நெற்றியில விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றா. இவை யாவும் நீரவாழ் பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (௧௩௧).

அத்திரம் படைகண் மாயை யனைத்தினும் வலலோ ராணு
மெத்திறத் தாணுந் தாழக்கப் படாதலே ரம்பன றனனை

வைத்தவம் பொருள் னின்றி வணக்குவா னுதலறித் தூங்குந்
பொத்திய பிரதா பம்போற பொறித்தனா திலக்கு சேபம்.

(இ - ள்) அத்திர சத்திரங்கள் மாயமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவாக்
லும் எவ்வகையினும் வெல்லப்படாத ஏரம்பொத்தியை, பூட்டிய அடையும் நூலு
யிலலாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லிண பக்கவிற பொத்தி
வைத்த கோத்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள். எ - று. (௨௨௨)

செவ்வரி பலள மாயன றிகழ்மணி மதாககண் டம்பாற
பவ்வம் தரமென கொங்கை பணிப்பதி யலகு லென்றே
யிவவண மமுதுண போக னேககரு தினிது காபப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அமமாதாக்குடைய) செவ்வரி
யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதாத் தக்
களை மதாரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அவ்
ருலைச் சாப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது
காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைத்தீட்டினார்கள். எ - று. (௨௨௦)

சுரதவா லாலத தோடு சுகையுமி முருகக் கண்ணு
பரந்தபாற கடலே யாங்குப் பரவுமரு சனமுக காரென
நரந்தைதீர் சான்று கூற வககடற பணில மீன்ற
வரந்தவா முததம் வாராத நாகியின வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களில் ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாரி
த்தந்தைசிறிய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம் ஆங்கெழுதிய அஞ்சனமும் (அஞ்
சனமென்று அதில நீர் பருகுவத) மேகமேயென்று, குறறமற சாட்சி சொல்லுமபடி,
அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைக்குறாத முததத்
தை நீண்ட நாகி (முனை) யில் அணிந்தார்கள். எ - று.

முததம் - முததாலாகிய தொங்கையுடைய மூக்கணி இதனைப் புலாக்கென
இக்காலத்து வழங்குவா (௨௨௧)

திங்கடென்ற நமுத முண்ணைச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பகைய முகத்து வைகும் படைக்கணி லோற்பு லத்துத
தங்கிய வனப்பை வவலச சாராதிடம் பிடித்த தென்பை
பொங்கொளிச செவியி னீலப் புத்தல ரேறறி னாரே.

(இ - ள்) சத்திரவென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்ந்து பிரகாசித்
கின்ற சகோரப்ப்சிகளைப்போல, செந்நாமமாலாபோன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட்
படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரங்கிப்பொ
ருந்தி இடக்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிகக் காதுகளில் அன்றலார்த நீலமலர்களை
யணிந்தார்கள். எ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சத்திரவீட்டத் தமுதண்ண விருத்தன்
வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினைமுனைக் கிரங்கித் நீலோற்பலமலர்கள் செவ்
யிற்றுக்கொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (௨௨௨)

தந்தைதாய் வளாதத வெண்ணச் சாராதுவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணம் காத்திற் கூற மருங்கடுத திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால யாததுக குயிறறிய வன்னக கொப்புக்
சுந்தமென குழலி னாமேற காதுறத தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தையாபோலவும், (அம்மங்கையா) வளாதத நெருங்கிலாடும்
தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமூஞ்
சமீபித்திருத்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சொதும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டு
ள்ள வண்ணக்கொப்புக்களை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர்
காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

மந்தணம் - இரகசியம் காலயாதது - இதில் கால உபசாங்கம் (௧௧௧)

ஒளிவளா முத்ததை நோக்கி யொளவிய திகக னென்று
களியொடு முரோணி யோர்பாற காதலி னடுகத தேபோற்
குளிரமணி முகத்திற் செயத கோலமர மணியை யந்த
வளாசெவி நாப்பண வைக்கும் வயினுறத திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளாகின்ற (அம்மங்கையா) முத்ததைக்கண்டு பிரகாசம்பொ
ருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிட்புடன் உரோகணி நகூத்திரமானது
ஒருபக்கலில் ஆகையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிராசெவியாத முத்ததுமணியாற்
செய்த அமுதமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளாகின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்து
மிடத்திற பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமத்தாரா கன்னப்பூ - கா
ன்னப்பூவென்றும் வறுமுகம் (௧௧௨)

மதுவமிழ் கமல மெனன மலாரதமிர தொழுகுரு சீத
விதுவெனக குளிராநது நம்போல வெயிலொளி பரப்பா ரினற
திதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சுவந் தடுகத தேபோற்
பதுமரா கத்திற செய்த பைங்குழுத தோடு சோந்தாரா.

(இ - ள்.) இம்மங்கையா முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல
மலாநது, அமுதகிரணங்களைச் சித்தஞ் சந்திரனபோலக் குளிராசெயுறறு, நமமைப்
போல வெயிலொளியை வீசாநின்றது என்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களை
யுடைய குரியன வணங்குமபடி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய
தோடுகளை யணிந்தார்கள் ஏ - று

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்களவிகள் (௧௧௩)

பூவிரி யாத பாளை பொதிரதபைங் கழுகின் வணமை
மெலிய கண்டங் காண்போ விழிகளா லூறெய தாமைப்
பூவிய காப்பே யென்னப் பலகதிர் மணியிற செயத
மாதியல் வணப்பின் கட்டு வடத்தினை வணைதல செயதாரா.

(இ - ள்.) கல்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிர்த் பசிய கழுக்கமரத்தின் வண்
மைப்பொருந்திய கழுத்து, தண்ணீர் பார்ப்பவர்கள் கண்ணாள் துன்படையாக்க

காசசெய்த காபரிணைப்போல, பல கிரணங்கோயுண்டய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கடவுடததை (அக்கமுததில்) அணிந்தார்கள ஏ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுரு - கணனிககமுரு விழிபூறு - கணனெச்சில், திருட்டிதோடும் காப்பு - காவல (௧௯௭)

மனறலின் மகிழ்வாற கொங்கை வராந்ததேதாள வீங்கின வையத தொன்றிட மிளறு மென்றே யுறுதடை யியற்று வாராபோற னுன்றொளி முலைக்கச சாரத்ததுத தேராளிலங் கதங்கண முனகைக் கனறுவார விாவி னாழி கவினசெய்வ பலவுஞ் சோத்தார

(இ - ள்) திருமணக்களிப்பால, கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களுழ பூரிக் குமாயின பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய் பவாகளைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சிணையிறுகி, தேர்ளகளில வாரு வலயங்களுையும், முனகையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களுையும், அழகு செய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள் ஏ - று (௧௯௮)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார போல மருங்கெலாங் கிரணம் வீச மாணிக்கம் பவள முத்ததுத தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுத்த கோத்த கோவை யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடுமழ் கெழிப்பப் பூண்டார

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்களைபோல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிறதும் மாணிக்கம் பவளம் முத்தது திரணங்களுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலாமாலையையும் அழகுமிகுமபடி அணிந்தார்கள் ஏ - று. (௧௯௯)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு நிதம்பமா கடற்குக் காச நிருமிப்பார போலப் பற்பல விதம்படத் தெரிநது கோத்த விரிசிகை கலாப் மாதி விதம்பட முறையிற் சூழந்தா ரினவணுத புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கையாகிய ருங்குகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமால்கள வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிரமிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நனமையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகளபோலொலிக்கவணிந்தார்கள் ஏ - று

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி கலாபம் பதினாறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மலைகள் நதிநதங்களும், கழிதடம் கடலுமாக வுலமிக்கப் பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம் முடையது (௨௦௦)

ஏட்டந் தூங்கு வேத டெட்டிதற் கரிய பாதம் , டீட்டக்குத் திறப்பதீ தரங்கன் டிடித்திட்ட வடையா ளமபோத்

மீட்டிக்ஞ் சதங்கை தண்டை வரிபுரம் பாத சால
மீட்டிக்ஞ் திணிழ்த் தவாழி யலததகம் பலவுஞ் சோத்தார்.

(இ - ன்) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டிதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதில் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்குள எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடலும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னாற் செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தாகன. எ - று

எடகந் தாங்காவேதம் எட்டில எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம் பராயாத வுபதேசக கிரமமாக ஒதுவிக்க வழங்கலென்க இதுபற்றியே எழுதாக்கிளவி யெனப்படும் (கச௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தகரை தொடுத்துத் தோண்மேற் புல்லுற விசைத்தர ராடை புல்லியும் பொலங்க லங்க
மெல்லொளி விரித்த மெலமை யேற்றந் ளிவரே னோறிற்
சொல்லுருக கொளினுந் தாழார தொலைய லெனப் போனதே.

(இ - ன்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந்தாலும், பழையையாகிய இயற்கையழகிற்குள்ளே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லுவோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோளினமேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் எ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த துணியை வளந்திரம் (கச௧)

திருமக ள்திதி போகந் திகழயி ராணி முவா
பொருவிஸித் திகும விண்ணோ புகழன சூயை கற்பிற
பெருமித் சாலி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவா
மருவுபுத் திகுரு மிவநன மன்றலங் கவினசெய் தாரால

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இலக்குமி அத்திதி போகங்களை துக்கரும் இரதிராணி யென்னு மவகையா மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத் சித்தியமமையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அருகையே கற்பின பெருமிதமுடைய சாலி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதாள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியமமையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள எ - று.

சாலி - அருந்ததி திருமகன் - இலக்குமி அத்திதி - காசிபா மனைவியரு னொருத்தி. இரதிராணி - இரதிரன் மனைவி. அருகைய - அத்திரிமுநிலா பாரியை. சாலி - வசிகூட பத்தினி இரதி - மனமதன தேவி (கச௨)

தண்ணாருட கடைக்க னோக்கிச் சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோம னிப்போ நனைகநன் தேவப் பட்டுப்
பண்ணுமுற் றவந்தா னுக்கள் பணிவிடை புரிந்தா மயாமென
தெண்ணிய கமல யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னோ.

(இ - ன்) குளிராத திருப்பதங்கிய திருக்கடைக்கனோக்கஞ்செய்த சதாசிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோமணிபென்னும் பெயருடைய உமா தேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சனமாந்தரதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகன் முதலிய ஆறு மாதாளும (அசுசித்திபுத்திகளைப்) பணிநாராகன. ௭ - று

மகோனமணியை மகோனமனியென்பதும் வழங்கு. இஃது உனமனியென னுஞ் சத்தியம் கமல - கமலத்தில வசிப்போள் (கசக)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியா பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண கவினை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யமபத்
நீங்கறு நங்கை மாகடி டிருமணக கோலஞ் சென்றா.

(இ - ள்) அப்பொழுது அமமங்கையருடன ஆகாயத்தில் வசிகருந் தேவமா தர்கள் அநேகரும், பிரியாத பங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்புட்ட பிற பரி சனங்களுமு புடைசூழ்ந்து வருமபடி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சகங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாததயங்கள் முழங்கவும், குற்ற மறற் சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள் ௭ - று (கசச)

புனிதமென் மடவார விதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவிலக ராமுன னுன முறையெலாந தொடுத்தசு செய்த
சனகனமண் டபத்துட புகுத்த தருப்பைவெண பொரிபு மறறை
யினியபல பொருளு மீட்டி யேலவைபாராத திருந்தா னன்றே

(இ - ள்) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முனை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேக ரித்துவைத்த ஆசிரியனுடைய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மறறைப் பலபொருள்களுஞ் சோத்து, திருமுகூடத்தாலத்தையப் பார்த்துகொண்டிருந்தனன் ௭ - று.

புகு - இறந்தகால வினையெச்சம் புகு - பகுதி பகுதி யொற்றிரட்டி
இறந்தகாலங்காட்டியது புகுத்து என்பது பொருள் ஏலவை - சமயம் (கசரு)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்மீலே றொருவ ரொவ்வா
விருவரும் விதி சூழ்போந தெய்திமண டபத்து நாப்பட
ருருமணித் தவிசின வைகுந கோமளக் கணேசா பாகநெ
றருவிறு புடைசோ காம வல்லியிற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்.) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவ்விரு கணனியரும் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து திருமணமண்டபத் தில் வரது, அதனிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ் கிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காம வல்லியைப்போலப் பொருத்தினார்கள். ௭ - று

காமவல்லி - இஃதோ படர் கொடி கற்பகத்தருவின்மேற்படாவது. (கசச)

மண்ணிடை வழக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாமவாழ்
விண்ணிடை புகுந்தா னென்ன விபோகத்தான் மெலிந்த நீலக்

தண்ணியா கணைசர் பாங்கிற சுலத்தலும் விளாதத் பண்டை
வண்ணமும் வேற தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரனேற.

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவ்ருந்த தேவாகள தாம் வாழ்கின்ற தேவ
லோகத்திலே மீளவுரு சென்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போ
ன்ற திருவிழிகளை யுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பண்டிபோற்)
கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதும் சிறந்துவிளங்கி
னார்கள். எ - று (௧௪௭)

கங்கவா கமத்தி னாற்றா லாதவச சனக னெனபோன
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்திட
டவகுறு பொருளக யேமை யாக்கியா ரணமு முங்க
மங்கல வுருவி னாற்கு மதுபருக கத்தை நல்கி

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவதையுடைய சனக்
முனிவனெனபோன சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹ்வாசனமும் விசேடமாகச்
செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழங்கத்துணை மங்கல
சொலுப்பியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபாகத்தைக் கொடுத்து எ - று

மதுபாகமாவது - பழங்களைத் தேன முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமற் திரத்தோ மந்து
பூத்தொகு குழலி னாககுப் பூந்துகில் கலனக ணலகிச
சாததின் மணியச் செய்து தகவெனை நோக்கி நின்ற
னேத்தினா முனிவ ரெல்லா வியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையுந்
தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குகு கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறை
யும்) ஆபரணங்களும்ளித்தது (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து,
தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன. எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தி
யங்களு முழங்காநின்றன. எ - று

பாத்திய முதலிய மூன்று—அாகியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (௧௪௮)

அனுதியே யடிமை யான வானியு முடைமை யான
மனுகியும் பொருளும் பின்னா வரதனபால வழங்கு மாபோ
லனுதியே நீங்காச் சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பினுகிபா னீரிற் றென்மை பேசுபு கொடுத்திட டேனுவ.

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன்
முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிறகாலத்தில, சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெரு
மானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி
புத்தி தேவிகளை மீளும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப்
பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன். எ - று. (௧௪௯)

மடுபரும் பொருளக ளெல்லாம் வயக்குநல வினைகட கேற்பக
கொடுப்பவன் றான வேற்குங் கோளினி வுயிரக ளாக

வழிப்பதில் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிப்பன னுக்கி யென்னைத்
தொடுப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மையைத் தானுந் ருனூல்.

(இ - ள்) அதுபலிததந்தரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நஷ்வினை
கட்டுகற்றபடி கொடுப்பவா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேற்கும் சீவாகனாக
வடைவதிற பிறழ்வுற்று, அடியேனைப் பெண்கள கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய
ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிறன்மையை யடைந்தனா எ - று. (கடுக)

பாகடை சிறுபாக கையிற பரிபபித்து வாயின வவ்வி
யோகைசெய குரவா போல வெண்ணொடி மாரை யென்பா
லீகவென நேற்றுச் சால விரங்கியன நெனையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிறறெனக் கினக்கு நீரா.

(இ - ள்) தாம்பூலத்தைச் சிறுவாகன கையிற கொள்ளச்செய்த வாயினுந்
கிரகித்துச் சுகதோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒளளிய லீளையிலுய்னிந்த சித்தி
புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிருதியும் மன
மிரவிக அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியி
னுடைய திருவருளை யெவா தாம இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவாகன? எ - று.

உலகவா பொருளாக ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும் பாககினவ் வாறே யாகு
மலாபுகழ வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவாக ளமியி னல்லா னவைவியை ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ள்) உலகினா (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி
யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவாகடகு அவற்றின்) பலன
களைக் கொடுக்கும் வகையும் பாகக்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும் பரந்த கீர்த்தி
யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலத்தி
னின்றகன நலவாகன அறிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள்
அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று (கடுக)

நீரொடு கன்னி மாரை நிருமல நேற்ற பிணறை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச சனக நெனபோன
சிரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செயதந்
கேரொடு தெயவச செநநீ யெழுதா வோமரு செய்தான.

(இ - ள்) (தாயாய்மொழுகிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை
களை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் களித்த
மனதையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன் ஓமருண்ட முதலிய
வற்றை விளக்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய
அக்கினியானது அநிகரித்தெழுமபடி நுமஞ்செய்தனன். எ - று. (கடுக)

விண்மொளிக கலன்க ளாபப கிராயக நெழுந்து மாதர்
தாங்கி. தாககித் துக்கித் தலத்தினிட டேகி யீற்றி
னமியிபி னிருத்தி மீண்டன் காகுதி வளரத்துச சென்று
முன்முறை பொரிகள் வீணை முனியிடி வட்டி கித்தான.

(இ - ள்) பேரொணியையுடைய ஆபரணங்கொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடி யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இதழியில் அம்மியினமேல வைத்தது, பின்னர் ஓமஞ் செய்கு சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிசினையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (சுருதி)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னாகுசு செய்தற
சூரியன் பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலாப் பதத்திற றுழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட டடங்கட் செவ்வாயக காதலி மாக ளோமே

• (இ - ள்) அகிலினியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அசமயத்திற செய்தறசூரியனாகிய பல சடவருகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, வினாத்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாளபோன்ற பாகத் தண்தனையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமாகளோமே, தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலாந்த தாமரைமலாபோன்ற திருவடியிற பணிந்து, (தாயாகிய) பாவதிதேவியாரை யும் பணிந்து நின்றனர் எ - று

விமலை - மலசம்பந்தமிலலாதவள்

(சுருதி)

இருமுது குரவா பூரித் தெழுபெருங் கருணை நலகிக
குருமணித் தவிசின வைகக கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன றுழ்ந்து தேவாகோ னெடுத்தது நீட்டப்
பொருவிறும் பூல மாத்ரி முறையிறை பொறப் வீந்த ன்.

(இ - ள்) தாய தந்தையார்களாகிய பாவதி பரமேசாகன் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தாது, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமலைக் கண்களாற் பாததக கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (அவா கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இருதிரன் எடுத்தது கைகளால நீட்ட, ஒப்பிலாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாக்ககொடுத்தனர் எ - று

திருமறுமார்பன - திருமகளையும் சீவரசமென்னும் மறவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன், திருமால். (சுருதி)

வத்திரவ் கலனகண் மற்று மலகிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வருத்திர கணமீ ருகப்
பத்தியின் விண்டு நலகப் பரமனா ருளாற தேவக
கொத்துறு முனிவா யாக்குங் கொடுத்தனா கற்ப காதி.

(இ - ள்) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அகந்தர்மூதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீராக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்கும் கொடுத்தார் னினர். ஏ - று.

அருகத்தாதி என்றது அட்டவித்தியைகூற்தலை.

(சுருதி)

குறைவறப் பொருள்க ளன்றிக் குறித்தபல வரமும யார்க்கு
நின்றதர வருளிச செயது நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிதைவனாக ககன்று வேறே ரிடத்தினி திருநதா னை
வறைகழற பெருமான் விதி யடுத்திடும் விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள்) குறைவன்றிப் பொருள்களையெல்லாம் விரும்பிய பல வரங்களை யும் எல்லோருக்கும் (மனமான்து) நீறையுமபடி யதுககிரகித்தது, உமாதேவியாருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானா அவவிடத்தினின்று நீங்கி வேறே ரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒல்ககின்ற வீரகதழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திரு வீதியிற் செல்லும் திருப்பவனி விழவை மேற்கொண்டனா. எ - று. (௧௩௯)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேறினா விநாயகப் பண்ணைவ நெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண் மென்னும்
பொருப்பி னேறினன பொழிந்தன ரமரா பூமாரி

(இ - ள்) கோங்குமப்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சிதித் புத்தி தேவிகள் அழகிய இரத்தினச்சிவிகையில் அனபுடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்த இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவண்மென்னும் வெள்ளாணியில் ஆரோகணித்தனா. தேவர்கள் மலாமழை சொரிந்தார்கள் எ - று

அருமபு - அருப்பு, இது வலித்தல விகாரம் பொருப்பு - முலை; ஈண்டு முலைபோன்ற பேருருவுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (௧௪௦)

அடைநெடுங்கட லுடைந்தென வாரத்தபல வியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட நெழுந்த
குடைக வித்தன பிடைந்தன கொடிநிறா கவரி
புடையி ரட்டின வசைந்தன பொருவிலசாந தாறறி.

(இ - ள்) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாததியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த்துத் தொவிகள் உடனே யெழுந்தன குடைகள் கவித்தன துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமரைகள் இருபுறங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பிலலாத சாந்தார்திறகள் அசைந்தன எ - று

கவரி - கவரிமாண்மயிரிற்ற செய்தது சாந்தாறறி - சாந்துபூசியதை ஈர முலரச்செய்வது, இதனை விசிறியென்றும், சிவிரியென்றது சொல்லுவா. (௧௪௧)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினா கின்னர ரெதிரே
யுன்ன மென்னடை யரமபைய ராடினா பிரமபிற
யுன்னி ருஞ்சனம் கிலககின்ன றுகளறு நந்தி
பெண்ணை யாளுடை நாயக நெழுந்தன்ன விதி.

(இ - ள்) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்டியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) ஞர் நன். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அணைப்போலும் மெல்லிய நடைபையுடைய தெய்வாதீர்கள் நடத்தார்கள். குற்றமற்ற திருநகரத்தேவா (பொற்) பிரம்மினும் நெருங்

யிய பெரிய சனத்தொருதியை 'விலக்கினா (இவ்வகைய சிறப்புகளோடும்) என்னை யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை இது ஆணை பெண்ணை பிரிவின்றி வாழ முயற்செய்து கின்னர மிதுன்மெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரக்கு நாயக னாகியோ போற்றிட மதரீர
பரக்கு மானனக தெம்பிரான பைப்பயக கடவுற
கரக்குன நேகிய வீதியிற் கன்னியா பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முருதுறச் சுழற்றின ரகனறா

* (இ - ள்) திதிகடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோ துதிசெய்யு, மதரீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எழுது பெருமாளுகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியாகளும் ஆவர்கைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள எ-று

ஆணை - முகம் கரக்குன்று - இது இரண்டாமவெற்றைமையுடைய டயனு முடன் ரெககத்தொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையெனபது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லினசெழுந கடிக்கையுங் கதலிமுன னுன
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலாகளும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன் மடவார
முன்னா வீசினா வணங்கினா மோகமுற் றன்ற ல

(இ - ள்) மெனமைத்தனமையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்தண்டுகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெவ லிய பழகருவியில்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னலபோலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள் எ - று

வீசினா - வணங்கினா என்பன முற்றெச்சங்கள். (௧௬௪)

இந்தக காணையை யொப்பவ ரிலையென ரெருந்தி
மந்தக காணு லையிள வல்லிற்ற றுவண்டான
முந்தக கேட்டொரு மாதூரான முயங்குமா நினைந்த
வந்தக காண்கக ருக்கேநாக கண்கொடுவன, றமுன்றார்.

(இ - ள்) இந்தக்காணையை யொப்பானவர்களிலொன்று கூறி, ஒரு பெண் இனாதெனலாவையுடைய இனங்கொடிப்பாவத துவண்டன அதை முற்பட்டுக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடுமபடி கருகிய அந்தக்காணைக்கு ஊருகப்பார்த்தனையோ ? என்று கூறி, (அவன்மீது) கோபங்கொண்டான் எ - று

மந்தம் கால - இளமையாகிய கற்று, வவலி - கொடி. காளை - இளம்பருவ முட்டையவன் ஊறு - இடைபூறு. (௧௬௫)

ஐது நாயக னணிகலா லணிகளபே ரமுரு
செய்தவாவென வெருந்திமற் ரெருத்தினோ சிழி

புயசல் வேண்டுகே மெலாருததனை நீனைப்பொழி முனனே
வெய்து துதுபேய நின்றிதன மனமென விதித்தாள

(இ - ன்) அழகிய இந்நாயகன் அணி லால ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச் செய்தனவென்று ஒருபெண் மற்றொருபெண்ணைகிறோ கோபித்து, நீபிழக்கவேண்டுமாயின் இவ்வொப்பறவளை யெண்ணுதலை யொழிக (என்னில்) எனமனமானது முன்னரே வினாநடு (அவனிடத்திற்குத்) துத் சென்றிருக்கின்றது என்று கட்டலோயிட்டனள் ௭ - று (௧௬௬)

சித்தி புத்திதந் திருமுத நோக்கிய முலைக
ளதக நமகையா லனைகருமா தருந்,கவம புரிந்தார
முத்த மெனமுலை காளவா முலையினென முகமபாரத
தொத்து மென்பயன தவமில்ல மென்றன னொருத்தி

(இ - ன்) சித்திபுத்திசேயின தம்முடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள முலைகளை ஒப்புனிதமானவன தன்னுடைய அழகிய கருநகரங்களாற் புலலுய்வகையாக அரியதவச்செய்சாக்கள் முத்துமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ்விருவா முலைகளைப்போல என் முத்ததைதப்பாதகம் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது பயன்? நாம் தவமுடடையெமலெவென்று வேறொருத்தி கூறினள் ௭ - று

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாதுள்ள அல்லது மேலோக்கிய கொங்கைகள் முத்தமெனமுலைகள் என்றாகை முச்சுடாணித்த என் முலைகளையென்றவது முத்தமணிந்த மெல்லிய முலைகளையென்றவது பதப்பிரிவுசெய்க முலையினென்றதில் இன்னத்தையருபு ஒப்புப்பொருளது தவமில்ல மென்றது முலையையுந் தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பணமை வினைமுற்று (௧௬௭)

அருவி பாயமதா விழிந்ள லமாதது நோக கிடத்தோ
அருவந் தோற்றவி னுயாமதந் களிற்றினமேல் வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென னொழிந்தர வைய
மருவி னுளகலை சோராவது மதித்திலா னொருத்தி

(இ - ன்) அருவியாற் பெருகுவதை களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப் பாகக்கு மிடங்கடோறும் திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருகையுடைய யானையின்விரி பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலாதாமோ? என்று மற்றொருத்தி நீங்காத சந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோதலை மதித்தாளிலா ௭ - று

காமமயக்குறறவள தான கருநியநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்கு காண்டலின் “அருவிபாயமதா ஒருவரோ பலரோ வென வொழிந்தராவைய மருவினா” என்றா (௧௬௮)

தொழுதுநின்றவா கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுகொம் பின்றியே குழையிளங் கொடியென விற்றைஞ்சி
யெழுத விலலவா நிதமபமே கலையொடு மிருந்த
விழும மையலகொண்டதெதிடு மெல்லியா குழாத்துள்.

(இ - ன்) மிக்க காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதா கூட்டத்திலே (எம்மறைவனைப்) பணிந்து நின்றவர்களுடைய கரங்களே வளைகளோடு

தந்தை அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைத் தவிர்த்து இவர்களுடையபேரால்
கொடுத்த ஏமாற்றங்களுடைய விதம்வகளை ஆடைகளோடுமிகுந்தன. எ-று. (கவு)

ஆண்ணை மரத்திற் மனைக்குமாட்டாதினகத் துணியி
நகையினி லேமென்று நகைவலை நழுவின சிலர்க்கு
வண்ணை வார்த்துழன் மனநெகிழ்ந தமைதெரிப பதுபோற்
யின்னென் யரப்பினிற தீர்ந்தந நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு

(இ - ள்.) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பினத தழுவுமாட்டாதசைகளிற்
பாரூத்தியோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின. சிலர்க்கு
முடிய நெடிய கூடாதல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமைவைய விளக்குவதுபோல வலி
டெயிலினின்றும் விலகி மிகவுரு சோர்ந்தன. எ - று (கவு)

ஆடி னூர்சில ரவியையத் தாலகந தெரித்துப்
பாடி னூர்சிலா பரிவொடு குறிஞ்சிப்பணை மைதது
நீடி னூர்சிலா நிமலனைக கூடுபா வணையி
ஊடி னூர்சில ருனனிய பாவனைக கலப்பின.

(இ - ள்.) சிலமாதிகள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள் அவி
யமுறைபுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினார்
ள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பணைபொருத்திச் சிலநவகையாகள் நிலைதார்கள் எண்ணத்
தீக் பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவணையாக
ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனவெதரியாது ஆடலப்படல் முதலியவற்
றற் செய்தார்களென்பது கருத்து (கவு)

இனைய வாறுபன மாதரு மேத்தினா மயங்க
வினையே லாந்தபு வித்தகன் விமைத சலத்தா
னையு மாமுகத் தொருத்தலை நலத்தக வுநிப
புனையும் வீதிகள் வலமவந்து கோயிலுட புருந்தான.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பலமக்கையாகளுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும்
புகழ்வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிகும் ஞானசொரூப்பியாகிய கணேசபெருமான்
நன்மகிழ்ந்த மதப்பெருக்கிலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவணை
மென்றும் வெள்ளானையை நன்மைபெறச் செலுத்தி, அலங்கரித்திருக்குந் திருவீதி
களைவலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனா. எ-று. (கவு);

தருவுந் தேனுவஞ் சுககமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுசிக் தாய்ணித் திரள்குறும் வெவவே
தருவு தாங்கிவின் தவ்வள ருனக்குமா விருந்து
புருவ மாமதைப் போன்மெனய பண்பெகடும பகர்ந்த.

(இ - ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கந்தியும், பதுமந்தியும், செவ்வ
பிறந்த திரள்குறும் தாய்ணித் திரள்குறும் பலபலவழிவகையினித்ததின்
தாமரைப் போரியும் பெருமறைபுதுமென்று செல்ல, அந்தவர்கள் களிப்பெய்த
வழிவகையினித்த தருதிட்டனவென்பது. எ-று.

வரைத நாடொறு மனநனங்க் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற றியவழி நாடபொலர தவிசிற்
மெரிந்த பூணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரத்தை தீர்தர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுழந்த மறையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானா எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்து உணங்கினார்கள எ - று.

சாறு - திருவிழா நடைபெற்றிருமணம்

(௧௭௪)

மாயன் மாதிரத தலைவர்கள் பதினொரு மூவா
மேய சாரணா கின்னரா மேதகு சித்தா
தூய் மாதவா தொலபுலி யரசாக ளெவரு
மேயு மாறருள கொண்டுதம முலகமேய தினரால்.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிசுருப்பாலாகள் - முப்பத்துமூன்று தேவகையினா - பொருந்திய சாரணாகள் - கின்னராகள் - மேமபாடுடைய சித்தாகள் - புனிதமாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னாகள் - முதலிய வெல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருததுமாறு கொண்டு தங்கடங்களுக்கங்களை யடைந்தார்கள். எ - று

பதினொருமூவரெனது முப்பத்துமூவா அவர்கள் ஆதித்தா பன்னிருவர், அசுரவீரிகள இருவர், உருத்திரா பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மொன்க. (௧௭௫)

கந்த ராகுமுன னுடன்வருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிராகளுங்
கொந்த லாமலாக குழனமனோன் மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினு யிருங்கயிலாயம்

(இ - ள்) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வந்த முக்கியமானவர்கள் டாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலாக்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும் உடன்சூழ்ந்துவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானா திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினா எ - று (௧௭௬)

அங்கு வீரறிருந் தைமமுக ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணாயக் குகிய வேரமப னிருபாற
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு காதலி னளவளாயப் பேரகமுற றிருந்தான்.

(இ - ள்) ஐந்த திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எவ்வன் தலைவராகிய வீராயுக்கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுவழினைச்சுரந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருத்தனர். எ - று.

ஐம்முடன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சததியோசாதமென
ஐம் ஐத்து திருமுகங்கையுடையவன் ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் தீரோ
பவம் அதுக்கிரகமென்பன். (௧௭௭)

அன்று மனறலி னுடனிருந் துயந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முய்தன னெனவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலா வாழ்க்கையான வகுத்தன னென்னு
நன்று ஞாததனன் பிருகுமா தவனரா திபறகு.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலு, திருமணத்திலுடனிருந் துச்சிவித்தேன். அதனை
விப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சிவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு
மணம்பொருத்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறின
னென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமனனவனுக்கு நன்கு (எடுத்து)க் கூறி
யருளினா ள் - று. (௧௭௮)

சித்தி புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான கணேசனைப் பரவி
மெத்த வண்டி நன் மதுகயி டவருயிர் வித்த
வத்தி றத்தினைக் கேளென வறையுன மலரோன.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே ! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை
யெடுத்தச் சொன்னோம். (இனி) படத்தை யுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய
திருமால் விராயக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதங்கிய வலியுடைய மது
கயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போகவிய அததிறத்தை யுக் கேட்பாயாகவென்று
பிரமதேவன் கூறலாயின. எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௨௫.

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிற பாறகட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டியிலும் போதவ விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சானற் மதுகயி டவராக னென்ன
வண்டாக ளிடக்க னுட வசுராக டோனறி னுரோ.

(இ - ள்.) முன்னொரு காலத்திலே, திருப்பாறகடலிற் செவ்சயனத்திலே திரு
மால் (யோக) நித்தினா புரிகையில, அத் திருமாலின் காத்குறும்பியிலிருந்த டெருவ
கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களும்படி இராக்தர
கள் பிறத்தான. எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சுருணமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது
அமரர்க்கு அஃதாழ்ந்தென்பரா “அண்டர்களிடக்கணுட” என்றார். (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருகுகொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுதத முகமயிருளு செங்குளு சியுந் துடையவராய்த்
தருக்கி புறங்கு நெடுமாயனறணையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
விருக்கு முனிவா பெரியவாக ளெல்லா தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும்,
(கண்டோ) அச்சம்கொள்ளத்தக்க தேசமும், பிறைச்சுந்திரனபோன்ற (வளைவாகிய)
தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும, சிவந்த தலையிரும, (ஆகியவிவற்றை) நன்
றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வகராகன) இறுமாந்து துயிலபுரியும் நெடிய திருமா
லையு நிந்தித்து, அரிய தவசசெயலிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள்
முதலிய யாவராயும் அவமதித்தார்களென - று. .

வெருகு - பூனை பிறையெயிறு - வகிரதந்தம் குஞ்சி - ஆண்மகன் தலை
மயிர். நெடுமாயன - திரிவிக்கிரமாவதாரம்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (உ)

வடிக்கு மராயி நெய்யொழுக்க மாறழிப் புவி யினுயிரலைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையானா
யடிகக நினைந்தவ விருவோரு மலாய் திருக்கு மெனைமுன்னாய்
பிடிக்க வடுததா ரவாககஞ்சிப் பேதுற றுருவங் கரந்தேனல.

(இ - ள்.) தெனளிய லைடுகமாகத்தில நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகி
னுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்துக்கு முடிசூடி, உயாவாகிய (தேவ) லோ
கத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்
கள்) இருவரும் முதலிலே தாமமாமலரினப்பேரில் வசிக்ரும எனனைப் பிடிக்கும்படி
நெருங்கினாள் (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்த மதிமயக்கமடைந்து என வடிவை
மறைத்தேனென - று

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல் (ங)

உருமுகுக் குரலவேங் கையினகம்போ ளுருகுகொள பகனறை மலாததொ
மருமுகு குரிசின மதக்களிறு வதனப் பெருமா டிருவருளார் [டையன்
கருமைக் கடலப்போ ளிறத்தவனாக் கமலத் தடங்கட புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடலழிகு மென்று திருப்பாற கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொ
ண்டுள்ள கொனறைமலாமாலையையணிந்த திருமாபையுடைய தலைவராகிய மதம்பொ
றியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும்
நீர்மணந்த மதுகயிடவர்களை, பரந்த தாமமாமலப்போலுங் கண்களையுடைய மேக
வண்ணங்கிய திருமால் (அவாகனது) இருமைப்பயனுங் கெடுமபடி யழிப்பாரென்று
திருப்பாறக்கலை யடைந்தேன் என - று.

உருமுகுரல் வேங்கையினகம்போ ளுருக்கொள்பகன்றையென்றது புலி
ச்சக்கொனறை. இது புலிக்கொன்றையென்றும், கிதிலுப்பையென்றும் வழங்கும்.
உருமுகுரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடனம். (ஈ)

உறங்கு மலரை யிடையெழுப்ப வுயாமா மரையோ தாணையினுள்
மறங்கொப் பளிகு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

நீறங்கொப் பணிக்கு நித்திரையார் தேவி யவனை விட்டொழிய.
விறங்கொண் டனத்து வியாதனெனு மந்த னுள வழுததினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருநதிய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமூலத் துயிலுணராத உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை யினால், வண்ணமிகுந்த சேடசயனததில தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா லின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவனைநான்) துதிசெய்தேன். எ - று

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் திக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத தொழிலாகிப் பண்ணு வோராயப் பாபபதியாய்
மேவுந் திருநற் கலையாதி வெவ்வெ றுள காலமா
பாவித்தயரும் பசிதாக மாகிப் பரையா மாமாயி

(இ - ள்.) சாவித் திரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதா வாகியும், வழங்குகின்ற முததொழில்களாகியும், (அவற்றைச்) செப்பவர்களாகியும், பாப பதியாகியும், பொருநதிய நல்ல கலையுடைய வெவ்வெறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படை யச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா மாயியே! எ - று

சாவித்திரி முதலியன சததிவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவெனபன மந்திர விசேடங்கள் கலையாதி வெவ்வெறுளகாலமென்றது பரமாமுருகுநடுகொண்டது அ ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசுரேணு அதுமூன்றுகொண்டது துடி அது மூன்று கொண்டது வேதை அது மூன்றுகொண்டது லவம் அதுமூல றுகொண்டது ந்மிஷம் அதுமூன்றுகொண்டது கலை அது மூன்றுகொண்டது காடடை அது பதினைந்து கொண்டது லகு அது பதினைந்து கொண்டது கண்ணை அல்லல்குடிக்கை அது இரண்டு கொண்டது முகூர்த்தம் அதுப் பனைந்துகொண்டது பொருது அது இரண்டுகொண்டது நாள அது பதினைந்துகொண்டது படசம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள் அது இரண்டுகொண்டது இருந்து அதுமூன்றுகொண்டது அயநம் அது இரண்டு கொண்டது ஆண்டு என்னுசொல்லப்படும் ஆண்டு அல்லதுவருடம் நூறுகொண்டது மாறுடா ஆயுள்காலம் மேற்கூறிய மாறுடநாள முப்பதுகொண்டது தென்புலத் தோகரு ஒருநாள அவுலகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவாசுருக்கு ஒரு நான் அவுலகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரவ கழிந்தால், தேவாசுருக்கோ ஊழியாம். நாலலகையூழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமணுக் கொருபகல். இவைமுதலி யன காலவிசேடங்கள். (க)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மரையாதி
மருவுமலகி துயிர்கடொ றும் லளாசத் திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமர்தி பாலாய நினசீ பகாவாரியா
பெர்ருவி லாதாய்க் கினிதடியேன புதலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருநதிய எண்ணிலலாத உயர்களிடத்திலெல்லாம் வளர் கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற் பகைமேற்போல்வனே! உன்னுடைய சிறப்பை வெடுத்துச்சொல்பவர்கள் யாவருளா?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென்னெனில்) எ - று. (ங)

அரக்க ரவுணர் முதலான வரட்டா முடிசென களத்தாருட்டிப் புரக்கும் பெருமா னுலகளந்த புலவா பெருமா னன்பாகவி னுரக்கும் பெருமா னுனவயத்தாயத துயில்கின் றுனமற நவன்விழிப்ப விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா பெறறுக கெனினீங் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கா அவுணா முதலாகிய அரட்டாருடைய முடிகளைச் செவ்விய போகுகளத்தில உருளச்செய்து (அடியேன்களைக்) காக்குந தலைவனும், (நிரிவிக கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால மூவடிமண யாசிக்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பத்தாருடைய துன்பங்களை யொழிக்குந கடவுள்மாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதவின், அவ்விழைவன கண்விழிக்கும் படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதுககெனின் இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பாயாக எ - று

அரக்கா - இராட்சதா. அவுணா - அசுரா அரட்டா - குற்றிலமன்னர்கள், ஈண்டிக கொடியோரையுணாததியது (அ)

தொகக தவத்தான முறப்பிறப்பிற் றோலா வரமென பாறபெற்றா மிகக மதுகை யுடையவராய விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின் மகக ணடுங்கச சுராநடுங்க வந்தாரா மாயன கரத்தன்றித் தக்க வுயிராசாம பாடுனனைத் தாகக முயன்ற ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்.) மிருகத தவத்தினால், சென்ற சன்னத்திலதோலவியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சன்னத்தில, திருமாலின் காதுகளில் மாதுடர் நடுங்கவும் தேவாணடுங்கவும் பிறந்தார்கள (அவர்கள்) விண்டுமூத்ததியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தருதியாகிய உயிர சுழியமாட்டார்கள [இறவார்கள்] எனனை யெதிராகக் முயற்சியெய்தார்கள (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போகதேன எ - று (க)

அகற்றா றிருமால் கண்படைநீத தவுண ராவி தமைச்செருப்பக் கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென விதமார மொழியாற றோத்திரித்த வெனககன றிரங்கி நித்திரையற் புதமார தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான துயிலொழிந்து அவ்வவுணாக ஞயிகை கொல்லுமபடி, கோபம் பொருந்திய சுதரிசனமெனனுஞ் சககராபுத்தமோதிய திருமால்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இத்தவாரத்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று, புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனா. எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவெனப்பத பொருள். (க0)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண டமரு மந்தரநுந
துய திருப்பாற கடலடுத்துத் தொழுது முறையிட டார்டுடிபேன
மேய வெணைப்பார்த் திகைடுப்ப வினாத கருமம் யாதெனப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற் பகவ கேளென மிதுசொன்னேன

(இ - ள்.) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்
துள்ளதேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாறகடலையடைந்து (திருமலைப்) பணிந்து
(தவகள் குறைகளைச்சொல்லி) மூறையிட்டார்கள் திருமால் (ஆகருப்) பொருந்திய
எண்ணப்பாத்தூ நீ யிவருவருத்தற்குண்டாய காரியம் யாது? என்வினவ, பரவிய பாற
கடலிற் சிறந்த சேட்சயனதுள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச்
சொன்னேன். எ - று

பாயல் - படுகை பகவன் - அறுகுணச்செல்வன்

(௩௬)

வேறு

மாயை மிக்கவா மதுகயி டவரென விருவா
தூயை நின்செவி யமுகுகினிற் றேனநின் ரவாககுத
தாயை தந்தையை யெனநினைப் பிறாகளசாற ருது
சேயை யென்னுமா றவாகளைச் செருத்திடா யென்றேன.

(இ - ள்.) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென்
றிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறுய்யியிற் பிறந்தார்கள் அவர்களுக்குத்
தாயுந் தந்தையுமென்று சேவரீரைப் பிறாகூறவொட்டாரா, அன்னியெனன்று
சொல்லுமவகையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலோடுககிக) கூறி
னேன் எ - று

தாயு - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் “வண்டமா
கொணை யானமுன் வந்தநீ யாரையென்றான்” என்றறபோல சேயை - தூரத்தி
லுள்ளவன்

(௩௭)

நஞ்சு மன்னதா னவாநிற முழுவுது நாடி
யஞ்ச லீரென வமரநுக் குரைத்தம் ராாக
ணெஞ்சு துண்ணெனு நெடுமபடை பலவுங்கொண டெழுந்து
கஞ்சம் வென்றதை வலம்புரி சோத்தினன் கனிவாய

(இ - ள்.) வீடம்போன்ற அவவசுரா வல்லபநுழுவது மறிந்து, பம்பபடார்தீர்க
ளெனத் தேவர்களுக்ககூறி, பகைவர்கள் மனத்துன்னெனத்தக்க பெரியபலபடை
களையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலையென்ற திருக்கரத்திலேகூறிய உலம்
புரிச்சங்கத்தை (கொலவை) ககனிகஞ்ச சமானமான திருவாயிலவைத்து. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியெனந்து பாஞ்சசன்னியம்.

(௩௮)

ஊழி நாணயி லாழிபோ லுரப்பிய சங்கம
லாழி வாராசெவி நுழைத்து மதுகயி டவாக
டாழி லாதவிவ் வனையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல பாழியென் றெகிரத்தார்.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுநின்ற சமுத்திரம்போலக் கேட்கிறீர் தான் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துணியில துழையவும், மதுசயிடவர்க்கு குன்ற தலிலலாத விசசனுகொலி யெழுப்பியவன சகுதியான மேம்பாடுடையவன் அவனுடன் போசெய்தல் மேம்பாடுன்று (திருமாலுடன் போபுரிய) எதிர்த்தார்கள் எ - று

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வுண்ணவா கொடியனை யதெதுக
கொற்ற மேவிய தானவா குவவுததோட டினவு
முற்றி நேமது தீருமா முன்னினை யென்றா.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிரென்று உயர்ந்த இரண்டெலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருந்திய மதுசயிடவர்கள் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள்களின் தினவு தீர்க்கோம் அஃதெனவாறு கருதினெனன்று சொன்னார்கள், எ - று.

கொடிய ரினண்ணக கூறுநு குவலய முண்டோ
கொடிய துணமையே நுங்கடோட டினவொரு காலு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி ரென்றன
படைவ முங்கினா பாவமே யுருக்கொண்ட பதகா

(இ - ள்) தீயோராகிய மதுசயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலக முண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமாதியானவா, உலகளுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீர்களுன்றன பாவமெவடிவாக்கக்கொண்ட கீழமக்கள் ஆயுதங்களை யுபயோகித்தார்கள். எ - று (கசு)

கூளி வானபடைக கொற்றவை யெழுநதுகூத தாட
வாளி தூரப்பாகண மாற்றுவா வசசிர மெறிவா
ராளி யேறென வாரப்பாக எயிலெதிர் விபேபா
தூளி போததெழுச சுற்றுவா வாளமா தொடங்கி.

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூக்காதேவி (களித்து) எழுநது நடிசகுமபடி ஆத்திரங்களைச் சொரிவார்கள், (பாணங்களை) விலக்குவார்கள், வசசிரத்தை வீசுவார்கள்; ஆணையாளியைப்போல ஆரவாரிப்பார்கள்; வேறபடைகளை யெதிரே செலுத்தவார்கள், வாட்போசெய்யத் தொடங்கித் தூளிபோததெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள் எ - று

கூளி - கழுகு, பூதம்.

(கசு)

அண்டம் வரயலிட வடுக்கலக ளகநெகிழ்ந துடையக்
கொண்ட னீருகக குகாகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தண்ட மேநதின ரெதிரெதிர் தாக்குபு பாசன்
கண்டு நேருற வீசுவா கடிவாகைப் படையால்.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிப்படவும், மலைகள் உள்நுருகி யுடைப்படவும், மேகங்கள் (குலகொண்ட) நீராசரிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லைப்பிழி.

சுடக்கவுழி, தண்டாயுதமேந்தினவாகளாய் எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பரசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவாராத் தையிலுள்ள ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள். எ-று.

முடியை யன்னதான் மொயமபமர் தேரளினை யதனா
கடிகொண் மாரபினை யன்னதாற கவாணைமற நதனா
வடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற நூகிப
படியி லாதமற போனாயும் பனமுறை புரிந்தார.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண் மணைந்த (மலாமாலையணிந்த) மாபை மாபாலும், துடையைத் துடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலும்டித்து, எல்லையிலலாத மற்போனாயும் புலமுறை செய்தார்கள எ - று

கடிகொள மாபு - ஆழகிய மாபெனிணுமாம் அங்கை - அகமகை இது "அகமுனாசசெவிகை வரி.ரிடையென கெடும" எனறாருருத்திரமுதாயெது (கசு)

இன்ன வாறமா பன்னெடுங் காலமேற பியறழிப
பொன்னை மாரபகத திருத்திய பொன்னுடைப பெரும;
ன்ன தானவாச காறழில் னுடைநதுகந் தருவ
னென்ன வேகரு தெய்தினு னிருங்கயி லாயம

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்த்துப் போசெய்து, திருமகளை மார்பிற பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அமமதுகயிடவாகளுக்கு ஆற்றாதவராகி யுடைநதோடி கததருவனென்று சொல்லுமபடி மறைந்த, பெரிய கயிலாயகிரிகளுச சென்றனா. எ - று

பொன் உடை - பீதாம்பரம் கததருவா மாயாவிதத்தில் வல்லவராதலின் அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தார (உ௦)

வெள்ளி*யங்கிரிச சாரலின் விரிமலாப பொதுமப
ருளளி ருந்திடந் தழுவினா முறுநாம புளாந் தான
நெளளு மின்னிசைத் துவலியாழத் தலைவருக கிடமாய
நளளி ருஞ்செவி யேறலு நாஞ்ஞ ரழிந்து

(இ - ள்.) ஆழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விசசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நாமபுகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர்ந்துவைத்தனா தெளரிய இனிய இசையையுடைய தடவத்தக்க யாழ்வல்லோருக்கு, இடமாகிக்குளிராத பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் னுழையவும் சிவபெருமாரா அதனை யுணர்நது எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்

(உ௧).

பிருட்டி தந்தனை நிகுமபனை யழைத்திரும பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யாழெழுஉம வானவ னெளரியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுததுவ மாரபின னெனனாத
தெருட்டி மறறவற் கொணாகெனச் செப்பினா விடுத்தார.

(இ - ள்.) பிருட்டித்தந்தனையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத் துதழங்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிகருக தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்தவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலெ ன்றுணர்த்தி, அத்திருமாலில் யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினான். எ - று.

பிரசமருட்டு மெலவியையென்றது வீணைவாசிகருமிடத்தில் ஏழ்நரம்பும் ஏழிசையும்கிய ச ரி க ம ப த கீ எனபவை இவையே குரவதுத்தம் கைக்கிளைஉழை இளி விளி தாரமெனப்படுமே இஃதறநா மிடநாறாருரல நாவீனாறுத்தம் அண்ணை தார கைக்கிளை சிரசதாலுழை நெறியா லிளி நெஞ்சால் விளி மூக்காறாரமெனப்ப பிறகரும் இவற்றிற்கோசையுவுமை முறையே மயில் துடபம் ஆகி கொங்கு குயில குதிரை யானையென்றம, சுவை யுவுமை பால் தேன கிழான நெய் எலம் காவழை மாதுளவகனியென்றம, வாசனை யுவுமை மெளவை மூலல் கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்னுவியை புனனை யெனவுகூறுவதுவழங்கு ப்றையினை நுதுடகண்டுகொள்க

கிருத்த மதகலை னோரது தேட்டுடனே

மருத்த பைந்துழாய் மாபமுப புநொடி வரைபி

ஆருத்த வெம்பி னான விளித்தன நென்ன நுளந்து

கருத்தின் முடினை நெடியவன் காமரு கோயில்

(இ - ன்) பூசகனத்தலைநாகன அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங் கொண்ட பசிய தளவமாஸையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சினுத்தெரித்த எழுது சிவபெருமான (உணனை வரும் படி) அழைத்தனரென்றாகுள் (அசைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புறது மனதிலும் முறப்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலையடைந்தனன் எ - று (உரு)

காவ னுதியைக கைக்கொடு திறைநஞ்சியுட புருந்து

தேவர தமபிரான் விருமுனடி சென்றடி வானங்கி

யோவில கண்ணருள் பெற்றன நெருமருங்க கிருந்து

தாவில கைத்தலத திருந்தயாழ தனைத்தொடங்க கன்னலை

(இ - ன்) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரை கைகூப்பிப் பணிந்து (திருந் கோயிலின்) உள்ளேபுகுத்து, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான திருச்சுகிதியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலிலலாத கிருபாநோகம (அருளப்) பெற்று, ஒருடக் கலீவ்ருந்து, அழிவிலலாத கைத்தலத்தில் (எழுதி) இருந்த வீணையை (மீன்மெ) வாசிக்கத்தொடங்குான் எ - று (உச)

வேறு

பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான மிருவடி யை

புள்ளு மவாசட குறுகபொரு ளுண்டே

மௌள நறுநெரு மீழைந்து விளக்குகதுங்

கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே

(இ - ன்) இளஞ்சுகிரனை யணிந்த தலைவா (ஆகிய தேவநீருடைய) திருவடி யைக் கருதுபவர்களுக்கு கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல செய்யை (பருக) விரும்பி மெல்ல விளக்கதை துண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிசச்சக்கர கீர்த்தியாகி) கடல்முற்றை உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமதியந்திரபுள்ளியெனும் தேவநீர் தரத்தலில் சிவசுகிரியி லெரிந்துகொண்டிருந்த கெய்வினைக்கு இருண்டிருந்தக்கழித்

இல் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக் குடிக்கும்படி ஓரெலி தன்வாயை யதிலவைக்க அத்திரி துண்டப்பெற்று ஒளியிடுகிறது அதனை சிவபெருமான களித்து அதனை யரசுனுமாற்றான், அது மாவலிச்சக்கரவாத்தி யாயதென்பதாம் (௨௫)

ஆத்திரியணிந்த வமலன மிருவடியை
யேத்து பவாகட கிஷியாப பொருளுண்டே
சாத்திய விலவந தனக்குத் தளரமுசுவ
முத்த வயிவின முசுருந்த ஸுபதே.

(இ - ள்.) ஆத்திரியணிந்த மலரகிதா (ஆகியதேவிரீருடைய) திருவடி வைத்து திசெயப்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும் உண்டே தோ? (அறியாமற்) சாத்திய விலவகிளைகளுக்காகத் தளரநடையுடைய ஓர் முசுவும் யேம்பட்ட மதிதுட்பமுடைய முசுருந்தென்னுஞ் சக்கரவாத்தியாயதே - ௭ - று

முசு - ஓவனையாருயரு

விலவநதனக்குமுசுவமுசுருந்தனையத் என்றது—ஓர் காலத்திற் கைலாயகிரியில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியோடு பொழுதுகருளி யிருக்கையில் ஒரு ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பாவதிதேவியார் மேலும் விலவப்பத்திரத்தைப் பறித்தப்போடி, சிவபெருமான அது தன்னைப்பூசிக்கத்தற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவாதியராகும்படி வரமளிக்க, சோழவமிச்சத்தில் முசுமுக்கதுடன் கருவூரை இராசதானியாக்கக்கொண்டு முசுருந்த சக்கரவாத்தியாகியது என்பதாம் (௨௬)

பேயினதேதோ டாடும பெருமான மிருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோட்கள காண்ப பொருளுண்டே
வாயிழையாற் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமே
துயகுலச சோழனுய்த தொல்லுலகங் காத்ததே

(இ - ள்.) பேயக்கூட்டங்களுடனேடிக்கும் இறைவா(ஆகியதேவிரீருடைய) திருவடியை உடீல (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிப்பவாகள பாராத பொருளமிருக்கின்ற தோ? (தன்பாற்) பொருந்திய இழையினுலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூசசியும் ஓர் புனிதமான குலத்திற் றேனறிய சோழராசனாய் பழமையாகிய பூமியை விரட்சித்ததே - ௮

இழையாற் கோயிலவருகத் சிலம்பி சோழனுய்து என்றது - திருவாண்க காவின் சிவலிங்கப்பெருமானருகத்தருளியிருந்த! விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூசசி தன் தூலாற் கோயிலுமுத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான திருவருளபுரிய அது கோசசெங்கட்சோழனுகி அரசுபுரிந்ததென்பதாம் (௨௭)

வேறு

எனவேத் தலுமெம பெருமா
னினதார ஸங்கமுத் துகென
வனமா ஸிமவை குளிராத
தனதுள னுறைசாற் றுவனூல

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணை யொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலை வராகிய சிவபெருமான், (வினமிவே!) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென வீணை, 'வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாந் தியினர் - ௯ - று.

வனமாலி - துளவமாலையணிந்தோன்.

குளிரா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிற்குநக்கால வினையெச்சம். (௨௮)

ஒருவா வெருருவென செவியி

லீருதா னவரெய திமிகப

பெருதா ரவாபோ ரிடைநாளு

வெருவா மையைவிட டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வென் காதுக் குறம்பியில் (மதுகயிடவென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசராகள (யாதகாரணத் தாலோ) தோன்றி, (பலனாயும் வதைதது இறுதியில் என்பால ஓநது) மிகுதியும் போசெய்தாகள அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன (பிறரிடம்போர் செய்கைபோல நிலலாது) அஞ்சாமையை விடவிட்டேன [பயந்தேன] ஏ - று

முகதா முனையா ரெருவி

லகதா னவரா விபுண

வைத்தேன மனமான டவலி

பைததா வெனவேத தினனே.

(இ - ள்.) முத்தனே! (சயம அபசயமென்னு மிரண்டுகருங்) துணிவு பெருங் திய போசெய்கையிலே, (மதுகயிடவென்னும்) அவவிரண்டசராகளுடைய உயி னைப் பருகுமபடி (என்னுள்ளத்திற்) கருத்துக்கொண்டேன (அஃதவநனமே நிறை வேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனா ஏ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலாலையெந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார

மன்றலந துளவோயநீ வணசமாந் குறுகாலே

வென்றியங் குசமேநதும் விநாயகன வழிபாட்டி.

வென்றியை யலையதனா லொன்னலாக குடைந தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபெருநதிய சிவபெருமாள் அருளிச்செய்கின்றா மணம்பெருநதிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வண்மைத்தங்கிய போருக்குச்செலவுகையில், வெற்றிபெருநதிய அவகுசத்தைத் (திரு ககரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினே. அகருற்றத்தினூற் சத்தருக்களுகருத் தோலவியடைந்தனை ஏ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேநதும் பண்ணவன வழிபாட்டி.

னேசமுற மினியந்த நேரலா தமைவென்று

மாசறு மொளியோடுவாழ்குதி மணிவண்ண

தேசவி வழிபாடுரு செப்பது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருககரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழி படுதலில் விரும்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவென்னும்) பகைஞரைச்சயித்து, குற்றமற்ற சீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய். மணிவண்ணனாகிய வின்னென! ஒன்றினைக் கும் (முத்தியிதாயக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொன்னவோம். பெருந்தத்தேட்டாயாக ஏ - று (௩௨)

சிறுதர மெனாள்மேனிச சிறுதர முகச்செமமன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுததாராய வரும்னு வாமதனைச
சிறுதையின் மகிழுகொள்ளச செபபுது நினசெவியில.

(இ - ள) மாயனே! சிறுதரமேபோற (சிவநு) பிரகாசெருங் திருமேனி
யையுடைய யானேமுக நிநாயக்கக - வுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தஞ்
யான மந்திரம் ஆமெழுத்துகளாய வரும் மந்திரமாகும் அதனை நீ மனதிற களிகொள
ளுமபடி உன செவிய லுபதேசிப்போம் ஏ - று

எழுததாராயவரு மனு சடக்கரமா கிரம

(௧௬)

வேறு

கனகையிற பூடிநது மாயன கடுசவம மென்றுகூறி
யங்குவன றேயநது மாயன வரசம மு நறயாற நீக்கை
மங்கலந தழையச செயது வககிர துண்ட ந கோகை
தனகுமா நெழுக்கை யோதி யனுட்டிப்பஞ் சாறறி னானே

(இ - ள) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகனகையில் மூழ்கி வினாவில
வருகவெனது திருவாய மலாநதருளி, திருமால் துவவகையே ஸநானஞ்செய்துரை,
ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிகுமபடி தீக்கைய்யாறி, உககிரதுண்டராகிய கணேசப்
பெருமானுக்கு அன்புபொருநகிய சடக்கரமனுவை யபதேசித்து அதனை யனுட்டிக்கும்
வகையையுந் திருவாயமலாநதருளினா ஏ - று

மாயன - அணமைவிளியா கலி னி பலபாயிறு

(௧௭)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வநுடலைக் கொண்டு தாழ்நது
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாகவன விடைபெற நேடுக
திண்ணமா நனபி னேடு சித்திதேக திறதனக வலலே
நண்ணியாங் கிருநது நானுந் கணிகதல செய்காள்

(இ - ள) உலகமுழுதையும் வாரிப்படுத்த திருமால் சிவபெருமானா திரு
வாயமலாநதருளிய திருவருட்டிற்றதைச சிரிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவா
பால்) விடைபெற்றதுசென்ற, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திதேகஞ்ஞானமெனது மிடத்
தை வினாவாக வடைநது அவவிடத்திற்பொருந்நி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப
பாராயினா ஏ - று

(௧௮)

பூமபுனல் படிநது பூகி கிருவுருப பொலியப் பூகி
யோமபுமந திரத்தைச சொல்லி யுறையிடஞ் சுகதி யாகச
தேம்புன லங்கை தனனா புரோககணஞ் சிறப்பச செயது
சாப்பிய வேங்கைத் தோனமேற மவளவத் திரமு மிடடு.

(இ - ள) பொலியாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறுமபடி
திருவெண்ணீரை யுததுளளஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச சபித்து, வசிகரு
மிடத்துக் கதியாகுமபடி மதுமாகிய நீனா அழகியகையிறை சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ்
செய்து, குழிந் புவித்தொலிப்பேரில் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து. ஏ - று

புரோக்கணம் - தெளித்தல்

(௧௯)

வடகிழக் கெணைநீர் திகழு வத்திர் கைவலகிக்
கடகரிப பாகன போலக் கதம்பொறி யைந்து மோம்பி
யிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத தொன்று
மடைவுற சிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செயது.

(இ - ன்) வடகிழக்காகிய ராசனதிகிலே முகமவைத்தவராக வீருந்து,
மத்தையுடைய யானைப்பாகன (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறி
களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்
களை நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலிடவற்றைச் சுத்திசெய்து ஏ - று. (௩௭)

மூலமா மனுவை யுள்ளி முற்றுறப் பிராணு யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைத்தாத தியானித தின்பச
சீலமார் கணேசன் தன்னீத தேவாகட கிறையை யன்பாற
கோலிய வாக னுதி பத்தினுங் கொளப்பூ சித்து.

(இ - ன்) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முழுவாகப் பிராணாயாமத்
தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது நழைக்குமபடி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப்
பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீவமுமொருந்நிய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர்
களுக்குத் தலைவனாக அழகியவர்களுமுதலிய பத்தினுங் கொள்ளுமபடி பூசித்து ஏ - று

மந்திர மான வாறு வன்னமும வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும பிறைமருப் பொழுருந் தானு
சிறுது முகவன் றேனறித தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா முழுந்து சூழ்ந்துகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ன்) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடனொருந்த நூறுவருட
காலங்கணித்தவுடனே பிறைச்சுந்திரனபோன்றதந்ததையும ஒழுங்கின்ற மதன்ஷையு
முடைய யானை முகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய
விண்பெகவான் (அவரைக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி
நின்றான் ஏ - று (௩௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிருமல னருளு முனபே
யொன்றகம் பூசை யாற்றி னொன்னல ரெதிரத்த பீபாரின்
வன்றிற லுடைவ தினதே மறந்து கிடக்க மாய்
னின்றானக செய்த வேண்டிற மியம்புதி தருது மென்றான்.

(இ - ன்) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து 'அம்மராகிய
கணேசப் பெருமான அருளிச்செய்கின்றா பொருந்த நமமுடைய பூசையை மூன்
னரே செய்கிறந்தால நீ சத்தருக்களை யெதிரத்த யுத்தத்தில் வலியவல்லபங் கழிவு
தில்லையே? அஃ திருக்க விண்ணிலே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைச்
கூறுக (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினார். ஏ - று. (௪௦)

சிறுமதி யொளிராத வேணிச சிறுதுரக் கடவுள் கூற
முறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலாககைவாய் புதைத்துச் செல்லவர்
ன்றுவினாக் கற்ப சத்தை நண்ணினல ருரவு முண்டோ
விறைவுனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ

(இ - ள்) * இளஞ்சந்திரன் பிரகாசிக்ஞர் சடையையுடைய யாணைமுக விராயக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அவனாபபண்ணித் தாமமாமலர்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றா நல்லமணம்பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவர்க்குத் தரிசித்திருமுன்னதோ? (இல்லை? அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியையுடைய ஒருகுறையாடு மிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ - று (௪௧)

ஆயினு மடியேன றுஞர் மனவிடென செவியின் வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகயி டவனாக ரொலல
மீயுயா மதுகை வேண்டும் விளமரிய விவடீ யல நித
தீயாமற நெவரே யெனும் மெனையாறு நிரத வேண்டும்

(இ - ள்) ஆயினும், அடியேன நீதினாசெய்யும்பொழுது எனச் செவியின் று பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுவுது மஞ்சத்தகம் மருசியிடவாகனாகக்கொலல மிகச் சிறந்த வல்லபமவேண்டும் (தனஞ்சு) கூறிய இவாகனையல்லாபவ சொழியோ எவா களானாலும் (என்னையெதிர்த்தால்) என்கையா விற்கக்கவேண்டும் எ - று (௪௨)

கடையனேற குன்பா லென்றுங் கையக லாக பததி
யடைவதும் வேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான கேட்ட வுடபன்மா முகத்து வள்ள
நெடைசெய்பவ வரமு நலகிச சூழந்நுமே விதுவுஞ் சொன்னுன்.

(இ - ள்) (என்னையுமையாக) உடையவரே! கீழ்மடப்பட்ட வெனக்குத் தேவரீரிடத்தில எப்பொழுதும் நீங்காத பக்தியுண்டாயிருந்தாலும் வேண்டும் (அறி யாமையாற்ற) குற்றஞ்செய்தாலும் (தேவரீரிருவுள்ளம்பொறுக்க முகவொவதுவேண்டு மென்று கேட்டனா (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யாணைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமனை தொடாச்சியாகவுள்ள பவவரக்களையு மருளி மேலே யோசித்து இத்தையுஞ் சொல்லினா எ - று. (௪௩)

வலிபுகழ் தேச நெஞ்சின மதிக்கவா முடித்தன மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுன ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு லுருக்கர திருக்கின ருநந
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிசெல லவனாக காண்பை

(இ - ள்) வலிமையும் புகழும் கீர்த்தியும் மனதிற கருதியவர்களைக்கோற லும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுனக்குக்கொடுத்தோம் அச்சத்தைத்தரும் வேற்படைவேகதிய அசுரர்கள் இடப்பொழுது ஒலியமைந்த மானயயினால், தமதுநூல் மறைந்திருக்கின்றார்கள் நமமுடைய ஒலிமிக்க மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க (அச்சுல) அவனாகாணுவை எ - று

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்ததாம்.

(௪௪)

என்றிவை யுனைத்துக் கூறி யெம்பிரான மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை யென்று விராயகன் கருனை போற்றி
நன்றொவிர பனிககா னுஞ் வாயிலக் ளுடைய கோயி
நென்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னுக்கி.

(இ - ள்) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிய) பகைவரை வென்றோடுமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்தானாருகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்களால் நான்கு (திருக்கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்தது, அதில விநாயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியிஹ் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து) ஏ - றீ

கண்டகி - ஓர் நதி ஈண்டு அந்நிலைகள் செந்நிறக்கற்கள் (சுடு)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம விட்டகலச்சித்தி யீதலா நமமுந் திகரு
வெவவினை நிராகருஞ் சித்தி விநாயக நெனப்பே ரிட்டா
னவவிதியானுஞ் சித்தி கேத்திர மாமத தானம்

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசை செய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமானுக்குக் கோடிய வினையை யொழிகருஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினா. அவவியிழாலும் அவவிடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். ஏ - று (சுசு)

நாயக நெனத்தான கொண்ட நாரணன் நனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நவவரங் கொடுத்த மாண்பான
மேயவங் குசத்தி னாககு விநாயக நெனனு நாமந்
துயவின ணவாக ளெல்லாந் தொடுத்தெதிரா துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (திதி)நாயகனைப்பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யதுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுங் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்த்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிநதார்கள் ஏ - று

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனிலலாதவன் இதில்,
வி - எதிரைப்பொருடருவதோ வடமொழி யுபசாககம் (சுஎ)

கடங்கலிழ் முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செம்மல வெளிக்கொடு செனரு னாக
வடங்கலா ரான் வந்த வவுணாகண் டடுபோர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திஓர் துணைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்) மதம்பொழியும்(யான)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் மனை
வெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விட்டதைச்சொரியுஞ் சூத்தராயுதமேந்திய
திருமால் வெளிப்படச்சி சென்றனராக, சத்தருக்களான அந்த மதுகயிடங்களை
னும் அகராகள பார்த்து, மோத்ததக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து நேரேநின்ற
கிரித்து இதனைச் சொல்வதாயினான். ஏ - று. (சுஅ)

சீசர்நதுமுன பொருத பேரது சிறமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீசர்நனை நாணி லாமத் திரும்பிவந் தனைவர் தாய்க்கிங்
கோர்ந்திடும் பெரிய முததி யுதவுதுங் கொள்த் டெவ்வனார்
பேர்ந்தெதிர் தகடுன் டெண்ணீர் பேரையீ டென்றான மரபுங்.

(இ - ன்.) முன்னுத்தட்டிப் போபுரித்தகாலத்தில், சிறுமுத்தியைக்கொடுக்கக் கொண்டுபோனே! மின்னும் காணமினறி (எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு) வந்தவுனைக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனையுங் கொன்னக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஒடியெதிர்க்கின்ற ஆட்டுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலகனே! என்று திருமால் கூறினார். - று.

முத்தி - நிசை ஈனனெ ஓடுதலைக்குறித்தது (சக)

அவ்வனா கேட்ட லோடு மழலென வெகுணடு மாபொய செவ்விய நான்கு தோளிற சிறந்தனை யிருவே முகரு மிவ்விரு தோளே யறாரு கிருவாமற ரெருவ னோடு தெவ்வின் ரெனனல வேண்டா செருசசெயக வென்று நோந்தார.

(இ - ன்.) அவ்வாறாகைகளைக் கேட்டவுடனே அகினிப்போலக் கொடுத்தது, மாயவனே! செவ்வையாகிப் காணுதோள்களோடு விளங்குகின்றனை எவ்வுளிருருந் கும இவ்விருதோள்களையாடபடியால் இருவா ஒருவனுடன் பகையினா (போர்செய தாரகன்) என்று சொல்லலவேண்டவதிலலை போபுரிகவென்றினைசைநாரகன், (மது கயிடவாகன்) - று

இவ்விருதோள் = இரண்டு இரண்டு தோள் "ஒன்ப தொழித்தவெண்ணெண் பது மிரட்டின் - முன்னதின முன்னல வோட வியாவின் - வவவு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி" எனபது குத்திரம், (இ)

எறறுவா கதையால வேலா லெறிவரோச சுவாலை வாளாற பறறுவா பாசம் விட்டுப் பறறுவ ரதனை யெஃகாற புறறா வனைய வாளி புதைபடத தொடுப்பா விழப்பா முற்றுவா மலலுப் போரின் முழக்குவா வீர வாரத்தை.

(இ - ன்.) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பாக்கள், வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுத்ததாலறுப் பார்கள்; புறறினின்ற புறப்பட்ட சாடபக்கோப்போன்ற பானங்களை (உடல) மறை படுமபடி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மறபோப்போல முடிப்பார்கள், வீரச சொற்களைப் பேசுவார்கள். - று (இச)

இன்னன நெடுமபோ ராறறு மேலவையி லெழுந்த செநகேழ்க் கன்னலைத் துணிததா லென்னக் கதழெரி நேமி தூணடி. முன்னதா னவாக ளாவி யராவணைப் பெருமா னுண்டான மின்னவிர் விசும்பிற நேவர் விராமலா மாரி தூரத்தார.

(இ - ன்.) இவ்வகையாகப் பெருமபோ செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மண்ணை எரும்பைப் துண்டித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் கோயத்தோடெரிசின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசூரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினார். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசத்தாகிய டுலர்மாரி பெயர்ந்தார்கள். - று. (இஉ)

புண்புண்பு துணிதது வுழித்தைப் புண்ணவ நெண்ப்பட டேனு மண்புண்பு துணிதது முழந்தே னவென்னக் குகாக்க லுற்றான்

றுங்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபோர நெடுநா ளீர்த், மிப்
பவகமுத நகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சாரநது தாழ்நது.

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்
லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவவிட்டுணு மூத்தியின பாதங்களிற் பணிந்தேன்
அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினா நலவலியுமையுடைய மதுகயிடவாகனாடன்
நெடுநாள் பெருமப்போ செய்து (அதிலு) அவமானமடைநது (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி
வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைநது பணிந்தது எ - று (௧௫௬)

மாடகத் திவவு நல்யாழ வாரநரம் பரிழுகந தேசகிப
பாடகத் தளிராமென பாதப பாவையை முதலா னோக
ணாடகத் தலைவ னோடு நயநதுள மகிழுகத் தினறை
யேடகக் கொன்றை யானசொர லேரம்பன மனுவுட கொண்டு.

(இ - ள்) முற்ககாணிகளையுடைய தடவத்தக நல்ல வீணையினுடைய நெ
டிய நரம்புகளாலாகிய அமிழத்ததை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்ப்போன்ற
மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரு
மபி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவியுடைய பொருந்திய கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெரு
மான உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு எ - று. (௧௫௭)

சித்திகேத திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன றேனறி யருளிய வரதகாண் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாயத்தனெ னகளு லநக
வுத்தமன நனைப பூசை யுளுறுதி நீயு மென்றான

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற சென்று குற்றமற்ற அமமந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகியதுக
கிரகித்த வரத்தினால், திருமயிற் கூடாமையாகத் வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்க
னென்னும் அகராகளுயியை யழிகதேன ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்
பெருமானை நீயும் பூசைசெய்யக்கவென்று கூறினா எ - று (௧௫௮)

செவகணமால் கூற யானுரு சித்திகேத திரத்தை யெய்தி
வெவகணவா ளரவங் கொண்டு வீக்கிய வத்தாத தானைப்
பொருகுசா தலிறை பூசை புரிந்தனெ னமரா தாழு
மவகனா கணேசா மாய னம்பிகை யெனையுத் தாழ்ந்தாரா.

(இ - ள்.) செவவிய (தாமரைமலர்போலுங்) கணையுடைய திருமாலுனா
தலின், (பிரமஞ்சய) யானும் சித்திகேத்திரமடைநது, கொடுங்கண்களையுடைய வெண்
ளிய நாகத்தாரடமடி (அனுபபட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணே
சப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன தேவார்களும் சிவபெருமானும்
கணதலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மறநெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கட
வுளைப்) பணிந்ததாகன். எ - று (௧௫௯)

இக்கதை கேட்டோரக் கெந்த விடாகளு மகலா நன்மை
தோர்க்குறும் விபாத வென்று தோடவிழ் மலரோன் சொன்னு
துக்கிர வேலைய் கண்ணெ றுணர்ந்தினன் பிருகு வென்போ
துக்ககொடை சிறந்த சேரம காரதனென் திர்ச்சி தம்மா

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரிதத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும். நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இதழ்களவிரிந்த தாமரைமல ரில் வசிகளும் பிரமதேவர் கூற்றினா ள்கிரமனை வேறப்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னனே! அறியென்று பிருகுமந்வாகையினு கொடுத்ததில் மேம்பட்ட சோம காந்தனென்னும் அச்சனுக்குச் சொல்லினா எ - று

அம்மா - அசை

(இஎ)

ஆறெழுக தாழி யோதி யனுடிக க வாறு தோர்கே ஸீர்வி காதை யின்னு மியாடுபன வியாகன வேண்ட விநயா விசக் வாமிக திரணேபோல வீமன ராராது பேறுபெற தனை முறறப் பேசுவன வாசக சூரன

(இ - ள்) சகராயுகமோதியதிருமால் சடகசர மனுதை யதுஷ்டி சதவகை யையுணராதேன நிததியுன ழுவிநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யின்னுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன கேட்க, மேனமைமிகக் விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைதநங்கிய வீமராசன சாராது (புத்திரப்) பேற்றின் யடைதவரலாற்றைப் பிரம தேவா முழுவதுங் கூறலாயினா எ - று

(இஆ)

வினா சடகசரமனுடிக ததபடலம் முறற்றது.

ஆர்த் திருநந்தம் ௧௩௮௩

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருட்டி னரிகேழிக் சமஞ்சுல வோயின் நெளிரமுத்த மஞ்ச முயிர்த்த தனசீனையு மறியா திரனமே விரிசிறையுட் மஞ்சப் பொதிநதி டடைகிடக்குா துறைகுழ நறுமடூ தட்டருதம் விஞ்ச வளாதந துயாநாடு விகாப்ப ராடென றுளகாமால்.

(இ - ள்) அன்னங்க ள் தாமரைமலாக்கொட்டையில் தருமையாகவேறி, சூல நிறைந்த சங்குகள றைப் பிரகாசிக்கிற முத்தக்களையும், சாம பெற்ற முட்டை களையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டினையும் விரிந்த சிறகுளுட் பொருந்தப் பொதிந்தகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழந்தநல்ல மலாதசடாகங்களையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்ததுயாவுறநாடு வ்தாப்பகாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று.

(இ),

அள்ளைச் செவியின் மடமாகா வளனைய குறங்கு மலாப்பொழிற்பைங் ளின்னைப் பறழை யெழுவான் கெண்டைக் குளங்க டியிலெடுபப் புள்ளிச் சொரியு மணிததாமக் வகழி புடைகுழ நகாபுரிசை கள்ளப் பொறியாற பணக்கடக்குங் கவுணகூன வியமென நேருங்கியதால்.

(இ - ள்) வளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதான் வள் ளைக்குடத்துக்குணை மலாச்சோலையுள்ள பசிய கிளிகளுக்குச்சுனை, எழுநிறவானை மின்னதனங் கெண்டைமீன்களுமாயி கூட்டங்கள் துயிடுவெஞ்சுமபடி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிவின்ற அழகிய அலைகள் பொருத்திய அகழியாத் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிவானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சுத்துருக்களை வெல்லத் தக்க கயுண்டினனிய மென்று விளங்கியது. எ - று

பொறி - மறிப்பொறி, சூத்திரங்கள்; எந்திரங்கள். (உ)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன நவசீலன சந்த மறையின முறைபிறழான றுனஞ் சொரியு மலாக்கரத்தான் மைநது மிகுந்த துணிவோளான மாறாத தரும் சிந்தனையான வெந்த மதவே ளெழுந்தனைய விளங்கு வனபதி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அநக்ககயுண்டினனிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்ன வன தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச் சொரியுங் கமலமலாபோன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த துணியைத் தோளையுடையவ னும், நீங்காத தருமசிந்தனையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன் மதன் உயிப்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவியையுடைய வனும் எ - று

இது முதலிரண்டெசையுள்ளன ஒருசொடா (ங)

ஒரா யிரமா மறையவரு மொருபான கோடிச் சேனைகளுந் தீரா துடன்கூழ் கரவெங்குஞ் செலலுஞ் சூரன ஞாதியரும் பாராள வேற்று மன்னவரும் பணியும் பத்தகான பணியாரா வேரோ டறுக்குஞ் சிறத்தான வீம னென்னு மியற்பெயரான.

(இ - ள்) சிறந்த ஒராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் வீரகாமல (தன்ன) புடைசூழ்ந்தவர எவ்விடத்திற் செலலுஞ் சூரனும், ஞாதிக ளும் புவிபங்க சூழ் பிறமன்னர்களும் வணங்கும் பாத்தகனை யுடையவனும், தன்னை வணங்காசவாக்கோ முதலெக்களையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று

ஞாதியா - தாயபாகமுடையா (ச)

வேறு

விரவேன மன்னவன் விழையுங் கற்பினான்
மூரேறாற றுவகை முறுவல் செயதலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட் வுள்ளத்தான்.

(இ - ள்) வீரமொருநதிய வேலோதிய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவன்; தந்தபாதின தெரியாதவகையாகப் புனைகையையுங் கரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவன், அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைஞாந் வதும் ஒன்றுசொந்த வுள்ளத்தையுடையவன். எ - று

சாருகாசினி - சாருஹாசினியெனபன் திரிபு. சுத்தமான சிரிப்பையுடையவன் என்பதுபொருள் (இ)

முனக்குறை வுள்ளர்கள் மொழிதப் பாதுகைகள்
பொதுக்கடிந் திருநிலம் புயத்தினைந்துபு

வினாக்களுக்கான விடையளிப்பதற்கு விரைவில்
மதுக்குழு மன்றத்தின் வாழ்வு நாளில்

(இ - ள்) வீமராசன பேரறிவுடையவான சொற்றவருது பொதுதனை
மெய்க்கறிப் பெரியபூமியைத் தோன்றிற்றாகி, சுகிரதனடம்போன்ற லெளனிய
செற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற லெளனிய பலவரிசையையுந் தேன்கிதழ் கூந்
தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்க்கிருக்குங் காலத்தில் எ - று.

முதுகருறைவாளாகனெனறு மகதிரி புரோகிதா முதலானோரை பொதுக
கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாகக் (க)

புத்திர னினமையாறு புலாந்த நெஞ்சினுன
பத்தியிற தேவர்கள் பணிக ளாற்றினுன
மெத்திய தானங்கள் விதியிற செய்தன
னெத்திற தருமமு மினிதி யற்றினுன

(இ - ள்) புத்திரபட்டிலலாமையால் வருந்திய மனமுடையவாகிப் பத்தி
யுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனை மிகுந்த தானங்
களை விதிப்படி (சிறப்பாற்றுகளுக்கு) கொடுத்தனை எவ்வகைப்பட்ட தருமங்
களையும் இனிதாகச் செய்தனை எ - று (க)

செவ்விய வேளவிகள் சிறப்பா செய்தன
னிவ்வகை நலவினை செய்வாய் மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர செயற்ப பெற்றின
கொவ்வவ்வாப் மனைவியை யாழ்ந்துக கூறுவான

(இ - ள்) செம்பையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடையறிந்தனை இவ்விதமாக
எல்லா நற்காரியங்களுையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாத புக்கிரனை யடையப்பெற்றா
னிலன் (ஆதலின் மனமவெறுத்து) கொவ்வைசாணிபோன்ற வாயையுடைய மனைவி
யாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாக) ச சொல்கின்றான் எ - று

புத்திரன் - மகன் தந்தையாரைப் புத்திரனா நானினன்று விடுவிப்பவ
னென்பது தாதுப்பொருள் புத்திரனாது பிள்ளைப்பெறில்லா பிறருக்கின் பெயர்

கொமமைமெம் முலையினு கொதில் புத்திரா
தம்மையெய தாதவா தரணி யாவினு
மிமமையு மறுமையு மெய்தி டாரொனி
னமுமுடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ள்) குலவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்
களைமுடையபெறுதவர்கள் உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இமறைப்பலையும் மறு
மைப்பலையும் அடையமாட்டார்களென்று (சாத்திரங்கள்) கூறினாலு, நம்முடைய
உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாகுமோ? (ஆகாது) எ - று, (க)

வேறு

புத்திரர் தேவரிவ ரவியகல் வியமேலார்

கடல்முடித் தாயநமது கட்டழகும பெருந்திருவும்

னிமலமுதல் குடிப்பிறப்பும் வியனில்லாட் சீயுமவையுந்
தமமறுநூறு பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமணி னுயின்னிலே.

(இ - ள்.) தாமணபேரலும் முகமுடையவனே! தேவர்களும் பித்திர்தேவர்களும்
இராகிய இராகன் அவ்வியக்கவியங்களினமேல விருப்பதற்குப்பொருள் நமதுபேரழ்
கும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயா) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இலவாழ்க
கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் வீணுயின் எ - று

தேவாக்குகொடுப்பதை அவவியமெனறும், பித்திராக்குக் கொடுப்பதைக்
கவவியமெனறும் கூறதலழகு (௧௦)

நெடிபடுகா கைத்தேகி னேரிழையா யொருவாறறூற
குடிவளாகான முனைவநது கூடலுமா மதுவினறேற
படியுறுவான சுதிசேரும் பயப்பாட்டி லையமிலே
முடிவிதுவெ யாகுமென மொழிந்தமைச சாக கிதுசொன்னுன.

(இ - ள்.) சிவனண்கென பொருந்திய வனத்திராசு செனாலு, ஒருவகையாக
மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேற்றவநது கைகூடலுமாகும் அஃதுமினறாயின, குற்ற
மற்ற சிறந்த சுதியிறசேரும் அச்சத்திற சாதேகமில்லை இதுவே தீரமானமாமென்று
கூறி, மாதிரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன எ - று (௧௧)

குழ்ச்சியிடு மநதிரிகா டொலபவததில யானசெய்த,
ஆழ்செய்யய னோமனைவி யுருறறியதி வினைப்பயனே
வாழ்ச்சிதனக் கிதம்புரியு மககடபே ரெமக்கினமை
தாழ்ச்சியித னாமனைவி தனனெடுகான புகுகின்றேற

(இ - ள்.) ஆலோசனையிடுந்த மாதிரிகளே! இலவாழ்க்கைக்கு நன்னமைய
யுண்டசெய்யும் மககடபேறு எனக்கிலலாமை பழய சன்னங்களில் யானியற்றிய ஊழ்
வினைசெய்யும் பயனே? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையிப்பயனே? (அறிக
வேன) தாழ்வாகிய விதனால யான சாருகாசினியுடன் வனத்திற செலவினமேன்.எ-று

சாணடுபொருளு நீலமனைநது மிருவிரும் பகுத்தாளாக
மீண்டுவரி னெனபாலே விடுத்திடுக மீளேனேற
காண்டகுதும் வழிவழியுந் கைக்கொளக் வெனசசெப்பி
முண்டபெருந் காதலினுன மொயகுமுலா னொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்.) மிகப் பொருளும் நீலமமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீக்களிரு
வரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீகன (கடவுளருநாலும் மப்பேற்றுடன்) திருப்பி
வந்தேனாகி என்னிடத்திலேயே கொடுத்தவிடுக திருமயிவரேனாயின, வரத்தக்க
உம்முடைய பரமபரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீகனென்று சொல்லி, மீள
ராசன மிகப் பெருவிரும்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோ பெருமூர்
திருந்தான் எ - று (௧௨)

சுமருதுவெனு மநதிரியுந் குழ்ச்சிமனே சஞ்சிதனு
மமைத்தவுனத் திருவேரரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய மிதவாடி யுயிரினையா னுணையினே
விமிழ்ந்திடப்பட்ட யுருந்தனாக னிணைவகவ்வுனத் தேகினுன.

(இ - ன்) சுமந்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றப்பட்டமனமுடைய வீரவாசனும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவாகளாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆசனத்தையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தாகள வீமராசன (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான். எ - று (கௌ)

தொக்கவனத் தலமருங்காற் நெல்லையினைத் தலைக்கூட்ட
மிகத்தவ விசுவாமித்திரனவா முடிசிரமம்
புக்கனன்மா னாகருக்ப்பு பொருவினமறைப் பொருளவிரிகுரு
தக்கமுனி வரன்பதகுந்தர சாரதாமனை யொருநாழந்தான

(இ - ன்) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புறுழுவனையில், நல்லாழானது கைகூட்ட மிகத் தவதையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவா வாழுகின்ற ஆசிரமத்திற்புகருத்து, சோகங்களுக்கு ஒப்பில்லாத தேவத்தின் பொருள் விளங்குகின்ற தகுதியாகிய அம்முனி சிரேடருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிக் தனன். எ - று

தொக்கவெனத்து மிருகங்கனெருங்கிய அல்லது மரங்கனெருங்கியவெனக் கொள்க (கடு)

வணங்குமணி வேறகரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குதவர சோவதிப்பா நெசமுனக் காகவெனப்
பிணங்குதலில லாவுளத்திற பேசியெழுந் திருவெனவ
வணங்கினெடு மனங்குளிப்ப வரசனெழுந் தெதிநின்றான்

(இ - ன்) (அவ்வாறு) பணியும் ஆழிய வேறபடைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசிரமத்திற்புகருத்து பொருளுவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனத்துடன் கூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனைக்குள்ளாகியுற்று வருக்து அவர் எதிரே நின்றான். எ - று

ஆசிரமத்திற்பா - ஆசிரமத்திற்பா நெசமுனப் பொருள் (கௌ)

வேந்தாகளே தேநீயா விளங்கியவென மாசிரமம்
போந்தவருட பயனினறிப் போனவாக டாமில்லை
யாயந்தனின் துளத்தாவ மறைகுதியேற றருதுமென
வாயந்தவ விசுவாமித்திரனா மகிழ்ந்துனாததார

(இ - ன்) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகளுக்கு) சிங்கம்போலவென¹ நீயாவன? விளங்குமற்ற வெம்முடைய ஆசிரமத்திற்புகருத்து வந்தவர்களிற்பயனில்லாமல் (வந்தே) சென்றவர்களிலா எண்ணிய உன் மனைவிரூபத்தைக் கூறுவையாயின, (அத்தனை) கொடுப்போ மென்று, பொருத்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவா துணித்துக் கூறினான். எ - று

அறைகுதி என்பதில் கு சாரியை (கௌ)

விசுவாமித்திரனார் விளம்பியசொல் லமுதருக்தி
பெச்சமீன் தவனப்போல விதயமொடு முகமலாநது
நச்சுமா தரவோடு நரத்திபனசொல் வானடியேன
²பெச்சியோக கவுண்டினிய விபனகாவாழ் தருமவீமன்

(இ - ள்.) விசுவாமிததிர முனிவா கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன (களிப்படைவது) போலமனமும முகமும் மலர்ச்சி யுற்ற, விரும்பத்தக்க ஆசையுடன் வீமராசன சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத் தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில வாழ்கின்ற வீமராசன். ஏ - று.

இவன்சாரு காசினியென பாளெனக்கு மனைமாது
நவமாதிரி பலபுரிந்தா தனையனுரு மையினவருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்தாறந்தா ரணியத்துக்
கவலேவெருத் தவமயாதோ கைகூட னினைக்கண்டேன

(இ - ள்.) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியெனவும் பெய்ருந் டையாள் தவமுதலியபவவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்த முற்றுப்பலன்ற வரழகையை யறவேயொழித்து வந்ததில் (வந்து) கவலைப்படமெ னைக்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன. ஏ - று.

தவமாதிரி - எனந்து தானயாகமுதலியன (கக)

கனகவரை யடுத்தே தாரகருங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாக மர ளாதோ வையகத்தி
லனகரினை யடுத்தேனு மருமகவுண் டெனத்தூணிந்தேன்
புனிதரின தருளுநாயாற புத்திரனின் தேபயந்தேன

(இ - ள்.) புந்தமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவார்களுக்கு கற்பகவிரூட்சத்தை யடுத்தவார்களுக்கும்மனவிரப்பமுடிவுபெறுத் தவழ்கமுண்டோ? தேவரீரை யாடநகவனும் அரிய புத்திரனையடைகேனென்று மனத்தூனிவுற்றேன பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற புத்திரனை விப்பொழுதே பெற்றேன ஏ - று (உ௦)

தக்கதவத் தாலவேத சாதிரிவி சாரணையான
மிக்கதய வாறபொறுமை விரத்ததால வேளவியிறை
பொககமறும் வித்தையிறை புகழ்தான தருமத்தா
லொகருநரில் லாயுறாதத் வுயாமொழியீ னாகாதே.

(இ - ள்.) தருதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாதிரிவகனின் விசாரணையின லும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரத்தத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உ ண்மையாகிய வித்தையினாலும், சீர்த்தியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமணமானவா ளருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயாவாகிய வராததை (ஒருகாலத்தும்) வீணைமாட்டாது. ஏ - று. (உ௧)

எனவழுத்தி யடியேனமு னியற்றியதீ னினைதெரிந்து
பனவவுரைத் ததுதூததுப் பரிசுத்த னாகுமவகை
யினியவுபா யமுமியமப வேண்டெமன விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந னுளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் றுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்து நல்ல ஆபாயத்தை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விகவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யொசிந்து முடியுமிந்த வீமராகனுக்குக் கூறுகின்றார். ஏ - று. (உ௨)

நினகுலத்தோர் விராயகரை நித்தலுமபூ சனைபுரிந்து
நனகுமிகப் பெற்றாக ணராத்பனே நீயிருந
மினகொடிபோ லிடைமனை வினைவினைது விதெதலின
லினகுதலை மழலைமொழி யெச்சமிழ் தாயமமா

(இ - ள்) அரசனே! உனகுலத்துப் பெரியோர்கள் விராயககடவுளைத்
தினந்தோறும் பூசசெய்து நனமைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள் நீயோ இருந
மினன்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினாலாதனை
விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இன்னொருவையுடைய குழந்தையை(பெற்று)த்
இழந்திருக்கின்றனை எ - று (௨௬)

• விதாபபமெனு நாடாளும வீமவீனி விராயகரை
மதாபபினவழி மாதோடு மகிழ்வீமக வெனுமணினை
கதிராபபுயிர்ப் பாய நமக்குக கணேசாகுல தெய்வதமா
• யதிராபுளத்திற ஸயரகநாடி யாண்டதுங்கே கெனமொழிவான்

(இ - ள்) விதாபபமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே!
நீ இனி மதாதத் கணையையுடைய வுக் கணையையுடைய விராயககடவுளை (பூசித்து)
மகிழ்ச்சி செய்வாயாக புத்திரரத்தினத்தை வினாவிற்பெறவாய் உங்கட்குக் கணேசப்
பெருமானே பயமையுடைய மனத்தையுடைய யொழித்தலுக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட
சரிதையையுடைய கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவா கூறலாயினா எ - று

விசுவாமிதிரனை வீமனடுததபடலம் முடிவிறறு

ஆதந் கிருவிருந்தம் - ௧௨௦௮

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநாடு குலத்து னோரகண்முன
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாததேம
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) தென்னிய கோத்தியையுடைய வீமராசனே! உமமுடைய குலத்
தோகளை பூரவத்தில வழியாக அரசுசெய்துவந்த குறையிலலாத இடமானது
மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்
பைத்தருங் கருந்தேசமாகும் எ - று

வழிவழியாக - பரமபரையாக

(௧)

கடவுளா புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலா திறைழிட வவாகள் வாழபதி
படாபுகழ்ப் பொருடரும் பாணு மாநக
ரிடாகெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில.

(இ - ள்) தேவர்களும் புகழுத்தக்க கருநடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப பங்கொடுக்க அவர்கள்வாழ்ந்த நகரமாகிய படாரந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பாணுமாநகரத்திலு, துன்பமொழிய இராசரிசுஞ் செய்துவந்த காலத்திலே எ - று

தினம் - அரசனுக்குக் கொடுக்குமவரி இத்தனை இறையெனறஞ் சொல்வது வழக்குர் கடவுளரோனனுஞ் சொல்லிற்றியில் உயர்வு சிறப்புமமை தெரக்கது. (உ)

வழுவிவ்வல லவனெனு மன்ன னினறனக்
கெழுதலை முறையினவந திறைமை செய்யுநாட
கழுமிய கற்பினள கமலை யென்பவள
பழுதுறு மொருமகப் பயந்து நோசுகிறுள

(இ - ள்) குற்றமில்லாத வல்லவனென்னும் அரசன் உனக்கு ஏழாதலை முறையினனாகவந்த அரசுசெலுத்தங்காலத்தில் (அவனடனையியாகிய) மிக்க கற்பினையுடைய கமலையென்று சொல்பவள குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றது (அத்தனை)ப் பார்த்தனை எ - று

கழுமுதல் - நிறைந்திருத்தல்

(ங)

விழியிலின செவியிலின விளம்பும் வாக்கிலன
கழியமெய விர்விய கதையெய புண ணுள்ளன
பழிதருங் குறளன்னென பாலன பாலவென
றழிதுய நுழங்கன ளவல் நீங்கிலாள

(இ - ள்) கண்ணிலலாதவனும், காடிலலாதவனும், பேசுமவாயிலலாதவனும், தேகத்திற்கலங்க கதையெயத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன என்புத்திரன புகத்திரன்னென்று, பெருந்தயுபரடைத்தனை கிவ்லசம் நீங்கினவன எ - று

(ச)

மறுபுல மன்னவா வகைகள் கூறுபு
முதுவலசெய திடவரு முடைகொண மாதனைப்
பெறுகலி னினமையே பெரிதின் பாடுமென
வுறுவிழி ரெடுமபுன லுக்குது மாழகிஞா

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிறைந்தசொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்தி மெபடி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலுக்காடடினும், பெறுதிருத்தலே மிகநல்லதாயினென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிக்க நீராச சிகித்த துன்புற்றான் எ - று

கூறுபு - செய்யு என்கும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்.

(ஊ)

பாவமிட மிளையின பரிவு பார்த்திடப்
பூவின னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினுன மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் தக்க தென்றனன்.

(இ - ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமலரில்வாழும்பிரமதேவன் என்சொல்லெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயி பிழைத்திருத்தலிலும் இறத்தலே தருதியாயுள்ளது என்று கூறினான் எ - று. (௬)

ஹிலெஸ்திரா துதலினை வெதுமபி நைதலும்
வல்லவ னடுதலுறு மகனை நோக்கினு
னலலது நல்லதெ னற்ற வபபுயன
சொல்லுவ தன்மெனத தானுஞ் சோராதனன

(இ - ள்) ஹிலெபபோனா புருவத்தையுடைய கமலையென்பவள் வருந்தித் துக்கம்கூடும், வல்லவனெனலுமரசன் அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்பார்த்தான் என உத்தமம்கிய தவச்சின்பலன் நனருகவிருந்தது நனருகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோவடைந்தனன் எ - று (௭)

ஹழிஞல வநகநுந் குனைந்தென ஓவெகன
நுழிமா லனையவ னககநிற் றேழினை
ஹிழிவாயக கமலையீ வெதுமப வென்றுதன
வாழிமா மனையையும் வருட்டித் தேற்றுவான

(இ - ள்) ஹழிவியால நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்து ஆவத்தக்கது யாது? என்று, சக்கரமேகிய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனத்திறணிவுகொண்டான் ஹிழிகளிப்போலும் இதழையுடைய கமலையே! நீ துன்புறுத்தே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி எ - று

வருட்டி - வற்புறுத்தி

(௮)

துன்பொரு காலத்துத் துளைந ளுளாகிள
யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய துவரா
நன்புறாநி யிழுகதவிந் நவவெகாள் அனையே
யன்புறு நனமக வாசு மாதராய

(இ - ள்) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களே (யின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள் (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளையிழந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று (௯)

மணிகனமந திரமருந் திவற்றின மோற்றுவாந்
தணிலில தாயிடிற் தவங்க டானங்க
ளணிவிர தங்களா திகளி வீக்புவாம
பிணிமலாக குழலிநீ பேபுறு கெனநனன்

(இ - ள்) மணி மந்திர அபுடங்களாகிய இவற்றினால் (இக்குற்றங்களை) ஒழிப்போம்; திராவிடில தவங்கள் தானங்கள் அழகிய வீரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீக்குவோம், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளே! (வருந்தாது இக்குழந்தையைக் காப்பாற்றுகவென்று கூறினான். எ - று (௧௦)

அவலமென கடலிடை யழுந்தி மாதராள
கவலையிற் சிறிதுகை யகன்று கண்ணெனுந்

சுவலய நீரொடு குளிராத நீரினற

மவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினுள்.

(இ - எ.) துன்பமெனனுங் கடலிலமிழந்த கமலையென்பவள் கவலையினின்றுஞ் சிந்து விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவலையினின்ற வருகின்ற நீருடன் குளிராத நீரினுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுகுகிளுள் ஏ - று

சுவலயம் - குவலையென இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது கண்ணீராலுந் தண்ணீராலு முழுகாட்டினுள்ளபது கருத்து (கக)

போதக மனையவன பொருவி னூலவழிச

சாதக மாதிக டழையச செயதுபின

மேதகு கணிதரை வினவித் தக்கனென

மேதக வனமுத்தன னெரும கனறனை

(இ - எ) யானைக்கனறையொத்த வலவவராசன ஒப்பிலலாத நூலகளிற் கூறியவகையே சாதகரும் முதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித நூற்புலவகைகேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லுமபடி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்டனன் ஏ - று

கணிதா - சோதிடா

காதகன்மமாவது அததிரமந்திரத்தால நூறு ஒழுங்குசெய்து வாமமந்திரத்தாற் புத்திரன் முகத்தை யெகிரோக்கிப் பரப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சியைமேறாது புருடமந்திரத்தை வலக்காத்திற் செலுத்தல ஆகிக்னென்றது உத்தரபன் முதலியன உத்தரபன்மாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயராத வீடத்திற் குழந்தையைச் சோடப்சுருங்கரியை உத்தரபனத்தின் பின் செய்யவேண்டியது நாமகூட்டமாதலின், தக்கனென்றழைத்தனென்றோ அது பெயரிடுதலிற் செய்யுங்கரியை அதன்பின்னா நானகாமாதத்திற் சந்திமித்ததலும், ஆராமாதத்தில அனப்பிராபுமும், பதினமூன்றாமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாம்குருடத்தில உபநயனமுமுதலியனவாம் பிரவாசப் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல, உபநயனம் - பரிசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குகுகரியை (கஉ)

வெள்ளணி யணிந்தநாட் டொடகுகி வேந்தாகோன

பிள்ளையைக் குறித்ததற் மாதி பேணியும்

விளநுதல கனாடி லன் விழும் வெம்பினி

தெள்ளிய வாண்டுபன் னிரண்டு சென்றன

(இ - எ) வெள்ளணியணிந்த தினமுத்தற்கொண்டு ராசராசனாகிய வலவவன் தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தரும்முதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங் கொடியகோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்தலன் (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு வருடங்கள் சென்றன ஏ - று

வெள்ளணியணிதல - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது இது முன்விளக்கப்பட்டது (கக)

வலவவன் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா

வெள்ளையில் பொருளெல்லா மிழந்து வெள்ளுட

லலலொடு பகலருந தவத்தினை வாடியுஞ்
செசலலச்செய மகனபிணி தீரக கண்டிலேன.

(இ - எ) வல்லவராசன தன் மனைவியை விளித்துச்சொல்கின்றான் கணக
கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தானத்தருமங்களாற்) போககடிக்஑ுதம், இரவுமபக
லம் அரிய தவங்கனால என்னுடைய தேகமினோததுர, துன்புச்செய்கின்ற மகனுடைய
பிணிகள் போகக்காணகிலேன (இனியாதுரெயவது?) எ - று (௧௪)

மறறுள பொருளகளு மாயு முனமக
஁றறிருந தனனெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறறினித காழககலை யெனனத தையலாள
பெறறவத தினத்தினும் பெருநதுன பெயதினாள்

(இ - ஁) மிகு கியாகவுள்ள பொருளகளும் ஁ழியு முன்னா, மகன (உனபால
அனபு) உறறிருநதானுயின (அவனை யிங்கிருநது) அகலக்கொண்டுபோவாயாக சிறி
தும் இனிககாலநதாழககவேண்டாமென்று வல்லவராசன கூற, கமலையெனப்பவள (அப
புதல்வனை) ஈனற அககாலத்தைக்காட்டிலும் மிகக வருததமடைகதாள எ - று (௧௫)

வேறு

அனனே வனனே மனைவ நெருந்த நழலாகி
யெனனே வானே லெனனினிச செயலே நெனநெருநது
கொன்னேய கொண்ட மைகதனை வல்லே கொண்டாவா
மின்னே யனன ஁ண்ணிடை வாட வெளிககொண்டாள

(இ - எ) ஁யோ! ஁யோ! அரசன மனதிற கோபககினிகொண்டு என்னை
நோவானுகில இனி யாது செய்குவேன? என்று வருநதி அச்சம்பொருநதிய நோ
யைக்கொண்ட புததிரனை யுடனே கொண்டு, ஆ ஆ மின்னலையே நிகாதத ஁ண்ணிய
஁டையானது ஁ழியும்படி (கமலை யெனப்பவள அந்நப்புரத்தினின்று) வெளிககொண்டு
சென்றாள் எ - று

ஆ ஆ இரக்ககருமிப்பு

(௧௬)

பறறா யாரே பண்டுசெய நலனுழ பட்டாகலை
புறறா யாரே யோங்கிய தீயு முறுகலை
யெறறே வெனன விரங்கலி நெனநு மிடாராதப
பெறறே ஁ல்லாற காபகலை யெனறே பெயாகுறறாள்.

(இ - எ) பூவததிறசெயத நலனுழின்பயன வளருங்காலத்திற சததுருக
னாயுள்ளோர யாவா? மிகுதியாகிய தீயுழின்பயன வருங்காலத்தில் நடபாயுள்ளோர
யாவா? எறறேவென்று கவலவதினாள் என்னவரும்? வாமபாகத்தில் உமாதேவியாரா
யுடைய சிவபெருமானையலவாமல ஆதரவின்றென்று கருதிச சென்றாள் எ - று

வெள்ளிடை நீருதிக்க கலலத ரதக மிகுபேயத்தோ
துளாறு மாவின கனறென வோடிச கரநீரதக
கள்ளாகள குழநது நிலவென வாரத்துக கலனகொள்ளை
கொள்ளவுள வாடி மெனமெல வோருா குறுகுறறாள்.

(இ - ள) (கண்டோர் இவன் அழகினர்) செவவேனோ! மதவேனோ! திருமாலோ! என்று சொல்லுமபடி தக்கனாவன மிக்கவொளியாயநத அழகுடையவனாகி அவயவங்கனெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவன் இருகண்களும் ஆனந்திக்குமபடி (அவனைப் பனமுறை) பாத்தது (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மாப்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமீட்டாநது, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகுமபடி உடல்பூரித்தனன் எ - று

காமனென்னும் வேனென்னு மொக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை முருகன் - சிமஞ்ஞாரன், செவவேனென்பபடுவோன் காமன் - மானமகன், கருவ்வெனென்பபடுவோன் (உசு)

நாயகன் முனிவா லன்றே நாமிக்ருப் போதப் பெற்றுத் தூயவ றொருவன் மெய்யிற றேனறிய காற்றான மைந்தன் றீயவன் பிணியி னீங்கிச் சிறந்தன னென்று மாது மேயதன் னிறைபால் வைத்த வெறுப்புவிட வெந்திட டாளே.

(இ - ள) என கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாமிக்ருடையபெற்று புனிதமானவனொருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்றும் விலகிச் சிறப்புறான் ' என்று, கமலையென்பவன் பொருந்திய கணவனிடத்தில வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனன் எ - று (உஎ)

அச்செய என்கரி னுள்ளா ரனைவரு மறிந்து நானு நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவேறு மிருக்கு நாளிற கச்சர வணிகத் வெண்டோட கண்ணுதல் பூசை யாற்றும் பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னாரே

(இ - ள) அக்காரியத்தை உந்கரவாசிகள் யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் விரும்பி இனிய அன்னமும் ஆடையுக்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டுதெதி) வாழ்ந்திருக்குவகாலத்தில், கச்சாகப்பாமப் பீனயணிகத் எட்டுத் திருப்புவகையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்யமையிலவாத (ஆதிசைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினார்கள் எ - று

கண்ணுதல் - அனமொழித்தொகைக் காரணப்பெயர், சிவபிரானே யுணர்தியது சிவபெருமானைப் பூசிக்குமவேதியென்னவோ ஆதிசைவவேதியென்னாராம்(உஅ) குருபரன் கருணை கூர்ந்து கோத்து நீக்கை யாற்றி நிரும்பக் கணேச ருணமை நிகழ்த்துமெட டெழுததை யோதி மருவுறக் கணிகுரு மாறும் வருத்தனை வருத்த வாரே யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள) குருசிரேடன கிருபையிருந்து குற்றமற்ற சிவநீக்கைசெய்து, மலரகிராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரத்தை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருளுதமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினான் (அவன்) கூறியவகையே அவலிருவரும் அமமநிரத்ததைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள் எ - று (உஆ)

வருந்துமெய்த தவத்தி னாக்கு வரந்தர வரத் தொண்ணி முருகதுறழ முயவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றித்

திருந்திய வசங்க ணங்கிச் சிந்தையிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னர்ப் பொறுத்த தோன்றி நின்றார்.

(இ - ன்.) வருந்துகின்ற உண்மைத்தொழைய அவர்கட்குக் கணைசப்பெரு
மான் வரமுதனுமபடி திருவுள்ளக்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய
சமையொன்பவளுக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருந்த
மாயி வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு
முன்னே அழகுபெறப் (பிண்ப) பிரசன்னமாயினா. ஏ - று

முருந்த - மயிலிறகின் அடி.

(௧௦)

ஒருமுழ நாளிற செங்கே தொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முக்கணு நான்கு தோளும்
தொருவிலபொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
வீருவருக் காரியா னிறப் விணைவிழி மலரக கண்டான

(இ - ன்.) ஒரு முழக்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாத்த்தைப்பொ
ருந்திய திருக்கோலமாயி ஏறாக்கொம்பும் இரண்டெசவிக்கும் மூன்று விழிகளும்
நான்குதோள்களும் ஒடபிலவாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந்
தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமரென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணைசப்
பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனன் ஏ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம்.

(௧௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியினை பணிகது சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வெளியிழி யருவி தாழ்
விசகவ ருப னுன் விநாயகப் பெருமான றனனை
முச்சக முழுதும் போற்ற முதலவனைத் துதிககின் றானால்.

(இ - ன்.) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயககடவுளுடைய) திரு
வடியனை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்க ளெறியெனச் செய்வும், பிரகாசிக்கின்ற
கண்களிலிருந்து (ஆரத்த) அருவி யொழுகவும், விசகவருபராகிய விநாயகப்பெருமா
னென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெவ்வேறான துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வரு
மாறு) துதிசெய்யலாயினன் ஏ - று

விச்சகவருபன் - உலகரூபி. முச்சகம் - சுரர்க்கமத்திய பாதலமென்னும்
மூன்றுலகங்கள். முதலவன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகர ரணனுரீ வேதமோர நான்குரீ
பாதமோர நான்குரீ பதங்களோர நான்குரீ
போதலை மலையமர் புவனகர ரணனுரீ
நாதரின் பெருமையை நவிலவல லாரெவர்.

(இ - ன்.) வேதகாரணனாகத் தேவாரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுக் தேவ
ாரணனாகப் பாதங்களுக் தேவாரே! நான்கு பதங்களுக் தேவாரே! காலம் கடலு
யெனப் பொருந்திய பூமியாகிய விவற்றிற்குக் காரணனாகத் தேவாரே! காதனைத் தேவாரீ
தெய்வப் பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். ஏ - று.

பாதங்களு - ஐரிலை மிரியை யோளக் குணம். மற்றவை வெளி. (௧௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முஷ்ணினும்
விராவுமெயக கரியுநீ மிகுமுப் பிடதநீ,
சராசர வருவுநீ தத்துவ முழுதநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந் தேவரே! புறத்திலும் அகத்தினுக்கூட உண்மையாகிய சாட்சியுந் தேவரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந் தேவரே! சராசரங்களினுந் தேவரே! தத்துவங்கள யாவுந் தேவரே! பராபரனே! தேவர்களுக்கூட இயற்கையைச் சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றுள் ஈசாவாசியஸூத்ரம் முதலிகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென முற்காலத்தது தொகுக்கப் பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையா தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள் (௧௬)

‘மூவாகா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந் தேவரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரே! மூவகை யுலகங்களுந் தேவரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந் தேவரே! மூவகை யுயிரகளுந் தேவரே! மூவகை யுருவருந் தேவரே! தேவனே! தேவர்களுடைய இருவருந்தே தெளியவல்லவா யாவா? எ - று

மூவா - பிரமண விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றுலகு - சுவாக்ஷம் மத்தியம் பாதலம் முசு சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்ஷி மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானக்ஷா பிரளயாக்ஷா சக்ஷா இவ்ருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவா விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகனம் மலங்க ளிரண்டையுடையவா பிரளயாக்ஷரும், ஆணவகனம்மாயை பென்னு சூம் மலங்களு யுடையவா சகலருமாவா மூவகையரு - தூலவுரு ரூக்ருமவுரு காரணவுரு.

இரகதிரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யிசுதிரன் முதலிய வெணடிசைத் தேவரீ
யநதிரன் பகலுநீ யறுவகைப் பருவரீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவா,

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரே! இந்திரன் முதலிய எட்டித் திக்ருப்பாலர்களுந் தேவரே! அந்நியம் நடுப்பகலுந் தேவரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரே! எக்தையே! தேவர்களுக்கூட சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கார் க. திரீ முன்புளி பின்புளி இளவேனில் மூன்று வெண்கொண்டன (௧௭)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
பொகிரீ யொகிரீ புலவருல் லாருநீ.

சாகர மேழுநீர் தப்புவான் குலமுநீ
காக்கின் னாடிவல் மருவவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருணுந் தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவன்ன் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களுமுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயமுபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையைப் பெருகுந்தவல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு இவை உவாரி நன்னீர் பால் தயிர் கெய் கருப்பஞ்சாறு தேனெனப் பவற்றையுடையவை (௧௭)

அறைபிர மேயநீ யப்பிர மேயநீ
பறையும்பா வணையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப பிரமநீ நிலமுத லைதநீ
யிறைவநின் னருளினெ யெய்தவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந் தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவணையுந் தேவரீரே! பாவனாதிதமுந் தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரம முந் தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந் தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையுடைய வல்லவா யாவர்? எ - று.

நிலமுதலென்து மண நீர் தீ காற்று ஆகாயம் பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல் கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துககணீ
யொருவநின் னன்னிய லுணரவல் லாரெவர்

(இ - ன்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பண்ட பலகலைகளுந் தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந் தேவரீரே! வனங்களும் உப வணங்களுந் தேவரீரே! மரங்களுந் கொடிகளுந் தேவரீரே! சகலசெந்துககளுந் தேவரீரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமதூல பதினெட்டு. அவையாக்கினோ பெயரானவின்ன்கும். அவை மது அதிமிர் ஒளிதம் விட்டுணு யாஞ்ஞவற்கிய முதலியன புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்தாநான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமண அரண வசியன சூத்திரன் (௧௮)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமநித தினையுநீ நருவினோ தககணீ
யேமமார் பொறையுநீ யினபநீ துனபநீ
வரமனே நின்கீழன் மதிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்தினையுந் தேவரீரே! கிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந் தேவரீரே! இயம்பொருத்திய சாந்தமுந் தேவரீரே! இன்பமுந் தேவரீரே! துன்பமுந் தேவரீரே! காமனே! தேவரீருடைய திருவடிதையத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமாதிதன் - காமம் குரோதம் மோபம் மோதம் மதம் மாந்தரியம், ஊரன்
அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படு (சு1)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணங்களைக் குறிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ன்) அறுகிரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரிதநிரமுந் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவரீரே! வேறெவையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றாக் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவா யாவா? எ - று (சு2)

புண்ணிய தலங்கண் பொருவீரீர்த தங்கண்
வண்ணமூத திகளுநீ வரநதரும வளஎன்
பண்ணியம் பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லறியவல் லாரெவா.

(இ - ன்) புண்ணியதலங்கண் தேவரீரே! ஒப்பிலவாத தீர்த்தங்கண் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரந்தரும வளஎன் தேவரீரே! பலபண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறுத மதத்தின் பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய லெவவா யாவா? எ - று (சு2)

செயவினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செயவினைத தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக குதவவல் லவனுநீ
மெய்வவாய நினதிபல விளக்கவல் லாரெவா.

(இ - ன்) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைதொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவர்க்கு உயவகையாகக் கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்வவரே! தேவரீருடைய உண்மையியல்பை விளக்கவல்லவா யாவா? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள் வினைதொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுதலு] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (சு3)

குணமொடு குறிபல கொங்கைகொன் னாரெயணி
னணிமலா மணமென வாங்கையி னுயிரெயனப்
பணியுயி ரறிவெனப் படிதுமத் துவிதன்
கணபதி நினைதியல் காணவல் லாரெவரே.

(இ - ன்) அறுகிய மலரும் மணமும்போலவும் உடனானருமரபாவவும் பணிகின்ற உயிருமுணர்வுந் போலவும் விளங்குகின்ற அறிவிதமாயிற் கணபதி பணியுயிரெயனப் படிதுமத் துவிதன் கணபதி நினைதியல் காணவல் லாரெவரே! (சு4)

தூதிவீதம் - இரண்டின்மை. (சு5)

நன்றுதோத இரம்பல் கியம்பிய தக்கன்மு
நன்றுதன் அருவமே நான்மறை பானது
மந்தநெர் காட்டுபு மதமழைக் கயமுக
ஞென்றுநின் துதிகளுக குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்.) என்ற பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனென்பவனுக்குமுன்னே,
மதநீராச்சொரியும் குளிர்த்த யானைமுகத்தையுடைய விராயக்கடவுள் நனமைபொ
ருத்திய திருவருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முற்கல முனிவராகப் பொருந்த
காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்தோமெனறனா. ஏ - று.

காட்டுபு - செய்யு ளன்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டி
யென்புபொருள். (சுடு)

தமபிரா னருளலுந் தக்கன மீட் மெபனிந்
தெம்பிரா னடியனே னிலலினென டிருவுமுற
றும்பரரா புகழுகர வேராகுகொன வாழுமா
நமபிரான் றருகென நாதனு ரோதுவரா.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விராயக்கடவுள் அருளபுரியவுந் தக்கன மற
படியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன் கிரகத்தில் அட்டலட்சுமிகளும்
பொருந்தித் தேவர்களும் புகழமுபடி மேம்பட்டு யான வாழும் வகையாக வரந்தருக.
நம்பிரானே! எனவேண்டி விராயக்கடவுள் திருவாயமலாதருளுகின்றா ஏ - று.

வேறு

முக்கல னெனுமபெயா முனனெம மாறபெறுந்
தக்கவ னவனுருச சாரந் நமமுடை
மிககவில வுருவுகாண விளம்பு மன்னவன்
பொக்கமற றெமதடி பேரற்றும பத்தியான்.

(இ - ள்.) முறகலென்னும் பெயரைப் பூவத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கன
னுடைய அவனுடைய உருவத்தைச்சாரந் நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவிலைக்
காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முறகலமுனிவன் பொயமமையினி எமமுடைய திரு
வடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். ஏ - று. (சுஎ)

பொக்கம் - பொய்மை.

அவனுயிர நமக்குரு வான பெற்றியா
ஸஸனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றவா
னவனுரு வாகியு மகிததுக காட்சியை
யவனுருக் காற்றினினை னசிட்டந திரத்தனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால்,
அவனுருவமே நமதுருவென்பதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவன்வடிவமாகியுந் காட்சி
யெய்துகொடுத்தோம். அவன் தேவத்தினின்ற தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய
அவருடைய விவக்கிடும. ஏ - று. (சுஅ)

அவனுயிர் நமக்குரு வான பெற்றியா
ஸஸனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றவா

பொன்னக ரரசேனப் பொன்னைப் போகென
முன்னவன் மறைந்தனன் முடிசொன் லீமனே

(இ - ள்.) தக்கனே! அம்முற்கலமுனிவனைச் சரணமடைக்கடனவ. (அவ்
னே) உன்னுடைய மனதினுள்ளு விருப்பவகையெல்லாம் கிறைவுச்செய்வான். (அத
னால்) உயாவாகிய பொன்னகரத்திற கரசனாகிய இததிரனைப்போல வினங்குவை.
செல்கவென்று திருவாய்மலாகநருளி முறப்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்நர்த்
தான மாயினர் கிரீடமணிநத வீமரரசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் அவனு
டன கூறினா) ஏ - று

(சுக்)

தக்கனபிணிநீங்குபடலம் முறறிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம் - கட்டுநீடு

முக்கலர்தக்கனாக் குபதேசித்தபட்டம்.

கற்றைச் சடிவத் தேரமபன காட்சி கொடுத்து மறைதலொடும்
பெற்றம் பிரிந்த கனநெனவும் பெறுந்தாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும பொருள்கைப் பெற்றிழந்த படாகூ வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந் தரியா துளங்ககாயத் தக்க னிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்.) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து
மறைந்தவுடனே, தக்கன பசுவப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த
பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப
யிக வறுமையானபோலவும், சிறிதபொழுதுக தாளாமல் மனங்கரையப் பூமியின்
மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான். ஏ - று

(சு)

சென்ற திசையை யெதிரோகருந் திசைக டோறுந் துரீஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடி மிலைந்த மாலை யெனவே மலர்ந்ததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிராவனாகுந் குறுகித் தழுவி நனிமோகரும்

(இ - ள்.) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோபார்ப்பான், திசை
களிலெல்லாம் தேடிச்செல்லுவான், கணேசப்பெருமான நின்று அதுக்கிரகஞ்செய்த
விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனையினைத் திருமுடியிற்கட்டிய திரு
மாலை யைப்போல மலர்ந்த மலாககொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே
பணிவான்; கெருகி (அதனை) தழுவி மிகவும் மோம்பான்.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுந் கமலத் தடமே புள்ளிநீழே
வானைச் சுபமே யகன்மலிகளே மாட நிராயே கபோதகே
பானைச் சுமுகே மடற்பனையே பயிலு மன்றிற் குருகினே
தானைச் சுருதார்த் சுருதாத சாமி வரவுந் கண்டுகே.

(இ - ள்.) இளம்பூவமுடைய கண்டுகே தேனைப்பருகுந் தாமரைத்தடா
கமே பற்கவச்சாதினே! வானையினை மாடகையே கபோதகைய

தான் நின்று! விரைவாகவே மாடங்களை! கபோதகத்தை! மாடங்களை யுடைய கருகமாங்களை! மடவையையும் மரங்களை! சஞ்சரிக்கும் அன்றிப் பறவையின் கண்ணை! (தம்முடைய) திருவடி யைத் தியானஞ்செய்யுந்தவாகளுக்கு அருள்புரியாத சரிவராகிய கணேசமிப்பருமான் எழுந்தருளவுத் தரிசித்திடுவானா? எ - று.

கபோதகம் - கருமபுரு அகனநில - ஆனந்தநில.

“வானக்கயமே மகனநிலகளை” எனப்பாடல்கொண்டு, “வானகனைகள் பொருந்திய சயத்தின்மேவும் அகனநிலகளை” எனப் பொருளுரைப்பாரு முனா (சு).

மீயன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகமபெற நினைந்து வெய்ய களிற்றி னடிதாழ்வு விளங்கு முருவி னிறத்ததெனச் செயய தளிரைக் கரங்கூப்புகு தேயு னடிபோன மலர்ந்ததெனப் பெய்யு மதுப்பக கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால் .

(இ - ஈ.) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த கிருபாமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றாகவெனறு, கொடியயானைகளின் காலகளைப் பணிவான், பிரகாசிக்கின்ற (இறைவா) திருவருவைப்போல நிறமுற்றிருத்தெனறு சிவந்ததளிராக லைக் கைகூப்புவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலராததுளந்தெனறு தேன சொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான் எ - று (சு).

மெழுகா ரதலுற நெனவிளகி மெயவே ருகி மிவவாரே வெழுபே ரரவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா முயைக்கலககி முழுதா னந்தச சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணுககா குழுவா தரிசுரு முககலனா கோதி லிருக்கை சென்றித்தான.

(இ - ஈ.) மெழுகானது பொருந்திய தீயிறப்பட்டார்போல (மனம்) இளகி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கலைக் [கடைத்து] கலககி மிகக் ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பாணஞ்செய்து, மாணாக் காட்டத்தைச் சாக்கும் முந்தலமுனிவனுருடைய குற்றமில்லாத ஆசிரமத்திற் பாய்ச் சோந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று (சு)

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகத்தெளிந்து தேவ தேவன் திருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வருந்தவத்தான மேவி யோகப் பெருவலியால வேண்டு முருவங கொள தத்தகான பூமில் வேறு கதிரவன்போற பொலிமுக கலனை யெதிரகண்டான.

(இ - ஈ.) கெடுதல்லலாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிருதியாகத் தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்பட்டெடுக்கித், அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விருமயிய வருவனகளைச் சென்னத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுருரியனைப்போல விளங்கும் முந்தலமுனிவரை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று (சு)

மன்னுந் கருணை விழிமுன்று மலாதகை நான்கும் பேரமுரு துன்னு மேனை யவயவமுந் துலங்கச் சிற்பந் தாழாமே பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை யுரியுங் கணபதியி னன்னி மலர்ச்சி வந்துணையு நயப்ப நேர்க்கி யெதிர்ப்பணிந்தான.

(இ - ள்.) நிலைபெறுக இருபையையுடைய திருவீழிகள்தூண்டுந், நீர்மணம் மலாபோன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிகக் அழகும், நெருங்கிய பிற அவயவங்களுள் விளங்க, சிறப்பிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணைசப்பெருமானுடைய நல்ல மலாபோன்ற சிவந்த உபயபாதங்களும விரும்பத் தரிசித்து எதிரோ வணங்கினன் ஏ - று (எ)

தண்டம் மெனலே விழுந் தபடி கதாயி னெழுது கிடந்தெழுந்து யத் கொண்டன மழையின் விழிபொழியக் கோடை யெனநெட யெயிர்ப்பெயி கொண்டு புரிந்து பரவையாக தொழுது நிற்ப வவனையெயிர் கண்டு பெருகன பினைவியநது கருணை கூரது முனிசசெலவன்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுகேர மிருந்து (பின்னர்) எழுந்த, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகப் பணிநது (தக்கன்) நிற்க, முனிசசெலவராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரேயாத்த மிக்க அன்பினைவியநது இருப்பைமிகுந்து ஏ - று (அ)

வேறு

பெயாநின்க் கிபாது பிள்ளைய பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மன்கதின் வேட்ட நனபொரு ளெதுசொல லென்றான்
நயவுறு முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் னுண்டு தக்க
னயாவ தீரக் கங்கைக் கூப்பி யனைகதைபுரு செப்ப ஓற்றன்.

(இ - ள்.) பிள்ளைய! உனக்குப்பெயாது? விரும்பிவசிகரு நகர்யாது? கணைபெற மன்திறநருநிய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றான். இருப்பொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிரந்த அமிரத்த தைப்பருகி தக்கன் சோவகனறு அழகியகைகளைக் கருவித்து (அவாவினவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன் ஏ - று (க)

வேறு

கெனெழுது கோலைவளர் தேயங்களு நாடம்
பானுபுரம் வாழ்பதிப் திகக்கணர் சாளும
வானுயர் நபுடைய வல்லவனென நறதை
காடுனெழுது கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்

(இ - ள்.) தேனெழுதுஞ் சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதிர் யான வாழ்க்கரம் பானுபுரம் - அப்பாதுபுரத்தில் அரசபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப் புகளையுடைய வல்லவராசன் எனயிதா - தேனசொரியும் அனகத்தையுடைய கமலை யென்பவன் எனனுடைய நற்றாய் ஏ - று.

நற்றாய் - நற்றாய்

(எ);

காட்சியொடு கண்ணுமுறை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாகுகுமற வனகுறள் னுகி
மூட்சிசெய்பெ ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நார
காட்செய்ப்பவ மாட்சிபாழுதே நாயடிவே ணுத்தேன்.

(இ - ஈ) பன்னிருபுண்டுகூடிய விழியும், சொல்வதைக் கேட்டதுடன் கூடிய
சொல்லும், மாய்ச்செய்தல்களின் பேசுதலுடையவாயும்கலக கொடிய குன்னகுகி,
முன்செய்தல்கள் பெரிய வியாதியில் அமிழ்ந்த முடைகாற்றம் வீசம்படி, பூவததிற,
செய்தபாவுங்களை அடியேன பிறகையிலேயே யடைந்தேன் எ - று

குருஞ்செவியெம்முகைத்தனமையும் குறட்டனமையும் திராநோயும் உடைய
வனாயிருந்தேன் என்பது கருத்து (கக)

பன்னிருபி ராயமலரை பலவகைதி நதது
மின்னலொழி விப்பலென வெந்தைமுயல் வுபுறப்
பிணாழுனி வுறழி - லும பெற்றவளகொ ணாநதிசு
கொன்னகரின வண்பலிகள கொள்ளுமொரு நாநின.

(இ - ஈ) பன்னிரண்டு வபதுவராயிலுபலவகை மாநகங்களுலும(என்குன்ன)
துயரத்தை யொழியசெய்யவேணைறு, என தந்தைடாக்ய வல்லவராசன முயற்சி
செய்து, (அவை பயனறாமையின்) பின்னாக் காபுகொள்ளவும், என்னுடைய தாயா
னகள் என்னைக்கொண்டுவந்து இந்நகரத்தில் மணமைதங்கிய பிச்சைவாங்கி (என
னைக்காதது) வரும் ஒருதினத்திலே எ - று

பல்வகைத்திறமெவற்றது மணி மந்திர ஒளடதாதினை (கஉ)

வீதியிடை நீயிரவர மெயயினெழு காதற்
லேதமுழு துமபரிய விவவுருவ னுனை
போதகனெரு நுத்தனருள் போகுகினமனு வெணைச
சோதியெதி தோனயிபெனைத தூண்டகினை புறநேன்

(இ - ஈ.) வீதிவழியே தேவரீர் வருகையில, (தேவரீருடைய) தேகத்திலெ
ழுந்த காற்றிலை (அடியேன) துன்பமுழுதொழிய, இவ்வழிகையுடையவனேன்.
குருக்களொருவருடைய திருவருளாறகிடைத்த மந்திரத்தைக் கணிக்க, சோதிசொரு
பியாகிய கணைசப்பெருமான பிரசன்னராகி என்னைக் தூண்டலால் தேவரீரையடைந
தேன் எ - று.

மனு எனறது அஷ்டாங்குர மந்திரம் (கக)

மழுக்கமல மாலைமலி மோதகமு மேந்தி
வழுக்கறுத னுதுருவின வந்தவிறை பின்பு
மழுக்ககறம் திவவுருவின முறழிபெதிர் சீனறு
செழுக்கமுடை யிரக்குமிறை வறகுமுரு வெளானறே.

(இ - ஈ.) மழுப்படையும் தாமரைமலர் மாலையும் மிக மோதகமுந்தாங்கி,
முற்றமற்ற தன்னுருவுடன் எழுந்தருளிய கணைசப்பெருமான அதன்பின்னா, தேவரீ
ருடைய இவ்வருவ முழுதா முற்றப்பெற்று எதிரே நின்றனா (ஆதலின்) நல்லொ
ருந்தருடைய தேவரீருக்கும் இறைவராகிய விகாயப்பெருமானுக்குத் திருவுருவ
தெய்வமாம். எ - று.

சுதை இதில் சூது ஆறறுருபு 'ஆறெருமைக் கதுவமாதவும் - பன்
முகைக்கவு முருபாம்' என்பது குத்திரம் (கச)

சுதாக்கைய தும்மருளி னுலகில் வாழ்வு
சுதாக்கையம் வுத்தனன் விக்கருனை நல்கிப்

புத்தியும் எரித்தருள வுென்று பணிந தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயா பூசரன்வி ளமபும.

(இ - ள்) அதனமையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவருளால் உலக வாழ்க்கையையுடைய விருமபினேன திருவிழிகளாற் கிருபைதந்து புத்திமையையுந் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கண) வணங்கினான். அச்சிறுவனாகிய தக்கணசகிறந்த முக்கலமுனிவா பார்த்துக்கூறுகின்றான். எ - று

விழிககருணை - கிருபாநோக்கம் பூசரன் - பூலோகதேவன், அந்நன்ன். ()
வேறு

நீயே பெருமபாக கியமுடைய நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றோம்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முதுகண விராயகனபா னிகரி லாத வன்புடைய
நீயே முற்றத் துறந்தோனு நீயே சீவன் முத்தனுமே

(இ - ள்) நீயேமிக் செலாகுகைப்பெற்றவன் நீயே (மாது) தேகத்தாலாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்துக்கொண்ட நிறைத் தவத்தையுடையவன், நீயே திரிநேத்திரங்களுடைய விநாயக கடவுளிடத்தில ஒப்பிலலாத அன்புடையவன் நீயே முற்றத்துறந்தவனும் நீயே சீவன் முத்தனுமாயினான். எ - று (கசு)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தும்
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வே ருன பணிபுரிந்து
மேவ வெனக்குத் தெரிசனந்தா னீந்தா னிலலை யிமிசருப்பபு
பூவ ரித்தித் தொடைவேயந்த பொலம்பூஞ் சடிலத் தேரம்பன்.

(இ - ள்) ஆயிரத் தேவவருடங்கள் கழிபத்தக அருந்தவஞ்செய்து முடித்தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பூணிவிடைகளைச் செய்தும், நீங்காரஞ்செய்யும் மண்ணென்பொருந்திய அழகிய கொணைமலர்மாலையணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் எனக்குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானிலான். எ - று

மாதுடவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதராகட்கோ தினமென்றும் அவவகைய தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவாகட்கோ தினமென்றுஞ் சொல்லப் படும. அவவகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவவருடமென்பா (கன)

வேறு

மூவாக னுலகத் தார்க்கு முததொழில் புரியு மாபோன்
மூவாக டமக்குத் தானே முததொழில் புரியா நின்ற
மூவாகண் முதல்வனு முதலிலா முதலவன் பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கினை நினையா ரொப்பார்.

(இ - ள்) (பிரமனாதி) மூத்திகள் மூவரும உலகத்தாருக்கு (சுருட்டிமுதல் முதல்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சுருட்டிமுதல் முதல்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளுக்கென) ஆதியில்லாத மூகடவுளாகிய சணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை முன் வாக்கு காயமுன்னிட்டு

கூர்ணங்கனாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனை. உனக்குச் சமான ஸ்கூர் யாவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று

மூவர்கள் - பிரமண விண்டுஉருத்திரன். முததொழில்-ஆகக் காத் தல அழி த்தல், மூவருக்கரணம் - மனம் வாகரு காயம் (உஅ)

அந்தணாக கழலின் வண்ண மாசியா குழப்போராக கெல்லா மந்திர வண்ண மான வளவென் கண்ணுற ருகுருவ முந்தறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுதவுங் கைமமா மெந்தெனத் தழுவித் கொண்டங் கிலகுட றைவந் திட்டான

(இ - ள்) வேதியாதற்கு யாகாக்கினியின் வழவமாகி, யோகஞ்செய்வார் யாவாக்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதபிரான என்கண்ணத்திரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதை முடிவதுங் கூறினை (உனக்குயான) செய் யத்தக்க பிரதியுபகாரயாது 'என்று, (முக்கலமுனிவாதக்களுடைய) விளக்குகின்ற உடலைத்தடவினா எ - று

வளவல் - வரையாது கொடுப்போன எது - எது என்றதன் விகாரமென ருவது, தெலுங்குபாடையிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லெனராவது கொள்க (கக)

அளவளா யிருந்த பினறை யக்கர மொன்றே யாகி வளமெல்லா மருளே மபவ மந்திர கக்கன காதிர கொளவுப் தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா னிளவலைக் காணா னுட யெய்தினா கமலை தானும்

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிரகு, (முக்கலமுனிவர்) எழுத் தொன்றையாகி எல்லா கலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க வியாகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கனசெவியிறகொளனும்படி உபதேசித்து, அதனைக்கண்ணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனா கமலையென்பவன் தன் புத்திரனைக் காணாதவனாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனன் எ - று

அளவளாவல் - கலந்தபேசல் முசலியன் "மந்திரம்" என்றதை "அக்கர மொன்றையாகி" என்றதால் ஏகாட்சம்நீதியென்க (உஉ)

வணங்கினா முனிவன் பாதம் வழத்தின் விருடி நோக்கி யணங்களு யிலவ லீயு மருமறை யாந்து மெட்டாக குணங்குறி கடந்த நாகன் கொழியருட கிலங்க மாலீர பிணங்குபல விரையும வென்றிர் பெறுவதென னினிமே லென்றான்.

(இ - ள்) முக்கலமுனிவருடைய கிருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்தனன். முக்கலமுனிவர் (கமலையன்) பாதத், பெண்ணே 'இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய விரு வரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விராயக்கடவு ளுடைய மிக்க கிருவருளுக்கு இலக்காளிகள், துன்புசெய்யும் பலவினைகளையு மொழி த்தீர்கள், இனிப்பெற்றேண்டியது யாது. என்னு கூறினா எ - று.

வணங்கினென்பது முற்றெச்சம் (உஉ)

மந்திர மான வேக வினனநின் மகற்குச் சொன்னோடு கிண்தவிற் கணித்து முற்றிற் மிகிரியொன றுருடடி மண்மே

விநாயக முத்திரை ரெண்ண விநாயக சாஸ்திரம் வாழ்க்கை
தந்திரம் மிதவை வென்று சாற்றின விநாயக மேலோன்.

(இ - ன்) (மகா) மந்திரமாகிய வகாட்சர மந்திரத்தை உனபுதலவனுக்குப்பேச
சிகரீசாம் அவன் மனதாறகணிதது முடிப்பானாயின, பூமியின் மேலே ஒரே சக்கரத்
தைச்செலுத்தி, இந்நிரனமுதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணுமபடி
வீற்றிருந்தரசாளவான் தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான நலவாழ்வுதருவான் என்று,
மேலோனாகிய முகவலமுனிவன் இதனையுங்கூறினான் ஏ - று (உஉ)

என்றுரை யாமெ வேலை யிலவருவேலை விமன முழநது
கன்று நோய முனிவன் மெய்யிற காற்றினான் முழுதுந தீர
வென்றுவல் வினாந்தே மமப வவனெதிர் தேவன் வனனான்
நென்றுசெய தவமபா தென்னா சொல்லுவான் காதி மைந்தன்,

(இ - ன்) எனவியாறு சொல்லுகாலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற வேற்படை
தாங்கிய வீமராசனபணிகர, தனபுசெட்கின்ற தோயானது முகவலமுனிவனுடைய
உடற்காற்றினான் முழுதமொழியும், அகாலத்திலுள்ளியாகுந் சில அரணுகெதிரே
மிஷ்யம் வினாந்த பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூவத்திறசெய்த புண்
ணியம் யாது? வன் (விசுவாமித்திரமுனிவன்) கருடச, காதிநாசன புதலவராகிய
விசுவாமித்திரமுனிவன் கூறுகின்றான் ஏ - று (உஉ)

முக்கவர, தக்கனுகுபேசுதி, தாடவெ முறவிறு

சூரி கிருநிரந்தம் - உஉ

வல்லாளன் வேதவின் நீங்குபடலம்.

மந்தியுள் மலாரசுமுருகனை மழையிற பொழிபும பொழிவருக, ச
சிறு தேயந தனிலவந்ததாற் சிறந்த பல்லி மெய்யுடையது
வந்த வசியன் கடியான் வென்னும் பொய்யான மனைகற்றி
நிரது மதியோ டுமபலவு மியற்றி யினிஷ வாயுநாளின்

(இ - ன்) மந்தியைப் பாயசலாற் புகுக்கின்றான் செழியுதேனான மழையைப்
போலச் சொர்க்கின்ற சோலைக்குருக சிறுதேசத்தில், பவவனுகளாற் சிறப்புற
பல்லி மதத்தில் பிறந்த கலியாணனெனும் மெய்யுடைய எவ்வின தமனைவி
யாகிய கற்பனையுடைய இத்தமதெய்வப்பாருடன பந்தருங்கோயுஞ்செய்து இனி
தாக்கவாழ்வாலத்தில் ஏ - று (உ)

இந்நது மதியென பாளவயிறுமி வீட்டுந தொல்லை தவக்குறையான்
மைந்த நெருவன் வந்துதித்தான் வணிகன் சால வினைபலவுரு
சிறைத் மகிழ வினிதாற்றிச் செமபொன் முதலாம் பலபொருளு
ந்த நனாக குளந்தழையப் வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ன்) இத்தமதியெனபவன் வயிற்றில், தாள் தேடிய பழையதவக்குறைய
வினையுடைய புதலகநெருவன் உத்தோனறினான். (அதனால்) கலியாணவியன்

மிக்க பலசெயல்களையும் மனங்களுக்குமபடி இனிதாகச்செய்து, செம்பொருதலாகிய பலப்பொருள்களையும் வேதியாகளுக்கு மனமடங்குமபடி தானஞ்செய்து தினநதோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனை எ - று (உ)

நன்று மனையி னலங்கரித்து நாணமுன றுந நற்பினத்தி
லொன்றுக கணிதா வல்லவனென றுரைப்பத கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருநது தவழநது நடநதழிவு
துன்ற வெழில்சோ வல்லாளன் சுடாவென மதிபோல வளநாளில்

(இ - ள்) அவைவசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன்றுநாளைமாதிய நாளில், பொருந்திய சோதிடர்கள் வல்லவெனன்று சொல்லக்கேட்டு (அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான் (முறையே) உட்காரந்து தவழநது நடநது அறிவடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவளயமான 'சந்திரன் போல வளருங்காலத்தில' எ - று (ங)

வேறு

புறவின மலகிய பொன்னணி மாடஞ்
சிறுநுட னுடைய செவவியி னீங்கிச்
சுருமலி பூநதடந ஆனன வெழுநத
விருனமலி சோலையி லெய்தின னோநாள

(இ - ள்) புறவின தொகுதி மிக்க பொன்னஞ்செய்த ஆழகிய மாளிகையி னின்றொரு சிறுவாக்குடன நீவரி ஒருநாள வியோயடலசெய்யுங்காலத்தில மகரமீன கள மிக்க மலாததடாகங்களைப் பொருந்த வளநாக சேனாடுகளை மலநத சோலையில் அடைந்தனை. எ - று

செவவி - காலம் சுரு - டுமின டுடல - சேனாடு (ச)

நலங்குளா முனவினை நன்னாடு மாநீகா
ருலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பின் வினவின
யலங்கிய தீமடின் லாட்டி நறுநதே
வினலகலா ஆயப்பாணித தேகத்தி யநனாடு

(இ - ள்) நனமை வினவரும் பூவ புண்ணியமடையவும், அவவிடத்திருந்த ஓர் உருண்டகலலைக் கொண்டிருந்த வைத்து ஏகரத்தருகைய விராயக்கடவுளையென்று, (அதனை) அசைக்கின்ற மலாமாகிய நீராலபிட்டசுரு நலந்தேனுடன் பிரகாசிக்கும் மலாக்காலஞ்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன் எ - று

ஒருகொம்பின்னெனது விராயக்கடவுள் கயமுக்கெனது போபுரிகையில் அவன் எவ்வகையாயுத்ததானு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் சமதுவலக் கொம்பைமுரித்தெரிந்தனரென்பது சரிதமாதலின் (இ)

மறறைய நாளு மகாருட னேகிப்
பறறின் மலாபபகய பந்தரு மிட்டி
முறறின் மென்ன முடித்தன னெனந
கறறமி லீர்வினை யாட்டரும் பூசை

(இ - ஈ) (அதன்பின்னிட்டு) மறறைத்தினததுஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பறறுடன் பசியமலாகளாற் பந்தருமிட்டு முன்னாற்றசெய்ததுபோலவே வீணையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித்தனன் ஏ - று.

வேறு

இன்ன வாறுவல லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினந தனனை நேரும காரின் வாழுவ த யங்கி ருமபதி நின்னுபோ யன்ன மாடும லாதத டங்கள் னிந்து சிதன் மாரநதுகார மின்ன ளாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி ரூடகீர் யேவினான்

(இ - எ) இநதவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருளானில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வந்ததங்கிய பெரியகரச்சிதின்னும் புறஞ்ஞென்று அன்னங்கன் மூழ்கும் பூநட்டாகவங்க அழகுநறக ருளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மின்ன லுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிகச்சிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினான் ஏ - று.

பலர்கள் காவன நாட்டி னாபலா பலி யங்களி யம்பினா சிலாசெ முங்கனி யீட்டி னாசிலா தேம லாததொடை யாக்கின ரலாசெ மும்புன னலகி னாசில ரானி னைந்துமுயத தாரசில ரிலகு சாததமு ரிஞ்சி னாசில ரின்ன ராயினா யாவரும்

(இ - எ) பலாபந்தலிட்டனா, பலாபலவரை வாத்திடங்களை முழக்கினா. சிலா செழுமைக்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா தேன் சொரியும் மலாமலைகள் தொடுத்தனா, சிலா மலாகளும் செழிய நீருங்கொண்டிருந் கொடுத்தனா சிலா பஞ்ச கவியங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா வீளங்குகின்ற சந்தமனாத்தனா, எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சேர்த்து) செய பவராளுகல. ஏ - று

நிறைக யப்பா லாடி மெய்யிலவெண் ணீற்று பூசிவல லாளனு நறைம லாததாழ பால யத்தினை நண்ணி நாதனை யன்பினான் முறையின் மென் ன லாட்டி வனாடுமு முங்கு மாலை யணிந்துபின் குறைவி னுண்டிக ணலகி யங்கை கு வித்தி னைஞ்சியி ருந்தனன்

(இ - எ) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரினமுழிவி, உடம்பிறிற்ருவெண் ணீற்றினை (உததுள்ளனமா)ப்பூசி, தேனெழுரும் மலாக்கால மிகருவிளங்குந் திரு வாலயத்தை யடைந்து விநாயக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீராலி டேகித்து வண்டுகொலிந்து மலாமாலையைச் சாத்திப்பிணை மிகுதியாகிய ந்வேத னஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வண்டுகியிருந்தனன். ஏ - று

வல்லாளன் ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீற்று சண்ணித்துத் திருவாலய மடைந்து அபிடேகித்து மலாமாலுட்டி ந்வேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து (க)

காலை யுண்டி யொடு செசி யுண்டிக டிந்து வெங்கடிர சாயந்திடம் தேவலை யுகிர கத்தின் மைந்தாகண மேவு ருமைமி லீன்றவ ரால மென்னவ முன்று போயக்கலி யாண னுக்கறை வாராகணின் சில மைந்தனெம் மைந்த காககொடு சென்று மீண்டில னின்னமும்.

(இ - ள்.) காலைபுணவுடன் உச்சிக்காலவுணவுமொழித்தது, வெகுவிய கிரணங்களையுடைய சூரியன் (மேற்கடலிற) சாயகின்ற(மாலை) காலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டில்வராமையால், பெற்றோர்கள் விவகாரதப்பாலாக கோபித்துச்சென்று கலிங்காணனுடன் சொல்லுவார்கள உண்ணுடைய நல்லபுச்சிறன் எகளுடைய பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவகையில் வந்தானென எ - று (சு)

உனக்கு மைந்தனை நீயொறுக்கியொறுத்தி டாயெனில யாய்களே நினக்கு மின்னனு நபரிடிகூறுந் தேலெனசொகுந் பையல தனம்கொழுமபடை மன்ன கொழி வீசுக நியனை கலபகி தனக்க யற லக கொட்டு வாயிது சாக மென்றுச பைந்தனா

(இ - ள்) உன் மாண்கிய வல்லாளனே நீ கண்டபடாயாக (அவ்வாறு நீ) தன் டிக்காவியின் நாயகனோடு நன்கு சம்பந்தமுடைய (புது) மிகுந்த வீரநாடு தெருவோம். அல்லது தீயை சித்தம் செய்யுபடையகநாகம் சரசனாகருணா தரி, உன்னை இவ்வியசாலமான கரம் நகுப புரகவேயோடடியுடைய தி த நீசயமென்று வருத்தினார்கள் எ - று (சு)

நகரு ளாரனை கொரு மிலைனை நைப கொடுது மொடியென வகனி லாவிய கொப பூவா னன்று கலசாதி பைது மிகவு நீளொரு கண்ட மோது லக மோடு டா நியையப் புகரி லானிற பூசையாறம்பு கதை முடியு னெட யே

(இ - ள்) நகரவாசிகளுடையோரும் துய மையாக வருந் தடிசொல்லும் வினாவில் மனதிலுண்டான கொ மானது டற்றியுடைய கண்கள் செவ்வுண்டாக, மிகவு நீண்டதோ கொல்கொடுக்க கொடுக்க நகரம்சனம், குறி மிலவாக வ லானன் செய்கின்ற (பத்தி) நைக்க விராயக) பூசையெய்யு டுடையதடைநது சோந தன்ன எ - று (சு)

விண்டு கேனவழி மெனம் லாககழை மேயாத பாதரை வீட்டினு னண்ட ராலறி யாவி நாயச வான வாயி பூவா தியப் பிண்டி னோடுமெ டிகெடு நிகுவிவ நககொன மொசனை யனபறக் தண்டி னுநகறை சோர மொகதினை சலி லே டாரு காட்சியா

(இ - ள்) இப்படியொரு கொடுக்கமுடிய கல்யாணனைப்போன வாயவிண்டுதேன சொரியுமெ லி லாககாது கலசாதி மெய்யுடைய பாதலை வீழ்த்தினு, தேவாகளாலரியபா நக விராயகபெருமான பெருந்தயுள்ள மூர்த்தியை மத்ததாலெடுக்கெறித்து, பவகொண்ட மன்குரிய வல்லாளனை ஆசையகலத்தண்டத்தினால் திரமொழுகுமபடி புடைத்தான் எ - று (சு)

அடித்தும் வெப்பம் றுமை பாதகலி யான ளொருமல லாளனைப் பிடித்தி றுக்கி மரத்தி னோடுபி ணிந்த கன்னிழை முடியகல விடுத்தி டெருந்தைய னப்ப ணிந்தனை வெப்ப பாவியி நகுகிவ மடித்த வாயிதழ் சினுந் தின்று மலங்க வனதொளி சழுகதின.

(இ - ள்) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்துக் கொப்பொழிபாமைமால், பப்ப பிடுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்தது இறுக்கி மரத்துடனகடினை குற்றமில்லாத வ ல ள்ளான் என் பிதாவே! என்னைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணக்கினு கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்த்து வருகிறதும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான் எ - று. (௧௪)

முட்டி லாமல்வி ராய கன்பணி முற்றி னுயக்கவ னேயினிக்
கட்ட விழுத்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின் வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிரி காக்கு மில்லினு ருதொழிந்திடு. னுயந்தனை
யெட்டி ன் மாண்டனை யென்று கூறின மீனதி லானின் கன்றனன்.

(இ - ள்) இடையூறிலலாமல் விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்வீராய்களே இனிககட்டவிழ்ப்பான, சோறும் நீரும் விரும்பியனவுக ளையிறகொடுப்பான்; தொடங்கு உன்னுயிரைக்காப்பான் வீட்டிற்கு வராதொழிந்தாற் பிழைத்தாய், (அவ்வாறின்றி) வந்தால் இதந்தாய் என்று கூறி அயலாணைப்போல நீங்கிச்சென்றான் எ - று.

முககண் யானைமு கத்த வாநீனை முற்று நமசிவ ராயினேன் ,
அக்க மூரத்தி ன் விக்கி வங்கிடு ரக்கு நாதனே னுமபெயா
தக்க தோசடா கால மாறினுஞ் சாரந்த வன்பாத மகசெலாந்
தொக்க பேரருண் மாறி லாபென்ச சொல்லி மைநுகனி தோதுவான்.

(இ - ள்) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுகமலாதந்த விநாயகத்தையு
ளே ! தேவரீரை முழுத்தும் நமசிய அடியைத் தக்கமனப்பவித்தால் (தேவரீருக்கு)
விக்கினங்களை யொழிக்கும் விக்கினராசப்பெருமன்னெனும் பெயா தருதியுடைய
தோ ' சுடாகாலமாறினும் (தேவரீரைச்) சாரந்த அடியவாசனக்கெல்லாம் பேரருள்
புரிதலில் மாறுபடுதெல்லாதவரோ ' என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச்
சொல்கின்றான் எ - று.

“சுடாகால மாறினும்” என்றதற்கு, இருசுடாகள் காலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றாவது, சுடாகளுங் காலமும் நீலமாறினும் என்றாவது பொருள்கொள்ளலாம் (௧௫)

வேறு

யாவ னெருவ னுலயத்தை யிறுத்தான கணேசா திருவுருவை
யாவ னெருவ னெடுத்தெறிந்தா னெளியே னுடனெய்த தோரபெருக
யாவ னெருவன் பிணித்திட்டா னிறைவன் தனக்கு நீந்தனைகள்
யாவ னெருவ னெண்ணும் லிசைத்தா னந்தக கொடுமபாவி.

(இ - ள்) எவ்வெருவன் (யான கணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை யறித்தானே, எவ்வெருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறித்தானே, எவ்வெருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகுமபடி கட்டிவிட்டானே, எவ்வெருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நீந்தனைசொல்லினே அந்தக் கொடிய பாவியானவன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்

இச்செய்யுளினுள்ள கொடுமபாவியெனும் மெழுவாயவருஞ் செய்யுளினுள்ள பீழைபுறகவென்பதைப் பயனிலையாக்கக்கொண்டது. (௧௬)

ஞாநாய் முகை யாய்வேதிராயக குறளா யுருகிற் கறைசீயும்
பெருக்க, நிறகுடி புண்ண னுமாய்ப் பிழையுறுக பெருகுமதத்

தோருதே வனுக்கு நானடிமை யுண்மை யாமே லெனச்சபித்திட்.
தோருகா நின்ற தனதுளத்தி லுலவை வேந்தை யுறப்பிணித்தான்.

(இ - ள்.) மதம்பெருகும் விராயகப்பெருமாளுக்கு நானடிமைப்பட்ட துண்
மையாகில், அவன குருடனாயும் மூகையாயும் வெகிராயும் குள்ளனாயும் தேகத்தில்
உதிரமுஞ்சீயும் பெருக்கொழுமும் புண்ணுடையவனும்கிச சனபடையக்கடவன்
என்று சாபமிட்டி, உருகுசிறை தன் மனதில் உலகை விஜயிப்பது மாலையணிந்த
விராயகப்பெருமானைப் பொருந்தப்படுத்தினன் ௧ - று (௧௧)

உலகை - புலிக்கக்கொன்றை அல்லது விலங்கின் கொம்பெனினுமாம்

உடலே கயிறற்ற கடனோட தூயகதுக கதுளின் றேயத்தை
படாதி ரமரா பெருமானைப் பழிபட்டிபிப்பா மெனவொழின
மிடலாற் பிணித்ததுக தனதுயினை விளிப்பா முயன்ற சிறு வளெதிர.
கடமா முகவன் நரியாதோரகாம மறைமோ மெனப்பிபாநதான்

(இ - ள்.) தேசமீர கயிறற்ற கடப்பிட்டல் மனதுக்கு அச்சுளையிலே
யே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவா சலவரான கணேசு பெருமானைப்பிழ்த்து (மன
திருக்கடிகொடுப்பது, அனபி ர வலிமையாற் பிணிக்கக் கன பிரண்ணைவிட முயற்சி
செய்த சிறுவனது வல்லாளனாகிய இவன், மச்சுசொரியும் யாழ்முக விராயகக்கட
வன் எனப்பெயர்ந்தான் ஆகியு ர வேதியாக வுபுத்தருளார் ௧ - று (௧௧)

பருதி யெழுவும் வல்லாளனும் பரிய முடை நகர லெனமுந் தான்
மருமம் புள்ள வரும்பையின் வடிவு தோசகி வல்லாள
னிருகைப் பிணிப்பு முடற் றாறு மிமைநக மவளின் விட்டகலப்
பொருவினை யெயிவெனென்று பொருட்கொண்டிற்றருக யிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) குரியன் உயரகையையும் மிப்பினனும் பரியமொழிகதாற்
போல, உபவீதமானது மாபிற் றானொகி ரு கொடுக்கப்பட்ட உருபத்தைப்பார்த்து,
வல்லாளன் தன் இருநகர்களைக் கட்டி கட்டிய சேகசிலை புண்ணும் விராடிப்
பொழுதில் விட்டொழிய, இவருந் தன்ன சமனமில்லாத விராயகக்கடவுளென்று
வினாதுபணிந்து இச்சேச சொலினை ௧ - று

உல - வலிமை தான்கிழகு வொட மாணா பட்டது (௨௦)

வேறு

தகைக தாய நற்ற முற்றம் கமியென சபுச ன்ளநி
யிரத்தை யகத்தின் வேதே யிலெய்வை சிவனு சலாடெ ன
முத்துல கணை துற தோற்றி முலகச ிவா முகலவி முவா
வருதனை லென்றான் மைந்த னந்தனை ந முவிர சொல்லான்

(இ - ள்.) அடியேனாகிய இவ்வலகத்திலே பிதாமாசா உறவினா முதலிய
யாவும் தேவரீரேயல்லாமல் வேதே யொருவருமில்லா என்பதை யப்பொழுதுணாக
தேன். முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்த சந்நாயக முதலவனே' அழி
யாத அந்தணனே! எனது வல்லாளன் கூறினான் ஆ தனா (மெய்க வந்த கணே
சுப்பெருமான்) தழுவிக் சொல்லுகின்றான் ௧ - று

தோற்றி முடித்தருள் என்றதை "ஒருபொயி யொழிதன் னினக்கொன்ற
கூறுதே" என்பதனால் "தாது" எனவும் வருவித்துக்கொள்க (௨௧)

நமக்கப ராதஞ் செயத நவையினா நமக்குப பகதா
தமக்கப ராதஞ் செயத கறுகண ரீவாக ளெல்லாந
குமைக்குமவெந் நினாயத துன்பங் கூலவாகண மறுமை யிமமை
யிமைக்குமுன முடிவு காணு விநிமபைநோ யுமுபப ரதரூல்.

(இ - ள்) நமக்கு அபராதம் விளைதத குற்றமுடையவார்களும், நமக்கு அந்
பராயுள் ளவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்சாமைக் குணமுடையவாளுமாகிய இவ்
கள் யாவரும் குயிக்குறிந் கொடிய நரகராதனையை மிகு டைவார்கள, மறுமையிலுட
இமமைபிலும் வினாவில் ஒழிதல்ல்லாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள ள - று

இருவாக ளிடகதூர குற்ற மிழைக்ககல யானாற கினனே
வெருவர ளீட்ட சாப மெயப்பபவ விளைகதா மைநகா
பொருமுத லொழிந்து நியும போகதா று வ நகா கேளாய
தருகுது மென்றான கேட்டுத் தழைத்துவல் லாளன் சொல்லவான்.

(இ - ள்) யானும் என உன்பனுமாகிய இருவார்களிடத்துங் குற்றஞ்செய்த
(உன சத்தையாகிய) வல்லாநுக்கு பெய ராடிக அச்சமுண்டாகுமபடி (நீ) கொடு
தத சாபநினை உண்மைப்பயனை ஁ண்டாகி ளும் மகனே! நீயும் துன்பபடை
லொழிந்து அரியாத வரங்க்காக கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று
(விரயக்கட்டவுள்) கூறினா வல்லாளன் (அவ்வாசத்தையாக) கேட்டு மணங்குகி
தத சொல்கின்றான் ள - று (உரு)

தாமரை பழித்த நின் பொற நலியா நிநா வனபே
யேமுறு மடி யேற சிக பெயரினா ளொக தாளு
தோமற விடிகே ளைச கொழுவார கெல்லாம வேனாடுங்
காமமு மலிக ளென்றான ச நலியா மாரியோன் சொல்லவான்

(இ - ள்) செந்தாமரை டல ராவென்ற தேவரீருடைய அழகிய உடம்பாதங்
கறிந் பிரியாத அன்பினையே மயக்குகின்ற அடியே நக்கநுளுக் எம்பெருமானே! எந்
தகதாலத்துப் குற்றமற தீவலிடக்கி யிருந்த நளக (தேவரீரை) உணங்குபவாகட் கெல்
லாம் வேண்டிய ஓஷ்டசிசரிசரோக் கொடுக்கருள்கவென (வல்லாளன்) கூறினான்.
வேதியைக் வந்த விரமக ருரிசில் கிருபைபுடன் சொம் கின்றான் ள - று (உரு)

உனக்குநம பாகப போதி லொழிதா வலப கந்தா
மெனக்குறிந் பெயமுன ஓசப பெயரிட்டி வ வுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளக் தங்கியிங் கிருத்துங் கண்டாய்
மனக்களிப பொடுமன விண்ணும் வநடு உமைப பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நமமுடைய நிருஷ்டிகதாமனாயில் (ஒருபொழுதும்) அக்
லாத அன்பினை யளித்தோம் எமக்கு உண்ணுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாள
கணேசமென்ற) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது தந்தித்துத் தனக்குவேண்டிய வரங்
களைப்பெற இவ்வுத தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோக
மும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க ள - று (உரு)

இங்குறு நமது முாதகி யாவரே தெரிசித கூறா
மவகலா தமக்கு மேட்ட வரும்பொரு ளெளிதுண் டாக

திங்கணல விழாவை யாட டை விழா தின விழாவு ிங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைநகரம் பயிசியல் றேதி

(இ - ள்) இறங்கே பொருந்திய நமது ஸ்ரீ சிபை வய நாச தரிசித்தபேர்த் தி
லும், அவர்களுக்கு விருப்பத்திற் அரிய பொருள்கள் சுவலமாக நண்டாநக் கல்ல மா
சோறசவழும் வருடேர்தசவுழும் நீத்திய ரசவழும் இறவிடத்தலை மடகல்தரமாக
உண்டாகும் மகனே 'அறிக்கொன டிராயக்க டெர்' உயரத்தரவா எ-று (உங்)

மேதேய னுரபி மீதாநக விராஜா 1114தி யாங்
மூதுல சணைகறுய பொற்ற முடி யாநக கந்ணை யெயி
மேதக விரூகர ரங்கு விநாமிநி கானக தோட்டார
மோதற்ப படிதலை இல்லைய ஸ்ரீ வில்லிவகுத ராஜா

(இ - ள்) பிரமணமுகமாக எருதநாளிய விராயகமுகுநில ஸாத்தியாகி, பழமையாகிய உலகுமுழுதூ கூட, சமய அருமடிகளா பெருநுகிருன்புடின அருகு மேம்பட வெழாதரு நியிருக்கனா கூறிய இச்சாத்தகனைக் கெட்ட பஞ்சம, குற்ற மறப் படித்தொருநாள் கிய வுருகு (சு) நல்லபாச டெஸ் தாசையுடைய களவகா கள் ௭ - ௩ (உள்)

வெறுமையில் வீழ் தகதக மேகமுர பிறவி சொறா?
முறுப்பைப் பிறப்பின் ஸைமசு ௧௮௮ நுபவி ல் லாள் னெனபோன
முறுப்பி கண்ணா! தமதால் முகநீர்! ததவுறு தேகென
தறறமில் விசக வாமிக து னனா நனை ந ளாநாள்.

(பு - ண) வெணறி பொரு தி ப டே பட்டையெய் . மரகதே ! தமகூ
யை பொருத்திய பூவாணைகளைச் சொல்லும் பொருத்திய அப்பதலியில் இங்
யோனாகிய வல்லாண்டனை உணர் (அ - பு) முடிந்தகணைசூரத்தியால் முத்தியடை
ததையுங் கேட்கவுங் ஈறு, சோரவல்லக (சுத்தசைபடைய) ய்ச்சகவாழித்திர முனிவா
ர்மாரகனுக்குச் சொல்லலாயினா எ - று (உரு)

வெவ்வுள்ள வேதனை நிகழா - லம முறையிலு.

இதன் கீத விருந்தகம் - 1500

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லா தாழிநூற ரெட்டொ ண்கா
 நெல்லே யொருமா,து திகொடி ருடா
 வல்லா ளனமகிழ்ந் துமுன மேம்பா
 னல்லா தவாற பணிந் யந்தான.

(இ - ன) வாக்கு முதலியவற்றினூற பற்றமுடியாத கணைப்பெருமாள் அன்றிரவிலேயே ஒருமூதகியாக வெழுநதருளி யிருடா, வல்ல'என மனைகளிப்புற அப்ப பண்டுபோலவே நல்லாசையுடன பூசைசெய்தலை விரும்பினான் ஏ - று

சொல்லாதி என்றது வாங்கு மனம காயமெனனுந் திரிகரணங்கடிகா (க)

பூம்புர தாபுதக கியறன் மூழ்கி
மீதம்பைம் புனறி வகநிற றுநகர
யாமபன மலரா திபல வீட்டி
யாமபன முகனாக சனைதொ டிதகான்.

(இ - ன்) அழகிய பந்தராப புதிதாகி ரீரில மூழ்கி, வாசநதங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காடகனும், அல்லிலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களாக சேகரித்து, யானைமுக, தையுடைப வ்நாயக்கடவுள் பூசையைச் செய்து
என் - று

முனசெய்க பகரா அவன் தகைகபாசிய கலியாணன் அழித்தமையின் அதனை மீண்டும் சயாகுகின்றென்பார் பூம்புர புதுக்கு என்றார் (உ)

இவ்வாறாவது நைமெய நிபப
வவவாஸ் நசெய கதபு நபகன்
அவ்வா தகலா நடுசாயக
கெவ்வா பூபுரோய கொடுதி சைககான்

(இ - ன்) இவ்வாசாயக ஆவன் (சுணைசமூகநாயக) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவரைசையாக வல்லாளனை முன்பு சனை செய்ககன கலியாண வைசியன், அதுபலிய செழியாத கவிசாப்பகையாற பொருடைய நோயின்கொண்டு (செய்வதனராத) திகைப்பற்றினன் என்ற

குகாபம் சுகின்றசாபம் அதாவது செமய சாபமென்பது பொருள்.

மேல்

மைக்கனுட னுடியம் சாரிபி பிறநு
நிரதமநி கௌவனிக மெயதயிலை நெய்
பநசு முத விரகமக னைப்பரிவ் வாயை
வரசவனை நைரொலவுனா மா துபனை யாணமுன்

(இ - ன்) சிறுவஞ்சப, வல்லாளனுடன் விளையாடிய பள்ளைகள் மூம், மணம் வருந்தும் இரதமதியின் முன்கிசனற, இரதமதியே 'மேகடபாயக' (நன்கணங்குகிய) கலியாணன் உனமகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பதப்படுமபடி கட்டி மன மிரங்காதவனாய் வாசனெனன்று சொல்ல என்ற

(ச)

கண்ணறிவு வாககறிவு காசறிவு நீங்கிப்
புண்ணு நவ னுகவளர புரதிம முன னுகி
நணணினன் வைககடன யரதுங்மு நபகன்
பணணினமெழி யிரதமுதி பாரததுமிக வாடி.

(இ - ன்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி விழுந்த கலியாணனென்னும் மைசியன் கட்டபுரனாகிய அறிவும் வாககிறுலறியும் அறிவும் காதாலாகிய அறிவுமொழிந்தது, உணர்நாடய வடிவின்னாகி, வளாகின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினன். பண்ணொலிப்பாறுஞ் சொல்லியுடைய இரதமதி யென்பாள (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து என்ற

“கண்ணறிவு வாககறிவு காசறிவு நீங்கி” என்றது, குரும மூலையுடன் செவிமொகி யெனடதாம்

என்னையிது வநகபடி யெனனிற்றை ஹுககென
 ஹன்னியுள நைநதுருகி யுலாககநறல ஷோர
 வன்னிமிசை வனனிவளை யப்படுநா வெநநோய
 துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொககாள

(இ - ள்) என கணவனுக்கு இகதுன்பம் நோத வகையாது காரணம் ?
 என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் ஷோரிய,
 நெருப்பினமேலே நெருப்பு களையப்பட்டலாகியும், கொடிப் நோயினமேற் பொ
 ருந்திய வேறு நோய் சோதவாகியு முத்திசுனை என்று

வன்னியாவது நோயாவது பெறப்பா அதனால் ஹனபடைவராகலின்
 அவாதக்கு அதன்மேல் வேறோர் வனியு, பிணியம் நோயின அவாகன துயாசகிப
 பதருமையாதலமேலவ மைக்கை அடியும்கல் சட்டப்பட்டனனெனக் கோவியுற்ற
 துயரத்தின கணனை குருதி செலிடு ஹனம் தொழிய முதலிய துன்பகளை
 யடைந்தது கண்டதுயரத்தால் அவயிநாட்டிய 'வ' வரிமிசைகனனி வளையப்
 படுநா, வெநநோய துன்னுமிசை வேறு பணி துன்னு நருமொககாள 'என்றா (ங)

செவ்வமொடு லலிளமை ஷோகபெ யு காறு
 மிலவனாயி ரக கலயி யாகலிப பாறு
 பலவகைய நவாள பிடுபெ நுழி லை
 புலவனையி லாவ்வனைப் பல புவது ருதோ

(இ - ள்) செவ்வழம் கல டு கனமு கூடிய காலசகிலம் டிலங்குநது
 புறஞ்செவ்வதிறியாத இப்ப மையவற்ற பலவகைப்பட்ட சூழ்நகளை அன்புடன்
 செய்வனும், ஷோகத்தக் தீவினைகள் (சிரித்தம்) லலாதவன் மாயே இவனை, இவ
 வகைத் தன்பமோ அடைவது' என்று (ங)

பண்டிபி தீவினைபட்ட சநிம் செலதோ
 பிண்டினமக னப்பட்டு வியுரகத்திம் செனகோ
 தண்டமக னைப்புகிற நசகதிற மையென
 நென்னொடிபு லயிமிக னுற்றுழிந டப்பாள

(இ - ள்) முறப்பிரபிற் செய்க சீவினைபால் வந்தது இதுவெனச் சொல்
 லவோ கொடுமைமால் மைத்தனைத் துயரகல் லுழ்ச்சிய பலன இதுவெனச்
 சொல்லவோ புத்தினைத் (தவறி நடக்கையல்) கண்டனைசெய்தல் தக்ககாரியமே
 யெனறு, ஒளவியவளையல் யணிச்ச இருதுமதி பென்பான் புலம்பிக்கொண்டு புத்திர
 னிருந்த விடத்திற்கு நடந்தான் என்று (ங)

செயு

இடவிய வயனமனை யேழை மாடு
 ருடனவா நகாப்புக தொய்யென றெகியாங்
 கடலிப முகப்பிரா னடிகள பூசனை
 நடவுதன மைக்கனை நயப்ப நோகுகிள

(இ - ள்) இஹகொண்ட அயலவீடுகளிலுள்ள சிலமாதாகன் கூடுவர நச
 புறத்திலே வினாறுதெனறு, அங்கே வலிய யானை முத்ததையுடைய விரையகம்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைநடத்தும் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப்
பாததனை எ - று (க)

கட்டப்பட்டிருக்கையுந் சாகுபட்டிடல்
சொட்டாபுண னிராமகன றயமுந் துனென
விட்டப்பட்ட டுளருந் ரியமிந் றுணமைரி
சொட்டப்பட்ட டுலகென வுமுறையு ஷோதினாள்.

(இ - ள்) இருநகர்களுந் கட்டப்பட்டி, அடிக்கப்பட்டி, உடலினின்று உதி
ரஞ் சொட்டபட்டி மனை னைபடைநகனெனது, டுளமயிலைகளை இவ்வுதத்து
டன சொட்டிது னுணமைரி சோகதநினெனது அருகலிருந் மங்கையாகளுக்கு
(இத்துடன்) உடம்பு எ - று (க0)

உழைவது மாதரு முவப்ப நேரங்கியிம்
மழைமருக களிற்மினை வணங்குந் செயதிவன
விழைவொடு பூசனை வினைக்கும் சிறந்திற்
குழைவல்ல னுடலென நேறுகக் கமினா

(இ - ள்) பக்கலில் வந்த மங்கையாக் களிப்பினடாகக் கண்டு, இவன்
இருளிராத மதநீரைச் சொரியும் யானை முகமுடைய கணநாசலைப் பணிதலசெய்து
ஆசையுடன் பூசசெய்யும் பேற்றினால், உடலெமலிற் பரிசு என்னு (அதற்குக்)
காரணஞ் சொன்னார்கள் எ - று (கக)

கையணி முகவனைக் கருணை யாளனைச்
செய்ககரை சாததனி திகழ்கக் கேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
னை யனுக் கணையிலை யகலத் தெனறனா

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமொடங்கலும், கிருபாமாத
தியும், குளிராத செஞ்சாந்தனிக் ஒளிவாயந்த நிருமேனியுடைய னுமாகிய விராய
கக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வல்ல
கத்தில நிகரானவரெனது சொன்னார்கள் எ - று (கஉ)

வேறு.

சக்திரனபெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்ந் நறைய
மைந்தனைகரன பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிறதை நினறெழு மனபொடு திகலைமென முலையினை
வருக தண்பயம் பாயதரத் தழீஇக்கொடு வகுப்பான்

(இ - ள்) சக்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாரும்
கல்ல தாயாகிய இருதமதி, தனபுதலவன (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய
கணைசம்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பாத்தது, மனத்தினின்றனுடான
அன்புடன், பசுபூதத் மெல்லிய முலையினின்றனுடான தண்ணிய பாலானது பாயுந்
படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு கொல்கின்றான் எ - று

இதனவென்பதும், மதியென்பதும் தனித்தனியே சக்திரன் பெயர்களாற்
வின் இச்சுமதியைச் “சக்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்ந்தறாய்” என்றா. (கங்)

மிள்ளி மைப்பரு வாகுநீ பெருமதக களிற்று
வள்ளி லைப்பணி வாயமைக்கை கோடலின் மைரகா
துள்ளி லைப்பருவ கடலுடை புறிகதகொல லுலகி
னளரு டறபயன பெற்றன நாறுநா ளைபுகி

(இ - ள்) மகினை மிக மதஞ்சாரியு ம பிற முக்கடவுளை வணங்கும்
விரதத்தை நீ குழந்தைப்பருவத்தி லுக்கொண்டபடி லால் பிள்ளைநன் லீலைகளை
யுடைய கடலுடைகுழந்தை பழம் மயாசிய உலகத்தவ ளனைமைக்கும் மடலாலா
கிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமே ய டந்தாம எ ற

“மகனறநதைக காரறுமுதவி யிவனறநதை யயனனேறறான கொல்லென
ஹுஞ சொல்” என நது திருக்குறளாசலிள், சிறப்புக்கருவன் னனைப்பாற ந னுள்ள
உடலின் பயனை யாண்டோயர் ளபது கருத்து (கச)

கால மொனயிடை ச சணபதிக சருநனை யாறயி
• ஞால மொப பற வில்லடை ச ண்ணலா காமிர
கோல வில்லிடைப புனை குபிறநா க மிகா
சால விலுடைமை பிறக்க சேபுதக கந்திமா

(இ - ள்) (குறிக்க) ஓநகாலநில, கெளசு பெருமாபரு - பூசைசெய்து,
உலகினா ஓபவீட்டிநக வாகுநாத்தே (அல்லது அழகுப விட்டிமயம்) (அப்பெரு
மாணுகுப) குடிசெய்யப்பட்ட - தோய்மை மிக்கவும் பிரி து ஊர்க்குப டறம் ப
பொருத்தல தருட்டா? (கரு)

காற ணகாருங் கண்டிடும வியத்தரு நதை
பூறு சேருடா ண்ணா நுமை பி கருடாபக
கூறு வாய்க்கைசே ருவிதிர ளவ ருத்தா
விது கண்ண ருதுபிரினை னிபயபா ரு கடுநகை

(இ - ள்) களிக்கக்கூக உத ப்தா ண்பமமாக தொழுநே யாளய்யும்
ஊமையாயும் குருடனாபு சொல்லுகின்ற சொல் க்கோளக் கெவிட ருபுமனம்
வருநதினை (இதற்கு) காரணகாரண காணியலாப முடிபு ண்டறக்கிய துரப
முடையவளாய (அவற்றை உணர்ச்சி) சொல்ல (இது) வந்து சேர்க்கேன எ - ற

காரணம் எதுவுக்கொகில் காறன் மென நன்றது (கச)

வேத சாகுதிரம் பாகுபு டொறா ரொகாரி
மோதி நீதியின் மையனா நிறவுகன மொழிய
மாக லாலுண நு தககன மகதக மபரீம
யேது காக்கெய்ய யினுமகன காப்பது மியலபே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள்
தவறியவிடத்தில்) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்கள்) நடத்துதல் (முறை
யென்று) கூறுகிறகுமாவின், உன்னை உலகிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயாடி
தந்தை யெதனைசெய்தாலும்கன (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரத்தரும்) இயற்
கந்தயே எ - ற. (கச)

மைசூர் புத்திர தருமரீ மதித்துவெப பகன்று
நுந்தை வெம்பிணி தீருமா துவலுமந் திரங்கல்
சந்த மாமணி மருந்திவை தமமுள்யா கியைவ
சந்த நல்லுபாயத்தினை யாற்றுவதல வேண்டும

(இ - ன) மகனே ! புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து,
உன பதாவின் தீப்பிணியகலும் வகைபாசு, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைந்
தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில் ஏது பொருத்தவதோ அந்த நல்ல உபா
யத்தை நீ செய்கவேண்டுமென - று (கஅ)

கேண்மை மைநகரக் டுந்தகரிய வாரத்தைகீழாக
லாண்மை பியுற வென்பராரணமுத லுணர்ந்தோ
காண்மை யாதகவென முத்தகையென கட்டுறோ கேளுன
வேண்மை யாதகவ எபிமபால் லாளன்பாராத திசைக்கும்.

(இ - ன) ஆசைப்புசுவை கள் கந்தை காய இவாகள கூறும் வாரத்தையைய
தாழவுபயித்தாத ஆட்சியே ௨ சசம் சுருமென்று வேதமுசுவியவற்றை யுணர்ந்தவா
கூறவா மைநீட்டிய வெனமுத்ததைப்பாரா என றுகிமொழியைக கேள் என்று,
மெலியையுடைய இரதம் ௨1 யெனடாள் கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பாரத்துச
சொல்லுகின்றான் என்று (கக)

கே டுறு

கருவாய வளாத நகாலு மகா டுற கழன்றுபுறக
துருவாய வளாத நகாலு முயிரசகுயி ராயெயைபுற
தருவானு ராயசககை காயரு மாமொரு காசுனலா
லீருமா நிலகினை வாரி வெனக்கப்ப னெனையுமே.

(இ - ன) (தாயாயிறிறி) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், வயிறறினின்றும்
நீக்கிப் புறச்சே ௨ ருவாகி வள நகாலத்திலும், உயிருக்குயிராகி யெல்லாவற்றையுந்
தருபவனுமாய், காந்த காயாருமாசிட ஏதத்த விசயக்ககடவுள்ஸலாமல், பெரிய
பெருமைதங்கிடவுலகத்தில் வருந்துபவர்களை எனக்குந் தந்த தயுந் தாயுமாவா? என்று

இருமால்லத்தகினைவாரி வெனாகை இருமால்லத்து இளைவாரோவென்று
வத, இருமால்லத்தில் கையாடாரெனொது பிரிக்க இளைதல் கைதல் இவவிரண்
டும் வருந்துதல்வெனும் பொருளுடையன (உ௦)

ஆமே பொருவ ரொருடாச சிடனாயசற்றுலது
மாமே பொருவ ரொருடாச கிடைநனமை யாசருவது
காமேது செய்கன ரன்னது காமே புதிப்பதன்றிப்
போமே கலைபிற பொறித்தான பிறமுது நினைப்பினுமே.

(இ - ன) ஒருவருக்குற்ற தனபத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்)
ஆமோ? ஒருவருக்கு நனமையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ?
தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புதிப்பதல்லது, தலையில் எழுதிய பிழை
தேவனே மீண்டு கருகினதும் (அது அடிமை) விட்டுப்போமோ? என்று.

கொற்றவா காரியந் தமயிசை வின்றிக் குமரா செய்தங்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல லாரகொ லுயிர்த்தவாகண்
மற்றவா தமமை பொறுத்ததுயிர வாழினு மன்னப்பணிக
கற்றமெ லாமபுரிந தாலுயிர கூடுகொ லாரணங்கே

(இ - ள்) அரசனுடைய காரியத்தைத் தமமுடைய அதுமதியில்லாமல், புதல்
வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத்
தண்டித்து உயிர வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிலிடைசுருப் பலவிதஇடைபூறுகள்
செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! ஏ - று (உஉ)

வெந்தவெண் ணீற்றணி வா னும் விழிக்கடை நோக்கிநிறு
மந்த விராயக ராலையந் தள்ளி யதுக்கியெனை
பெயத்தை பிராணுரு வத்தை, தபுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான
வந்தது காணாத னுலவழு வாததோர வனபினியே.

(இ - ள்) நீற்றிய வெள்ளிய விபூதியையணிந்த சிவபெருமானும், கடகடை
யினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆந்த விராயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத்
தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவருவதையுங் கையினுடெடுத்தெறிந்தனன் அத்தலை, கெடாததோ
வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது ஏ - று (உங)

இமமையின மாதிரி மேயனறி யிரோ யுழப்பனகண்டாய
செமமைசெய் கோலுடை வல்லவன கற்பிற றிருந்திழையா
யுமையி னீயுங் கமலையென ருருவை யுனவயிறறி
னமமகல யாணனென பானற்கக னென்னவந் தல்லலுற்றே.

(இ - ள்) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமன்றி, (மற்றமையிலும்) இந்நோயாத
றுன்புறுவான் செமமையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன் கற்பிற
ருரியமணியாய் நீயுங் கமலையெனனும் பெயருற்று வருவை உன் வயிறறிவ இக்கலி
யாணன் தக்கென்னும்பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துன்பமடைந்து, ஏ - று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும் பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோயதொலை யாயையி னுறுநி கூரததுயிர்த்த
மன்னவ னினனெனிக் கீக்கிட முக்கல மாதவனா
பின்னல மெய்துளிர செல்லி னியென்று பெயராதனை

(இ - ள்) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச்
செய்தும், பொருந்திய நோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன்
துன்பயிருந்து உன்னுடன் (அவன்) விலக, சிறந்த தலையாகிய முக்கலமுனிவரால்,
பின்னே நன்மையடைவார்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபலிமோசன் ஒழியுமாத்து)
நீக்கினான் ஏ - று. (உடு)

நற்றா யகல வுரைத்தவன் மீட்டுந் பூசையிடை
வற்றாத வனபி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்
தற்றூர்கட் கற்ற வமல விராயக னைகருள
வற்றூர் கணத்தா விமானங்கைக கொண்டவ னுறுழியே

(இ - ள்.) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லாளான மனவும
நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அந்நுடைய உறுதியை யோசித்
துக கிருபையிருந்து, அந்நூர்களுக்கற்ற நம்மவராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது
திருவருள் புரிய, கணநாநாகன்-விமானத்தைக் கையிற் கொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த
விடத்தை யடைந்தாக்கள். ஏ - று (உக)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம் தென்க
கண்ணெதிரா நின்று கதித்தகலு நோக்கி
யண்ணல ருடகடி யேன்பொரு ளோவென
நெண்ணி யிறைஞ்சி பெழுந்தாகும் பிட்டான.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தினின்று மிரங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது
கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுசுரு
அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருக்காங்க
னாலுங்) குமபிட்டனன். ஏ - று (உஉ)

இருது மிலைநவ ரேவலி மானந்
தந்தன மனபத் தீஇயிவா சென்று
வந்தவா கூறவல் லாளனி வாகதா
னந்தர தூந்துபி யாாதன வண்டிறே

(இ - ள்.) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமானு கட்டளை
யிட்டருள் விமானத்தைக் கொண்டெவந்தோம் அன்பனே! அதனைத் தழுவி வேறுக
வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, உலவானன் (அத்தெய்வ விமானத்
தில்) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துருத்பிகள் முழங்கின. ஏ - று. (உஉ)

திவகளி ருங்குடைசெனனிநி ழுற்ற
மங்கையா சாமரை வாகுகியி ரட்டப
பொங்கொளி யாலவட டம்புடை நண்ண
வெங்கணும வெள்ளையெ முருதுத பங்க.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டசுருடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும்,
தெய்வமாதர்கள் சாமராளனை வளைத்துவீசவும், மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டங்
கள் பகலிலவரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறமவாயந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒங்கி
யொலிக்குவம் ஏ - று. (உக)

வானவா பூமழை வாரியி னைப்பத்
தேனலா கோதையா சோநதெதி ராட
வேனவா வீராவி ராயப்புடை நிற்பக
கானமெ முப்பினா கருநீரு வாதேகா.

(இ - ள்.) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிசு சொரியவும், தேன்சொரியும்
(பூக்கன்பொருளாகிய) கூத்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிரூத்தஞ்செய்யு
வும், வேலையுமேந்திய வீரர்கள் தமமிற்கலந்து பக்கலில் நித்தவும், அந்தினை
வர்கள் காணவோசையை யெழுப்பினார்கள். ஏ - று. (உக)

வரிசைக ளின்னணு வந்தவா செய்யப்
பரிசனா சூழ்ந்திரு பாளுநெருங்க
வீரசிய மெனமைவி மானமொ டேகிப
புரிசெய்க னோசாபு ரத்தில மார்தான.

(இ - ள்.) வந்தவாக ள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்க ள் புடைசூழ்ந்து திருபகவீது நெருங்கவும், மெனமைமிகக் விமானத்தடன சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்லாளன்] எ - று (கக)

இந்நிரன் மண்ணவ ரின்பமெவ றுத்தாங்
கந்திர ளின்பமெ னைத்துமெவ றுகரு
மந்தமில் போகம ருந்திவ ருநகா
தெனகையி ருங்கழ லெய்தியொன றுன

(இ - ள்.) இந்நிரனாவன் உலகினருடைய சுதத்தை வெறுத்தாறபோல இந்நிரபோக முழுவதையும் (அறப்பென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையிலலாத போகத்தை துக்காந்து, துன்பமடையாமல், எந்நையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தான் எ - று

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக் முற்றவாகஞ்ச செருக்கு முதலியவற் றால் துன்புவிளையுமகவின் (கஉ)

வேறு.

அதிசயம் பலவு நோக்கி யநகர ரத்தோரா யாரும்
விதுவணி சடியலத தெருதை விநாயகா தமக்குக கோயின
முதிர்ழ கெழிப்ப வாக்கி முறைபுளி பூசை யாற்றிக்
கதிவனா விழிவு மறநுக கடைப்பிடித் தியற்றி னாரோ

(இ - ள்.) அநகர வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விநாயகருரிசில்கருத் திருக்கோயில மிக்க அழகு விளங்கச்செய்த (ஆகம்) முறைப்படி பூசையைச் செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மறநுகளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் எ - று (கங)

மேதகு வரங்க ள் சான்ற விநாயக சதூதத்தி லோறு
முதுல கண்தது மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்க ள் முற்றிப்
போதவன கருளா நின்றான் புகாமுக்க களிற்றுப் பெம்மான

(இ - ள்.) மேனமைதங்கிய வரங்களமிகக் விநாயக சதூதத்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினா யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளை யுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாயாத யானை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றவர, அவவிடத்திலே திருவருள் புரிந்தனர். எ - று. (கச)

தேவனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளன் கன்றே
தோத்து முத்தி யீந்த குஞ்சர முகவ னார்க்கு

மாதவர் முதலோர போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந தனனை யுரைத்தவாக கிடுமெய் பின்றே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆசிரியத்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) கேடனை முழு
வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முத்தியைக்கொடுத்த யானைமுக வீசா
யக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவகளை முதலானவாகள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச
ரெனத் பெயரிட்டார்கள அத்கிருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்கு துன்ப மென்பது
(சிறிதும்) இல்லை எ - று (௧௮)

பெருமபிணி கொண்ட நாய்கள் பேரிட ருழருதேயநத
வரும்பவ மறவல லாள் னன்றுரைத்திட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகனா னாக
வருமபவத துற்றுத தக்க னெனுமபெயா வழங்கப் பட்டான்.

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்
துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அககாலத்தில் வல்லாளன் சாப்
மிட்ட வகையே விருமபிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும்,
வரும பிவியிற் பெருந்தத் தக்கனெனும் பெயா வழங்கப்பட்டன எ - று (௧௯)

அருந்தவந தான மா தியப் பவத கியற்ற லானுந்
திருந்துமெயஞ ஞானம் பிள்ளை கணேசனா சோத லானும
வருந்துரோய மறையோன காற்றான மாயந்தது வளாபே ரன்பு
பொருந்தலிற கணேசா காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திடாரே.

(இ - ள்) அரிய தவந்தான முதலியவற்றை அபிப்பிரவியற் செய்தலானும்,
திருத்தமாயிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையும் கணநாதப்பெருமானால்
அடைதலானும், வருந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவா (தேக) காற்றினாலொழிந்
தது. வளாவின்ற மிக்க அன்பானது பொருந்துதலினால் கணேசப்பெருமான வினா
வாகத் தரிசனந தந்தருளினா எ - று (௨௦)

அவாபெருங் கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க னென்பான
றவநிறை முனிவன் பாதஞ் சாரந்துபல பவமுந் தீர்த்துஞ்
சிவமளி மனுவுமு பெற்றான் நெவவடு வேலோ யனனா
னவனிகா வல்லாப் வாழந் வடைவுமீந் குரைத்துங் கேண்மோ.

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிந்தத் கிருப்பாலுலை, அந்தத்
தருதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தலத்தையுடைய (முக்கல) முனிவா திருவடி
பையடைநது பலபிறவியையு மொழிக்கும் மங்கலம்சக (ஏகாட்சர) மாதிரத்தையும்
பெற்றனன் பகைஞளாக கொல்லும் வேறபடை யேந்திய வீமராசனே! அந்தக்க
னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனும் வந்தவலகையையும் இப்பொழுது சொல்லு
கின்றேன் கேட்பாய். (என்று விசுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றார்.) எ - று. (௨௧)

வல்லாளன்முதகியடைந்தபடலமமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௪௫.

தக்கனரசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லனபாற பூசனை புரிந்து புறக்கிட கொண்டுதா யோடு .
தக்கனங் ககன்று தக்கவா வாழ்தகத தஞ்சுவுண் டினனிய நகாபாற
ஞெக்கவப புறவத தெவ்வகை வளனுந் துவலெ றுமோருமுலையடுத்தான.

(இ - ள்) பேரருள் தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேனமைபொருந்
திய முக்கலமுனிவரைப் பெய்மையிலலாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடை
கொண்டு, தன் தாயாகிய கம்புபுடன் தக்கனனைவன அவலிடமவிட்டுச் சென்று, தருந்
தவாகள் வாழ்த்தக்க கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கவிறசோகந் அப்புறவததில் எவ்
வகைப்பட்ட வனங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யந்தனன் எ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிஞ்சி நீலம்

தக்கன் தன் மனத்தால முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனென்பார் “புற
விடைகொண்டு” எனரா. (ச)

அளிந்ததீவ கனியின் றேறலவாரந் தொழுதி யசும்புமச சூழலி னி
டையே, தெளிந்தநீர்த் தடததுச செழுமணிக் ககையிற திப்பியமாய்ப்பு
ரா தனமாயக, குளிரந் கவான திங்கண மிலைதருந் கணைசா கோயிலொ
ன திருப்பநோ கண்டு, முனிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுறந்
யாக கிருந்தனன் கணித்தான

(இ - ள்) களிந்தமதூரான பழங்களின் தேனானது வழங்கொழுதி (ககாலே)
வழங்குகின்ற அவலிடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீராயுடைய தடாகத்தின் செழுமை
தங்கிய அழகிய களையிலே, திவ்வியமாகவும் பழலமயாகவும் குளிரச்சிபொருந்திய
சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணைசப்பெருமானுடைய திருக்கோயி
லொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அத்
திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவலிடத்திருந்து (அமமந்திர) ஸமரித்தனன். எ - று

திப்பியம் - தெயவீகம்

(உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட டானம் பண்ணியே காககர மனுவைத்
தன்னிக ரிலலான றுளிரை நீனைது தகவுறக கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விராயகா தமமை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல பொருளுஞ் சோரவறக கொண்டு தாய்பூசனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அதுட்டானத்தை முடித்து
(முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷ மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விநாயகக்கட
வுளைத் தியானித்துத் தருதியுடன் ஐபித்தனன் அதன்பின்னா அருகுநிலப்பெற்றிருந்த
விநாயகக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்களவரையில், நெருங்கிய பல
பொருளுக்கையு மிகுதியாகக்கொண்டுவிட்டு புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்த
னன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற; இதனை மிகுதியாக வென்றும்.

(க)

இருபதின் மேலா மொருதினத் தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பிபா முதி, நெருகரத் திருகோட மொழுஞ்மும மததகி நெனிர்த்தகி தூர மத தகதகின், வருமொரு வேழ மாதன மாலை வயங்குதன் கழுததிலிட் டெடுததுப், பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற் போதரக கனவு கண்டனே.

(இ - ள்.) இருபத்தோராக தினத்தின யாமங்கழிந்த விடியற்காவதில, ஒரு கரத்தையும், இருமொயினையும், ஒழுங்கின்ற முமத்தத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்திரமெழுதிய மததகத்தினையும் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலை பைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன் எ - று

யாமம் வைகறையெனப்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்ற அவை மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் ஏற்பாடு எனப்படும் (சு)

விடியத்தின் நெழுநது நாடகடன் முடித்துவிருப்பிற்றை கமலையை வணங்கி, முடிந்தவென் கனவைக் கேளென மொழிந்தான முகமலாந தன்னையுங் கேளாக, கடிந்தன நந்தங் கலியையின் னேமண காவல் னாஞ் வை யென்று, நெடிநகன் ளிவவா றளவளா யிவாக னேற்றநனா முன்பு போ லிருப்ப

(இ - ள்.) பொழுதுபுலாத பினனா, நீத்தினாநீங்கி நீத்திய கருமமுடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தானையப்பணிந்து, நீகழந்த என சொப்பனத்தைக் கேட்பா யாகவென்று (தககன்) கூறினன். கமலையும் முகமலாசகியுற்றதக் கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனாவாயென்று நெடிந்தனன். இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தககனங் கமலையும் அவளவாவி முன்போலக் கணைசூழாத்தி திருமந் திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க, எ - று.

கொடிந்தனன் - கைநொடி கொட்டினனென்றேனும், கொங்கையிற் பால் சுரந்தன னென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கௌ-செய்யாவெனும் வாய்பாட டிரந்தகால வினையெச்சம். ஆருவை இடில கு - சாரியை. (இ)

வேறு

கற்றாபுனை புகழ்மல்கிய கவுண்டினிய நகரிற்
செற்றாதிதை யிடுசந்திர சேனனறனு நீங்கி
புற்றானகி புற்றாரொடு முரிமைத்திரு மனையாள்
பொற்றாரினள் சுலைப்பெயா பூண்டாளவ லித்தாள்.

(இ - ள்.) கல்லிவல்லவாகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிருந்த கவுண் டினிய நகரத்திலே, சத்திருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உடல் விட்டு நற்கதியடைந்தனன். அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவி யும் பொன்மாலை யணிந்தவளுமாகிய சுலையெனனும் பெயருடையவள் (பின்வரு மாறு) தனபுற்றனன். எ - று.

செற்றார் திறையிடுமென்றது அவனதாற்றல் விளக்கியதாம்.

(இ)

என்னுயி ரணையாயொளி ரிருகண்மணி யணையாய்
மன்னுயி தாங்கும்பொறை மாறறிச்சு ருலகம்
பொன்னாதிணி தோள்வெல்கிய புகையெனை நீத்தா
யன்னுவிது தகுமோவிது தகுடேவாவிழ் தணையாய்

(இ - ள்) என அரிய உயிர்போனறவனே ! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே ! அரசனே ! உலகினச சமகருகு சமையை ய்கற்றித் தேவலோகத்தை அழகுபொருதிய தோளிற்சமகக்கருதி (அககே) சென்றனையோ? எண்ணிப் பிரிந்தாய் ! என் தாய்போலவனே ! தேவாமிதம போனறவனே ! இது தகுமோ ? இதுதகுமோ ? எ - று

வெல்கியவெனபது செய்யியவென்னும வாயபாட்டி தந்தகால வினையெசச மாகலின் விருமபியெனப் பொருளபடும (எ)

கொழுநிகாமபறு கொடிபோனமிசு குளிரநீரறு கயலிபா
விழுதங்கறு சுடாபேரலொளி பெல்லையறு நாளபோன
முழுதந்தயா பெருகுதகடன முழுதும்படி பெனைநீத
தொழுத்குருகுழ லரமாதனா புறறாவிது தகுமோ

(இ - ள்) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும, மிக்க குளிரசிலையந்த தண் ணீரற்ற சேரகெண்டைபோலவும, நெய்யுற தீபம்போலவும, பிரகாசிக்கின்ற சூரிய ன்ற்ற பகற்பொழுதுபோலவும, முழுதந்த துன்பம்பெருகுத கடலில் அமிழும்படி யெண்ணிலக்கித் தேனொழுதக கூந்தலையுடைய தேவமாதானை யடைந்தனை. இது தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

வேழ்வித்தழ லெதிரோம்படை மெய்யெயிது காறும்
வாழ்வித்தனை யிப்போதுநல வழிபாட்டினுள யாது
தாழ்வித்தனெ னடியேனது தகவுண்டெனி லுரையாய்
சூழ்வித்தக வெனபாலிடா சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ள்) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல உண் மையாகவே யெனனை யிதுவனாயில் (குறைவின்னறிகாதது) வாழ்ச்செய்தனை இப் பொழுது அடியேனசெய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன் ? அப்படி யுளதாயின (வாயவெண்டு) கூறவாய நின்றநதனான சொரூபியே ! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழ்வித்தெனையே ! இது உனக்குத் தகுமோ ? எ - று.

தாழ்வித்தனென் இதில் என் விசுதி தன்மையொருமையை யுணர்ததியது

அந்நாளறு மன்போடலா மனதோலகல வுறற
திநாளது போலேயய லேகுறநிலை நினரு
யெனனையா வேனென்னுட லின்பராதர வருடா
யொண்ணிடை யுறுபாவனை புறறாயுரு காமே.

(இ - ள்) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனநா விலகியது இதுவனாயில் அதுபோலவே பிறவிடத்திலே சென்ற யிலை யிலுந் தன்றனை. என்னென்று தன்புறவேன ? என தேகமானது இன்ப மடையும்படி

(எண்ணக கரத்தாற்) பரிசியாய (என் விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவீனையை யுற்றாய் எ - று

வருடாய எனறதில் வருடல் தடவல். அருந்தாவெனப் பிரிக்கின் ஒன்று ரீன உயிரமுதலாகக் கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வெண்ணுரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி பெனசெயகுது மந்தோவென விவ்வா
ரேவாதுனா மொழிவாள்விழி யுறைசிறுதிட வுருகித்
தீவாயவிழு தளிர்போலொளி தீரத்தனு வேறாய்க்
காவாதுள மானமபடு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள்) ஆ ! ஆ ! இனியாது செயவோம்? ஐயோ! என்றில்வகையாக விடாமலமுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிறத் மனமுருகி, தீயிலவிழுந்த தளிர்போலப் பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக் காக்கமுடியாமல் மனதில மானமுண்டாகிக் கணவன் (இறந்தவுடல்) மேல்விழுவாள எ - று

உறை-நீர்த்துளி

(கக)

முகமெறறுவ டலையெறறுவண முருகாகர மலரற்ற
றகவெறறுவள் கனிவாயிரு தனமுங்குதுழ வெய்த
மிகவெறறுவள வயிறெறறுவண மின்னைப்பொதி முகிவி
னுக்குமைக்குமுல பொதியத்தளி ருருவந்தவ ஞ்றறாள்.

(இ - ள்) முகத்தின் மோதிகொளவாள், தலையிலடித்துக்கொள்வாள், வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தகுதியாக அறைந்துகொளவாள், (கொவ்வைக்) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுங் குழம்புமபடி மிகுதியும் அடித்துக்கொளவாள், வயிறறைப்பிசைந்துகொளவாள், மின்னலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழுவ கரிய கூத்தலானது பொதியுந் தளிர்போன்ற உருவத் துவண்டனள் எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன மனையாரொடு மினைவோகளு மினைய
வெவ்வாதவ ரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா
வவ்வாணமயி னரசனபடி யகலுற்றன னெனனது
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேக்கித்தெரு மந்தாரா.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைப்பாக்களுந் துன்பமடைய, சமானமல்லாதவார்களல்லாமல் வெற்றியிற் சமான மானவாகன உலகத்திலிலலாத அவ்வகைய ஆண்டனமையுடைய சந்திரசேனராசன் உலகினை நீலகிணைன்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேற்படையேந்திய மந்திரிக ளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினார்கள எ - று.

அவ்வரசனுக்கு ஒத்த பலமுடையார் ஒருவருமில்லை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைந்த பலமுடையராசலாலும், “ஒவ்வாதவரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா அவ்வாணமயி னரசன்” என்றா. (கங)

வேறு

கலககவிழ்த்த நாயகன்போற் கையறறு மிகத்தளர்ந்தது
புலம்புந்நா பெய்திரோககிப புரோதென்மற நிதுசொன்னு
புலம்புலதெல் லாறுமக்குப் புணாசுக்கத்தைக் குறித்தனறே
யுலந்தவனுந் குறுசுக்கத்தை யுன்னலீர் புலம்பொழியின்.

(இ - ள்.) கப்பிலக்கவிழ்தத வையெனைப்போலச் செயலற்று மிகவுந் தனர்க்
கிழந்தபு புலம்புகின்றவாகளைப் புரோகிதன நேரே பாத்து இதனைச் சொல்லுகின்
ருன். (நீங்கள்) புலம்புகிறதெல்லாம் உங்களுக்குள்ளதான் சுதந்தைக்குறித்ததல்லவா?
(அங்கிருக்கட்டமே) இறந்தவனுக்குப் பொருத்திய சுதந்தை (உண்டசெய்ய) நினைத்திர்
களல்லீர் (இனிப்) புலம்புதலை விவோகனாக எ - று

புலம்புநா - இதில் நகரம் நீகழகால முணாததியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்ப்பா

(கசு)

காவலனுக் கினிசெய்யுந் காரியத்தைப் புரிமின்கள

பூவுலகிற பிறந்தவருட பொன்றா நுளரேயோ

வாஸியிறத் தவருடனே யாஸியிறத் தவாயாரே

மேவியவா னுளுலபரின விண்ணவரும் விடுநரே

(இ - ள்.) அரசனுக்கு இனிசெய்யவேண்டிய (சமக்) கடனைசெய்யுந
கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இரவாதவாகுபிரககிராகளோ? உயிரொழிந்
தவருடனே உயிரொழிந்தவாகு யாவரோ? பொருத்திய ஆபுனகால மொழியின்
தேவாகளும் இறப்பவாகளேயாவா! எ - று (சரு)

செய்தகக் காரியத்தைச் செய்து, தன விறந்தவனா

யுய்தகக் நதகதியி லுறுத்தாநரே யவாநகாதா

பொய்தகக் பொருட்குடங்கிப் புலம்புநாக் ளெளுநாநு

மெய்தகக் பொருளாயிரா விண்ணரென விளம்புதலும்.

(இ - ள்.) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவனா யுச்சி
விககச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்தப்பாடுளே (இரந்தவாக்குக்கு) ஆபதர்
கள் பொய்மையாகிய (உடலெனனும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்
கள் எந்தக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணாக
ளென்று சொல்லவும் எ - று (கசு)

குழுவென ரஞ்சிதனை சுமந்துவென வன்றவன்பால்

வாழனாச்சு ரிடுவருந் மன்னவனோ சுமந்துவெனும்

பாழியமைச் சன்னிறைக்குப் பாலனில் னாகையின

வாழினுறு காரியங்க ளுந்நயின னுலகேகத

(இ - ள்.) ஆலோசிக்கும் மனோரஞ்சிதனும் சுமந்துவெனற அப்பொழுதவ
னிடத்திருந்து வாழாத இருவா மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்துவென்னும்
பெருமைசங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனிலலை யாகலின் பழைமைப்படி
செய்கருமங்களை உலகினா துதிக்குமபடி செய்த முடித்தனை எ - று

மன்னவனேர் சுமந்துவென்றதால் அரசுமந் து வென்பான் அரசுலகத்தவ
னென்றும், கீர்த்தியில் மண்ணை நிகாததவெனென்றுக் கொள்க (கசு)

சுலபைரீ படிந்தாடித் துணாவேமபி நிலைதின

குலவுமனை யுட்புருந்தாள் கோதிருந் பணமாறழிப்

பலருமவ ரிடுமபுருந்தா பதினமுன்று நாளளவு

யில்குமிரி யைகள் பலவு மியற்றிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவன் நீரினமுழங்க ஸுரானுஞ் செய்து, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக் குள்ளே சென்றான் குறாமில்லாத தருபணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதினமூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலகிளியைகளுக்கு செய்துமுடிந்தன - ௭ - று.

வேம்பினிலே, தினனல-சுகதையைவெறுத்த கை மெண்ணின் துசகக்குறிந்ந ளொன்று (௧௮)

அமைச்சரபுரோகிதா கனி, தீநதனாக ணுகரி கா
தமைச்சரமீலிக அயாகலபை சாற்று வர வினரி வீர
சுமைச்சரிலபுரவி கரவகுந கொளனை தீதோந திடுமினக
ணமைச்சரமீலிக நலியாத வாதென்று நவிறுமினளால்

(இ - ள்) மங்கிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியாகத் தாகீகர்கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயாவாகிய நடைமையுடைய சுலபையென்பவன் சொல்லுவான் இனி நம்மைச் சத்தாருக்கள் துன்புசெய்யா வகையாக, சுலமயாகிய மலையையுடைய பூமிமீடச் சமருந் தோளையுடைய அரசனைத் தோந்தெடுங்கள் எனக் கூறினான் - ௭ - று (௧௯)

தொக்கவாக ள்ளிலோருந் குழுகிருக்கு மமையக்தின
முக்கலாவந் துதாசெய்வார முழங்குமக மாலகநிறை
யிககணமே யலங்கரித்திட டிலுருமர தனகதிழுக
செக்கமல மலாமலை தினகரத்திற கொளக்கொடுத்து.

(இ - ள்) அவர்கள் யாவருநெருங்கி குழுகிருக்கு சமயத்திலே, முக்கல முனிவா அங்கொருநாளிச் சொல்லுகின்றான் முழுகுகின்ற மததையுடைய பெரிய (பட்டத்தி) யானையை இந்த விந்தியிலேயே அழகுசெய்து, பிரநாகிதனிற இரத்தினதசாலிழைத்த செவ்விய தாமசா மலாமலையை வலிய கரத்திறகொள்ளும் படி கொடுத்து - ௭ - று (௨௦)

தனைவிடுத்த விடுமினகள் சாந்தெவனை யதுவெடுத்துத்
தனைமகிழ்வின வருமந்தா செமமலையே மரபிடுறை
வளைகடனமன ணுலகளிகு மன்னவனாக குகவென்று
களைகண்மொழிந தனாபிரந்தா ரெல்லோருங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தனையலித்து விட்டுவிடுவான்; அது எவனை யுதெதெடுத்து மிக மகிழ்வுடன வருமோ அந்தப் பெருமையுடையானையே, வளைந்த கடல் குழந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூற்றன். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள். - ௭ - று.

தனை - கட்டுதல்.

(௨௧)

ககண்மெனுமெயருடைய க்ளிறறரசை யலங்கரிப்பித்
திகலயிலுமேற் றன்கணவ னினிதுமரு மத்தனரிநத
புகரிலர கிண்குரிய பொனமலாததா மரைத்தொடையன்
மகிழ்வதன் னாகக்கொடுத்தான மன்னனைக்கொள் கெனசுகஸ்பை.

(இ - ள்) சுலபையெனனும் பட்டம்திவழி, சசனமெனனும் பெயராயுடைய அரசு யானையை அலங்காரஞ்செய்வித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூடாம வாய்ந்த வேலாயுத மேந்திய தன் கணவனுன் சநகிரசேனராசன் இனிதாக மாற்புகத் துப் பூண்ட சூற்றமில்லாத அரசாட்சிசூரிய பொன்னுலகிய தாமரைமலர் மாலையைக் களிப்புறுமபடி அதன் கையிற்கொடுத்தனை எ - று

அரசுடாணையென்றத னிலககனத்ததை,

“காலோ நான்கு கனிகையுங் கோசமும
வாஹுபபீபா டேர்டு மர்நலக தோயப
பாலுஞ் சங்குங் சாலம்போ லுநாது
காலிஹ ஞானற லொருதனிக கையி யும
வாலிஹ வாயிஹ மருப்பிஹுங் கோதல
வல்லது மதினமுற முழசுகு றடைக்காய
எழு முழமுயாக் தொன்பதுமுழ லீண்டங்
தீயுமிழ் சிறகணுஞ் சொபுகரு முடைக்காய
முன்புயாக் பின்பணிந்த காயின
அவவியல யானையை யாசுவா வென்ப” — எனபதனுநறிக (௨௨)

இந்தநக ரினிதாளு மிபலபுடைய ஏமாறுஞ்
சிறுதைகனக் கிணசுந்தரொரு செம்மலையகொண்ட நுறுகவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு கறுகணமத மாலேவழிநு
சுந்தரவெற பொன்றெழுந்து துணைவிற்போ னடந்தனறே

(இ - ள்) இந்த நகரத்தை யினிதாக அரசுபிரியும் இயல்புடையவனும், மன
திறகிணசகவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டு வருவாயாகவென்று கூறிய செல்லலை
மனகிறகொண்டு, அஞ்சாமையை யுடைய மதப்பொருநசிய பெரிய யானையானது,
அழகிய மலையொன்று எழுந்தது வினாநுநடந்தார்போல நடந்தது எ - று

துணைதல - வினாசல நடாச்சு அன்று - நடந்ததன்று இது “தொட்ட
னைத்து, கற்றனைத்து” என்பனபோலக் தொகுத்தல் (௨௩)

அன்றுமல ரோனனிகுக் வாழியினபின் முனிவராக
னொன்றுதவம புரிதான முரினமகொளசு சென்றதுபோ
ன்னறமைசர முகலாஹோ நடக்கும் த வேழமரின்
அனறினாசென றனாதமராகுத் தோவறிவகொள வான விழைந்தே.

(இ - ள்) அக்காலத்திற் பிரபதேவன் செலுத்திய (சுருபண்பு) சுகந்ததின்
பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய சுவடு செய்யாதசுக இடத்தை உரிமையா
க்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோ நடந்து செல்
லும் மதயானையினபின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விரும்புறுசு சென்றார்
கள். எ - று

“அன்று மலரோன் விடுத்த * * * சென்றது” என்றது—பூவம் முன்ன
வர் பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடுத்த, சுவாமி அடியேங்கள் தவம்புரி
தற்குத் தகுதியான கீடமெதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து தூதருப்
புலையைச் சக்கரகாரமாக வளைத்து அதனை யுருட்டி நீங்க இதைபின் சென்று இது

பொருந்தமிடமே உத்தமமானவிடமென் றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப, அவர்க்கும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்து அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்து பலன்னை யடைந்தார்கள் இதில் நேமி விழுந்தவிடம் எந்மிசவனமென்றாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன விடுத்த வாழி கணமென்னுங் களிற்றென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவாகன யானேயின் சென்ற மகிழி முதலாளுரென்றும், தவம் புரி தான்ம பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றய உவமிககப்பட்டன

கொளவான்—வான எதிர்காலவீனையெச்ச வ்ருதி (உ.ச)

கற்புடைய மடமாகா கணவனையே யல்லாத
பொற்புடையா ரிரந்துயினும் புலவாத வாறேயோற
பறபலருந் தொழினீங்கிப் பரிவினொடு மெதுபோதச
சுறப்பெனச சீயியவா தமைவிலககித் துயாபோழம்

(இ - ள்) கற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தாமுடைய நாயகனாயல்லாமல் அழகுடையவர்கள் யாசித்த வேண்டினாலும் அவர்களைத் தழுவாதவகைபோல, பல பேருந் தத்தவகாரியங்களை விடுத்து ஆசையாடு (தாம் மன்னவனாகக்கூறி) எதிரா செல்லவும், உயாவாகிய குணமுடைய கணமென்னும் யானையானது பாம்புபோலச் சீறி அவர்களை விலக்கிறது எ - று

மடமாதர் - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களென்னுமையும் மடமை - மகளிராகுண நான்கனுள்ளொன்று அவை அசம மடம்நாணம் பயிப்பது எனப் படும சாப்பம் - எதுகைநோக்கிச் சாப்பென நின்றது

“கற்புடைய * * * புலவாதவாறு” என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

“கற்புறு சிறதை மாநா கணவனையன்றி வேறோ

இறபுறத் தவனா நாடா * * * ” என்பதனுணாக (உ.ரு)

வேறு

வரைசெய் மணித்தோண் மன்னவனை வலிலே துருவிப் புணர்தருநிப் புரைசெய வயலெங் களிற்றென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத திரைசெய கடலபோற றிரண்டெவருந் தேமொய புனலாற றுகளவித்து வினாசெய மலாததோ ரணமாதி யிதி தோறு மலங்கரித்தாரா.

(இ - ள்) மேனமையச செய்யும் இக்கணமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோளையுடைய அரசனை வினாவில தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யுடையவாக, அலையொலியெய்யங் கடலபோல யாவருந் திரண்டு, மதுரமாகிய நீர்பெய்தலாற புழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலாததோரண முதலியவற்றால் தெருகனிலெல்லாம் அவங்காருஞ் செயதார்கள் எ - று.

தோரணமாதி என்றதிலு, ஆதியென்றதால் பூப்பநதா முதலியவன்வுங் கொள்

உருவிற சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தலினீங்கித் தெருவி னடங்கு நகாகடங்கு சென்ற வேழம் வனம்புகுந்து பொருவி நவத்து முக்கலனா பொருநதாச சீரமக் கணித்தாக ன்ருவி யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்.) அழகின மேம்பாடுற பொறகோயிலின [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினினறம் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்த சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பிலலாத தவச்சையுடைய முக்கலமுனிவா எழுந்தருளிய ஆசிரமத்திறஞ்ச் சமீபமாக அமாந்திருந்த தக்கனென்பவனுக்குப் பொற்றாமாலை யைச் சூட்டிது. எ - று

கோயில் - இராசகிருகம் ஆசிரமக்கு - மாடாருளென்றபேரால் அத்துச் சாரியையினறி யுருபேற்றது இது ஆசிரமத்திற்கு என்பது (உஎ)

மூலா பெருமா நெனையாண்ட முக்கட பெருமா னரியாதி
தேவா பெருமா நெருகோட்டுச் செல்வப் பெருமா னடியாரசு
பொனை யரிய விருந்தாங்கிக் கிருந்து தக்க னம்பரிமை
மேவு மெனினவேல் கரத்தேறமும் விம சீமலும் விளம்புதுங்கேள்.

(இ - ள்.) தக்கனென்பவன் இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூத்தநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேதிரங்களையுடைய தலைவனும், திருமால்முதலிய தேவர்களுக்கிளரஹும், ஓரரைக் கொம்பினையுடைய செல்வ நாயகனுமாகிய வீரநாயக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எவை கிடைத்தற்கரியவை? (தன மிலலை) வேலாயுதத்தைக் கையிற்ருங்கிய வீரராசனே! இன்னுஞ்சொல்லுமேன கேட்பாயாக எ - று (உ௯)

வேறு

பஞ்ச தூதுபி முழங்கின பண்ணவா பகந்தேன்
விஞ்ச பொன்மலா பொழிந்தனா வேழம்பின் விடுதேதோ
நெஞ்சின் மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய
மஞ்ச னுக்கணி யாதிக்க லுழங்கினா மரபால்

(இ - ள்.) * பஞ்சதூதுபிகள் முழங்கின தேவர்கள் பசிய தேன்கிந்தம் பொன்மலாமாரி செரிந்தார்கள (கனமென்னும் அரச) யானையின் பின்னே சென்றவர்கள் மனதிலநிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சந்தோஷ சித்தமுடையவர்களாய், (சிறுவனாகிய) தகராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசரிமைக்கேற்ற) முறைப்படி கொடுத்தார்கள் எ - று

தூதுபி - ஞாவகை வாததியம் இது தும் என்றும் துபி என்றும் ஒலிப்பதாதலினிப்பெயராததென்பா (உ௯)

வாச மென்மலா வத்திர மணியணிந்தனா
ஞசி யந்தன ரறைந்தன ரொருபுடைய மாநகரா
கூச மைச்சராக ளாதிப்பா குறாகழல் வணங்கிக்
தேசின் மனைவ நேவலாற மிருத்தக விருந்தா.

(இ - ள்.) வாசனென்பொருத்திய மிருதுவாகிய மலாமலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களும்ணிந்த, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்களாகி ஒருபக்கலிற் பொருந்தினார்கள் மனம் பறப்படும மகதிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரகவீரனாகிய அவன் பாத்தலைப்பண்ணித் குற்றமில்லாத அரசன் கட்டளைப்படி திருத்தமாக விருந்தார்கள். எ - று. (௯௦)

தக்கனககணந தநகிமா முகனடி. தாழ்நது
தொக்க வநதணாக காடக மாதிக டீவி
மிகக வனனையை வியததரு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிறயினமே லிவநதனன காலெவங் கதிர்போல்.

(இ - ள்) தக்கன ஆநககணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விராய
கக்கடவுளுடைய திருவடிமையப்பண்ணது, கூட்டமாகிய வெதியருக்குப் பொருத்த
வியலற்றை (பூரியாக) ககொடுத்தது, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த
பல்லக்கிலேறச்செய்தது, காலப்பொழுதினுதிருக்கும் பாலுரியனபோலத் துதிகையை
யுடைய அவயானையினபேரி லேறினன எ - று

ஆடகம் - நாலவகைப்பொன்னிலொன்று அவை - ஆடகம் கிளிச்சிறை
சாத்திரம் சாமபூநத மெனப்படும (கக)

கவன வாமபரி யமைச்சராக ளிவாநதனா கடவக
குலவி வாளவிழி மாதபார குழுமெவதி நடிப்ப
வவவு வாரிகி முழக்கென வெவாழ்முர சாரப்ப
வவனி காவல ஞானவ னடுகளி றுகைத்தான

(இ - ள்) மந்திரிகள் தவிச்செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளிலேறிச்
செலுத்தவும், நீலோற்பலமலர்போலும் ஒளியாயநக விழிகளையுடைய நடனமாதிகள்
கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத
திககின்ற பேரிகைகொல்லக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன்புகைஞாக்க
கொல்லும் யானையிலிவாநதனன எ - று

உவாவென்னுஞ்சொல் “குதியதன கீழாக குறுகலு மதனே - கெர மேற்
றலு மியலபுமாந தூக்கின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உயவு என்றாயது உவா பூரண
அமாவாசியை யென்னு மிரணமாமாயினும் கடன முழக்கு பூரணியிலேயே மிகுதி
யென்பது வழக்கு (கஉ)

மலையின மேலெழு மதியென வாமாத யானைத்
தலையின மேலெழு வெண்குடை ரீழலிற் றங்கு
முலவி லாவரத் தொருவ றா பருநதுலாப பீபாநது
கலைவ லாரொடுங் கதிராமணி கையினுட பருந்தான.

(இ - ள்) மலையினமெலுதித்த பூரணசக்திரைபோல, ஒழுங்கின்ற மதத்
தையுடைய யானையின சிரமிச்ச யெழுந்த வெண்கொற்றக் குடைரீழலிற் பொருந்
திய கெடுதல்லலாத வரதையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன் (கவுண்டின
னிய) நகரினுட பிரவேசித்தது, (கிருவீதி) உலாவநது நூலவல்ல பண்டிதர்களுடன்
அழகிய மாளிகையினுட பிரவேசித்தனன எ - று

உவாவெனநனிலகணததை,

இலகணனினககப்பாடடியல்.

குழமக னை ககலி வெண்பாக கொண்டு
விழைதொல குடிமுதல வினக வுணத்தால்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின
மற்றவன பவனி வரவேழ பருவ

முற்றமா னுத்தொழப் போந்த துவாவாம்.
ஐந்து முதலே மாணமெ பேதை
எட்டு முதனா கரணமெ பெதுமபை
ஆறிரண் டொன்றே யாரு மங்கை
பதினா காகுபத தொன்பான் காறு
மெதிராரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதினே மேலோ
ராறுத் தெரிவையெண் ணைந்துபே ரிரிமபெண்ணெ
ரோரும் டருவத் தோகருகாத தனரே

(கக)

பேரத தாளியிற பிறழெயிற ருரியலை பொலிய
வாரத தாமுவட மகனுரத துயலவ வமாரது
வாரத தாலுறு மந்திரத தலைவனா மேராககி
யீரத திருசொலி னிரைத்தன னி ருமுகமுத தக்கன.

(இ - ள்) பெரும் புகழையுடைய தக்கன பெரிய அததாணிமண்டபத்தில்,
விளங்குந் தந்தங்கையுடைய சிங்காசனமானது விளங்க, முத்தாலாகிய தாமுவட
மானது இடம்பரந்த மாபிலையைவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவராக
வாரததது, குளிராசனவாய்க் மதுரமாகிய சொல்லிற்ற சொல்லலாயின்ன எ - று

அததாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரததாமுவடமென்றதை வார அ தாமுவடமென்றது, வ - உடம்படு
மெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாமுவடமென்றது சொல்லுங்கசெய்க. ஆரம் தாமுவடம-
தமுததொடராகிய மூன்றாம்வெற்றைமையுணர்ச்சி

(கச)

எனனை யானுடை முக்கல முனிவனுங் கிருந்தா
னனன மாதவன ற்னைப்பல வரினையி னைமுத்தென
முனன சேவிடு மினகளைன றுரைத்தனன முடிசாயத
துன்னு குழ்ச்சிய ரனனதே யுருநயினா கடிதின்

(இ - ள்) எனனை யாளாகவுடைய முக்கலமுனிவர் அவதேயிருக்கின்றனா,
அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுடனழைத்துவந்து எனமுன்
னை விடுகெனென்று தக்கன கூறினன சிரமசெத்து யோசிக்கருந் தனமையுடைய
மந்திரிகள் அவ்வகையே வினாது செய்தார்கள் எ - று

(கரு)

மண்ணி ருந்தவம் விடிவெடுத்த தனையமா தவனும
விண்ணு ரிருசிய கூவிரத தோமிரை மேவிப்
பண்ண மைகதெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நண்ணி னைபெருங் கோயிலி னகாகளி சிறப்ப

(இ - ள்) உலகினாசெய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்
தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிசையா
ரோகணித்து, பண்ணிசைப்பொருந்த வெழுவினற தீதமும நிருத்தமும நிகழும்படி
அதததையுடைய மாளிகையில், அந் நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனா எ - று

கூவிரம் - தோகொடிஞ்சி. இஃதோருபப

மண் - நகர்—இடவாருபெயர்கள்

(கக)

விலகி வில்லுமிழ் பூணினுன் விநாநெழுச் தெதிர்போர்
தலகி னனபொடு மறவனை யாதனத் திருததிப்
பலவி ரும்பொருள கொண்டுபூ சனைபுறப் பயிற்றி
யிலகு பூண்டுதல கனியெதி ரிட்டடி பணிநதான்.

(இ - ள்) விடமவிடபெ பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந தக்கராசன் துண்
ணென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே
அமுதநலமுனிவனை ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு
பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவர்க்கங்
களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிநதான். - று.

அறவன் - தருமசௌரபி

(௧௭)

முடிக்கொண மன்னவா புடையெலா மொயப்பமுன் வைகி
யடிக னேரின் தருளினு லரசினைப் பெற்றேன்
கடவு ளாதொழுக கணபதி யெனக்கூர் யல்லாற
படியின் வேழிலை பாணியென சிரத்துவை யென்றான்.

(இ - ள்) கிட்டமணிநத அரசாசன பக்கங்களிலெல்லா நெருங்க, அவர்கட்கு
முன்னிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை
யடைந்தேன தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான அடியினுக்குத் தேவரீரே
யல்லாமல் உலகத்திங் யேறிலலை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென சிர
மிசை யமாததுகவென்றான். - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல ஆரோவாதவகையி லொன்று.

(௧௮)

கனிவி னினனணங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண முகிழ்த்துமு தழிவோய்
துனிவு றுமபகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவன்று
மினிதின வாழ்தியென மிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்) மனக்கனிவுடன இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தகன் சிர
மேல, முக்கலமுனிவா தம் துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையருமபி, பேரறிவா
ளனே! துன்புசெய்யும் பகைவா உனக்கிலா எல்லாப் பாகியமுமுண்டாகும். இன்ப
மாக உயிவாழ்க்கடையென்று தருமநீதியையு மெடுத்துக் கூறினா. - று.

அங்கை - உள்ளங்கை அகம் கையெனும் இருசொற்களுக்கிடைய வழி
“அகமுநாச செவிகை வரினிடையனக்கெடும” என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லஞ்செழும காடருத் தண்ணடை யாதி
முன்னா முக்கல முனிவனுக் களித்துமு தழியின்
மன்னு மந்தனா பெரியவா மறறையா தமக்குந்
துன்னி ரும்பொரு ணிலமிகை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தார் முதலியவற்றை
முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியர், முனி
யோர் வேறானோர் முதலானவார்களுக்கும் கெருங்கிய பெரும்பொருள் நிறும் இவை
பேரவ்வனவற்றை மேகம்போல (தாணமாக)ச் சொரிந்தான். - று.

பொருள நிலமிவை சொரிந்தானென்றது சொண்தான பூதானங்கள் செய தன்னென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தார (சு0)

வேத னிரத்திரன விண்டு வே முதலிப விண்ணோ

மாதா மென்கள மங்கிலி யதெதாடு வபங்கச

சாத னஞ்சொடு தபங்கிய கன - னூர கேயி

லாதி சைவாகரு மளித்தன்ன பூசையா திகழே

(இ - ள்) பிரமன் இச்சிறன் சிருமாமுதலிய தேவமாசாகளுடைய மெல விய கழுத்துகள் திருமட்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொல்லக்கூடியதெத்தன விளங்கிய ஸ்ரீகண்டகையுடைய சிவபெருமானாரது சிருக்கோயிலிலாசசிகும ஆதிசைவ வேதியருக்கும் பூச முதலியவற்றைச் செய்தனன் ஏ - று

திருமாமுதலியோர ஞ்ருகருகூடிப் பாற்கடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற் றோன்றிய கெடுவிடம் யாவனாயுங் கொல்ல யத்கனிகதபொழுது, கோ வேண்டு கோளின்படி சிவபெருமான் அதனைப் பானாசெய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப் படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தல் அறிஞரியாக எஞ்ஞன்றும் பொருத்த அமாக தினரென்பது சரிதம்

“வேதனிரத்திரன் விண்டுவேமுதலிய விண்ணோ மாதாமென்கள மங்கிலி யதெதாடு வயங்கச சாதனஞ்சொடுதயங்கிய ண்டனூ — னாதை, கந்தபுராணம் “செற்றால் முயிரனைத்து முண்டிடவ மிரகத்திழ்ந்து சின்ன மேற்கொள் பற்ற லங் கதுதுகாந்து காணமுடனே முதலொதம் பாவ மாண்ட மாராவிதனை யளித் தோன்’ — எனவருவதன னுணர்க (சுக)

சேனை காவலா திருநா திய வமைபசாக ளிவாகரு

யானை வாமபரி யிரிடுல் மாதிக ளிசைத்துக

தேனை மாரியி னிகழியாவ ந்ருப்பணி பலபு

முனை யேந்திய ம்வலி னுஞ்ருபபணி கதான்

(இ - ள்) சேனைகதலவர்கள் சிருகசமுற்ற மந்திரிகள் முதலிப இவர்களுக்கு யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெய் பூமிரா முதலியவா க்கொடுத்த, தேனை மழைபாஸச சொரியுங் கோனறைமாய் யண்கத் சிவபெருமானுடைய டல வகைத் திருப்பணிகளாயு, உணைத்தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன் செடயும்படி கட்டளையிட்டனன் ஏ - று

ஊனையேந்திய வேல் என்று சத்கருககளை யெகாமுரு சங்கரிப்பவ ணென்னுங் குறிப்புணையார கூறியது (சஉ)

பொளிக் துணைசில பொறபுறு கோயிலொன் றுககி

யளிக வனபிறை கணைசனா யாகுற விருகதி

தெளிக முகசலன் செப்பிய விதிப்படி திமை

விளிகு வெருகிட நிககலும் பூசனை வினா கதான்

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிக் அழகிப கோயிலொன்று கட்டுவித்த. இந்த ஆசையார் கணைசப்பெருமானை அகில எழுச்சுரூப பிரதிட்டைசெய்து, தெளிகவமைந்த முககலமுனிவா உபதேசித்த விதிமுறையே (சன) பாவங்கள் குறை க்குநீருக நாடோறும் பூசைசெபது வந்தான் ஏ - று (சஉ)

பெறுது பெற்றகா யாகிய சுலபைகன பதமு
மறத காத்தலெய கமலேதன பதமுமவை கலுந்தாழ்ந்
துருரி லாவகை யொருருடை நீழலி லுலக
மறத நீதிபி னளித்தனை னமராகா வலன்போல

(இ - ள்) பெற்றதபெற்ற தாயாகிய சுலபை யெனபாளுடைய பாதங்களையும், நீலகாத் ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையெனபாளுடைய பாதங்களை யும் ஈடோறும் தமஸ்கரித்து, சத்துருக்கள் உலாத கையாக ஒருருடையின் நீழலிலே உலகமானது நீலகாத நீதியுடன் தேவராசனாகிய இந்திரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன். எ - று

சுலபையெனபாள் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி.

(சச)

தேவ நீடிய வாகிகள குழைந் தாட
தேய மாணொராழ வலனை சிறுவலேனாய தீரநது
மேய சூத்திரியின் விதாபபரத டாள்வது வினவிப
பாய சாபபரி வந்ததொடும படாநதுவந் துதித்தான

(இ - ள்) தீரானது மிகவுள்ள தடாகங்கள் பட்டருந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்ந்து வந்தவரான கன மகனாகிய சங்கன ப்ராயோழிநது பொருந் திய சிறப்புடன் விதாபபாட்டை யரசாளவந் த சேனவியுநது, பரத சிறப்பை யுடைய பரிசனங்களோடும் வினாநதுவந் து சோநத்தை. எ - று (சரு)

வார மாயனை வேராகநு மனவளராய வாழநான்
வீர சேனனென் மியற்பெயா மேயுமன் னவற்குப
பேர வர்விய புகாமுக்க களிற்றெனும் பெருமான்
கார வர்விய வீரவுறு கனவிலி துணைந் தும

(இ - ள்) நீதியோடு அடிகள் யாவரும் ஒன்றாகடி வாழுகளில், வீரசேன னென்று இயற்பெயா பொருந்திய அரசனாகுப பெருமையை விரும்பிய புள்ளிவாய் நத யானை முகமுடைய விநாயகருநில, கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில இதனைச் சொல்லுவார். எ - று (சக)

பெணமை முறறிய நினைமகள் பெருகிய தவத்தால்
வணமை முறறிய தங்கனா மனைநிதப பதிவ
டிணமை முறறிய மனைவ தெளிகெனச் செபப
அணமை முறறிய வவனுமவ வாறுத வினனாவ.

(இ - ள்) பெண்ணவர்களிந்த உன் புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந் தவத்தினால் வளமிருந்த தக்கென்னு மரசனாவ மணஞ்செய்யப்படுவாள். வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராகவே ! தெளிவாயாகவென்று திருவாயமலாதருள், சத்திய மிருந்த அவவரசனும் அவவகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனாக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். எ - று. (சக)

வேறு

பேயை வடிவேற நகக னுக்குப் பிரகற் பாண வணம் நனக்குத்
தேயிலை கட்டக ரதனவற்குச் சுபால னவற்குக் கொதற்கரனை

பரமவ் விதைநகரு வபுத்திரதக னவநகா னுனச் திரசேனன்
வீம வவநகு நீபிறநதாய விளங்குங் கணைசா திரவருளால.

(இ - ள்) விளங்குகின்ற கணைசநுடைய திருவருளிஞ்ஞல, அசசமுடைய வேற்
படையோநிய தககனுக்குப் (புத்திரன்) பிரகற்பாணுடையவன் அப்பிரகற்பாணுவுக்
குத் குற்றமில்லாத கடகரதன் அக்கடகரதனுக்குச் சுபாலன் அச்சுபாலனுக்குக் கெ
தாரகன். அக்கெதாரகராசனுக்கு உபுகிரகரன் அகவு திரத்தனுக்குப் புத்திரன்
சித்திரசேனனுனான். வீமராசனே ' அச்சித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாகப்) பிறந
தாய். எ - று. (சுஅ)

வடிவேற நககன முதலாக மன்னு அருதை யிருகா
கடியா தனபி னனை மீவாருந் கணைசா மடாசநான் புதிதநா
ரொடியா விதைவி னினி நீ பு முருதனு புனை புனகடுகது
முடியா நிறஞ் செவ்வியமபி முனிவி னிதுயும் புரிந்திடடான்

(இ - ள்) அசசனே வடித்த வேறபடையோகிய தககன முதலாக மன தந
தையாகிய சித்திரசேனனிருக யாவரும் நீநகா னுனபுடன கணைசபபருமாணு
டைய திருவடித்தாமரைடைப் பூசிக்காரகன் புடா யுட புகாத அனபுடன (கணைச
மூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க உன கருது நிறை வடமென்று வச்சுவாமித்திர முனி
வாகுநி இதனையுஞ் செயலாயினான் (சுஅ)

தககனராசா சிப்பபடலம் முடிந்தது

ஆகத் திருவிந்தம் - ௧௩௯௪

வீமனூபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசசுவா மித்திரன் விமனை தேரகதிரி
விசசையா னுனையவா னெரி நிலை தென்குறு
மச்சமா னுனெடு மலையா கணைசா
வச்சுணை மலரடிக் கவாடுசெய் ம கெ

(இ - ள்) விசசுவாமித்திர முனிவா வீமராசனே பார்ப்பு மொண்டி பிருப
பததுடன் சொல்லுகின்றா காதவிட்டிடுப் பிரதாசி கும டி வேட்டியென, மச்சா
வதாரஞ்செய்த திருமாலுடன் காமலாமலரில் உயிரும் பரமபுருஷ கணமுடியாத
தந்தையாகிய கணைசபபருமாணுடைய மலையா னுந் திருமல குப பக்திசெய்யு
முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று

அசசன் - தத்தை றுது திசைச்சொல எனி 'செந்தமிழ் நிலஞ்சோ
பன்னிரு நிலத்தினு - மொன்பதிற நிர்ணயிநிற றத்தொழி நலத்தினுந் - தககருக்
கிணவே திசைச்சொல லென்ப' என்றது சூதநாம (சு)

எம்பிரான கருணைசு தேகவக கரமனுப
பம்புபா லங்களைப் பரதயுவ கெணையி
கிம்பரே நல்குவ தீதுது மெய்கினை
வாடபுரி ராடுபு லநகவிவ தெனநன்ன

(இ - ள்) எமது கணேசபெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமா னதுமிகக் பாவங்களை யோட்டவல்லது, நீனைத் தவளை இவவுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம் ஏறிகின்ற அலையையுடைய வாசகநங்கிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினா எ - று.

ஆடிபு - ஆடி இதுசெய்யு என்னும் வாட்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம்
நாமவேன மன்னவ னுனஞ்செய தனமினா
காமவே னெரியெழுக கண்டவன் சேவடிக்
கேமமா ரனபுசெய யிருடியே காக்கர
மோமமா திகளபுரிந தொண்டெவி யோதினா

(இ - ள்) அச்சுநரும் வேலேந்திய வீமராசன (அவவாறே) நீரினமூழ்கி வந்தனன் மனமதனைச் சாமபராக விழ்த்த சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவடி களுக்கும் மிக அன்பினைச் செய்யும் விசுகவாமிசத்ரிமுனிவா ஓம்முதலியவற்றைச்செய்து ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஓளியி செவ்வியலுபதேசித்தனா எ - று

நானம் - ஸநானமென்னும் ஆரியத்திரிபு காமவேன - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வேனென்றது முந்நாந்கும் மதனாக்குமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேனென முனையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமைபு மியம்பினும் பதிபுருந்
தண்ணலந் தக்கனமுன னுக்கிய வாலைய
நண்ணிவை குபுகின் நன்மனாக் கூணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னேதனை முனிவனே

(இ - ள்) (அதனைக்) கணிகரமுறைமையையங் கூறி, உமமுடைய நகரத் தையடைந்து, பெருமைவாயந்த ஆழிய தக்கராசன முற்காலத்திற் செயத் கோயிலை யடைந்து வந்தது, நாடோறும் (நூத) நல்லமந்திரத்தைக் கணிகரக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விசுகவாமிசத்ரிமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகை—செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம் (ச)

வீமனும் விசுகலா மிககிரன் விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக் காதலி யுடனவன்
வாமறி மானபயில வனங்கடந் தெயதினான்
ராமரை யோடைசூழ தன்பதி யெல்லையின்.

(இ - ள்) வீமராசனும் விசுகவாமிசத்ரிமுனிவாபால் விடை பெற்றுக்கொ ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த தன் நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான் எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு மறையென்றது மாளில் ஓர்வகை, மந்திரத் தலைவாகள வரவுகேட டெகுகொடு
தந்திமால் வேழமுந் தமனியச சிவிகையு
முந்திற வுயத்தனா முடியடி நீட்டினா
தந்தைதாய் காணினந் தனையாபோ லாயினா.

(இ - ள்.) மங்கிரத்தலைவர்கள் அரசனும் மனைவியும் வருகையைக் கேட்டு (புனிதது) எதிர்ப்பெற்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையு முற பட்டச் செலுத்தி (தமமுதலாய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிநதார்கள். தந்தை தாயகாக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவர்களுக்கள எ - று (சு)

இருவரு மூர்தியூர தியமு, நல வரிசையோ

மருகெழு நகரினு ளோங்குதவ கோயிலே

மருவிவண் பொருளபல் மறைபவாக சூதவின

ரருளிரை பலரோடு மளவளாய வைக்கொ

(இ - ள்.) வீமராசனுமனை மனைவியுமாகிய இருவரும் யானையும் பல வக்குமிவாந்து, வாததியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிக்க நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வன்மனைந்த பலபொருள்களே வேதியருக்குக் கொடுத்தது, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (எ)

மண்போ லமைச்சரைப் பார்புரி யப்பணித

தொண்டிற நகுகனமு னுஞறறிய வாலையம்

மீண்டவாக கேறனான மேவியே காககரந

துண்டவென கோட்டனைச் சூழருதுளத தெவாணினை

(இ - ள்.) முனபோலவே மகதிரிகளை இராச்சியபாரஞ்செய்யக் கட்டின யிட்டு, ஞானிய வலிவாயந்த தக்கன முகாலகதிரசொ த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆணைசெய்கமபோன்ற வீமராசன பொருத்தி, ஏகாட்சர மகதிரத்தை துண்டமாகிய வெளியி கொம்பின்புடைய விநாயக்ககடவுளைத் தியானித்து மன திற கணித்தனன எ - று (உ)

வேறு

விராயகா தமையும் பூசை விதிபுளி யிப்பறறி யெல்லாம்

விராயக ருருவ மெய்நீ மெய்யுறக கண்டோ வாமல

விராயகா மனுவை யெண்ணி வீமனோற றிருக்கு நாளில்

விராயகா கருணை கூரகது விழியெதிர தோனறி நின்றா.

(இ - ள்.) விராயக்கடவுளையும் வீதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விராயகா வடிவமேயென்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விராயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன கோற்றுக்கொண்டிருக்குக காலத்தில, விராயகருரிசில் இருபாமிக்கு அவன கண்ணுக்கெதிரே பிரச்சனையினா எ - று (க)

வணங்கலாக கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன ருழ்ந்து

கணங்களுக் கதிப னுன கணேசரின பாதத் தாரவ

மிணங்குதல வேண்டு நல்ல வெச்சமொன நெய்தல வேண்டு

முணங்குத் தல்லா முததி யுதவுதல வேண்டு மென்றான

(இ - ள்.) சததுருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெறித்தகிய ஆயுதமேந் திய வீமராசன் (விராயக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக் கரசனை கணேசப்பெரு மானே! தேவரிருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தலவேண்டு நல்ல யுத்திரப் பெறு ஒன்று உண்டாதலவேண்டுமென தெய்விலலாத முததியை யதக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று.

கணம் + ரசனை கணேசன் இது வடமொழிக் குணத்தி.

(க)

பூரண ரவணை நோக்கிப் பொருவினம பாதத் தன்பு
மேரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாரு
சீரணி முததி பின்னாச சோததுது மிலலிற் செலவுகென
ரூரண முரைத்த வாயா லறைந்தனா மறைந்து போந்தார்.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப் பில்லாத நமமுடைய திருவடியில் அனபும், அழகுமிக்க பொனமேனியுடைய புத்திர பாகவியமும் உனக்குத் திருவருள் செயதோம் (உண்ணைச்) சிறப்புடைய முத்தியிற் சோப்போம் வீட்டிறகுச் செலகவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால பின் னே உரைத்தருளி அந்தாததானமாயினா எ - று

அறைந்தனா - முறறெச்சம்.

(கக)

விறமமும் பிலங்கு மங்கை விமனில் லகத்திற சென்று,
செற்றலா புரமுன றட்ட தேவனைக் கணைச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தனாக காலை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்தது வந்தான முகிறகுழாம் விளாப்ப நானி.

(இ - ள்) விறமமபரனது விளங்குகின்ற வீமராசன தன மாளிகையிற் போய், பகைஞர்களுது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணைசப்பெருமா னுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசால மும் நானமுற்று (உடல்) விளாக்குமபடி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தனன் எ - று

விளாததல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லெனறபடி.

(கஉ)

வேறு

யாரு நோவரி யானரு நெய்தலாற்
சாரு காசினி தனவயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டித்த தாலெனப்
பாரு மேததெவார பாலனவந தானரோ

(இ - ள்.) (தனக்கு) யாவருஞ் சமான்வகூற் அரியவனாகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியெனனும் அவன் மனைவியிடத்திலு, பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டித்ததாற்போல உலக முழுதந் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன் எ - று. (கக)

திருக்கி லாதவன செயவன செயதுபின
றருக்கி லாரணா தமமைவி னுயப்பெய
ருருக்கு மாங்கத் தொளிராதரு மைநதனுக்
குருக்கு மாங்கத் தன்ன றுரைத் தானரோ.

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன செய்யதக்க கருமங்களைச்செய்து, பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியாகவேனினவி, பொன்போலும் பிரகாசித்தவன் செய்து கைத்தட்டைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கதெனன்று பெயரிட்டான்.

உருக்குமம் - பொன், உருக்குமம்+அங்கதன்=உருக்குமாங்கதன்.

பிள்ளை மைப்பரு வம்பெயா காலையிற
கள்ள வைம்பொறி காற்றுங் கபிலாபாற
றெளளு மைந்தனைச் சேர விடுத்தன
னளளி லைப்படை யங்கையின விமனே

(இ - ள்) கூடாமையாய்த் தகட்டுவடிவான வேறபடையை அழகிய கையிற் றுக்கிய வீமராசன களத்தனமையுடைய ஐம்பொறிகளையுங் கோபிக்கும் கபில முனிவரிடத்திலு, தனதெளிந்த (அறிவையுடைய உருக்குமாங்கத் தென்னும்) மக னைப் பிள்ளைமைப்பருவ மகலங்காலத்திலே சேருமாபடி விடுத்தனன எ - று. (கடு)

புகலு மாதவன பொன்னடிப் பத்தியாற
சகல விதத்தையுந் தாங்கியப் புத்திர
னுகலி லாத வுபபரு டர்க்கபா
லகலி ரும்புனி பாட்சியுந் தாங்கினுன

(இ - ள்) மேற்சொல்லிய பெருந்தவமுடைய அக்கயிலமுனிவனது பொற் பாதத்தில வைத்த பத்தியினாலே, எல்லா விதத்தையு முணர்ந்து, அப்புத்தவன கெடுத்தல்லாத களிப்பைதாருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத தையும் பரித்தனன எ - று (கடு)

விமன பின்பு விராயகன மந்திர
மேம மலக வியமபின நெண்ணுபு
காம நன்னவக காளைபி தாவினுளு
சேம வனபு செலுத்தினன நேவனபால

(இ - ள்) வீமராசன பிறகு விராயக மந்திரத்தை (தன புத்தவனாகிய உருக்கு மாங்கத்தனாகு) நன்மை மிகுமாபடி உபதேசித்தனன மனமதனையொத்த இளம் பருவமுடைய அவயுருக்குமாங்கத்தன தன தந்தையைக் காட்டிலும் விராயகக்கடவு ளிடத்திற் சேமந்தரும் அனபை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன எ - று (கடு)

இன்ன வாரிவ னேரமப நனபுசெய
தொன்ன லாரை யுருட்டித் திசைதொறுந்
தன்ன தாணைச் சகட முருட்டினுன
பொன்னும வாணியும பூவுங் களிக்கவே

(இ - ள்) இவவுருக்குமாங்கத்தன இத்தவகையாக விராயகக்கடவுள் பத்தி னைச்செய்து, சத்தருக்களைத் துவம்சஞ்செய்து, திருமகளும் கலைமகளும் பூமிதேவி யும் களிப்பெய்துமாபடி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன ஆக்கினு சக்கரத்தைச் செலுத்தினுன். எ - று. (கடு)

விமலாபதேசமபெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௧௨.

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருககன வேறுமண ணிருநடுகன வவிமொள் யாகனத துனிசீலநி
யுருக்கு பாங்கக னுலகுயிக குளகதி டுளுவகை முறைசெயகங்
கிருக்கு நாணியின மிருகக கன வனதநிலை யினையு வண டயிராதி
முருக்கு கனவன வெவாசில குதெகதி முடிபனக டுணைசெயதார.

(இ - ள்) ஆமாபதிலிருக்குஞ் சூரியனைவிட வேறொருபின் பூமியி
லிருந்தார்போல உருக்குமாங்கத ராசன ஒவ்வொருந் திரகாசனத்திலேறி உலகி
லுள்ள உயிர்களுக்கு பயதல் அஞ்ஞான விருத்தாண்டாகாவகைகடாக் அரகசெலுத்தி
வாழ்வுகூலத்தல், மிருகங்கள் னெசதில நெருங்கு வளமடைக்க பயிர் முதலியவற்றை
யழிக்வினா னவென்று, சிலா வந்து அரசனுக்கு கமிரே சிறமவனாகக் கொடுப்பனா என்று

வட்டை தீரமனைது டுருக்குமாங்கதனைவரியமய மொழிசீகனா
வேட்டையாடுது மெனவெழுந் திருந்தனை வெயம்ப ராபபடைத்தாரனை
கேட்டுமேயின விலைஞாந ணீணா டிரகாபரி சனாதேதோடுங்
காட்டைமேயினவ கரியரி குயவரி கயுயா திகள் கொடுப்பனா

(இ - ள்) தனாவெ டிந்த மனையுருட்பு உருக்கு மாங்கத ராசன ஆவான
சொல்லிய வராததையைக்கொட்டு, (உ - யாயில்) வேட்டையாடுவோ மெனதெழுந்
திருந்தான கொடுமப்பா டரியும ஆபுத்தமே பட்டசெய் மன (உ - ளேக)கேட்டு வந
தன விலைஞாந நெருங்குகள விலாருகினை பரிசனாக (உ - ள்) (அரசன) காட்
டையடைந்தான டானை சிவசும புலி காடி முதலியவற் றாக கொடுத்தனன் என்று.

ஆகதும் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை யனைமுற்று (உ)

கைவ ளாந்திடும வேட்டையிற கத்தெழிவ கருகெடுப கலைசெநரா
மெயவ ளாந்திடு மடம்பல முரிதுகதுரீது மெதுபயம் மரக கொணறு
மொயவ ளாந்திடு முழுதயருந் தண்ப ந முனணவான நாரமெயதி
மெயவ ளாந்திடு கன்மெயனு மாதவன மேவுகா ளாந் தேராதான்

(இ - ள்) அதிகரிப்பின்ற வேட்டை பார்க்கல உடைய எண்ணத்துடன்
கலைமானகையஞ் செந்நாங்கையும ஆவ பொரு விடையும் பலவிடங்களில தேடித்
தேடி எதிரே வரும் மானகளைக் கொன்று, வலியாமிகக் அருளுள்ளோரும் சோரவ
டைய உரு குமாங்ககனகளைப்பற்று, உடைய மமிடகவியுள்ளும் பெருந்தவமுடைய
முனிவன் வாசஞ்செய்யும் வடிவையு டாதனன் என்று (ங)

கிழியெ திரப்படு மாரிந் மரத்தை மிருத்தெழி லீலிவ கை
யழிவு செயதலி னடுந்நருந் கவனா ளாடுவா னெல்லாவங்கி
கழிம கிழித்திறுந் தனியிருந் திட வக கரி முனி பன்யாராப
பழியை யஞ்சுவா னனனைநா கருபெனப் பரிவினாடு மிரந்தானால்.

(இ - ள்) மிருதியாகத்தே ரிய தாகவிடாய் துண்புசெயதலின், (உருக்கு
மாங்கதன் தன்) கண்ணெதிராதோன்றிய ஆசுசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய
அம்முனிவன் நீராட்ச செலுத்தலால், அவ்விடத்திற பெருங்குளியுடன் ஒன்றியாக

உருக்குமாங்குதன் சாப்பாடுவதற்கு உதவுக

வருக. அருகத்திலிருந்து மலையிலுள், பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்குதன் தான். தான் நீர் தருகின்ற அடக்கத்துடன் யாசித்தான். ஏ - று.

புருந்த மண்ணவன் திருவுரு வெழிலினைப் பெள்ளென வெதிர்நோக்கி முருந்தை பென்பவன் முரிசிலைக் காமவேண் மொய்கனை நிறைபோழ் மிகுந்த நீர்நகை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே நெருகத் துள்ளமுல் காதுலர் தோனறமு னினமிகு மொழிகுற்றான்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு நீர் வேடகையால்) வந்த உருக்குமாங்குத ராசனுடைய நிறத்த தேக வழகை முருந்தை யென்பவன் உடனே நேரிற்கண்டு, விரைந்த (கருப்பு) வில்லையுடைய மதன்னுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கர்ப்பியையுடைக்க, அதி கரித்த தாகவிடாயால் வருந்திய களையையு அநியாமல், இனகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்குதனுக்கு) முன்னேறினது இவ்வாறாததை சொல்லுகின்றான். ஏ - று. (இ)

வேறு

காவல் நின்றைப் போலுங் காமரு வடிவி னுனைத்
தேவர்கள் குழாததி னுள்ளுரு சிறியனேன் கண்ட திலலை
மேலின் விலக்க ணங்கண் முழுது வின மெய்யி லென்றா
பாவையா யாவ ரேனின் படிவங்கண் டொள்ளு ரோரரா.

(இ - ன்.) அரசனே! உன்னைப்போலம் அழகுவாய்கத் தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியான கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கங்கள் யாவும் உன் தேகதில (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதர்களதாம் மனமயங்காதவாகன? (யாவுரு மயங்குரா) ஏ - று. (உ)

பேரினை முழக்க ருத பெருங்கடை வாய்தன மன்னு
சாரினை மொழியி னல்லார தங்களுக் கிளமை மைந்தா
சாரினை கண்டா லன்னோ கலையிற் றினைபி னல்லார
வேரினை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தினறே.

(இ - ன்.) முரசுவாததியத்தின் ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய அரசனே! நாகணவாய்ப் புள்ளினமொழியைப்போன்ற மொழிபையுடைய மாதர்களுக் கு, இனம் புருடாமருடைய அழகைப் பார்த்தால் அவர்களுடன் புணர்ச்சியிற் கூடி னுவன்றி, கட்டுடித்தார்போன்ற மிகக் மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. ஏ - று.

சாரினை - நாகணவாய்ப்புள்

(எ)

வந்தையவல் கிடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச
கந்தையமிழ் துமிழ்கத் தேபோற ரேன்றனின் வனப்பிற ரேன்றிக்
தந்தைரு காமத் தீபுன் ரேளிரென முலைகள் பாய்ந்து
புதைத்து கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி.

(இ - ன்.) இறக்கும்படி கொடிய ஆவத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரன் வந்த தந்தையும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிரத்தைச் சித்தியதுபோன்ற அமிரத்தை உண்ணுதல் அழகினின்று தோன்றி பெண்ணை நெருக்கிய காமத்தியானது உடையவர்களைக் கலைகள் பாய்ந்து புதைத்துப் படி (காயிருவருக்) கலந்தாலல்கொய்தி

கலைநல நெகிழ்ந்து சேரக் கருங்குழல் குலைந்து சாய
முலைவளா முத்க நீறமுன்கைரி நெறடிமண விழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிநு வனப்பின முழக
விழையினி யுய்தி யென்னு மியலபொடு முகுததை நின்றாள்.

(இ - ன்) ஆடையானது தண்ணலத்தினின்றும் நுழிந்துசேரவும், கரிய அளக
பாரமானது சீருலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிகளும் முத்துகள் பொடிபட
வும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள் பூயிமேல் விழவும், அலைகின்ற கண உண்ணுவுது
போல அவனுடைய தேகப்பொலிவு முழகவும், இனி பிழைக்கும் வழியிலலை யென
ஐம் இயல்புடன முகுததையெனப்பவள் நின்றாள் எ - று

ஆடைசோதலும், கூந்தலவிழ்த்தலும், கலைகழறுது முதலியன காமனுகுறி
முலைவளர் முதநீறெவனறது காமாககினியிற சுடப்பட்சு சாமபராயின்பெனக (க)

திருமகவு பெண்மை நோக்கித் தெருமா வன்பபிற சானு
வுருவினள காமச செவவி யூறறெழு வலிந்து காணே
மருவுதன் முயன்ற போது மனைவன் கலங்கா னாகி
முருகுக்கொப் பளிக்குங் கோதை முகுததையை நோக்கிச் சொல்லான்

(இ - ன்) திருமகளே (அவளது) பெண்டனமையைக்கண்டு மயங்குமபடி
அழகினமேம்பட்ட முகுததையெனப்பவள் காமவிரும்பமேலிட்டெழுதலால், தானே
(உருக்குமாவதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன் (சிறிதும் மனங்) கலக்க
முருதவனாகி, தேனெழுரும் மலா யாலையணிந்த முகுததை யெனப்பவளைப் பாசுத்துச்
சொல்லவாயின்ன எ - று (க0)

அருதணா குலத்து னோறகு மருந்தவன் பாலை நீயும்
வெந்திறல் வேந்தன் மனயான மேதினி முறையிற காப்பேன்
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுழுகாதா ளிறைஞந் மனபன்
சின்தைவேற நணங்க னாபாற நெருமகனுஞ் செல்லா தன்றே

(இ - ன்) நீ வேதியாகுலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவதையு
டைய முனிவன் வசத்தானவன் யானோடுவல்லிய வலிமைவாயந்த அரசன் யான்
நிலைபெற்ற பூயியை முறைப்படி காப்பவன் சுந்தரமுடையவளே! அம்மட்டே
யல்லாது, அச்சியமுதத்தையுடைய கணேசப்பெருமானாறு திருவடியை வணங்கும்
அன்புடையவன், (ஆகையால்) என மனமானது பிறமவகையரிடத்தில மயக்குதற்கு
செல்லமாட்டாது எ - று

நீ வேதியாகுலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவளு
தலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயாவுதாழ்வுகளிது வெணக்காட்டி, அரசரினும்
யானமுறைப்படி அரசுசெலுத்துவோனாதலாலும் வீராயக்கடவுளுந் தண்பனாதலாலும்
என் மனமானது பிறமாதலா வீருமபாதெனா (கக)

ஆனாககணத் தளவையின்பா மவரவா துணையிற் கூடின
வினாகருமுன் முகுதாய் வேறு துணையொடு மேனப்ப பெற்றா
றரைக்கணமற ததுவு மினாரு மச்சமே சாரு நீரா
துரைக்கடங் காத வளள் லுறுதிய ரொழிவின ருமே.

(இ - ள்) மணமவாயாத கூந்தலையுடைய முருகதை யெனபாளே அவ்வரவா தமது துணைவருடன் கலந்தால் (துக்கமரசுகமானது) அனாவிநாடிக் காலமவிளங்கும் (அருப)சுகமாகும் வேறு துணைவருடன் பொருத்தபுணரின இப்பூமியில் அவ (அவர்களுள்) வினபமுரிஸையாய் (அதனால) அசசமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக கடங்காத தலைவன் பெறுநதுபெழுவிலலாததாகும் ஏ - று

மேலு துணையொடு மேவப்பெற்ற லசசமே சாருமெனறதை;

கீர்த்துமா

பகைபாவ மசசம் பழியென நான்கு

மிகவாவா மிலந்தபாண கண்" — என்றும்

நாலடியார்

சுரமபுத்த கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்

பிறையா டசகவாச சேரா - பிறையா

சசகவாச சேரும பகைபழி பாவமென

றசாதகோ டுகந்த பொருள் — என்றும் வருகனவற்றனுணாக (கஉ)

வேறு

அன்று காணாது காடுகளி லனைக்கேள் பிழைத்த

வன்று நீமொழி யெங்கணு ச்மிருமீ திலாழு

வன்று சேர்பெரு மிதமுமுன் னாய்கன றனக்கும்

பொன்று மாகுநிற் பீபாதுநின் மனத்தினி லென்றோ

(இ - ள்) தாயே! கேட்பாயா டுகந்ததை அக்காலத்திற் காணபோமென்று சொன்னால், நாம் பிழைபடுகலாகிய நீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும் பகைஞாமுன்னே கண்மைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும் ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினான் ஏ - று (கக)

கற்பனை துணிதோண் மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மினறிக்

கற்பனா யுளத்த னுக்க கடிந்துணாத திடுத லோடுங்

கற்பனை நிகடு நின்ற கவிமலை யிதுமே கொன்று

கற்பக மனையான முன்கைக் கதுமெனப் பறந்திச் சொல்லாள

(இ - ள்) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசன் சிறிதும் மனங்கலங்குதலில்லாதவனாய், முருகதையெனப்பவருக்கு கற்பினைமையை யெடுத்துக்கடறாந் சிந்தையுடையவனாய், (அவன் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்பத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனையியாகிய முருகதை கற்பகத் தருவையொகத் தருக்குமாங்கதனுடைய முன்கையை வினாவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இத்தனைக் கேட்கவேன்று சொல்லாளாயினான் ஏ - று (கச)

முள்ளவாக் கமலத் தண்ணன் முதலுக் கிரண்டன் மாட்டிடு

அள்ளார்ன் விழியி னூக்குரு சத்திம வைத்தா னற்றல

வள்ளலே பிறுநிற பட்ட மோதிர யானுந் தாமே

கள்ளுற நினைந்து கடி னவையுமின றழிவு மினிற்.

(இ - ள்) முட்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிகமும் பிரம தேவன் முதல யுகங்களிரண்டிலும், குதிக்கின்ற செற்கெண்டைபோலும் வீழிகளை யுடைய மலகையகளுக்குச் சூதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலின், வள்ளறறனமை யுடைய அரசனே! யானும் பிரனிதப்பட்டமாதாகும் தாம் சிகேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக்கலநதார் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை எ - று

" தன்கொண்கையை யவன்பாற்பெற விரும்பினவனாதலின் வள்ளலென விளிகுதனனென்க என்னை " "வனாயாது கொடுப்போன வள்ள வென்ப" என்றது சூதந்திரமாதலின் (கரு)

மைந்தாக்கள் வலிதிற பறமின மறுமையு மின்று மாறா
வெகதுயா நாகு முண்டு வேகதபான விழைந்தே னறறுத
சிகைதயிற கவலை வேண்டா சோநதியுற நவங்கு கலவி
யுகதிரும் புகழ்க ளாதி யொழியுமென நெண்ணிற கேளாய்.

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பலனு முண்டாகாது ஒழியாத வெவ்விய துயாவிலையும், நரகமுமுண்டாகும் அரசன்! யானவிரும்பினேனாதலால் மனதிற கவலைகொள்ள வேண்டாம் (என்னைக்) கலந தால், தவங்களுங் கவலியும் பெரிய கோததியும் முதலியன வொழியுமெனறு நினைப பாயாயின, இன்னுககேட்பாயாக எ - று (கரு)

சோதரா தொழிந்த போதுந் தெவ்வடு மனனு நினனைப்
பாாதனி னீறு செயலே னன்றெனிய படிவம் வேறு
யாராதரு தேய நீங்கி யரிபகா னடுகதுக கொடப்
சூத்தருளு சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி பென்று பினனா

(இ - ள்) பகைஞளாககொல்லும் பாரததிபனை (என்னைக்) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உணனைப் பூமியிலே சாம்பராகருவேன. அல்லலிழிந் உருவம் வேறு கிப்பொருந்திய தேயத்தையொழிந்த அரியவனத்திலையுமபடி துன்பத்தருளு சாபங் கொடுப்பேன அறிவாயாகவென்று பினனும். எ - று.

ஊாதரு - திரியத்தக்க. மதி - அசை. (கரு)

வெள்ளமு மணையி னிற்கும் வெகதழ லரவ மாத்
பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும் புலனிலார்க் கெழுந்த காமம்
பள்ளமென மடையில வெள்ளம் பாயவதே போலு மந்தக்
களன்னியக் காலை மரபம் கதுமெனத் தழுவி னுளை.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்த வந்த) வெள்ளமும் அனைக்கு அடங்கிநிற்கும் வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் வினாந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும் (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெல்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வருகலி யாகிய முருகனையென்பவன் அக் காலைப்பருவமுடைய உருக்குமாவதமன்னன் மா பையினானது ஆலிங்கனஞ் செய்தனன் எ - று (கரு)

கொல்லிய வெருபேய் வந்துகொம்மெனத் தீழுவ லோடு
மெல்லியா கெஞ்சு போல வேகதனங் கசச மெய்தி

நலலிழை மாது செய்தி நன்றுநன மெனை நக்குற
 ரொலலெனத் திணிகத் தோளா லுக்கைதுமண் ணிலத்தில விழ்த்தான்.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லுமபடி வந்து விரைந்து தழுவுவும், (அச் சப்படும) மங்கையா மனமடோல் உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிகத் இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்று நகைசெய்து, விரைவாகத் தனது வலிய தோளாலுக்கைது மட்டையின்மேல், (அவளை) விழ்ச்செய்தனன் எ - று

கொல்லிய - செய்யியவெனனும வாய்பாட்டிறந்தநூல் வினையெச்சம் (கக)

காலபொரு கொழுக்கொம் பற்ற காமரு கொடிபோல வீழாத
 வேலுபொரு விழியி னுடகு வெற்றிவேற குமரன் கூறுஞ்
 சாலபொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் ன்றிகடே னூற்ற
 பாலபொரு மொழியா யீங்குப் பட்டாதேன பட்டாதேனே

(இ - ள்) காலகொளத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூக்கொடிபோல வீழாத வேறபடைபோலுங் கண்களையுடைய முகுநதைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேலேந திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன் மேம்பாடற்ற உன் செயல்கை சிறிது முன்னரே தெரிந்திருப்பேனாகிலு, பாலபோலும் மதுரமான சொல்லையுடையானே 'இருகு வரமாட்டேன், வரமாட்டேன்' எ - று (உ௦)

மாதவ முனிவ னிலலின் மாதரா ளென்று நினபற்ற
 சீதன் நறுநீர் வேண்டிச் சோந்திடு மெனக்கிஞ் ஞானன்
 பாதக விராயத் தாழ்ம பரிசினி வினாததாய வாளாவ
 மோதுவ லஞ்சி னேனென முனிவனை யென்று பிண்டான்

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவனஞ்சிரமத்திலிருக்கும் முனி பதிகினி யென்று உன்னிடத்திலே குளிராத நலன் சலத்தை விரும்பி (தாகவீடாயால்) இங் குற்ற வெனக்கு, இப்பொழுது பாகமிகத் தாழ்வான தன்மையைத்தந்தனை. (உண்ண யென்) வாளால் வெட்டுவேன். ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயத்தேனென்று (அவ் விடம் விட்டுத்) திருப்பினான் எ - று (உ௧)

பிண்டவன் றனை நோக்கி வெய்தென முகுநதை சீழித்
 தீண்டெற கரிய தரமென றிருத்தக்கு கற்புஞ் சிந்த
 விண்ணுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யிலலை
 மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லெ யென்றாள்.

(இ - ள்) முகுநதை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை விரைவாகக் கோபித்து, தொடுத்தகரியதாகிய என சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடுமபடி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை எனக்குச் சுகமுங் கொடுத்தாயிலலை (ஆதலின்) மாட்சிமைய் பட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோய் விரைவிலுண்டாகுதவென்று சபித்தனை எ - று

வேட்டது பெறுது சால வெதுமபின் ளாத லாலே
 கோட்டமின முகித் தீரவு கூறுதல் செய்யா ளென்றி
 போட்டடைநெஞ் சீட்டையி மாதி னெண்பூக்கம் பாரே னென்று
 தீட்டிய புகழான வாரா சென்றனை றிருமபிப் பாரனை.

(இ - ள்) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனனான்படியால், தனா சசியில்லாமல், சாபத்தோடு சொல்லமாட்டான் அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம் முருகத்தைப் பிராசிக்கின்ற முகத்தைப் பாக்கமட்டேனென்ற, மிகக் புகழை யுண்டிய உருக்குமாவதனை திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன் எ - று

வாளா - சுமமா

(உ௬)

பெண்ணிருங் கொல்லையே போலப் பெண்ணிடுஞ் சாபந் காணு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடுசா பகதால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரலிய தாச னோக்கிக்
கண்ணிய கருத்துண மாழகிக் கணேசனா நீனை துஞ்ச டெய்வான

(இ - ள்) பூமியிலே பெரிய பெண் கொல்லையேபோலப் பெண்பாலா கொடுத்த சாபமுங் கொடிதுபோலும் பெருந்தவமுடைய அம்முருகதை யிட்ட சாபத் தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை உருக்குமாந் கதன் கண்டு எண்ணவகொண்டு மனதில் வருந்திக் கணேசப்பெருமானைத் தியானித் துச் சொல்கின்றான். எ - று

(உ௭)

அறிந்துகின் றொழுமபிற சற்று மடியனை பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையா மாட்டுந் திருவரு டாவ தில்லை
சிறந்தகின் னருளுண் டாயிற நீடுதனை யடாவ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத தருளல் வேண்டும்

(இ - ள்) தேவரீருடைய பணியிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தல றினதில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பத்தாளிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை சிறப்பிமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விவாகம் உண்டாயிருக்குமா யின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்ற முண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளலவேண்டும், எ - று

(உ௮)

கிடடனாக காப்பா யென்றுந் துட்டனாகத் தெறுபபா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யானாறு
பெட்டவம் முருகதை மாழகப் பிரிக் கதுந் தரும மாக்
விட்டவன் சாபத் தாலே யெனக்கருகோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்) கிடடனாக காப்பவனென்றும், துஷ்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்கடெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முருகதை யென்பவன் துன்புறும்படி (யான்) பிரிகது சென்றதற்குத் தருமாயிருக்க, (அவன்) கொ டித்த சாபத்திலை எனக்கு கோயுண்டாவது தருமமா? எ - று

(உ௯)

தாயயிஞ் சையரு நாணுஞ் கடரொளி வனப்பு நீங்கித்
தாயரு மிகழுக குட்டஞ் சாரந்தவென னுடலை யிந்தக்
காயமுற் கடத்தின மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீறிற்
போயர் சாட்சி செய்யென புனிதனே யென்று லைந்தான்

(இ - ள்) பரிசுத்தமான விராயக்கடவுளே! புனிதமான வித்தியாதார களும் நாணத்தக்க ஞரியகாந்திபோன்ற (என்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாய்மாரும் இக்ருமப்படி குட்டனாய் பொருந்திய என் தேகத்தை இரத்தக் கொடுக்கின்ற தீயமான

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீவுகூறியபடலம் சாசன

வனத்திலேயே யொழிப்பசலவது, உடனொண்டு வளரிசென்ற உரகசெய்யுமட
டேன என்று உருந்தினுள் எ - று (௨௭)

காவல னிவ்வா நெண்ணிக் காட்டிடைச ரெவா எனக்கார
பாவிய வாலிக தண்டு படாந்தத் தனிழலனை குற்றா
மேவிய வேட்டைக் கானின வேந்தனைத் தேடிக்காணு
தோவிய சூதை யோடு முடனவநகா நகாக்குச் சென்றா

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கூறத், வனத்தினவழியு
செல்பவனாகி, அவனே யோபாபாந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அசன நிழலில்
தங்கினுள் பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடனவந (மந்திரி முதலான) வரக
அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்தோடே சமீபநகர
கிறகுச் சென்றாக்கள் எ - று

படாந்தது அகரம் படாந்ததன். அகரம் தொகுத்தல் (௨௮)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெறுவது முதல், ௨௮

ஆகத் திருவிருந்தம் - ௩௪௪

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச்

சாபத்தீவுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினில்

வட்ட வானில் வழுக்கி விழுந்தென

* வட்டு பேரொளி யாதவ னீடுதே

பட்ட தன்று பனிகுட்ட வேலையின.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குற்ற
தினில், (வல்லாவறையுள்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேராதை, வட்ட
மாகிய ஆகாயத்தினின்றும் வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிராத மேற்கடலில் விழுந்
தது, [சூரியன் அத்தமாயினன்] எ - று (௨௯)

நாட்டி னுள்ளவா காணுந் துணுநாள்

வாட்டு வேறபடை மன்னவ் மென்னெருந்

கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி

வீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே

(இ - ள்) நாட்டினுள்ளவர்கள் (இவன் தேகப்பொலிவிழந்து குட்டநோயுந்
றதைக்) கண்டால், (சத்தருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன்
நாண்மடைவானென்று, ஏற்றைக்கொம்பையுடைய விராயக்கடவுள் உன்னிசெய்த
மாயையின் மெருத்தியுட்போல் இருள்பரவியது. எ - று (௩௦)

இரவ லாள ரிடத்தி லிராவகைக்

கரவு செய்யுமிக் காளைபையின் றுநாம்

விரவு வாடுமென விழுபசி தாகமும
பரவு சோகமும பறறனி ருந்தன்ன.

(இ - ன்) யாசகாசுரிடத்தில (தமனை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்கா
லைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கத்தனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்று, மிகக்
பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும் பறற (வருநதி) இருந்தன்ன எ - று

இரவிலாகது வீசேடமாகத் தன்னவொடுத்தவனுதலின் அவவுருசுருமாங்
கத்தனைப் பதைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பரறினவென்றோ

உண்டி யினறி யுறங்குத லிறையுன
கொண்டி டுடாதுயா கொண்டிடு மன்னவன
மண்டு மினனலை மாறறவர் தானெனத்
தெண்டி னாககடற் செங்குது பூத்ததெ

(இ - ன்) ஆகாரமில்லாமல் நீத்தினாயற்று, முன (குருகாலத்தும்) பெருந்
துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருக்குமாங்கத்தனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொ
ழிக்க வந்தவனென்று சொல்லுமபடி, தெளளிய அலையையுடைய கடவிலே, செவ
விய கிரணங்களுையுடைய சூரியனுதித்தன்ன எ - று

கதிரி என்றதற்கேற்பப் பூத்ததென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக்
கூறினவென்க (சு)

காலே முற்றுந் கடனமுடித் துள்ளமென
ஞலைய தத்தி னருடகண் நாதனை
மாலைய னன்பின் மதித்து வழிபடும
வேலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினுள்

(இ - ன்) (உருக்குமாங்கதமன்னன்) காலைப்பொழுதிற் செய்யும் நீத்திய
கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெரு
மானை அன்பாகிய மாலையார்ப்பணித்து வழிபாடு செய்யுங்காலத்தில், ஆகாயவீதியில்
நாரதமுனிவா பொருந்தினா எ - று (இ)

அருகுகள் லேறகன் வானியந் குறறெனப்
பொருககெ ன்செசெலபுத் தேளிர் முனிவனை
யுருக்கு மாங்கத் தொய்யென நோக்கினு
னுருக்க மோடுமென கொலிடு வானரோ.

(இ - ன்) வேரோர் சூரியன் பார்த்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல விரைந்து
செலவின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன் வினாந்து தரி
சித்து மனவுருக்கத்துடன் ஒலமிடுகொனாயினன் எ - று.

நோக்கினு - முறறெச்சம்.

(சு)

வேறு

அடிகளை யோல மோல மமார்கன் முனிவா வேலம
வடியிசை யமுதந் தேக்கு மகதியாழ்த தலைவ வேல
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோல மோலம
படியிசை யடியேன் துன்பும் பாறறுவா யோலமோலம.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தி்வுகூறியபடலம். ௪௪௯

(இ - ள்) சுவாமிகளே! ஓலம் ஓலம் தேவாகருமுனிவரே! ஓலம் வடிதத் துசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவினையை யேந்திய தலைவரே! ஓலம் ந்ருமா'ல முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே! ஓலம் ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம் ஓலம். எ - று

நாரதமுனிவரே! கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவினையெனப்பது வழக்கு. (எ)
அருடபெருங் கடலே புனற னடைக்கல நாயேன கண்டாய்
மருடகடல கடந்தோய விமண மகனடி யேனென னும
முருகுமாங் கதனிங் கெய்தி புன்னருள் வழங்கு கெனன
வெருக்கொளு மமமர நீங்கி விளிந்தெனிர தொழுது நின்றன

(இ - ள்) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன தேவரீருடைய அடைக்கலம் மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன விமராசன மகன என் பெயர் முருக்குமாங்கதன் தேவரீரிடங்கடந்தது உமது திருநெருள் புரியவேண்டுமென்று, பயங்கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன். எ - று. (அ)

கனைத்தகன கனதை நோக்கிக் கனாநதுசெல் புனிற்றப போல
வனைத்தையு முனாநத மேலோ னவனவிளி கேளா முனன
நினைத்து வினையி விங்கி நெடுரெலென வெநிரே போந்தான
நனைச்சுபண வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்) கனைத்த தன்றுடைய கனதைநோக்கி மனங்கனாநது செல்கின்ற தலையிற்ப பசுவைப்போல, வல்லாவறையும்றிந்த மேலே" னுதிய நாரதபகவான் அவன் கூப்பிடுவதைக் கேட்டுமுன்னரே, தாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த செயலினை நமையில்கி வினாநது எதிரேசென்றனா உருக்குமாங்கத ராசன் அஃ நிருவடி வாய்ப்பணிந்து துதிசெய்து உணர்க்குற்றனன். எ - று. (ஆ)

பேறு

வேடடையின் வந்தான மிகுந்த தாகநோய்
வாடடையின் வனத்திடை வனத்தை நாடிப்
கோடடமில் சிந்தையிற கெடபுற நெய்தினை
முடைய வினையினை முருந்தை வாழிடம்.

(இ - ள்) வேடடையின் விருப்பால் (வனத்திறகு) வந்த அடியேன மிகத் தாகநோய் தன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுதலிலொத் மனத் துடன வந்தி, முனச்செய்த நினைப்பலால் முருந்தையென்பான் வாழும் (கய்முனியன்) ஆசாமத்தை யடைந்தேன். எ - று

வனமிரண்டனுள் முன்னையது காடும், யினையது நீருமாம். (அ)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம் வேண்டினை
கடல்கிழி அழிபுழி காம தாகநோய்
பட்டிர வென்னிடைப் பறழி லாமைகன
டடருமிச்சேநாய்சமித் தடைவித் தாவிரோ

(இ - ள்) தேகத்தை உருத்தந் தாகநோய்க்காக நீராக்கேட்டேன கடல் போதும் விழியையுடைய அாமுருந்தை உயினாவெத்தந் காரதாமாகிய நீராய்

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (எனனை வேண்டினான்) என்னிடத்தில் (அவ்வகைய) பற்றிலலாமையைப் பார்த்து, கொலவத்தகக இரநோயை (அடைகவென)ச் சபித்தது அடையசெய்தனன் ஏ - று. (௧௧)

பயிலப்பதி யினிசசெலப பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுப்பதே யுளர்து ணிர்துளேன்
செயிரறு தவமபல காலஞ் செயதெனை
யயாவறத் தந், தவாக காகத் தாவகினை.

(இ - ள்) யானவசிக்ரும பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனலவேன் உயினை விடுவதாகவே மனநதுணிந்திருக்கின்றேன் (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அநேககாலஞ்செய்து வெறுப்பற என்னைப்பெற்ற தாயதநதையாகளுக்காக (இவனும் உடலைத்) தாவகி யிருக்கின்றேன் ஏ - று. (௧௨)

வழிமது வெனவினை வடிக்கும வினையோய
செழிமலா சேவடி சோத்தி நாளுநான
வழிபடு கணபதி யருளின் வணமையில
விழியென காணுமா விசுடபிற ரேற்றினை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும மகதிவினையை யேதைய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலாகளைச் செவ்வியதிருவடியிற் சோத்தித் தினைத் தோறும் நானவழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என கண்ணெதிரே காணுமபடி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்படமா ஏ - று. (௧௩)

நாரத முனிவரின் னளினச் சேவடி.
சாரநான பெறுதலிற் றளருங் குட்டனோய
தீரவே பெற்றுளேன் செம்மல கிம்னிவ
வாரமே மலடடினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டனோயைத் தீரவே பெற்றேன் செம்மலே! (என்பிதாவாகிய) கீமராசன் தன் மலட்டுத்தன்மையை மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். ஏ - று. (௧௪)

இனையன் பலவுமன கியமபி யெய்பிரான்
வினையிது தீருமா விளமபு கெனறன்ன
முனைவளா வேளனுன் முகத்தை நோக்கு!
தனைநிகா நாரதன் சாரதன் மேயினுன்.

(இ - ள்) இவ்வகைய வாரதத்தைப் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டனோயாகிய இவ்வினைதீரும வழியையகூறியருள்கவென்றான் தன்னைத்தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர் போராவனாககின்ற முருக்கடவுள்போலும் ஊழ்குயாயநத் உருக்குமாவதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று.

தீருமா இதில் ஆ எனபது ஆறு எனபதன் தொகுத்தல்.

வேனென்றதை முனைவாரெனனும் அடைமொழியால் முருக்கெனனும்.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திடுவுகூறியபடலம். சூக

வேறு

குதமபையான நெருத்திற் றயல்வருக காதிற் கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப தேயமென றோவகு மிரதநாட்டின றுநாண வுருங்காந்
கதம்பமா நகரி னதீசய மொன்று கண்டன னஃதியா தெனனின்
மதம்பொழி களிநல் யாணமா முகவன மந்திர முளளதந் நகரின.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதமபையானது தொகடுப் பிரியினமேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நனமைபெறுவிளங்கும் விதற்ப
தேயமென்று உயர்ந்த இத்தநாட்டிலே இன்று நான் வரும்போழுது, சிறந்த கதம்ப
நகரத்திலே ஓரதீசயத்தைப் பார்த்தேன் அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற கல்லமதச்
செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விராயக்கடவுள் திருக்கோயிலொன்று அநநகரத்தி
லுள்ளது எ - று (கஉ)

மந்திர மதனு ளமாரத்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்வந்த யகநா
முதறு வணங்கி யவரவா வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றார் [கக
கொந்தொளிக் கோயின முன்புறக் கணேச குண்டமென நெருப்பெருந் தீர்
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாக கதனில

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி
யுள்ள சிந்தாமணியெனும் பெயரையுடைய விராயக்கடவுளை முற்படப்பணிந்து,
அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள தொகுதியாகிய ஒளி
யையுடைய அத் திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணேசகுண்டமெனனும்
பெயர்கொண்ட ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அந்நீசயக்கதக்க மேம்பாடுற
நிற்கின்றது எ - று

கொத்து - கொத்து, இதுமெலிததல (கங)

அடங்கருக குட்ட நோயினன் முதிய னல்லலசோ குத்திர நெருவ
னிடங்காக னுலவுந தீம்புனற் தீர்த்த யாததிகாக கேசுவர னமெத்து
மடங்கரு மகிழ்வி னுடன் நெழுந்தான வலவினை யொடுமபிணி தீர்
விடங்கமெய யினனாய விராயக னுருவு மேவினன் விண்ணுமேக கற்றே

(இ - ள்) அடக்குத்தகரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விரகத
னும், துன்பமொத்த குத்திரனுமாகிய வெருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதரமாயிய
நோயுடைய தீர்த்த யாததிகாகுச் செல்லச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன்
(அக்கணேசகுண்டலத்தில) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுங் குட்டநோ
யொழிய விடங்கதேசமுடையவனாய், தேவர்களும் அந்கலாய்க்கும்படி விராயகா திரு
வுருவை யடைந்தனன். எ - று

இடங்கா - முதலை ஏருவான் - வினையெச்சம்; இதில் வாள் வினையெச்ச
விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே தில்வியமெனக். (கஅ)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ்ந னங்கனமுன னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விராயக ருலக மேவின னண்பவ னதனு
விமாசல மணிய தோளினாய் நீயு மெய்திரீ ராடியே ரம்பா
தமரதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுந் சண்மநிதனைத் துமிப்பெருநோய்.

(இ - ள்) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான ஈறற மூத்தபிள்ளையாராகிய விராயகக்கடவுள் கிருவருளால், ஒலிகின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்கள் முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவாங்கு விராயகக்கடவுளுக்கை யடைந்தான் அரகசுத்திரனாதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதாசனே! நீயும் அவர்கட்குத் துதி அளிப்பது மூழ்கி ஏறம்பமூத்ததியின் பூசையும் தரும்முதலியனவரு செய்க இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விவரும்

மதி - முனவிலை யகையிடைச்சொல்

(௭௩)

முரிதிரை சுருட்டிமெவிரித பரப்பின மொய்த்துறு மருந்தெல்லாநு ரெயினு கரிபரி யிரக மாதிக டானன் காத்தலித் தியல்புளி செரினாந் [ங் தரியலாக கியுயே நுனையவெற கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநிராய கதம்ப புரிவளா சிந்தா மணிவிநா பகரா லல்லது பொன்றுறு தெனருள. "

(இ - ள்) பகைஞர்க்கு இடியேற்போனது வேலாயுதத்தைக் கையிலேகூடிய உருக்குமாங்கதாசனே! முரிசின்ற அலைகள் சுருட்டிமெவிரித கடல்குழந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களுையெல்லாம் புசித்தாலும், யானே குகினை தோமுதலிய தானவகளை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏறாது உண்காப்பினாயான கதம்ப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விராயகராலெல்லாமல் ஒழியாது எனது (நாரத முனிவா) கூறினா

(௭௪)

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திவாகு மியப்படலம் முற்றிற்று

ஆதத் திருவிருத்தம் - நச்சுந்

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு துகுகியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை
நாடியுறை செயதலும் கிழநதுகமுன் மனனவன் யந்து பலரியாக
கடியநல் லன்பினிது கூறுவன் நுட்கவக தம்ப நகரிற்
பிடுறவி ருந்தபெரு மாணியெவா பூரண்கள் பேணி னாகுளே

(இ - ள்) தந்திரிகளை முறுக்கி இசைப்பாடப்பொடும நாரதமுனிவன், குட்ட வியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமை யுடையோகித்துக் கூறவும், வீரக்கழலணிந்த உருக்குமாங்கத மனனன் களிப்புற்று அன்புடன பணிந்து, ஆசையோடினிகாகச் சொல்கின்றனன் அருந்தவமுடைய முனிவரே! கதம்ப நகரத்திலே பெருமை பொருந்த ஏழுந்தருளியிருக்கும் விராயகக்கடவுளை (இதன் முன்னே) எவாதாம் பூசனைசெய்துளர்? எ - று

மாடகம் - தந்திரி, முறுக்காணி

(௭)

வீறுமழை வெய்யகடர் வீசுவளி யெனறிவைத் தமக்கு தவுகைம்
மாறுமுள தேசுபுவியின் மன்னுயிரக ளுயயவரு மாத வநினக்
தேசுபிடுகைம் மாறுமடி யென்புரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருள்க
சீறியரு ளெல்லெவ ரந்திடம் கிழநதுமுனி செப்பு னுறுவாள்

(இ - ள்) பெய்கின்ற (மிகக்) மழையும், நாய்கின்ற கடரும், வீசுகின்ற கீற்றசென்றுதொல்லப்படுக இவைகட்குச் செய்துபுகைமமாறு ஒன்றுள்ளதே?

(இலலை, அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வியாக்க உச்சிக்குட்பட்டி வந்த நாரத முனிவரை! தேவரீருக்கு எதிராக அடியேன் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிருக கின்றது? மனமிரங்கி யருளவேண்டுமே. கோபஞ்செய்தருளவேண்டாமென்று யாசிக, நாரதமுனிவா மகிழ்துசொல்லவல்லீனா எ - று (உ)

முநதையொரு காலமுடி வானவரி நைஞ்சமுதி ஹாதி சுதனமைச் லந்தமணி யாதனமி ருந்தரசு செயதொளிதழைக்கு மளவி சந்திலுறு மெனனையெதிரா வந்தடிப னிரந்துதொழு தாத னபல தெந்தவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேவதீச யமடி கவென.

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில, மேகவரனனுயி இந்திரன் சுதனமை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செய்து கோத்திரி நின்றதிருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை ஏதிராநது. அடியற்ற பெணர்து நமஸ்கரித்த ஆணமொன்று கொடுத்த (அதிலிருக்கச்செய்த) எல்லாவுல கங்காளிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுனதாயிர கூறுகவெனவீனா எ - று

சுதனமை - இந்திரன் கொலுவிற்குநடை மண்டபத்தின் பெயர் (ங)

இந்திரனை நோக்கியிது கூறுகலி நைநகனனி லங்கு குளிர வெந்திறலி னாயவளரு மேதினிய சுககனனம் மேதினியிடை யநகனாக னேற்றரிய மாதவமி யறையிருள சோக வுதமன மந்திரவ முந்தவுண முனவதுவை செய்கமட மாக கல்லைக

(இ - ள்) இந்திரனை நோக்கி இதனைச்சொல்ல வந்தநேசன் பிராநிசுகிற வசகிராயுத்ததாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளாகின்ற பூலோகத்தையடைந் தேன் அப்பூலோகத்திலே வேதியாகன செய்கற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்து திருநெ ளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராகினி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கலக் யாகிய அக்லிக்கையென்பவன் (ஒருத்தியுள்ள) எ - று (ச)

அன்னவட னக்கழகி னுலகி னெப்பவர்கள் யாவ ருமில் பொன்னுடையி னுமையும் மாதகலை மாதசுகி பொறியி னிரதி நன்னரநு சூயைகிதி நாடியகி லோகத்தமைந் லவகொ ளத்தி யினன்னரும் வெந்திடுத லனையவண் முன்னடுத்தி வாரந விலிரே

(இ - ள்) அவளுக்கு அழகிற சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருநடு யிலிர் பீதாமபரமணிகத் திருமாவின் மார்பகத்துள்ள திருமகள்-சரகவதி-இந்திரன் - அழகிறந்த இரதி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அநுகுயை-கிதி-திடீலாததமை - நன்னமைகொண்ட அதிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதுகுநாடெதலன்றி (அழகில்) அவளுக்குமுன்னே ஏதிரப்போரிலா எ - று

கிதி - காசிபன் மனைவியா பதினமூவரிலொருத்தி இவள் மக்களே தைத் தியர். திலோததமை - தேவதாசிகளிலொருத்தி அதிதி-காசிபன்மனைவியரில் தேவ னாப்பெற்றவன்.

பொன்னுடை - பொன்ன வஸ்திரம் இதுப்தரமபரமென்ப வெந் - முதுகு இருமபிரச தவகந்த மென்னும்தின் மூன்றுமெரி மூள் முறுவ லுருமபியபி ராணசரண மல்லதும் தித்தலமி யாவென யனமுய

விருமபியது கண்டவுட னென்னிலை டனனைவிர வாந நகரம்

பெருமபுலவ ராற்புகழ்வ தனறெனமொ ழிநதுபெயா குறறொ ருவினேன்.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதில்களும் பற்றியெரியும்படி புண்ணகையத சிவபிரானுடைய திருவடிமையவற்றி, (பொருளாக) மதிப்பதறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென்றால், அங்னையுடத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகளாற் புகழ்ச்சத்தகத்தன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் வீட்செ சென்றேன் எ - று

இருமபிரசத்தங்கம என்பதை இரும்பு இரஐதம், ககமென்று பதம்பிரித்துக்கொள்க (க)

வேறு

சுந்தர வகலிகை தொகுமிசை நுலவ

விநகிர னினாவிடு மெரிபடு மெழுதின்

சிறத்தாபு னுருகினை செறிதுய ரகலக

கந்தென மருவினன் கவுதம் னுருவம்

(இ - ள்) அழகியுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிறப்பைச்சொல்ல, இந் திரனாவன கொழுந்துவிட்டெரியும்அகலினியிற்பட்டமெழுதுபோலத்தன்மனமுருகி, மிகத்தனபமானது விவருமபடி வினாந்து கவுதம்முனிவா வடிவேற்றனை எ - று

கந்து - வேகம்

(எ)

பொய்கழி கவுதமா பூம்புன லாட

வைகறை நீங்கினா மறந்து போழ்தின்

மெய்கழி மனமொடு மேகிய மகவா

னெய்கனி கூந்தனமு னினறிது மொழிவான்.

(இ - ள்) பொயம்மொழியகறை [சத்திய சீலராகிய] கவுதம்முனிவா அழகிய சீரிலமுதக, விடியற்காலத்து (ஆராமத்தினின்ற) சென்றனா அந்தக்காலத்தில மேய்மையொழுகத் மனதுடன்பொருந்திய இந்திரன் நெய்ப்பபசையிக்க அனகத்தை யுடைய அகலிகைமுன்னே நின்று இதனைச் சொல்வான் எ - று

மகவான் - இத்திரன் இது நுறு அகவுமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொருளில் வந்தது மகம்=யாகம் (அ)

கூடாவிடு மிளகதைத் துலரிதழ்க கனிவாயக

குடநிகா வனமுலைக கொடிபுரை யிடையின்

மடவரல கலவியின் மருவுதற கமளி

யிடுகடி தெனவவ னெதிரிது மொழிவான்.

(இ - ள்) ஒளிகீகம் சிறிய தந்த பத்தியும், பலனம்போன்ற உதமே, ஆதொண்டிட்கனிபோன்றவாயும், குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுழையும், (பூவு) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணே ' உடன்பொருந்துதற்கு வினைவிற படுக கையிடுக வெனக்கூறி, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதம்மென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றான். எ - று

மடவரல் - மடம்மக்குணம் வருதலையுடையான்.

(க)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வொழிக்கமருந தவ்வென்னே யொழுகப் புக்காப்
முருகாரு மலாப்பொய்க்கப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னறையிப்
பெருகாவத் தொங்கடவுட பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாஸ்த
தருகாமப் பொருளறிமைதற் கேதுறுமக கென்னென்னச் சாற்றி னுளால்.

(இ - ன்) அரியதவதையுடைய முனிவரே ஒருகாலததம் நடவாத நடக்
கையை நடக்கப்படுகதா அது யாது காரணம்? வாசம்பொருதிய மலையுடைய தடா
கத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிக்க ஆசை
யோடு சிவபூசையைச் செய்யுகாலத்திலே மிகக்குற்றதையே கொடுக்கத்தக்க
காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணமயாது என்று கூறினான். எ - று. (1)

பட்டிமையிறு கவுதமனா வடிவெடுத்தப் படாநதபெரும பாலி செய்கை
கட்டழிகு யறியாது தனகணவ நெனவிதனைக் கரைந தெவலிலைச்
சட்டமக வானமொழிவான றையலாய நீராடச் சாராதே னாகு
வட்டமுலை யொருமாது துவிவினறி நீராடெ வனப்புக கண்டேன.

(இ - ன்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவா வடிவேற்றுவந்தமகாபாலியாகிய இந்
திரன் செயலைப் பேரமுதலைய அகலிகை யறியாதவனாகித் தன் கணவரென்று இவ
வாறு சொல்லியகாலத்திலு, வினாந்து இந்நிரன் சொல்லுவான பெண்ணே நீரா
டச்சென்ற நான் அங்கே வட்டமாகிய முலைளையுடைய ஞாமகைச் சேலியினறி
நீரினமுதலும் அழகைக்கண்டேன எ - று (கக)

உள்ளமழிந் தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுஞற்றலுறுங் கருமந் தன்னி
லெள்ளளவு மனஞ்செவல விலலையினி டுயிரவாழவு மெய்தா தாகுந்
கள்ளொழுது மலரக்கோதாய கலவிதரல வேணடுமது கடிந்தா யாகிந்
பொள்ளெனநின் னுயிரமாழகச் சபிப்பனென னுன்கேட்ட பூவை யனனாள்.

(இ - ன்) மனமழிந்து தோன்றிய பெருங்காமத்தினால், செய்தக்க கருமத்
தில், சிறிதும் மனஞ்செவலவிலலை. இனி உயிரிழைத்தலும் அடையாததாகும்
தேனென்தும் மலரக்கோதாயக் கூந்தலையுடையாளே புணர்ச்சிகொடுக்க வேண்டும்.
அதனை விலக்குவாயாகில் வினாவாக உன்னுயிரிற்ககச் சபிப்பேனென னுன்
கேட்ட கிருமகன்போன்ற அகலிகை எ - று (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கணவனாகத் தாதனமிருங் கணவாமனங் களிகருமாரக்க
மெப்படியோ வப்படியே யிசைந்திடுத வேழையாக்கா மியலபையெண்ணி
யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தனையடுததா ளாமரா கோமான ன்
மைப்படிநின் விழிக்கடையாலுயரத்தேனென னுடனுலகது மருங்கு சாரந்தா

(இ - ன்) கையைப்பற்றி அகலினிலவருசெய்த ஆசையிக்க காத்தலுடைய
மனமானது களிப்படையும் வகை யெப்படியோ அப்படியே யிணவியிருத்தல
மாதாகுந் கியலபாதலைக்கருதி, அவவாறே யாகுவென்று இணவிக், சயனத்தைச்
சமீபித்தனா தேவராசனாகிய இந்நிரன் மைப்படிநதுள்ள உன் தடக்கடையினுலே
உயிரிழைத்தேனென்று சந்தோஷித்து உடனே அவனபக்கவிந் சோந்தனன் எ - று.

வேறு

செம்பொன் மணிதட டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவன் முகத்தருமப்ப
பம்பு மணிமே கலைத்திப்பப் பவளக் கனிவா யிதழதுடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளாந்து விமம் விடைநுடங்கக்
கொம்பின் மருவது நின்றாடாக குடங்கை பறப் பிருத்தினை.

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இருதிரன்) இனிசாகவிருந்து,
சிறிய புன்னகையானது முகத்திலருமப், பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலா
பரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவண்மேபோன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுமிழி
படவும், தேமல்படநத முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், துடைதவளவும்,
பூங்கொம்புபோலப் பக்கவினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தல்)
இருக்கச்செய்தனன். ஏ - று

மேகலை - இஃதோரணி; முனவிளக்கப்பட்டது வம்பு - முலைக்காக இஃ
திகலவத்து இரவிக்கையென வழங்கும் கிதலை - தேமல் பவளக்கனிவாயித் தொன்
றதை பவளவாயென்றுக் கனியிதழென்றுக் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளினாயும் என
வாய பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழென்னுமொக்கும் (கச)

அங்கைத் தலத்தான முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிகம்பத் தடமலருடிப் புகலுங் கரளி லையும்புரிந்து
கொங்க லொடுமவாரு குழல்சோரச் சடாவா னுதுவா கனிநீவித்
திவகண் முத்ததின முத்தாடிக் கிழமுதா டனமும பலசெய்தான

(இ - ள்) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை
யவிழ்த்துப் புறத்தேவிழத்தி, பொங்கிய கடித்ததைவருடி, (காமனுலிற்) கூறிய சரிகர
லிலையுஞ்செய்து, மலாமாலையுடன் கெடிய உள்கபாரு சோரும்படி, ஒளிவீணங்கும்
ஒளியி நெறியையும் கணருக்கத்தலி, (பூண்) சந்திரனபோன்ற முகத்தில முத்த
மிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடணங்களுயுஞ் செய்தனன் ஏ - று

நிதம்பம் - பெண்குறி கரலிலை-கையாற் செய்வதோலிலை இது கரிகர
மெனப்பமம் யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின் தாடணம்பல
என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரசுரிதகம் - மூவுடி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தன
கிசம் - விதையென்னு மெட்டையுங்கொள்க (கடு)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூனகை யெடுத்த முறச்சாயத்துச்
சாலகக் கனிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குழியு மாகுமுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலவியிடங்கள் பலசுனைத்துச்
சிலக் குறிமூ டிகுமாத் பலவுந் திகழ்ச் செய்ததிடான.

(இ - ள்) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப்
பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து, கொவவைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச்
சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமரத்தி, நீல நிறம்பெருந்திய விராலமான
கண்முதலிய அமுதம் நிறகுந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நலம்மூடிக் முத்
லிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன் ஏ - று

தந்தக்குறி - பல்லாதசெய்வதோற்குறி மூலிகுமாத் யெனரதால் மூலிகம்-
அதுசருகம் - பிரவாளமணி - பிந்து - மணிபிந்துமலை - கோலசாவிதமென்னு மா

றுகொளக அனவ முறையே உதட்டிற விவப்புறப்பதிததல - கபோலததும் அத ரததும் வடுவினிறப்பதிததல - கபோலததிற பலலு மிதழும் பட்டாத பதிததல - அத ரததிற பலதைக்கப பதிததல - கைமமூலம் நெற்றி மாப்பு துடைகளி லுருததப்பதித தல - தனவகளி லொழுங்காகப்பதிததல எனபர் சாமது னுடையா அமுதநிலவு மீட் டுகள - பெருவிரல புறந்தான பரடு முழந்தான சூய்யம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வங் விடங்கடகுரிய அகததொழில் புறத்தொழின முதலியவற்றை இனபது னுட கண்டு தெளிக (கசு).

கொங்கை நெருங்க விரகரததாற குவவு மனிததோ னுறவினுககி ர சங்க நெரியர சிலம்பொலிப்பத தடங்கண சிவப்ப விதழிளபபத திகு க ணுதலின வியாவருப்பத் திகழ்புட குரலகண மிடறநெலிப்ப மங்கை யவனங் கற்பகஞ்சூழ வலலிக கொடி போன முயங்கினுள

(இ - ன) முலைகளுநுதமபடி இருகரங்களா குவிவாகிய அமுகி தோள கள பொருதவிறுகிககொண்கி, வளையல்கள நெரியவும், பாதர்சிலம்புகளொலிக் கவும், பரதவிறிசுள சிவககவும், அதரம் வெளுககவும், சக்திரனபோனா நெற்றியில (குறு)வியா வருமபவும், விளங்குகினற (எனவகைப) புட்குரல்கள கண்டத்திலொவி செயயவும், அவவகலிகையுங் கற்பகதருவைசகூழந் காமவல்லிக கொடிபோலக கலந்தன்ன ஏ - று.

தடங்கண சிவப்பவிதழ் விளபபவெனறது, ஐயங்கொண்டாள் பரணி 'வா யிற சிவப்பை விழிவாகு மலாக்கண வெளுப்பை வாயகாகக - தோயக குடுமி விடியளவுந் தொங்குங் கபாடக திறம்சேன' எனறபடி, மகையைகருக காமவினபம் விளையுங்கால கணவிதததலும் வாயவெளுத்தலுக்குரியானெனக

புட்குரல எனவகை—அவை மயில - புரு - அன்னம் - காடை - வண்டு - குயில - கோழி - செம்போதது எனபன இவ்வொலி புணாசசியில இனபம் விளவுழி அமமங்கையின கண்டததுதிக்குமெனபா

கற்பகஞ்சூழ வலலிககொடியெனறது, கற்பகவிரகூததிற பட்டாது ஓர்கொடி காமவலலியெனறிருததலின, அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உல மிததனா இதனை, “கற்பக மருங்கிற் பூதத காமருவல்லி” யென்னும் பரங்கோடி முனிவர் வாங்காணுணாக (கசு)

கருது நிலையே பன்னகமே காத லருமாபுகு குககுடமே பிறதும் வெருகே யிளையாதி யிறங்கு கரண முறவியறறிச சிநடை களாய வுடலகளாயச செறியு முயோகள கலந்தொனறய முந்தையறியாப பெருமபோக முழுங்கு கருதது முறறினா.

(இ - ன) ஐவகைக கரணங்களுடன் கத்துகநிலையும், சாடபமும், ஆசை மிகுல் கொழியும், பிறபடுகின்ற பூணையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கர ணங்களும பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டொர கரு மொனறும்ககலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுததிலே யமிழந்து மன்க கருததை முடிந்தனன (இந்திரன்) ஏ - று

சரணங்கள ஐவகையின : அவை உத்தானிதம் கிரியகரு ஸதிதம் ஆசிடதம் ஆனமிதம் எனப்படுங், அவற்றின, உத்தானிதம் - மலவாததல, கிரியகரு - குறக்கு அல்லது ஒருக்கணிததல, ஸதிதம் - உட்காத்தல், ஆசிடதம்-நிறைவு, ஆனமிதம்-குணித

வெண்பா அன்றியும், குகிணா பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பலபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமெனப்பா.

பிறதும் வெருகெனறுது புணாசசிகாலத்திற பின்னேநீறகும் ஆண பூனை யெனறுவது, பெண்பூனையின் குறியிலோ மாறவிருந்து அத்தனைப் புணாசசிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின் புணாசசிகு அத்துயராற்றாது தாமதிகரும் பூனையெனறுவது கொளக் மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அச்சுக்கிதமாதலின் குறிப்பானுணாததினம் இவற்றின் விரிவெல்லாம் காமநூறகடலுட காண்க (க.அ)

கடலிற பிறவாச சுணவயமிழதே கரும்பிற பிறவாக கொழுமபாசே மடன்மென மலரிற் பிறவாத வாசக கமமுஞ் செழுந்தேனே யுடல மிரண்டே யலதெனக்கு முனக்கு முயிரொன றேயனறே [காண யடாடியெத் தவத்தா லுணைப்பெற்றேற காவ தினியென னெனப்புகழ்ந

(இ - எ) பாறகடலிற பிறவாத சுணவையுடைய அமிாதமே! கருப்பிற் சத்திற பிறவாத செழியகறகண்டே! இதழுகளையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணமலிசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயிரொன்றேயல்லவா! நெருங்கிய உண்மைத்தவத்தினாலே உன்னையடைந்த வெண்கு இனியாகவேணவெது யாதிருக்கின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்ற புகழ்ந்தனை (இ.ந திரன்.) எ - று (க.க)

நன்னா முறுவல் வறிதருமப் நயனஞ் சிறிதே முகிழ்ப்பப் பன்னு மமளி மிசையின்ப வசமாய்க் கிடந்த மடமாது மின்னி னுடங்க யிடைதளர மெல்ல வெழுந்த துகிலுடுதகிட டன்ன மலாரீத தெனக்கடடி லகன்றங் கிதனைத் துணிநதுதாதாள

(இ - எ) நல்ல புண்ணையானது மிக்கருமபடி, விழிகள் சிறிது கூப்படி, பொருந்திய படுக்கையினமேலே இன்பமயமாகக்கிடந்த இன்பமருவமுடைய அகலிகை, மின்னலபோலும் இடையானது டுகிந்துதளர் மிருதுவாகவெழுந்த சேலையையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்ற நீங்கியதுபோலக்கட்டிலினின்ற மிறவகி இதனைத் தீர்த்தோடு சொல்லினன். எ - று.

புண்ணையருமபலும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னையறத்தலும் புணர்ச்சி நீகழ்வழியுன்குறிகளாமாதலின் “நன்னாமுறுவல் வறிதருமப் நயனஞ்சிறிதே முகிழ்ப்பப், பன்னுமமளி மிசையின்ப வசமாய்க்கிடந்தமடமாது” எனறா. (உ.உ)

வடிவே முனிவன் பேரானதவன் வடிவிற கமமு மியமணமுங் கடியா வின்பக் கல்ததொழிலுங் கருகின் வேறே யிவன்களின் முடிவா சவனே யெனத்துணிந்து முனிபோ லடுத்தொய நியாரே ரொடிவாய திறவா விடிற்சபிப்பே னெனஞள் புருவ நுத்தேற.

(இ - எ) உருவமோ கவுதம் முனிவனைப்போன்றள்ளது. இவன்தேகத்தில் வீதம் இயற்கைமனமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்சுறும் எண்ணுகையில் இவன் வேறையாவான். (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியுணிக் இந்திரனையென்று தீர்மானித்து, (என்கணவராகிய) கவுதம்முனிவரைப்போல வந்தவனே! நீ யாவனோ? ஒருவிராடியில் வாயிறந்து (உண்மை) உணாயிட்டாரீ சபிப்பேனென்று, புருவங்கள் நெற்றியிலேறமபடி (வெகுண்டு) கூறினான் எ - று.

இனபகலீலை தொழிலெனறது புறத்தொழில பறகுறி கக்குறி கம்பளம்
தாடனமுதலியனவறறை. (உச)

மாது வினவின கேட்டலினுன மற்றும பெறலா மினபமெனத
திது வினைவ தறியாதே திகழ்தன னுருவ மெதிரதோற்றிப
போது செருகு நறுங்குகதற புணாபூண முலையா யானறுறகக
யிது பொலம்பூர தவிசிருக்கும் வேர்த னெனவின னனதுமபுகவலான்.

(இ - ள்) அகலிகையானவள (இவ்வாறு) வினவிகேட்டபடியால், இன்னும்
(இவளிடத்திற்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனைக்கு) துனபம் வருதலை
யுணராமல் விளங்குந் கன வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலாகளையணிந்த நல்ல கூந்
தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே ! நான் தேவலோகத்திலே
அழகிய (ஔபக) மலாபரித்ததிலிருக்கும் இகதிரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுரு
சொலவென்றான். எ - று (உஉ)

அன்னப பெடையே நினதெழிலகேட டாரிரா னியைநற பொன்னுலகுந்
துன்னுந் கலைமா தினைச்செலவச சுடாபபூண மாகை யிருமலநு
மன்னும வெறுத்து நினைத்தாகக் மதியாநின்ற மறமியாணு
நன்னா மனத்தா மரையிருத்தி நயந்தாட செய்ய நினையுதே தன்

(இ - ள்) அன்னபபெடுபொலவனே ! (நானும் பிரம் விஷ்ணுகளும்) உன்
னழகைக் கேள்விப்பட்டி இரதிராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு
மிகக் கலைமகளையும் ஒளிதவகிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந்
திய) இருமலாகளையும் மிகவுமவெறத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம் யானும்
நல்ல இதயதாமரையி லிருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யுமபடி உன்னை யறித்
தேன். எ - று (உக)

இன்று பொருத் மதவீர னினனும் பகழி விடுந்தோறும்
பொன்னுஞ் சியதன களபமுலை பூவாய் நினது விழிகக்குணை
மன்ற வழங்கி பெனைத்தாகு மனமு முயிரு மொன்றான்
பிணை வேறு நினைவதெலாம் பிழைய யன்றோ வெனவிரந்தான்.

(இ - ள்) இப்பொழுது போசெய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன்
(மலாப)பாணங்களைச் செலுத்துதோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச்
சாந்து பூசிய அகலிகையே ! உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து
என்னைக்காகக் மனமும் உயிரும் ஒன்றானபிறகு வேறுவகையாகக் கருதவெனவெல்
லாக் குதறமேயல்லவோவென்று யாசித்தான். எ - று. (உச)

பதியி னடுதத கொடுமபாவி பகரக் கேட்ட மாதமுன்று
மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறாக் களங்க மெனகுலத்துப
பொதிவித் தென்னு குறபிணையும் பொதித்தாய முனிவன் மிருவுள்ளங்
கொதிவித் தெனையுங் கெடுததாயநீ கோவே யென்னு மமையத்தில.

(இ - ள்) தன் கண்பாபபோலவந்த கொடுமபாவியாகிய இகதிரன் (இவ்
வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கொபித்து, சுகதிராணித்திலுள்ள களங்கத்தைப்
போல எகவலத்து மகலாத் களங்கத்தை என்னுலத்திற்குச் சேரச்செய்து, என்கற்பு

நீலையையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமுட்டி என்னையுங் கெடுத்தாய் நீ தேவராசனா? என்று கூறுஞ் சமயத்திலே எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வீணப்பொருள. இவ்விழுமகினை யுடையோன் அரசுகருத்தக்கவனல்லனென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய் வினா (உரு)

வேறு

புலரியின் மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலாந் தும் புனலாடிக் குலவிய செபமுத விபவாற்றிக் கோகறு விடியலின் மீண்டெய்தி நிலவிய வாயதலி னிடைநின்று நேரிழை யவளபுனல கொணாடுகென்று னிலவீத முகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியலபினறி

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில் ஆசிரமத்தினின்றகனற கவுதமுனிவரும், தேனசொரியும் மலாகள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிககஜபமுதலியவற்றைச் செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுமவந்து, வீளங்குஞ்இற கடைவாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவ) நீர்கொண்டுவருக் வென்றனா இவ்வங்கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையினறி நீகாக கொண்டுவந்து கொடுத்தனள் எ - று

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோ பரியாயநாமம் பண்டுறுமியலபாவது நீராடி ஆசிரமத்தைச் சத்தியெய்து முனிவா வருகையை யெதிரோக்கிப் பீடமிடுதல் முதலியன. (உ௬)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமுதி முகமவேறு கொண்டதெ னாதன் மிடவிலலை கொமமென வறல்கொடு வரவிலலை மண்டிசை வசனமுந் தரவிலலை மற்றுநின் னுடலமுஞ் சகியிலலை பண்டைய எலையுள் துறையென்றான் பனிமொழி மடவர விதுகெய்தாளா

(இ - ள்) முனிவர தலைவராகிய கவுதமமுனிவர அதனைப்பார்த்ததும், இன்ன மாண சாயலையுடையானே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரன்போன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதகாரணம்? பீடமபோடவிலலை வினாந்து (கால்கழுவதற்கு) சலங்கொண்டு வரவிலலை மிக இசையையுடைய வாயமொழியுங் கொடுக்கவிலலை. அன்றியும் உனதேகமுஞ் சகியாகவிலலை நீமுன (இருந்தவகை) இருந்தவளலலை, உள்ளதைச் சொல்கவென்றனா குளிரந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று

கால்கருவு நீரைப் பாதப்பிரக்ஷான ஜலமெனபா.

(உ௭)

உள்ளமொ டெலமு நடுநடுவக் வுயிர்த்துணை நாயகன் கழற்குந்நது வெள்ளுறு நாணிணண் முகங்கோடடி. மெனமொழி குழறிட நிலங்கினையா வள்ளின வடிவுகொண் டுமையவாகோன் வகடுதன தணிநல மருவுண்டா னெள்ளள வடிபுணமுன்னறிகல்லெனெனவுறுசெயனமுமுதுரைசெய்தாளா.

(இ - ள்) மனமுந் தேகமும் நடுநடுவகவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதம முனிவர பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளும்படி பூமிமெக்கினாததுக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இவ்விரன் (தேவரிருடைய) உருவத்தடன வந்து என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருநகினை (இதனை) அடியேன என்னவும் அறியேனென்று பொருநகிய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினான் ஏ - று.

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம் நீலகிளைத்தல - மாதிரி நாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற பூமியைத் தோண்டின. கிளையா - செய்யா வெண்ணும் வாய்பாட்டிற்கந்தகாலப் பெயரெச்சம் (உஅ)

2. ருகிய மனமொடு மனைநலலா ஞாசெயு முனமுனி கதமுள் விருபுரு வருநனி துதலேற விணாபடு மெரியென விழிசேப்பக கருவியு முடல்மு மெனவென்றுங் கலவிய நமதுள் மீறியாயா வெருவுத லறவொரு வனிவினப் மேவினை சிலையுரு வாடுகென்றான்.

(இ - ள்) மனையியாகிய அகலிகை கணாந்தமனத்துடன் (இவ்வாற) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவா கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் நெற்றியின் மேலேறவும், கொழுநதுவிடம் அககிளிபோலக் கண்கள் செவ்வகவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ உடம்பொழுதும் அறிந்திலையா? அச்சப்படுதலின்னறி யொருவனிடத்தில் இண்பமதுபவித்தனை (ஆதலின்) கலந்துருவாருக வென்று சபித்தனா ஏ - று.

கதம - கோபம் புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலும் கோபக் குறி கருவி - அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் (உக)

வனமவளா தழுவென வளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமலகு [தே புனலொடு கணவனை பெதிரோகசிப் புணாபிழை யொருவுதல் செய்வன பினமொரு வருமுனா செய்முன்னம் பெருமநின் செவியுற வறியித்தேன. ஊனதருள கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுனாபெனமுனிசொல்லவா

(இ - ள்) காட்டில் வளாகின்ற அககிளியைப்போல, முனிவரிட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவன் கண்களிலுமிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டானரே வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமுஞ் சாபமொழியும் வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவா சொல்கின்றா ஏ-று.

வேறு.

இக்கு வாருகின் குலத்திடை யிராமனென நணங்கே

யகக ராசலங் காதகல னவதரித் திடும்த்

தக்க காவலன் றுளபடும பொழுதுவெளு சாபத்

துகக நீங்குமுன் போலெனைத் தோயவையென் றெழுதித்தான.

(இ - ள்) பெண்ணே! இஃகுவாரு கமிசத்தில இராமனென்னும் பெயருறது, அவ்விஷ்ணுமாத்ரி யவதரிப்பான் அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விய சாபத்துன்பமொழிகது முன்போல வெண்ணைக்கலப்பையென்று கூறிவிடுதல்தான் கவுதமமுனிவா ஏ - று.

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காதத்து—பூவாக திரிகூடபர்வதச்சாரவில் ஓர் யானைவேறது அநேகம் பிடியானைகளுடன் ஓர் மலாப்பொய்கையில் கீர்விளையாடல் செய்கையில் ஓர்

முதலையதன்காலைப்பறியீர்க்க, யானை தன்னாற்குடியவனவு முயற்சியெய்தும தப்பித்
துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிக்க,
அவா கருடவாகன மிவாந்துசென்று சக்கரத்தாவு முதலையைய சங்கரித்து யானையை
உயிரகாததனெனபது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவக்கள] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அபக்தியாயம்

“வேதநு லொருங்கு ணாகது விரியுமெய யறிஞ ருள்ளப
போதுசோ சோதி பொண்ணி பொலியொளிபோல வெங்குந
திதுரு தருளினயாகருந தெரிவுருதுறைநது மின்ற
ஆதிகா ரணனவந தினனே யளிக்கவென நழைத்ததனே
கூப்பிடு குரவகேட் டோடிக கொழுமணிச சுழிகை நெற்றிப
மாயபண்ண யகற்றி வெயய படாசிறைக கலுழ னூராகது
திப்பொழிந் திவருகூடா யாத திசிரிகைத் தாங்கி யாவக
கரப்பவன பிறைவெண் கோடகிக களிற்றமுன னெயதற ருனால” —எனவும்,

“எறிகூடா விரிகருகேமி பெய்ந்ததன நெறித் தோடெ
பிறைபுணா பெய்ற்றுப பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடங்கா துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்ன லடைந்தவவ வருவு நீதது
விறலுடை யூக வென்னும் விஞ்சைய னாயிற் றனறே ” —எனவும்,

“விழுமிய விசைநா நோந்த விஞ்சைய னாய வன்னோன
பழமறை முதலி பாத்த மழிச்சினன பதியிற் போயான
அழிவறு தவத்தின மிக்க வகத்தியன சாபநோந்து
மழைமதக களிற்று மாயன வரமபில்வீ நெற தமமா ” —எனவும் வருவனவற்று

றுணாக.

(கூ)

அவகு வனசிலை யாயின எகலிகை யந்த
நவகை தனசெயல கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டலாதமைப சிழைக்கு
மவகை யாகருந றுரைத்துமென் னாகுமவன பயனே.

* சிலா ஆதிமூலமே பென்ற யானையை அதுககிரகித்தவன சிவன ? விஷ்ணுவா ? விஷ்ணுவேயாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்ற ஆசுவகையெய்து
வைணவத்திற் கிடிலேற்றக கற்பிக்கின்றனா உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன விஷ்ணு
பகதன் இவன பூவ ஜன்மத்தில இந்திரத்துயமமென்னும் பாண்டியன இவன
பொதியமஸை சாரலில ஓர்கால விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில
அகஸ்தியபகவான ஆவகெழுந்தருள், இந்திரத்துயமமன அமமுனிபுகவகைக் கண்
டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவா சினந்துசபிக்க யானையடி
வேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்ற விளித்தானாகலின் அவன
வழிபடு கடவுளான மாயோனார் காக்கப்பட்டனென்பது சமாதானமென்றுணாக.
இதனையும் ஷை புராணம் - ஷை அத்தியாயம்.

“இமிழிருந் சுவற்றும் வேலா நெழுந்தில னிருந்தா நென்னுத்
தமிழ்வின தண்ணஞ் சாரந் தடவனா முனிடி பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி துங்குந் கருகவுள வேழ மாநி
உமிழ்கனந் நிசிரி மாய னுலவிலவீ நெரு னன்றோ ” —என்பதனுணாக.

(இ - ள்) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடியினள் அந்த அகலிகையின் விததாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியினுள்ளே அகலினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதார்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துச் கூறியும் வண்மைதங்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - வெய்தலென்பன (௧௨)

அடம்பு வேயந்தவாக கனபன மருந்தவன் மனையை
யிடுமபை முழுகுமா சபித்தமை யிலலிருந் தறிந்த
கடம்பெய வாரணன் செயவினை கருத்தினை யாப்பக
குடம்பை யாப்பது முலண்டென்ப புகலிடங் காணுன

(இ - ள்) அடப்பமலையா யணிர்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அருந்தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவா தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக) தன பத்தில் முழுகுப்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மச்சிசைச் சொரியும் (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தானசெய்தகுற்றம் மனதைப்பற்றிக்க், கூட்டைக்கட்டி உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்குங்) காணாவ றுய எ - று

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிலந்தியெனக் (௧௩)

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காப
முடலி ராயுயிரா சடுவதே போலுமவன் சினமு
முடலை யாகருமே யெனவழி கின்றவ னுக்கு
முடலை யாகுகையின் பூஞ்சாய வெளிகொள முயன்றன.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலும் காமமானது உடலிறக்கல்து உயிரைச் சுவையையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாமபா செய்யுமேயென்று நெஞ்சழிந்தவனாகி, அப்பொழுது முருட்டுத் தேகத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல உத்தனித்தான் எ - று

பூஞ்சு - பூனை

கடலின் முழுகினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நலடியாடீ - பிறிதென நயவாமை

‘ஊரு வெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு

நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேருன நேறி

யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும’—என்பதனானுணரக் (௧௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும் விலாளத்தைப் பாரத்தித்
தோற்ற மானவ னிர்திர வெனத்துணிர தியாரீ
சாற்று போகலை யென்றவந் தன்னுருக் காட்டி
பேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனனல.

(இ - ள்) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவா வருந்தகின்ற பூனையைப்பார்த்து, இவ்வடியாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யானை? சொல்! போகாதே! ஏனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயாவாகிய வலிமைமுற்றும் போகக் [எளிய]யுய அடங்கி [கூணான்] எ - று (௧௫)

நின்ற வரசவன முகத்தினை நெடுநதவ னோககி
யின்று சாமபாசெய திடுகுவு னிந்திர னான
யொன்று லேட்டுவந தாயக்குடன முழுவுதம யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட் டினனூ.

(இ - ள்) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்நிரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுண்ணை சாமபராகருவேன் இந்நிரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகமபாழாருமேயென்று விடுத்தேன்) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவேண்டு. பெருஞ்சாபமிட்டனா எ - று. (கூக)

அளிந்த தீவகனி வளிபொர வவனிவீழந தாகுத
கெளிந்த மாதவன செபபிய சாபமே வுதலும்
வளிந்த வாலியன விவானினை நினைதொறு நெஞ்சு
நெளிந்த தாகுதருத துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுததமதூரமான பழமானது காற்றுவீசுதலால் நல்லிசை வீழ்நதாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிகா கூறிய சாபமொழிவநது பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவனபோன்று நீகழ்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத துன்பத்துடன் அவலிடமவிட்டுப் பிரிந்த இந்நிரன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்

இந்நிரனை வலாரி யென்றது,

பூவம் வலவெண்ணுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவரான மீறவாணமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின, தன்னதேகம் நகரத்தினங்களுதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றதத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்நிரன் அவனுடன் போர்புரித்து வெல்லும் ஆற்றலிலலாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செய்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனை! உன் வலலமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள், கொடுப்பேனென, வலன் இந்நிரா! ஈசனளித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெறவேண்டிலேன். நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெற்றதக்க வரங்க் ளிருப்பின் கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் சூற சூரமாய் பழியை யடைவேனென, இந்நிரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுக்கொண்டு, நீ கூத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லாத தவறுதவனாயின், யான் னைலையங்கிற்சாரலில் யாக்குசெய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பகவாகவருதவென, வலன் தான் புகழுடம்பெட்டன நகரத்தின் உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்நிரன் கொன்றனெனப்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவினாயாடற்புராணம் - மாணிக்கமலிற்ற்படலம்.

“ஈறிலா னளித்த கல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்றால்
வேறியான பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நின்கியா தென்பாற்
உறுதி விழைவி னின்றேன் கொடுக்கல னாகி ளின்போற்
பாறுவீழ் கனத்திற் பட்ட பழிப்புதழ் பெறுவ னென்றான்”-எனவும்,

“நாதண்ட வயுணன் மாற்ற மடிபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடுமபுரம் பொடித்தான் வெள்ளி

வேதனட மெய்தி யாகுகோ வெளையின் புரிவ னீயப்
போதனடாக கூட்ட வாவாயப் போதுவா யென்ன நோந்தான்? — எனவும்;

“யாததனா தருபைத் தாமடர லூர்ணையால் யாதத் தெங்க்
போததென நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படவக வீட்டி
மாயத்தனா மாயநத் வள்ளல் உலனுமந தார மாரி
தூததிட விமான மேறித் தொலவிதி யுலக்கு சாரந்தான்” — எனவும்;

“அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பன முததம்
பித்தமவை யே மெனபு ண்சிரம பித்தம் பச்சை
நெய்ததவெண் ணிணங்கோ மேதந் தகைதுகா நெய்த கணீல
மெய்ததவை புருட ராக மிவைநவ மணியின் நோற்றம்” — எனவும் வருவன
உரனுணர்சு (௭௭)

கற்ற கலவியு மவுணர்சுள கருந்தலை புருட்டிய
பெற்ற செல்லமுழ விண்ண சாட்சியும் சீரவு
முபுற காமகதி நெருத்தற பொய்யிதூர னீந்தகிங்
கற்ற வேடுவன் வழிந்தவன் காரந்தன் னமுதான

(௮ - ௭) யானகற்ற கலவிகளும், அக்ரகளுடைய வலிய கிரகங்களுக்கொ
யது உருட்டியடைந்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசரிசுமும், பிறசெல்வங்களும்
(அநியாமம்) பொருந்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்பப்பொறியால் ஊரழிந்ததற்
போல நீங்கினவோவெனது இழிந்த (மனது)களைந்து புலம்பினான் ௭ - ௮

அழிந்தனன் களைந்தான் - முறதெச்சங்கள்

தழற்பொறியைப் புலிநீங்கெனப்பா

(௭௮)

ஒன்றை யோனிய ருடுததுமேவற றுடவ ருதையே

நிற நுணுவ ரதுபல் வாகுநீக் கறவே

முற்று மர்க்கையை முழுவதுங் காப்பதே முறையென

முற்று மாமடுத் தாமரை நாளத்தி லொளிந்தான்

(௮ - ௭) ஒரே யோனியையுடைய மாதகன் (உடவிற சேலை) உடுத்திருப
பினும், வேறுபுருடருக்கிடையே நிற்பதற்கும் வெட்டமடைவார்கள அவ்வகை
யோனி யெண்ணிறதன்வாழி நீங்கினறி, நீரமய்யுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங்
காப்பதே கிரமமெனறு (மனதிற)கொண்டி, (மகமெருவி)௭௭ மகாமலிபே ஓ
தாமரை நாளத்திலொளித்ததுக கொண்டிருந்தான் ௭ - ௮ (௭௯)

அளவில் பாதத்த தாலிலாரு பெண்ணுரு வாமே

ளளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காகருபர தகமே

யளவில் காதலிற் பிறனமனை யணிகல் னுகாத

ளளவில் யோனிமெய யமரர்கோ னடுததலி னமமா

(௮ - ௭) எல்லையிலாத பாதங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். எண்
னையிலாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராகருவிய இத்திரன் பெறுதலின்,
ஐயோ! அளவிலாத ஆகையோடு அன்னியமான அடவிய நலத்தை துகாலெல்ல
யிலாத பெண்ணுருவர்களாவதற்கு (ஏதுவாகக் கெய்த பாதகமேயாம் ௭ - ௮

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிகூற்ற

(௭௦)

பொற்ற நலவெழிற் புலோமசை யாதிசயா நிருப்பத
தறறை மெனருழ்-பொருத்தியார் காவலன் கரநான
பெற்றதைச்செய்தி தாக்கியே பெருத்தி விசை
முற்றி விசுருமா ணவவலி யாவரே மொழினார.

(இ - ள்) நலவ அழகைத்தாக்கிய இந்நிராணி முதலிய மலங்கடா (எண்ணி
நகதோர புணைசெய்யினபத்தர) இருக்கவும், சற்றையாகிய மெவலிய கூடையுடைய
ஒரு பெண்ணை இந்நிரை (சாபமேற்று உடலாணி) ஒளித்தனை பொற்ற பொரு
ளைச் சிறிதாகமகித்துப் பெருத்த பொருளில் விருப்பமுடிக்ரும ஆணவவலிமையை
வளாதாம நீங்கவல்லவா? ஏ - று.

புலோமசையாதியோ என்றதில் ஆதியோ என்றது அரமபை முதலிய
எண்ணிறத்த தேவதாசிகளை

பெற்றதைச் சிறிதாகியே பெருத்திவிசை முற்றினித்தகடுவனறகை,
நீதிநெறிவினக்கம்

“பெற்ற சிறுப பெருத்த பெரிதுள்ளருளு
சிறுயிரக காகக மரிதமமா —என்பதனனுணாக (சச)

இன்ப மாதார்போகமென மிமபுல ரமியா
தனபு மாகருமோ வினபமுளு காரபிரா நெருமா
தனபி னுலழி யாததய நுழந்தனன கணைசன
நனப தாமபுய மலதுவே னின்பெனத தருமோ.

(இ - ள்) சுகமெனபது மாதா சம்போகமென்று (உணமை) தெரியாதவா
கள் சொல்லாகன (அபபடியாயின) இன்பமுந் துன்பத்தை யுண்டிசெய்யுமோ? (செய
யப்படாதாகலின் அஃகின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவாகட்கிறைகளுள் இந
நிரை ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாததன்பத்தை யடைந்தாள் (ஆனால் உண்
மையாக) கணைசப்பெருமானுடைய திருமடித்தாமரையல்லாமல் வேருணவது இன்ப
மென்று சொல்லத்தருமோ (சொல்லத்தகாது) ஏ - று (சஉ)

இந்நிரை சாபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருநீர்த்தந் - கருஉ.

கடவுளா குருவுக்குத்
கவுதமருபுதேசித்தபடலம்.

இந்நிரை மெய்திபு செய்திபு

வக குர வலன்டி சித்திபட்

நுத்குவி ன்ரகையி நுத்திரினா

கந்திரை கரியினைத் தந்திபுலா.

(இ - ள்) இந்நிரை (கவுதமருபுத்தர) பெண்ணுடையது. ஆண்களின் மதயல்
இந்நிரை (அந்நிரை) தேவகளை இந்நிரை யுடைய புத்தவகளைப் புணியுடைய

கடவுளர் குருஷங்குக் கவுந்தமருந்தேகித்தபடலம். ச. ௧௧௭

முனையால் ஆரச்சபையை யடைந்தார்கள. கடவுததறிவையுடைய ஐயாதததை வாகனமாகக்கொண்ட இருதிரனைக் கண்டாரிலா ௭ - ௩ .

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரா - ஆகாயவாகின (௬)

கவளனென ணைகமுழிழ சசியொழி

முவுளக முனற்பன னுமெனத்

இவளவை நெடிதமா தேவாக

ளவளவ ணிலையென வஞ்சினா .

(இ - ௭) தாவுளயமான வெள்ளிய புன்னகை யுமுடிம இருதினணியுடன ஆத்பபுரத்தில இருக்கின்றனனுமென்ற, நெருங்கிய சபையிற் பொருந்திப் தேவநிலா ண்வடி, அவல்கிராணி அவனை விலையென்று கூறப் பட்டதான. ௭ - ௩ .

மவுளசம - ஆத்பபுரம் (௭)

படிநில முழுவதும் பரவையுந்

கடவளை நினாகளுந் சதுழிந்

நெடியவ னுலகமு நேடினா

கடவுள் நிறைவனைக் கண்டிவா

(இ - ௭) மலகமுழுவதும், சமுத்திரமூர், விசாலமான மலைகிறைகளும், பிரமண விஷ்ணு இவாகளுலகனரும் (ஆகிய) விடவகளில, தேவராசனைய இருதிர ணைத்தேடிக்க கண்டாரிலா ௭ - ௩ .

நேடினா - முதறெச்சம் (௮)

இன்னண மமராக னினைவுழிப

பொன்னுல கொருதின மடக்கனம்

பொனனெடு நமதடி போற்றினா

மன்னவன மரபுவி னுயினா

(இ - ௭) இவ்வனையாகத் தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்குவகாலத்தில(ராம) சுவாககலோகத்தை யொருநகாண்டதோரம் தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிரதற்பதி பகவானுடன் நமமுடைய பா தவளைப்பணிந்து தமதரசன மரபைக்கேட்டார்கள் ௭ - ௩

௭ - ௩ நரதநா திரிலோகசஞ்சாரியாகவின் இருதிரமரபை யவற்றிவென்கருதித் தாழ்சென்றபெழுமுடி வினுவின்ரெனனா (௯)

சேவற்

என்னிய விமராக டெர்வுற வெழிட்டு குரலிழியுயரிய

சினமுமிழ குலிசியி னுயதுயர் செப்பின் மனைவரு மேமாந்ரம்

நினியெவ ரகராகண ருதுகுக்கன் டெழிண்மிரு சசியுயி ரோமபுவு

ரணைவரும வழிபடு மிர்திற் கதிநரு மேர்வென் மாழகிரு. ௭

(இ - ௭.) (நம்மை யவ்வாறு) சேட்ட தேவர்கள் தோற்றுவென்குறும்படி, (அண்டமுதம) வெழுபத்தேக குரலிழிபட்டு இழியை (கொடியார்) உயாததில், தேவராக இவனுக்குத் தமது, அவசிராயுதமென்திய இருதிரனாகு - கொந்த தவ்பத்தைச் சொன்னோம். (அவர்கள்) யாவரும், ஊர்ந்தார்கள். இவையாவும் அனாதகூர் (முல்கூர்)

முதுகுண்டு, அழகுமிருந்த இகதிராணியின் உயிரைப்பாப்பா? எவ்வெரும கழி பாடுசெய்யும் இகதிராணை அசெய்யவ தருந்ததோ? என்ற மயங்கினார்கள். ஏ - று

குவிசி - இகதிராண குவிசம் - வசிரம்

(ந)

இகதிராணெய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவ்வெலா முயலினுந் தந்தவா கருணையி னல்லது நாழ்த்திட லரிதுதம் மன்னையயுந் கருது கல்லென வாககினா காற்றுத லிசைக்கல ராயினும் வந்தனை முனசெய திரத்துநாம வாமமென வெண்பூம னுழைதனா

(இ - று) இத்திராணைத சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவ்வெலா (நீக்க) முயற்சிசெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற் குறைத்தவரிதானாம். தமமன்னையியை அகலிகையையும் உலிய கல்லாக்கச்சித்தனா அவா இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம யாவரும் வந்தனைசெய்து வேண்டிக் கொள்வோம் வாருமென்று எம்மைபு முறைத்தார்கள் ஏ - று

(உ)

நானும் கவரொடு நண்ணினே னைவயறு மதிமிகு குாவனாந் தேனிலா கற்பக மாலிகைத் தேவாக ளனைவருவ கவுதமா காணிலா மலரடி முறைமுறை கடிமலா தூவில ணங்கினை னாகொடு மனமு கெகிழ்ந்துக வெலிகெழு துதிபல வுதாசெயவரா

(இ - ள்) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சொன்னேன். குறமரந் அறிவுமிருந்த பிரகற்பி முனிவனும், வண்டுகள் பொருகதிய கற்பகமலர் மாலையணிந்த தேவர்கள் யாவருந் கவுதமமுனிவருடைய மறைத்தவிய மலாபோன்ற பாதங்களை முறைமுறையாக வாசம்பொருத்திய மலாக்காணாசரித்துப் பணிகது (எனின) மீண்டு, எனும்பும் மனமும் கெகிழ்த்தருளுமடி ஒசைக்கிக் பல தோத்திரங்களைப் (மீண்டு வரு மாறு) சொல்லார்கள் ஏ - று.

(ஏ)

வேறு

செமபொன மாலவரை மீமயமென லிலம்புடைக கனமு மடி ராசியி னடைக்கரை மணலுமலா னுமெயு மடி லாநமழைத் தானாயும் பார்த்தன லிடினும் வம்பி லாயருணப் பெருமைபா ரளவிட வல்லா.

(இ - ள்) பெரிய செமபொன மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், துமயமலையும், அஷ்டருஸாவதவகரும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகொயி னுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள கஷத்திரங்களுக்கும், கெருவிய பெரிய மழைத் தானாணையும் (ஒருவர்) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசுப்பியமில்லாத தேவர்களுடைய கந்துணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவா யாவருள்? (ஒருவருமில்லா) ஏ - று

எங்கும் ஸுதகட மெய்திய பொழுதினங் காலைத் தங்க வித்திய துசரிமுன் விளைததெவா தமக்கும பொங்கி ருளுகவை யடிசில்க னரித்தழும் பொழிந்த செங்குட யாளகிங் பெருமைபார், தெரிந்நுவுல னுருரோ.

(இ - ள்) எங்கிலுத்தினங் ஆரம்பெய்திய கால்களில், சிதகாஸப்பொழுதிற் பொருந்த லிகைத்தனைதெரிந்நுவுலத்திற்ருண்களே விளைவித்த (ஆங்குத்த) முனிவா

கடவுள் குருவுக்குக் கவுதமஞ்சேசித்தபாடலம். அளவு.

செல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருளுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போல) சொந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமஞ்சேரிவரே! தேவர்களுடைய பெருமையை யாகாதாரு சொல்லவல்லவரான? ௭ - ௮.

(க)

வேலை யுண்டனன குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விசகவா மித்திரன் சமைத்தனன சிவனா
கோல வித்திர னோசிய கொலைபழுத தொழுதரு
சில வசகிரத கோடுகைத் தம்பனரு செயதார

(இ - ள்) அகத்தியமுனிவா சமுத்திரத்தை ஆசீர்மனஞ்செய்தனா விசகவா மித்திரமுனிவா வேறே யுலகத்தையும் மிருதியாகப்படைத்தனர் சிவனமுனிவா அழகிய தூதிரன் தன்மேலோசிய கொலைதொழின மிகு வினவருகு சிரந்த வச கிரதபுத்தாடன கையை யாக தம்பனருசெய்தனா ௭ - ௮

இவ்விதமாகத்தோற்ற வீருத்திராகரன் கடலிலொளிகக, அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இவ்விதன் வேண்டுகோளுக்கிரவிய அகத்தியமுனிவர் கடலைப்பருகி அவனைவெளியே காட்டினராகலின் “வேலை யுண்டனன குறுமுனி” என்றா தூதிரன்,

திருவினாநடல் புரணம்

‘கைதவன கரந்து வைருங் கடலிலெற படக்குக கையிற்
பெய்துமுக வெல்லாத தாக்கிப் பருகினுன பிறைசோ க்கனனி
பையன் தருணப் பெற்றாக கதிரய மிதென்கொண முன்ற
வையமுத தொழிலுரு செயய வல்லவ ரிவரே யன்றே’—என்பதனுணர்ந்த

“உலகமும் வேறே சால விசகவா மித்திரன் சமைத்தனன” என்றது—கடல் டரிடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசகவாமித்திரமுனிவா தம்மைச் சரணடைந்த மிரிசவரு என்னும் மனைனுக்குத் தமது தவவலியால் தூதன் சுவாககம் படைத்த பொழுது, அதைச்சொழி மாறும் பல உலகங்களுையம் படைத்தனானபது. இது பல நூல்களிலும் பிரசிட்தம்

சையாதி யரசன மகள் மலாகொயது வினையாடி வனத்திற்சென தவாவுகை வில், ஆவருப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி ன்ன்ற சிவனமுனிவரை யறியாது னுண்புவினைக்க, அச்சு யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகள் செயத் குறத்ததை மனைக்கசெய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன. சிவனமுனிவா அம்மனைகையுடன் வாழ்கையில், அவனைக் காழற்றி வந்த அசுவினி தேவாசனால இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத் தையுமறித்து, அதற்குப் பிரதிபுத்தவியாக அவ்வசுவினியைத் தேவர்க்கு யாகத்தில் அளிப்பதாகமனிக்க, அதனைப்பொருத்த இந்திரன் போரககோலங்கொண்டேவிய வசகிரதபுத்ததைத் தடபிகைச்செய்தனா என்பது சரிதமாதலின் “கேடவ வித்திர னோசிய கொலைபழுத தொழுரு - சில வசகிரத கோடுகைத் தம்பனரு செயதார” என்றா. இதனை இன்னவாசிரியியற்றிய

பூவாண்ப்புரணம்

“பாழி கற்றவ வல்ல வனபகர், பாக மன்றி தத்தது
முழி யனகியெ னக்கி னர்கதுரு மேறு யரித்தவன வேவலயைப்
பூழி செய்திவ னுவி புண்டிபின் போவ தன்னிலி டேனென்க
குழி வெண்கனி தந்தி வச்சென குழி யென்கின் னுதத்திடுக”

என்கு மாநில நகரில் யானிக ஊர்த ஊரென னுதவன்
மண்கு மேலகியின் முன்னி ருநதி மறந வந்தருந் மேறனன்
மினடி மேலவிமும் துசரி ரதநின் வெயது நோசகின் னப்படை
அண்ட நன்னது கற்பி னர்வியிக கஞ்ச காழுகா கெஞ்சென "—எனவருளு
செய்யுட்களாணுக (40)

வால கிலலியா வலாரியை வேறுற வருதநா
ரோட முதகம் வானகயா விருததவ மிதுதக
சில மல்குநந டெகரிசனம் பரிசனம் வசன
ஞால வைப்பிடை பாவங்க ணலின வன்றே

(இ - ஊ) பெருந்திய உததமரே! வாலகிலலிய முனிவாகன இவ்நினை
வேறாகச் சிருட்டிசெயதாக்கள ஆகையால், பெருந்தவகளை மிருதியாகவுடைய
நவலொழுக்கமிகக் தேவீருடைய தெரிசனமும் பரிசனமும் வசனமும் முதலியவாருல்
உவகத்திலே பாவங்கள் அழிவனவல்லவா? எ - று.

* வாலகிலலியாகன ஒருகாலத்தில இவ்நினை வேறாகச் செயதாக்கெனப்பத
புராண சரித்திரம் தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றுள் தரிசனம் - பாரததல்,
பரிசனம் - தொகுதல், வசனம் - சொல்லல் "ஆமை மின் பறவைபோல" என்றா
யிறும் மீன் முட்டையைப்பார்த்தும், பறவை முட்டையை அடைகாததும், ஆமை
வசனித்துவ காக்குமென்பது இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணுற பார்த்தும் கையாற
பரிசிததும் வாயால் ஆரோவீதித்தந தன்னை யடைந்தவனைக் கிருதார்த்தனாகருவ
னென்பது (41)

பார்த மககுப காரமே செய்வது பயின்றீர்
சரண டைந்தவா தனமமிகத் தாகருவி ரென்று
புரவ லன்பொருட் டெமைச்சர ணடைந்தனம் புகல்வெ
றொருவ ரிலலென வுலப்புறு மின்சொல்லா வீரநதார

(இ - ஊ) நல்லவாகருதலிசெயவதையே பற்றினவரே! அடைக்கலம் புகக்
வாகளை மிகவும் ஆதரிப்பவரே! எமமரசனாகிய இவ்நினைக்காகத் தேவர்களைச் சரண
டைத்தோம். அடைக்கலம் புகுதற்கு வேறொருவருமில்லென்று, கவுதமமுனி
வர்) களிப்புறத்தக இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள எ - று (42)

இரந்த வானவா முகத்தினை நோக்கின் றிருடி
புகத ஞானநேத திரங்களாற பாரத்திடப் படுவீர்
நகந்த வாட்டமோ டெதிருதப் போந்தனிர கராகள
நகந்தி டாதுமக் காவன கலாமினக ளென்றன

(இ - ஊ) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முகத்தைப் பார்த
துக்கொண்டி, விசுவித்த ஞானவியினைப் பாககப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிகக்
மனவருதத்ததுடன் என்னெதிரிற் பொருத வந்தீர்கள். ஒளிகாமல் உங்களுக்கு
(என்னும்) ஆசையென்றவனவந்தநச் சொல்லுககென்றார் எ - று. (43)

உதவ வரத்திரு வார்த்தைதேட மெய்யார புலுரு
முதரு வெவறுவாருதநது முருக்கிநு மெனரு

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுத்துமூபுதேசித்தபடலம். அனக

முறுவிலு சிநகைதனை மகிபெதிர கடலுனை மகிழ்ந்து
செறுமை மூண்டுசெவ்வாசை சந்தவாசை செறு செப்புலாசை.

(இ - ள்) சிதேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் 'கூறிய' திருவார்தனீத
யைக்கேட்டு, தேவாகளெல்லோரும் திமைசெய்யுந் துன்புழுவுவையு மொழிந்தோ
மென்று, குற்றமில்லாத தமது சிநகைதனை (பூண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப்
(பொலி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ (இலலை)
என்று சொல்வார்கள் எ - று

(கச)

நீற்று மேனியா மாரீனை நீற்றிற்றா போல
வாற்றின மாதவ வரும்பிழைப்புரிந்தவா சவனைக்
கூற்றம் வாயமடுத்த துணைக்கொழுநூ சாமபராச காது
போற்றி வைத்தது புண்ணியா வெம்பொருட டனே

(இ - ள்) வலிதவகிய சிறந்த சவமுடையவரே! திருநீற்றையணிந்த திரு
மேனியையுடைய செவபெருமான மனமனைச சாமபா செயதார்போல, செயதரகரிய
குற்றத்தைச்செய்த இநதிரை, இயமன் வாயமடுத்ததுணைமபடி மிக்க சாமபராச
செய்யாமல் உயிரகாத்துவைத்ததும் வகைகள் நீமித்தமாவல்லவா 'டண்ணிய கருபி
யாகிய கவுதமமுனிவரே! எ - று

(கச)

அடிகள் சிநகையி னினைத்தவா றேயெமக காக
முடிகொள் வாசவன் முதிர்நிற பொனைக் கிருந்து
வடிகொள் வாளவு ணக்குறும் பறுத்தர சிவற்றப்
படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றா

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவகையே யெகளுக்குக்காக, கிரீட
மணிந்த இநதிரை மிக்க அழகுவாயந்த (அமராவதியெனும்) பொனைக்கரத்திலிரு
ந்து, கூடாமொருந்திய வாளேந்திய அவுணாகளாகிய குறும்புகோ யகற்றி அரசு
நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விடுக்கியருள்புரியவேண்டு
மென்றார்கள் எ - று

(கச)

அழிவி லாதவன் எஞ்சுகன் றுட டனா சாரக்
குமியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்திற வுயிர்குரு
செதியு மாதர விரககமில் லாதவன் செப்புந்
தனாக னுனைச சாற்றது நினைத்தது மாகா.

(இ - ள்) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், தவடனும், வல்லொழுக்கத்
தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி
ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்ஞானம்கருண்
முடையவனுமாகிய அகனை (வாயாது) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலும்
கூடாது எ - று

(கச)

நீய் னாவ னெருவனமேற பனைநா கிசலுத்த
மாய னாகு வனீகிகள் தொககருண் செயலாந்
பாய புநகக குலிசியும் புறறிணை புனித
மாய புநகக குலிசியும் புறறிணை புனித
மாய புநகக குலிசியும் புறறிணை புனித

(இ - ஈ) கொடியவனுனை "குருவகம்பேரிந்" பலர் "குருவகை" வைப்பார்களாயின அவன் புனிதகுருவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடும் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாச கருணையுடைய வசனிராயுதமேந்திய இரத்திரனும் புனிதமாயினான். ஆண்படியால் அவனுக்குள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவா கூறுகின்றான். ஏ - ௫ (கௌ)

தமனி யப்பெயராக் குருவனைத் தனித்தது வனமுபா
ளமல முத்தொழி னுடவுற முவரா யமர்ந்த
விமல மலைய விநாயகன் சடக்கர நினக்குச
சமல வலவினை விடைகொளச சாற்றுவது தனித்து

(இ - ஈ) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சுருட்டி முதலிய) முததொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமண முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விநாயககடவுளுடைய சடக்கர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமுகமாகிய வலிய வினையினது விடை பெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம். ஏ - ௫ (கௌ)

தடித்தி ருமாய லுரதியான நனகிருந் தீக்கை
முத்தது னாததயிம முகிரமனு முறறிய சாப
மித்தி ரியானியெ லாமவிழி யெனசெய்யும் பவமும்
பொடித்தி மெபதந் தருமென வருளொடும புகன்று.

(இ - ஈ) மின்னிலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இரத்திரனுக்குப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்த அது மிக்க சாபத்தை யொழித்தது (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறியோயெல வாம் விழிகளாக மாந்தசெய்யும், பிறவியையு மொழிக்கும் திருவடியைக் கொடுக்குமென்று, கிருபையுடன (அதனை) உபதேசித்தது. ஏ - ௫. (உரு)

செவெ லாதநருகு சடக்கர தீக்கையோ டுதவி
யவெ லாததெறு மனுடடிதரு முறைமையு மறைந்தான
யவெ லாததெற்கு கேட்டவன் பண்ணவ ரோடு
தவெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்த்தனைப் பேரந்தான.

(இ - ஈ) மலகவகனை யெவலாந கொடுக்குஞ் சடக்கர மந்திரத்தைத் தீக்கை விதியுடன் உபதேசித்தது, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுட்டான முறையையுந் கூறினான். பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவாக்களோடும், எல்லாத்தவர்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவனாத்தாழ்த்து (விடைகொண்டு) சென்றான். ஏ - ௫ (உரு)

சேட்டு ளராக்கெலசம வாமருள் விண்ணவா கேசமா
னீட்டு தீவினை யிமையவ லெனைவரு முயன்று
வாட்டு வாரொளிந் மண்மிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வராக்கது நீங்குமோ வெழுமையு நிருபா.

(இ - ஈ) உருக்குமாக்கிரகரேன்! விநாயகியுக்கிருக்கெல்லாம் (அவர்கள் விநாயகிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவா

எல்லோரும் முயற்சியெய்து அழிப்பாக்கெனனாலு, பூமியில் நாடோறும் பாவஞ் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகனுமா? (அகலாது.)

கடவுளா குருவுக்குக் கவுதமருபுதேசித்தபடலம் முற்றிற்

ஆகத் திருவிருந்தம் - கருஉசு

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதமனருளபெறுங் கடவுளார்களுக்கு
சுவலையின மதிமிகு தமனி யபபெய
ரவனுமென மொழிப்படி யடுகது மேருவைக
தீவழிதரை மாமசெ சாரந்து கூவுவாரா

(இ - ள்) கவுதமமுனிவா கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமீள்
லாத அறிவுமிகக் பொன்னின பெயாவாயந்த பிரகற்பகிமுனிவனும் எனசொற்படி.
மேருமலையை யடுத்த, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சாராது (பின்வரு
மாறு) கூப்பிடுவார்கள ள் - று (க)

ஒழுசு தக்கிருது வேயுமபு வேந்தனே
யோஒ வயிராணி யினனுயிராக்குத தோழனே
யோஒ தயித்தியா குலமொறுக்கும் விரனே
யோஒ மகவான் வெளியுறுதல வேண்டிமே

(இ - ள்) ஒழுசுதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஒழு இரதிராணியின்
இனிய உயிாததோழனே? ஒழு தயித்தியாகுலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடை
யவனே! ஒழுமகவானே! (கீ) வெளியேவருதல (எங்களுக்கு) வேண்டியது ள்-று.

சுதக்கிருது - னூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன், சதம்=நூறு, கிருது=யாகம்.
மகவான் என்பதில் மகம்=யாகம் (உ)

வெசசெனசு சபிததுணை விடுத்த மாதவன்
பொசுசமில் கழனமலா போற்றி நினனுளாத
தசசம தறுமவ னருளொ டெய்தினு
நசுசய நாரதா தரமு நண்ணினூர்.

(இ - ள்) கோபித்து உண்ணசகாபமிடனுபயி பெருந்தவசியாகிய கவு
தமுனிவருடைய பெயயமையிலலாத திருவடித்தாமரையைத் துதித்து, உன்மனதி
லுள்ள பயமொழியுமபடி அவருள்பெற்றடைத்தோம். (யாவரும்) வீருமயிய நாசத்
முனிவரும் வகதிருக்கின்றனா. ள் - று (க)

அவரவா புரிபிழை யகத்திராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடிற் றக்க மேதைபோரா
கவலையு முடனநீக கழுவு வாரஃ
அவுவுவ துரைத்திடா தெளரிப்பின் மன்னனே.

(இ - ள்) அவரவர்க்கெய்த சூற்றங்களை மனத்திலிராவகையாக அழியும்படி வெளியிட்டுச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தையேயன்றி ஆதனான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படியொழிப்பார்கள். அரசனே! அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும். ஏ - று. (ச)

புரிநரம் புளராதகைச பெரழியும் வீணையின்
விரிபுகழ் நகரத முனிவா வேறுறும
பெரியவ ரிவாமுனம பேசு நினபிழை
பிரிவது செயலினிப பேணத தக்கதே.

(இ - ள்) முறுக்கமைந்த நரம்புகளைத்தான்டி இசை (மழை)யைப்பெய்யும் வீணையாகிய மேகத்தின்) உடைய பரந்தகோத்திரவாயாத காரதமுனிவா வேறுகவரும் பெரியவர் (ஆதலின்) இவாமுன்னே உன்னுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிதலசெய்வது இனிசெய்யத்தக்கது. ஏ - று (இ)

உருத்திரன மனறலி னுமைதன சீரடி
யுருத்தகு பெருவீர லுவரது நானமுச
ஊருத்தெழு பாவமு நானு மோமபிண
ஊருத்திரன திருவரு ணுதவப பட்டரோ.

(இ - ள்) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவத்தில, உமாதேவியின் சோ பொருத்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாயாத பெருவீரல் நானகு முகங்கனையுடைய பிரமதேவன்விரும்பிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்றது, சிந்ததெழுந்த பாவத்தையும் காணத்தையுங் காத்தனன். ஏ - று. (சு)

ஆதலா னீயுமின நகத்தி னீககிடப
போதுவா யீங்கெனப புலவா கூறலுளு
தேநீராத் தாமரைச செறிமுட டாளினின
தேதமோ டுகந்நிர னிமமென தெய்திணன்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இவகேவருவாயகவெனத தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருத்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்கள்கெருங்கிய தாளினினது தன் குற்றத்துடனே இத்திரன் வினாந்துவத்தனன். ஏ - று (வ)

வின்குடி வாழ்க்கையர் வேந்தன் முநதூறப்
பெண்குறி கோக்குதல் பிழையென தேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்ந்திட் டார்சில
ரொண்கர நாகிபி னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ள்) விண்ணுலகிற் குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனுடைய இத்திரன் (தமக்கு) கோரிவர (க்கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்டது குற்றமென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர். சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர். சிலர் ஒன்றியகையை மூக்கெய்யெலே வைத்துக்கொண்டனர். ஏ - று.

இத்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளைக்கண்டதன்மை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூட்டினர்.

ஸலாரியுஞ் செய்மினாழ வாகுத்து மந்திரத்
துலாவுமெல் தழிவினா னுணர்ந்த மந்திரன
கலாநிதி கண்டதோர் கயிர லம்பொரக்
குலாவிய விதிபுளி கொண்டு வந்தனன்.

(இ - ன்) இந்திரனுந் தான்செய்த குற்றத்தை (பிரங்கமாக) க்ஹி, மந்திரத்தாலுலாவுகின்ற எவ்வாயுதமேபோன்ற அநிலனாகிய பிரகற்பதிமுனிவன சொல்லிய மந்திரத்தை, சந்திரனைக்கண்டதோர் ஆமபன்மலர்போல (க்கனித்து)ச் சொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுக்கனித்தனன். ஏ - று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம், சந்திரன்.

(௧)

திருக்கரு மந்திரஞ் செவியி நேறலும
வருத்திய சாபமுன் மருவி னுலெனப்
பொருத்திய பயனதாய்ப் புளாயி னெல்லீதிர்ந்
துருத்தகும் யோனிக ளொளிரகண் ணாயினுன்.

(இ - ன்) கிருத்தமாகிய சடக்கரமந்திரமானது தன்செவியிற் புருடவும. தன்னித் துன்புசெய்தபாவமானது முன்னே (கவுதமாகுறிய உடனே) வந்ததுபோல, கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி வினாவில குற்றத்தினின்ற விலகி, உருவமைந்த பெண்குறிகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றனன் ஏ - று.

கவுதமிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ்சடக் கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அககுறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அருந் கவ ரென்னை மயிலகொள் வேலனே
திருநகிய வாகிகள செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்க்குந் துமிழு முககின்
வரமுபையர் நிராநிரா யாகி யாடினார்.

(இ - ன்) கூர்மைபொருத்திய லேற்படைதாங்கிய உருக்குமாங்கதராசனே! என்னுடன் ஆரியுதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பலர்) திருத்தமாகிய ஆசிரமொழிகளகூற, தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனா. தேவதூத்துமி முழுகின் தேவதாசிகள் வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள். ஏ - று.

(௧௧)

கின்னரர் பாடினர் கிளராத மாகத
நின்னிரை புகழ்க்கன ரிறைஞ்சி யேனையோ
நின்னையில் லாதயர் நிலவி லாவிர
வன்னியி லாமக வாயி னோமென்றார்.

(இ - ன்) கின்னரர்கள் பாடினார்கள் சொல்லிய மாகதாகன் இனிய கீர்த்தியைப் புகழ்த்தார்கள். பிறர் இந்திரனைப்பணிந்து, ஐயனே! உன்னியில்லாமல, சந்திரவொளியில்லாத இரவும், தாயில்லாத சூழ்ச்சையுமாடு மென்று சொன்னார்கள் ஏ - று.

ஊதர் - அரசனுக்கும் வைசியமாதுக்கும் பிறந்து பிறர் வீரத்தைப்பாடுவோர்.

அவ்விய மகன்றெஞ் சழிவர் தங்களை
பொவ்வொரு முனிவரே யுலப்பி தும்பரா
செவ்வகைப் பெருகையு. மியைந்து ளீரெனத்
தெவ்வடி வுசுசிரன செப்பித் தாழ்த்தன.

(இ - ள்) பொருமையொழிந்த மனஐத்யுடைபு முனிவர்களை நோக்கி, ஒவ்வொருமுனிவரும், கெடுத்தலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும்பொருநதி ஆனளாகமொன்று, பணைவரைக்கொல்லும் வசசிராயுதமேந்திய இந்திரன் (உடசாரவாததை) கூறிப்பணித்தனன். ஏ - று (46)

தேவரை நோக்கிய செப்ப லுற்றனன்
ருவறு கவுதமன் சாபந தீரலகை
பாவது புரிந்தனீ ரஃத நிரதிலேன
மேவுகைமீ மாறுமக கிலை விண்ணினும.

(இ - ள்) தேவர்களை நோக்கிக்கொல்கின்றான். கெடுத்தலற்ற கவுதமமுனிவனிட்ட சாப மொழியுமவகையாக யாதசெய்தீர்கள்? அதனை யறிகவேன். உங்களுக்கு (இவ்வீட்டத்திலேயேயன்றி) ததேவருலகத்திலும் பொருந்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) இடையாது. ஏ - று. (47)

பண்டைய முகவீழி பாயி ருடபட
முண்டக நாளதகின் முழுதி னேறகொளி
மண்டிய வாயிர மலாகக ணலகினீர்
கொண்டன னலமெலாங் குளிரந்த வானுளீர்.

(இ - ள்) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய வீழ்கள் மிகவும் இருள்பட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரசாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர் போன்ற ஆயிரவகைகளாகக் கொடுத்தீர்கள் குளிரச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உவமனால்) நன்மை முழுவதையுலகைக்கொண்டேன் ஏ - று. (48)

இன்னுமே ரம்பனின் னருள்பெற றின்புற
நன்னாமா தவங்கண் ற றலத்தி னுறழிய
பின்னாவா னுலகினைப் பேணு வேனலான
முன்னாரான பேணுதன முன்னி லேனரோ

(இ - ள்) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசுசெயவேனல்லாமல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினெனவ்வேன். ஏ - று (49)

நீயிரக ளனைவரு நெடிய வானிடை
மேயினா வதிமினே வினாதத கற்பக
மாயிரும் பொருள்சிலா வந்து நல்குகென்
ருயிரம் வீழியினு னவரைப் போக்கினுன்.

(இ - ள்) நீங்கவெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ் செய்யுங்கன (உவகளிற்) சிலா மண்மடைத்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கின்றேன். ஆயிரவகையையுடைய இந்திரன்கூறி, அவர்களைச் செல்லவிடுத்தான். ஏ - று. (50)

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபட்டை முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தியும் கடிந்த.

இந்திரன்புசித்தபடலம்.

இதமபுரியுந் தேவர்களு மிருடியருந் நீங்கியபின்
கதம்பவனத் திடையேகிக் காவலபுரி லின்னவர்கோ
னதம்பலவுந் தீபலவு மொன்றாறாற போனவையின்
சிதம்புதெறு மொருதீர்த்தந் திகழ்தரககண் டதைபுடுததரன்.

(இ - ள்) (அமரகுணைக்)காவல்புரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், நனமை
வைய்செய்யுந் தேவர்களும இருடியர்களும(தண்ணீவிட்டு)நீங்கிசென்றபிறகு, கதம்ப
வனத்திற் சென்று, கதிகளபலவுந் தீககன் பலவும் ஒன்றுசோதநாற்போல, குற்றத்
தின்றொதுதியை யொழிக்கும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச்சமீபித்
தனை எடுத்து

சிதம்புதல - குணமின்மை

(க)

அத்ததடத்தி லமராதரு மாகாய கங்கையுஞ்சோத
துத்தமனத் தடக்ககையி னெனார்பளிக்கா லையிரும்பித்
தத்தணையெ கைக்களிற்றை யாகமத்தின் வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறப்பூ சைகளாற்றி.

(இ - ள்) புனிதனை இந்திரன் அந்தத் தடாகத்திலே, தேவர்கள் கொண்டு
வந்த ஆகாயகங்கையையுங்கட்டி, அத்தீர்த்தக் கரையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்
கல்லால் திருவாலயநியமித்து, (யாவாக்குந்) தகையும ஐந்துகரங்களையுடைய யானை
முகக்கடவுளுமாகிய விசுவகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எங்
வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாகப் பூசைகளைசெய்து. ஏ - று.

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள் குளகம்

(உ)

'வாயிலினிந் தியமவழங்கா வகையடக்கி நாகிடுனி
காபொளிககட கடைநிறுவி கவின்றருமா தனம்வைகி
யாயிரமாண டாறெழுத்தை யனுட்டிப்பி னெடுக்கணித்தான்
மாயிருமா மறையநியா மதக்கைமுக னடிநினைந்தே

(இ - ள்.) செந்தபெரிய மகாவேதவகன்றியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுக
முடைய விசுவகக்கடவுள் திருவடியைச் செறித்து, வாயிலின் வழியே இவ்விதங்களைப்
புறஞ்செல்லா தடக்கி, நாகிடுனையிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்டையை
நிறுத்தி, அழகுசெய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ் சடசகரமகதிரத்
தை அனுட்டிப்புக் கிரமமாகக் கணித்தான். ஏ - று.

(க)

கித்தனும்பூ சணியிபறநி நிராகாரத் தொடுவெகிப
புத்தியிறை நியானிததுப் பயன்றருமாந் திரங்கணித்துச்
சுத்தவுளத் தினைஞ்சிச் சுரராசன் றவமபுரிய
வத்திமுகன் பேரான்கூர்ந் தவனெநிரதேரன் றினன்மாதேர.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இந்திரன்-நாகோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை
செய்து, ஆகாயில்லாமலிருந்து பத்திபுடன் திபானஞ்செய்து, பயந்தரத்தக்க மகதி

ரததைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனாகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்வித்திரனுக் கெதிரே தரிசனத்தற் தீருவினார். எ - று. (ச)

தவளமதி புனாகிறமுற் தசதிசைபோர்த் தொளிராதேசங்
தவளமத கரிமுகமும் கதிராமணிமா லிகைவளைததுத்
துவனமுமொரு புழைக்கரமுந் தோணானகு மணிததண்டைத்
திவள்சதங்கை அபுரப்பொற சேவடியு மகாஞ்ஞாணம்.

(இ - ள்) வெள்ளியசத்திரையொத்த நிறமும், பத்தத்திசைகளையு மடிப பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவனங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசித்தின்ற முததுமாலையை வளைத்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிகையும், நான்குதோள்களும், இரத்தினத்தண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமுமணிகத அமுதிய திருவடியும், (பொன்) அகாஞ்ஞாணம் எ - று.

கவளம் - யானைகொள்ளுமுணவு. அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் ஒருதொடர் (ஊ)

அங்கதமும் வகைமாபி னனிகருமும் புரிநூலும்
பொங்கொளிரித் திலவடமும் பொலிகதவர கனத்தொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருள்சீக்குங் குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்கருவி னெகிரிசிற தலைவனைவா சவன்கண்டான

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மாப்பிலணித்த உபவீசமும், ஒளியிக்க முத்தமாலையும், அமுதிய இரத்தினமாலையும் செவ்விய கிரணங்களை யுடையருரியணிப் போல இருளாயகற்றங் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது குருவாயிய பிரகற்பகிமுனிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இத்திரன் தரிசித்தனன் எ - று

அங்கதம் - தோளணி.

(ஈ)

மிக்கபெருங் கருத்தன்பும் வெருவுதலு மூடன்றேன்றத்
தொக்கிருகை சிரமேறத் துண்ணெனவா தனத்தெழுந்த
தக்கமுறை யால்வணங்கித் தண்டமுமிட் டெதிரடித்துப்
பொக்கமற வலம்வந்து புகழெடுத்தப் பாடினான்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும் ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருசரங்களுக்குச் சேர்ந்து சிரமிசையெறத்துணுக்குற்ற ஆசனத்தினின்றொழுந்து, தகைமுறைப்படி பணிந்து (சாகுடாங்க) தண்டன்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலிட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பின்பருமாறு) பாடினான் எ - று. (எ)

உவறு.

அறிவாய் விளங்கு மொளியாகி பெய்கு மகைவற்று நின்ற நிறைவாய்ச்
குடியாதி யின்ப முதலீ நிலாத குறைவற்ற விஷ்ட மயமாய்ச்
செயிலான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோயை யாறும வளாவேன்
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டென் மிழிகாண முன்னர் வரலாகல்.

(இ - ள்) அறிவாகி விளங்குந் தேஜோரூபியாய், எவ்விடத்திலுஞ் சலனமின்றின் பூரணமாய், ருநீ முதலிய இன்பமுதன் முடிவில்லாத ருந்நகர்த் தின்பமயமாகி, நெருங்கிய நீரிலநிழல்போலந்ந வலலபமுடைய தேவரீனா, 'சுத்தஞானமான திருமேனியோடு என்னைகள் காணுமபடி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரதகணஞ் செயவேன' எ - று (அ)

இருண்முழுது கண்ணின் மலகேவ லத்தி னிதமினறி நின்ற வுயிராகட் குருவாதி மூன்று முனமுயத்த வற்றி னுளதாம விகார வகையா லிருவேறு கண் மிணைவித தருதது மிறையோயை யானு மொழிவேன் வெருண்மாயை நீதத திருமேனி கொண்டென விழிகாணமுனனாவரலால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளினமூழ்கிய கண்களின் மலகேவலத்தி னிதமில்லாமல் நின்ற உயிரகளுக்கு உருவமுதலிய முனறையுமுன்னிதது அவதரு னுளதாகிய விகாரவகையால், வேருகிய இருவகைக் கணமங்கையுமிணைவிதது துக் ரச செப்பினத் தலைவராகிய கணைசப்பெருமானை, மயக்கம் பொருந்திய மாயையை யெழித்த திருமேனியோடு என கண்கள் காணுமபடி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவரைக்) கூறுவேன' எ - று. (க)

வாதங் கடநது பலமாயை கனம் வகையுங் கடநத வைசெயு மேதங் கடநது பொருளொன்று மினை யெழுக்கின்ற மமம் ருயிரின் போதங் கடநது துரியங் கடநத பொருளோயை யானு முணாவேன வேதங் கடநத திருமேனி கொண்டென விழிகாண முனனா வரலால்.

(இ - ள்) வாதஞ்செய்தலைக் கடநது, பலவகைப்பட்ட மாயாகனமவகைகளை யுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களை யுங் கடநது, ஒருபொருளும்வலாமல் தோ னறுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுங்கடநது, துரியத்தவமும் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீனா, வேதங்கடக்கிதப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்னைகள் காணுமபடி எனமுன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ வகையினரென்று) அறிவேன்' எ - று (கல)

வெங்கட களிறறின மகவான் றுதிதது விழிநீ ருருத்து னுருகச் சிங்கஞ் செலுத்தி யெதிராவது நின்ற திகழ்முக்கண வேழ முகவ னிற்குற்று நீசெய் செபமாகி யான மிதயங் களித்த நமினிப பொங்குறற் காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகலெனன வோது மவனே.

(இ - ள்.) கோபகண்களையுடைய (ஐராவதமெனனும்) ஷரீரையை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணாசித்தி மனமுருக, சிங்கவாகனமூர்த்த அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருத்திய திரி தேத்திரங்களை யுடைய விராயக்கடவுள் நீ யிவகேவகது செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த தியானத்திற்கும் மனக்களித்தோம். இனி அதிகரித்த காசையுடைய நீ விரும்பிய வரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்வித்திரன் கூறுவான். எ - று (சுச)

யோகத்தி னுது முணரப் படாமையுயர்ஞான யோக நிலையோ பாசத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதமங் கெடாது புரியும் யாகத்தினுள் பபுநர் திறக்க மெனியேற் களித்தி பதவும் யோகத்தின் மல்க விடரின்றி நின்று புகழோடு மானும் வகையிலு.

(இ-ன்) யோசத்தினாலும் முற்றியபபடாமல் உயர்ச்சுரையோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகத்திலே ஒன்றுபடுகின்ற பாத்தாமரை, நீலகாதுசெய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய கவர்ச்சலாகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தின் மிகும்படி தனபமில்லாமலிருந்து, கீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அதுகொடுக்கவேண்டும்) எ - று (கஉ)

முன்னே பெனக்கு மறையோன மிகை மொழிபா நெழுத்து மனுவைத் தன்னு தரத்தி னுரைசெய்து நீயித தனிமந திரத்தை யொழியின மன்னுது விண்ணி னாராட்சி யென்று வழிவற புறுதது மகனைப் பின்னே மறந்து பிழையிற படாநது டெரிதான துனப ணவினேன.

(இ-ன்.) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடகரமாதிரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தன்னையொழித்தேசித்து, நீ இரத ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விடுத தால் தேவிலாக வரசாட்சி உனக்குப்பொருந்தாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்கென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன் எ - று

பொன்னே னுரைப்ப விடாமுற நகன்று புகழாயி ரங்க னுடையே னினன நெழுத்தை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாறழி வந்த பரிசு துனனாக தாகி யுரையாத தாகி யுறலிற படாத பொருண் முன்னகி நின்ற வருளா லெனக்கு முடியாகமை பால துளதோ.

(இ-ன்.) (எனருருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவதும் மகன்று, புகழத்தக்க ஆயிரங்கணக்கையடைந்த அடியேன் தேவரீருடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகச்செய்துவந்த தன்மையால், நின்ன்க் கப்பாத்தகவியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்னுன்னகி யெழுந்தருளிய, திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கின்றது? எ - று. (கச)

கேடா மெனைக்கு முறுகர ணனங்கள் கிழவோய் பதத்தி னிறையன் பாடாமை யாகு மதன டெனக்கு னடிவாரி சததி னுழுவல விடாமை வேண்டு மதுவன்றி யுள்ள வினையுவுக்கு மிக்குள் வடிவுக் கேடாது சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு முடக்கு முறுக.

(இ-ன்.) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருத்திய காரணங்கள், பாவு முண்டிய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அன்பைச் செலுத்தாமையாகும். ஆனால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமனாவிற்ப் பத்தி அழியாமல் (கொடுத்தருள்) கேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் திருவிடத் திறுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச் சிந்தாமணியாகையதென்னும் திருகாமமுண்டாத வேண்டும். அப்படியே (சிந்தாமணிகொடுன்று) இக்கரத்திற்கு முண்டாருக. எ-து. இந்தத் தனக்கு மிடுபேர் சிறக்க திகழார் கதன்வி லியவரு கோர்க்குக் கதம்ப நதரெனற பேரு முறந்தெ ளூரில் கதினோ கர்க்குந் தடத்தி னந்தலாடு வேருந் தடியில் கொந்து துறுவேர கதர்க்கட் சிறந்த பழமுன்னு மாரக் பகவதென் னாய் கரிதலாம்.

(இ-ன்.) இத்தகையதற்குள் (சிந்தாமணி) விடப்பெற்று இடப்பெயர் திருவருளாக அருள்கவையால் காரத்தினு எவரும் கருவியுடைய ததம்பமாக

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சாஷிக

மெய்நெய்யுறும் பொருந்தச்செய்க இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த் ததவின் கீழில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாதங்களைப் பணிவோரும் (ஆடியவர்க ள்) உலகெந்நீர்த் புருஷார்த்தங்களுக்கையும் பொருந்தக் பகவதே! என இங் கிரங்குறவும். எ -று. (கங்)

இறைவன் புகன்ற வரமுத துறக்க மிடரினறி யாளும் வரமு நிற்றயக் கொடுத்த மறையக் கதிராகு நெடுவச சிரசரை மகவாண குறையறறு மீட்டு முயாபூரை யாதி குலவிப புரி து விடைபெற மறையுந் துறக்க நகரெயதி யனபொ டரசாட்சி செய்த ருளினை

(இ - ள்) கணேசப்பெருமான (இருதிரை)கெட்ட ரங்கலாயும்,சொக்கவேர கத்தை யிடைபூறினறி ஆரசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்த ஆதாத தானமாக, ஒளியுடம் நெடியசெசிராயுதத்தைக் கையிலெழுந்திருந் திருந் (யாசொரு) குறையுமினறி மீண்டும் சிரந்த பூசைமுதலியவற்றை உட்புறத்துச் செய்து விடைகொ ண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுந் சுவாக்க நகரத்தையடைந்து ஆசையோடு அரராட்சி செய்கிருந்தனன் எ -று (கங்)

ஆவலாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட மமலன பதங்கள சரணு வெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி விடரான தீர வாழுந் செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிறறி யென்று துடிக்கற வினா முனிவன் நெவ்வாடு வேற்கை யரசறகு நனகு தெரிவிசக கறை என்னி

(இ - ள்) உபவசையாகப் பூசையைத் திருநாட்டினை கொட்ட மலர்கித ராயி சித்தாமணி வீராயகா இருடியையச் சரணு உவகைபகசென்று வழிபாடு செய்தால் துன்பகலாராமும், செவ்விய சகரியுத்தடன் பெறுவாயென்ற, சுடவு கின்ற வீணையையெழுதி நாரத்தமுனிவா, பகரநாக்கண்டஞ்சும கொட்டாதாங்குமசை யையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நனகுவுணர்ச்சி (உபித்தென்று) உப சிசெனனனா. எ -று

பெற்றெறி எனறதில், கில - ஆறறணு உதய விகுதி (கங்)

இத்தியன பூசிக்கபடலம் முடிபிறறு.

ஆகத் திருவிநீர்த் - கருநீரு

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்.

திருக்கிலாமுனி செவது முன
மருக்கி வாழ்தம ராவினா
துருக்க மாதிரி நீதிதூரீஇ
யுருக்கு மாவகனை யுறறனா

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத நாரத்தமுனிவா ஏகுமுன்னரே,கனித்தவாழ்மியற கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினாயுள்ளா தருக்கமுதலியவிடலங்கள் செவ்வும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதனபாலவந்து சொந்தனா. எ -று

தூரீஇ - தருவி, தேடி தூரீஇத் தூரீஇ - மிகு பெறநிவந்த ஆடுக்கு. (ங்)

சுவட்டுக கானிற கதழ்ந்தமான்
சுவட்டுத தாரிது ரீஇயது
சுவட்டி னாயக்கிது சாராதென
சுவட்டுத தோளவ கூறெனறா

(இ - ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் விநாயகதோடிய மானின் சுவட்டு வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேடையாடிய வனக்கு இத்திமைவிளைகதது யாதுகாரணம்? மலையைப்பொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கத ராசனே! கூறுக வெனறானன் எ - று

சுவடு - மரக்கொம்பு சுவடு - காலடி குவடு - மலை (உ)

வெற்றி வீமன விறன்மக
னுற்ற துற்றவாக கோதின
வற்ற மிலப்பொரு ளாங்குறப
பற்றி யேகினவ பானமையால

(இ - ள்) வெற்றிவாயகத வீமராசனுடைய வலிதங்கியமகளுகய உருக்குமா ன்கதராசன நடத்த விரத்தாத்ததைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக்கூறினன குற்ற மிலவாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைப்பிடித் துச் சென்றனன் எ - று (ங)

பொதுமடி நுழந்துபு கைக்தெரி
வெதுமடி வெங்கடம் விண்டிதேன
றதுமடி பூம்பொழில் சாரந்தவக
கதமப யாங்கா கண்டனன்.

(இ - ள்) பொதுமடிநுழந்து புனைகது தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட் டைக்கடந்து தேனறுளிகும மலாச்சோலை சோந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பங்கததைத் தரிசித்தனன் (உருக்குமாங்கதன்) எ - று

பொதுமடி - மரப்பொந்து (ச)

தீர்த்தா போற்ற னுசிற தாமணித
தித்தனைத்தெரி சித்துநோய
தீர்த்தல் செய்யு னுசிற தாமணி
தீர்த்த நீபடிந தாடினன்.

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுளு சிந்தாமணிவிராயகனாத் தரிசித் து, (எல்லா) கோளையுமொழித்தருளசெய்யுளு சிந்தாமணி தீர்த்தநீரிலே மூழ்கி னநா னஞ்செய்தனன் (உருக்குமாங்கதராசன்) எ - று. (இ)

சுருக்கி வெண்ணிறங் காட்டி மெய்
முருக்கு நோய்க்கட முனபெய
நிருக்க நலவெழி லெய்தினு
னுருக்கு மீங்கத வுத்தமன்.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். ச அருங்

(இ - ள்.) கருகச்செய்து வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்தனபு செய்யுந் தொழுநோய் கெடவும[உருக்குமாங்கதன்னெனும்] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைத்தனன் எ - று (க)

செயிர றுகுஞ்சிற தாமணிப
பெயாவி நாயகா பெயநழற
கயாவி லாதமெய யன்பபுய
மயரில பூசைவ யக்கினுன

(இ - ள்) குற்றத்தை பொழிகருகு சிந்தாமணியெனலும் பெயரையும் விராயகக்கடவுளுடைய வீரச்சுழலணிந்த பாநகளில், மயக்கமில்லாத பூசையைச் செய்தனன் சோவிலலாத உண்மையனபினையுடைய வீமராசனே ' எ - று (எ)

அருங் னுளாகரு மபொருளா
சிறதி னுனது செவியின
வந்து னாராகளவி மானமோ
முருகு பூழுகணத 'மேதாசிலா

(இ - ள்) வேதியாகருகு அருமபொருளாக (ததான மரியாக) ச சொரிந்தனன் அநக்காலத்தில் மிக்க அழகினையுடைய கணநாதர்கள் சிலர் விமானத்தின (அவவிடம்) வந்தார்கள் எ - று (ங)

வேறு

அததலை சினற சேவந்தற கருங்கணத தலைவா சொல்வா
ரித்தலைக கணைச குடைத திருமுடின றேயநது நக்கனா
வத்தகக களிற்றின் பூசை விளக்கின யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேனமை பொருவாருகு முறைமகொ ளுதே

(இ - ள்) அரிய கணநாதர்கள் அவவிடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் உத்தமனே ' இவ்விடத்தில், கணைசத்தத்திலே மிக்க நீரின்மூழ்கி, கிரித்தேதிரங்கையுடைய ஞானசொருபியாகிய தெநாணிவிராயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று (ங)

கொங்குவிர் மாலேத தெயவக கோலமா விமானமேறி
யைககர னுலக மெமமோ டடைமதி யென்றா கெட்டு
சிககவல சேற்றி னெனனா செருக்கள முழக்குந்தின மீட்டா
பைககழ லரற்று நோனாட பாரத்திபன பணிந்து சொல்வான்

(இ - ள்) மகரநத்தோடு விகசித்த (சுந்தர) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைசப்பெருமானுலகத்தை யடைக்கவெண்ணா, வலிய ஆணைக்கத்தைப் போலப் பைககளுளது போக்களத்தைக் கலக்குகின்ற வலியதோளையும் பசியவீரகழலெர்லிக்கும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமனன அத்தனைக்கட்டு (அக்கணநாதர்களைப்) பணிந்து சொல்கின்றான். எ - று

மதி - அகைச்சொல. “மியாயிகமோமதி யததையித்தை - வாழியபாளவீ
யாழமுண்ணிலையகை” என்றது சூத்திரம் (க0)

வேறு

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசசி தானந்தன சேர்ந்தோர் தம்மைத்
தன்மயமாக கிழுத்தலவன காரண நிதனவன நிலைமை சானந
நனமைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நானபுரிந்த தவங்க ளெங்கே
யெனமனமெங் கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பத்தி யெங்கே.

(இ - ன்) சின்மயனும், சிறகுண்ணும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா
னந்தருப்பும், தன்னையடைந்தவாகனாத தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், கார
ணநீதனுமாகிய அக்கணைப்பெருமானுடைய முதன்மை மிக்க நனமைபொருந்திய
சிறுவருளெங்கே அடியெனெங்கே அடியெனசெய்த தவங்களெங்கே அடியென
மனமெங்கே அடியென பிறவியெங்கே அடியென பத்தியெங்கே எ - று

சின்மயம் சிறகுணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம் அகண்டம்=கண்டமில்
லாதது ஆகாரம் - தேகம் சச்சிதானந்தம் சத்த+சித்த+ஆனந்தம் கணைசப்பெரு
மானுடைய உயாவைக்குறிக்க “அவன தலைமைசானந நனமைதருமருளெங்கே” என
றும், தானும் தனதலம் மனம் பிறப்பு பத்திமுதலியவற்றின் தாழ்வுக்குறிக்க “நானெங்
கே” எனனுடைய பத்தியெங்கே” என்றாகுதிறார் (கக)

பண்டு புரி தவநகானு மித்ததத்தி வீராடும பலகதி னுனு
மண்டிதொழும் பெருங்கணத்தோ றுங்கடெரி சனமடியேற்காழிறநெனனை
மண்டிபெருங் கவமாதபிச சாருகா சினியோடு மருவி யீம் [னெனறன.
குணைடனாயி லுயிர் தனனனெ லிலையவரை யொழித்தெவ்வா றுறுவே

(இ - ன்) பூவத்திறசெய்த தவத்தினாலும், இக்கணைச தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய
பலத்தினாலும் உலகளுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது தேவாசனம் வணங்
கத்தக்க பெருாதவருடையவாகனே! (எனதாயாகிய) சாருகாசினிபுடன் வீமராசன்
பொருநி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பழமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர்.
(அராகடகுத்தனை) வேறொருவருமில்லா அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கியிடவருவே
னென்று (உருக்குமாங்கத்தன்) கூறினன எ - று. (கஉ)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோரனுக்கேட்டுத் திருவுள்ளத் தலாச்சிகாட்டிக்
கறங்குதிபாப்பெருங்கடலுமுழுகண்களஞ்ஞாலமபுரக்குககாவலோய்கே
ணிறங்கிளாபன மலரணிந்த வித்திரத்தத தவாதமமை வினைநதுதோயந்து
பிறங்குதருப பணம்புரியி னவருமுடன வருவரெனப் பேசி னரால்.

(இ - ன்) தருமம் வீனரும பெருமைவாயந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச்
செவியேற்றத் தமது நன்மனத்தானை மகிழ்வினை வெளிப்படுத்தி, மறிக்கின்ற அலைகளே
யுடைய பெரியகடலுமுழந்த இடமகனை உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்குத் தமனை
னே! கேட்பாயாக நம் விளங்கும் பலமலர்களுையுடைய இந்தத்திரத்தத்திலே அவர்
களைக்கருகி ஸநானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பனைஞ்செய்தால் அவர்களும் உன்
னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள் எ - று.

கறங்குதல - சுழலல்.

(கக)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சஅதி

கணங்களுரைத் தமைகேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பை வைத்திட டுணங்குதருப் பையுமான்யத் தருப்பைமக னுயிருக் கினறும் வேத னணங்க் றுபப்படைத்திடப்பட் டாயாரைக் குறித்துள்ளை யாட்டி னாலுக் பிணங்கு நன் பயனவாகக்குக் கொடுக்கின்றா யென்பேபெருநீ ராட்டி.

(இ - ள்) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடி யிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினே, தருப்பைமகனுய் மிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனை எனா நீனை தது உன்னை நீராட்டினாலும் அவாகடக்குக் குற்றமற்ற நல்லபீலனைக் கொடுக்கின்றனை யென்றுகூறி, மிகக் நீராட்பட்டேகிதது எ - று

“தருப்பையு மானாய் தருப்பை மகனுய் மிருக்கின்றாய்”—என்றது நீயே மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றறப்போலும். (கச)

தந்தைதாயீ முத்தலோரைக் குறித்துநறும் புன்றறிராததந் தானு மாடிச் சிந்தையறும் மகிழ்வோடுங் கனாயேறி யருளசெய்த திவவு நலயர் முநதனா ளுணவியகது தீர்த்ததைக் மிகப்போற்றி யமல முற்றான வந்துளரா தாமுமகி னுடனாடித் தெய்வவுரு மருவி னாரால்

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதனும் தந்தைதாய் முதலானவர்களைக் கருதி நல்ல கணேசதீர்த்தலிலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழிபாத் களிப்புடன் கனாயிலேறி, சனக்கு அதுக்கிரகித்த தடவுகின்ற நல்ல மனநிலையையேநதிய நாரதமுனிவனாத் தியா னிதது, கணேசதீர்த்ததைத் துதிசெய்து புனிதமாயினன் உடன் வந்துள்ள சேனை காவலா முதலியவர்களும அத்தீர்த்ததில (அடிவருக்குமாங்கதன்) உடல சூழ்சிக் தெய்வவடிவத்தை யடைந்தார்கள் எ - று (கச)

மறுவலுமவ கினிதிருந்த கணேசாதிரு வடிபுத்தை வயக்கிக் தேச முறுகுவிமா ளாததெத்த சேனையோடு மொருங்கேறி முழுகொண் மன்ன னுறுதியோடு கவுண்டினிய நகராசாநது தானபல னுயித்தேதா ராதிதாரா. பெறுமுறையிற கொளகுகொடுத்தான சேனைகளு மவரவா நகுப் பேணியீடு

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டும் தவவிடத்தில இனிதாக விருந்த தெதிவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசனையசெய்து, தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில ஒன்றாகவேறி, உறுதியோடு கவுண்டின்னிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தான பலனைப்பெறுமுறையோடு பெறுமபடி கே தெத்தன சேனை காவலர்களும (தங்கடங் கட்டுரிய) அவரவர்களுக்கு விருமபிக்கோடுத்தார்கள் எ - று (கச)

எம்பெருமான திருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வந்தப பம்புக ராசாநம விமனமுத லோரெவரும் பணிந்தவ் கெய்தி யும்பர்தொழ வுருக்குமாங் கதனோடுங் கணேசாதிரு வுலகஞ்சோநதார நமபியீசீர் வியாதமுனி யறிவாயென மலரிருந்தே நவிறுமி னாலு.

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ் வேறுகூடிய விமானங்கள் வந்தடைய, அந்த வனநெருங்கிய கவுண்டின்னியநகரத்தை யரசுசெய்யும் விமரகன் முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அவர்கடைத்து, தேகா

கன் பணியும்படி உருக்குமாந்தனுடன் கணேசப்பெருமாலுடைய சிறந்த உலகத்தையடைநதாகன மிகக் கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தூமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினன். எ - று. (கஎ)

அருந்தவதது விசசுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத் திருநதுமக நெடுமுத்தி சோந்திடுத லீராகத் திகழா நின்ற பொருநதுபலசரிதமுங்கேட்டனைசோம காரதவினிப புகலக கேளாய [ன். பெருந்தவததுகிருச்சமதனுபாசனையென்றுரைசெய்வானபிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரிய்தவதையுடைய விசசுவாமித்திர முனிலுனை வீமராசன் அடுத்ததுமுதலாகத் திருந்திய தன் மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முததியடைந்ததிருக் விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்கனையுங் கேட்டனை, சோமகாரதராசனே! இனிப பெருந்தவதையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொல்லாணியினை எ - று

சோமகாரதன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல யாவும் பிருகுமுனிவராலேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுகொள்க (கஅ)

பிருக்குமாங்கதன் முததியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௫௭

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருக்கொண் மாமலரி னுனைமுக நோக்கி மடமை
முருக்கி மேதருள் யாதமுனி முன்ன வனமுன்
முருக்கு மாகத்தனை ழிந்தபினமு குந்தையுறுநோயப
பெருக்க மெவ்வனமொ ழிந்ததது பேசு கவென்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்த மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது) சென்ற பிறகு, முருந்தையென பவன பொருந்திய காமநோயப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது? சொல்லவாயாகவெனக் கேட்க எ - று

முருந்தையுறுநோயப பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்ற படலத்திற் கூறப்பட்டுளது ஆங்குக் கண்டுகொள்க (க)

முள்ள நாகக்கமல் நரணமலரி னுனமொ ழிசுவான்
றளளு மெல்லிடைமு குந்தையவள சாப மரதன்
கொள்ள வுய்த்தபிணு மமழர்குடி கொண்டெ ழுமெழ்
கொள்ளெ ரிக்கதுவி யாங்குளநெ கிழ்ந்தது ருகிணு.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான் தன்னாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருந்தை

யானவன் உருக்குமாங்கதமன்னவன் சாபத்தைக்கொன்னம்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குழிகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற பட்டாற்போல மனங்கசிந்து வருந்தினான் எ - று.

அணா - அடி நான்மலர் - அனல்நாத மலர் ; புதியமலர்வனக். தன்னு மெல்லிடை யென்றது—“உபயதனமசையிலொடியுமிடை” என்றும், “நகராற்றுக் காற்றுவீடை” என்றும், “மருவிகாரிலக்கணம் [நன்னூல்]” என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சுமையிறக்காது துவருமிடையென்பதாம் (உ)

வண்டி னாகுமலர் நந்தனவ னத்து லவுவா
டண்டி னாககுளிர் தடாகமுறு வாளபி ணைபுறங்
கொண்டி னாகருவினா மானகலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி னாககுமணி வேயங்குழலப் பப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்) வண்டிக்கொலிக்கும் மலர்க்கு பொருந்திய நந்தனவன்திலுலாவா வாள தடமாகிய அலைகளையுடைய குளிர்ந்த தடாகத்தை யடைவாள தமது பிணையையுடன்கொண்டு இனாககாக வினாநதுசெல்லும் மானகலைபோக கண்டு உருகுவாள் பண்ணெல் யெழுப்பும் அழகிய வேயங்குழலெலிபெழுப்ப மனமுடையாள் எ - று

வேய - மூங்கில வேயங்குழல் - புள்ளங்குழல் (ங)

மந்த மாருதம் ருங்கசைய வன்னி விரவி
வந்த தென்கொலவளி யேயெனம் ருண்டு முனிவர்
எந்தி லானமணித் துங்கவடு கால னெலியோ
சிற்து கின்றதுயி னென்றுதெரு மந்து கவலவாள்

(இ - ள்) இளந்தென்றதொருனது பக்கத்திலுலாவ, காற்றே ! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னகாரணமென்று மயங்கிக்கோப்பிப்பாள் அவலிடத்தில், பசுவின் (சமுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுழின்று துன்புறுவாள் எ - று

அகதில என்றதை ‘அகதிலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்’ என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம் அவலிடத்திலென்றாம் (சு)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்க்குவினை தீவகு பெருமை
யுறுநா செய்கலரோ லீக்கடனம் னிககு முலென
முறுகு வெருதுயர் மூட்டுவது நைகு முறையோ
குறுமு னிககுரிசில குன்றுளனெ னககு முறுவாள்.

(இ - ள்.) சிறுமக்கள் பிறர்க்குண்டாக்குந் தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய் யமாட்டார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய சூழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவ்விய துன்பத்தை யெழுப்புவது உணக்கு நியாயமோ ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெரு மான பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாயகுழறிக்கூறுவாள் எ - று (ஊ)

*வட்டி கைப்பலனை மீதிலவன் மாணாருவெலா
மொட்டி யொட்டினவன் ருந்துக ரத்தி னிணையு
மொட்டி ளங்ககிராமு லைத்துணைமு யங்கும் வதனந
தொட்டி மூத்தமிடு மாலையென வேது வருதும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவான் கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளால் முயங்குவான். நீகத்தைதொட்டுமுத்தமிடுவான். மலாமாலையப்போலத் துளவ்வான். ஏ - று. (க)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நோதளிநா வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயா கொப்புள் பரவக்
கட்டு ணைப்புனலக விழகருமுரு வெமமை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துவக விழாமால்.

(இ - ள்.) பெருமூச்சுவிடுவான் தளிரகள துவண்டு கருகுமபடி அவைப்பட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்களை பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவான். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்த விடுதலுச் சென்றதுபோல மேலாகப் பரணமானது ஒதுங்குமபடி வீழுவான் ஏ - று

நோதளிரென்பதற்கு அழகிய தளிரென்றாகது, அவன் மேனியையொத்த தளிரென்றாவது பொருளாகுதல் (எ)

உற்று முத்தவவ டனனிநுமு னாகக வரிநாய
முற்றும வெந்தாயரின் மூழ்கிநில் மீது முடிசாயத
தற்ற முற்றவச மாயினன னைத்து மறியாப்
பொற்ற விந்திரன்விழைதாமயல பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருந் தியவ்ளக்கட்டி ஆம் சொல்லமுடியாத துயராத முழுதும் பெருந்தனபதில் மூழ்கி, பூமியின்மேல் கிரைச்சாயத்துப் பரவசமானான் அறையெல்லா முணாந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இரத்திரன் (அவன்) விருமயிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமார்) வருகாளுயினன் ஏ - று (ஆ)

வேறு

கழல்படுத்தி துறுக்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி சொயுகனைக் காலு ரெஞ்செலாங்
கழல்வேள சாவகளிற கதுவி மாதராள
கழலிளங் காயபொரக கவினசெய கசகமே.

(இ - ள்.) வீரகழலைதைதுக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஒசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலுமபடி மன்மத பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முருந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காய்போல அழகுசெய்யுங் கச்சும் ஏ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இரத்திரன் முருந்தைபால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனா (க)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறுந் நாரண்டு சிவீபு மார்பத
மிரைத்துமென் மலாத்தொடையிசுந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

சுஅக

(இ - ன்.) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தையிலே ஒலிச்
சென்ற வலிமையுடைய நான் பூட்டிய வில்லும், வண்டுகளோயிதது மெல்லிய மண்
மலை பொருந்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்த விளங்கும் தோழர்
எனும் ஏ - று. (க0)

பொறபுரி யாறபுறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொறபுரே யுருகுமாங் கதன்மெய்ப புல்லிய
பொறபெலாந் தழிஇக்கொடு புலமடிக் சோராதவப்
பொறபிணை மருங்குறப் பொருகுகென மெய்தினுன

(இ - ன்.) பொறபுரியினுலே புறத்திரகடைய குடுவியும் அழகு செய்யும்படி
உருமாங்கதராசன தேகத்திற்பொருகிய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்
டிக் சோராததுள்ள அகவழகியாகிய முருந்தையின சம்பந்திற் பொருந்தவினாகது
சோரதனை ஏ - று

குஞ்சி - ஆண்களைத் தலைமயிர் பெண்தலைமயினாக குழுவென்றும் உள்ள
மன்றுஞ் சொல்லுவா (கக)

மருககுமுன மாசாரண மறுத்துப் போந்தவவ
யுருககுமாங் கதனுமீன நெறு னானென்ப
பொருகுகென வெழுந்தனை புகக வஞ்சனாக
தருக்கறு நயமொழி கழுவிக் கறுவான.

(இ - ன்.) மணந்தவகிய கூடகலையுடைய முருகையென்பவன (தனக்குந்
தைத்) தடுத்துச்சென்ற அவயுருககுமாங்கத மண்ணும் திருமயி (தனபாலவிரும்ப
புகொண்டு) வந்தடைந்தனனென்ற, வினாகது எழுந்தனை (உருககுமாங்கதனபோல
வேடங்கொண்டு) வந்த வஞ்சகனாகிய இந்திரனும் அகங்காரமற்றநயவார்த்தைகளோடு
கழுவிச்சொல்கின்றன ஏ - று (கஉ.)

எந்தின வனமுலை யிரண்டும பாய்ந்துதன
சாந்தகங் கிழித்த தழுவிக்க கைகளான
மோந்தனை புட்குரள முழுகங் கெட்டனன்
மங்கின னிதழ்ந்த மருவிப் புல்லினுன.

(இ - ன்.) அண்ணந்த இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளிரண்டும பாய்ந்து
குன்றிந்த சாகதப்புகசானது கிழிடமெய்படி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தனை;
(எண்வகைப்) புட்குரல்களின (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழுகக்கெட்டனன் இத்
மூரலாகிய தேண்டபருகினன், அவனாத தழுவிக்கட்டினன் ஏ - று

புட்குரலெட்டெ முன விளக்கப்பட்டன (கங்)

வாட்டடங் கணையி மயிந்தன னுணரவ
கோட்டி எங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
மூட்டிய காத்தின முயங்கிச் செய்யவா
போட்டமும பருகினு னுவப்புற னுளரோ.

(இ - ன்.) வாட்டடைபாஹும் பரந்த கணையுடைய முருந்தையும மீண்
டும் அவன்மார்பிலே கட்டமாகிய இளமைதவகிய குவிந்தமுலையானது கோட்டெண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குந்து, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினன். சந்தோஷமூற்றனன். எ - று.

யானையானது மதமூற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மாப்பிற குத்திக் கோட்டிமண் கொள்வன்றா (சு)

துடக்கின னிரதிர னென்று குரத்தவேண்
முடக்கிய தடக்கையின முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின ளிரமித்ததை வரிவிற ருழ்தின
னடக்கினன முகுநதையோ டமாந்த போரினை.

(இ - ள்) இரதிரன முயங்கினனென்று, அச்சவகொடுத்த மனமதன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூடாமவாயந்த அம்புகளோபெல்லா மடக்கினன தூக்கிய கையிறகுங்கிப் வரிககடடமைந்த விலலைத் தாழ்த்தினன. முகுநதையோடு செய்த காமப்போரை படக்கினன எ - று.

இச்செய்யுளால் முகுநதை காமமயக்கொழிந்தாளென்படி (சு)

தருதனிக கலவியாற நழைத்த நெஞ்சொடு
முகுநதைதன முனிப்பணி முடிப்பச செனறனை
புருநதை தவவுருப் போக்கிப் போந்தன
வகுநதமுல் வயிரவே னாதன விண்ணமே.

(இ - ள்) தருதியாகிய ஒப்பற புணர்ச்சிமயக்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முகுநதையானவள் தன கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றனை பிரகாசிக்கின்ற தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய ஆங்குற தேவராசனாகிய இரதிரன் தானவந்த வஞ்சகவடிவத்தையொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன். எ - று (சு)

முறழிழை முகுநதைகன மேட்டி. னிரதிர
குறறைநாட சுருகத்தித் தையி ரண்டெனச
சொற்றகு மதியிடைத் தோறை லீனறனை
பறழிய கருங்கடல் பரிதி கானறென

(இ - ள்) முறழிய ஆபரணமணிந்த முகுநதையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந் திரனுக்கு அக்கினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருரை பொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றறபோல ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனை எ - று.

ஸ்ரீரண்டெனசொற்றகுமதி - பத்தாமாதம் (சு)

அண்டமு நடுக்குற வாரத்து வந்துயிழர்
கொண்டனா கிடந்தொளிரா கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டனார தவனுக்கல் குரித்த தோர்கலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெடுத்தனன்.

(இ - ள்) அண்டமும் நடுகுறபடி ஆப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒன்றிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனாகிய இரதிரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிகப் பெருந்தலமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தனன். எ - று.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபட்டும்.

சங்கக

கவியெனப் பட்டவக கருணை மாதவன்
சகிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிக
ளகிசொரிந் தமரருக் கன்பு செயதிரும்
புயியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்கனன்.

(இ - ன்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைவர்ந்த பெருங் தவமுடையவன் நிரமமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதலவனுக்கு, தேவர்களுக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தார புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன் எ - று.

அவி - தேவருணவு

(கவி)

வேறு.

குருச்சந் திரனை வென்றமுகக கிரால முருகை தனிமைந்த
னுருச்சந் தவரி தானிழுதும் பிறவுந் திமிர்தொண் பனலாட்டிக
தருச்சந் தொடுகா ரகிலுபுகைகதுத தனப்பா லூட்டப் பன்னிருந்நாள்
கிருச்ச மதனென றெருநாமங் கிளந்தான மகற்றுக கிராலவதிகான்.

(இ - ன்) நிரந்தகவிய (பூரண) சந்திரனை வெற்றிகொண்டமுகதையுடைய அழகிய முருகைமென்பவன் ஒப்பற்ற புத்திரநூலேச சந்நமும் அரிசனமும் விழுதுகனும் பொடித்துக் கலந்த ஒளியி நிரால முருககாட்டி, தேவதாரு சந்நக கட்டை கீரகிற்கட்டை முதலியவற்றின் பொடியாற்புகையட்டி, நூலைப்பாலாட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில கிருச்சமதனெனும் ஒருபெயரைக் கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன் எ - று (உ0)

கருப்ப நிலைக்கா றுமாணடிற் கரிசின் முறையா லுபநயனம்
விருப்பி வியற்றி டறையாதி விளங்கத் தெரிந்தான் சவியென்பான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதந் தெரிந்துணர்ந்து
வெருச்செய் ப்வத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப்படைபோ லாயினான்.

(இ - ன்) கவிமுனிவன் கிருச்சமகன் ஐனிகத்தாரு ஆறும் வருடத்தில, குற நமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆறையொடுசெய்து, வேதமுதலியபற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினான். கிருச்சமதனும் ஒரேசகருகேட்டு முடிந் திரிபு அநியாமையொழியு முற்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அச்சத்தைச் செய்யும் ப்றவியின் வேளையறுக்கும்ஐயப்படைபோலாயினன் எ - று (உக)

ஒழுக்க முதலா கியநெய்யி னுறழா தொழுகக் கவிமிகிழந்து
வழுக்கி லாத கணுணந்து வாவென மனுவை யுபகேசித்
தழுக்கி லாதா யிமனுவை யனுட்டிப் போடு கணிகிழைவு
முழுக்க வருள்வா கணைசரென மொழிந்தா னவனு டாதுவேற்றான்.

(இ - ன்) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாநடக்க, கவிமுனிவன் களிப்பும், குற்றமில்லாத “கணுணதவா” என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்கமில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை (அதனாக்) கணைசர்பெருமான உளவீர்ப்பம் முற்றுப்பெற அதுவகிரகிப்பாரென்று கூறினான். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றனன் எ - று. (உஉ)

நானூ நியதிக்கடன்முடித்து நாம வினைக றெந்தென்னை
நானூ மைங்கைக் கணைசர்கிரு வடித்தா மரைக னுளத்திருத்தி
முழு மன்பி லவாமனுவை முறைபி னனுட்டிப் பொடுக்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ன்.) நாடோறும் நிதில்கருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினை
களைப்பொழித்து என்னை டனுக்கிரகிக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைசர்பெரு
மான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவரு
டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அதுடடிப்புடன கணித்து, உரவினரும் பின்
னென்ற சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புகொள்ளுமபடி விளங்கும் காலத்திலுள் - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத துடுமென றிறங்கி யிளநாகு
வளளை குதுடடுந் தடமுடித்த மகத் நாட்டிற் கோனெவரகருந்
தளளை யனைடான பெருங்கொடைடான றுள குர னெனுமெய்யுரான
றொள்ளியகனற் றுள்ளகத்துத் தொடுத்த தருமச சிந்தனையான.

(இ - ன்.) சேற்கெண்டைகள துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்று
கள் விளைந்திறங்கி வளளைக்கொடியைக் குதுடடுகின்ற தடஞ்சுழந்த மகத்தாட்ட ரசன
ஏல்வோருக்குத் தாயைப்போன்றவன், மிக்க நகைத்தன்மையுடையவன், தானருபென
னனும் பெயருமடையவன், துன்பமகனற் மனதிலே பொருந்திய தருமசிந்தனையை
யுடையவன். - று (உச)

அன்ன மருட்டு கடைக்கறபி னுன்ற மனைவி யம்பிகையும்
பொனளை வெள்ளி தனைமருட்டிம் புத்தியமைந்த வமைச்சரகருந்
தன்ன துடனு முயிருமெனத் தக்க மரபால் வழியொழுந்
வின்ன லறச்செக கொலோசசி பிருந்து மகிழுவ காலத்திலுள்.

(இ - ன்.) அனைத்தை மயங்கச்செய்யும் நடைமையும கற்பின் மேம்பாட
டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொனளையும் வெள்ளியையு
மயக்கிய மனமகந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்
தக்க முறைப்படி நீதிவழியையொழுகவும் துன்பமகலவும் செவகோல் செலுத்திக்
கொண்டு களிப்புறற்குஞ்ஞகாலத்திலுள். - று. (உடு)

பெற்ற குரவன் றனைக்குறித்துப் பிதிராக் கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்த வசிடடனையு முழுக்கத் தவளத் திரிதனையு
மற்று முயாந்த முனிவரையும் வருவித் தானமற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமத்தன கலந்து கலைப்போ ராற்றினான்.

(இ - ன்.) பெற்றதன்மத நீமித்தமாகப் பிதிராக்கு உண்பிச்சுத்தினம் [சிராத
தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்த வசிடடமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தை
யுடைய அத்நிரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயாந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்
தன்ன. அவர்களுடன் (துலகனைச்) கற்றுமேம்பாடுற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளா
விச்சாத்திரப்போ செய்தன்ன - று (உசு)

வாழி நேற்ற வத்திரியல் வாதின வெல்ல மாட்டாது
சாது லனைய கொடுங்கோபத் தழல்கொப் பினிக்க வெதிரநோக்கிப்

கிருச்சமதருபதேசமபெற்றபடமை.

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமையினத்துஞ் சுடுகெடீ
யோது முனிவன் மகனல்லையுருகு மாறுகன மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தாலெதிர்த்த அத்திரிமுனிவர் அவ்வாறிலேவெல்லாம் வல்லபமில்லாமல், இறப்பினையொத்த கொடிய கோபக்கினியானது கொடபுணிக் கெதிரேபாத்தது, அறிவில்லாதவனே! உன பிறவியையும் உன பிரபாவத்தையுஞ் சுடுகெடீ, நீ சொல்லிய உலிமுனிவா புதலவனல்ல. உருகுமாவதென்னும் மன்னலுனை மகனென்றுகூறினா. எ - று. (உ௭)

இருதச சபையி னுடங்கிருத்த லெல்லா தெங்க ளோடுபாபச
சிறதைக் கினிய பூசையுஞ் செய்யக் கூடா தெழுந்தொல்ல
யந்தப் புடையே குதியென்றே யழனறத் திரிகை மறித்தாராபச
சந்தப் பொடியி னொளிர்மேனித் தவஞ்சால் கிருச்சமதருபதெனும்.

(இ - ள்) நீ இருதச சபையினையிலிருத்தல் கூடாது, எங்குள்ளோ சமான மாம மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது வினாவில் அநர்த்தமாகத்திற செவலகேடையென்று கோபித்தது, அத்திரிமுனிவன கையை மறித்த சஞ்சாலம், சந தனப்பொடியுற பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமசமுனி வன கோபித்தது எ - று. (உ௮)

விழிகள் சிவப்ப விதழதுபப விளங்கு நுந விதழை
வழிவு மருவித் தென்கசிலாக கஞ்சி யகல முன்றுல்கும
பொழிகுட டமுலா லகிப்பானபோது பொங்கி பெழுந்த சபைதன்னிற
குழிய வசிடடன முதலான குழுவி னோமு விதுசொன்னு.

(இ - ள்) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடெனத்) டுக்கவும் பிரகாசிக கின்ற புருவமானது தெற்றியிலேறவும், அறிவுகாலஞ் சமயவித்ததென்று அங்குள்ள சிலா பயந்தோடவும், திரிலோகங்கலையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்த சபையிறகடியுள்ள வசிடடமுத லிய முனிவாகுடத்தின முன்னின்று இக்கணச் சொல்கின்றான் எ - று (உ௯)

அரசன் மகனயா னல்லவீரி பவமா னத்தா லவமதித்தோ
பாவு தவததுக் கவியென்பான் பால் னுனேன யானகால்
விரியியிருந்த நமமையெலாம் விழித்துப் பாய்கு முனையிததுச
கராகள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணுகுகென றேகனான்.

(இ - ள்) யான (உருக்குமாவத) அரசன் புத்திரஸலேன, நீங்கள் அவ் மாணத்தால் (எனின்) அவமதித்துரைத்தீர்கள் துதிக்கத்தக்க தவதையுடைய கவி முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய் பிறந்தேன் யான் பிறகாலத்தில், கூடியிருந்த உங்கலையெல்லாவும் கணத்திநது பாங்குமுன்னரே யழித்தத் தேவாகனகளிக்கக் கீத நிலை நிலநிறுத்தவேனென்று வினாந்து சென்றனன் எ - று (௯௦)

மிருகந் கோபந தணியாமை வேகத் தொடுமபோ யினனா
முருகநாய் மிருக தூரத்தாயென முன்னே வாடுவன பிதாயாரே
நிகழ்ந்த துள்ள படியிலகிக நிகழ்த்து வாயென னுனமுருகதை
நெகிழ்த்து நெகை நடுநடுகி பிதழ்ந்த படியே யுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த தோட்டமடங்காமல் வினாவோடு சென்று தன்னைப்பெற்ற தாயை (நெடுக்கி) முருந்தாய்! மிகக்ஷமமுடையவனே! என்முன்னே வருக. எனக்குத் தந்தையாவன்? நடந்ததை உளப்படியே கூறுவாயாகவெனறனன். முருந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனததனர்த்து நடுகெடுகி நடந்த விருந்தாகத்ததையே (உண்மையாகச்) சொல்லினன். எ - று.

தூரத்தை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவன். (கூ)

வேறு.

மிருக வேடஸுடையின மேலிய வருக்குமான கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலா வழுகுண்டவனுக்
குருகியுனறனை யுயிர்த்தனே னுணகணாக கராவம்
பெருகி னிசசையா நெழுமுதநால் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருகுமாங்ககராசன் (இவ்வாச்சிரமத்திதகு) நீர்பருகுமபடி வந்தனை (அவனுடைய) ஒப்பிலாத தேகப்பொலிவப்புபார் தது மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதார்களுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்செனாவழி நடக்க நீதிநூல்களிற சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூட) உன்னைப் பெற்றேனென எ - று. (கூஉ)

எருப்பின் மைந்தனே யுள்ளவா றீதுவென விளம்ப
நெருப்பின் மேலொரு நெருப்பினை நெடிதுபெய தாகுப்
பொருப்பு நோதவன புக்கநதுபுள றினறுக ராத
வருப்ப மாவனத திலநதையா குகவெனச சபித்தான.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகையிடுவென்று (முருந்தை) கூறவும், நெருப்பின்மேலே வேறொரு நெருப்பை மிருதியாகப் பெய்தார்போல, மலைபோன்ற (பெருக) தவதையையுடைய கிருச்சமசமுனிவன் கோபித்து, பறவைக் கூட்டங்களுண்ணாத துன்பமாத வனத்தில் இவரையொருக்கென்று சாபமிட்டனன். எ - று. (கூக)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைக்கமை கேட்டு
நெடுவகு ணத்தவ தாயென நினைத்திலே யெனனை
நடுங்கச் செய்தனை யாதலி னீயுமுண ணடுவக்க
கொடுவகு ணசசிறுண கூடுக நினக்கெனச சபித்தாள்.

(இ - ள்) அடங்கிநின்ற முருந்தையெனநூர் தாயானவன் ஒப்பற்ற தன்மைத்தனக். நிய சாபமொழியுக்கேட்டு, மிக நறகுணமுடையவனே! என்னைத் தாயென்று கருதியிலலை நடுக்கமடையச் செய்தனை யானபடியால், நீயும் உன்ன நடுவகுப்படி, உனக்குக் கொடுமைபாபிப குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருகவென்று பிரதிசாபந தந்தனன். எ - று. (கூச)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவன் கடுஞ்சா பூத்தா
லிலந்தை வந்தெழு வனத்திழீட யிலந்தையா யிருந்தான
வலந்தை வந்ததேதான் மன்னவன் மகன்முடியைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமாதலனுள நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசித்திற் குசங்கையுடைய முருந்த யென்பவள் தன்னையனுசிய சாபத்தால், இலந்தைகள் முன்னுணர்ந்திடுவ இலந்தைமரமாயிருந்தனன். வெத்திப்பொருதிய தோள்கள் பொருந்திய உருத்தமான கதனுடைய புதல்வனுண்மையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கவகோண்டு அம்விட ததிலிருந்தனன். எ - று. (௧௫)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்தலி னுக்கையை யொறுத்தது
கழிந்த போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளினவா னவகருப
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தரன் மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்.) அழித்த மானதனுடன் வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலாவெறுத்து இறந்துபோவதே உதமமென நினைக்குவகாலையில், மதமொழும யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவாகளுக்குச் சொரிந்த தேனமாரி போல, இரதிரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன். எ - று. (௧௬)

சிறிது சிருதையைத் தேற்றின் னவமதி செய்த
வுறுவ ராதியோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னலவரம பெறுகுது பெனமதித் தருதக்
குறுவ னத்தினை விடுததொரு கொடுவன மடுததான

(இ - ள்.) மனைதச் சிறிதுதேற்றசெய்தது அவமதித்த முனிவா முதலான வர்களெல்லாரும் பொருந்திப் பாதுகாப்ப பணியுமபடி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்தது, அந்நச் சிவனத்தைவிடப் வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (கிருச்சமதமுனிவன்) எ - று.

கொடுவனமென்றதால் புலி சிங்க முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனவுகோள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம்.

(௧௭)

இதுமு குருதையின் சரிதமென் றிதமுருக கவிழ்கு
பதம் மெனமலாச சேககையான பகர்தனன் செய்ய
மதம் லாததிரு மாரபினின் நகற்றிமண் போரநது
முதுத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ்.

(இ - ள்.) இதுவே முருந்தையென்பாருடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனொழுந் தாமரைமலரில் சிசுக்கு நிருமகனை மாரபினின்று விலக்கிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனெனும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்த மெல்லிய தாமரைமலாச சேககையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (௧௮)

எந்தை யைவகாஹ் கினியமந் திரவுப தேசந
தந்தை தந்திட முருந்தைதன் புகனபெற்ற துணாததா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ள்.) எகதையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமா னுக்கு இணைநாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன தந்தையாகிய கவிமுனிவனுற செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம். அந்த உண்மைததவதையுடைய கிருச்சமதமுனிவன வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவேன்ற பிருகுமுனிவர அமுகுபெற்று வினவகுஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உரைசெய்வார எ - று

கிருச்சமதருபதேசமபெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆதத் திருவிருந்தம் - க௭௭௩

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து நொடியும் சூமுன முண்டாக கியவெஃ பெருமா னிறைநூல், பவவுந் தெளிகின திருச்சமகன படருற தவனுற தவரத் தீனியு, மில்கும படிசொல லுக்கவென துவவ வெழிலா ருமவியா தனவின வலும, மலாமெல லணையான மகிழ்சூர தவனமுன வரம்பெற்றதுமோ தவனித தனனே

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாற்றாறும் கொடிசுருமுண்ணாப் படைத்த எம் பெருமானுருளிய தலோமயான பலதுலகையுந் துள்ளினுற கிருச்சமதமுனிவன (தவவனு)சென்று, அவனபெற்ற வராதையுமவிலங்குமபடி சொல்லவேண்டுமென்று, தவத்தின அமுருவின்குமவியாசமுனார வினவவுந், தாமமெலவிய தாமமாமலரணையையுடைய சதுமுக்களபிரியுந், அவன வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன எ - று

(க)

பழிமல கியகா னமொழித் தபலே பங்கா னமதித்தகிருச்சமதன், வழிதண மதுமல லிகைமுல லோரின் மயிலே நொடியுந் தன்பந் தரிமெ, பொழிவாம புதுமா மலரோ டைகளும பொங்கும புனலவா வியுமவேள் ளிமறை, மொழியும் படிசொய யுமுனிக கணமு முடிவா னவாவாழக கையுநோக் கினனே.

(இ - ள்.) பழிமிகுந்த வனத்தை விடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன, குளிர்த் தேனசொரியும் மலலிகையும் முலையும இன்மைதவகிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருந்ததரிப் பந்தரிடப்பொழிலும், துனறலாந்த் பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும், யாகங்களே வேதங்கூறிய வகையாகச்செய்யும் முனிவாக்கட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவா களுடைய இருக்கையுந் கண்டனன எ - று.

(உ)

அங்குந் தமாமா தவாதமமையதெ தவாதா டொழுவாங் கவாநல் வாவேற், நிகருற நிருவென னமகிழ்ந் துதின மெழிலார புளியின வலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல வரனுள் நியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொறியைந் துமடக கிமனு மொழிகள் தனன்முற றுத் வத் திகொடுமெ.

(இ - ன்) அக்கிடத்தே பொருத்தியமர்ந்த பெருந்தகைகளை வந்த அவர்சங் பார்க்கவந்த பணிம, அக்கிடத்தே அவர்கள் நல்கவாகக்கொண்ட இக்கிடத்தே பொருத்தியிருக்கவென்று கூறக்கூறித்த, காடோறும் வலம்பாத்தத்திப்பொருத்தியபயிலிப் பொருவியுப்பியிழிந்தி, ஏகத்தராகிய கணைசம்பெருமானுடைய திருநடுவத்த மனதில் தியானித்த, துன்புசெய்யும் ஐம்பொருளையுமடக்கி முதிர்ந்த நகர்துடன் மங்கிரத்தைக் கணி்கின்றனன். ஏ - று. (௧)

ஓர யிரதே வர்களான் இதமக் கொருகால கிழிவிட் டவனங் கன்மை, யிர யிரமோ மெமயா யிரமாண டெனகுந தவ்வக கியெழுந துசுடத, தாரா முலைவா னாமங கையருந தனிவா னவருந தருவோ ரெவருநீரார் குளிராகக் கைநெடும பொழிலு நிலவக் தவமாற றியிருந் தளவில்.

(இ - ன்) ஆயிரத்தேவருடங்களுக் கொருமுறை கண்ணிமைதது, அக்கிருச் ச. ௦ தமுனிவன் இவ்வகையாகப் பதினையாயிர வருடங்கன் எவவிடத்திலுந் தவாகினி, மானது எழுநது, மாலைபொருதிய குசங்கையுடைய தேவலோகத்தளள, அரம்பாஸ் திரீகனும் ஒப்பற்ற தேவாகனும் அசராகனும் யாவரும் காப்பொருதிய குளிரசுவாய்ந்த கங்கையும், பெரிய (கற்பகசு) சோலையும் வினவகிசு கடுமபடி, தவருசெய்து கொண்டிருக்கையில். ஏ - று

விழிவிதென்னபது கண்ணிவிட்டு இமை விடுகல். (௨)

மனவாக குறுகா யமுமெட டரிய வளாபே ரொளியாயப் பரிபுரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ் சியென தியானென னுமகந் தையிரித தெனதுந், தனதே யெனுமெய யடியா வரே தாமா கியிருந் தனிரா யகனார், நனவே யவனுக் குவரம புரிய நடுப ரருளா லெதிரகண் ணினரே.

(இ - ன்) மனமும் வாக்கும பொருந்தியகாரும் மெடடுத்தகரிய வளாகின்ற பெரொளிப் பிழம்பாய், எங்கும் றிறைவாய், கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா னருசகித்துப் பணிந்து, எனது யானென னும் அகநதைடையொழித்தது, (பரிபுரணவிடாபகத்தால்) ஏனனுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும் உண்மையடியவாகளே தாமாகி விளங்கும் விராயகப்பெருமான, அக்கிருசசமதமுனிவருக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள்களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினா ஏ - று. (இ)

காலைக் கதிரேகா டியுதித் தணைய கதிசெய திருமே னியுமவா ரிசமென், மாலைக் குவனப் பமாமா புமவினா மலிகுக் குமமா திமட்டித் துமிரு. சிலப் பனிநீ ரினதை தருந் தேவா வப் பியதோ னொருபத் துமிரு, புலுந் ரெளிசித் தியுமபுத் தியுமவெண பாலொத் திடுகிக கருவா கனமும்.

(இ - ன்) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருகோடிய ருதயமாணப் போல ஒளிவிசுத் திருமேனியும், தாமனாயாகிய மெல்லிய மலாமலைக்கு அருகப்பொருதிய திருமார்பும், வாசிக்கக் குஞ்சுமபநீருதலியன சேர்த்துமிக்கபுனிதமாகிய பனிநீரிலுரைத்த வாகத்தங்கிய தேயவீனப்பூசிய ஒருபத் திருத்தோள்களும், இருபக்கங்களிலும் பொருத்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாரும் புத்திதேவியாரும், வெள்ளிக் கல்லிக் கிளர்ந்த கல்லிங்கவாகனமும். ஏ - று. (௧)

அனாதா அமைதமாய் பாலாயா அனாது மனாயா மாருதா மெனினி. இவ்வினாயா திரமேயம் குருமீரம் தெனிர கிருமேயம் நியோனிக கணுடு மனையா மதியின் தெனிரிது சிவனின் மாயந்தா வெணவை குருசுச் சமத் துணியா ததன் ஸ்லொனிரமா யவெதி ருந்தா னினிதித் தறநோக் கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இரு மதத்தைச் சொரியும் திருமுகமும், அழகுபொருந்திய திருவேகத்தமும் வளங்கும்படி பூமியும் திசையுமெங்கு சீமிந்து பிரகாசித்தது வினங்குத் திருமேனியின் காத்தியில் நட சத்திரம சத்திரன ஓவற்றின பிரகாசமானது சூரிய வொளியால் நகித்தாறபோல, விளங்குத் திருச்சமதமுனிவன் அழியாத தன்னுடைய நல்ல காந்தியானது நகிக்கும்படி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்கள விழித்தது பொருந்தப்பார்த்தனன். எ - று. (எ)

ஒளியா விழைவன மிருமே நியெழில் யாதாந தெழியா விழிகு சவுனத், தெளியா திதுவென நெனமம மாதொடு தியானித் தவுனத் துவிநா யகனா, யனியோ தெனிரோக கியோனிக கெனிக கணுடு நறதாதிர்த ததுசெய தவமு, பெளரியென வயினமுற நகிருக கருணை யிரைவித் தருமெம பெருமா நெனலும.

(இ - ள்) பிரகாசத்தினால், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகுமூலவதா தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனதெளியாமல், இவ்வென நென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உளத்திலே விநாயககடவுளை அன்புடனெதிரே தெரிசித்த, ஓரிடையூறு இப்பொழுது சம்பவித்தது. அச்சை யொழித்து, அடியேனசெய்த தவமும என்னிடம் முறறம்பயன்பெறப் பெருங்கருணையைக் கிருபைசெய்துள்ள எம்பெருமானே! என்று கிருச்சமதன் யாசிக்குவது. எ - று.

வெளிகனா வினைசுந தவெழுந தபிரான மிருபே ரருள்கார துமெய்ஞ்ஞா னவிழி, யனிகதத் தளாவற நகிருச சமத் தனனபோ'டுமெழுந துபணித் துமறைச, கொளிகருந திருபே நியெனசன நெனதிரே யொளிர்வித் தனனென றாநெரு ருருகித், துளிகரும் விழிநீர் களபாந துலித் துகண்மாற் மிடநினை மிதுடெ டல லுவனாவு

(இ - ள்) பகிர்முதற் கிலே தீவினாசம்மந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசப் பெருமான மிகப்பெருங்கருணை மிகுந்து, உண்மையாகிய ஞானதேவதிரற்கொடுத்தருள, மனத்தளாசியுடைய திருச்சமதமுனிவன் அசையுடனே யெழுந்துவணங்கி, தேவர்களுக்கும் காணமுடியாத திருமேனியை என்கண்ணுககெதிரே விளங்கச்செய்தனரென்று, மனங்கொள்தருகி, தளிகின்ற கண்ணீர்த்துளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள துகிலை யகற்ற, (என்கிர்) நின்று இதைச் சொல்கின்றனன். எ - று.

உணங்கண்ணுற் றரிசிக நுடியாது வருந்திய கிருச்சமதன் கணேசப்பெருமானுற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானக்கண்ணுல அநர் திருமேனியைத் தரிசித்து உணங்கித் துதிப்பாறாநிறுனென்பது கருத்து. (க)

சுரு

நித்தியமாய் நின்மலமாய் நிர்க்குணமாய் கீடொளியாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவத்தாக கப்பாலா யப்பந்து.

மத்தியத்தான் அருமபொருளே தியடியேன்
 சித்த முயல்பத திருக்காட்டி தக்கனியேன்
 (இ - ள்) சித்தியுமாயிற்று, நிம்மலமாகியும், திருக்காட்டியும், சித்தியுமாயிற்று, தத்துவமாகியும், தத்துவத்தக்கப்பாலாகியும், அத்தகையதான் அருமபொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிரும்படி திருக்காட்டி கொடுத்தருளினீரே! ஏ - று.

சித்தியம் - எககாலமுமுனை நிம்மலம் - மலரங்கம் நாகுணம் - குண ரகிதம் (கௌ)

சுண்ணா மதியை கபங்குரு சடாதாரி
 புண்ணு ரமுதே யுலவாச சுகக்கடலே
 விண்ணை ரவியாத விகதசா நீயடியேன்
 கண்ணாக காணுமா காட்சி கொடுக்கையே

(இ - ள்) ருளிச்சிபொருளாகிய சுகிரன் பிரகாசிகுரு சடைமைத் தரித்தவனே! உண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுடமே! அழியாத பிரகாசம்! அகராபமே! தேவான்களு கண்டறியாத ஞானசொருப்யே! தேவரீர் அடியேன் தரிசுக்கும் வஞ்ச யாகக் காட்சிகொடுத்தீரே! ஏ - று

ஐடாதாரி என்றது வடமொழிப்பிரயோகம்.
 காணுமாறு என்றது காணுமா வெனத்தொக்கது (கச)
 ஆகநாமே யாகிய வளியா தளிகெனவையும்
 போகநாமே போசகிமலம் பொன்னுவித்து பொன்னு னுந்
 தாககாது வின்ற தனிமுகலே நீயடியேன்
 வாககாரக கூறுமா வரகெடுத்தீர் நின்றனையே.

(இ - ள்) படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, எ னறையும் அழி யாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்து, ஒன்றும் தொடரப்படாமல் [அதிப்பாட்டு] நின்ற ரூபநிறமூலவனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாக்கூறும்வனை யாகவெழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினீரே ஏ - று

“ஆகநாமேயாகிய வளியாதளித்தெவையும் போகநாமே போகவி” என்றது, சிந் தனை மாத்நிரையானே சிருட்டித் திதி சுவகாரங்களைச் செய்ப பன்னம் கூறியதாம் (1)

என்று கிருச்சம்மா னே தகெடுப்பத கெடுதெழுதுங்
 கொன்றை யலங்குற குழுகன் முடிதுளகி
 பொன்னு கவததுக் குவந்தோ மினிவரங்க
 ணன்று கிளத்தி நனிதருது மென்றனையுல

(இ - ள்) என்னவெனவாகக்க கிருச்சம்மதமுனிவன தே ததிரஞ்செய்ய, தேன் செல்லியுங் கொன்றைமலா மாலையணிந்த விநாயகக்கடவுள் சிரமசைத்து, பொருளாகிய தன் தவத்திரு மணங்கனித்தோம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லக் மிகுதி யாகக் கொடுப்போமென்றனா ஏ - டி (கௌ)

சிந்த முதுகிற சிறகத மகளிரொரடி
 மங்க ளெழுந்த வமல னருள்கொளப

பொங்கு முழுவதும் புணரிப் புணையானுள்
செங்கை குவித்துத் திருத்தவிது கூறுவான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தின் முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னுள்) தேவியாருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலரதெராகிய விதாயககடவுளுடையதிருவருளின பிறத்தைக்கேட்டு, அநிசரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான திருச்சமதன் செவ்வியகையைக்கடப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்லானாயினான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல் உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காண்க

தேனா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிற்குநாகால வினையெச்சம். (சு)

காண்டல் கருத லுனாயிவற்றாற காணுயைக்
காண்டல் கருத லுனாயானாக கண்டேறகு
வேண்டும பொருளினனு முண்டே விமலாநீ
வேண்டுகே னுமமருளாத தாளாது வேண்டுமுகன்.

(இ - ள்.) தரிசித்தல சித்தித்தல கூறுதலெனனு மிவற்றாற தரிசிச்சுடியாத தேவரினாத தரிசித்தலானும் சித்தித்தலானும் துதித்தலானாக தரிசித்த அடியேனானே விரும்பும் பொருள் பின்னுமொன்றானதோர் நன்மல சொற்பியே! தேவரினாவென இக்கேன தேவரி திருவருளாத தவனாமல வேண்டுகேன எ - று

வேண்டுகேன இங்லகு சாரியை வேண்டுகேனென்பது பொருள் (சு)
எண்பதது நானகுநா றுயிரமா வியலபிறப்பிற
பண்புறற மாலிட மாம பவமரிது மானிடத்தது
மெண்பெற்ற நாலவருணத் தியைநதிலே தரித்தவற்று
ணன்புறற வந்தவராய நண்ணுவது மரிதாமால

(இ - ள்.) எண்பததுநானகு லட்சமாக வியலவென பிறவியில் அழகுபொருந்திய மாணுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மாணுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல் பெற்ற (பிராமணத்தி உத்தம) நாரகுலத்திற பொருளதுத வரிது. அவற்றினளும் யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும் எ - று.

எண்பததுநானகு றுயிரமா பிறப்பு என்றதை,

“ஊராவ பதினொவ்ரு மொன்பது மாணுடம்
நீர்ப்பறவை நாரகாலோ பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந தேவா பதினான கயனப்படைத்த
அதையிலதோ தாவரநா லேனது” —எண்பதனுதிக

எனபெற்ற நாலவருணமெனறது, அதுலோம பிரதிலோம அந்தரான விராந்தியரெனனு மித்திறத்தோனா வில்ல்கி உயாகுடியாகிய பிராமண கூத்திரிய வைசிய குத்திர வருணங்களை யுணர்த்தியதெனக் (சு)

அருதணரு ளழிவுடைய ராதலரி தழிவருளுஞ்
சுகதைமகி முனுட்டானஞ் செய்குநரா குவதரிது
சுகதைமகி முனுட்டானஞ் செய்பவருட் டிரிவிதமாம்
பந்தமறச சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியர்களை,

(இ - ன்.) வேதியர்களிலும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர் களிலும் மனமெழுந்ததக் அதுட்டானஞ் செய்வவராதலுமை. மனமெழுந்ததக் அதுட்டானஞ்செய்பவருள்ளும் மூலவகத்தாகிய பந்தங்களும்படி சிவஞானப் பந்தைய வர்கள் அரியவர்கள். ஏ - று. (கல)

அத்தகைய சிவஞான மடிகழரு வடியினுறும்
பத்தியின வனையன்றிப் பயில்வேள்வி தலநதான
மததிறத்த முயற்சியினு மெயதுவதில லாமையினுல்
செதகநின மலாப்பதத்தில விடாத வனபருளக.

(இ - ன்.) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைத் தேவரீர் திருவடியிற் பொழுத் தும் பத்தியின லடைவதல்லாமல், செட்கின்ற யாகம-சலம - தானம் எவ்வகையுடைய முதவியவற்றாலும் அடைவதில்லாததனால், ஞானசொருபியே 'தேவரீருடைய தாம நாமலாபே'ன்ற திருவடியில் அழியாத அன்பனை அடியினுக்கு அருள் புரியவேண்டி மெ. ஏ - று.

திருவடிப்பத்தியினுலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுதற் சி யாணம் அல்தெய்தாதென்பாரா "சிவஞானம் * * * எதிறத்த முடற்சியினு மெய்துவ திலாமையினால்' என்றா (கஅ)

எமபெருமா னித தலத்தி லெழுந்தருளி யெழுந்தானறு
முமபாமுத லீனனோராகு முலாபவாம உழங்குகே
நமபியபுட் பகவனமும் புடபாமா நகருமென
விமபரினிவ வன்கனக்கு மிநகராகும் பெயருறுக

(இ - ன்.) எமபெருமானே! தேவரீர் எககாலமும் இடவிடத்திலெழுந்தருளியிருந்து தேவாமுதலிய வெல்லோருக்குந் களிப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையிற்) கொடுத்தருள புரிசு மேனமைதற்குரிய புடபகவனமும் சிநகர புடபக நகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெயருண்டாகுக ஏ - று. (கக)

தேவாமுனி வராசுர சித்தகாசுராத திபாமுதலர்
யாவாகளு மெனவழியி னெனதானை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டாமென விசைபு திரபப்ப பொன்னாழி
பூவலங்கன மணிமாபிற பணவியனமற லிதுபுகழ்ம

(இ - ன்.) தேவாகள முனிவாகா அகராகள சித்தான சாதியாகளமுதலிய வெவாகளும், எனவழியில் எனக்கடனையக கடவாமற்பொருந் உதய வேண்டுகென்று விரும்பிய யாசிக்க, பொற்கொன்றைமலனாமாலையாகவண்ணித அழகிய மார்பையுடைய புண்ணிய சொருபியாகிய கணேசபெருமான இவ்விதஞ்சொல்லினைனா ஏ - று.

ஞாழல் - குருகுமலாகருக கொன்றை மலாகரும் பெயராயிருப்பினும் பொன்னாழிலென்றதனால், பொற்கொன்றை யென்றும் இது சரக்கொன்றை (உ0)

* இக்கிரே தாயுகத்தி னிநகரமும் புடபகமா
மிக்கதிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமா
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசுகறும் பானகமாம
பக்கவெழிற் கலியுகத்திற் பத்திரக மாருமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்த ககரமானது புட்பககரமாம். மேம் பட்டகிரேதாயுகத்தில் விஷ்ணுதின் மணிபூரககரமாம். நெருங்கியதுவாயுகத்தில் சூற்றமொழிக்கும் பாணககரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரககர மாம். எ - று. (உச)

கற்றவநீ விழைந்தவெலா நவகினமுன் பாற்சிறுவ
னதறமிலா மிகுவலியோ டாரொருவா ளியினனாய்
மறையரா லழியாத வரத்தினனாய் நமகடியன
புறவனா யொருவனுறு மோங்குநம் தினனருளால்.

(இ - ள்.) நவகினத்தையுடைய கிருசசமதமுனிவனே! நீ விரும்பியகறறை யெல்லாவ கொடுத்தோர் உன்னிடத்திலேஒருசிறுவன அறறமிலாதபெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஒருபாணதாலல்லாமற் பிரதாப நிறவாத உருமுடையவனாய், நமமுடைய அருமடிப் பகதியுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒப்பற்ற வனாகப்பிறப்பான எ - று

அறம - தனபம் - அறமிலாவலி யெனப்பற்ற மிக்க வலியெனது. (உஉ)

பேறு

பெருந்திறன் மகனா மாதப பெலியினு தினக்குத தாததி
நிருத்தமு வலக்க அண்டாந் திருசா து முனிய நமமைப
பொருளுதகா ரியங்க டமமின மு மற ினைந்து பூரி
வருகதுத வினாயி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவன் மாதோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியுடையத அநதப்பெலியென்றும் உண்மைகளைக் காட்டிலும் உனக்குக் கோத்தியானது திருத்தமுத திரிலே கருகள்ள முண்டாகும் சிறப்பமைந்த கிருசசமதமுனிவனே! பெருந்திய காரியங்கள் வெல்லாம் நமமை முடிவிலே தீமா னித்ததுப் பூசபுரிந் ஒருத்தயி லாமல விரும்பியவாகுகளேவெல்லாமெறவாய் எ - று

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசசெய்யவோர் நீயிக்குன்னாக அதனை முடித்துப் பலனுறவராகலின் “நமமைப் பொருந்து காரியங்கடமின முத்தற நீனை நகுபூரி - வருந்ததலின் திகேடவரமெலாம் பெறவை” என்றா (உக)

நீனைதெகமைப் பூசையாவா நிசமுத்தினு மவாகுபு பொலலா
வினைத்தொடா பனைத்து நீங்கி விழுத்தய நீனைநத நனமை
யனைதனதயு மெளிதின் வலலே யடைருவ ரெமைத்தொழாரே
லெனைத்தான ிட்டரும் பொலலா வினைக்கு மெயது வாரே.

(இ - ள்.) சிநந்த தவததையுடையவனே! எம்மை எவர்கள் கருகிப் பூசை செய்காலும், அவர்கள் தங்கடருளும் பொலலாவினைத் தொடக்குமுழுவதையுமொழி கது நீனைநத நனனம்முழுவதையும் இலேசாகவே வினாவிலடைவார்கள். எம்மைப் பணியார்களாகில், உள்ளனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளை யுட அடைவார்கள் எ - று

வல்லே - வினாவருகிறதும் இடைச்சொல்.

(உச)

அருமறை யளந்துங் காணு வமலனா வரங்கு ணங்கி
யிருவினை மலங்கண் முன்று மிரித்தவ ருளளது கோயின

மருவுவான் மறைந்து போந்தா வரம்பெறு முனிவ் னுக்கோ
குருமணிக் கோயிலொன்று குயிறழியக் கோயி னுள்ளதல்.

(இ - ன்) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணே
சப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்கன்கொடுத்து, இருவினையு மும்மலர்களைப்
மொழித்த பரம பத்தாங்குடைய இதபாலயத்தை யடையுமபடி அநந்ததானமாயினர்.
வரங்களைப்பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அவகே ஒப்பற்ற நிரமமைந்த மணிகளாற்
செய்த கிருக்கோயிலொன்று செயலித்து, அத்திருக்கோயிலினுள்ளே எ - று (உரு)

வேறு

சரதமலி பத்தியிறை சாராதவருள ளகடையைய
பரதமிகப் புரிவாணப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தொருநீத தமுநதொடடு
விரதமொடப் புனலாடடி மேதகப்பூ நெதிரந்தான.

(இ - ன்) உண்மையில் பத்தியுடன் பொருத்தியவர்களுடைய மனமாகிய
சபையிலே, நடனத்தை மிருதியாகச் செய்பவனும பரானந்த பூரணனுமாகியகணேசப்
பெருமானை வரதகணபதி யென்று திருநாமமிட்டுப் பரதனாசெய்து, (அங்கே) ஒரு
தீர்த்தமுமெடுத்து விரதத்துடன் அந்நீர லட்டேகித்து மேம்பாடுறப் பூசைசெய்தரு
ந்தனை எ - று (உரு)

வேறு

கணேசா மேனியி லாட்டுமக காமரு தீர்த்தங்
கணேச தீர்த்தமென லெழுபெயா கலந்தநகருங்
கணேசா பெருநா னாற லர திருந்தநா ரணத்தாற்
கணேச மாநக டொனும்பெயா கதுவிய தமபா

(இ - ன்) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய
தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயர்பெற்றது. அந்த நகரமும் கணே
சாப்பெருமானுடைய பெருநாளோடு கூடியிருந்த காரணத்தால், திருந்த கணேச நகர
மென்னும் பெயராய்நின்றது. எ - று

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்

(உரு)

சித்தி யாவையும் யாவாசகுரு செலித்ததிர திறத்தாற்
சித்தி மாநக டெனவைவுஞ் சிறந்த நகரஞ்
சித்தா மாதவா தேவாகன முகலியோ தமமுட
சித்தி மேவின ரளவிலா சிறந்தவா நகரில.

(இ - ன்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் பித்தியாகக் கொடுக்கும்
ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்று சிறப்புற்றது. சித்தாசனப்பெருந்
தவசிகள் தேவாகன முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமதுஇஷ்ட) சித்திகளை
யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் எ - று. (உரு)

கவியு யோத்தருள் காமரு கிருச்சம தனமுன்
புவிவி யத்தகப் புகாமுகக் களிறழிறை யருளா

கவிஞர் கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார்.

(இ - ஈ.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதமுனிவர் முன்னுடைய கவிப்பெய்ததற்குப் புன்னிகள் வாய்ந்த யானை முகத்தையுடைய விரைந்த கவிதையின் கிருவுருளால், பிரகாசிக்கின்ற வாய்பெற்ற வகையினாலும், புத்தக முகவழிவழியினாலும் நீங்கிய வியாதமுனிவனே! என்று காண்கிருமகத்திர் விரும்பிய பிரமதேவன் கூறினான். ஏ - று. (உரு)

சேரம காந்தனே னுததரு கவிமகன் பெற்ற
சேம வானவர் மறிந்தனை யினியவன் சிறுவன்
வரம மாரொரு மருபினன் மந்திரவ கணிதத
தேம மாரதா வறிதியென நியமபுவன பிருகு.

(இ - ண்) சோமகாத ராசனே! தகக புனிதமான கவிமுனிவர் மகனான கிருச்சமதமுனிவன் பெற்ற சேமமாகிய கிருநத வரததை யுணர்ந்தனை. இனி அவன் மகனாகிய பெயர் அழகுபொருந்திய வகதநதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமந்திரத்தைக் கணிததவகையை அழகுபொருந்த உணரக்கடவையென்று பிருகு முனிவர் சொல்லாததொடங்கினான். ஏ - று. (கூ)

கிருச்சமதா வரமபெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கருசுசு

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக னினாரினாயாய்க் கவிழ்த்த நெடிய தடஞ்சிலம்பி
னருவி யெனமும் மதமபொழியு மாண முகவ னுளுவாத் தாற்
பொருவி லமரா முனிவரெலாம் பேரநது வணங்கிப் பணிபுரிய
மருவு மகிலேன விசுநிறையாய் வதிந்தா னைய கிருச்சமதன.

(இ ண்) (உலகுக்கு) காரணமுதமான மேகுகள் வரிசைவரிசையாக(நீள)க் கவிழ்த்த நீண்ட விசாவமான மலையில, அருவியாறுபோல மும்மதங்களைச் செத்தும் மாணமுததையுடைய விராயக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரததினால், அத்தகைய கிருச்சமதமுனிவன் ஒப்பில்லாத தேவகருமுனிவாகனும் யாவரும் உதது பணிந்து ஏகல் செய்ய, அவ்வொருந்திய யாகததிருத் தலைவனாய் உததனான். ஏ - று. (க)

மடங்க லுக்கெக்கும் களிற்று முக வரதன் பாத மலர்த்துணியின்
முடங்கு மதுகாற் கருப்பினங்கண் முரலும் பணிமென் மதுகாதி
குடங்கை கொடுப்பித்தவன்மெய்க் கோல மதுகாது கணிததுவன்
மடங்கத் தவகுசெய் பவனெருநா னமாந்தா னரிய பேரத்தித

(இ - ண்) கிருச்சம வரமபெறுபடலம் முற்றிற்று. அந்த கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார். அந்த கவிதை எழுதினார்.

போன்ற கையிற்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தைபுக கணித்து, மனமடங்கத் தவஞ்செய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமாந்தனன் எ - று (௭)

கெடிது யோக முழந்தனமி னிகரி நவததுக கிருச்சமதன்
கொடிது ழிழிததுப பாததானக் கொடிய பாவை தனிவின றும்
படியும் விசமும் பாதலமும் பறம்பு நடுங்கக் கடைநாவி
னிடியும் லணங்க மிகவாருதிட டெழுந்தான் வலியி னொருமைதன்

(இ - ள்) ஒப்பல்லாத தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் கெடிதுயோக மிருந்து, கொடியமையோடு கணவழித்துப் பாததனன் அந்தக்கொடிய பாவை யி னி ன்றும், பூமியும் ஆகாயமும் பாதலமும் மலையும் நடுக்கமெய்தவும், ஊழிகாலத்தின் இடையும் கீழ்ப்படவுப், மிகவும் ஆரப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந் தனன் எ - று

• யோகமுத்ததல - யோகிருத்தல (௭)

செய்ய நிறமும் போழுகுந் சிவன முடியுந் குண்டமும்
பெய்யுந் திணிந்தா ளங்கதழும் பிறங்கு மனாஞாண் முத்தராவும்
பெய்ய கதிரி னொளிமழங்க ளிளங்கு மொளியு முடையாண்ப
பொயி நிவததுக கிருச்சமதன் பொற்ப நோக்கி நடுங்கினான்

(இ - ள்) செவ்விய நிறமுட, மிகக் குழகும், துள்ளுகின்ற முடியும், குண்ட டலமும், வலியுடையாள்களறி பூட்டி அங்கதழும் வீளங்குகின்ற அனாஞாண் முத்தர வ பலவும், சூரியவொளியு மழுங்குமபடி வீளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண் மையாகிய தவத்தையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பாத்தது அச்சுமெய்கினன் எ - று

அங்கதம் - தோளணி வெய்யகதிர் - சுடுகின்ற கிரணங்களை யுடையவன், சூரியன் பொய்இல - பொய்மையிலலாத, உண்மையாகிய வெள்ளம் (௭)

யாவ னிவனென நலமந்தி தினைவ னாநால வருமைத
வை நென்பயின் நெளிபுதுமுனி யாநி யென்பப் பரிதொவ்வான்
மேவு தவந்திதா யய்யாமை வியப்பிற் றேனை விழிபாத்தக
வோவில பாவை யிடைபுதிந்தித னுவக்கு முகன னென்பபா

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனெ றுதுகப்படைக்க, பின்னா, இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான திருவருளால்வா சுறாநுகின்ற புத்தலஞவானென்று தெளிவுறறு, நீ யாவன்! எனவினை, பரிசொலினைநான் பொருந்திய தவத்தை யுடைய எந்தையே! என்னையறியாமை ஆசரியமுடையதே. உன்கண்ணாற்பாதத் தெடுதலிலலாத பாவையினிடத்திற் பந்தத்தென உனக்கு மகனுனை எ - று (௮)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைத்து நீயே பெனைச்சலநா
மன்ன வளரப்பின் யானமுமமை வைய கொருங்கு திடப்படுபேபன்
பின்ன ரழிதி யெனவலியை யெனது பேசப் பெருமுனிவன்
நன்னு ணடுங்கி யதுமறைத்துத் தனையற் கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே, என்னைச் சிலதினங்கா பொருந்தவளராததால் யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர என்காநீ மூடாருனை.

எவ்வலிமையைப் பிவனறியக்கடவாய் எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மனநடுகியதை மறைத்து மகனாகிய பலிகுரு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இலிங்கவாகுபெயர் (க)

ஆதி யந்த நடுவின் றி யகண்டா கார மாயொன்றா ளு
சோதியான விநாயகர்தந கொனமை மனுநா நெஞ்ஞான்று
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுனாசெய்கென
நீதி லான கணியுனகஞ்ச சித்தி யனைத்தும வருமென்று

(இ - ன) முதலும் இடையுங் கட்டையுமல்லாமல், அகண்டாகாரமாய ஒன்றாகிய சோதிசொருபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழையமையான மந்திரம் நான் என்காலமும் நீதியொடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பிலாதது அதனை உனக்குக் கூறுவேனென்ற மிலைமற சணிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரா மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா வருளசெய்த வியலபி னுணுக கிருச்சமதன
மைந்தன நன்கு தரு கணுநானுவா வென்னு மனுவை யுபகேசித
தந்தை மறைநால் விதியானே யனுடடி பனைத்தும் புகனெடுழித்தான்.

(இ - ன) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிப் கணேசப்பெருமான அணுக்கிரகித்த வியலபினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு “கணுநானுவா” எனஹந்திரத்தை யுபகேசஞ் செய்து அழகிய வேதனால் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுடடிப்படிநலிய வெவற னையுக்கறி வித்தென்ன எ - று

கணுநானுவா வென்னுமந்திரம் ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனன் (அ)
நீற்று மேனிக் கிருச்சமத நெடிய மலரகதாள பனிரந்தேத்தி
யாற்றல் சான்ற பலியென்பா னுனகோ பரங்கா தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருநா ணிலத்தானறிப் பொறிக ளடக்கி யுணவா கி
பாற்றிக் கவஞ்செய்தனனவருடம் பதினாயிரத்திராட்சிற்பாதி.

(இ - ன) வலிமைமிஞ்சாத பலியென்பவன், அவ்விடத்தோ பகலில், திருவெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து தனித்தானவப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நலத்திலுன்றி ஐம்பொறிகளையடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதினாயிர வருடகாலம் தவஞ்செய்தனன் எ - று

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியெனினுமாம் (இ)

கொடிய தலத்தி னெழுந்தகனற் கொழுது பரந்து மிகச்சுடலு
நெடிய விகம்பி னமரரெலா நெடிய னடுகி முறையிட்டா
படியில் கருணை விநாயகனா பரிந்து பிலனாக கருளகொடுப்ப
வியுற கதிரா பிரகோடி விரவி பெண்முன றேனறினார்

(இ - ன) திகொழுந்தானது (அவன்செய்யுங்) கொடிய தவத்தினின்றெழுத்து (எங்கும்) பரவி மிகவுரு கடுத்தும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனங்கெங்கி முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விக்ராயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தவப்பலனுக்கு ஞானபுரியுமபடி, விடியற்காலத் துதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொளுகாடி வந்தாற்போல (பலியினமுன்னே) காட்சித்தருந்நினைர் எ - று (௪௦)

அழல்கொப் புளிகுருங் கதிாபபரிதி யமரன விழியு மொளிமழுககக் கழல்கொப் புளிகுரும பேரரவத காமா மலாததாள விகாயகனா நிழல்கொப் புளிகுருங் திருமேனி நிகழ்ந்து பரந்த வொளிகக்ஞ்சான றழல்கொப் புளிகுருங் கொடுதவததுத் தகைசால் பீல்கனை மலாததினா

(இ - ன்) தீயைச்சொரியுக கிரணங்களையுடைய சூரியபகவான கண்களும் ஒளிமழுகுமபடி, வீரகமலானது சித்தவினா பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய விராயகனாசில, சமுலாவிகந சிருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிபட்டிமழபுகு அஞ்சாமல், தீயைச் சிந்துகொடுந் தவத்தைச் செய்த தருநிசானா கிருசகமதமுன்னை கண்ணைத் திறந்துபாசினனா எ - று

பரிதியமரன - இருபெயரொடபெ பண்புத்தொகை

அஞ்சான - எதிரைமறைக்க குறிப்புவினை செய்சம

(௪௧)

தணிச்சித திரத்தேதா னொருநானகுரு செத்தா மரையுங் கழுமுனாளுங் கணிச்சிப் படையு 'மோதகமுங் கண்ணொருநா முழுமுத்துமபாத தணிச்சித திரமபோ னின்றபலி யற்ற மரமபோ லெதிர்விழந்து பணிச்சித திரா கத்தொட்டைற மாமா வருனொன னுை செயவான.

(இ - ன்) வலிமைவாயத்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு நிருத்தோள்களும், செக தாமரைமலரும், கழுமுனாளும, மழுப்படையும், மோதகமும், கணைப்பெருமனுடைய திருவுருவமுடைய தனிச்சித, அழகிய சித்திரப்பத்துமையால் (அசைவற்று) நின்ற பலியென்பவன, அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னேபணித்த மாலைபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணித்த பரமனே 'அருடபுரிகெவனா எ - று

கழுமுனா=குலாயுதம் மோதகம் =குண்டல பரணம்=பெரட்டை (௪௨)

இமைக்கு மனவிற போனட மென்தனும் புருவா சிறுநெய்ப்பாற குமைக்கும் பெருமா ணடியேன்பாற கோப மிழைப் பெருங்கருணை யமைக்க வேண்டு மெனவாழியடி யேன பிழைத்த னாயினாரீ கமைக்க வேண்டு மெனவிரந்தான கணைச் சுருணை கூடித்தாளவாரா.

(இ - ன்) கண்ணிமைக்கமுன்னே பெரிய அண்டங்களுையெல்லாம் புருவத் திண்சிறிய நெறிப்பினால் அழிக்கின்ற ஜங்கரக்குரிசியால் 'அடியேனிடத்திற கோப மிலலாமல் மிக்க கிருபையெய்தருளலவேண்டுமே அதுவல்லாமல், அடியேன தவறுற நேறானாக தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான கணைப்ப பெருமானே கிருபையிருத்த கிருவாயமலாத்தருளுவா எ - று

கமைத்தல் - கூடித்தலெனனும் உடமொழிச்சினைவு

(௪௩)

தண்டா மனாகக் கணமிருவா தமமாற தழற்க னுருகத்திரைற பண்டா ரணத்தா ள்ளந்தழியப் படாத வொருநாம போண்பு

கொண்மர்த் திடநீ புரிந்ததவக கேகணைக் காநீற்று விநகுநக்கட்
மொடங் கடுததாம வரங்கேளென றுணாப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ன்) தண்ணிய தாமமாலாபோன்ற கணகளும், தண்ணியதாமமால்
மலரிருக்கையும் பொருத்திய (கிருமால் பிரமனெனும்) இருவராலும், நீ விழியை
புடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத
வொப்பற்ற நாம, பெரிய அன்பைக்கொண்டாகக், நீ செய்த தவமாகிய உலியகவிரகு
இறுகுநக்கட்டுண்டு எங்குவந்தனம். வரங்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரங்கொள்
வானியினான் எ - று *

தண்டாமகாகணமாரிருவென்றதை, 'தன தாமனாயாகிய கண அபா
விண்டு' என்றும், "தன தாமகாகண அமரும் பிரமன்" என்றும் சொல்வதை
செய்க. இரண்டாவதில், கண - ஏழறுகுபு (கசு)

மருளகால் வினைகள் காலசீதது ளளாமெய எ ஞானப் பேரொளியே
யருளகா னினது திருமேனி யலங்கு மொ ளியி னிரேணுவின
லிருளகால் சீதது வையகத்தி லீலகா நின்றா மழைபாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி மென்பபோ பூண்ட புலவாகளே

(இ - ள) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகொடுத்து ளளாகின்ற
உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே ! தேவரீருடைய திருமேனி அருளவடிவே
யாம் விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுகொன்றால், மழைமுதலிய பொருள்
களும் வாய்ப்பும் சூரியனும் சந்திரனும் ஐக்கியமெனப் போகொண்ட தேவர்கள்
இருளையடியோ டொழிந்தப பூமியில் விளங்குகின்றிருள்கள் எ - று

மழையாதிப் பொருளகால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும்
எனப் பொருளுணர்ப்பினுமடையும் (கசு)

வனாயாப் பெருமைப் புகழோயில் வைய முழுது மறுமுது
விராயாக கலியா னடக்கின்ற தனதே வேத சாதிரமு
முனாயா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொருப மெனவநக
வனாயா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியெயற்கே.

(இ - ள) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கோத்தியுமுடைய கடவுளே ! இவ
வுலகமுழுதும் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா ? வேதசாஸ்திரங்களும்
சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொருபமென வந்த எல்லையாம்.
தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியினுக்கு எல்லாவரங்களாயும் எ - று. (கசு)

முவா முதல்வன மிருக்காடரி முடிமுத்த கருணை யாலயானே
தாவாப் பெருமெய் றுடையேனென நரகை யவனும பேறுடையா
னோவாத் தன்மும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாச சிந்தியவர்க
கர்வா நினசீ யாத்மீதிட டறைகே னறைய மாட்டெனே.

(இ - ள) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய
அருப்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெருப்பாக்கியமுடையவனாயினேன்.
என் பிதாவாகிய கிருசாமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினேன், (என்னுடைய)
கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதருணாத் சித்யென் இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறுவேன். ஆ ! ஆ ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்டேன். ஏ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது (க8)

மெய்யா பெனக்குவரநருதன் மெய்யே யானு மூன்றுலகும்
-பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணாக வலாரி முத்தறேவா
கையாப் புடைய மரபினராயக கடைகாழ் தடியே னிடுமேவ
னையா தாறயிச் செவிகளுக்கூ நவைதீர கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே ! அடியேனுக்கு வரத்தைத் தருதலுண்மையே யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்தக் வலாரிபாகிய இத்திரைமாதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலுடைய மரபினைவழி வருப வாகளாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங்கட னையைக் கெடாமற் செய்துக்கூறுக குற்றமொழிந்தவென்றி எனையடைக ஏ - று (க9)

எந்தப் பொருளை யெடுக்கத் தேவலை யெளியேன விழைந் து
மந்தப் பொருளை யருத் த மையத் தளியேற கெளிதுறுக
சந்தப் பதம் மலர்புறையின றுளி லன்பு மிகவுறுக
பந்தப் பவமவிட டக்கதிறு பரநா னுறுக வென்றிந்தான

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யெடுக்கவொருவர்களில் அடியேன் விரும்பினாலும், அந்தப்பொருளை அவ்வசப்பங்களில் அடியேனுக்கு துல்லசாகப் பொருந்தக் அழகிய தாமதமாலையொத்த தேவரீருடைய கிருவடியில் மிகுதியும் அன்புண்டா ருக் இறதியில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரத்தினையடைக வென்று யாசித்தனன் ஏ - று, (க10)

ஆரா வமுதா யடிவனைப் மடியா ருளளத் தலன்றும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வா
வாராய சிறுவா நீவிழைந்த வரங்கள் கொடுதா நினதேவ
நீரா தியற்றி முவுலகுளு சேவை புரிபு மெஞ்ஞானமும்

(இ - ள்) ஆராவமுதமாய், கிருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவா மனத்தில் ஊறறெடுக்கின்ற பேராந்தப் வெள்ளமும் பெரிய பெருமானாகிய கணேசப் பெருமான அருள்புரிவா சிறுவா ! வரவாயாக நீ விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்க தோம் மூவுலகினரும் உன்கடடனையை நீங்காமற்செய்து எக்கரமும் உணர்ச்சேவை செய்வா. ஏ - று

ஆராவமுது - தெவிட்டாவமுதம்

மூவுலகும் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென ஆற்றினை முடிபுத்தனா

இரும்பு வெள்ளியிறணியத்தா லியன்ற மூன்று புழுமுனைக்கு
விருமடிக் கொடுத்தா மலறறினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோய்க் குலகனைத்து பிறைபு நாமந் திரிபுரனே
கரும்பு னெரிய விழிதகவனோ கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பிலுலும் வெள்ளியிலுலும் பொன்னிலுலும் அமைந்த மூன்றுபுரங்களை உனக்கு விருப்புறறுக் கொடுத்தோம், அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருக் கிரிபுரமெனப்பேயாம். அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழு வதுஞ் சொல்லும் பெயருக் கிரிபுரமெனப்பேயாம். மனமதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையால்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா எ - று

திரிபுரன் - மூன்று நகரங்களை யுடையவன்

* கருமபன் - கருப்புவிசை யேந்தியவன், மனமதன் (உக)

நினைத்த விடத்திற நிபிரபு முனைக்கு மூன்னஞ் செலும்வனெடு
கனைத்து மதுவுண் டெய்திரெடுக்குங் கடுகைச சடையா நெருகணையா
லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞானநே யழியா முதகியுறுவைபெயன்
வெனைத்து மருளி யேரம்ப னிமமென ருகு மறைந்தனனா

(இ - ள்) கருமமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல்லும் வணிகளொலித்துத் தேனைப்பருகிக்குமட்டுமென்ற கொளறமாவேனீந்த சிவபெருமான் 'தேனைப்பால் அவையெல்ல-வற்றையும்த்' 'கும் அப்பொருதே அழிபாதமோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விநாயகசக்திவளவிறைந்து ஆந்தாத' 'னமாயினா' எ - று

தேவாகளணிந்த மலாமலைகள் வாடாமையும், அவற்றில் வணிகளையொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், "வணிகளைத்த மகவுண்டெய்திரெடுக்குகடுகை" எனந்து உலகிலுள்ள கொன்றைமலாகட்குரிய இயற்கையையுணர்த்திய விசேஷனெனவெனக் (உஉ)

பமர மடுக்கு கரடமதப் பனைக்கைம முகவ ன்ருளவரங்கேட
டமரா நடுங்கிப் பெருங்கலை யாழி படிந்தா திரிபுரனும்
விமல தவத்துக் கிருச்சம கன் வினாத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுரைத்துச்
சமரிற் கிளருங் கருத்தினெடு தங்கி னுன்புட பகலெனத்தல்

(இ - ள்) வணிகளையொய்யாநகர கன்னமத்ததையும் பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்படியாகு பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தை யுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசநதங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தானபெற்ற) பேரறைக்கடற், போரில் வீங்கும் எண்ணத்தடன புட்பக லீனத்திலே பொருங்கினா' எ - று

ஆழி - ஆழமுடையது, வட்டமாயுள்ளது, கடல் (உங)

புள்ளுறியியா விதழ்ப்பாந்து பொருட்டு வரந்த தெய்வமணக்
கள்ளுறியியா மறைக்கடவுள் கணேசா நமலத் தாணமலாத் தே
னள்ளுறியுளகது வியாதனெனு மறலோய பவிபே திரிபுரனாக
தெள்ளுறியியெய வரம்பெற்ற செயதி யிதுவா மென்பீகன்றான்.

(இ - ள்) பறவைகளின துன்பமழிபாத இடங்களபாந்து, பொருட்டிமைந்த தெய்வமணம்பொருங்கிய தேனெனத்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனானது ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தை யுடைய வியாதமுனிவனே! பவியென்பவனே திரிபுரனாகத் தெளிவமைந்த உண்மை யாகிய வரத்தைப்பெற்ற செய்தி இஃதாருமெனக்கூறினன். எ - று. (உச)

அன்று பலிமா தவமாற்றி யமல் னருள்சேர் புட்பகத்தை
யின்று புனியோர் வங்காள மெனப் பவனகொள வரமுனாப்ப
நன்று செந்நீர்தா யினிச்சோம காதத் தவனகோ னடத்தியது
மன்ற வறிவா யெனக்கிளப்பான மறுவில பிருகு மாதவனே.

(இ - ன) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியெனப்பவன், பெருங்
தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகவனத்தையே,
இக்காலத்தில் உலகினா வங்காளமெனக் கூறுநிற்பா அவனபெற்ற வரத்தை (யான்)
சொல்ல நன்குணர்ந்தனே இனி அத்திரிபுரன அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணா
வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவா சொல்வாராயினா எ - று (உரு)

திரிபுரன வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவித்தம் - ௧௯௮

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுக்கைத் தருளு நால்வா யைங்கையா றீனைய தானக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தபி னுற்றல் சான்ற
திரிபுரன யாது தொய்தான செப்பென வியாதன கேட்பா
பெரியகுண டுகைசே ரங்கைப் பிரமனமே லுனாககப் புக்கான

(இ - ன) வல்லமைமிக்க திரிபுரன, சிங்கவாகனத்தைச் செலுத்தியருளும்
தொங்கிய வாயையும் ஐந்துகாங்கையும் ஆறப்போன்ற மரப்பெருக்கையுமுடைய
யானைமுக விநாயகக்கடவன் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாத புரிந்தனன்?
சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவி, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய
ஐமுகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று (க)

கண்டவா வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னான்
கண்டகச் சிலையாற் கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணாற்
கண்டதெவ வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச மூர்த்தி
கண்டகச் சிலையாற் செய்து காத்தலாற் பதிட்டை செய்தான

(இ - ன) கண்டவர்கள் களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே,
அந்தப் பெலியெனப்பவன், வயிரக்கறாளால் திரும்கோயிலைபித்து அழகுசெய்து, தான
கண்ணாற்றரிசித்த செவ்வண்ணமோ அவண்ணமே கணேசப்பெருமானை வயிர்க்
கல்லாற்செய்து ஆணையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன் எ - று.

• கண்டகம் - வயிரம்

(உ)

நித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக் னீங்கிப் பின்னாப்
பைத்தவா ருதிக்கும் மண்ணிற் பார்த்திபா தமமோ டேற்றம்ப
பத்தியி னிறைஞ்சி னூக்குப் பணிகொடுக்க திறைஞ்சா தானாச
செத்துவேற றுருவி னோடும விண்கொளச் செலுத்தி னுனே.

(இ - ள்) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் கழிந்தபின்னர்து, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்துப் பகதியோடு பணிந்தவர்களுக்கும் பணி கொடுத்தது, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவுடையுடன் ஆராயத்தை ! இடமாகக் கொள்ளும்படி அனுப்பினான் எ - று. (ங)

இடங்கொளபா தலத்தி னேகி யெரிமணிச ரூட்டுப் பேழுவாப விடங்கொளவா லெயிறழி னோகள விடங்களி லவாக ளாகி மடங்கவன் போரில் வென்று மணிமுத லான செலவ மடங்கலுங் கவாரது கைக்கொண்டவனியின் மீண்டு போந்தான

* * (இ - ள்) இடங்கொண்ட பாதலத்திறசென்று, பிரகாசிக்கின்ற மானிக்கம் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பலையுமுடையவாசன, விஷமிலலாதவாக்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிடலென்று, இரத்தினமுதலிய செலவகண முழுநடைபுகு கிரந்தித்து உடன கொண்ட பூமியில் திருமபயம் வந்தனன் எ - று (ச)

நிககினும பாத லத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத் தொ - கதா னவாக ளெல்லாந் துன்னினா வணங்கிப் போற்ற மிகநூட பாவை நல்கி னேனாய சிறப்புச் செய்து தக்கதன் பதாதி யாககிக் கொண்டனன் றறுநா விபன்

(இ - ள்) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆராயதரிலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மீட்ட கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தருவியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அத்திரிபுரன் எ - று

பதாதி - காலாட்சேனை தற்கண் - அஞ்சாமை (ங)

விசிமுர சியமப் வேலும் விசுக்ரு மமுவுந் துணி மசியுமற றெவையு மேந்தி யவுணாக் கங்கு விஸ்தா நிசியென மருங்கு மொய்ப்ப டெஞ்செல்லென்ப புரிநின் றேகிப் பசியபொன் னகரிற் கற்பப் பனிமலர் சோலை புகுகான்.

(இ - ள்) இழைத்துக்கட்டிப் பேரினை மொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், ஆம்பும், மழையும், தண்டமுப், வாளுட, மற்றெல்லா ஆயுதங்களுக் தாங்கி, அசுரர்கள் அபரபகத் திரவுபோலப் பகலில் கெருங்குகுவும், வினாவாகப் பூமியினின்ற சென்று, பசிய பொனைகரத்தில குளிரத் கற்பகமவாச்சோலையிற் புகுந் தனன். எ - று

நிககளிலலா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இனிதருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக் கெஞ்சேல் - வினாவுகுறிப்பதோ ரிடைச்சொல் பொன்னகா - தேவநகரம் (ச)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத் தோடு னந்தன் வந்ததைச் சாட் நவையறு தேவ தூத ரித்திரற் கோடிச் சொன்னு மெய்திய வவுணா கோணு முந்நின் னுதா தம்மை யவருமபோ யுணாகக் ளுற்றா.

(இ - ள்) உலியமையொருந்திய வீரானுள் அலகெயிருந்தனவதரநலி நகர்ன வனக்கைப் பிழைய, குற்றத்தற நினைவனநர்கள் இந்நிரனுக்கு வினாத்தொன்றை (வி - யத்தனி) கூறினார்கள், ஆங்கடைந்த அலகினர் தலைவனுள் திரிபுரனும் துறவாதனைச் செலுத்தினன், அத்தனதுவருஞ்சென்று (இந்நிரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள், எ - று.

கைமந்து - வலிமை சிலதா - ஏவலானர்

(எ)

எரியுமிழ் குவிச வேற்கை யிரந்திர வெங்கள் கோமான் திரிபுர^{னீ}னீகருப் போர்தான நெரிசனஞ் செய்ய வீமமீமா புரிவொடும் வாரா யாகிற பொன்னுல காட்சி நீக்கிப் பரிவுற, த நரும லோகம புகுத்துவான படாநது நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வசகிரவேலையேந்திய இரத்திரனே! எங்கள் தலைவனுள் திரிபுரன இவகேவனதுனன், அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக, ஆசையோடு (அருவனம்) வராதிருடபையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராசரி கத்தை யொழித்து, துன்பமடையுட்படி இயமதருமலோகத்திற புருசத்திமபடி வந்திருக்கின்றான். எ - று.

(அ)

அல்லது உமடுமீபா ராற்று மாற்றலுண் டாயின வல்லே வல்லபல படைபி லேனும் வருகவென றுதைத்தான யாது சொலுவ வகென்றா கேட்டுத் தொடிக்கரச தூணிற் ருக்கி நல்லதென லிலங்க நகரு நாமமீவற் குவிச வேந்தன்.

(இ - ள்) அறியும், (எமமிதைவனே) கொலலுக்கிற போபுரியும் உல லபமுண்டாயிருக்கமுாயின், வினாவில் வலியமைந்த பலபடை னோடும் (போக் கோலமாய்) வருகவெனக்கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொலுவதெனாதெனக் கேட்டனா, அச்சதளைச்செய்யு வகுவிசவேலேந்திய இரத்திரன்கேட்டு, தொடியணிந்த கையைத் தூணிவடித்து நல்லது! என்றுவினவகச சிரித்து எ - று.

(க)

கடிமலாகு கமலம் புகுத காடுனக் கண்கள் சேப்ப முடிவது தேரா னுகி முற்றுபோக கடுகதே னென்னு விடியிடித்த தெனவன் சொல்ல^{னீ}லியமபிமற் றவனாப் போகக்கி கொடிநகர முரசிற சாற்றிக் கொழுமபடை யெழுக் வென்றான்

(இ - ள்) வாந்தவகிய தாமரைமலாவிசத்தகாடுபோலக் கண்கள் சிலக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதலனுகி, முடிவாகிய போருக்குவாதேனென்று, விடியிடித்ததாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாறகூறி, அத்தனதுவனா யனுப்பிவிட்டு, துவ சங்கட்டிய நகரத்தில முரசுளறவித்து, செய்துய்ப்படை யெழுக் வெனக்கூறினன் எ - று.

போர்க்கடுப்பேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்தேனென்றது துணிவு பற்றிவந்த காலவமுண்மைதி.

(சு)

விடுத்திடுநீ தூதா மீண்டு விண்ணவந் கோமான போகக்கிங் கடுத்தலே கருதி நின்ற னியவென லினைஞ்சிச ரொனலா தொடுத்தபூங் கழற்கால வீரன் றுணர்படு மெரியி னெய்யை மடுத்தென வெனுகுளி டிபாவக வரவீனை னெனக்கி நின்றான்.

(இ - க்.) விவரத் தரவுகள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள்/தலைவர்கள் இத் திசை இப்பொழுது போருக்குத் தயாராகிவந்திருக்கின்றனென்று யுத்தத்தொன் னர்கள். அழகிய வீரக்கூலனாகத் காணப்பட்ட, வீரனுடைய திரிபுரன், இளைக்கின்ற கெருப்பிலே நெய்யைப் பெய்துநீபோலக் கோபமடிகிறீக, (இத்திசைப்போருக்கு) வரு கையை எவ்விதத்திலுக்கு, ஏ - று.

தூணர்-பூங்கொத்த, தூணர்படுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பெனக்.

படைபொருட்களைப் படைக்க ஊன்கும் பாங்குற மணிப்பெயர் கோயிற்
கடைகழை நமரா கோமான களிந்தா சிவநீரந் தொறநக்
குடைகொடி மிடைப் வாராத குருமயிற் கவரி ஊள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன லொலிமுர சியம்பச சென்றான்.

(இ - ள்.) நாவல்கைச் சேனையும் ஆயுதங்களுடும் பகர்ததிர்பொருத்த, அழகிய பொன்னாலாகிய ஆரணமணியிலின கடைமையிட்டு, யாணினித்தாகிய ஐதா வுத்திலாரோகணத்தி, வெற்றிகுருடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருத்திய, நிற மணமந்த மயிரவியுரு சாமனாயுத்தளவளும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக ளின்ற பேரிதைசூழல்கவும், தேவராசனாகிய இந்நிறன (போககோலமாகிச்) சென் னுண்., ஏ - று

கிரணங்க ளுபிராக்கு வாயதத காட்சியிற நனக்கு வாய்தத
விசுணங்குள விசித்த வாககை யமராகண் மருங்கு சூழ
விசுணமுகொள வியி லொள்லே விநதிர டெய்த லோடு
திரணங்குள டனைய னுகித திரிபுர னமரி னேறநுன.

(இ - ன்) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருத்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருத்திய காலகைகாக்கட்டிய உடலையுடைய சேவர்கள் பச்சுமிறழமு, இரண்டைக்கொள்கின்ற ஓளளியவயிர வேலைபோதிய இராதரன(போருக்கு) வரவும், திரிபுரன திரன தைக்க கண்டாற்போனறவனுகிப் போசெய்யுந் துசுதிவெதிர்நீர் தோன். வ - ரு.

“தரணக் * * * இதிரன் எயதலோடும்” என்று உயிர்க்கு அநாதகரணப் புறக்கரணங்கள் தனையானவாறு, இத்திரன தன பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புனைகுழிந்து தனையவமெனபதாம (கக)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணா ஈசனை
விண்ணவ ரொடுபே ராற்றி மிடலெறி தொழிய நோக்கிப்
புண்ணிடை வேலிட் டெனனப பொறுதெழு மனத் தனுதித்
திண்ணிய வரமா ஆர்ந்து திரிபுர னாமில் செயதான்.

(இ - ன்) புண்ணியத்தடன் பாலமானது போர்செய்தாற்போல அவுணா தேவையானது தேவையாகாடு (வகித்தது) போர்செய்து, சிறிது கலிசைமயொழிந்த திரிபுரன் பரீசீதா புண்ணிய வேற்படையைச் செருகினாற்போல, மொகுதெருந்த தாண்டையாகுது, கலியுதறிய குதிரையை வரணமரத்தக்கொண்டு (தேவர்கேளைய) கொடுக்காதுவின்.

தமிழ் வளப்பதில் தாதிரிசாட்டெனக்கொண்டு, தன்மையுமுள்ள திறமையுள்ள மாறமுள்ள திறமையுள்ள கூறுமுள்ள.

அந்தரங்கப் பண்புடைய அந்நகரத்தார் அந்நகரத்தார்
மித்தரங்கத்தோடு பொருந்திச் சிறந்தன முடியே மிக்க
செந்திரன்முடியோடு மிக்க சிந்தி வலியே கேட்க
மந்திரியாரைச் சேனை முரிந்தன் வவுணன் றுக்க.

(இ - ள்.) அவுணனாகிய திரிபுரன் தாக்குதலால், ஆயுதத்தோடு அழகிய
கைகளற்றன. மாலையோடு மார்புகள் அறுந்தன, வீரகண்டாமணியோடு தீவ்ளிய
கால்கள் இறுபட்டன கிரீடத்துடன் சிரங்கன் துழிந்தன குடலுடன் ஈரல்கள்
விழுந்தன, வல்லமையுடன் விடாமுயற்சிகள் சிந்தின, தேவாசேனைகள் (இவ்வகை
யாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முரிந்தோடின. எ - று. (சுரு)

மந்தரங் கலக்கப் பட்ட வானுதி யணைய சேனை
யிந்திர னோக்கி நோன நெரிபெழு விழித்துச் சிறிசு
கந்தடு கவிரல் யானை காலெனக் கடுக வுருதி
வெந்திற லவுண னோடு வெய்யபேர விளைததா னென்றே.

(இ - ள்.) மந்தரகிரியாற் கலக்கப்பட்ட பாறக்கலைபோன்ற (தேவர்) சேனை
யை இவ்நிறன்கண்டு மனம்பொருதவனாகி, (கண்களில்) தீசொரியக் கோபித்து, கட்
டுததிறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமதச் செருக்குடைய ஐராவதமெனும் பட்டதத்
பாணையைக் காற்றப்போல விளைந்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன்
கொடும்போ புரிந்தன எ - று. (சுரு)

தொடுத்தபல்வாளி விட்ட தோமரங் குருத தேமி
விடுத்திடும் பாச மோரசும் வெய்யவான் முசலந் தன்னடு
தடுத்துறு மததி ரகக் டமையுநோ விடுததுத களளி
புடுத்திரள சிந்த வராததுடு நடுதினன பரியைத் தீயோன.

(இ - ள்.) பலபாணகளைத் தொடுத்தனன இருப்புலக்கை எட்டி சக்கரம்
இவற்றைவிட்டனன் பாசத்தை வீசினன கொடியவான முசலம் தண்டம் இவற்
றைச் செலுத்துவான கொடியோனாகிய திரிபுரன் நடத்திறத்தொருதி சிந்தும்படி
ஆர்ப்பரித்து, இங்கிரனெவிய அஸ்திரங்களைத் தடுத்து அஸ்திரங்களை யு நேரேவிடுத
துச் சாய்த்து, குதிரையைத் தாண்டினன எ - று. (சுரு)

பாய்ப்பரி தனது முன்கால பனைகைமால யானை நெற்றித்
தோய்தர நாட்ட லோடுந் துண்ணென வவுணா கோமான
காய்கநிர் வாளா லோசகிக கடவுளா கோமான செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழுகதான்

(இ - ள்.) பாய்த்துசெல்லுவ குதிரையானது தன்னுடைய முன்கால, பனை
போன்ற துதிக்கையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெற்றியிறப்பெம்படி வைத்தவுட
னே, அவுணந்தலைவனான திரிபுரன் காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வடிப்படையுள்
கொண்டு தேவராசனாகிய இவ்நிறனுடைய செவத்தையிலுள்ள வச்சிறவேலையும்
மாணத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினான். எ - று. (சுரு)

கந்தகங் கடுக மீட்டக் கருதுக நெளிந்து தாழ்
வுத்திரை னிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பவிர் குளிக் கைக்கெள்ள

டர்ஜின்மேஸ் வந்த வேழு மத்தியக் கல்வித் துறை விரகு
கி. தினன் தீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பரீயந்தான்.

(இ - ன்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை விண்ணு திருப்பி அக் குதிரையை நெளித்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்கு கின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவவிடத்திலே மேலுற்றுக்கூர்ந்த ஐராவதமென் னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தான். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இரத்திரன் பூமியிற் குதித்தான். எ - று.

குவிசம் - வச்சிராயுதம்

(கக)

உழுந்துகண ணடியின் மேலா லுருளுமு நெழுந்து தாவிக்
கொழுந்துகொள் வீரக் தோடுகு குதிராமே லிருந்தான மண்ணைச்
செழுந்தனிக கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைதகான நேவர்
விழுந்துவக தனைசெய் நோனறாள் வேந்தன்மூச சித்தான தீயோன்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் பணிந்து கணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாங்குகூறையுடைய தேவேரத்திரன், உழுந்தானது கணனாடியின்பேரிலே உருளுதற்கும முட்ட எழுந்து பாயந்துசென்று, மிருதவெற்றியோடும் புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூர்ச்சித்தான். எ - று.

புடைததல் - மோதுதல்.

உருளுகண்ணடியின் மேலாலுருளுமு நென்று நிச்சுச்சியின் விளை
வினை விளக்ககூறியதாம்.

(உஉ)

மூர்ச்சைவிட் டொழிந்த பின்னர் முடி கெழு பமர் வேந்தன்
மூர்ச்சிறை மார்பத் தோடித் தாககின் வைனு மூர்ச்சித்
தோர்ச்சியுற றுனிபென னோடு மொண்படை பொழித்து மலலுப்
போர்ச்செயல விளைகக வென்றாள் பொருக்கென வவுணன் சொல்லான்.

(இ - ன்.) (திரிபுரன்) மூசசைதெளிச்செழுந்தயிறகு, விளங்குகின்ற கிரீட மணிந்த தேவேரத்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிறப்பாய்ந்து மோதினான். அவ்விக திரனு மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசித்து நீ பெனனோடும் ஆயுதப்போரா பொழித்து மற்போறபுரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிஷட யாக) வினாத்து கூறுகின்றான். எ - று.

(உஉ)

பதக்கமோ வடவைத் தீயைப் பட்டாசிறைக் காலிற சிறுதல்
கதக்கடாஅ மெனக்கு நீமன கருத்தினு ளழித்தா யஞ்சே
விதக்கடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கை யீந்தேன்
மதக்கொனா தங்குச் சென்று வாழ்ககின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ன்.) உடலாழாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிறு தின் காரறினாழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தாம எனக்கு நீ மச்சவும் மனதில் வருத்தி னாய் அஞ்சவேண்டாம். நான்மயழியாதிருக்க வேண்டுமாயின் பெரியபூமியில் உன் திருக்காத்தகையைச் செறித்தேன். செறிப்படாமல் அங்கேயேயே உன் உறவின ரைத் தாழ்த்திக் கையெடுத்துத் தீண்டினேன். எ - று.

திரிபுராளாசாட்சுப்படிபதி

10

புத்தகம் - விட்டிங், விளக்கவுக்கும் ஓர் கிறிபூசன்.

பெருமைத்தி - பெருங்குதிரை மூத்தம்போல வடிவுள்ள பெருங்குதிரை. இது நமதுகாலத்தி எல்லாக்கடவாதிருக்க இறைமனுவல் ஆககு நியமிக்கப்பட்டது. (உக)

கூறுதா னவனை வள்ளிற் கொற்றவ னைக்கி புனனை
சென்றுபோகக் கழைத்தல் பற்றி மெலிந்ததுளே னாகக் கொண்டிவ்
வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன வடிவெலா மீரந்து சுற்றும்
பாறுனை வளிப்பே நெனனு பகரத்துதோள் புடைத்தாந் திட்டான்.

(இ - ள்) அங்ஙாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பார்த்து, உனனை
வேறவைப்பாட்டபோருக்கு அழைத்ததுபற்றி (எனனை)த் தளர்த்தவனாகக்கொண்டு
இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினே. உனதேக முழுவதையும்மீரந்து, சுற்றிலும் பருந்துக
ளுண்ணுமபடி (இளையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்
தனை எ - று. (உக)

செருவினிற் கிளருந் திண டோட டி ரிபுரன மலது கோருந்
குருதிமீகாப் புளிப்பக் தாதுந் கோவமா கோவைக தரிக்கி
பொருதுழித் தாலைப் பறப்பிப் பொருககெனக் கரககாற ழாக்கி
யிருவிசம் பிடைவட டி கது விட்டன னிமைக்கு முன்னர்.

(இ - ள்) போரிற் பெருகும் வலியதோலையுடைய திரிபுரன் ஈற்போர் செய்ய
விணங்கித் தானும் உதிரங்கொப்புகிருப்படி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய்
கையில், அவன்காலப்பிடித்து இமைப்பொழுதின முன்னரே விளைதகையின
லெடுத்து, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுதலனை 6 - று.

கோவமாகோவெனது தேவலோக தலைவன், இந் திரன்

செருவினிற் கிளருந் திண்டோள் - போரென்றது பூரிக்குநதோள் (உச)

அருதர நிவந்து சோலை யலாபகங் கோட்டி றுலகனை
மருகிக் ளுக்குந் தோறுங் கிழிந்துவார மதுரீர பாயந்து
செந்தினை விளைக்குஞ் சாரந் சிலம்புகு முழையப் பாங்கு
ரித்தான விழந் மூச்சிக் திருநகவன் போருகி டருகான்

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளினுள்ள
தேங்குகளை குரவ்குள புரளுநதோறுங் கிழிப்பட்டு, ஒழுக்குகின்ற தேனெழுகா
ந்து பாய்ந்து செவ்விய தினைப்பயினை விளைக்கும் சாலைபுடைய மலைகளுழந்த
இமயமலையின் டக்கல்ல, இந் திரனவிழுந்து மூச்சையுற்றச் செத்தவன்போலக்
கிடத்தனை ௭ - று

இரூல - தேனகூடு

(உடு)

தெம்முனை சாயக்குந் தனகோன் மிரிபுரற் குடைதல் கேட்பெ
பெர்ம்மன்மென குழல்கள சோரப் புலோமகை நிலத்தில விழா
வம்மீகோ வமம வோவென றழுதுமா ழாந் து தேவா
தமடுகாடு மிரியல் போனா டமனிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்) பகைவகாப் போரில் வெல்லுந் தனணவனுடைய இந் திரன் திரி
புரனுக்குத் தோல்விபுற்றதைக் கேள்விப்பட்டி, பூரித்தமெல்லிய கூத்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்நிராணி பூமியின்மேல்விழுந்த, அம்மலோ¹ அம்மலோ! என்று புலம் பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்த்த வீடத துக்கு) ஒடிப்போயினன். எ - று (உசு)

சிலைப்பொழி யமர செல்லா நேரிழைச சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைததுப் போகியிரதின் கிடப்பக் கணடு
தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளாவுதீர்த தவனோ டந்த
மலைப்புழை முழைத டோறும வைகினா கரந்து மாதோ

(இ - ள்) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள யாவரும், இந்நிராணி தேவியோ டும்சென்று, இந்நிரை இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கண்டு, நிலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்தது, அவ்விந்நிரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழத்தானான். எ - று (

செங்குள் நீங்கி யந்தத திரிபுர னானகு கோட்டு
வெங்கயத் திவாநது வெற்றி முரசொடு * வளைகள் விமமப்
பொங்கெழின் மாட மேடைப பொன்னகா பூசுநது வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சாரநது தவிரினவீற லிருந்தா னனறே.

(இ - ள்) அந்தத் திரிபுரன் போர்களைத்தையொழிந்த, வெவ்வி யான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதத்தினமேலேறிக்கொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிக்) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக்க அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற பிரவேசித்தது, இந்நிரைவசிக்ருக கோயிலையடைந்தது, சிங்காசனத் தில வீற்றிருந்தனன் எ - று (உஅ)

நிரம்பிய களிய னுகி லேவான குடிக ளெல்லாம்
பரம்புதன் னானை குளரே பயிபுரி மா முரசிற சாற்றி
பரம்பையா நடனஞ் செய்ய வமைத்ததுகின் னராகள் வீணை
நரம்புளாந் திசைக் கேட்க நலத்தக வரசு செய்தான். "

(இ - ள்) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மைவாய்ந்த சிறக்கருகன் யாவரும் பரவிய தனக்கட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிகையறைந்து, அரமமா ஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்யவும், கிணனராகள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப பாட்டுகளை யெழுப்பவும் கட்டையாட்டி, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். எ - று.

களியன் - களிப்புடையவன்.

(உக)

சிலபகல் கழிந்த பின்னாத் திசைமுக னுலகஞ் சாரநதா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புக்கான
மலரவன் தன்னைக் கொண்டு மாலுமவை குந்த நீங்கப்
புலவர்கள் காந்து வாகும் பொன்னிம யத்தைச் சாரநதான்.

(இ - ள்) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, அக்கராயுத

* முரசொடுவனாகள் விம்மவென்றும் பாடம், வரைதன் - மலைகள் தம்மைச் சீர்த்திரிந்த இந்நிரைனிஷ்ணமயின் தாம் சகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென்

திரிபுரன் ரசாட்சிப்படலம்.

(108)

மீமந்திய விண்டேமூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன் கொண்டு வைகுத்தத்தையிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவளிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைத்தனன். எ - று. (108)

சார்தவன் பிரம னில்லாத் சதகிப வுலகை நோக்கி யாராததன் னானை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி யூர்த்திடு மணையி னுனு மொழிந்தமை யணாநதிட டாங்குந் கூடாந்தன னானை வைத்துத் குவலயத் திறங்கினனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சோகத் திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத் சதகியிலோ கத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுத்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்தகொண்டு, அவ்விடத்திற் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிக்ருவாதனன் எ - று.

* ஊராதிடமெனையினு - நகரத்துசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால். (109)

வரம்பல கொடுத்த வைகை உள்ளிப்ப பூநாச யாற்றிப் பரம்பர வரமுன் நந்த பாழியம் புரிஞ்ச முன்று முரம்பெற வின்று நாயேற குதவுக வென்று கின்றன புரம்பல வளத்தி னோடும் பூகதன் விசும்பி னாமமா.

(இ - ள்) பலவரங்களை யருளிய னாத திருக்கரங்களையுடைய விராயகப் பெருமானைப் பூசகசெய்து, பரதங்குமடரமானவனை முன்னே (எனக்கு) வர மாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருள்புரிக்கவென்று நீண்டனன் (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளவங்களோடும் முப்புரங்கள் தோன்றின எ - று. (110)

உறு

கற்பகப் பொதுபாருக காம தேனுவும
பொற்பமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல
லறபுகப் பொருள்களு மளவில் செல்வமு
முறப்பித் தனவுறு புரங்கன முன்றுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சூலையும், காமதேனுவும, அழகுபொருந்திய (சங்கர்தி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத் பல அறபுதப்பொருள்களும், எல்லையிலாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன எ - று.

நிதி - எடுக்குத்தோறுங் குறைபடாதது

(111)

இந்திர னுலகமு மெனைத்து மாக்கிய
வந்தன னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந் துணையு ருடுவெனின
அக்தொரு புரிகா பேசற பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமெந்திய அழகுவாய்க்கத் திருமாலினுடைய வைகுத்த

லோகமும் (முப்புரக்கட்டுச்) சமாணமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்புரத்தச் சொல்லுத தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அந்தணன் - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையான். (௧௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சார கல்லலா
யுடையவன் முத்தியை யுறும்ப் போதலா
லிடையழி வினமையி னெயிலகண மூன்றுமுன்
னடைதரு சூகசும் வாகடை போன்றீவ.

(இ - எ) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லக் கல்லமையுடையானு
கிய திரிபுரன் முத்தியையுடையும் அக்காலத்திலல்லாமல், இடையிலே அழிவில்லா
மையால், முமத்திலுள்ளும் முன்னையடைந்த சூகசும் தேகத்தை யொத்தன. எ - று.

வாய - வழி வல்லவாயெனத்தால் வல்லமையென்றும் (௧௫)

கருமபொனின் வெண்பொனிற காமா செம்பொனில்
மருமபெரு முப்புர முயிர்த மககெலாம்
எரிநய போகங்கவ விடாதது நல்லித
மருமபுதல் செய்யுபு நருககை யுமபொருட.

(இ - எ) கருமபொனினாலும், வெண்பொனினாலும், அழகிய செம
பொனினாலும் செயதுள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிரடைகெல்லாம் இச்சித்த
போகங்களை யுண்டசெய் ஏ, நல்ல இதத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்
தையும் ஒத்திருக்கும் எ - று.

கருமபென வெண்பென செம்பென எனவெ முறையே இருமபு வெள்ளி
பொன எனவவாம். முறைகளைகள் - ஆலதேகம் ருசுருமதேகம் காரணதேக
மென்பன. (௧௬)

திண்டிற லுடையவன் மிரிபுரப்பெயா
கொண்டவன் மிரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன கரையறு களிப்பி வீழினு
னண்டாகள் பிரானபிநு வருளவ முகதினன

(இ - எ) மிககலலைமூடையகனாகிப் திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன்
திரிபுரங்கள் சமைத்து நின்றபையக கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்த
னன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்
தனன். எ - று. (௧௭)

தனையாகண் மூவரைத் தனம் னத்தினு
வினையுமுன் றேறமனை னவர்க்கு நீடிய
வனையமுப் புரமுமுன் றாக வைகிய
வனையுக் மூலகமும வழங்கி னுனரோ.

(இ - எ.) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைகருமூலையு
படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிரும்பத்
துவந்தபொருத்திய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று.

மூன்றாக வைகிய வுலகுமென்றது அவர்க்கு மத்திய பாதமுமென்றது திரிலோ
கங்களை. (௧௮)

வாசகர் துதிப்பதன் மருள் லீராதமை
இவ்வாசனத் தாககிமே வீம காயனே
கரச்சமில் பெருவலிக் காள் கடனென
தச்சிது மைந்தருக் கறைவா நாமமே.

(இ - ள்.) வச்சிரதமிட்டிரன் - சததுருகனைக் கொடுமைநாக மோதும் வீம
காயன் - கல்வியில்லாத மிகவலியையுடைய காண்கூடன என, துரதச் சிறுவா
களாகிய புதல்வர்களுக்கும் (பெரியோர்) பெயர்களாகுதலா. ௭ - ௮ (௬)

மானமிக் குடையதன் மைந்தர மூவாகநீம
வானவா முதலிய மற்றை யாவாக்குந்
தரனெரு முதல்வனாக தருதி மாமுகந்
காண்புச் சீனப்பிரிற் கமாந்து வாழருகணன்

(இ - ள்.) மிகமானமுடையதன் புதிரா மூவருக்கும் தேவாகளமுதலிய
மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரனானே யொருதலைவருகி, சிறந்த யானை முதமுடைய
கணைசம்பெருமானாகரு (ஆகமோகதமாக) உரித்தான பூசையைச் செய்துகொண்டு
பொருத்தி வாழ்ந்தனன் ௭ - ௮ (௭)

சுகிலமே சுபிலமே சுவிரததி யேயென்ப
பகாவாகண முறையினப் பாழி நொச்செயைச்
சுகிலமண் சுபிலமந் தாளுஞ் சிந்திரே
மிருதுந் கததினு மேவி வைகின்

(இ - ள்.) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவிரததியெனறு - பபெரிய மதிலகளை
முறையே சொல்வார்கள (அமலிலுள்ளமுனநனுள்)சுகிலம் பூமியிலுட, சுபிலம் ஆதரத்
திலும், சுவிரத்தி சோதமிருத்த சுயாக்கச்சிலுமாகப் பொருத்தியிருக்கன் ௭ - ௮ (௮)
வேறு

காடுமரு வாககருள்வச் சிரதமிட்டி ரணவீம காயன காள்
கூடனிலர் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்தனாக கடி வாழ்ந்து
நீடுமர் சூட்சிப்பிரிற் திருத்தனாக டிரிபுரனசொன னெனியர லெனறும
பாடியன்முப் புதமொருசர ராயிரமாண டினுக்கொருகார பண்பிற கடும

(இ - ள்.) சததுருகளுக்கு இகொட்டைக் கொடுக்கும் வச்சிரதமிட்டிரன்
வீமதையுள் புறக்கூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி கிலை முதலாகிய முப்புரங்களிலுள்
கடிவாழ்ந்து நெடிய அரசரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள திரிபுரன் சொல்
லியவருளால் கடிபொருத்தும் பெருமையோடியுன்ற திரிபுரகன் ஆயிரவருடனாக
கொருமுறை டிரிட்டத்தில் அழகு பொருந்தச்சேரும். ௭ - ௮ (௯)

முப்புரமுற் தனித்தனியே தூயியோ சனையுயர மொழிநி சால்
மயமுதையே யுமைதானபா மமாந்தாச புரிவோரக ளகத்தின வேண்டு
மென்புபாருந் வழவகியவ ரோகரினைத் தூழியேகியிருந்து மாருத
கிப்பினர்களு குலத்தோடு மழியவழிக் திருத்தனலான கரர்கள் ளாஞ்சு.

புரங்கணமுன் தனித்தனியே தூயயோசனை யுயரமும்சொல்
வகின்ற தூயயோசனை விசாலமுமன்றித் தனித்திற பொருந்தியிருந்த அரசு

செய்ப்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விருப்பவசையு) கொடுத்து, அவர்கள் செல்வவிரும்பிய விடததிக்குச் சென்று (திருமகையாக) திருத்த, நீவகாத பகைஞர்களைக் குதததோடும் அழியும்படி யறித்து, ஆகாயத்தினிருந்து தேவர்களுக்கும்படி யிருந்தன. ஏ - று

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னெனமனத்தின் வேறுண்டாக்கித் கோட்டிலிசன் டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவன்வை குந்தந் தன்னி லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன் றனையுமவா போலிருப்ப வேலிப் பினனர். மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடனகடி யொருமகனை முகிழ்த்தானன்றே.

(இ - ள்) சண்டன் பிரசண்டனென்று மீட்டுமவேற்றுகரை மனதாறப்பட்டுத் து, கோணுதலிலாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரதா பதையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிக்ரும வைஞ்ந்தலோகத்திலும், அகர்னைப்போன்றிருக்கக் கடனையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதகைய மெல்லிய மூலையுடைய மனைவியுடன் சோரது ஒர்புதலவனைப் பெற்றனன். ஏ - று.

பிரசண்டனறையு மென்பதிலுள்ள உமமையைப்பிரித்து வைகுந்தத்தன்னி லென்பதேறே கட்டிககொள்க. (சச)

திரிபுரனில் வாறுலக முழுவதுநதாட படுத்துமிரு செல்வ மல்க வரிமதாககண் மடமாதா பெருமபோகக் கடலுமுதி யறங்கள் பேணி விரிபுகழெண் டிசைப்போப்ப கிராயகாபு சனையோடு விமலை பரக ருரிமைகொளுகு சிவலிங்க பூசனையும் புரிநதுலப்பில காலமவாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகுமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமதிகரிக்க, அரிபரந்த மதாந்த கண்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மன்கையாகனது மிக்க போகசாகரத்தின மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையுந்) காத்த, பரந்த கோதிகுயானது எட்டுததிகைகளையு மறைகுரப்படிவிராயகக்கடவுளபுனக்புடன், விமலையாகிய உமாதேவியானாப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசையையுஞ் செய்துகொண்டு, எல்லையிலாத (நெடுங்)காலம் வாழ்ந்திருந்தனன். ஏ - று.

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரனமுன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெனிக நீயென் ழும்க்கமிரு வியாதமுனிக் குரைத்தனனான் முகனதனையுன்க்குத் தொன்னு லீக்கியபூக கழந்தேரம கார்த்தவீனி விண்ணோர்கள் விமலற் பேரற்றிப் பாக்கியஞ்சேர் வரம்பெற்ற தறிகவெனப் பிருகுமுனி பகர னுற்றான்.

(இ - ள்) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் மூற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்தவனை இதுவாகும். நீ யறிகவென்று மனஞ்சோராமையிருந்த வியாதமுனிகுக்கு, காண்கு திருமூல்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். அதனை யுனக்குக் கூறினோம். (சுலிந்) சுட்டிய அழகிய வீரக்கழலையுடைய சோமகார்த்தாசனே! இனி, தேவர்கள் கண்ணெத்பெருமனைத் துதிசெய்த பாக்கியம்பொருந்திய கார்த்தவீனவந்த களையையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - கண்டன

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மால்வனாக் கந்தாத தெயதிய
வமரா யாதுசெய தாரரு ளாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தவி யாதனுந்
கிமிழு மராவத் தியமபுவ னுனமுநன்

(இ - ள்) பெரிய இமயமலைக்குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்கண்? அருள்வாயாகவென்று வினவும், திமிலமாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்த வியாதமுனி வருக்கு, பிரமதேவன அருமபிய ஆசையோடு சொல்லவருயினான் எ - று

திமிலம் - பேரொலி.

(சு)

புகலி டமபிழி தினறிப் பொருபிண
ளகனு டைந்தழி வெயது மமராமுன
மகதி யாழ்முரன மாதவ ளுண்ணினுன
முகம் லாதவா தாழ்ந்த மொழிகுலரா.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறல்லாமல், இமயமலையில் மனங்ககிந்து துன்புறும் லானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவினையை வாசிக்கும் பெருந்தலசியாகிய நாரதமுனி வா வந்தனா (அவனாக்கண்ட) அததேவர்கள் முகமலாசகிகொண்டு பணிந்து சொல் பவானானானான். எ - று.

புகல் - அடைக்கலம். அகன் - அகம் என்பதன் போலி

(உ)

வெயய முப்புரன வெற்றியி ருந்தனன்
வைப முனறுந்தன னுணைவ யந்தினு
னைப நேயவ னுலலை புண்டியா
நையு ரெஞ்சொடு நானுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன வெற்றியில் மிகுந்திருக்கின்றனன். முவுலகங்களிலுந் தன்னுக்கினையைச் செலுத்தினான் யாவர்கள் அததிரிபுரனால் அலை புண்டி வருந்திய மனத்துடன் நாடோறுந்துன்புறகின்றோம் எ - று

(ங)

யாவ னுலவர் மெய்தின னன்னவன்
யாவ னுலிறும் யாவ்களி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனா நாரதன்
யாவ துருதெரிந் தேயினி 'தோதுவான்.

(இ - ள்) அந்தத்திரிபுரன யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுகான்? யாவ்கள் இனிச்செய்தத்தக்கது யாது? (அவற்றையெல்லாம் தெனிக் கெடுவதற்குக்) கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவா எல்லாவற்றையும் (ஞானமோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றான். எ - று

(ச)

மோக்குங் ஓகயுடை முன்னவன் பூசையா
ஓசைக்கி கொண்டன னூற்றெலா டியாவையு

மூக்க மிக்கவன னுனையோ ரமபினம்
நாக வல்லவன சங்கர னேயரோ.

(இ - ன்) (தேவர்களே! அதிபிரான்) தொக்குகின்ற கையையுடைய மூன்று னுனைய விநாயகக்கடவுளுடைய அாச்சனைப்பலனால் வல்லமையுடன் எல்லாவற்றையுந் தேடிக்கொண்டனன. செய்தொழிலில மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அதிபிரானை ஒரேகணியால் அழிக்கவல்லவா சங்கரபகவானேயாகார். எ - று.

மோகமும் - மூகம்தொகாமும். இதனைத்தொக்குமென்றும் (இ)

அந்த வீச னவனொடு முப்பாளு
சிறு தற்குந் திருக்கர மைநதுடை
மைந்தன சூட்சும வேணமும் தககளிற
மெந்தை யைச்சர னெயதுக நீயிரே.

(இ - ன்) அந்தச் சிவபெருமான திரிபுரனுடன் முப்புரங்களை யழித்தற்கும் ஐந்து திருக்கரவையுடைய மூத்தபிள்ளையானுடைய யோசனையும் வேணமும் (ஆண்படியாலுந் வரும் மதநீர்பொழியும் யானைமுகக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையும் கள் எ - று (க)

சேடடைத தேவாதர் தேவாபி ராங்கழ
லோடடை நெஞ்சடை யோமுறல் யாதென
வேடடை யெய்தியி ரங்கலீர மந்திரம்
கேடடு நனகுதி ளாதனுட டிக்கவே

(இ - ன்) சேடடை தங்கிய தேவாகட்டெல்லாந் தேவராயகளுகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல் யாங்கு வனமென்று தளாச்சிறுநறு வருந்தாதாகன (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத்தைக் கேட்டுணர்ந்து நனாகு உச்சரித்து மறுட்டிக்கக்கடவாகள் எ - று

சேடடை - குணக்கேடி ஒட்டை நெஞ்ச - நிலையில்லாதமனம். ஏட்டை தளாச்சி. (எ)

வாச நீர்படிய ந தாடி வருகெனப்
பேசி னுனபெருந் தேவர்கள் யாவரும்
வீசு தெண்டிசை மெனபுன லாடினார்
பூசி வெண்பொடி போரதுவ னங்கினார்.

(இ - ன்) மனமமைந்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீர்களுண்டு கூறினார். (அதற்குக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவர்களுலலோரும், ஏறிகின்ற தெய்வீரிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில மூழ்கினவர்களாய், வெள்ளிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்மால்) வந்து பணிந்தார்கள். எ - று. (அ)

வணங்கு தேவர்க்கு மாதவ னாத
விணங்க லோடுமுத் தாழியை மந்திர
மணங்கு தீர்தர வஞ்செயிபேரதினார்
குணங்கெண்ண டன்னவர் கூறியிட்டு வணங்கு.

(இ - ன்.) (அங்கூறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருத்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் யுகாட்சரந்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள் செவியிற பொருத்தக்கூறினன். (அதன் அதுட்டிப்பு) கிரமததுன அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். ஏ - று. (4)

ஒற்றைத் தாளினின் றுமபாக எனபினால்
வெற்றி யானை முகத்து விராயகன
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் துததவ
முற்று மாமனு லோதினா பல்பகல.

(இ - ன்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருத் திய யானைமுகத்தையுடைய விராயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில் மன தைச்செலுத்திப் பலகாலந்தவஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணிதாள்கள். ஏ - று

ஒன்று+தாள=ஒற்றைத்தாள.

(40)

அன்பி னர்க்கவா தமயினு மனபின
னெனப ணிககு மிரங்கும பராபரன
வனபு நெஞ்சடை யாக்கொரு வைகலு
முனபு ருதவன முனபுநி னுனரோ.

(இ - ன்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தமமைக்காடினும் அன்புடையவரும், ஈன்னுடைய பணிவிடைக்கும் (கிருவுள்ளம்) இரக்கும் பராபரனும், கடின சித்த முடையவர்களுக்கு ஒருநாளுக காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசப்பெருமான (அத் தேவர்களுக்கு) காட்சிதந்தருளினா ஏ - று

என்பணிக்குமென்ற பத்திமுதிராசியில்லாத என்னுடையவென்று குறித் ததுடன், பணிக்கும் என்றதினுள்ள உடனம் இழிவு சிறப்புகறிப்பதாம் (41)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும்
பன்மணிசெய குண்டலமும் பனைத்தோளி னககதமு
மினமறியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மொநாணும்
வன்மருப்பி னிடைச்சுறறும் வாராதுதிரள புழைக்காரமும்.

(இ - ன்.) பொன்னுலாகிய கிரீடமும், அககிரீடத்தருகே கிரணங்களைச் சித் தம் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களை விழைத்த குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாசுவஸ்யமும், மின்னிலைத் தோறகச்செய்யுந் திருமேனியின் விளங்குகின்ற பிரகாச மும், அண்ணாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் வடிந்த திரண்ட துதிக்கை பும். ஏ - று.

துதிக்கை இருதந்தங்கட்கிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும், அஃது திரண்டிரு ப்பொன்றாகலானும், 'வன்மருப்பினிடை * * * திரன்புழைக்காரமும்' என்றாம்.

பூசுததை மிகப்பயிக்கும் பஞ்சமூர்தா ணியுமமுவும்
வாசுத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாரதரமுந்
தேசுத்தி னில்லாத திருவமுந் திகழ்வெய்த
நேசுத்தி னெதிர்நின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாசபந்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், தூணியும், மூழும் பட்டையும், வாசத்தாடன் கூடிய நல்ல தாமரைமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உலகத்திலிலவாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அனபோடு எதிரேவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோரும் தரிசித்தார்கள் எ - று. (கசு)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பந்தயம்போன முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டனபுளத்தில விரவலம ராகள்வலலே
திருவடியி னெதிராவிழ்ந்து செனனியிரு கரமேற
வருவிவிழிக ளுனைகாட்ட வளனூறப பழிசகலார.

(இ - ள்.) ருரியன எதிரே தோன்றலால் விகிதத் தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்செய்து, அசத்தாடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகத் தேவர்கள் விரைந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிகை விரகரகளும் ஏறவும், திருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பகதியகலிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கவானார்கள் எ - று. (கசு)

வேறு.

தததுவா தீத போற்றி தததுவப பொருளே போற்றி
தததுவ முகலே போற்றி தததுவ சொருப போற்றி
தததுவ தியன்ற தாதது விதகஞ்ஞ மானுய போற்றி
தததுவ வயிவுக கெட்டாத் தயங்குபே ரயிலே போற்றி.

(இ - ள்.) தததுவாதீதனே! போற்றி தததுவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தததுவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி தததுவகவகனின சொருபியே! போற்றி. தததுவதியனந் அத்ததுவிகளும் ஆனவனே! போற்றி தததுவவுகூர்ச்சிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி எ - று.

திருமுலா திருமந்திரம்

“அறிவு சிவபிரண டெனப ரறிவிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகதபின்
அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப பானே.”—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி “பேரறிவே” என விளிககலாயிற்றென்க. (கசு)

உடலினுக் குயிரே போல வயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடலுயிராக் கயிவு நல்கி யுடலினுக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரொனபபி னீங்கா னொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிர்க்கு மெட்டா னொளிப்பெருஞ் சேர்தி. போற்றி.

(இ - ள்.) தேசத்திற்குச் சேவையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைக்கொடுத்த சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னர்நீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளாய்வுள்ளவனே! போற்றி. உடலுறைவென்ற உயிர்கட்கும் அநிதப்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொருபனே! போற்றி. எ - று. (கசு)

விரவுதத் துவத்தி நீங்கி மேகென் நின்ற வாவி
வாழ்நறு வுருவு கொண்டு வந்தருள் குாவ போற்றி
பரவுமைந் தொழிலை நீக்க யுயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
தூரியத்தி னுயிரை வாகுகுஞ் சுடாப்பெருநு கடலே போற்றி.

(இ - ன்) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டுத் தத்துவத்தினுள் நின்ற, விருப்புநறு வரங்களைப் பெறுமபடி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே ! போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சுருட்டி முதலிய) ஐந்தொழில்களையு மகற்றி உயினை கட்டினாயிடுபவனே ! போற்றி. தூரியத்தினுயிரை வாகுகுஞ் சுடாமயமான பெருநகட லே ! போற்றி. ஏ - நு.

(௧௭)

பதீதர்கள வழுங்கா நின்ற பலவுங்கைக கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தாாககுப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி .
முத்தியை யோகத் தாாககு முடித்தருள் போகி போற்றி
• மெத்தொழி லவாககு மந்தப் பயனரு ளிறைவ போற்றி

(இ - ன்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களை யுட்கொண்டவனே ! போற்றி போகத்தை விருமபினவர்களுக்குப் புத்திகளைக் கூட்டி யருளும் போகியே ! போற்றி. யோகங்களுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகசூர்ப்யே ! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்சூரிய) உபபலனை யளித்தருளுகதலைவ னே ! போற்றி. ஏ - நு.

(௧௮)

வேண்டிய வடியாகக் கெல்லாம் விக்கினவ் கொடுபாய் போற்றி
வேண்டுவந் தீண்டெய யாககு விக்கினவ் கொடுபாய் போற்றி
வேண்டுவார வேண்டி நெல்லாம் விளைத்தருள் விமல போற்றி
மாண்டதுட டாகளைக் கொல்லு மறமிகு மளன போற்றி.

(இ - ன்) (திருவடினயப்) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாம் இடையூறுகளைத் தவிர்ப்பவனே ! போற்றி. விருமபி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக் கொடுப்பவனே ! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலர்கிதனே ! போற்றி மாட்சிமைபட்ட கொடியோர்களைக் கொல் லும் பாவத்தொழின் மிக்க மன்னனே ! போற்றி. ஏ - நு

(௧௯)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வளளலார சாரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருது மெனருள்
பழுத்தவன டுடைய ராய பண்ணவா பணிந்து சொல்லவா
தொழுத்தையே துபர மெல்லாக் தோன்றலகா னாத தவறே.

(இ - ன்) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வளளலாராகிய கணேசப் பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விருமபிய) மேனமைடாகிய வரங் கள் யாவை ? சொல்லக்கடவீர்கள். (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினா பழு த்த அண்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்கின்ற றீர்கள் : அடியேங்கள் துன்பமுழுவதும் தேவரீரறியாததல்லவே ! ஏ - நு.

(௨௦)

செம்மனின் வரத்தான் மாறத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைய
மும்மையுக் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னுனை கொம்மைனக் கொன்று பின்ன
விமமனோ செய்க்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் திறத்து நீள்முர்.

(இ - ன) சுவாமி தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தை வெந்
கட்டு விளக்கு, முவுலகங்களுடைய தன் சுவரீனஞ்செய்து கொண்டு, எவ்வியலுந்
வல்லபமிருந்த வலிய திரிபுரனை விளாவின்கொன்ற, (அதன்) பிறகு அப்பேருடைய
குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நீள்
முரன் எ - று. (உச)

அஞ்சிய தேவா னுங்க ளல்லலோ டழியி லாறநல
விஞ்சமுப புரத்தி னுனை விளித்திடுஞ் சூழ்ச்சி செயது
மஞ்சனி மிடறமி னுனை வலவிகாந தடைமி னென்று
செருசொலி னியமபி யைங்கைச செம்மலா ரிதுவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ன) அச்சமடைந்த தேவர்களை உங்கள் துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வல்லபமிக்க திரிபுரனையும் உதிவுசெய்யும் ஆலோசனையைச் செய்து, அழிய
நீலகண்டதையுடைய சிவபெருமானை அதிகவிளாவிற் சேருங்கென்று, இத்திறுந்
கரங்களுடைய கணேசப்பெருமான செய்விய சொற்களாறகூறி (மேலே) இந்நினை
புஞ்சொலிவெனா எ - று. (உஉ)

அதந்த கமரா ரீயி ரறைந்ததோத திரத்தை மும்மைச
சுத்தியி னியமபு லாகஞ்ச சகலவித கினமுந் திருஞ்
சிகைகயின் விழைநக செல்லாஞ் சேருமென நருளி வல்லே
வெந்திர லவுணா கோமான மேயுடவங் காணாஞ் சார்வார்.

(இ - ன்) ஆகாயத்தில் வசிக்ருக தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்
தை மூன்று தடவியாக நமஸ்கரித்து சொல்பவர்களுக்கு எல்லா இடைபூறுகளும் தரும்.
மனதில் விருமயம் பிறப்புகைகட்டுமென்றருளிச்செய்து வெவ்வித வலியமைந்த அவு
ணா தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளநகரத்தை விளாவாகச் சார்ந்
தனா எ - று (உங)

இருபிறப் பாளா தமமு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவியு மருகரு நணன்
வருமறை முனிவர் சூழ வடுத்துவங் காள மென்னுந்
திருக்கா விதி பூடு சென்றவன கோயில புக்கார்.

(இ - ன்) வேதியர்களுகளுளே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பகலில் வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனி
வர்கள் புடைமுழவு வரது வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தினாலே
சென்று, அத்திரிபுரன் மாளிகையை யடுத்தனர். எ - று. (உச)

அரியனை பொலிய னைகி பரசவிற திருக்கு மான்னை
திரிபுர னோக்கி யன்பு திளைத்தெழு வெதிரே சென்று
தரியலர் பலநாந் தேய்த்துத் தழும்பிய தக்கரி னுரை
பரிமையின் கண்ணகிய் போதத் தொளிர்த்தி இருத்திச் செல்லார்.

(இ - ன்) சிவதாசனத்தில் அமுதாவிருந்து கொளுக்கொண்டிருந்த துணை
கையுடைய திரிபுரன்னை, அன்பானது அத்திரித்தெழுதலால், வந்தொன்றென

று; சத்திருக்கள் எண்ணிறந்தவர்களைத் தேய்த்துத் தழுமபேறிய திருவடியையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய) அந்தணனை உரிமையோடு பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். ௭ - று. (2௫)

ஐயரே, நீயிர் யாவ ருமேததென கருமம் வேண்டிச் செய்யவராய மலர்த்தல வேண்டிந் திரிபுரன நனகெய்த் தாத வெய்யதரம் பொருளொன் றிலலை வீணழந்தது தந்து முமழை ஓவயமு மெனது செங்கோன மருகிய வதனா லின்றான்.

(இ - ன்) ஐயரே! தேவரீர் யாவா' எந்தக்காரியத்தை விரும்பி அண்டடைந் தது? செமமையாகிய திருவாயமலர்த்துக்கூ றலவேண்டி நிரிபுரஞ்சிய எனக்கு இல லாத வெவ்விதாகிய பொருளொன்று மில்லை. திரிலோகநாஸினும் எனது செங்கோல் பொருந்தியது. அத்தன விரும்பியதைக் கொடுப்போமென்று கூறினான். ௭ - று. (2௫)

திரிபுர னுரைப்பத் கேட்டுத் தென்கரிய மறையோ சொல்லவர் கரிசன மெமமையா டுப கலாதா னென்று சொல்லா ரிவள நலக மாதி யனைத்துல கெழிப்பு நோயடி யரிசையிற றிரியா நிறகு மாதவ முனிவ பேயாம.

(இ - ன்) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்லக்கேட்டு, தென்கரிய மறையோ (வடி வாகவந்த கணேசப்பெருமான) சொல்லிவருந் குற்றமற்ற வெல்லோரும் எமமைக் கலாதாரென்று சொல்லவானாக, நாமகத் திருமார கெட்டுப் பறந்துவந்தவர்களுடைய எல்லாவகங்களின் அழகையுங் கனவு விடச்சொல்லுகருமம் பெருந்தவருடைய முனிவர்கள். ௭ - று. (2௬)

கொடைபிறை புதழாந் தாந் கோமள வனப்பாஃ விரப படையினுல வலியாந் தோற பலவகைப் பொருளா லைகை யுடையவன பாதப் பூசையுடையபக திரை ினுனு மடையலர் பணிகஞ் சினனை வரையி யிதா மீடரு.

(இ - ன்) ஈகைத்தன்மையானும், சாஸியா டுப, சிறப்பாழம், இளமைவாய் நத் அழகாலும், வெற்றிவாய்த் ஆபுதங்களுடைய வல்லமையாலும், தேசாலும், பல வகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரங்கடையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்யும் பத்தியினாலும், பகைஞரை எவ்வகையினும் உன் னைக்காணும்படி இக்கேவகதோம். ௭ - று. (2௭)

மூவாக னுலகம் வேண்டேன முறைசொய்யுன னரகம் வேண்டேன காவல விரகத் தீயுற கடப்பாடு நினக்குண டாமேற புத்தவனய மருங்கு வைத்த புண்ணியன கயிலை யைகதைத் தேவன தருவுஞ் சிந்தா மணியெனத் திகழ்து வைகும்.

(இ - ன்) அரசனே! திரிமூர்த்திஎனின் உலகங்கடையுமவிரும்பிலேன முறை ப்படி செய்யும் உன் அரசரிமையையும் வேண்டிலேன யாசித்ததைக்கொடுக்குங் கூட மைப்பாதி புணக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாசேவியாராப் பாகமாக மமாதிய புண் ணியசொற்புரியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைலாயகிரியில், ஐந்து திருக்கரங் களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிந்தாமணி யென்னும் பெயராற் பிரகாசிக்கின்றவர்க்குப் (28)

முத்தலைச சூலக தண்ணன் மூறையுளி வழிபா டசற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நினமலக் கணேசர் வைநு
மததகு மூர்த்தி தனை யளித்திடல வேண்டு மென்றங்
குததம மறையோன் சொல்ல வுலகதவ னுணாக்க லுற்றான்.

(இ - ன்) முத்தலைவாயநத சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி
வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நீரமலாகிய கணேசப்பெருமான்
எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுரியாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்
தமவேதியாக் கூற, அந்நிரிபுரன் கவிததச சொல்கின்றான். எ - று. (100)

அங்கநான் மறைக டோந்த வந்தன வந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால் தென்று தளரலை யதனை யந்தச
சங்கரன் விடாது வாதி சகலவினா னவாக னோடு
மிகஞ்சின் முன்ன ருயப்பே மெனவலி யறித வென்று.

(இ - ன்) ஆறு அங்கங்களும், நான்குவேதங்களுந் தோந்ததேதியே! (நீர
சொல்லும் சிந்தாமணியெனலும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத் துள்ளதென்று
மறைதளரிக அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான திருமாலமுதலிய எல்லாத்தேவாக
ளோடும் இவ்விடத்தில உனமுன்னே வருவிப்பேன் என வலலமையை யறியக்கட
வாயென்று எ - று.

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நீகண்டு - சந்தோபிசீதம் - நீருத
தம் - சொதிடமெனப்படும (101)

தண்ணடை பததுர தூசுத் தமலியக குலையு மென்று
மண்ணுதல புரியாத சிதசு வளாமணி ட லவுநலகி
யண்ணலை சிலரட குளவே யழைப்பிததுத தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகை குறித்து ினான்.

(இ - ன்) பததுத தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்றவியலும், எக்காலத்
துங் கொடாத ஒளிகளும் பலரத்தினைகளுக்கொடுத்து, பெருமையுடையவே! (அத்
னைச்) சிலநினைக்கனி லை வருவித்தகொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி வசிட
திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பிந்நனனை எ - று.

தண்ணடை - வயல (102)

முப்புரன் மொழியக கேட்டு முகமலாந் தந்த னுள
னிப்பாந் தனக்குப் பாகக ரிலகிய வனத்து வாழ்து
மொப்பிரா மூர்த்தி தனை யொய்யெனத் தருக வென்று
செப்பினு னுசீர் வாதன செய்தன மெழுந்து போந்தாள்

(இ - ன்) திரிபுரன் (அங்கனஞ்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியர் மூலமலாசை
யுற்ற, இரக்கரத்தின் பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற உனத்திலிருக்கின்றோம். சமான்மல
லாத அந்தக் சிந்தாமணிமூர்த்தியை வினாவிற்கொடுப்பாயாக வென்று சொல்லி, ஆசை
வாதனஞ்செய்து எழுந்துபோயினா. எ - று. (103)

திறந்திகழ் தூதர் தீமமைத திரிபுர னழைத்து நீயி
ரற்றதிகழ்க்கிலை யத்தை யடுத்தரன பாதந தாழ்ந்து
சிறந்திருக கினற சிநகர மணியெனுந் தேவை யெங்கண்
மறந்திகழ் மண்ண னுமபால் வரந் திலந் திகெ வென்றன

(இ - ள்) வலிமை வளங்களுந் தூதர்களைத் திரிபுர ன்விளித்தது, நீங்கள் தரு
மம் விளங்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்த, சிவபெருமானுடைய திருவடிக்களிற
பணிகது, சிறப்புறுவிளங்குந் சிநகரமணியென்னும் பெயரையுடைய மூர்த்தியை
எங்கண் லிமிக்க அரசனாகிய கிரிபுரன தேவரீரீடத்திலிருந்து வாங்கிவருகவென்று
கூறினான் எ - று (நூ)

பலியெனும் பெயரான னீய பண்டொடு முகவர யாபினே
வலியினிற் கொள்ளை பினை மலிதய நற்கதி பென்று
நலிவற வுரைத்து பாகக் கண்ணுதி வலி யென்றான்
மெலிவறு தூதரனா னெவலின் மேவி னுநீ

(இ - ள்) பலியெனும் பெயரையுடையவனெல்லாம் எமையாக (அத
னை) தராதவிடுவாயின், பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டேபோவான் (அதனாலே)
பிறகு பெருந்தயரமடைவையென்று கெடுத்தலாகுக, வினாவில் (அதனை) வாங்கிவரு
வீர்களாகவென்று கூறினான் வலிதங்கிய தூதரனும் அவன்கட்டையை மேற்
கொண்டு சென்றானான் என்று (நூ)

கடவுளா கணேசா பாரங்கருகந் தோர்திபு போற்றி
யிடாகபு வரங்கன பெற்ற திறடு னன்பாகன கீதபர
கடலவினே யமிழ்த மெனசு கடனாக திடான பெயவ
மடலவிழ் கமலச தீசரை மருளிய வெனக ணுனே

(இ - ள்) தேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய திருவடியை மனதிலிருத்தித்
தரிசெய்து துன்பமற்ற வரங்களைபெற்ற சித்தார்த்தமொர், வியாதமுனிவர் கீதகும்
படி, தெய்வத்தன்மை வாய்க் கரும்கள் மலர்த தாமரைத் தவிசிற்பொருந்திய எட
டுக்கண்களையுடைய பிரமதேவன், பாறகடலிற் றேன்றிய அமிர்தம்போல உறுகியா
கக் கூறினான். எ - று (நூ)

கருங்கழல் புனைத சோம சாதனை வரங்கன வினாவே
கொருங்கருட கணேசாப பாகந் நுற்றமை புனர்தர யனனோ
மருங்குசென ஸ்ரீராம சூல வளனாடும் வரங்கன பெற்ற
பெருங்குதை யினிக் கெனென்று பேசுவன பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய வீரகழலணிக் சோமகாரதமன்னனை 'தேவர்கள் யாவ
ரும் வீராயக்கடவுள் பகவில வரங்கன பெற்றமையை யறிந்தனை அவர்கள் சமீபித்
தச் சென்று யாசிக, குலப்படை யெனகிய சிவபெருமானும் (விராயக்க கடவுளிடத்
தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருகு சரித்ததை இனிக் கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனி
வர் சொல்லித்தொடங்கினான் எ - று (நூ)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முற்றியது

ஆரத் திருவிருத்தம் - காருசு

விமலன்விநாயகரஞ்சபேறுபடலம்.

வரங்கள் பெறப்பின் வான்வ ரென்செய்தார்
 ரிரங்கு சென்றுவி யாத னிரத்ததுங்
 கரங்க ளிறகதிரக குண்டுகை பாசநதி
 தரங்க வேந்திய வாரண னேதுவான்.

(இ - ள்) (அவர்கைய) வரங்களைப் பெறப்பிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்
 கள்? சொல்லுகின்றன வியாதமுனிவன் வேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுக
 கமண்டலமும் பாசமுந் கைமயகலம்படிதாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான் எ - று.

ஆரண - வேசங்களைச் சொன்னவன், ஆரணம் - வேதம். (க)

ஊழாக நெஞ்சடை யுப்பாகள யாவரும்
 போடநக வெண்மதிப பொற்சடை யாரஞ
 விழநதி ரங்கிட பேவுதும் யாமெனச்
 குழநதி ளகதக துணிநதிது ரெய்தனா.

(இ - ள்) ஊழவிஜேயால் துன்பமடைநக மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும்,
 ன்னவுபட்ட வெள்ளிய நகதிரைமணிநத அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானா
 திருநஞ்சு செய்கிரங்குமபடி யாரு செயவோமென்று ஆலோசித்தது மனதிறழனி
 வுற்று, இக்களைச் செய்தார்கள் எ - று.

(உ)

பருதி வெண்மதி பலபு ளாகவு
 மிருத வரபி னிடுவசதி ராகவு
 மருவு கிசய பதங்க ளுள்ளாரவு
 மருளு மானெனு மாயைநுட டாசவும

(இ - ள்) சூரியனும் வொளிபசந்திரனும் பரசுகரங்கனாகவும், இருது
 துகனா அசசுகரங்கனின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மதங்கன உட்பாகமாகவும்,
 மயங்குனெற மகத்துவமென்று சொல்லுமாயை குட்டாகவும் எ - று.

இதுமுசல எட்டுச் செய யு களால் சிரிப்புரசங்கரத்திறகாரச கேகரித்த
 தேரின வாணனை கூறுகின்றா இருதககள் - கார கூதிர முன்பனி பின்பனி
 இளவேனில் முதுவேனி வென்றாறு

(க)

காடடை முரத்தமுன காலம்ப ராகவும்
 வாட்ட மிலிபி வைகுதட டாகவு
 கோட்ட மிலுளி வானபி சாகவு
 மீட்டு பலகலை யோமுனை யாகவும்.

(இ - ள்) காடடை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் மச்சரதலும் கேகரித்த
 லந்த பூமியே வசிகின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலில்லைக் குணத்திற்
 மானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலையுடைய அழகிய முனைகளாகவும் எ - று.

மந்த ரம்மினச ண்டட்ட மந்தராகவு
 மந்த ரந்தொடு மந்தரணை விழித்தி

கெசக்தெசு, லிம்பெபாற் கெஷுஞ்சிக ளாகவு
முத்து கூம்புத் யரசல மாகவும்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிமேல் வட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஆணமையுடைய இயங்கிரிமீக்க ஒளிபொருத்திய அழகிய கொடிஞ்சிகளாகவும், உதயகிரி செலுத்த இன்ற கூம்பாகவும். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு.

(ந்)

வழுவி லேனைய மால்வரை யாவையுந்
தழுவு தூணிரை யாகவுந் தத்துவங்
சூழ்சி யாகவுந் தொண்டற சூழாமெலாங்
கெழுமு கின்ற கிடுகுக் ளாகவும்

(இ - ள்.) தவறதல்லலாத மறறையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய தூண்வரிவுடையாகவும், தத்துவங்கள் சூடமாகவும், மேககூட்டங்களெல்லாம் விடை சூகின்ற இடுகுகளாகவும். எ - று

இடுகு - சுற்றமரம்

(ஸ்)

காம மாதியுங் கன்மேந் தியங்களு
மேம மார்தஞா னேந்திய மென்பவுஞ்
சேம வாபர னாதநீர ளாகவும்
வாம வண்டங்கண் மாலைக் ளாகவும்

(இ - ள்.) காமமுதலியனவும் கன்மேந்தியங்களும் மெனமைதங்கிய ஞானேந்தியங்களென்று சொல்லப்படுமனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், அழகிய அண்டங்கள் மாலைகளாகவும். எ - று.

(எ)

புராண மங்கம புணரமணி யாகவும்
விராவு குகள விதானங்க ளாகவு
முரீரவு மேழகட லொண்டினை யாகவும்
பராம ருத்துவா தாமபடி யாகவும்.

(இ - ள்.) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும் கடடிய மணிகளாகவும், கலந்துள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மோதுகிறைச்சுத்த சமுததிரங்கள் ஒள்ளிய திராசரிலைகளாகவும், துதிகத்தக்க (அட்ட) மருத்துக்கள் படிக்கட்டுகளாகவும். எ - று.

(டி)

கங்கை யாதிக் கடவு னாதியெலாம்
பொங்கு சாமரை விசிடுப பூவைய
ரங்க ணாகவு மறறைய வாதெலாம்
பங்க மிலலாப பதாக்கை ளாகவும்.

(இ - ள்.) கங்கைமுதலிய தேவதிகள யாவும் அவ்விடத்தில் உயாகின்ற சாந்தமாய்ப் பணிமாறும் பெண்களாகவும், பிறந்திகள் யாவும் கெடுதலிலாத தெய்வங்களாகவும். எ - று.

(ஃ)

திதியும் வாரமுஞ் சேரத்தபன னாகளுங்
கத்து னேசுக் கபெபென வாகவு

மதிமு டிச்சுடை வள்ளலாக கேற்புற
வெதிரி லாத விரதமொன ருக்கினார்.

(இ - ன்) (பதினாறு) திதிகளும், (எழு) வாரங்களும் சேர்த்துள்ள பல்
நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடுப்புகளாகவுமாக, சந்திரனையணி
நத முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தருகியாக, சமாமில்லாத
ஒரிரதத்தை நிரூபித்தார்கள் எ - று (கல்)

படரும் வேகம் பரியென்ப பண்ணினா
கடாவ சுக்கீயி ருதக கொடுக்கனா
மடனி லாமண மாகக்கயிர னாடுமே
தடவு வானுத மாகக் கணைகண்

(இ - ன்) வேகங்கள் நான்கும் படாநதுசெல்லும் நான்கு குதிரைகளாகவுஞ்
செய்தார்கள். பாகாசிரகின்ற உசுவைக்கயிருத்த தொடுத்தார்கள் அறியாமையில்
லாத ஹைதிகமாகக் கிரணையுமே ஒளிரிப்பெடுப்பதுகமாகக் கட்டினார்கள் எ - று
ஆண மாகக் கிரணையென்ப பிரபஞ்சநி நிருத்திகளாம் (கக)

விடவி லாத விட பரி கடகு
மிடந் காரிவிட்டி லா கனா
குடி ல மதந் காரி க கொணரொ
கடவு பாசனெ னா ச கொணொ

(இ - ன்) வித்திலாத சிரக வேதப்பரிசுறாகு (தூதெழுதி) உபநீக்
தங்கள் மாலைவரிசையாகவிரிசைப்படுத்தினார்கள் பிரணமம் மந்திகையாகக்கொண்டு
நானே அவவிரதத்தைச் செழுத்தும் சோப்பாக்களுக் ஆயினேன் எ - று.

மத்திகை-புரவிதானமிகேல சாடை நான்-சொலவோனாகிய பிரமண
மேரு வில்லிறல் வாசகி நாணக்கண்
சாரூப விண்டு வலகு சுமனிற்
கூரு மொணவலி யோனாகும் வடவையே
கூரு மாயின கொற்றஞ்சிறப்பலெ.

(இ - ன்) மேருமலை வில்லும் வெற்றிபொருந்திய வாசகிநாணும், பெருஞ்
தியதிருமால் பாணமும், இயமண அலகும், ஊராதசெல்லுங்காற்ற இறகும், உயர்ந்த
வடவாகவின் அத்தன்கூருமாக வெற்றிமிகும்படியாயின் எ - று

வாசகி - திசையரவுகளிலோன்று
வேறு (கக)

செய்த தேரோடும் பட்டையோடு தேவர்கள் பலரும்
வெயது வானறொடுங் கயிலைமால் வலாதனை மேவித்
கொய்த மாமலா குடங்கையிற் கொண்டுது யிறைஞ்சி
வைது போற்றினின் நமலனாக் கூனப்பாடு மொழிவார்.

(இ - ன்.) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரோடும் பட்டையோடு தேவர்கள்
யாவரும் விளைதுசென்று ஆகாயமனாவிய பெரியகலையு கிரியையுடைய செய்த

சிறந்தமலர்களை அகங்கையிலேகொண்டு அர்ச்சித்தப்பணிந்து அழகுறத் துசித்து
நன்று மலரகிதராகிய சிவபெருமானாகரு அனபுன (பிணவருமாறு) சொல்கின்
ருகன். எ - று. (கச)

ஊரு மூர்தியு மூகளே யாகிய வெருந்தத
கூரு மாழ்க்கினே மடிகளா ரவனுயி ரடாப்பச
சேரும் வைபமே வைபமாத துணிசிலே சிலையா
கூரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வெனறா

(இ - ள்) ஏறிநடத்தும் வாசனாகளும் ஊராகளையாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரி
புரனுக்கு எல்லோருக துண்பமடைந்தோம் சுவாமிகள் அவன பிராணனைக் கொல
றுமபடி ஏறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், உலியவீல (மேரு) மலையாகவும் பொருந்தும்
உலகயரகச செய்தோம் அவைகளைக் கொண்டருள்கவெனறாகள எ - று. (கடு)

உரைத்த தேவாக னொளளிய வாசகவ மேளா
விரைத்த பூவருமுல பாதொடும விமலனு ரெழுந்து
நிரைத்த மாமணி நீடுகோ புரத்தலை நிக்சிசு
குரைத்த தாமணித தோவியி ருளிப்பாட்டே நிக்னபால்

(இ - ள்) (அவவாறு) சொல்லிய தேவானது ஓர்வயவாசகத்தைக் கேட்டு,
மணத்தங்கிய மலாமலையணிந்த கூந்தலையுடைய மமாதேவிடாருடன் சிவபிரானு
ரெழுந்து, வரிசைபடத்தொடுத்த பெரிமணிகளையுடைய உடம்புக் கோபுரத்தலைவா
யிலே நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதம் மணிமங்கலையுடைய தேவரை கண்குருகும்படி
கண்டனர். எ - று. (கசு)

உவகை பூததன ருமபார முகத்தினை தோசிக
கவலை தீராதினிக களிப்பெட்டு மிருமினே வந்த
கவல மகக்குமுப புரத்தையு மணிசு நசுபா
சிவமே லாந்தரு வாடுமென கீக வியுட கொட்ட

(இ - ள்) நிருவுள்ளவகளித்த உவகை உவகைப்பாத்தது, இனிமணக்
கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பவனாக உவகை, உவகை புவிசேருந் திரிபுரங்
களையும் அரைவிநாயகியில் அழித்து, எல்லா மகலங்களைப்படி கொடுப்பாமென்று,
நிருக்கோயிலுட்சென்றான். எ - று. (கஎ)

ஆய காலையிற் திரிபுரன விடுததவந தூகா
மேயி னூரவன விளம்பிய வுடையெலாம் விடுப்பா
செயி ராதவ னமாக்குறச் செப்புகென றவரை
மேயி னூர்புர மிரிப்பதற் குபாயமென ணின்றால்

(இ - ள்) ஆகிய (அந்தச்) சமயத்தில், திரிபுரன (சுகதாமணிமூர்த்திகளாக)
அனுப்பிய அத்தனையுங்கள் (கைலைக்கு) வந்தார்கள். (சிவபெருமானைத் தரிசித்து)
அத்திரிபுரன்களையுச் சொற்களையெல்லாரு சொல்ல, செல்வமில்லாத அத்திரிபுரனைப்
பொருங்கு வந்தசொல்லுகவென்று அவரைவிடுத்த, முப்புரங்களை யழிப்பதற்கு உபா
யஞ்செய்க்காநின்றான். எ - று. (கஆ)

தனித்திருந்தவர் விழித்தெழுந்தார். மூன்று மணிக்குள்
குனிந்த வில்லியைக் குழைத்தகண் பொருத்தித் தனித்த
மனிதர் தேவகாணான்மனு வானவோடு முழுந்த
யினித்த காதுலா எண்ணிமா தவஞ்செய்தி தனதவார்.

(இ - ள்) எகமாயிருந்த, பரந்த இருவழிகளும், (மலர்) பாணங்களை நுண்
னே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுலிவெயுடைய மனமதனைப் பொடிபடுத்திய நிலை
யும் முகமும்படி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணாதவனாகிய
கணேசபெருமானுடைய ஏகாட்சர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப்
பெருந்தவருசெய்து இதனைச் சொல்கின்றார். எ - று (சு)

சயசா வேசனை சகலமு மறியுந்த துவனே
யயாசி லாபபடைப பரிப்பழிப் பருளுங்கா ரணனே
மயசி லாதவ வானவ ரனைவாககு மிறைவ
வுயரு நாதரீ யாதலா லுனனையா னிரக்கேன.

(இ - ள்) சாட்சனே 'ஐய' எல்லாவற்றையுமுண்ணுந் தத்துவ சுருபிடு
சோவிலலாத சிருட்டி நிதி சங்காரங்களை யதிகிரிகக்குக காரணமானவனே! மயக்க
மிலலாதவனே! தேவகாடொலலோருக்கு நலைவனே! உயாவாகிய தலைவன சீயே
யாதவன் உனனை யான யாசுகினைதேன எ - று. (உ)

எமபி ராணன் தியற்கையா கியவெழி லுருவ
நமபி னேற்கென காட்டுக நாரணன் முகலா
வுமப ராஜிரி புரண நனக குடைநதுரீபாய்க் கரநது
செம்பொன் மேருவிற நெருமநா ரிறைநாள காறும்.

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீருடைய ஓயற்கையாகிய உழுகிய திரு
வுருவத்தை, நமபின்பெனக்கு எதிரே காட்டியருள்க திருமாலமுதலாகிய தேவர்
கள் திரிபுரனுக்குத் தேவதாசசென்று, செம்பொன்மலையாகிய மேருபர்வத்தில்
ஒளித்தகுகொண்டு இன்றுவரையில் வருந்துகின்றார்கள். எ - று. (உ)

தெனிககத தககவாக கருளசெயுந் தேவகிஸ் னுள்ளா
லனிககத தககவ ரவரிட ரகனறுபேய்த் தததத்
கனிககத் தகவராழ் பதவிகள கைக்கொளப் புரத்தை
வினிககத தககரும்க சியுமெனக் கருளுதல வேண்டும்.

(இ - ள்) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே!
தேவரீருடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமகந்துசென்று தற்க
டங்கள் களிப்புறத்தகக் காழ்விடமாகிய பதவிதனைக் கைக்கொள்ளுமபடி திரிபுரவ
களை யழிக்கத்தக்க சூழ்ச்சியையும் எனக்கு ஆதரவாகக் செய்யவேண்டியது. எ - று. (உ)

ஐந்து பூதமு மருகலா ணையினசை கின்ற
விந்த வையங் கிண்குணின் றதுனை திட்டுதிரு

சின்னையாதினி என்கொழுஞ் செயலினைக் கெல்லா
மைகத்து மேவுமுட சாட்சியாய் வையகுகின நனையால்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களுந் தேவரீர கட்டளைவழி நடைபெறுகின்றன இவ்
வுலகமுழுதும் தேவரீரிடத்தில வளங்குகின்றது மனமுதலாகிய எவற்றிரகும் செய
வின்செல்லாவற்றிற்கும் வலிமை தருகிய சாட்சிபூதமாகித் (தேவரீரே) விளங்
குகின்றா எ - று (உரு)

மாயை யாகிய படலத்தி னுண்மறைப டுண்டு
நீப தி னுசமு ரா மா கையெய் வனத்தி
மேயி னுரெலா த தனுதகொறு மிகுதவம் வினேத்துது
தூய ஞானத்தி னுலுணைத் தொடா ரதுவக் கின்றா

(இ - ள்.) மாயையாகிய படலத்தினாலே மறைப்புறு, கொடிதருகிய சமு
சாரமெனனும் நெருங்கிய வசதில், பொருந்தியவாகுமெனலொரும, தனக்கடோறும்
மிகத் தவத்தைசெய்து புனிதமான ஞானத்தினால் தேவரீராய் பின்னொடாது ஆன
நதமடைகின்றார்கள. எ - று (உச)

உரிய மாகவம் புரிந்தியோ குழப்பவாக குளத்தின
விரியும் வாரெனெரி பேயகம் வெளியிவை விவகத்தி
தெரியு ஞானியாக கெங்குமாயச செய்தகடே பொலியே
யரிய வானபொரு னேயென்ப பராயகத் திரந்தா

(இ - ள்.) உரித்தாகிய பெருந் தவத்தைச் செய்து யோகத்தி லமாவாகளு
க்கு மனத்தின்கண்ணே விரித்ததோன்ற ஒரு கிறந்த வெள்ளருட்டிய உள்ளும் புறமு
மாகிய விவற்றை யொழித்தனரும் ஞானவான்கட்கு எவ்விடத்திலுமாக நெருங்கிய
பேரொளிபிழம்பே 'அருமைமாகிய சிந்தை பொருளே' என்று துதிசெய்து மன
தாலயாசித்தனா. எ - று (உரு)

இரந்த தம்ரொன முகத்தினிள நெய்ரொன சேவநிப
பரந்த தேவனை வதனமும் பகதிருங் காமுரு
கரந்த பேரொளி முகத்துமா லையுஞ்சுட ரணியு
மரந்தை தீர்த்திச் மருளுங்கொண்ட டாய்கெத்தி நின்றா

(இ - ள்.) (இவ்வாறையாக) யாசித்த சிவபெருமான முகக்கண்ணிறம் எழும்
கணேசப்பெருமான அவதரித்து, பரவிய சேகசும், ஐந்துதிருமுகங்களுந், இருபது
திருத்தரங்களுந், ஊறறெடுத்த மிகக் கொளியையுடைய முத்தமாலையுந், பிரகாசிக
கின்ற ஆபரணமும், துண்பத்தை யொத்திருந் திருவருளுக்கொண்டு அகவீடத்தில
எவிரோ தோன்றினா எ - று (உச)

ஆங்கு நின்றருள கணேசரை யடலொர் கோதகி
யெங்கு ருந்தெழுந் தருளினீ ரிதைவரே நமக்குக்
தூங்கு கின்றந் பெயரெவன சாற்றுக வென்றா
பொங்கு கின்றகண கருணையின விநாயகா புகல்வார.

(இ - ள்.) அங்குமிடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப் பெருமானைச் சிவபெரு
மான் கண்டு, தலைவரோ தேவரீர எவ்விடத்திலிருந்து எழும்ருளினீர்? தேவரீராகுப

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூடியருள்கவென்றனர் அதிகரிக்கின்ற குளிர்ச்சி யாகிய கிருபைபுடன விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் எ - று. (௨௭)

எமமை நாமு. நீ யிருந்தவம் பலபக விழைந்த
செம்மை யாலுன தானனத திருமலர் நின்று
முமமை வையசுத அயிரொலங்க காப்பமுன வந்தா
மமம நமபெயா கணைசெனென றறிகநஞ் சயினேரூய்.

(இ - ள்) விடபாணமுசெய்த சிவபிரானே! எம்மை விருமபி நீ பல்காலம் பெருந்தவரு செய்த தனமையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிரந்த தாமஸாமலினி னை, திரிலோகங்களிலுள்ள ஆனமாக்களையெல்லாக காக்கும்படி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினம். நமமுடைய திருநாமங்களைச் செனென றறிவாயாக எ - று. (௨௮)

முககு ணத்திராப பகனமுழு வதுமவினை யாடு
முககு ணத்தினே மருந்தவத தாலடுத தமையான
மிசகு ளகதுறு விழைவெல்லாம் விரைநதுவேனை டிடுக
விசகு ணத்திருள வாடுமன வீசனு நுரைப்பாரா.

(இ - ள்) முககுணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் திருவினையா டலபுரியும் அருகுணமுடையோ (உமமுடைய) அரிய தவத்தாற பிரசன்னமாயினமை யின, மனதிரபெருந்திய மிகக் விருப்பங்களை யெல்லாம் விரைவிறக்கேட்டுக்கொள்க இக்கதகணத்திலேயே யருள்புரிவாமென்றாகூற, சிவபெருமான கூறுகின்றார் எ - று

அல்ல லுறறிடு மமராகண பகிழமுப் புரணை
கொல்லுஞ் சத்தியைச கொடுக்கநான மறைக்குமுன னை
வொல்லும பிரததி னோடுனக் குனபெய ராகசு
சொல்லு முனபெயா மருதிர கொடுத்தருள புரிக.

(இ - ள்) தன்முற்ற தேயாகன கரிப்பெயத்த திரிபுரனைக் கொல்லுகின்ற வல்லமையாக கொடுக்கருளக் காணு வேதங்கட்கும் முறப்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாட்சரத்ததுன அம் பெயராகக் சொல்லுகின்ற மருதிரத்தை எனக்கு உபதேசித்த ருள்க. எ - று (௩௦)

அருக மருதிர வலியின லாற்றனமுப் புரமுப
வெநதி டாபுரி வேனென விநாயக ரகுள்வார
நந்தம் பீசகா னத்தினு னவையிலா நாம
மைநது கொண்டின் றனக்குள தாவது மதியாய்

(இ - ள்) அருக மருதிரத்தின் வல்லமையால் வலியுணைந்த முப்புரத்தையும் வெந்துவிடுமபடி செய்கவேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின் றார். நமமுடைய பீஜாட்சரத்தானத்தினுல குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட, திருநாமம் உனக்குண்டாகுக எ - று

உளதாவது - துவ்வீற்று விவங்கென.

(௩௧)

அருகநில வேறுமோசா பிசுத்தைக் கூட்டியம் மதுவை
பிதமொடுங்குன சொன்றுபிண கிதனைபிற் சொல்லுவார்

கதிரெய் பீசங்க டமக்குமுன் கதனிய பீச
மதுமி குந்துழாய் வாசுதே வனைவழங் குவதே.

(இ - ன்.) அத்தனுடன் கேரோ பீசத்தைக்கொடுத்த அமமந்திரத்தை இத்த
துடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே இதனையுஞ் சொல்கின்றனா நற்கதியை யுண்
தெய்யும் பீசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் 'சம' என்ற, தேனமிருந்த துளவ
மாலையணிந்த திருமாலேக கூறுநிற்கும் எ - று. (௬௨)

திதி லாயபி கென கதிகம பரமபயி ராஜே
கோதி லாவரை கொளளுகே நென்றன கணைச
ராதி பீசத்தைக் கணைசபக திகதெயி டுபுளி
யோது நாரமு மாவறனக னாரப்பவி ராஜா

(இ - ன்.) குறமில்லாத சிவபிரானே ! அநியகடனவயைக்கூற சிகமப
மருகிய சிவபிரானும் அங்கனையே குற்றமில்லாக வலையாக்க கொளவேனென்று
கூறினா. கணைசப்பெருமான் ஆதிபீசத்தைக் கணைசபகத்ததன போதது (சிவ
பிரானுக்கு) அதிசுமிருந்தது, சொல்லுகிற பெயரும் [கணைசவென்று] சிவபெரு
மானுக்குச் சொல்லாமையினா எ - று. (௬௩)

பேசு மாமனு வேற்றலா ந பெருவாடி யின்பாயக
தேசு லாஸிய தேவாகுள தெயிசு நாக கருநாரு
மீசு னைகயாற கணைசவென யிருமபையா லைபகு
மாசி லாயமிக வழங்கிடப் பட்டது மாதிரி

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மாயாபிரகாரப் பெருவாடி, பெரிய விமை
யுடையவராய், தீர்த்தபரவிய தேவாகுளக்கும் நெருங்கியுள்ளதனாகும் ிறைவா
கையால் மெக்குங் கணைசவென்று பெரிய பெருமாம வது பட்டபட்டது நாரமிய
லாதவோ ! எ - று. (௬௪)

புகழு மானிடங் சனையுபுப் கதான முசலாச
சுகல மாகணங் கருந கம்ப கதனா முனகரு
மிருத லாதுமப பெயாந்நாக கயகென யிரப்ப
வகில யிசுர வலாககெதிர் வாமவழங் குவாரல

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மனு அகணம் சாபகணம் முதலாகச் சிறந்த சுகல
கணங்களுக்கும் கசத்தவ முனக்குமிக்கிரு கதலாஹம் (கணைசவென்னும்) அப்பெயா
விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான) சாதேசுரனாகிய கணைசப்பெருமானுக்கு
எதிர்வரக்கொடுக்கின்றனா. எ - று. (௬௫)

வேத மூலமு பராணவகண மிருதியா காமக
னோது போதுமுன் யாவரு முனையு சரிக்கத
திதி லாதவை திகநதிசும் சைவமென யிறந்து
யாது யாதுசெய் யினுமனகு மிறைஞ்சிட ப்படுக.

(இ - ன்.) (என்கு) வேதங்கள் பதினெண்புராணங்களை - (பதினெண்) மிரு
திசன் - (இருபத்தெட்டு) ஆகாமகளை (முதலியவற்றை) ஒதுக்கையில, எல்லோரும் உழ
னம் வழியடுக்க, தெய்விலல்லாத வைகிதமாக்கம் சைவமாக்கமென்று சொல்லப்படு
கிவற்றில் ஒதுதுசெய்தாலு அப்பொழுது துதிசெய்யப்படப்படுக எ - று. (௬௬)

வசிய மாதிரி வுலககா ரீயங்கண்மற் றெனைவடி
நசுவி லாவகை யியற்றினு நாரணன் முதலாக்
கசியு மானிட ரநுமரக கலித்தவ மெவரு

நெசுவி லாதபூ சணையிபற யிடுகநான் முறையால்.

(இ - ன்.) வசியமுதலாகிய மதறெல்லா உலககாரியங்களுக கெடுதலில்லாத
வகையர்க்கசெய்தாலும், திருமாலமுதலாக இரங்குகின்ற மனிதரிறுதியாகத் தோக்
றினவாகனெல்லோரும், (ஆம) தூணமுறைப்படி அதிவிலலாத (உமக்கு) பூசையைச்
செய்யக்கடவா. எ - று.

(கௌ,

யாவ ராயினு சிணையிதற ஏத சாதுசெய கருமம்

யாவ தாயினும் பயமினயி யிறு கவான சைவ

மோவி லாவரி னைமயிவை புறறவா தாமும்

பாவ காரிக ளாகுக நினைப்பவனியா ரேவ.

(இ - ள்.) எவரானாலும் உமமைப்பண்ணியது செய்கின்றகாரியம் யாதாயினும்
பலாரில்லாமலழக. சிறந்தசைவம் கெடுதலில்லாத வைணவம் (ஆகிய) இம்மதங்களிற்
பொருத்தனவாகளும் உமமை வணங்காக்களாகிற பாவகாரிகளாகக்கடவுர்கள் எ - று.

வரங்க ளினனை மயேசகரா வழங்கலு மகிழ்ந்து

கரங்க ளோனதுடைக கணேசாகட டொப்பாதி யராதம்

புரங்கள் கொல்லநாம புகனமனு கணையிடத் தாக

வரங்கள் கொலலுஞ்சு லத்திடத் தரகமந திரிங்க.

(இ - ள்.) சிவபெருமான இவ்வகையாக வரங்கள் கொடுக்கவும், ஐந்து திருக
கரங்களைப்புகைய கணேசப்பெருமான் மகிழ்வுற்று உறதியாக மொழிகின்றனர்
கொடியவரங்களைடைய திரிபுரங்களையழிகந் நாக கூறிய மந்திரத்தைக் கணையினி
டத்திலும் உரங்களையழிகருஞ் சூலத்தினிடத்திலும் அபிமந்திரிக்கக்கடவா. எ - று. (1)

விடுகருக காலையிற் சதமுறை விளம்புக மீள

மடுகருக காலையி னமமுறை மந்திரித் திடுகென்

நெடுகரு மினனரு ளாஸியம் புதலுமீச சுரனா

தொடுகரு மனயினு னனநெனச சுராதமக கூவி.

(இ - ள்.) செலுத்தவ காலத்தில் தூறுமுறை உருசசெய்க. மீண்டும் திரும
பப் பெருநையில அமமுறையே [தூறுஉரு] மந்திரிக்கவென்று, மிக்க இனியகருடை
புடன கூறவும், சிவபெருமான அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் நல்லதென்று தேவர்களை
விளித்து எ - று. (௪௦)

பாவ னைக்குமெட் டாயிரி பூரண ரெமது

பாவ னைக்கெளி தாப்பரின் மிகோகிருக் கின்றார்

பூவ லாத்தொடை யாதிர்ப் பூசனை புரிந்து

மேவு மந்திர மாயிரம் விரித்தல ரிடுமின்.

(இ - ன்.) பாவனை செய்ததற்கு மெட்டாத பரிபூரணராகிய விளங்கக்கடவுள்
எம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இதோ விளங்கி யிருக்கின்றார். அவர்கள் விடத்தே
மாலை முதலியவற்றைப் பூசைசெய்து பொருத்திய மந்திரத்தை நிரந்தரமுறை உயித்து
ஆர்ச்சிக்கக்கடவார்கள் எ - று. (௪௧)

தாமத பிழைக னெடிக்குழு னூறுமென் றருளக
கமல நேத்திர னுதிபரா கலா னுத லருளபெற
மமல னுகிய கணேசனை யாகம விதிபரற
மமமல லமறப் பூசிததோ தினாசகத ஓரமும.

(இ - ஈ.) உம்முடைய துன்பங்களை நொடிப்பொழுதின முன்னே யழிப்ப
பொன்று (சிவபெருமான்) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் முத
லிய தேவர்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான திருவருளாபெற்று மலரகித
ராகிய கணேசப்பெருமானை ஆகமமுரைப்படி. (தமக) தாமசகுணமுடையது மழியும்
படிபூசித்து, ஆயிரமந்திர ஜபமுகு செய்தனா எ - று (சஉ)

முகக ணைகக முன்னவ னவாககு மொய யருளசெய்
தகக ணிககின வரனவரம பெற்றதீ தென்று
அபுக்க மெய்த்தவ வியாதன முன கேட்டிடப் புகன்றன
றெகக பலவிதமுத தாமரைத் தொலைபா தனத்தோன.

(இ - ஈ) மூன்று விழிவேளையும் ஈடுத சுரங்கையுமுடைய விநாயககடவுள்
அவர்களுக்கு மிகத் திருவருள் புரிந்து அந்நிருந்தகனான சிவபிரான் வரம்பெற்ற
வகை யிதவாகுமென்று, உண்மைத் தவதையுடைய வியாசமுனிவன் தன முன்னி
ருந்து கேட்குமபடி, நெருங்கிய பல இதழ்களையுடைய சாமனாமலைய பழமையா
கிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் கூறினன எ - று (சஉ)

படைமெல்லாமபணி பலாககருள பரணுநமக கரணபாற
படைகொள வானகதை கேட்டனை பாரதி. வினிமே
லடைய லாரபுர மவ்வர னழித்ததுங் கேளென
மிடைய ருதுரைப பாரிழின மாதவப பிரகு

(இ - ஈ) அவ் ஸ்ரவகளை யெல்லாம் (தமமை) வணங்குபவர்க்குத் திருவருள்
புரியுஞ் சிவபெருமானும், விநாயககடவுளிடத்தில ஆபுதம்பெற்ற சரித்தனதக் கேட்
டனை, சோமகாத மன்னனை ! இனி அச்சிவபெருமான பணைவரு முப்புரங்களை
யழித்ததையுங் கேட்பாயாகவென்று அழகிய பெருந்தலமுடைய பிரகுமுனிவா விடா
து சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று (சச)

விமலா விநாயகருளபெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீதம் - ௧௭௭௮

திரிபுராதகனப்படலம்.

அன்பாக ஞாள்மே யால யகுகொளும்
வன்பணிப் பூணினர் மூற்றென் செய்தனா
மூன்பக ராமெனு முனிவி யாதனை
கின்புற நானீழுக னியமபன் மேயினான்.

(இ - ள்) அடியவாக ஞன்னதையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாப்பாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான் பின்னா யாதுசெய்தனர்? மும்பட்டக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன இன்பமுறக் கூறத்தொடங்கினன் எ - று (4)

எம்பிரான் மறுப்பமீண் டேருந் தூதர்க்
டம்பிரா னாகிய தான வறபணிந்
தம்பிராந் முகநியை யுகள் லானரன்
சம்புளபேரீல வெருண்டனன் மிருமடி னோமெனறா.

(இ - ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தாசான, தமது தலைவனாகிய திரிபுரனை நனங்கி, சிவபிரான் தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலா சரப்பபுடபோலக் கோபித்தனா. நாங்கள் திருமய் வந்துவிட்டோமென்றனா எ - று (2)

கேட்டனன் வெளவொளி னெர நகநன்
வீட்டிய கப்பாய் னிறுதி யனமலீற
கூட்டணிந் திலகிய ரூலக் தன்னலயா
கோட்டமுற நமாசெய்க் குமிகுதிட டானவன்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அசுரன்) கேட்டு, வெளவிய ஒளி விளங்கும்படி சிறிதது, தேடிய தவசநிலைபலன் முடிவுசோதலால், உச்சிக் கொண்டையுற்ற விளங்கிய குலப்படையேந்திய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போபுரிய ஆலோசித்தனன் எ - று (3)

பெருவலி சண்டனை பிரசன டனமுதல்
வெருவருந் கானவ விரா யாவரும
பொருவறு வாதகமுப புழு மிவ்வயின்
மருவுந் வெனவொ வந்து தொககனா

(இ - ள்) மிக்க வலியையடைய சண்டனும் பிரசனனுமுதலிய அஞ்சுசெய்யுந் தானவீரர்களெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்பூங்கனும், இவ்விடத்தில வந்து சேருகவென, அவாந்ரும வந்து சோந்நார்கள் எ - று (4)

போருந் தாயது புயகண் டெயைத்
திருமி னினிபெனச செய்பி விராகஞ்ச
சீருறு பல்வகைச் சிறப்புஞ் செய்கனன்
காருடைக் கொடைப்பெருங் காத்துத் தானவன்.

(இ - ள்) போருண்டாயிற்று. இனிதே தோட்டினைவத திருங்கொன்றுகூறி, போவீரர்களுக்குச் சோதனையினை பலவகைச் சிறப்புக்களுஞ் செய்தனன். மேதமும் பினனிடத்தகக் கொடையிற் பெருமை வாய்ந்தனையையுடைய திரிபுரன். எ - று (5)

ஊருறு நானினு முவனக் கெயண் மடங்
காருறப் பூங்கழ லார்த்த விரர்தன்

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன
ரேருறு திரிபுர னெழுத லாககினை.

(இ - ள்) நகரங்களைப் பொருந்துங் காட்சத்தைக்காட்டி லும் எனமடக்கு களிப்புப்பொருந்த வீரகழுவகட்டிய போர்வீரர்கள் போர் ஒருகிணத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் அழகு பொருந்திய திரிபுரன் படை யெழுதலுக்கு முனையனன. எ - று

திரிபுரன் படையெழுதலு செய்தி யுன்னியவ
வரியய ன்மியொணு வமலநாயக
ஹரியநந தியையழைத் துலப்பி லாதநம்
மெரிசினப் படையெலா மெழுத வென்றனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (போர்புரியங்கருதி) படையெழுதினதெய்திரையந்னைத்து, பிரமஹி கிருமாலும் அறியாத மீலரகிதராகிய சிவபெருமான் பொருந்திய திருநகதி தேவரை விளித்து, கெடுதலில்லாந் நமமுடைய ருள்கின்ற கோபத்தைப்படியச் சேனைமுழுதும் போருக்கெழுத வென்றனா எ - று (எ)

உறுறுயிர குடித்தகவ டுழுகவ போர்நீ
யேற்றன னுதலா லீண்டு நாமுடை
யாற்றலலால பெருமபநட யானத றுந் தோடுகொ
சாற்றினன முரசினிற் றுதகவ நகதிவே.

(இ - ள்) இயமஹிநாப்பருகிய நகதி சிவபெருமானே டோசெய்ய வேறுறுக்கொண்டனானபடியால், இப்பொழுது நமமுடைய கெடுதலினைப் பெரிய சேனைமுழுதுஞ் சேருகவென்று திருநகதிதேவா பேரிசையால் முழுகுவீர்த்தனா எ - று (அ)

முரசொலி கேட்டலு மொபமரின் விரிகள்
பாசனி காததினா பைமபொற் கோயினமுன
விரசினா தேவாநா விபூகந் கனெனு
மாரண மவலுழி யடுதது னின்றன

(இ - ள்) போர்பேரிகையி னெல்கைபகேட்டவுடனே, வலிபயந்த வீரர்கள், முழப்படையேகதிய கையைமுடைய சிவபெருமானது டசிய பொன்னுலாகிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் விபூகங்கொண்டு நெருங்கினார்கள் அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கின்றனன எ - று (க)

வேறு

நகதி நாயக னைன்றிய படையுனை கோகி
யந்தி வண்ணாகந் திருமுன்ன ரடுத்தடி வணங்கி
பெய்கை தானையந தலைவரு மெறுமுபடைப் பலவும
ஹத்துலா னெழுத கோயிலுவாய் தலினமரு வின்ரால்.

(இ - ள்) திருநகதிதேவர் ஐங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அகதிவண்ணராகிய சிவபெருமானுஞ் திருமுன்னையதெது, திருவடியைப் பணிந்து, எதையே

அழகிய சேனைத் தலைவரும், மிகக் கவலையுடைய பல?சேனையும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௧௦)

பூண்ட வாம்பரித கேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
நூண்டி யுப்தகனை நெனையுஞ் சுரரிடா துமிப்ப
முண்ட - கா தவின் முன்னவன் முருகின் முறுவ
நீண்ட வாகுபூ வுளம்மொடு னெடுவென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லுங்கூடிகளை பூண்டவன் தேரை, தாமரைமலிர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முத்தங்கடவுளாகிய சிவ பெருமான, மயிலிறகின் அடியையொத்த இளமைவாயந்த தந்தபந்தியையும் மிகருநீண்ட கூடதலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் சேவாகளுடைய துன்பத்தைக்கொடுக்க அதிதீர்த்த ஆசையுடன் விரைவாக வெழுந்தான். எ - று. (௧௧)

அணிப்பொற பாதுகை யடிமூல ரிரண்டி னுற தொட்குடிக்
பணிப்பொற பூணுந் துயல்வாய் பலகடை கடந்து
மணிப்பொற கோபுர வாய்தனமுன் வந்துவா னளக்கு
மணிப்பொற தேரினை யிவாந்தன னரனறனை சங்கம.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகையைப் பாத்தாமரைகளிரண்டிலுந் தொடுத்தது, சாப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமாயிலையைப் பலகடைமேல்கடந்து, நவமணிகளியுடைய பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆராமனாவிய அழகிப்பொற்றேரை யாரோகணித்தனா சங்கங்கள் முழங்கின. எ - று.

வெற்றி வானவா முழுவதும் விளங்குந் திருநவா
யுற்ற மாட்சிமைந் கொப்புற வொணிகலை முழுது
முற்று நான்மதி முடித்ததே போனமென முடிமேற்
கற்றை யோங்குநா கானறது கவித்துவெண் கவிதை.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய தேவாகன்யாவரும் பிரகாசிக்கின்ற தேரினவழிவாகப் பொருந்திய மாட்சிமைக்கு ஒப்புறம்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முநிர்துள்ள உவாததிகளை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியின்பேரிலே வெள்ளியருடையானது கவித்துக்கொண்டு குளிரந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது. எ - று.

கலைமுழுதும் முற்றும் கரண மதி - எல்லாகலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரண நாட்சத்திரன். (௧௨)

மான மானின்பின் நெகிடத் தலைநதநா மின்று
மான வானெனா மருவுதல பெற்றன மேம்பென
முன வேகையா லெழுந்தெழுந் தாமெவ போன்ற
கான வாரகுமுன் மாநரா ரிட்டுவெண்ணு கவரி.

(இ - ள்) வரசாதந்திய நெடிய கூடதலையுடைய மாதக்கன், இரப்பிரகிந்த வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின்பின்னே யிருந்து அலைத்தாழ்ந்து போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரோபொருத்ததல் பெற்றோமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடுவபோன்றான். எ - று. (௧௪)

அழுத்துப்பட்டவே முழியி எனகனநதன் கருணை
கொழுத்து பட்டிக் லவுணன்பாற் கூடலு மாமென்
தெழுத்து பட்டபுன் சினவெரி யீடுவொர போலச
செழுத்து பட்டசாந தாறறிகள் சிலரெடுத் கசைத்தாரா.

(இ - ன்.) ஆழ்த்தவடிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது
ருபையானது மிருகது, வலிதவடிய திரிபுரனிடத்திற் கூடுதலுமுண்டாருமென்று,
றிது சிந்தாக எழுத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவாகள
பால, செழுமைபொருதிய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்து அசைத்தாகள எ - று

முனைத்தெழுந்ததே போன்றொளிர் மொயமணித தேரின்
வளைதத வாரதிரை யாகிய வாருதி நினறுந்
தினைத்தெழுந்திடு திரைகளே யாமெனச சிலரால்
வினைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் வீசிடப் படுவ.

(இ - ன்.) முனைத்தத தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற,
நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிநகட்டிய நெடிய திரைச்சிலையாகிய கடலினின்
றம மேற்பட்டெழுந்த அலைகளையா மென்று சொல்லுமபடி, வெள்ளொளிதவடிய
வெண்பாலாடைகள் சிலகணவகனால வீசிடப்பட்டன எ - று.

வெண்படம் வீசுதல ஓர் உபசாரமாம்

(கசு)

மிண்டு முப்புர நீற்றிட விமலனமே வுதலாற்
பண்டை நமபத நாமிலிப பட்டிருது மெனவுட
கொண்ட வோகையின் வாளராக குலங்களா மவபேர
லண்டர் போற்றநின் நளசைவன வாலவட டங்கள்.

(இ - ன்.) மத்ததாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுக்கச சிலபெருமான
எழுந்தருளுவதால், பழையமையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடை
வோமென்று மனத்திற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒளளியநாககூட்டங்கள் கூத்தாவென
போல, தேவர்கள் துதிசெய்யுமபடி ஆலவட்டங்கள் அசைத்தன எ - று

மிண்டு - மத்ததாற் பிழைபடுதல

(கசு)

உடைய நாயக நெருக்கண் யாலழித திடுமு
னடைய லாடொயி லகததெழி னோக்குது மென்றாந்
தெரண்டி ராநதனிக் கொடியிசைச சராகொடி போற்ற
விடைவி ராசினின் நகைத்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ன்.) (நமமை அடிமையாக) உடைய சிலபெருமான் ஓரே கணியினால்
அழித்தவீடுமுன்னரே, பகைஞரது மும்மதில்களுள்ளான் அழகினைக் காண்போ
மென்று முயற்சிபுரிக்கட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவாநருடைய துவ
சங்கள் போத்தும்படி இடப்பமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைத்தது எ - று.

பட்டை மருளி சல்லரி பனைகளை கல்ல

பட்டை முகக்குடப் பறைகா டிகைமணி முரசுந்

துடித டாரிதண் ணுமைகுளிர் துந்துமி தக்கை
கடிசெய் மொந்தைதொண்டகமிடக் கைதகு ணிச்சம்.

(இ - ள்) படகம் - ஆகுளி - சலவரி - பிணை - கிலை - கல்லவடம் - முழவு -
குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி தடாரி - தண்ணுமை - குளிர்ந்த
நெய்யையுடைய துந்தமி - தக்கை - காவலச்செய்யும் மொந்தை - தொண்டகம் -
இடைகை - தருணிச்சம். ஏ - று. (கக)

பமபை தூரியம் பாண்டிலகைப் படலிகை பணிலந
துமபு திரநரம் பிழையயாழ் துளைபடு கருவி
கமபி யாடுதழு வங்கியங் காகளம் பீலி
யிமப ரார்பல விவங்கு யியம்பின கணங்கன.

(இ - ள்) பமபை - தூரியம் - பாண்டில - சிறு படலிகை - பணிலம் - முடி
பற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைக்கருவிகள் - அடவகாதெழும் ஒலியையுடைய வங்
கியம் - காகளம் - பீலி - இன்னும் இவவுலகிற பொருத்தியபலவாததியங்களை யுரு சில
கணங்கன முழக்கின. ஏ - று. (உ௦)

கழுக்க டைப்படை முகண்டி சக கரம்பிணடி பால
மெழுகு யங்கதை முசலங்கப பணமிலை ஞாங்கா
மழுக்கள வச்சிரங் கேடகம் வாள்சிலை யமபு
கொழுக்க லப்பை நில தினங்கலண் குளிரி ரீள் சலாகை.

(இ - ள்) கழுக்கடை - முகண்டி - சககரம் - பிண்டி - பாலம் - எழுக்குயம் -
கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல - மழுக்கள - வச்சிரம் - கேட
கம் - வாள் - வில - அமபு - கொழு - கலப்பை - வேதினம் - கலண் - குளிரி - நெடிய
சலாகை ஏ - று. (உக)

பாச மங்குச முசலஞ்ஞ லம்பல ருந்தம்
பூசன மலகிய சூரிகையா யுகம்புள்ள மீட்டி
வீசு தண்டமென் றுரைத்திடு வெய்யபல் படையும்
பேச ருந்திற்ப் பூகாகள் பிடித்தன ராததார.

(இ - ள்) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - குலம் - பலமுடைய ருந்தம் - போத
தொழினியிக்கு சுரிகையாயுதம் - புனளம் - மீட்டி - வீசுதக்க நண்டாயுதம் என்று
சொல்லப்பட்ட கொடிய பலையுதங்கனையும் சொல்லுதற்கரிய வல்லபமுடைய பூத
கணை தலைவாகள் பிடித்த ஆரவாரித்தார்கள். ஏ - று.

பிடித்தனா - முற்றெச்சம். (உஉ)
வே று.

இலகிய வெழுபத் தெண்ணு வீரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதர் குழ வார்சிலை யிலக்க னென்னு
மொளிகெழு வீர னைக்கை யொருவனு ளருள்பெற் றுந்நுப
பலபடை தமக்கு முன்னே பட்டீர்தனன் கொடிஞ்சித் தோல்மேல்.

(இ - ள்) விளங்கிய எழுபத்தெண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுத் தொலை
நையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர, கொடியவிலக்கிய இலக்க
வெள்ளுங் கோத்தியிருத்த வீரனொருவன், ஐந்தா திருக்கரங்கையுடைய பூதபற்,

கணேசப்பெருமானால் அருள் புரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சியுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றனன். ஏ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புக்களிலொன்று

இலக்கன - கணபதியின் மூததமகன் இளையவன் இலாபனெனப்படுவன. ()

ஏகமி லரத வெண்ணு யிரமெனுங் கோடி வெள்ளப்

பூதர்கண் மருங்குருழப் பொய்ததழ றுமமா நிற்குங்

கோதைவண சிலைகை வீர பத்திரன் கோபமுள

மாரி நடுங்க வாமான மணிப்பொலன் றேறிந் தெனறான்.

(இ - ள்) குறறியல்லாத எண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதா கள பக்கலிற் குழுமபடி அக்கிளிப் பொறிக்கோக நகரும் மாலேகுடிய வளமமைந்த விலலேறிய கைரையுடைய வீரபத்திரனாகுரிசில, கோபமசிகரிககவும், திசைகள் நடுங்கவும், காடெப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகளபதித்த (வேறேன்) தேரி லேறித் சென்றனா ஏ - று.

கூரயி லேந்தி நாலா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளச

சாரதர் மருங்கு குழுச சன்முநப் பெருமா னீலப்

பாரசலத்தின மீது பருதிவந் தெழுந்தா லெனன்ப

போரணி சிறகாப் பேழலாபுப் பொய்மயி லீவாநது சென்றான்.

(இ - ள்) கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெ ளத்தொகையாகிய பூதாகள் புடைசூழ, கூரீரமணிபு க் கடவுளா, சீலமாகிய பரப்பை யுடைய மலையின மேலே சூரியன் வந்து தோன்றினானபோல, போகதொழிலை யுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாயையும், புள்ளிக்கையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றனா ஏ - று

சன்முநன் - அறுமுகக்கடவுள், முருகன்

(2௫)

வேறு

சிறந்த தேசென்முப் பததுழக கோடிதே வாகளும்

விரந்த வேனைவா னவாகளவிஞ் சையாமுதற் பலரும்

புறத்தொ டாநதெழப் பூரண னருளகொடிந் திரனு

மறந்த வழத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய நடந்தான்

(இ - ள்) மேம்பட்ட கோத்தியையுடைய முப்பத்தாண்டுகோடி தேவா களும், வலியமைந்த பிறதேவர்கள் விதகியாதரா முதலானோ பாரும் பக்கலிற் றொ டர்ந்து வரும்படி, விராயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று ஆகநிரனுங் கொலைத் தொழிலமிக்க நாறகொம்பினையுடைய (ஐராதவமெனனும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறித் சென்றனன். ஏ - று

(2௬)

கண்ட னநதிமா காளைஞன் டோதரன் கொற்றங்

கொண்ட முண்டுகோ களைனனே கசகனனன் முதலா

கண்ட வீரர்கண் மலிபெரும் பூதாக னோடி

முண்டர் நாயக னணிமணித் தோப்புறஞ் சூழ்த்தார்.

(இ - ள்) கண்டன - நந்தி - மகாகாசன் - குண்டோதரன் - வெற்றற்பொருந் தாய முண்டுகோகண்ணன் - கசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிகப் பெரிய பூதசைநியத்துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய நவ ரத்தினமயமான இரத்தினபக்கவில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். ஏ - று. (உ௭)

உமைமணாளரொள் எருளினு லுற்றுநான் கடவ
விமைய வோங்கல்பல் வையொடு மெழுந்தசெல் வதுபோற்
சுமைவி ராவுபலி நேரிடைத் துணைத்துசென் றன்ற
உமைபு மாமறைப் புரவியூட் டியவலிா மணிதேதோ.

(இ - ள்.) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான் செலுத்த, இமயமலையானது ப்லமலைகளோடும் எழுந்தசெல்வதுபோல, சிறந்த வேதப் புறவிகட்டிய பிரகாசகின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதோகளின் கடுவே வினாறுதுசென்றது ஏ - று.

நான் என்றது கூறுமிரமன தனை

(உ௮)

புண்ணி யனபொலந் தோமணிக் காலொடு புனித
நண்ணி ருகுருட பூதாக ணலத்தகு காலை
மண்ணு புண்ணியத் தாலணு வடிவமா யவளி
விண்ண மேறுவ தொத்தது விநைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்.) வினாறுதெழுநின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொலுப்பியாகிய சிவ பெருமானுடைய பொற்றேரின அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகண த தலைவரானது நலத்தங்கிட காலம்பொருந்திய புண்ணியவசத்தாலும், புரியானது சுணு வடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. ஏ - று. (உ௯)

தேவா யாவருந் திரனடொரு தேனொன் றம்பான்
மேவி னூரவ ரீடங்கண் மேவலு மாமென்
நேறி லாவிழை வாலவிரைந் தேழுந்தது மொகரும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாருளு சோகது ஒரு தோவடிவாக நமமிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிகும இடங்களை நாம் அடைதலுமாருமென்று, பரந்தபூமியானது கெடுதெல்லாத வ்ருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதியுமாகி வினாறு மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும் ஏ - று. (௯௦)

குடையும் பிச்சமும பேமைபா சடையெனை குலவ
மிடையும் வாளகதிா வேலிவை மீனவக ளாக
வடையும் கேடக மாமைக ளாகவாத தியவார்ப்
புடைய சேனைக னொலிகட லேழுமொத் தனவே.

(இ - ள்.) குடைகளும் மயிற்சீலிகளும், தூளையையும் பாசடையையும்போ ன்று விளங்க, கொடுந்தியவாளும் ஒன்றிய கிரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இவை மீனகளாகவும், பொருந்திய கேடகங்கள் ஆமைகளாகவுங்கொண்டு, வாக்கியத்திற்கு முடைய சேனைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்களெழையு மொத்திருந்தன. ஏ - று. (௯௧)

சேனை யம்பெருங் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்

மான் மலகிய பதான்கள் வயின்வயி னைசைந

மேனி வந்தெழு தூளிரீர் முகந்தெழு மேக
மான் விண்ணவர் சொரிமல ரவமழை போன்ற.

(இ - ள்) சேனயாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுகின்ற
அலைகன்போல, மாட்சிமைமிகக் துவசவகன இடங்கடோறு மனைந்தன மேலே
யுயர்ந்தெழுகின்ற துளியாகிய நீரைமொணடுகொண்டெழுகின்ற மேகத்தைப்போல,
தேவர்கள் சொரிவினற மலர்கள் மழைபோன்றன எ - று. (கஉ)

மேக்கு யாத்திய விழுதகொடி கூம்பதனமீது
தாக்கு வலவிடை சாரதமீ காம்புப புறத்தி
னாகக் மிக்கெழு தேர்களுந் தொள்ளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளறே ரோடிய தமமா.

(இ - ள்) மேலேயுயர்த்திய பெரிய கொடிகூம்பின்மேலே தங்கிய வலி
யமைந்த இடம்பானது பொருந்திய மீலுமியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சேராமையோ
யோகி மேம்பட்டெழுகின்ற தோகன நகாகின்ற தெப்ப முதலியவைகளாகவும் விந்
தக, சிவபெருமான ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தைப்போல (சேனை
யாகிய கடவினிடையே) ஓடியது. எ - று (கக)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி விராகண மணிதேத
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென றடுப்பக
கனமும் பின்னிடெ கணைகுற ஸ்ரிபுர ன்றிகது
சனமும் பின்னிடத் தனிரெடுத தோமிசை யிவாந்தான.

(இ - ள்) மனவேகமும் பிறபடுமபடி, வெற்றிபொருந்திய குதிநாசசேவகாக
ளுடைய அழகிய தோத்தொருதிகளும் பின்னிடெப்படி, எமது சிவபெருமானுடைய
தேரானது (விராகண)சென்றசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிப்படு குரலையுடைய
திரிபுரன் தெரிகதுகொண்டு, தன சைனியமும் பின்னிடெப்படி ஒன்றியாகப் பெரிய
தேரின்மேலேறினான் எ - று (கச)

வேறு வேறுசென நமரினை வினைமினக் ளென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தாகும் வினாகுமுப புரக்குவ
கூறி பேறுதன கொடிஞ்சியந தேரினைக் குழக
ளென்று தேரினுக் கெதிருந் விடுதன னிமைப்பில.

(இ - ள்) வலிதங்கிய புதல்வாக்கும் வினாகுகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும்
வெவ்வேறுசென்று போபுரியுக்களென்று கூறிவிடுதது, (திரிபுரன்) தன்னுடைய
கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான ஈறிய தேருக்கெதிரே
பொருத்தச் செலுத்தினான் எ - று (கரு)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாணமை
கொண்ட தானவக் குழாமபடை குடங்கைகொண்ட டாரப்பக
கிணை யாதிகண் முழுகவெண் கணிகையா திகளு
மண்ட மனடினுள் வரவினை வள்ளலா பார்த்தார

(இ - ள்) அண்டங்களை யெல்லாம் அரைவிநாயில் அழிக்கும் ஆணமை
யமைந்த அண்டங்கட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆப

பரிக்க, வீரகழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரன்) வருவதைச் சிவபெருமான கண்டனா எ - று (நக)

நினைத்தின முழ்குவே லேநதுதம வீரர்க ணெடுநதோண்
மணத்தல் செய்தகண் தேதியை மாற்றுதற பொருடடோர்
கணத்தினீற்றும படைகரத திருநதுங்கண் ணுதலார்
'குணத்தின மேம்படுந திரிபுர னோடுமபோர குறித்தார்.

(இ - ள்) (எகிரத்த பகைவாசுரையை) நினைத்திலே குளிக்கும் வேற்படை யேந்திய தமது வீராகளுடைய நெடிய தோளிற் பொருந்திய தினைவமாற்றுதல காணமாக, ஸ்ரீ விநாயக சாயபராகத்தக்க ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெறிகண்ணையுடைய சிவபெருமான, போரபுரியும் குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுர ணுடன் போசெய்யக் கருகினா எ - று. (கௌ)

வாரமாகிய கணேசரை மதித்தக ரேசா
பார மேருவில் பங்கயச செங்கையிற பிடித்தார
நீர னுனமுப புரனுமத 'தேவனாத தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடவகையி லெடுத்தான.

(இ - ள்) தேவதேவராகிய சிவபிரானா தமக்குரிமையாழிய கணேசப்பெரு மாணைத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லைத் தாமனாமலா போலுரு சிவரத திருக்கரத்திறாங்கினா நீரவானு திரிபுரனும அக்கணேசப் பெருமாணைப் பணிகது, பயங்கரமாகிய தனவிலலை அங்கையிலெடுத்தனன். எ - று

வீரைது தைந்தவெண் மெடைகு டினரிரு வேருநா
குரைது தைந்தவார சிலப்படு நாணெலி கொளுத்த
வரைது ளங்கின துளமுடின் வாருநி யேழுந
தரைசி ழிந்தன சிழிந்துராயந் தனவண்ட முகம்.

(இ - ள்) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய துமைபாலையை இருவருஞ் குடிச கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய விலவினிடத்திற பொருந்த நாணெலியெழுப்ப [குணத்தொனிசெய்ய] மலைகளாலுங்கின நடலகனேழுங் கலங்கின பூமிபின்வரறத் துண்டததுசசி பொடிபட்டுச சாயந்தன எ - று. (நக)

தருக்கள வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடஞ்சி னைப்பறவை
கருக்க ரைந்தன வுதிர்ந்தன ககனவா னுடுக்க
எரிருந் து மெண்டிசை யிருவகை நாநமு மினைந்த
முருக்கு வணசிலை முட்டுரை முழங்கிய வெலியால்.

(இ - ள்) வணமைதங்கிய வில்லுகளை வளையும்படி பூட்டிய நாணுந்து முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் வீழ்ந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் வீழ்ந தனை கர்ப்பங்கள் கரைபட்டன. ஆராயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுக் துன் புற்றன எ - று.

இருவகைநாகம்—பாமபு - யானை. அஷ்டாங்கங்கள் - ஐராவதம் - புண்ட ரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புட்பத்தம் - சாருவழமம் - அப்பிரதிபம் என

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கேருக முறையே நிற்கும். அஷ்டநாகங்கள் - வாசுகி - அநந்தன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன்-மகாபதுமன்-கார்க கோடகன் என்பன இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்ணிச்சென்றி பூமியை யத்தாங்காநிற்குமென்பர்.

(சு1)

மின்கொடுத்தவாரா தூணியிற பெய்தபல கணையு
முன்கொடுத்திட முடங்கிய தொருகைமற நெருகை
முன்கொடுத்தவில் பின்கொடுத்த கிடமுன்னே நிமிர்ந்த
வென்கொடுத்தாமாற்ற நியபேர நிருபுரு விழைந்தபா

(இ - ன்) பின்பக்கலிலுள்ள நெடிய அம்பரேசுதூணியிற பெய்துள்ள பல் அதிநாகங்களையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடங்கியதாகிய ஒருகைமற, முன்பக்கலிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிர்ந்தபடிய மாநெருகையுமாக, எதனுறும் நீக்க அரியபோனா இருவருரு செய்தாங்கள் - ன்று

(சு2)

முருக னோடுவாக தென்தகனை முதிர்சிர சண்டன
பொருள்கி வந்திடோட மாதகனை பொருத்திற தண்டன
செருவ லாரியோடேற்றனனா திரிபுர னாமாநன்
வருசயுத்தேனெருகதனை மதவெனுமைந்தன

(இ - ன்) வலிமிகப் பிரசன்னன முநக்கடவுளுடன் வாத்திரத்தனை போசெய்ததக்க வல்லமுடைய சண்டன ஒப்பிலலாதக்கதியெடுப்பாசெய்தனை திரிபுரனுடைய மகத்திரி போசெய்யதக்க வலாரியாதிய இருந்திரோடெதிரத்தனை மதவென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்)மகன் சயத்தேனெருகத்தனை - ன்று

சயந்தன் - இத்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன்

(சு3)

ஆலமேயென வழனுபொன னிஞ்சைய பூர்த்து
காலகூடனபுட பதந்தனை கலந்தமா புரிந்தன
சில வீரபத திரனெடு மிருப்பெயில் நெறுத்திக
கோல வசசிர தமிட்டிரன் குயிறின்னெடுமேயார்.

(இ - ன்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொடுத்தப பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புடபதந்தனை யெதிர்த்துப் போசெய்தனை அழகிய வசசிர தமிட்டிரனென்பவன் இருப்புமதிலைச்செலுத்தி, சிலந்தங்கிய வீரபத்திரன் பெரும போர் செய்தான். - ன்று

புஷ்பதந்தா - இவா வ்நோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பேசின பாவத்தைப் பரிசுரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவத்தைச் சிவாச சனைசெய்ய, அவா பதங்கிரவங்கிய பரமபதி அவர்களுக் காட்சிதந்து புஷ்பதந்தரென நாமமும்; இழந்த பற்களை மீண்டும் பெறுகையும் அதுகிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம்.

(சு4)

மள்ளா பேசுந்நித விமகா யப்பெயா மன்னன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபேய விராயகா மைந்தன்

றன்ற ரூபித விலக்களைச் சூரணதன வகைப்பா
துள்ள விரகுட் புருசுண்டி புருத்துமே லடர்ந்தான்.

(இ - ன்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமகாவனாகிய பெய்லாபுடை
யவன் பெரிய வெள்ளிமதிலுச் செலுத்திகொண்டு சென்று விராயகக்கடவுள் குமார்
னாகிய நீகப்படாத வல்லபமுடைய இலக்களை யடைந்தான். அவ்விடத்தின்
வீராகளிலே புருசுண்டி யென்பவன் கோபிததுப் போருக்கு மேற்கொண்டான். ஏ - று.

கண்ட னாதிபாங் கண்ணுக் கார்படைத தலைவா
மிண்டு தானவன் விறற்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதாகண் மறவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிக்குத் தண்டமா திகளோடு சமர்த்தார.

(இ - ன்.) கண்டன்முதலாகிய செபெருமானுடைய சேனத்தலைவர்கள், மதத்
தாற் பிழைபடுந் திரிபுரனுடைய வலிய சேனத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். கொடுங்
கிய பூதவீரகன அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கின
வர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமாணஸ்தர்களுக்க]ப் போர்
செய்தார்கள். ஏ - று.

வேறு.

வாளோச்சவா கணையுருதுவா வடிவேல்பல வெறிவா
ராளோடற வேழகதிர் ளடுவாபரி தெறுவா
தாளோடற விரதததொகை தடிவாரெதிர தாளை
கேளோடற வெறிவார்களில் கிளர்நூதக டலைவர்.

(இ - ன்.) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அந்
திறக்களைச் செலுத்துவார்கள். கர்மையாகிய பவவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவா
ர்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆளுன அறும்படி கொல்வார்கள். குதிகளைக்
கால்சுறும்படி யழிப்பார்கள். இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்தருசேனை
கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். ஏ - று.

(சக)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் பவோரிமை தீயத்
தீர்ப்பார்பல ரூபிதாப்பல தேர்ப்பாகரை யவோ
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்களே யறவாளிக ணேடித்
தூர்ப்பார்கெடு மொழிவெஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே.

(இ - ன்.) அகரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போதாய்) பார்ப்பார்கள்;
கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலருகிலை யழிப்பார்கள்; யவோரிப்
பாகரைக் கொல்வார்கள்; ஆரவாரிப்பார்கள்; கொடியும் கிரீடமும் கொடியவர்களை
மறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தினதற்கும் நிறைப்பார்கள்; வெஞ்சினமாகிய கொடிய
மொழிகளைச் சொல்வார்கள். ஏ - று.

வெஞ்சினம் - கோபாலேசத்தாற் கூறுதல்.

(சக)

தளற்றன அகர்பூற்றனர் சுடாங்குடர் கொடரிய
நளற்றன ரூபத்தினர் அகரபூற்றனர் மதுகைத்

தோளறறனா முடியறறனா கொலறறனா விடக
தோளறறனா படைபிறப்படு கொலைவெண்கனி தன்யாரா.

(இ - ள்) ஆயுதங்களால் வீழ்க கொலைத்தொழிலையுடைய வெவவிய யானை
போன்ற வீரர்கள் காலறறாட்கள் (சி - ள்) இடையொழுகாக்கள் வயிறறிலுள்ள
குடாக்கள் சித்தநாடென்பிறந்தாக்கள், மாறாபுயிள்வறறாக்கள், பலவறறாக்கள், வலிதங்
கிப் தோளறப்படாக்கள், முடியறறாக்கள், கொலறறாக்கள், வீரக்கொள்கை செய்ந்
தாக்கள் எ - று. (சுடி)

நிணமுக்ககண் தடிபுக்கண் நிசுழமுனைக ளுக்க
வண்ணமெனமுன முயிருக்ககண் மலியுமவிர ளுக்க
வண்ணுக்கண் செலியுக்கண் வழுநுமவிறி யுக்க
நிணமுக்ககண் கறையுக்கண் பெரிதீரலு முக்க.

(இ - ள்) (இன்னும் சிறிது போவீரர்களு) கொழுப்புகள் சித்தின்,
வண்ண சித்தின், விளங்கும் முறையெழுப்புகள் சித்தின், வளைவிய மெல்லிய கழுத
துக்களொழுக்கண், தலைமயிர சித்தின், மிக்க விரல்கள் சித்தின், கீழவாய்கள் சித்
தின், நாட்கள் வறதன், தீவ செலியுக்ககண் விழுந்தன், பிணங்ககள் சித்தின்,
உவிரமொழுகின், மிகுதியாய் வரல்களுஞ் சித்தின் எ - று. (சுக)

ஆடுறறன் பூப்பம்பல் வடுறறன் போய்கள்
கடுறறன் சேனங்கொட்ட கடுறறன் நடுநர்
வோடுறறன் நடுநதிபய வடுநடுநதர் விறைய
நீடுறறனை வடுறறன் பிணமொடுறன் மக்கள்

(இ - ள்) பல கடு தங்கமாழை டேய்கள் கூடதாழை, பருந்தாளுங்
காக்களுங் கூட்டங்கொண்டன கடுநாட நாய்களுங் கூடின உவிரவெள்ளமுந்
திசைக்கோறும் துடின விறையலட்சமி பெருமையுறறனை பூமிதேவி பிணங்களைச்
சுமந்து வருந்தினன் எ - று.

பூபம் - கவந்தம், நிலையறறவடல் (இ0)

இவ்வாறமா புரிசுரலையி லெதாபூதாள் படைபாற
தெவவாகிய வவுணைபடை முழுதுருசிகை வறற
வவவாழி நுகையெனமுக்க வாரைபரி யமரின்
செவ்வரையமையு பிணைவாழி கெறலுறறது மிளிர்க்கள்

(இ - ள்) இவ்விதமாகப் போசெய்கையில், எதிர்த்த புத்தேனையாற பண்க
வனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதுள் சித்தநகன் அவர்கையாகப் பன்னி
ரண்டு நிருக்காங்கையுடைய சுப்பிரமணியசுடவுள் முசுலானவாள் செய்கின்ற
யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான திரிபுரத்தை உயித்தவளையையும் இனிக்
கேட்பாயாக எ - று. (இக)

வேறு.

தீர கால்கள் சிங்கமா முகன்றனிர் குலா
வீர முவரும் வேறுமொ வவுவுகொண்டனையான்
மேர னுடையநீரண்டை குமரவேள் பாங்கா
வார மாகிய படைமெலா முலைதர மல்ககான்

(இ - ன்) தாரகாசுரன் - நிறத்தெகமுகன் - ஒப்பற்ற சூரபங்கனாகிய வீரர்
கண் மூவரும் மறமுமார் வடிவவகொண்டாற்போன்றவனாகிய பயங்கரமான சேதர
முடைய பிரசண்டெனப்பவன் சூராககடவுள் பக்கல்ல, உரிமையாகிய படைமுழு
வது மழியுமபடி போசெய்தான். எ - று. (௫௮)

கண்டு கந்தீவன் கதுமெனக் கலவமா மயிலை
மண்ட லங்கொளக கடவிரா சிலைக்கணை கடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தரைககணைத் தளவையிற் கொடியோன்
மண்டு சேனையை யழித்தவன் வதனநே மடுதகான்.

(இ - ன்) முருகப்பெருமான கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாக
னத்தை மண்டலவடிவாக வளைத்துச்செலுத்தி நெடியவில்லில் அடங்களை ஊழிக்கால
மேகம்போலப் பெய்து, அரைவிநாயகாலதிற கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய
சேனையை யழித்து அலவகரு நேரெசென்றான். எ - று. (௫௯)

நேரகதி மெபிர சண்டன்வா எரிகணிலத் தாகதி
வாரகத வில்லினைத் தேரினை கழுகுபல படையை
யீரகது வானவப் படையகரு மிதுத்தவன் செய்யுந்
கூரகத மாயையோ டவனையுங் கணையிறு கொன்றான்.

(இ - ன்) போபுரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து,
பொருத்திய வில்லையம், தேனாயும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, சேலாத்
திரங்களை யு மழித்து, அவன் புரிசிறை மிகக் மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே
கொன்றான். எ - று. (௬௦)

சண்ட னாருத மென்பபொருளு சண்டனசே னைகளைக்
கண்ட துண்டங்க ளாககியோரா கடிக்கையி னந்தி
கொண்ட கொண்டபல போரையுந் குமைத்தமுக் கணையா
லண்ட ராரகதிடச சண்டனா ருயிரையு மழித்தான்.

(இ - ன்) பெருநகாற்றுபோலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடையசேனைகளை,
கத்தியானவர் ஓர் விநாயகியை, கண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப்
போர்களை யு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமராகன் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய
அரிய உயிரையு மழித்தான். எ - று.

சண்டம்=வேகம்.

(௬௧)

புட்ப நந்தெனப் பறக்குமெபரன் மதிவினோ தும்பைப்
கடப சந்தெனடைக் காலகட டன்படை விலக்கி
விட்பு லககடந கோகிரி தரவிடுத் தமர்த்துப்
புட்ப கதனைக் கணையிறு லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ன்) பறகை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மீனிலேறிய
அழகிய தும்பையாகிய தேன்சொரியும் பசிய மலர்மலையையணிந்த காலகட்டனுடைய
சேனைகளையகற்றி, ஆராயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான தேனாத் திரியச்செலுத்
தும் போர்செய்த அவனுடலால் புட்பதந்தன் ஐந்து அத்திரங்களைப் பொடிசெய்து
கொன்றான். எ - று. (௬௨)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெதிர்த்திதம் வீமகாயணேநோந்
தெள்ள விலபல போரொலா மியற்றிமெய பிரத்தக
துள்ளி வீழ்ந்துவரா தரப்பரு சுண்டிநாற கணையா
வள்ளி யுண்டன னதககு மவுணனு நுயிரை.

(இ - ள்.) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த வீமகாயண யதெது, இசுழ்விலலாத
வலவகைப் போரைசெய்து, உடலினினுதிரமானது குதித்தோடி யொழுஞ்மபடி,
பருசுண்டியெனபவன நான்கு கணைகளால அநந்த தருதியாகிய அசுரனுடைய அரிய
யுயிரையளிப்பருகினன். ஏ - று. (௫௭)

இருப்பு நொச்சியேக டெதிரந்தவச சிரதமிட் டிரணைப்
பொருப்பு நோபொலக தேரொடு பொருதுநாற கணையாற
செருப்பி னேதென வவுணாக டெருமாச செகுத்தான
விருப்பின வேளவியி னமீரரா நுயிருடை விரை.

(இ - ள்.) (தககனுடைய) யாகத்தில ஆசையோடு தேவாகளுயிரைக்கொன்ற
வீரத்திரக்கடவுள், இருப்பும்மதிலோ டெதிரத்த வசசிரதமிட்டிர னெனபோனை, பலை
யையொத்த தேருடன் போசெய்து, நான்கு பாணங்களாற பின்னே போரேரெதன்று
சொல்லுமபடி, அவுணா அசுசமடையக கொன்றனன் ஏ - று (௫௮)

வசசிரததின விரதிர வவுணமம திரியைக
கைசசிர ததையோ டளவிலபோ கண்டுபுள் னெருவை
நசசிரததரீ ரொழுக்கிட நகைமணி முடிசே
வசசிரததினையிரதன னனிரதனன் வாகை.

(இ - ள்.) இவதிரனனவன திரிபுரனுடையமநிரியைவச்சிராயுததைக்கொ
ண்டு, கைசசிரததையுடன் அளவிலவாத போசெய்து, பறவகளுக கழுஞ்சுளம் விரு
ம்பதத்தக் உதிரதீரொழுஞ்மபடி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிநத அவ
னுடைய சிரசையிரித்தனன், வெற்றிமாலையணிந்தனன். ஏ - று (௫௯)

சயநதன முப்புரன் றணையலே டெதிரந்தவன சமாதது
வயநத யங்கிடக கைப்படை போககிடெய வடிவேல
புயநது மேலவரும பொருநாகள சிரங்களும புரட்டி
வயநது வண்ணவா போற்றிட வவனுயிர விளித்தான.

(இ - ள்.) சயநதன திரிபுரமைகளு டெதிரத்தது அவனது போவலவபம்
விளங்குமபடி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடையும, கூாமையாகிய
வேலையும், கோபித்தது மேலேவருகின்ற போததொழிவாளாசன சிரங்களையும் புரட்டி,
தேவர்கள் களித்தது துதிசெய்யுமபடி அவனுயிரா யழித்தனன். ஏ - று. (௬௦)

சிலைவ னைத்தமா புரிதருந திரிபுர னோடு
மலைவ னைத்தவா வண்சம ராடிமற தவன்கைக
கொலைவ னைத்தவன் கொடுமீரந் துமித்ததுடன் குழுழு
மலைவ னைத்தவா நுதிபொருஉளு சேனையு மழித்தார.

(இ - ள்.) வில்லைவனைத்தப் போசெய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை
வில்லாக வளைத்த சிவபிரானா வண்மைதங்கிய போசெய்து, அவன் கையிலுள்ள

கொலத்தொழிலைப் பெருங்கிய வலியவிலைத துண்டித்த, உவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகன்பொருந்திய சமுத்திரதையொத்த சேனைபையு மழித்தனா எ - று

வாருதி - நீர் உதித்தறகிடம் (௧௬)

வேறு காரமுதம் வாங்கினன வெடிபட விராதது
நூறு வாரிக னூறுநூ ராயிர நொடிபடி
சேறு மேறுமா லாகதிய விற்றைவனா கடவுள
கூறு தோமிசைத் தூண்டினன கொடி பபா ககனே.

(இ - ன்) கொடியபாசகளுகிய திரிபுரன வேறு விலையைடுத்து வெடி படுமபடி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூற்று நூற்றாக் கணைகளை விராடியிலே, ஏறத்தக்க இடமுற திருமாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானா செலுத்தம் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரினமேலே செலுத்தனனா எ - று (௧௭)

விடுத்த பதநீர மிமைக்குமுன விலக்கிவெங் கணைக்
கொடுத்த நன்முடி கவையநூ ணிக் கொடா மாலை
உடுத்த சேமத்தே ரனைதகையு மறுதகன நம்மலன்
படுத்த வேனிலி னொகியென நின்றனன பதகன

(இ - ன்) திரிபுரன செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமா னா இமைக்காட்டு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - ஆம்பரூ துணைகள் - தொடராத செல்லுகு குதிராபூட்டிய தோ கள் - உடுத்துந்நற சேமத்தோகன முதலிய வெல்லாறவையுந் துண்டித்தனா (அதனாலே அவன்) மிக்கவேனிதராலத்து ஒகியமாமேயால் நின்றனனா எ - று

சேமத்தோ - உதவித்தோ.

வேனிலினொகியெனத்து வேனிதகாலத்து ஒகியமரம் இலைமுதலியன உதா ந்து மரமாக நின்றவன் (௧௮)

முன்னா நானிய முப்புரன முக்கதினை நோக்கி
யெனனை யாளுடை யானினு மெச்சமா வல்ல
யனனதாறுந்நி யகனறுவா வென்றருள புரிபு
முன்னா மைந்தாக ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ன்) என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான, தம்முன்னே நான் முற்றந்நிற திரிபுரன முகத்தைப்பார்த்து, இன்னொருசெய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரிவ நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாறச்சென்று யோசித்து வினாவிலவந்து செயயக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர் தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன (திரிபுரன்.) எ - று (௧௯)

விராத காலெழு மவலத்தை மாற்றினை மாறு
விரத் தாலெழு முளத்தினுல விழுமகின் முன்றுரு
சாரத் தானினை நானவை சார்த்தன வவறயிற
கோரத் தானொரு முவராயக குறுகிகின் றெதிராதான்.

(இ - ன்) புதல்வரிடத்தாண்டாகிய அன்பிலெழுந்த துன்பத்தை யொழித் தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுதின்ற மனத்தினால், சிறந்த முமமதிடுகளை

யும வரக்கருதினன் அலை (அங்ஙனமே) வீரனை அரங்கில்சுளிர் படக டாராகிய
வடிவோடு தானே மூலராதி நின்று எதிரிடனன் எ - று (கரு)

திண்ணி தாகிய செருப்புநீர் கெயிலுநோர் செலுத்தி
விண்ணிற பாயகுளன வேலையிற பாயகுளன நிரையன்
மண்ணிற பாயகுளன பாதலம் பாயகுளன பாறா
கண்ணிற பாயகுளன கருத்தினுட பாயக் கரீத திறிலான்

(இ - ன்) எல்லோர் மனங்களிலும்பாயந்த கொடிய வல்லாளனாகத் திரி
புரன் வலிதாகிய போரைச்செய்து முமமதிலக்கை செலுத்தி ஆராயத்திர பாய
வான் ; கடலிறபாயவான் , திசைகளிலும் பூமியிலும் பாயவான் , பாசுலத்திர பாய
வான் , சத்துருக்களிடோற்ற பாயவான் எ - று (கரு)

உலக நாளகினைத் தலைப்பெய்யும் பததுமுன னுடைந்த
வல்கி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமர்
லலன் விந்தனை மாதிரத் திரண்டுநா கமுமவான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுன்னவன் போகுறித் தளவின்

(இ - ன்) நெருங்கிய முமமதிலக்களுடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கி
யப்பொழுது, பதினான்குலகங்களும் உள்ளுடைந்தன கணக்கிலலாத அண்டங்களும்
நடுங்கின தேவர்கள் நடுங்கினா திசைகளிலுள்ள (அவ்வுடைந்துகன அடைந்தாககை
வென்றும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று

நானகினைத் தலைப்பெய்யும் பததுஎனது பதினைக்கொட கொள்க (கல)

எமபி ரானுமவன் டோவல் மிடமுற வியத்தி
புமபா மாதிர முதல்வ னுறறுழி புறறுக
கமப மாகவன் னுனழி மாயையுங் கடந்த
பம்பு போரினாற பன்னெடுங் காலமபா ணித்தான

(இ - ன்) எமது சிவபெருமானும் வண்பைத்தகிய தேரை வலசாரி இடசாரி
யாகச் செலுத்தி, ஆகாயந திசைமுதலிய அவ்வெசென்ற விடங்களிற்சென்று, கமப
மாகுமபடி அததிரிபுரனசெய்த மாயையையுங் கடந்த, பல கெடுநகாலம் மிகக்
போசெய்தனர் எ - று

பாணித்தல - பொழுதுநீட்டித்தல போரினாறகாலம் பாணித்தான என்றது
போததொழிலாற காலம்போக்கினுரென்பதாம் (கஅ)

இரந்தி தாழந்தவாக கிமைக்குமுன நமமைபு பீடபு
கரந்தை குடிய கடவுளார் கழல்பணிக் தவுன்ன
வாந்த ராயென வானகலுஞ் செயபுமென நஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலாதாள் பணிக் கெழுந் ததறவார.

(இ - ன்) யாசித்தப பணித்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, நம
மையுக் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமலை குடிய சிவபெருமானா திருவடினைப்பணித்து,
திரிபுரன் வரத்தை (எனக்குக்) கொடுப்பாயென்று வாக்குதலுமாகுமென்று, துண
புற்ற சேவர்கள் பயங்கு, மலரத்திராகிய பரமேச்சுரது மலாபோன்ற பாதவை
ளைப் பணித்து நின்று சொல்வாரன் எ - று. (கஅ)

நொடிக்கு முன்னுல கனைத்தையு றுண்பொடி யாக
முடிக்கு நீயிரும்பு புரெனெடு முண்பெல காலம்
வடிக்கும் வானபடை யாறசமா புரிமன வெழுசரி
பிடிக்கு மோகனை யாட்டலாற பேசினவே றினதே.

(இ - ன்.) நொடிப்பொழுதிறகு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் றுண்ணிய
பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூடாமையிய சிறந்த ஆயுதங்
களால் பலகாலம்போபுரிசென்ற திருவுன்னமானது, கருத்ததக்க தோர் திருவினையாட்
டலவாமல, சொல்லுமிடத்தில வேறினில, எ - று (எ0)

எமபி ரானவனை யாட்டினை யாவரே யறிவார
வமபி லாதபொ ரவுண்ணை மா, தவ முடையா
* னுமபா தாதையின் சிரமத் தமனரிவ ருலை
வெமபு றினனெ றா நின்ற பல் போகியினைத் தவினா.

(இ - ன்.) எம்பெருமானுடைய திருவினையாட்டை எவாதாமறிவவல்லவர்
தேவாகடகுப் பிதாவான பிரமணசிரமம் மனமதனும் இயமனும் அழியுமபடி கோபித்த
தேவரீரகதெதிரே நின்ற பலவிதமாகப் போபுரிந்த தனமையால அனபிலலாத போர்
செய்யுந்திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனுயின. எ - று (எ1)

யாங்க ணீபுரி பேரரினை நோக்கது மாறதேந
தேங்கொள் கொன்றையாய சிறுவரை யவுண்ணிச் செகுத்து
விகு வாகையை மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார்
பாகரு நின்றவ டானுமப படிசெய்க வென்றான்.

(இ - ன்.) தேவரீர் செய்யும்போரை அடியேனகன பார்க்கவுஞ் சகியோம்.
கெனொழுக கொன்றைமாலையணித்தவரே! திரிபுரனையும் அவன்புதலவனாயுடனொ
ன்ற பூரித்த வெற்றிமாலையையணித்தருளவேண்டுமென்ற (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள்.
பகவிலு நின்ற உமாதேவியாரும் அவனனமே செய்கவெனக் கூறினர். எ - று.

வாதி னாடுவாரு காரிபொற பேரரினா வலிய
கோதை வராசிலே முப்புரன் கொற்றநீ காண்ப
போத வாரமர புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிப்பா
மாது காணடியென றுரைத்தவா ருதிவிட மயின்றோன்.

(இ - ன்.) பார்க்கடலிற்றோன்றிய விடமருத்தியகிவரோன் (கிருத்த) வாதினே
ஒப்பற்ற சாளியைப்போல, பேரரினாவு வல்லவனாகிய மாலைக்கடியகெடிய வில்லேக்
திய திரிபுரன வல்லமையை, காணும்படி பொருத்திய பெருப்போரைச் செய்தோம்.
இனித் திரிபுரத்தைச் சாய்ப் செய்வோம். பெண்ணே! பாற்பாயாகவென்று (உமா
தேவியாளைப் பார்த்துக்) கூறி. எ - று. (எ2)

மாய னாடுபொர் மனத்தை யு மளவையுங் கடந்த
தாய னாய கணேசமந திரத்தினிச் சொல்லிக்
காய முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பகியொடு வெந்தமை தண்டார்.

(இ - ன்.) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையும் கடந்த
புனிதராய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிசென்ற முத்தலை

தேவர்கள் திரிபுரனுடன் முடிந்தபின்மையுள் தானுதல்களாகி, பொருந்திய திரிபுரமாய் பணிபுடன் செந்தாமரையக் கண்டார்கள். ஏ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய முத்தப்பெயர். (எசு)

ஆற்றல் காணற்கு ராயினுந் தமயின்மே லான
வாற்ற லானரோ டெனிராதுழப் வாராகொலோ வமரா
தேவர்த வரண்மையன புரத்தொடு சூலியன சினதநா
னிற்றப் பட்டன நென்விடி னிலவுவை யகத்தே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தேவ்வியடைந்த ஆண்மைத்தன்மையுடையவனுய்திரிபுரன் தன் முப்புரங்களோடு சிவபிரானுடைய கோபத்தாலீற்றசெய்யப்பட்டனனெனினால், விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தில், வலப்பயிசகலானாயினும், தம்மைக் காட்டி லும் மேலானவல்லபமுடையவாகனோடு பகைத்தும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையாண்!) ஏ - று (எரு)

கணவன ள்ளாதனை கலித்தது விடைக்கொடி கோமேன
மணங்கொள கற்பக மலாமழை சொரிந்தனர் வாரோ
துணங்கை யாடின பேயினந் கொருகளம் பாடி.
யணங்கு தீர்தன் ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்.) கணவனை ஆரப்பரித்தன. இடபக்கொடி கலித்தது தேவர்கள் (சிவபெருமா னேறிய) தேரினமேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலாமழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொருகிகள் துணங்கையாடின திருமால் முதலில் வர்கள் யாவரும் நெருங்கிய போகளைத்தைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் ஏ - று

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை யொத்தியாடும் ஓர் கூத்தது. இதனை, “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்.”—என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறித

கணபாடுதல பரணியெனப்படும். (எக)

ளரித்த சூலமின டெயதுமுன முப்புரானிறைவன
வரித்த பூங்கழற் பகத்திடை வந்தொடுங் கிணலை
விரித்த திகருடை விமலனாக கன்றுதொட டெவருந்
தரித்தது ள்ளாதிரி புராரியென யயாதவத் தனிப்போ.

(இ - ள்.) (திரிபுரனுடன் முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திருமயிச் (சிவபிரானிடம்) தேருமுன்னே, இறையருடைய அழியை வீரகழல் கூடியிருந்தமேலே திரிபுரன் வந்தொடுக்கமாயினன. விரித்த திக்காடையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆன்றுமுதல எவ்வாருத் திரிபுராரியெனது உயாவாயி நிறத்த ஒப்பத்த திருமயித்தத் தரித்தார்கள். ஏ - று. (எரு)

யோயியாயிருத் திபொகமுத் திபையினி ததயிப்
யோயி யாய்ப்பல யேகமுத் புரித்தருள் புனித
யோயி யோய்ப்புரித் தயிபுர னெனினெவா யோரின
யோயி யோயித் தயிபுர னெனினெவா யோரின

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களைப் கொடுத்தருங்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான போர் புரியுத அறியியாமற்போனால், போரிடே யுகமுதலியவற்றை எவாதாமறிந்து முறைப் படி போபுரிவார்கள்? எ - று (எஅ)

விழுந்து சோரகனன் பூதமேல் விழிக்கடை வழங்கி
யெழுந்து வாகவா வணங்கிட வெம்மிரான மீண்டு
கொழுந்து கொண்டெழு வெண்கடிக கயிலையைக் குறுகி
தொழுந்தெழு நுகுட வுளாககருள் சாரதுவிந் திருநகரா.

(இ - ள்.) (போரில்) விழுந்து சோரபுற வலிய பூதவீரகணமேலே கடைக ணைகொடுக்கஞ்செய்து, அவாகள யாமரும எழுந்துவந்து வணங்கி, எமது சிவபெரு மான் திருமபி, கொழுந்துவிட்டுமுகின்ற வெளவிய கிரணவகையுடைய கயிலை யவகிரியை யடைந்து, தம்மைப் பணியுத்தோரக தேவர்களுக்கு அறுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனா எ - று (எஆ)

எரியிட்டுத்தகின் றுடைய பெமிரான நனக்குத
திரிபுரத்தவ னவிகதவந நாட்டிரு விழாவும்
பரிவுரப்பிரக தரிமுதற் பண்ணவா பலரு
முரிய தததம் திருவகதியுறறுவாழந் தனரால

(இ - ள்.) தீயிட்டுத்த நின்ற ஆனந்தக திருநடனஞ் செயதருளும் எம் பெருமானுக்கு, திரிபுரதழித்த அதகினத்தில்திருவிழாவும் அன்புடனசெய்து, விண்டு முதலிட தேவர்கள் பலருமொருந்திய தவகடவ்கள் பெரியபதவிசெய்யுடைய வாழ்க்திருக்காராக எ - று (அஅ)

கனனி மாமகிப பூணைக காமமுப புரகதேவான
மனனு மாருயிர மாயநதுவா எவாமிகு பயன்த
அனன லாலதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்ற
ரனன நரையில விழாசெய்வா ரருமப்பன் பெறுவார

(இ - ள்.) புரட்டாசிமாசத்தப் பூரணத்தினம் அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அதகினத்தைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்தில (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்குடா கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று (அஆ)

அந்த நரையிற் தததம் தாற்றறுக தேந்தி
வெந்தை யாரதமக் கருசனை யாதிக வியற்றிக்
கந்த மாரந்தநெய் கயிலமொன் றறகதிர விளக்கிட்
டுகது மனபிறை பேரற்றுவார்க் குறுதுதி வினையே.

(இ - ள்.) அந்தநரையில் தங்கடங்கள் சத்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச் சனை முதலியவற்றைச்செய்து, வாசப்பொருத்திய கெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற திபம்வைத்து, தம்மைச் செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்ப்பவர்களுக் குத் திவினையானது சம்பந்தப்படாது எ - று. (அஅ)

அனைய கனனிமா மதிவரு பூணை யதனீற்
கனையும் வாககடற் கருகிய் மயிக் தவன் பூசை

கல்பதினே

பு. கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்

கச்சியப்பமுனிவர் அருளிச்செய்த

தணிகைப்புராணம்

மூ ல. மு ம்.

—:0:—

தொண்டமான புதுக்கோட்டை இளவரசு

சிதீமாத். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான்

மஹாராஜா அவர்கள் கேளியப்படி

—:0:—

யாழ்ப்பாணம் இணுவில

பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயா செயத

புத்துரையும்.

—:0:—

இவை

பாழ்ப்பாணம் வண்ணாபண்ணை

வி சராந்தியைப் பார்த்து

புதுபுரேசுர புத்திரசாலையிற்

பதிப்பித்தப்பட்டன.

—:0:—

கலிங்கம் 1905

திருவிருத்தம் துணைச்.

சு. க. ச. கி. கி. கி.

தபாற்குல சிவசுந்தரி சதம் 1905.

கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவல்

சித்தரந்திரோமணி

ஸ்ரீமத். க. நடராசையா அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெருவிருடகச்சியப்பசாமியருள்திருத்தணிகைப்புராணத்திருகு
மருவுரைநீசெய்தியெனவனமருபுபுதுவையினமன்னிவையம்
வருபுகழ்சோபாலசபிரமணியரஞ்நாதவள்ளலவருக்கவடியாது
திருவமருமூலகினலலோர்தெனியவருமபதவுரையச்சிறப்பொடநதான

எழினுவநீகுதியெனுமாதனினமேவுகாராளனியைநதகேள்வி
விழிநாகத்தரசனெனப்பொறைவாயநதோனருவையநதாவிரவுதோளான
பழிநாவற்றிடுகிழைப்பொனமபலவனீனறதனிப்பாலனமேனடை
தொழினுகிவபூசாதரநதரனமெய்சசித்தநதததுறைகைகண்டோன.

இலக்கியமூமிலக்கணமுநகறமுணநதோனிணுவைநகரினிதுவாழ்வோன
துலக்கமுறுகுருவிநகசுகமபத்தியன்கேள்வித்துறையினமிகுகோன
விலக்கரியவொமூக்கநெறிமேவிநிற்போனசிவநாமமவிளம்புமவாயான
கலக்கமுறுளத்தவனமபிகைபாகனென்றுரைக்குமகவிருளருனே.

திருக்கைலாசபரமபரைத

திருவணனாமலை ஆதினத்து வித்துவான

ஸ்ரீமத். மு. கணேசபண்டிதரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருளரியமொழிக்கச்சியப்பமுனிபுகறணிகைப்புராணத்திருகு
ஹருவமலிபொருணயமுஞ்சொன்னயமுநதோனறவுரைதோறமுவித்தா
னிருவனமொனறிணுவைநகரினனபொனமபலவாதமக்கிழையநதமைநதன்
பெருவியநறகலவியன்மபிகைபாகக்குரிசிவபெடபினுனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாதக் கைவப்பிரசாரம்

ஸ்ரீமத. ஏரம்பையரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

தடியிடையுமேசோ வடிவூடையிறைவன
படியிசையளித்த நடைகெழுகலைளும்
வெதமொடாகும மாதிமுன்னாலும்
ஒதியபொருளைப் பேதமினதிக
*கொண்டதாய்க்குமரணனடாகளவேண்ட
மண்டமாசெய்து செண்டுகைடலுள
அனறொருமாவாய நின்றிடுகூருரை
வென்றிருபினவாய நன்றிளத்தலும்
செவலுமமயிலுமாயக கூவிமுனவரகண
டேவிடுகொடியுந தாவிடுபரியு
மாயவரவுயர்த்தவை தேவருவகாணத
தொண்டதாககொண்டெண்டுகைநடாததிடு
கொண்டவசசெவவேண மண்டலமதிககச
செருத்தணிந்தமாந்த வருத்திசோதலமாகு
செருத்தணிமானிய முரைத்தமுனமொழி
ஆவடுதுறையின மேவிடுமறிஞன

கச்சியப்பன முச்சிதமுனிவன
தெனமொழிதனனா பன்னிடுபுராண
நனைவனசுருத்தி பின்னமினநென்று
புலவாவிருந்துண்ப புத்தறையெழுதி
நிலவிடசெய்தன்ன நிரந்தபலவளத்தி
னலமிருமிணுவையா நன்னகாவேளாண
குலமதினுதித்துப் பலவிதகலவியுந
தோநதிடுபொன்னம் பலவனற்றவத்தாந
சாரந்துவேங்கடா சலையா முனகருவிநா
லாயநதுபிணிககணம் மாறுமுகநலவலப்
பெருமானுரைத்திட விரைவாயொரந்து
சைவசித்தாரந்தத் ததிககடனமதித்துப்
புரிநடராசப் போதமெய்க்கூருமுன
முப்பொருளுணர்ந்த மூதறிவாளன்
இம்பரினுள்ளா ரியம்பிடு
மம்பிகைபாகு மாசிரியனே

நேரிசை வெண்பா

அம்பிகைபாகப்பெயர்கொளாசிரியனறணினை
யெம்பெருமானமானியத்துகணினுரையை—இன்பாகப்
பாலினகடல்கடையதுபண்டமிாதங்கொண்டதுபோற
சிலம்பெறவுரைத்தானசெய்து

ஸ்ரீமாத். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களியற்றிய

கவித்துறை

பேராயிரமுடையானசாசினுவைபிறங்கவரு
சீரானமிகுத்தவனம்பிகைபாகனசெழுந்தமிழ்து
லாராயந்திற்தவனபாலனைப்பண்டிதனாகவைத்தோன
நேராரதணிகைப்புரணகருநலனுரைநேரந்தனே.

செப்பப்பாயிரம்.

தொண்டமான் புதுகோட்டை
ஹைகோர்ட்டு நியாயாதிபதி

ஸ்ரீமாத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீரககழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

கரைதலத்திறக்கசரியப்பசாமிதமிழ்க்கலையமாந்தருமொப்பிலாத
திருத்தணிகைப்புராணமுறைசெவ்வின்யாவருமுணரத்தெரிக்கெனருதம்*
விரித்தபுகழ்ப்பாலசப்பிரமணியரஞ்நாததொண்டமான்சொற்செனனி
யிருத்திரவவுரையளித்தானினுவையின்மபிகைபாகனியனிக்கோனே.

சு ன னு க ம

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களியற்றியு

அறுசீரககழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்தலச்சரித்ததிறங்கூறுதொடாநிலையாஞ்செய்யுட்குணமைக
சருத்தணிகைவரத்தணிகைநதோருரையிறநியினிதுபிரகடனஞ்செய்தான
திருத்தருமஞ்சித்தாரதப்பெருங்கலையும்ருங்கலையும்சிறந்தோரபாங்கின
அருத்தியொடுகற்றணாரதோனமபிகைபாடப்பெயாகொளநினுருனே

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஆ. முததுத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய
நேரிசை வெண்பா

செம்பொனவரைபோழுகுதேனளித்ததொருமே

ஆமபிகைபாகனெனும்சிரியன்—வடபா

தணிகைப்புராணத்துச்சாரமபிழிந்தாயந

தணிகொஞ்சுரைதாதவாறு

பிழைதிருத்தம்.

பககம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கக	ஒப்பற்ற	ஒப்பற்ற
உ	சஅ	கிழ	கிழ
ச	உஉ	மனதிற	மனதிற
ந	நக	திருவழிகளும்	திருவழிகள்
எ	கஅ	மனதிற	மனதிற
ஏ	சஅ	பாததாமரைகளையும்	பாததாமரைகளை
அ	உக	நிறைந்த ஆனம்	நிறைந்த ஆரிய ஆனம்
கக	நக	பிறிதொழிதல	உவலைய
உக	கஅ	மயிலகடவி	மயிலகடாவி
உஉ	நக	பண்புத்தொகை	ஆய எனனஞ் சொல்லுருபு தொ
உக	கக	களி	கழி
”	”	உளககி	உழககி
உஎ	க	விலைகொண்டு	விலைகொண்டு
நக	ச	களிகளும்	கழிகளும்
”	உஉ	தளைத்த	தழைத்த
நக	ச	எனமுடிசக	எனவும் முடிசக.

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருக்கைலாய பரமபிரைத் திருவாவதிதறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் சம ன்னதூலாகிய சீவகசிந்தாமணியை யாவரும் செய்யுண்டை முதலியவற்றால் சிறந்ததெ னக கொண்டாடுதலைக் கண்டு அதபோல ஓரூறு இயற்றவேண்டுமென்று பாடியருளிய இப்புராணத்திற்கு உரைசெய்யவேண்டும் என்னும் பேராகை பிடைபிடித்ததாதலாற் சிறியேன திருவண்ணாமலை யாதீனத்துச் சாநிதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகதேசிகரிடஞ் சென்று விளங்காத அநேகஞ் செய்யுளகட்குப் பெருள அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அநேகமுறை யுரைசெய்யத் தொடங்கியும் கல்வியறிவிறகிறத் வித்து வான்களநோக்கில் நகையாருமென்றெண்ணி ஒழிந்தேன். இன்னும் எனது பேராகையா லும் தொண்டமான புதுக்கோட்டை இளவரசு ஸ்ரீமாந. பாலசுப்பிரமணிய ராகுநாத தொண்டமான் மஹாராஜா அவர்கள் கேளவிற்கு ஸ்ரீ. தொண்டமான் புதுக்கோட்டை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நியாயாதிபதி ஸ்ரீமாந. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தைரியப்படுத்தி உதவிபுரிந்தமையாலும் இப்பொழுது இவவுரையெழுதி வெளிப்படு தத்த துணர்ந்தேன். இவவுரையை யெழுதற்குப் பெருந்துணைசெய்தவா சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புவா. இதனை வாசிக்கவு கல்வியறிவுடையோர் அழககாரினறி “ஊறுரைபோதகாசாரியாமுவரு முகஞ்ஞவசத்தான முறைமறந்தறைவரே” என்னுங் கருத்துக்கொண்டு இவவுரையிற் பிழைகண்டால் தெரிவிப்பாராயின யான் நன்றியறித்து ண் அங்கீகரித்துப் பின் அச்சிடுவிப்பேனென வேண்டிக்கொள்குகிறேன்.

இங்ஙனம்

பொ. அம்பிகைபாகன்.

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

உரைக்காப்பு.

இங்கட்சேப்பனிசெஞ்சுடையிடந்தொடும்பிரைபாற்
கங்கைகாட்டுதன்னுருவகிலந்தலிற்செய்யும்
புங்கவன்முதற்புதல்வின்பிரணவம்பொருவும்
அங்கயானையானைத்தனைத் துணைக்கூழ்ஞெழுவாம்.

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தணிகைப்புரணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் காப்பு.

மூமமத்ததனென்றொருபெயராதனக்குமொயகூதந
கொமமைவெமமுலைக்கோற்றொடிகொடிச்சிசையிலேவெற்
கைமமலாததனியிளவறகுங்கொற்றெனுங்கானத
தம்மமுநதுபுககுறுத்தவனமுமலாபணிவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) மூநது கஃமெனும் கானத்தப புகு - முனனுளிலே
இருண் - காடநன்கண் (யானைவடிவாய்ச) சென்று - மூமமத்ததன என்ற ஒரு பெயர்
தனக்கும் - மூமமத்ததனென்ற ஒப்பற்ற பெயரைத் தமக்குமொய கூதந - மொய
தத் கூதநையும் - கொமமை வெம முலை - இளமைப்பொருந்திய விரும்பத்தக்க முலையை
யும் - கோல தொடி கொடிச்சிசைய - திரண்ட வளையையுமுடைய வள்ளிராய்க்கையு -
இலை வேல கைமலாததனி இளவறக்கும் - இலைத்தொழில்மைந்த வேறபடையைத்தரித்த
திருக்கரமலரையுடைய ஒப்பற்ற முருக்ககடவுளுக்கும் - உறுத்தவன அடிமலா பணி
வாம் - சோததருளிய விநாயககடவுளுடைய பாதாரவிரதங்களை வணங்குவாம். என
தவாறு.

“எவ்வயிற்பெயரும்வெளிப்படத்தோன்றி யவ்வியனிலையலசெவவிதென” எனப்
தனூல யாம் எனனும் எழுவாய் தோன்றல நினது பணிவாம் எனனும் பயனி
லேகொண்டது. அமம் - ஓரையசை. எனனும் பெயரெச்சத்தக்கரம் விராரத்தார்
றொக்கது. கோல - திரட்சி. அதனை “தனத்தொழிபுணிநிவந்தபாசடைத் தாமரைமுடி
நிமிர்ந்தவைபோலும்முத்துக்கோலவிதொடி” எனனும்நல்லதுவனா கலித்தொகையா
னுமுணாக. கஃமெனும்மெனது இருணைக்காடுவெதோ குறிப்புமொழி அதனைத் தொல
காப்பியம் மொழிமரபு. “உருவினுமீசையினுமென்னுரு குத்திரவுரையிற்காணக.” தன
க்கு மூமமத்ததனென்ற பெயரையும் இளவறகு வள்ளிராய்க்கையையும் உறுத்தவனென
றது யானையுறுப்புக் கருத்துக்குமேலன்றி இளமையால் மூமமத்ததனதல சாஸாதெ
னனு மாசனகையாக்கி இரூஸாசிரியா தந்துணிபுரைத்தவாறு பெயரையும் கொடி
ச்சிசையும தனக்கும் இளையோற்றும் உறுத்தவனெனவே தாமெடுத்துக்கொண்ட இரூ
லையும் இடையுற்றினீக்கி இனிதுமுடிக்குமென்பதே கருத்தாக்க கொள்க இன்னும் மூநது
புககுறுத்தவனென்னுரு சொல்லாற்றலால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலுள்ள உன்மனை
யிற பிரணவருமாயிருநது பிரபஞ்சத்தை நிலைப்படுத்துவான என்னுமொருபொருளுந
தோன்றினமை யறித. விரடியுக்கடவுள் மூலாதாரத்தினு முனமரைத்ததினு மிருத்தலை
ஆகமங்களிற் காணக.

(க)

லேறு.

ஊறறிநுகுமதக்கலுழியுனமடியாருளததச்சுறையைமண்ணக்
கூறறிநுகுமகூறுதிவெண்கோடுவெளிற்றறிவிரண்டுமடபமேனி
தோற்றறிநுகுமளப்பரியசுடாநிறைப்பததோரணமேபத்தெருளுளதும்
வீற்றறிநுகுமபெருமானைவிவரமலாதுயப்பணிந்தெழுந்தெமெலிவுதீராவாம்.

(இ—ள.) ஊறறு இருக்கும் மதக்கலுழி - ஊறுதலிடையறாத மதமாகிய கலந்து
னா, — உன்னும் அடியா ளுளததுக் கறையை மண்ண, — தமமைநினைக்கும் அடியாருள
ளத (தஞ்ஞானமாகிய) தன்நையைக் கழுவுவது, — கூறறு இருக்கும் கூறு துதி வெண்கோடு
கொலைத்தொழில்பொருந்திய கூரிய நுனியையுடைய வெள்ளிய நிருக்கோடானது, — வெ
ளிறறு அறிவு இரண்டும் குமைப்ப— (அவருள்ளததுப் பாசஞானம் பசுஞானமாகிய) வெ
றறிற்றிச்சுரண்டனை யுமழிக்கவும், — மேனி தோற்ற இருக்கும் அளப்பு அரிய சுடா நிறை
ப்பதிருமேனியானது எவற்றையும் அளந்துகாட்டும் வேதங்களும அளத்தத்கரியுட்புரா
னமாகிய) சுட்டை அவருள்ளததுநிறைக்கவும், — தோரண கம்பத்து எஞ்ஞானமும் வீற்றி
ருக்கும் பெருமானை - தோரணகம்பத்தில் எப்பொழுதும் வீற்றிருந்தருளிய விடாபக்க
டவுளை, — விவர மலா துயப்பணிந்து எழுந்து எம் மெலிவு தீராவாம் - மணம்பொரு
ந்திய மலரைத் துவி வணங்கி எமதுவருத்தத்தினதும் நீங்குவாம். எ—று

பாசஞானமாவது நாலவகைவாக்கினால் வரும் சொந்திரபஞ்சமும் நிலமமுதல்
நாதமீருகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் எனலும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம் பசு
ஞானமாவது இப்பாசஞானத்தைப்பொருந்திய ஆனமா இவையனைத்தும் தன்கீழியா
பயிமெனற்றிந்து நீங்கித் தான அவற்றிற்கு மேற்படுதலான அச்செருக்குக்கொண்டு
நானே பிரம்மென நினைப்பது இவைகள் பதிஞானம்போல உள்ளிடினமைபற்றி வெளி
ற்றறிவென்றா. தோரணகம்பம் - வாயில்ல நாட்டப்பட்டதோர் கம்பம் ஏவப்பட்டா
யிழைத்தலரிதாகல்ல கூற்றிருக்கும்கூறுதிவெண்கோடெனதும் மதச்சலமானது நிரு
மேனியிலணிந்த சந்தனங் குங்குமத்தோடு கலந்து வருதலின் கலுழியெனறுவகூறி
ஞா. கறை - அழுக்கு பணிந்தெழுந்தென்பது ஒருசொல் (உ)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான.

உலகிருளருவத்தொளிகளினிந்தநாகுறுபொருளெவற்றையுந்தெரிததன்
விலகிருளமுழுதும்ருள்கொடுதுமிததுவிராயொளிர் தன்னையுந்தன்னு
ல்லெயுயிதனையுந்தெரித்தறிவுறுசுருமியலபினைக்காலமும்பிறழா
தல்கிலற்புதக்கூறுதமையினைக்காட்டிமடிகளச்சேவடிக்கின்பணிவாம்.

(இ—ள) உலகிருள உருவத்து ஒளிகளின் இரித்து - உலகத்திலுள்ள புறவிருளை
உருவவொளிகளாகிய சோமசூரியாக்கினிகளானீக்கி—ஆறகு உறு பொருள எவற்றை
யுந் தெரித்து - அவ்வுலகிலுள்ள எப்பொருளையும் எண்ணுக்கு விடாமாரச்செய்து, —
விலகு உள இருள முழுதும் அருள்கொடு துமித்து - (இச்சாஞானக்கரியைக்கி) மறை
க்கும் அகவிருளாகிய ஆணவமலம் முழுதையும் அருளாகிய ஒளிகொண்டு தழிந்து, —
விரிபு ஒளிர் தன்னையும் - (பெத்தக்காலத்து அறியப்பட்டது) கலந்தும் (முத்திக்கால்

தது) விளங்கியிருக்கும் (பதிப்பொருளாகிய) தம்மையும்—தன்னால் இலகு உயித
னையும்—தம்மால் விளக்க விளங்கும் (பசுவாகிய) ஆனமாவையும்—தெரித்து அறிவுறு
க்கும் இயல்பின்—தெரிவித்த தறிவுறுத்தலாகிய தம்மியல்பினின்றும்—எக்காலமும் பிற
ழாது—எந்தக்காலத்தும் மாறுபடாமல்,—அலகு இல் அற்புதக் கூத்து—எண்ணிறந்த
அற்புத்ததையுடைய திருக்கூத்தை,—உமையினைக் காட்டும்—உமையம்மைக்குக் காட்
டியருளும்,—அடிகள் சே அடிகளைப் பணிவாம்—சிவபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை
வணங்குவாம்—எ—று.

அத்து—அலவழிச்சாரியை. உமையினைக்காட்டும் என்பது “அறிவுடையநதனவு
கைக்காட்டெனருளே” என்பதுபோல வேறுமையமயக்கம். விலக்கு—விலகென விநா
ரமாயிற்று அற்புதக்கூத்து—பஞ்சகிருத்திய யோக்கியத்தைபண்ணும் நிஷிகளாதிதாட்
மை, அது, ஆனமாகக்குப் புதிது புதிதாய்த் தோன்ற அருளசெய்தலில் அவற்று கூற
ப்பட்டது. அருள்கொடு துமித்தது எனவே மலத்தாலும், விராயொளிாதனையும்தன்னு
ல்லகுயிர்தனையுநெறித்தெனவே ஆராய்சியும், அறிவுறுக்கும் இயல்பினெக்காலமும் பிற
ழாதெனவே அதுபவமும், கூறியவாறு. மூலமல்லவா கெடுத்தென்பதுபோதர, இரு
ணமுழுதமென்றும், நல்லினைக்கத்திற நீவினைசென்றடைதலுபோல, புறவொளிக்க
த்தில் புறவிருள வருமென்பதுதோன்ற இரித்தெனறும், கடலொடுகலந்த யாறறுகீர
கடலென்பபிதலன்றி யாறென்பபிதலும் மீடலும் இல்லாததுபோல, சிவத்தொடு
கலந்த ஆனமாச சிவமென்பபிதலல்லது திருமபலும் பசுவென்பபிதலும் இன்று
என்பது தோன்றாத துமித்தென்றுவகூறினா “பொன்னிறமைபுலன்களெல்லாமொ
யபெனமெய்கண்டானபொருந்திவெனசிவத்தினொடுமபோதானபின்” முன்னின்றீர்சி
வறமுறியமுடுகியோடிமுந்நீர்சோந்தநீராயப்பின்னிகாமுறைபோல” என்பதனாலும்
அதிசு (க)

சிவசத்தி.

சீரணிநிருக்குமணிவடஞ்சங்குதிநிரிகுலப்படையிலேவெ
போரணிபாசமருசங்குதலிலுபுங்குனைவேறுவேறணியா
வாரணனமாயனரணிபருகத்தன்னங்குனைநிவாதொழிந்தெல்லாவ
காரணமாதெளித்தருள்கொழிக்குங்குனையையனியேத்தெடுப்பாம்.

(இ—ள)சீர அணி சிருக்கு மணிவடம்—சிறப்புப்பொருதிய வெய்துதிப்பும் அகந்
வடமும்,—சங்கு திரிகு—சங்குமக்கசுரமும்,—குலப்படை இலைவேலு—குலாயுதமும்இலைத்
தொழில்பொருதிய வேலாயுதமும்,—போர அணி பாசம் அங்குசம்—போரை அணியா
கலுடைய பாசமுந் தோட்டியும்,—கழைவில் பூங்குனை—சுருப்புவில்லும் மலாபரணமும்
ஆகிய இவற்றை,—வேறு வேறணியா—வேறுவேறாக வண்தலால் (முறையே)—ஆரண
ன மாயன அரண இப்புகத்தன் அனங்கு—நானமுகன் ஈரணன அரண விராயகன் மன
மதன்—என்ற இவா தொழிறு எல்லாம்—என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் தொழில்க
ட்டுல்லாம்,—காரணமாதல் தெளித்து—தான் காரணமாயிருத்தலைத் தெளிவித்து,—
அருள்கொழிக்குங் குனையைய உன்னி ஏதெடுப்பாம்—அருளைக் கொழிக்குரு சிவசத்தி
யை மனத்தாணினைநது வாககாறறுதிப்பாம். எ—று (உ)

என்றவெனனும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெக்கது. ஏதெடுப்பாமனப்பது
ஞஞ்சொல். சிருக்கு—மாலையென்பாருமூளா, நானமுகன் முதலிய கிருத்தியகாததரு

டைய தொழிலெல்லாம் சிவசத்தியால நீட்டலால் வெளிப்படையாய் அவ்வச் சத்திரு பங்களிற் றரித்திருக்கும் இவ்வாயுத்பேதங்களே எண்கூடாகக் காட்டுமென்பார், இவா தொழிற்கெல்லாகாரணமாத்மேனித் தருள்கொழிக்குங்கண்ணியென்றார். வேறுவேறெனியா என்றதனால் ஐவருக்கும் ஐந்து சத்தியாயிருத்தலென்றும், “எத்திறனினருள்சனத் திறனவரும்நிற்பள்” என்பதனா ல்லவாறு கூறப்பட்டது. (உ)

ஆபதச்சகாய விராயகக்கடவுள்.

பண்ணியமேறதுங்கூரத்தனக்காகிப்பானிலாமருப்பமாதிருக்கை
விண்ணவாகக்கியரத்தனக்கலசவியனகரநதநைத்தாயக்காக்கிக்
கண்ணிலாணவெனுகரிபிணித்தடக்கிக்கரிசினேற்கிருகையுமாகு
மண்ணலைத்தணிகைவரைவளராபுச்சகாயணையகநதழீஇக்களிப்பாம்.

(இ—ள) பண்ணியம் ஏறதும் கரம் தனக்கு ஆகி - மோதகம் ஏறதும் திருக்கரத் தைத் தம்பொருடாகியும், -பால நிலா மருப்பு அமா திருக்கை - பாகுச சந்திரன் போ லும் கொம்புபொருளுதா திருக்கரத்தை, -விண்ணவாககு ஆகி - தேவாகட்காக்கியும், - அரத்தனக்கலச வியன கரம் - இரத்தின கலசந் தரித்த பெரிய திருக்கரத்தை, -தந்தை தா யக்கு ஆகி - தந்தை தாயாகட்காக்கியும், -கண இல ஆணவவெம் கரி பணித்த அடக்கி - அறிவினமையாகிய ஆணவமலமென்னும்கொடியயரணைபைப் பணித்த அடக்குதல்மூல, - இருகையுக்கரிசினேற்கு ஆகலும் -மற்றை இரண்டுதிருக்கரத்தையும் அஞ்ஞானியாகிடஎன பொருட்டு மாக்குமும், -அண்ணலை - பெருமையையுடையவரை, -தணிகை வரை வளர ஆபதச்சகாயணை - தணிகை வரையி லெழுந்தருளிய ஆபதச்சகாய விராயகக்கடவுளை, -அக் கநதழீஇக் களிப்பாம் - மனத்திற் றியாணம்பண்ணுதலால் களிப்படைவாம். எ—று.

கண-அறிவு அறிவினம அஞ்ஞானமென்னும் பொருட்டு. ஆணவகரிபணித்தகர ம-பாசந் தரித்த கரம். அடக்கிய கரம்-அங்குசந் தரித்த கரமெனப் தறிக். விண்ணவரு டைய பகையை மாற்றலால் மருப்பமா திருக்கை விண்ணவாகக்கியென்றும், அபிடே சுஞ்செய்தலால் அரத்தனக் கலச வியனகரந் தந்தை தாயக்காக்கியென்றும், ஆணவக் கரி யைப் பணித்தலும் அதன் வலியை அடக்கவஞ் செய்யும் பாவணையுடைமையால் அங்குச பாசந் தரித்த கரங்களை, கரிசினேற்கு இருகையுமாககுமென்றுங் கூறினார். அடக்கவென னு மெச்சம் அடக்கியைநத் திரிந்தனினந்து (ங்)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

ஓங்கொளியாயவிசம்பாதிதொறுமியலூர்த்தனதயலபையுருவின்மாட்டிம
பாங்குபெறத்தேரித்ததுபோற்பலபொறியாயப்பரமாவிழியயந்தனான்று [கு
தேவகொளியாயவெளியடாந்துவளிதொட்டாந்தொள்ளொளிபடாந்துதெளிநீர்ப்புக்
நீங்கிவிளையாட்டயாந்து தணிகையமாபெருவாழ்வைநீனைந்துவாழ்வாம்.

(இ—ள.) ஓங்கு ஒளியாய் - பரஞ்சோதியாய், -விசம்பு ஆகிதொறும் இயலும் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்கடோறுமீவியாபித்துநிற்கின்ற, -தனது இயல்பை - தமது(சொ யம்)பிரகாச சத்திச் சபாவத்தை, -உருவின மாட்டிம பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோல் - உருவத்தினிடத்தும் உரிமைபெற்றுக் காட்டுதலுபோல், -பல பொறியாயப் பரமா விழி பய

நதஞான்று - பல பொற்களாய்ச் சிவபெருமான் திரு கண்கள் தோற்றவித்தருளிய அந்நாளிலே—தேவகு ஒளியாய் வெளி அடர்ந்து—நிறைந்த வொளியாய் வானத்தில் டாங்கி—வளி தொடர்ந்து—ஊற்றோடு தொடர்ந்து—ஒளஒளி படர்ந்து—அழகிய அகவினியோடு சென்று—தெளிநீர்ப்புகு—தெளிந்தநீரின்கட புகுந்து—நீங்கி—அவ்விடத்தினினதும் நீங்கி—விளையாட்டயாந்து தண்ணையமாபெருவாழ்வை—திருவிளையாடலசெய்து தண்ணைக்கண் ஹீற்றிருக்கும் சுபிரமணியக்கடவுள்—நின்றன வாழ்வாம்—இப்பாணித்து வாழ்வாம். என்று

உரிமை—முன்னிருந்த உரிமை முதலொடுகிண்கொற்றமையுணமையால் விழிபயந்தருளறெனைப்படத்து பர்மாவழிப்பயந்தருளறென்பது பாடாயின, சிவபிரானிருக்கணனிலைநருளிய வநாளினெனவுரைக்க வாழ்வையுடையபொருள் காட்டுவென்றுபசுரிக்கப்பட்டது. எக்காலத்து மொருதன்மையராயிருந்தலின் பிறிதின்மையுந் சிவ விசேஷணங் கொடுத்துப் பெருவாழ்வெனப்படத்து. தெளிநீர்—கருகையும் சாவணவாழியும். (சு)

தெய்வவாழையமை வளளியமமை.

இறைத்திருமுதலையிடுபவவரேனயினோனானவாற்றான முறைத்திருமுதலே முகத்துவிழியெனத்தெரிசுருமுறைமையெயப்ப நறைத்திருமலாக்கமுநீர் எளிதமவனவிழியருருருவக்கவேந்தி நிறைத்திருவுளத்தொட்டமவலமாதமாதாபதரிசைத்தலசெய்வாம்.

(இ—எ) இறைத்திரு முதலை இயப்ப—இறைத்தொழிலில் மேற்பட்ட சூராகிய முதலவனைச் சுககரித்தருகு—அரனே இனியோன அன்—அருள்—சிவபெருமான் முனே முருக்கடவுளாய் வந்ததன்மையால்—முறைத்திரு முருகடவே முருகடவே எனத் தெரிசுரு முறைமை எயப்ப—முறையினால் மிக்க சூரி சாதிராகளாகிப் பெருகட்டுமே இவருடைய முகத்தின்கண்ணுள்ள திருக்கண்களென்று தெரிவிக்கும் முறைமையுடையோல—நறைத்திரு கமூராமலா எளிதமலா—தேனமிருத்த செங்கமுநீர் மலையுயர்வெண்டாமரை மலையுயர்—அவன விழியருரு வக்க ஏந்தி—அவருடைய நயனத்திருவில் நன்மை பெற ஏந்தி—நிறைத்திரு உளத்தொடு—(பதிவிரதாத்ருமமாகு) நிறைத்த உளத்தொடு—இடமவலம் அமாத மாதா பதம் நின்றதலசெய்வாம்—அவருடைய இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் அமாதருளிய தெய்வவாழை வளளியமமை பெய்யும் இரு மாதருடைய பாத்தங்களைத் தியானிப்பாம். என்று

ஏகாரங்களைத் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. மலாபினனங் கூட்டப்பட்டது உவமை யால் எளிதமவெண்டாமரையென்றும் இடமுமவலமுமெனது முமைகள் தொக்கன. சிவபிரானே முருக்கடவுளாய் வந்தது “எதிலாதமாபரமனேகுழுவியினுருவாய் ஆறுமா முகங்கொண்டவந்தித்தான” என்பதனுல்திக நிறை—நெருக்கை கற்பினவழி நிறுத்தல்.

திருநந்திதேவா.

வேறு.

கள்ளகந்தளித்தமலாதலைச்சேகருங்கடவுரைணமுதலவரே நுள்ளகந்தமுமமலாபதமமைத்திட்டிலெலாதமுமவேததிரத்தின வளளவகமலத்தனிக்கீர்மமைத்தவர்தனைக்கற்றைவெண்கதிராகால் வெளளியங்கைகைகாவலுண்டருளமவீரனைவார்கழலபணிவாம்.

(இ—ள.) கள அகம் தனித்த மலாததலைச் சேகரும் கடவுள் நாரணன் முதல் - தேவ னானது உண்ணின்று தனித்தலையுடைய தாமரை மலரின்கட டங்கும் நானமுக்கடவுள் நாரணக்கடவுள்முதலிய—வானோர் உள்ளகந் தமும்ப - தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் த மும்பேற—மலாபபதம் அமைத்ததிடும் - மலாபோதந் திருவழக்கையமையச்செய்து—உ டலெலாந் தமும்ப - அவர்கள் உடலம் முழுதந் தமும்பேற—திணை - வலிய,—வள்ளல் அ மகமலம் தனிக்கர லுவேத்திரம் அமைத்த வரதனை - வள்ளறநன்மைபொருந்தியஅழகியநீர் மரை மலரை நிகர்த்த ஒப்பற்ற திருக்கரத்திறாங்கிய பிரம்பை யமையச்செய்த மலா னவரை,—தறறை வெண்கதிரகால்—கூட்டமானவெள்ளொளி வீசாநின்ற,—வெள்ளிஅம் சுயிலை காவல் பூண்டருளும் வீரனை - வெள்ளியங்கைகலாய்கிரியைக் காக்குந் தொழில்பூ ண்டருளும் வீரராகிய திருநந்திதேவரை,—வாராகமல பணிவாம் - நெடிய திருவழக்களி னகனை வணங்குவாம். எ—று.

சுரமபலிதிக்கையுடைய திருவழக்கைக்கேயுதமையால், உள்ளகந் தமும்பு மலாபபத மமைத்திட்டென்றும், பிரம்பாலடித்து நிரைபெறச்செய்தலால் உடலெலாந் தமும்புக் கர வெத்திரம்மைத்த வரதனை என்றும் கூறினார். கரவேத்திரம்மைத்தல்—பரிசுதிகையெ னினுமாம் முதலையையுறி சிணையைக் கண்ணுறுமென்பதோத்தாக்கனை கழலின்னண எ ன்றுரைக்கப்பட்டது வேண்டியோ வேண்டியதிலினாலே வள்ளலங்கமலத் தனிக்கர மென்றார். சேத்தல்—இருத்தல். இது மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நவவீரர்.

வேறு.

நரவானந்தமிலைச்சியபொலருசடையிறைவருளகூரக
காரவாவியகுழுவைமுடிபுரக்கதிமணியிடைத்தோற்ற
காரவாவியின நுமலாககாலிரோநயனமாதாகளீனற
வீரவாகுவைமுதலியவீராதமவிரைமலாபபதம்போற்றி.

(இ—ள) நரம் வால் மதி மிலைச்சிய பொலம் சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வெ ள்ளிட ஞானசந்திரசையைத் தரித்த பொன்போன்ற சடையையுடைய,—இறைவனா டுருள் கூர் - பரமசிவனுடைய திருவருள் மிகுதலினால்,—கார அவாவிய குழல் உமை- மேச்சும மவாவத்தகக் கூந்தலையுடைய உமையமையினது,—நுபுரீம் கதி மணி இடை தோற்றம் - சிலம்பிற்பொருந்திய வொளியையுடைய நவமணிகளினின்றும் தோற் றிய,—நாரம் வாவியின் ஈறும் காவிலா நோ—நிரையுடைய வாவிகட்பூத்த நறுமையா கிய குவளைமலரைநிதாத்த,—நயனம் மாதாகள் ஈனற- கண்களையுடைய நவசத்திகளும் ஈனறருளிய,—வீரவாகுவை முதலிய - வீரவாகுவை முதலாகவுடைய,—வீரர் விரை மலாபபதம் போற்றி - ஒன்பதுவீரர்களுடைய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்த கிரு வடிக்கூழ் நம்மாற துதிகப்படுவன. எ—று.

தம் - சநியை. பொனசடை - பொலனசடையென ஈறுகெட்டு லகர உயிரெ மயுழி மகரவொற்றும் பெற்றது. “பொன்னென்கிளவியீறுகெட முறையின் ஸ்ரீனாத தோன்றும் லகாரம் மகாரம் செய்யுண் மருங்கிறொட்டியலான்” என்பதோத்தாக்கனை. இறைவனா உயரத்தற்கண் ஞாவிருதிபெற்றது. ஞாருளொன்ப பிரித்துப் பொருள்உறு வாருமுளா. தெளிவுபற்றிக்காரவாவியவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னோ

க ட வு ள வ ர மூ த் து.

ஞான சுவபிரானுடைய நெறிககண்ணினின்றும் தோன்றும் தீபபொறிகட்கஞ்சியே, முப்ப உமையமமையினுடைய சிலம்பினின்று முகிராத நவமணிகளிலும் சிவானுடைய ஸூல அவவமமையினுடைய சாயைதோன்ற நவசதங்களுந் தோன்றிச் சிவபிரானிடத் திசையைமுற்றுக் கருப்பமடைந்து வீரவாகுமுதலிய வீரர்களை யினராகளெனபது புராணகதை.

சமயகுரவா.

வேறு.

முன்னாலுந் துணைக்கரத்தோனமுருகவேளபிடித்தெழுந்தவெய்யமயிறாவப் பின்னாலுந் திராசசடிஸ்பிஞ்சுஞ்ஞாடித்தொண்டின்பெருக்கவீறு பொன்னாலும்பெண்ணாலும்றிவுறுத்திவவுலகினிடாபொன்றியாண்ட வந்நாலவாபதகமலமகந்தழீஇப்புகழநகினைஞ்சியரநதைதீரவாம்.

(இ—ஈ) முன் நாலும் துணைக்கரத்தோன முருகவேள - முற்பக்கத்திற் தூங்கா, நின்று துதிக்கையையுடைய விராயக்ககடவுளும் முருக்ககடவுளும், —பிடித்து எழுந்து மொய்மலில் தாவ - பிடித்தெழுந்து புயங்கனிற றுவும்படி, —பின் நாலும் கதிராச சடி லப் பிஞ்சுஞ்ஞா - பின்னேனாவரும் ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய சிவபிரானது, — அடித்தொண்டினை பெருக்க வீறு - திருவடித்தொண்டினைது பெருக்கப் பெருமையை, — பொன்னாலும் பெண்ணாலும் அறிவுறுத்து - பொன்னினாலும் பெண்ணினாலும் அறிவுறுத்தி, —இவவுலகிவ இடா பொன்றி ஆண்ட - இவவுலகத்துள்ளாரருடைய இடரை டழித்தாண்டருளிய, —அந்நாலவாபதகமலம் - அந்நாயனமார் நாலவருடைய பாததாமரைகளையும், —அகம் தழீஇ புகழ்நது இறைஞ்சி - மனதிற நியாயித்தது, — துதித்து வணங்கி, —அந்நதை தீரவாம் - துயரத்தினின்றும் நீங்குவரம். எ—று.

பொன்றுவித்தென்பதின் பிறவினைப்பொருளையுணர்த்தும் விவவிஞ்சி தொக்குப் பொன்றியெனநின்றது. தாவப்பின்னாலும்பெண்பதற்கு, தாவுதலிற்ற பின்னே யாடுமெனவுரைத்தலுமொன்று. தமது திருத்தொண்டினை பெருமையாலாகிய வறபுத்ததைக் கண்டோர் சிவனே முதற்கடவுளெனக்கொண்டு வழிபட்டியவ துறுதியாதலின், இவவுலகினிடாபொன்றியாண்டவந்நாலவரென்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திரையனார், எனலபப் பெண்ணுக்குதல, பெருகிவிற்பெறல், என்னுமிவற்றாலும், திருநாவுக்கரசரடனார், படிக்க, சுபெறல், உழைவார்பபணியிலகப்பட்ட பொண்ணைத் திருக்குளத்தெறிதல், தம்மை மயங்குமபடி இரத்திரஞலேவயப்பட்ட தேவதாசிகளுடைய லீலாவிரோதங்கட் குளங்கொடர் மையென்னுமிவற்றாலும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தல், பாண்டியன் குதிரைகொள்ளக் கொடுத்த பொண்ணை விருப்பினறி யிறைவனறிருவடிக்கழித்தல், என்னுமிவற்றாலும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருமுதுகுளமறிடம் பெற்ற பொண்ணை மணிமுததங்கியிலிட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலெடுத்தல், பரவையாரிடத்தினைவனைத்து அவிடுத்தல், ஊபப்படை சிங்கடியென்னும் பெண்களில் விருப்பினறி யவர்க்கப்பித்தல், என்னுமிவற்றாலும் தெரிவித்தமையால் திருத்தொண்டினை பெருக்கவீறு பொன்னாலும் பெண்ணாலும்றிவுறுத்திவவுலகினிடாபொன்றி யாண்டவந்நாலவரென்றார். அகரம்—பெண்டறிசுட்டு.

சுண்டேசுரர்.

வேறு

புண்ணியமபாதகமாகப்போற்றிய

உண்ணலாதக்கூறுதது பாணிய

புண்ணியமபாதகமாகப்போற்றிய

உண்ணலாதக்கூறுதது பாணியவாம்.

(10) புண்ணியமபாதகம் ஆகப் போற்றிய - தான் செய்யும் புண்ணியமா பெரியாரிடம் மாமபடி செய்துகொண்ட, - அண்ணல் தக்ககூறு அதுதான் பாணிய - 2. 'சுண்டேசுரர்' என்ற சொல்லுமபடி - பாதகம் புண்ணியமஆகப் போற்றிய - (சுண்டேசுரர்) பாதகம் புண்ணியமாகுமபடி. சுண்டேசுரர், - அண்ணல் தக்ககூறு ஆகவே போற்றுவாம் - பெருமைமிகு சிறந்த சுண்டேசுரர் நாடனருடைய ஆழ்கிய திருப்புகழை நினைப்பாம். என்று

உமச்சாரிதம் சகலா இகழ்ச்சிக்ருதிபு. தான்செய்த புண்ணியம் பாடியாண்டு மகிழ்ச்சிபாதகம் புண்ணியமாநிலம் சிவனடிக்கனபினமபாலும் உண்ணியாண்டு வாரவாரருவெனாரணலின், அண்ணலாதக்கூறுதது பாணியவெனரு. அது உண்ணியமபாதகம் ஆகப்போற்றியுமபடி பரனடிக்கனலிலாநா புண்ணியம் பாவமாரு. தான்செய்த செய்தமாவெனவினமயாக நாரினிதபாலனசெய்த பாதகனலம் பாதகம் என்று சிவனாதிததித் திருநெடுந்திசைநாணாக. (4)

திருத்தொண்டர்.

வேறு

பாயவாருயர்முழுவதும்பசுபதியடிமை

மாயவெவ்வகைப்பொருள்களும் மூலப்பொருள்களும்

மேயவீடு வணமலதுதேறினொளவுணர்ந்த

துயமெய்ததவந்தியவாதுணையடிதொருவாம்.

(11) பாய ஆர் உயர் முழுவதும் பசுபதி அடிமை - நிறைந்த ஆன்மவாகை மூலமும் சிவனுடைய அடிமைப்பொருளாகும், - ஆய எவ்வகைப் பொருள்களும் அவனுடைய பொருள்கள் - (மாயையினின்றும்) தோன்றிய எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் அருடைய உடைமைப்பொருள்களாகும், - மேய இவ்வணம் அலது வேறு இன்று என உணர்ந்த - மேயதாய் இத்தனைமையனதி (அருளுக்கு) வேறாயவொருபொருளையினொன்றையமனையுணர்ந்தது - துய மெய்த தவந்தி அடியவா துணை அடி தொழுவாம் - சுதமரகிப மெய்ததவந்தியையுடைய திருத்தொண்டர்களது துணையடிக்கை வணங்குவாம் என்று

பசுபதினையும் பெயரானும் அடிமைத்தன்மை வலியுறுத்தியவாறு விஞ்ஞான சுவாமிநாதரால் சமர்ப்பன ஆனவர்கள் மூலக்கைப்படுத்தின முழுதுமென்றார். மேலியவெனனும் பெயரெச்சம் மேயவென விகாரப்பட்டது. (40)

ஆசாரிய பரம்பரை.

வேது

அருள்வளாந்நிமேதகைவிளக்கியருளசிவஞானபோதத்தைத்
தெருள்வளாதமிழ்ச்செய்தனித்தமெய்கண்டதேவனரசநதிவிளக்க
வருமொருதுறைசைத்திருநகரமச்சிவாயதேசிகெடுமிநதக
ருருபரணவழிவநருணனிகெழிக்குந்ருரவாகனபலரையுதுதிப்பாம்.

(இ—ள.) அருள் வளா ந்நி மேதகை — கருணை வளவாநின்ற ந்நிதேவரென
ஹம் மெனையுடைபோர்—விளக்கி அருள் சிவஞானபோதத்தை — (தம்மானாகரா)
சிய சனநகுமகரமுனிவருக்கு விளக்க) விளக்கியருளிய சிவஞானபோதநூலை—தெருள்
வளாதமிழ்ச் செய்தனித்த — மெய்யுணர்வு வளாதந கேதுவாயத தமிழில் மொழி
பெயர்த்துத் தநதருளிய—மெய்கண்டதேவன நல சநதி விளக்க — மெய்கண்டதேவ
ருளைய நல்ல பரம்பரை விளக்குமபடி—ஒரு துறைசைத் திருநகர வரும் — ஓபபந
துறைசைத் திருநகரில் (ஆசாரியராய்) யெழுந்தருளிய—நமச்சிவாயதேசிகெடும — நமச்சி
வாய தேசிகரையும், —இநதக் குருபரன் வழிவநது — இநத நமச்சிவாய தேசிகாருப்
பின் அநதச சநதானத்தில் வநது—அருள் நனி கொழிகும் குரவாகன பலரையு
துதிப்பாம் — திருவருளி மிகவுஞ் செயதருளும் குரவா பலரையும் துதிசெய்வாம். எ—று

சிவபெருமானிடத்து உபதேசம்பெற்ற ந்நிதேவரென்பார அருள்வளாந்நிமேத
கைபெனதுய, சிவபிரானமுதல பரஞ்சோதிமுனிவீராகிய நாலவரும் வடமொழியா
னூண்டத்த உணர்நதனரென்பார ந்நி விளக்கி அருள் சிவஞானபோதமெனதுய, மெய்கண்
டதேவரே யதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்பார தெருள்வளாதமிழ்ச்செய்தனி
த்தமெய்கண்டதேவனெனதுய கூறினார். சநதானபரம்பரை “தேவாபிரான்வளாகயி
லைகாவலுண்டிருந்நதியவாகண்டதோர்செல்வாபாரிற் பாவியசத்தியஞானதரிசனிக
ளடிசோபரஞ்சோதிமாமுனிவாயிலாரவெனனை, மேயியசோமெய்கண்டதிறலாமாற
விரவுபுகழருணநதிவிலாசெலவத, தாலிலருண்மறைஞானசம்பநதநிவரிச்சநதானததெ
மையாருநதன்மையோரே” என்பது முதலியவற்றானதிக. மேதகையென்பதில் வினை
முதற்பொருளுணர்த்து மிகவிரகுதிபுணர்த்து கெட்டது. சிவஞானபோதம் என்பது சூகு
யென்பது அந்நையுணர்த்தும் துணுகாயிறு. ஐயுருபு நிறற்றருளியுதித்த ஒவெருபு
யின்றது. நமச்சிவாயதேசிகெடும குரவாகன பலரையுமெனினுமையும், மேதகை
அன்மொழித்தொகையென்பாருமுளா.

(கக)

அவைப்படிக்கீழ்:

சுருவிகளின் தன்மென்னுடகலாதவனையககாசுத
மொருவையின் தியின்வேறுதூறுதல்லைமையாலே
மருவுமென்பாடாறுதூறுதல்மொருமெனமதிக்காரணித்
திருவமர்சல்விசானரோர் திறத்தொன துஞ்செப்பிலேனாள்.

(இ-ள்.) என் உள் கலந்து நின்றது - என்னுள்ளே (யுந் தரான்மாவாய) வியா
பித்தநின்றது - சுருவிகள் அனைத்தும் இயக்கா கிற்கும் - சுருவிகளையெல்லாம் தொ
றப்படுத்திவிடும் - ஒருவனை அனைய யான வேறு உருமுதல் இன்னமையாலே - (சே
னனாகிய) முதல்வனை யனைய யான் வேறோ தொழிலைச்செய்தல் முடியாமலிடு
வது - என புரடல் மருவும் குற்றம் பொறும என - எனது இறப்பாடலிற் பொருநதுந்
தற்றதனைப் பொறுத்துக்கொளநூற்றன எனது சொல்லாற்கும் - மிக்க காரணி - அந்ந
கம் நிறைந்ததற்கும் காரணமுறது - திரு அமர் சல்வி சானரோ திறத்து - அழகமைந்த
வையினால் பாடினமைப்பாடாமாடா - ஒருமம் செப்பிலேன - ஒன்றுஞ் சொல்லா
தொழுகதேன. எ-து.

சுருவிகளாவன ஆண்டத்துவம்வித்திபாதத்தவம், சிவத்தவம், என்னும் அககரு
விமுப்பந்தாறும், நால்வகை வாசகுமுதலிய புறக்கருவிகளையுபதமாம். என்னுட் கலாது
நிறைமாதத்திரத்தால் அமைபாது யானையிதற்குக் காரணமாய் சுருவிகளினால் கலந்து அவ
ரையென் தொழிற் பத்தும் முதல்வனையெய்யென்றி என்செயலனைமென்பார் ஒருவனை
பன்றியென்பும், என்பாடல் என்று கூறின் அறிவுடைமையோர்க்கு நகையாமென்பார் யோ
ருமெனமதிக்கவேண்டும், குணவசப்பட்டு சுவற்றையும் யானசெய்தேவு செய்கின்றே
ன செயலென் எனபா இதற்குமாத் திர மிகவனம் கூறுவதென்னென வாசக்கைநிகழும்
கலினை ஒன்றுஞ்செப்பிலேனாள் என்றுவகறினார். எனவும், மதிக்கவும் இன்னும் என்னும்
மனனா சொச்சன. ஒருவன் எனலா சேதனனென்றறிவித்ததற்கு. எனவென்பது சொல்
லெச்சம.

(க)

பசு கரணங்களெல்லாம்பதிகரணங்களாக

வசிபெறுமடியார்க்காயின்மனையொருமதன்னு

புத்தமற்றவரினாரோர்க்கென்னுரையோம்புகனைனக்
கலிவற்றமனத்தினேனாக்கட்டிரப்பதமாண்பன்றே.

(இ-ள்.) பசு கரணங்கள் எல்லாம் - பசுவக்குரிய மனமுதலிய கரணங்கள் முரு
தும்புபதி கரணங்களாக - (சிவத்துக்குரிய) பதிகரணங்களாக - வசி பெறும் அடியார்
க்கு வாயின் - வசிக்கப்படுதல் பெற்ற அடியவர்கட்காயின், மனையிய ஒருமதன்னு இ
தும் - (சிவத்தோ) டிராண்டற வொற்றுமையுடைய மையால் (என்பாடற் குறித்ததைப் பொ
துமெனென்றதால்) பொருத்தம் - அவரின் - அவ்வடியார் கூறுதல் - அவரை
ரோக்கு - அமைந்தோர்க்கு - கலிவு அறம் மனத்தினேனும் - அவற்ற மனமுதலிய
குறிய யானும் - என்கலா - ஒம்புக என்னுடைய பெறுபது - என்னுடைய பாடலுந்
தனைப் பொறுப்பென்று உறுதியிட மெறிந்ததும்புதன் - அது - மாட்சிமை மனது
குறித்து.

வகைதான் வகையென விகாரமாயிற்று. வகிபெறுமென்பதற்கு முத்தியுறாட்சேரேயம் தேசம் பெற்றவர்க்கென்றுணர்த்துமோன்று. இங்ஙனமுடைய எண்ணென்றார் தத்துவமும் செயலீருனவெல்லாம் சிவமும்பாமோனபதவித்ததிரு. புகரணங்களைல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற அடியார்கள் தம்மையொத்த அடியார்களை கோக்கி ஒத்தமை யடைந்துமையால் என்னுமையொம்புநென்று கூறுதல் தரும். கலியுழமைத்தெனுகிய யான் புகரணங்களைல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற ஆன்றோரைகோக்கி அவ்வாறுரைப்ப து மகன்பெற்றென்று அவருயர்வும் தமதுதாழ்வுந் தோன்றக் கூறியதினையுணரக. இத் தவ்வாறன்றி மேற்செய்யுளில் கூறியதற்கு விடையாகப் புகரணங்களைல்லாம்பதிகர ணங்களாக வகிபெறுமடியார்க்காயின் என் பாதற்குற்றத்தையு மொதுமின்னெதுரை த்ததற்கும்; அவரின் வேருவிய கல்வியறிவானமைதோர்க்கு என்னுரையொம்புநென்று கலியுழமைத்தினென் கூட்டுரைப்பது மானப்பகுமெனதுரைப்பதற்குமோர். இங்ஙனமுடகு அன்றம ஒழும் அசை. அவையடைக்கதிருநீழமறசெய்யுளோடு தொடர்புடையதல்லியலா மையாறும் அவரினுளோர்க்கென வகை வகைபெறாட்கிறபயினைமையாறும்; அவர்களை யுணரமயறிக்க.

(உ)

முதுக்குறைவுடையோரிநிப்பமுழிந்துநன்காடையென்றால் விதுக்குறைமுடியோனமைநதனவிநிநதசெநதமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபுகேட்குமாவமபாகடைபுனசிறுநாக மதுகருளாகதொடையனமாபாவைத்தவாயகவாதலபோலாம்.

(இ—ன்.) விதுக்குறை முடியோன மைநதன — மூன்றாமபிறையைத் தரித்த திரு மூடையையுடைய சிவபிரான மைநதராஜிய வறுமுகக்கடவுள், —முதுக்கு தன் காதை — (வடமொழியில்) முதுககநிஷை தமது சரித்திரததை, —முதுக்குறைவு உடையோரிநி ப — (பேசுதநந்தகாரிகளாகிய) பேசுநிவுடையோர் இருக்கவும் (அவரை விட்டு), —என னால் — (அறிவிலானவ) வெண்ணால், —புதுக்கு, செநதமிழ்ச சொல்லாகப் புதுக்குபு விளங்குகின்ற செநதமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குவித்து, —கேட்கும ஆவம் — கேட்டநக ணுண்டாகிய வீரபபமானது, —மதுகருளம் தொடையல் மாபா — தேனவியும் மாலை யையணிந்த ஞானபையுடைய தந்தையர், —புன சிறு கைபாகு அடை வைத்து — புல விய குமுநதைக்குடைய கையிடத்துப் பாக்குவெற்றிகையை வைத்து, —வாய்க் கவாதல போலாம் — தம்வாயினு கவரும் விருப்பத்தை நிகாக்கும். ஏ—று

ஆவம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. செநதமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபு என்பதனால் இத்திரு முதுகனால் வடநூல் என்பது பெறப்பட்டது. கேட்குமாவம் வழங்காதவினைப்பு என்பதுபோல நினைந்து. நிற்பவும் என்னும் எச்சவுமையும், புதுக்குவித்து என னும், பிறவினையுணர்ந்ததும் விவலிக்குதியும் தொக்கன. புண்மை ஈனமுள்ளமையைவிளக் கின்றது. அணிதற்குரிய முழுச்சுநிரலை விடுத்தது தமமிடத் தடைக்கமைபுக்க பாதி சுகநிரலின் யணிந்த சிவகுமாரராதல்லை, செல்லுதற்குரிய அறிவுடையோரிருக்கவும் அவரை விடுத்துச் சிறியேனாகியவென்னால் தமிழ்மொழிகேட்க் வீசுசித்தாரென்பார் விதுக்குறைமுடியோனமைநதனவினாக்குசெநதமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபுகேட்குமாவம் எனவும், இதுவும் என்னும் பாடப்பட்டதன்று; அவற்றுள்ளொண்டே பாடித்தெ னும் பாகடைபுனசிறுநாகைவதவாய்க்கவாதல்போலமென்று கூறினார். இங்ஙனம் (க)

திருதிருத்தம்

திருநாட்டுப்பலம்

வட்டவாய்க்காலத்தின்மணியணிமுடி துளிகையோச்சிக்
குட்டியகும்பப்புத்தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்ற
மட்டிடமணிமினமோலியணிநதென த்தன்பாந்தெருண்ட
முடையபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்நததொனநெ.

(இ—ள்.) வட்டம்வாய்க் கமலத்த— வட்டம் பொருந்தியவாயையுடைய தமலரை
மலரில் வீந்திருக்கும்—அண்ணல்மணி முடி துளிகை— நகல் முக்கடகுருண்டிய அழகி
ய மூடிகள் குதவ்கும்பாடி—ஒச்சிக் குட்டிய—(திருகரத்தை) நீட்டிக் குட்டியருளிய—
கும்பப் புத்தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்றம்—கும்பாக்கடவுள் எழுகருளிய தணிகை
கூரையை—அட்டி ஒளி மணியின் மோலி அணிநதென—பாவரும மதிக்கத்தக்க ஒளியை
சகலமும் இரத்தினமுடையத் தரித்தாற்போல—தனபால கொண்ட—தன்னிடத்திலே
கொண்டிருக்கின்ற—மூட்டி அது பாலிகாடு—வருவதற பாலிகாடானது—முச்சகத்து
உயர்நதது எனநெ—முடிவெழும மேற்பட்ட ஒரு நாடுபொரு. எ—து.

ஏகாரம் பிரிநிலை. மூட்டிவருமையெனினுமாம். ஏழாம் ஆகுபெயர் உயர்நதது பெய
ரேச்சமுறது. ஒன்று ஆகுபெயர். பாலிகாடு உருபும் பயனாக தொக்கவேறுதமும் ததொ
கை. தணிகைக்குன்று பிரமனாற் படைக்கப்பட்டதன்று தாமே படைத்தகொண்டாரெ
ன்பத நிலித்தற்குத், ஏழைத்தன்மணியணிமுடி துளிகையோச்சிக் குட்டியகும்பப்புத்த
தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்றைத் தன்பாந்தேருண்டபாலிநாடுமுச்சகத்துயர்நததொனநெ
னது கூறினா. இதுபிரிநிலையுபுரணுவிற்செயினி. (உ)

துளிகைவின்போகமுட்டித்தொக்கநாளிற்றகாலை
யுலங்கலிலறத்தினுற்றொருந்தியுலிரையெய்த்துப்
புலங்கெழுதனபாற்போகம்புலந்தழிகெழக்கதாக்கு
நலங்கெழுதற்ககவிண்ணகத்ததொண்டைநாடு.

(இ—ள்.) தொன்மை, நாடு—இத்தொன்மைநாடானது—உயிரை—ஆதிமகனாக
தொக்கநாள்—தன்னிடத்தே தோன்றிய நகல்முதல்—துளிகை இல் போகம் வட்டியு
அழிவிலாதபுலங்கைப் போகத்தொழும் அனுபவிப்பித்தலாலும்—இற்றகாலை—இறந்த
காலத்து—அலங்கை இல் அறத்தின் ஆற்றல்—அலகவிண்ணக சிவபுண்ணியவழிபாட்டு
அருங்கி ஆய்த்து—அரிய முத்தியிலைய வித்தலாலும்—தன்பால் புலம்—கெட்டுபோக
புலாந்துழி—தன்னிடத்துப் புலங்கொணுகரப்பிடம் போகங்கள் புலந்தீர்ந்ததற்கு—புழ
க்கது—ஆக்கும் நலம் கெழு அறக்கவிண்ணக திமேதன்னும் நலம் பொருந்திய துவர்க்கத
திதுளகை போகமுடையபுலங்கை—சிறித்தது. எ—து.

போகமுடி ஆயிரவஞ்சம், நல்லிவஞ்சம், ஏழவஞ்சம், எழுவஞ்சம், தேவ
ஞஞகம், உத்தரஞகம், எள்புள. புலந்தொண்டைப் பொருத்ததொரு தொ
க்கது. அது பருவிப்பொருள்விகுதி. இவ்வழத்தின் முறையால் உயிரை மணிக்கதி

முதலிய திணை அடைவித்ததென்ற பொருளுகாக்கின் உதராரூமுதலியன, அக்கதி
யில் ஒன்றாயுட்குதலானும், தனினைக்கு விசேடமன்ன மயரானும், அருங்கதி பெனபுத
மதியையாக்கையானும், அந்த பொருள்வென்றே இது ஒழி புயர்வுநவிறியென

தொன்முறைபிறழ்துமாரிடுருளிபெயல்வந்தகுமென
தொன்முறைதப்பாவண்ணந்ததைமண்ணெழுந்தோறு
முன்முறைதப்புவன்வந்தோடுமொலிநதிகுலத்தாலேனை
வீண்முறைநாட்டையெல்லாமவீழ்த்தததொண்டாடு.

(இ-ள்.) தொண்டாடு - தொண்டாடானது - ஓசைகள் முறைபிறழ்து -
கோள்கள், முறைபிறழ்தலினால், - மாரிடு குளிர் பெயல் வந்தகுமெனும் - முகில்களது
குளிராத மழை வந்தகுமாயினும், - ததை மணல் அகமுநதோறும் - தெருநதிய மண்
லுத் தேண்ணிம்பொழுதல்லாமு - தான முறை தப்பாவண்ணம் - அவரவர் முயற்சி
முறை தவறாவண்ணம், - ஊண் முறைதப்புவன் வந்த ஒழிமொழி நங்குலத்தால் - ஊண்
மும் முறைதப்புவன தீரானது ஊறிப்பெருகுவின ஒலிபொருநதிய நங்குலத்தை
புடைவையாகிய - வீண்முறை ஏனை நாட்டை எல்லாம் வீழ்த்து - வீண்முறையையுடைய
ஏனை நாடுகளையெல்லாவே கீழ்ப்படுத்தியது. ௭-து.

தான்முறைதப்புவல் - நீரில்லாமையாற பயிரிடுந்தொழில் தவறுதல். ஊண்முறை
தப்புவல் - ஊண்கொடுத்தற்கேதுவாகிய புனலெனினுமாம். கோளமுறை பிறழ்தல் -
வெள்ளிமுதலிய கிரகங்கள் மழைம்கேதுவாகாத இராசிகளில் மாறுபட்டிற்றதல். பிறழ்
என்பது பிறழ்ந்தெனத் திரிந்துவினதது. மழையில்லாதகாலத்தாகச் செய்த முயற்சியாற
பயனின்மையின் ஏனைநாடுகளை வீண்முறைநாட்டுன்றா. வீழ்த்தல் - வளைவகளாவை
கீழ்ப்படத் தான் மேற்படுத்தலாம். இது பிரிவினையுயர்வுநவிறியென. (க)

வருபுணல்வாயிந்தவோக்கல்வல்லநனிநீரென்னும்
பொருளிலபலதுறுபிறகுபொங்கியசெல்வமெமம்
வெருளினியின்மையினபம்வினைவுநனகணிததாமுவி
நிருவினாதக்கோகாலசெறிநதததொண்டாடு.

(இ-ள்.) தொண்டாடு - தொண்டாடானது - வருபுணல் - ஊறிவரும
அருவிப்புணலும் - வாடாத ஒங்கல் - வாய்ப்பாகிய மலையும், - வல அரண் - அழிபுத
நகரியும் - இருநீர் - மேல் கீழ் நீரும், - என்னும் பொருவு இல் பல உதப்பிற்று ஒழி -
என்று சொல்லப்படும் ஒப்பில்லாத பலவுறுபயினைபுடைததாகி, - பொங்கிய செல்வம் -
மிகுந்த செல்வம் - ஏமம் - காவல் - வெருளினியின்மம் - அஞ்சத்தக்க பிணியின்
மை - இன்பம் - மழைச்சிறுவினைவு - பலவகைவினைவு - நனகு அணிந்த - ஆகிய நன
மைதனைப்புணர் - தாழ்வு இல் நிருவினாதக்கோ - ஒருதாமவுமில்லாத நிருவினைபு
ணல் - மேலும்ம்கன - சாவல் செறிநதது - மிகவுரு செறிநததையைப்பபட்டது. ௮-து.

அரண் - ஆறுபெயர். செறிநதது என்பதில், செய்யப்பட்டவினைபுணர்ந்ததம்படுவி
ருகித்தென்கது. நிருவினாத - பெயரெச்சமுற்று. மலைதன்னிடத்து உள்ளபொருளைத்
நிருவினதும், மாரிக்காலத்திற் குணுண்டிரைக் கொடைகாலத்திற் தருதலானும், வாய்
ந்தவோக்கல்வென்றார். தாவலெனவே அரண்காவல், வாழ்வோராவல், அரண்காவல்,
முதலியனவும் அடங்கும். வெருள் என்பது - சன்வாழுதலியோரால்கு மச்சமெனவு

பொலி இவ்வாறு புகழ் செய்தல். கண்ணம்மாவுள் தொச்சன், நல்கெதிரொழிவெண்டு
மென்று மல்குதலிய தலைகளால்வித்த ஆறிலொருபங்கு கடமை, காலம் வரும்பொழுது
தெருநாட்பெரியபுரத்திற் காலம் வரதமிழ் தாம் நினைத்த தீமைகள் தலவற்றையு
ஏவியதனால் தீயபலரும் உப்கரைனாராபுலகுறி - புலவழங்கே தவானகுறி. மனமொ
ழிமெயுள் துய்மையுடைமையின் புலகுறிதானுமின்றியெனரா. வாழ்வாரது நலம் நா
ட்டிமேமேலேற்றப்பட்டது. இது தொட்டபுயர்புரவந்தியணி. (ங்)

கற்றகெழுளத்தெம்மனண்கரைநதபலலாகமததி -
முறைநெறியொழுக்கினெடுநுடிலில்பலலறமுமினப
நிறையுமலிமிக்தமுமெனனாநீகமில்லண்களெல்லா
மிறைவியாலணியப்பட்டதிலுருகு துணைநராடு.

(இ-ள்) இலகரு துணைநராடு - ஸ்ளகமபொருதிய தென்னடைநாடானது -
கற்றகெழு ளத்தது எம் அணணல கரைநத - நருசனியுந திருமிடறையுடைய எமது
கடவுளாகிய பரமசிவன் திருவாடமலாநருளிய, - பல ஆகமததின முறை நெறி ஒழுக்
கினெடு - பல சிவாகமங்களாந கூறப்பட்ட முறைநெறியையுடைய ஒழுக்கத்தினெடு -
முடிவு இல பல அறமும் - எல்லையற பல்வகையறங்களும் - இனப நிறையும் - இனப
றகளின் நிறைவும் - விமரிதமும் - அதிசயமும், - எனனும் நீகம இல அணிவெல்லா
ம - எனது சொல்லப்பட்ட நீகமில்லாத இவ்வணிகளமுமுதையும் - இறைவியால் அ
ணியப்பட்டது - காமாட்சியம்மையால் அணியப்பட்டுள்ளது. எ-து.

துணைநராடு லரசியற்றிய நாட்டிலிற் துணைநராடென்னப்பட்டது. அந்மேயுந
றகளிற் கூறப்பட்டனவேனும் ஆகமங்களோடு பொருநதாதனவற்றை யொழித்தப பெ
ருதியனவற்றைச் செய்தாரென்பார ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்கினெடு கூடிய
முடிவில்பலலறமெனரா. ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்குச் சரிதையாகிய நாற்பாதங்
சுருமாம். காமாட்சியம்மை முப்பத்திரண்டறங்களையுரு சிவானுகிரகத்தால் ஈண்டி
ருந்தே மியற்றினார்களின் இறைவியாலணியப்பட்டது எனரா. இது உயாவுகவிடசி
யணி. (ங்)

மாணவல்வினைகாலசேகுமவளவெழுதொண்டைநாடு
சான்றவருடைநதெனறோதுநதகு மொழிக்கத்திரானமறை
ஏன்றோநாட்டினதீர்த்தெனனும்மீனெனினமயாபப
வான்றசெம்பருதியாயந்நையதண்டகானாடு.

(இ-ள்.) அணைய நல் துண்டைநாடு - அத்தன்மைபொருந்திய நல்ல தொண்டை
நாட்டானது - மான்ற வல்வினை காலசேகும - மயக்கததைச்செய்யும் வலிய வினைகளை
நீக்குதிற்து - துண்டை நெழு தொண்டைநாடு - வளங்களதிறைநத தொண்டைநாடான
து - சான்றவர் கூட்டத்தது எனது ஒதம் தரும மொழிக்கத்திரால் - சான்றவருடைநதெ
னது கூடும் துண்டோவாகக்காகிய கிரணத்தால், - சோ ஏன்ற - சிறப்புட்பொருந்திய கூ
மத்திற் காட்டின் தீர்த்தி என்னும் மீனெனினமயாபப - மறையுபாடுகளின் கோத்தியெ
னனும் வல்வினையை வொளிகள் செடுமபடி - ஆன்ற செம்பரிதி ஆயது - அசன்ற
கொத்த நூலியுறுத்த. எ-து.

தனிகைப்புதரணம் அரண்மனைக்குள் சென்றுவருவதற்குத் தேவையான தருமொழி, “தென்னிலைப்பருவெழும்பொறதோவிரசெலம்பரி யாள்வரம்பு” என்றும் ஒளவையார்க்கானதாக. மயக்கஞ்செய்யுந் தனிவுழிநீ மான்வல்கிணர்வன றா. கதிரால் மந்தறாடுகளின் கீர்த்தியாவியு மீடுவெனியையாப்பத்தான் குரியனாயிருந ததெனக் கூட்டுக.

கொடைப்புதற்கவையம்போர்த்தகைதறப்படைகளேந்தி
விடைப்பருவெழும்பொறதோவிரசெலம்பரியாள்வரம்பு;
படைப்பருகுநோனபுத்திமையாகப்பாய்த்ததித்
கடைப்படுபாவத்தெவவைகடத்தததொல்லிவாபே.

(இ—ள்) தொல்லி அநாதி - பழைய அததொன்னையதானது, கொடைப் புதற்க கவையம் போர்த்து - கொடைப்புதற்குரிய கவசத்தைப் போர்த்து, —கூ அறப் படைகள் ஏந்தி—கூரிய அறம்கிய படைகளை ஏந்தி, —விடைப்பு அரு வேழம் பொருதோ விரசெலம்பரி ஆள் - பெருங்கேபத்தையுடைய யானை ஆழிய தோ விரசெலம்பரி யுடைய குதிரை காலாள், —வாயமை படைப்பு அருளுகலம்* நோனபு பதநிமை ஆகப்பாய்த்தி - (முறையே) உணவையும் செய்தறகரிய ஒருசுழும் விரதமும் பத்தியும் எனும் இவைகளைகப்பரப்பி, —கடைப்படு பாவத்தெவவைக டைத்தது - கீழ்ப்பட்ட பாவமாகிய பகையை வென்றது. எ—து.

விடைப்பருவெழும் வெல்லுதற்கரிய யானையெனினும் பொருதும். புது பிறவா தருளும் உளவேனும் இதுபோத சிறந்ததன்மையிற் கொடைப்புதற்கவையம் என்றா. “சுதலிசைபடவாழத்தனெனா” தெடவப்புலமைத திருவள்ளுவநாயனாரும். மழுங்காது வெல்லுதற்கனம யுணர்மையிற் கூஅறப்படைகள் ஏந்தி என்றா. போர்புரியச்செல வோர்க்கு முககிய மாயவேண்டப்படுவன கவசமும் படைப்புமாகலில் அவற்றை வேறு பிரித்துக் கொடைப்புதற்கவையம்போர்த்துதற்குறப்படைகளேந்தி எனவும், அதன்பின் ஏனையகைக்களும் வேண்டப்படுதலின் விடைப்பருவெழும்பொறதோவிரசெலம்பரியுள வாயமை படைப்பருகுசலமனோனபுத்திமையாகப்பாய்த்தி எனதும் கூறினாவி னொசெல்லவரியபுனைபாதுபோலின்றது.. இது உருவகவுயர்வுகவித்சியணி.. (க)

முரிதிரைசுருட்டிப்பலவீமொய்த்தபல் தீர்த்ததன்மடி
விரிபுகழ்த்தலவகனசாலமேவியானநரக்கத்தாக்
குரியபல்வடிவநதன்னுதறுத்தலால்வீடுவெங்கி
கரிசுதத்தவாகளபோனதுகவின்றதப்பொருவினாடி.

(இ—ள்) பொருவு இல அநாதி - ஒப்பில்லாத அததொன்னையதானது, — முரிதிரை சுருட்டி - தனிப்பெரு அலைகளை மடக்கிப்பல் வீமொய்த்த பல் தீர்த்ததும் கு டி - பல் மலர்கள் பெருகிய பல் தீர்த்தவல்லிவாழ்விரிபுகழ்த்த தனக்கண் சாலமேவி - பரந்த புரையுடைய சுவரகைகளை மிகவும் பொருத்தி, —தனக்கண் குதித்தரு உரிய பலவடிவம் தன்வன் உறுத்தலால் - பரமான்ந்தக்கத்தாகிய இவ்வழங்கிய சுத்திரசெ கா முதலிய பல் வித்திரகபெதன்னைத் தன்னிடத்தே நிலையடுத்தலால், —கவினாடி - கை கரிசு அறுத்தவர்களபோன்று கவின்றது - வீட்டைவிருமயிற் பாசத்தது அறுத்த வர்கள் போன்று விளங்கியது. எ—து..

தீர்த்தமாடன முதலியவற்றை அடியார்களுக்கொள்க. தன் எனபதை அடியார்க்கு அடையாக்குக. ஆனந்தக்கூற்றென உடம்பொடுபுணாததோதினா அவாக்கெனை மையாகலின். கரிசைச்செய்வதனைக் கரிசென்றா, கரிசு - குறமம். ஆனந்தக்கூற்றை குரிய பலவடிவமாவன. “மதியண்புஞ்சுடையாருணம்கேளவாமழவிடையாசதியின்டம புரிவாக்கலியாண்டாலையிலுண்பார, சதிமதற்செற்றவாகாலாகருங்காலவெரியிலெரித்தாராது தீயிறசலநதரணுவவதைத்தசுதநதரே.” “அத்தியுரித்தவாவேனவியழித்தவாமாலத்த னூ, சத்தியொபாகிரதாக்ககாளாசண்டேசருக்குச், சித்தியனித்தவராலுண்ட வாசெம்பொறியான, பத்தியினுக்கொருசுக்கரமீயநதபரம்பரே” “சரிமுகவருளசெய வாசோமாஸகந்தாகாலொன்றுள்ளா, உரியசுகாதனாருளோபதேசரில்குத்துள்ளா இருபதினோடைநதுவிகுருகுகன்னனுமிவரதாந, தெரிவுக்கொண்டெமைததாமாவந் தசெயல்தவே” எனபதனுணாச. பலதீர்த்தம் ப்லீர்த்தம் என லகரம் ஆயதமாயுந் திரிந்தது. “தகரமவருமவழியயதநிலையலும் புசரினறெனமனூபுலமையோரே” என பதோத்தராகலின் இது சிவலெட்டணி. (சு0)

• கருங்குழலகாணிற்றேற்றிச்சகிாமுமையிறேற்றி
யிருங்கைபூம்பணியிறேற்றியெரிமணிக்கலாபவலஞல்
பெருங்கடற்றேற்றிவேதவொழுக்கெனுவகணவற்பின்னி
யொருங்குநாற்பயனம்ககளுயிரத்தளிப்பொத்தராடு.

(இ-எ-அ) அநாடு - அத்தொண்டைநாடானது, —காணில் கரும் குழல் தோற்றி— காட்டினா கரிய கூந்தலைக் காட்டியும், —மலையில் சகிாமுமை தோற்றி - மலைகளா சதி ரத்த முலைகளைக்காட்டியும், —பூம்பணியில் இரும் கை தோற்றி - டொலிவுபொருந்திய மூங்கில்களா பெரிய கருங்களைக் காட்டியும், —பெரும் கடல் எரி மணிக் கலாப அலஞல் தோற்றி— பெரிய கடலால் ஒளிபொருந்தி மணிகள் அழுத்திய கலாபமணிந்த அலஞலைக் காட்டியும், —வேத ஒழுக்கு ஏனும் கணவற் பின்னி - வேத ஒழுக்கமெனலும் நாயகனைத் தழுவி, —நாற்பயனமும் மக்கள் - நாற்பொருளடிக் புதலவரை, —ஒருங்கு உயிர்தது அளிப்பது - ஒருங்குபெற்று வளர்ப்பது. எ-று.

அறமுதலியனவெல்லாம் அநாட்டினின்றும் தோன்றுதலால் நாற்பயன் ஆமடக் களுயிரத்தளிப்பதென்றா. “முன்னுயிரவருமிடத்தாயத்புள்ளினன்னலவேனமெவழி பான” எனபதனால் ஆயதம் விரிந்தது. இதனால் நாலவகைநிலங்களுமானனொள்ளவெ னவறிவித்தவாறு. கலாபம் - பதினாறகோவைமணி. சகிாமுமை - இறமாந்தமுலை வெ தஒழுக்கு - மினைத்துச்செய்வதனி இயல்பாபுள்ளனவென்பார பின்னியென்றா (கூ)

விண்ணவரவுணாசுத்தாவிஞ்சையாசுருடாநாகா
டண்ணவரவருந்தோயநதுவரம்பெறுமேனமைசானந
புண்ணியந்திகன்பலப்பொங்கொளிமணிகார்பாபலி
யண்ணலவாரநதிமிஞ்ஞெடுமணிகத்தப்பொருளகாராடு.

(இ-எ-அ) பொருள் கூர் அநாடு - பலபொருளு மிருந்துள்ள அத்தொண்டை நாடு. —விண்ணவா அவுணா சித்தா விஞ்சையா சுருடா நாகா மண்ணவா எவரும் - தே வா அவுணா சித்தா வித்தியந்தரார சுருடா நாகா மானுடரெனலுமனைவரும், —தோய

நது - ஸகானுஞ்செய்து...வரம்பெறும். மேன்மைசான்ற - வரம்பெறத்தக்க மேன்மை பொருநதியு...புண்ணிய நதிகள் பலல - புண்ணியவழுவாயுள்ள நதிகள் பலவறையும...பொவரு ஒளி மணிநீர்ப் பாலி அண்ணல வார நதியினோடு - மிக்க ஒளியையுடைய மணிகளபொருநதிய நீரையுடைய பெருமைபொருநதிய டெடியுந் தியோடு... அணிநது - அணிநதிருநது. எ...று.

பலவறையும் பாலியினோடு அணிநதெனக் கூட்டுக. பாலியை வேறுபிரித்தாரா காமதேனுவின்பால நதியாய்ப் பெருகிய விசேடமபற்றி. பல - பலலவென விசாரமாயிற்று. செய்வவடிவுள்ளதென்ப தறிவித்தற்கு வரம்பெறுமேன்மைசான்றபுண்ணியநதி துன்னொ.

(௧௨)

வேறு

கடவுளடுவணசரிவிகம்பொரிபுரநதநகாவலநதிகைநோக்கிப்
படாவதொத்தவெண்ணிறமுகிருமாமணிபுகடற்பரப்பணிமித
தொடலைவெண்குரைப்பெருமபுணமுகந்ததொலலைப்பொலொருசாப்
மடரவளவிராத்தொடெனவுடலசுறுத்தநதத்தொடெனநதே,

(இ-ள்.) வெளநிற முகிருகுமாம - வெண்ணிறமுள்ள முகிருகுமாமானது...
கடவுள வெணசரி விகம்பு ஒரி - தெய்வத்தன்மைபொருநதிய அயிராவதமானது தா
னுறைநத சுவாகத்தலத் தீங்கு - புராதநன காவல் திசை நோக்கிப் படாவது ஒத்து
இந்திரன் காவல்கொள்ளும் சீமத்திசையுநோக்கிச் செல்லுதலையொத்தது...யணி படு
கடற்பரப்பு அணிமி - மணிகளுண்டாகும் கடற்பரப்பை அடுத்து...தொடலை வெள
திரைப் பெருமபுணல் முகாது - மாலைப்போன்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெரிய கட
லைக்குடுத்து...அது தொலலைப்போல ஒரு சாபம் அடர - அவ்வியானை முன்போல
ஒருசாபமானது தன்னைநெருங்குதலால்...வல விரைந்து எழுந்தது என - மிதவிரைந
தெழுந்தாற்போல...உடல் சுறுத்து அந்தரத்து எழுந்தது - வடிவு சுறுத்து ஆகாய
த்தில் எழுந்தது. எ...று.

எழுந்தாலெனும் லையைச்சவீறு தொத்தது அகரம் பண்டறிசுட்டு. அம்-சாரி
யம். அயிராவதயானை திருவாசமுனிவராத கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமலரை இந்திரன்
பிரிதியானித் தன்மேலிடத், தான் அதனைக் காமதேமிட்டு மிதித்தமையால் அம்முனிவா
காடடியானையாகக்கடவெனது சபித்தாரென்பது புராணத்தை யாதலால் அது தொ
லலைப்பொலொருசாபம் அடர உடலசுறுத்தெழுந்தாற்போல எழுந்தெனொ. இது விரியு
வமையணியும் பதப்பொருட்காட்சியணிமுமாம்.

(௧௩)

தேததடைத்திரளகிழிந்தகம்பறாவரைச்செழுங்கிரிதனைமறுப்பு
கூத்தியறநுட்பரம்பரனமதலையசுருதித்தநோணபுழந்தே
நீத்திடக்கரியடுத்தெனநதநெடுமலைமுதலாகத்
கூத்தமபொலவருவடியாசிலம்பெலாந்தொடர்ந்துசென்றிதுததன்நே.

(இ-ள்.) கரி - அவ்வயிராவதயானை...மனமுள்ள கூத்தியறது அருள் பிரம்பரன்
மதலையக குறித்து - கணகசபையினகண்ணே யருட்கூத்தியறமும் கூத்த மாயாதீதரா
கிய சிவகுமாரரானவதுமுகக்கடவுளைக் குறித்தது...நோணப் புழந்த - தலமுந்தி...

எதம் நீத்திட - (தன்னுடைய சரபததாலவந்த) குறந்ததை நீசுரும்படித்தேததண்ட திரள
கிழிந்த அசுமடி அரு - தேனகட்டித்திரள கிழிதல்லுல கிழிதனிகணிதகாத, -வரைச்
செளம ஸிரினை - பகசுமகைனையுடைய செழிய தண்ணைவரையை, -அடுத்தது என - அ
புத்ததுபோல, -நந்தினை நெடுமலை முதலாக - நந்தியெனனுப்பெயரையுடைய நெடிய
மலைமுதலாக, -தா தடம் பெலம் குவட்டு உயா சிலம்பு எலாம் - சுததமான விசாஸ்தத்
முதிப குவட்டையுடைய உயாரத மலைனையெல்லாம், -தொடரது செனறு இறுத்த
னறு - தொடரதுபோய்ப படிந்தது. எ-று;

ஏ - அசை. "ஒறும்குதகரமொடுநிறறுமுரித்தே" யெனபதனூல தேன் அடை
தேததனையெனறுயிறறு. கிழியவெனபது கிழிந்தெனத்திரிந்தது. தன் சாரியை. இது
உவமையணி. (சச)

செமமலாககிபருசுததமேசுருயாததவாசிகையெனச்சகைவாங்கி
வீமமுவாணமணித்திபவாராதனைவினைத்தெனத்தடித்தினறு
சுமமையேத்தெடுத்தெனமுழகசெழீஇவிழ்சொரிந்தென்பொழிந்தெந்ரு
மமமரேத்தநீதொளிராதெனவெண்ணிறவயகசமாண்டதுமாதோ.

(இ-எ.) இஃப செமமலாருசு சாதத மேசுருயாதத வாசிகையென - அவவி
யானை குமாரகடவருசுச சாதததபொருட்டு மேலே உயாததிய மாலேபோல, -சகை
வாங்கி - விலலைவினைத்து, -வீமமு வாள்மணித்திப ஆராதனை வினைத்து என - நெருங்
கிப வொளியையுடைய இரத்தினத்திபவாராதனை செய்தார்போல, -தடித்தது எனறு சும
மை ஏத்தெத்தென முழகரு எழீஇ - மண்ணைச்சான்று ஆரவாரத்தோய் துதிகளைடுதி
தார்போல முழகத்தையெழுப்பி, -விழி சொரிந்து என எங்கும் பொழிந்து - கண்ணி
னூலானாதபாஷம் சொரிந்ததுபோல வெகண்ணு மழைப்பொழிந்து -மமமா ஏதம் நீத்
து எழூரென - மயக்குறத்து மசாபககுறந்ததை நீக்கி(முன் வடிவப்பெறு) எழூரந்தது
போல, -வெளி நிற வயகம் மாண்டது - வெண்ணிறமாகிய விசாகத்தினூல மாட்சியை
யடைந்தது. எ-று.

வினைதது எடுத்த சொரிந்து எழூரது எனபனவற்றில் ஆலவகுதி தொகருகின்றன.
இதுவும் மேலையணி. (சரு)

உருகுவெருசினவெமமைதாஹுடறுழியுடைருளிரொளித்தாகருப
பெருதன்ருளிரசுருடைத்திபொழுதுபோப்பெட்டலயாவருகண்ணு
ருருகுமுன்கையாருக்குமுடிகைளிற்கொமமெனககரந்தனறு
நிருகுதழிபடைச்சாதனவகைகருமேற்சிவனுறுதவாயாரே.

(எ-பெயலம்)

(இ-எ.) உருகு வெம கை வெமமை - உருத்தகக வெய்ய சினத்தையுடைய
வெப்பமானது, -தானுடற்றழி - தான் போசெய்தபொழுது, -உடை குளிர் ஒளித்தா
ருகு - (முன் தனக்கு) தோற்ற குளிரான தொளித்ததுபோல, -இது பொழுது - இ
ப்பொழுது, -பெருகு தன் குளிரக்குபோருட்டை - அதிகரிக்கின்ற மிககுளிருசருப
போதிலே தோற்ற, -பெட்டல் யாவரும் கண்ணை - தான் விருமியுறைதலை யாவரும்
குதாதவாறு, -ருருகு முன்கையார் குக்கும முகையில் - வளையலணிந்த முன்கையை

யுடைய மங்கையரது குங்குமத்தைப்பூய மூலிகளினால், கொம்மென கரந்தன்று - விரைவில் ஒளித்தது, - திருகு தம் பகைசார் தனம் கிடைக்குமேல் - மாறுபட்ட தம்பகைசார்ந்த தனம் தம்க்குக் கிடைக்குமாயின், - சிவனுராதவர் யார் - பொருந தாதவாயாவருளா (ஒருவருமில்லை) எ-று.

ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பெச்சம். ஆள் - அசை. ஒளித்தாலென்பதன் மூலம் விருதி நோக்கது. வெம்மைதானுடையதிக குளிரொளித்ததுபோல இப்பொழுது தா னுமொழித்ததென்க. மூலிகள சேள்காலத்து வெம்மைமேல் வெம்மைக்காலத்துச் சேளமும் தருமென்பது “வாஸ்யுரைநீரும்வடநிழலும்பாவகமும், ஏவணையாணனரிள முகையும்ஒலியமே, மென்சேதாஸத்துவெம்மைதருமெவ்வமைதனி, என் பாரஞ்சேளமா மே,” என்பதனால்தான். தனம் மூலிகளும் பொருளுக்கும் பொதுவாய்வினது வெம்மை கருங் கலரதோகரு மூரித்தாயநிறமால் இது வேற்றுப்பொருளவைப்பிற் சிலேடை யின் முடித்தலென்னுமலைகாரம். உடைகது இப்பொழுதுபோட்டால் யாவருங் கண்ணவென்பதற்கு, தோற்ற இப்பொழுது போராவிரும்பில் யாதபயன் வருமென்று நினைத்து என்னுரைப்பாரருமோ. இப்பொருட்கு என்று என்று மொருசொற்பெய்து உடரத்தல் சிறப்பில்தெனவுணாக.

(3க)

உண்பாறசுவைநினைதொருமுனிதவமுழுகுதபாற்கடலபெற
பண்டைநீர்மைதோந்மரரானபயத்தின்முனபடிநதநகியங்குன்று
மண்டுமாதவம்புரிநததவரத்தழீஇவழிநரமேறபெய்து
கொண்டதாமெனவாவயின்விழுகநீர்குலாயவழிநததையன்றே.

(இ-ள்.) முன அமரர் ஆனபயத்தின் படிநத நகியங்குன்று - முன்னே காம தேனுவினுடைய பாலினால் தோயந்த நந்திமையானது, - ஒரு முனி - ஒப்பற்ற உபம னனியமுனிவர், - உண்ட பால் சுவை நினைந்து - தான் முன்னுண்ட பாலின்சுவையை நினைத்து, - மாதவம் உழுக - பெருந்தவஞ்செய்து, - பாற்கடல் பெற்ற பண்டைநீர் மை தோந்து - திருப்பாறக்கடலை பெறறுக்கொண்ட பழைய நீர்மையையுளரந்து, - மண்டு மாதவம் புரிந்து - பெருங்கிய மகாதவஞ்செய்து, - அது வர - பாரக்கடல்வர, - தழீஇ வழிநர மேல் பெய்துகொண்டதாமென - அதனைத் தழுவி வழியும்படி தன்மே லே பெய்துகொண்டதுபோல, - ஆவயின் விழுகத் நீர் குலாய வழிநதது - அநநகிய ரையின்மேல் விழுகநீர் எங்கும்பரந்து வழிநதது. எ-று.

ஆவயினெனச் சுட்டு நீண்டது. ஐ சாரியை. உபமனனியமுனிவர் மாமனாகிய வகிட்டமுனிவரிடத்திருந்து வளர்த்து விண் ருயார்வீட்டுக்குவந்தபொழுது தாய்நர தையாடன் பங்கலை மதாரமாகிய உணவுகளைக் கொடுக்கவும் அதனை யுண்ணாமல் மு ண்னுண்ட பாலைநினைத் தழுதல்கண்ட தந்தையாராகிய வியக்கிரபாதமுனிவர் அக்குழ நதையைக் கண்கசையின் திருவாயிழ்ப்புயிற் கிடத்திச் சபாராயகரை நினைத்து வே ண்டிடுதல்செய்ய அவர் பாற்கடலையழைத்து உண்ணக் கொடுத்தாரென்பதுபுராணகதை. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலைத்தாரம்.

(3க)

வேது.

காரதளம்போதுவேய்ந்துகனிமயில்கடாவிப்பல்பு
வேய்ந்தமெனகுழந்தொம்பன்னூர்வெதியயாகனததுச்சார்ந்த
வாய்ந்தவிற்குலிகச்சேற்றின்வயங்குதன்னுருவரதோற்றிப்
போதலாயச்சிலமயின்செவ்வெளபோனதபாலிந்ததம்.

(இ—ள்.) பாலி நீத்தம்—அப்பாலியானது—காரதன் அம் போது வேயரது—
காரதளாகிய அழகிய மலந்தர தன்மீது நாக்குதலாலும்,—கஷி மயில்கள் தாவி—கனி
டப்புப்பொருதிய மயில்லை வாருதலாலும்,—பல பூ வேயரத மிலை குழல ஓகாமபு
அன்னா—பல மலாகளைச் சூழிய மெல்லிய உரத்தையுடைய பூக்கொம்புபோன்ற பெ
ண்கள்,—வெறி அயா களத்தது சாரதது—வெறியாட்டைச்செய்யுமிடங்களிற் சாரதலா
லும்,—வரயரத இறகுலிகச் சேற்றின்—தன்னிடத்தகலந்த சாதிலவரச்சேற்றிலை—
வயங்கு தன்னுருவர தோற்றி—விளங்கிய தன்னுருவரு சிவத்தலைக் காட்டுதலாலும்,—
சிலம்பில போரது உலாய—குறிஞ்சிலிந்திற சென்று பரத்தலாலும்,—செவ்வெள
போனதது—சூமாரகடவுளை மொத்திருந்தது. எ—று.

வேயரதமுதலிய செய்தெனச்சககளை மழைபெய்து குளமநிறைந்ததென்றது
பேரல நின்றன. என்னுமமைகள் தொக்கன. இது மேலவருவனவற்றிற்கு மொரும
முருக்ககட்டிக்கு இறகுலிகச்சேறபோல் விளங்குகுதற்குமெனியுடையராயத தோற்றியெ
னவரைக்க. மயில்கட்டி என்னுமமையும். இதுமுதல கையொவொளம் எனபதிறத்
யரகச் சிலைகட்டினி. (௧௮)

ஆழந்தநீர்ச்சுனைபுககாடியவிர்பனிககறையினவைகி
வீழாதவராகாதோய்ந்தவேங்கைதன்னுக்குறிஞ்சுறதுத்
தாமுருகைங்குரலவேனறவிராதுபுளவிலங்குமோபி
வாழந்திகொடிச்சொராதொழுக்கமுமீஇயதாககண்.

(இ—ள்.) ஆங்கண்—அக்குறிஞ்சிலில்தில்—ஆழந்த நீர்ச்சுனை புக்கு ஆழம்—ஆழந்
தநீர்ச்சுனைகளிற் புருததுகூடுதலாலும்—அவிர்பனிககு அறையின் வைகி—விளங்குகி
றப்பனிககறைகளிறற்குதலாலும்—வீழாதவர்ஆகமேயரது—தன்னிடத்தது வீழாதவ
ருடையசாரீரத்தைத் தோய்தலினாலும்—வேங்கைதன்னுக்குறிஞ்சுறது—வேங்கைமரங்
களையும் குளிராத குறிஞ்சிச்செடிகளையும் உளைதலாலும்—தாமுருகைங்குரல ஏனலதவி
ராத—விராதுபுளவியகதிராதுபுளவிய திண்புளவிகளிறற்குதலாலும்—புள் விலங்கும
ஒபி—பறவைகளையும் விலங்குகளையுந் தரத்தலினாலும்—வாழந்திகொடிச்சொராதம்
ஒழுக்கமும மீஇயது—வாழ்ந்திருக்கும் வேட்ப்பெண்களதொழுக்கத்தையும்பொருந்
யது. எ—று.

வீரக்கணையிலாடிப் பனிககறையிலிருந்து தமமால விரும்பப்பட்டவரைச் சோரது
வேங்கையிலா குறிஞ்சிமலர்களைப் பறித்தனினது திண்புளவத்திலிருந்து புளவிலகருக
ளைத் தரத்தி வாழந்திகெடு கொடிச்சொரென்க. காரதருவமணம் குறிஞ்சிலித்திறகே,
புறித்தாதின் வீழாதவராகாதோய்ந்ததென்றார். (௧௯)

கோசுரையகிலஞ்சாதுகருகும்வனமுஞ்சாடி
வாழியகுறிச்சிபுகுவுளாதனைவாரிவித்தி
வீரமெனகிழங்குடெனடிவிரைத்ததேனழித்தாமாந்தி
பூமுறுச்சிலைகைவேடரொழுக்கமுமரிஇயதாங்கன.

(இ—எ.) ஆங்கன — அககுறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள—கோழ அரை அகிலம் சந்தம் குங் குமவனமும் சாடி — வருவருப்பாகிய அரையையுடைய அகிலமறங்கனையும் சந்தனமர் நங்கனையும் குங்குமவனங்கனையும் அழித்தலாலும்—வாழிய குறிச்சி புகு — வாழ்கின்ற சிறுநீரிற் புருந்த—வளந் தனை வாரிவித்தி — வளங்கனையும் தனையையும் வாரி வித் தலினாலும்,—வீரம் மெல கிழங்கு டெனடி — (சிலத்தினகிழே) வீரம் மெல்லிய வள னிககிழங்கைக் கிண்பெதலாலும்,—விரைத்த தேன அழித்தது மாந்தி — மனம்பொருந் தியதேனகிழேன அழித்ததுகொளஞ்சலாலும்,—ஊறு உறு சிலைகைவேடா ஒழுக்க முமரிஇயது — வலிய விலைகை கையிறுங்கும் வேடருடைய ஒழுக்கத்தையொரு ருதியது. எ-று.

தேன — ஆகுபெயர். அழித்தல் — உண்டுள்ளின்றதேனை வெறுக்கல். உள்ததை வெட்டி குறிச்சியிற்புகுந் தினைபை வாரிவிதைத்தது கிழங்கைக்கெனடி. தேனையழித்தது உறுமகுறவரெனக (20)

சிலையலநகணிச்சிவெண்ணெய்தெவவ்வானிமாந்தவாரி
நிலைபுகுநதழக்கியொலகுநிலநெடுதிறுவியண்ட
ருகைதரவெறிக்கொண்டெறியுறுகலிமுடிவுதோற்றித்
தலைவருமாயோனென்னததவழந்ததுபுறவத்தமமா.

தலைவருமாயோனென்னததவழந்ததுபுறவத்தமமா.

(இ—எ.) சிலை அலம் கணிச்சி வெண்ணெய் தெவவ் — விலை கலப்பை மழு வெண்ணெய் எனனும் இவையனை வாரிக்கொளஞ்சலாலும்,—வான் நிமிர்ந்து — வானிலே நிமிர்ந்தலாலும்,—வாரி நிலை புகுநது உழக்கி — நீர்நிலைகளிலே புகுநது கலக்குதலாலும்,—ஒலகுந நிலை எடுத்து இருவி — வளஞ்சுருங்குந நிலங்களை வளத்தில மெம்படுத்தி நிறுத்தலாலும்,—அண்டா உலைதர வெறிக்கொண்டு எறதி — மூலநிலைமாக்களுடையுமயடி வெறிக்கொண்டெறறுதலாலும்,—உறு கலி முடிவு தோற்றி — பொருந்திய வறுமை நீக்கத்தைத் தோற்றறுதலாலும்,—தலைவரு மாயோனென — அநிலத்திற கதேவ கையைய வரும் திருமால்போல—புறவத்த தவழந்தது — மூலநிலைத்திற்பெருங்கியது. எ-று.

தெவவ்வெனப்பதனை முன் மூன்றிடத்தது உடங்கி. தெவ்வதல் எடுத்துக்கொள்ளல். தசந்திராமன் பஸ்தேவன் பரசிராமன் கிருட்டிணன் வாமனன் மீனம் ஆனம் பன்னி பரசிவகம் குதிரை என்னுந் தசாவதாரத்தையுடைய திருமாலென்க. தலைவரு மாயோன — உலகப்படுத்தலை. வெறிக்கொண்டு முட்டைநாற்றங்கொண்டெனினுழாம். கலி ஒலியுழாம். வாரி புகுநது மீனாகும் உழக்குதலை ஆனமக்குவ் கொள்க. வாரியெனப்பதனை யரிடத்தது உடங்கி. ஒல்குமநிலைநெடுதிறுவியெனப்பதற்கு ஒல்க்கியவழி, சனைப பெருவழியாகக் கல்லாது மெனவாறழக்குரைப்பாருமனார். (உச)

வென்பெனய் — கந்த அடியேன், கந்த அடியேனாக.

முனிதயிரநறெயபெய்யமுநரியகலனைகளபாடி
புனியெடுத்தியங்கியாறகாங்குறறவைமாரறிப்பொண்ணு
தெளிமணித்திரநுமற்றுஞ்செறித்தராய்களுவிசொதேன்
அனிதமுறபொதுவமாத் தொழினைமயும்பயின்றதாங்கன

இ—ள முனி தயிர நறு ரெய பெய்யும் முனியக கலனைகள் - நீரவறதிய தயிரையும கலல ரெயயையும் இட்டு வைக்கும் வனமையான அழகிய பாத்திரங்கூளை—பாடி உளி எடுத்த இயங்கி - ஆயப்பாடியிட்டது வாரிக்கொண்டு பெயர்தலானும்—தூங்காங்கு உறறவைமாரறி - தான் சென்ற அவ்வவவிடங்களில் பொருத்தியவைகளைத் தள்ளினும்—பொன்னும் தெளி மணித்திரநும மறறும் செறிந்த ரெய - பொன்னையும் தெளிந்த மணித்திரனையும் ஏனைப்பொருளையும் செறித்த உலாவுதலானும்—குளவி சொதேன் துளி குழல் பொதுவா மாதா தொழினைமயும் பயின்றது - மகிப்பசைக்கின்ற சொதேன்துளிகளும் கூந்தலையுடைய விடைச்செய்யரது தொழினைநனைமயையும் பொருத்தியது—ஆங்கன - அம்முலகைநிலத்து - எ-று

தயிர ரெய பெய்யும் கலன்களைப் பாடியினின்று மெடுத்தப புறபல விடங்களிலுஞ் சொந்து அத்தயிர ரெயகளை விற்றுப் பொன்னும் மணித்திரனும் ஏனைப்பொருளும் சேர்த்தவருகிற பொதுவமாத்ரென்க. (உஉ)

தினிகவைக்கோடுமவெயுகிரிபுரிநாருந்தாங்கி
மணிநிறையோம்பியோருமவெயுடைதழுவித்தோயாத
மணிநிறைமணிகூர்தலவைகலன்கொன்றைசூட்டிப்
பினிதமுறபொதுவகைபேணியும்பெயர்வதாங்கன

(இ—ள.) தினி கவைக்கோடும வெயும் - தினிந்த கவைத்தழகியும் வெயுந் குழையும—திரிபுரிநாரும தாங்கி - கயிறுகளையும் வாரிக்கொண்டு சேறலானும்—மணிநிறை ஒம்பி - மணியினநிறைகளைப் பூதுகாத்தலானும்—நேரும் வல விடை தழுவி—எதிர்ப்பட்ட வலிய எடுத்துகளைக் கவருதலானும்—தோயாத அணிநிறை மகளிர கூந்தலம்முடைய அழகையும் நிறையையுமுடைய மகையைர்கள் கூந்தலில்—அலங்கல அமகொன்றை சூட்டி - தனிரையுடைய அழகிய கொன்றைமலரைச் சூட்டுதலானும்—பினிதமுற ஆயா செய்கை பேணியும் - பினிநீங்கிய இடையருடைய செய்கைகளைப் பொருந்தியும்—பெயர்வது ஆங்கன - செல்லுவது அம்முலகைநிலத்தில். -எ-று.

கவைக்கோடும வெயும் திரிபுரிநாரும கட்டிக்கொண்டு மணிகட்டிய பசுநிறைக்கூர்த்து எதிர்த்தலையைத்தழுவி விவாச்செய்த மகளிரகூந்தலில் கொன்றை மாலையைச் சூடுமாய்ரென்க. மணிநிறையோம்பியென்பதற்கு ஈரிடத்தும் மணிநிறை பசுக்களை யெனக்கொள்ளுவாருமுள்ளா. ஆயா பெண்பிறைக்குள்ளுறு பிறந்த காளைகளைற்றத்தன்னூட்டி யாகவளர்விட்டு அவ்விடைபைப் பிடித்தவனுக்கே விவாச்செய்து கொடுப்பது வழக்கமாகலின் விடைதழுவித்தோய்ந்த மகளிரெனநூ. அது, “பைடயா கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப் பாரமுதன, னிடையா மெலிவுகண்ணடாக நீர்முலகைவெலியெமூர், விடையா மருப்புத்திருத்தவிடா லுயனநென புலியு, ருடையா கடவிவருவதுதொழுமுருவினதே” எனப்படுகிறது. (உஉ)

பூதசெந்தாமரைக்கண்மெய்ப்பூலாம்பொலியத்தோற்றித்
தூதகைவயிரம்பற்றித் துலங்குவாரணமேல்கொண்டு
காத்நிலைமருவிநீண்டகற்றைபலவுஞ்சிந்தி
யேத்துவிண்ணரசனென்னவிதத்ததபழனப்பாங்கர்.

இ—ள. பூத செந்தாமரைக் கண் மெய் ஊலாம்பொலியதோற்றி—அலாநத செந்தாமரை மலர்த்தேன தன்வடிவமெங்குஞ் செறியுப்படி காட்டுதலானும்—தூதகை வயிரம்பற்றி—சுததமான அழகையுடைய வயிர ரத்தினங்களைப் பறந்துலாநும்—துலங்கு வாரணம் மேல் கொண்டு—விளக்கம்பொருதிய சங்குனைத் தன்னிடத்தில் கோடலானும்—காத்நிலை மருவி—பூவகாவிடத்திற் பெருகுதலானும்—நீண்ட கல சிறை பலவும் சிறி—நீண்ட கலவரம்புகள பலவற்றையும் (அகழ்ந்து) செறலானும்—ஏதன் விண்ணரசன் என்ன இறுத்தது—(அந்நிலத்திற் கதிதேவதையாகத்) துதிக்கப்படுகின்ற இரதிரனைப்போலத் தங்கியது—பழனப் பாங்கர்—மருதநிலத்திடத்தது. எ—து.

அலாநத செந்தாமரைமலாபோன்ற கண்கள் மெய்ப்பூலாம்பொலிவுபெறத்தோற்றித் குலிசப்படையைத் தாங்கி ஐராவதயானைமேலேறி கற்பகக்காவிராகுத் மலைகளின் சிறகுகள் பலவற்றையும் சிறதும் விண்ணரசனெனக். தாமரை—ஆகுபெயர். கற்சிறை—கலவரம்பென்பது “கற்சிறையுநித்தவெள்ளம்உறகவாயாகுகுகறறோ” என ஒரு சிறதாமணி யுரையானறிக. ஏத்து விண்ணரசனென்பது செய்யப்படுபொருளின் முதல போலக்கூறப்பட்டது. ததிசிறுமணிவா அருந்தவகு செயதமையானும், தேவர்கள் அடைக்கலம்வைத்த படைகளை விழுங்க அந்நிலைதன்மாயிருந்து இரதிரனாக் துப படையாயினமையானும் தூத்தகைவயிரமென்றா. (௨௪)

மருதமர்இள்ளையஞ்சவயினவயினியம்பிச்சென்று
முருதமர்வயலிற் பூத்தமுண்டகங்குமுதங்கட்டிக்
குருமணிககாஞ்சிஞ்ஞழற்கொழுநிலைமலர்புல்லித்
திருவியல்கடைசொராதஞ்செயகையுதழ்நியதாங்கண.

(இ—ள.) மருத அமா இள்ளை அஞ்ச—மருதமரங்களினுறையுங் கிளிகள் அச்சமடையும்படி—வயின் வயின் இயம்பிச் சென்று—இடத்தோறும் ஒலிததச் செலுத்த நாளும்—வயலில் பூத்த முருகு அமர் முண்டகம் குமுதம் கட்டி—வயலிலே யலாநத வாசனைபொருதிய தாமரைகளையும் குமுதங்களையும் பிடுங்குதலானும்—குருமணிக காஞ்சிஞ் சூழல் கொழுநிலை மலர்ப் புல்லி—நிறம்பொருந்திய அழகிய காஞ்சிமரச்சோலைகளிற் செழித்த அரும்புகள் மலரும்படி சேர்த்தலானும்—திரு இயல் கடைசொராதம் செயகையும் தழ்நியது—அழகுபொருதிய அழத்திமாருடைய வொழுக்கத்தையும் தழவியது—ஆங்கண்—அம்மருதநிலத்தின். எ—து.

இள்ளை யஞ்சும்படி மதுர வார்த்தை பேசிச்சென்று வயலிலே பூத்த முண்டகத்தையும் குமுதத்தையும் உணியாகக் கட்டிக் காஞ்சிமரச் சூழலிலே கொழுநிலை மலரும்படி தழவி யிருக்குங்கடைசொராதென்கி. கடைசொர்க்குக் காஞ்சிஞ்சூழல் அஞ்சு வெணினுமாம். அஞ்சுஞ்சுள் பன்னாமுறித்து நின்று. மருதமர்இள்ளை யென்றது பன்னாமுறித்த வழக்கென்க. (௨௫)

உயர்செறியவழிநென்று தக்கனசெயதுபினா
வினைவினைக்கெயதுமோடும்பனனைதேறவுபந்து
முனாநனைக்கருப்பங்கோடுமுழுவுதுமெறிததனகாடகித் .
தினைமழுகளமாநங்கல்செயதனகவுமபுடைத்ததநகண.

(இ—எ.) தலை செறியவழி நென்று தக்கன செயது - வரம்புகள்கேறிநட உப
லீசெனது வெணடுவனவறனைச செயதலானுமபினா வினைவினைக் கொடது -
பிளபு வினைவிதனைவறனை, பரிதலானுமபு—டேடடு வியனனைச தேறவுபந்து - (கொ
ட தவறனை) மோடியுபெரிய இ—ததில் ஏதுமபடி செலுத்தினானுமபு—முனை நனை
கருடகாடி முழுவுதம் எறிதது அங்கு ஆடடி - மூங்கல்வெனற கருடகாடிகளை
மெறவையும் முறிதது அங்கே அலைதலானுமபு—தினை மகிழ் களம் பகுகள் செகநாச
யுடடடடடடட - கிறைந்து மகிழும் பவிரசெயமாநகருமபு பொழிவையும் பெருந்
தியது—ஆவண - அடிபுருநிலைதது எ—து

னவறசெனது உழவுகொழினை முதலியவறனைச செயது வினைவககொடது
வயிப பெரிய களத்திலே மோசெகது கருடகாடிகளை வெட்டித் தீர்த்தது மகிழும்
களமனைச தக்கனசெயதல் - உறவகரு, வரம்புகள்கேறிநட உடடடடடடடடடடடட
வாழ்புகாத்தனை முதலியவசவக, உழவகரு, உழகல எருவடல் தீர்பாயசல முதலிய
வாசவுற கொள்க. தினைத்து எனனும் வினைமெச்சவித்தி கொடு முதினினமபு—திற
பாட நினைத்து (உக)

மேற்றிசைத்தொடபிட்டுநடுவியிட பவிரசெயமாநகித்
தேறவெழிவகருமுறனனும்தொடபு—
கொடுகொளமுதலியககிலவனனும்பொறி
பாடநவசாலகருணைவையுததுகொளபடபுகா.

(இ—ஊ) மேற்கிசைத் தொடபிட்டுநடுவியிட பவிரசு கரடி - கொறி
சைவினைது உகத் தொடபுகொடும விசிய த கடலிலே கொடுதலைக
ம—எழில் தோற்று கரகம் குழல் தன்னும் அத்தொடபும் கரடி - அழைக்கத் கொறி
அவிகும புனைமரகருமுற சேருமதொடபுகளையுற கரடுதலானும் - எதி
ஏறும மகரம் உகதி - எதிரேவருந் தருவெறுகை யுததுதலானுமபு—என நில வளனும்
பொறி - எகத் கிடைத்துமுனை வளவகையுற கரபாறறுதலானும்—ஆறநல் சால
வருணை எனை கால பகலாக அனைதது - ஆகிலைத் திதேவனையாகிய உலிலையி
கக வருணைபேபேல வெபதனைத்தி லடைகத்தி. எ—து

மேற்றிசைத்தொடபையும் கருகரசுதொடபையும் கரககுழலிலே கருக
கொம்புடைபுக கொண்டபும் விழவில் தான பிரசுனனும்பொறி தொடபையும் கரடிச
சுறிவெழிய கொடியையுதி நிலவளவகைபொறி யுறவகசுற வருணனைச.
வருணை—காலகொகசுமபுதமுடைய முகலிலை, காலகொசுமுறிறனனும் தொட
புகையுறகாடிகபெனபருமனம். (உஎ)

மூண்டகலீலஞ்ஞாமல்முருகெழுமுடியிறஞடி
மண்டியவிலைகைக்கொண்டிலைமுதலவேட்டோர்சூயத்து
மிண்டமின்கவர்புள்ளோப்பிவெயதுமிகுரகவகாட்டித்
தொண்டைவாய்ப்பரததிமார்தந்தொழிணமையும்பெற்றதாங்கண்.

(இ—ள.) மூண்டகம் லீலம் ஞாமல் - தாமது லீலம் ஞாமல் என்னுமிவற்றை, — முருகு எழ முடியில் ஞடி - வாசனையெழாநிற்பத தந்தலையிற குடுதலானும், — மண்டிய இலை கைக்கொண்டு - நெருங்கிய இலைகளைப்பறித்துக்கொள்ளுதலானும், — வேட்டோராகு வளை முதல் உயதது - விரும்பினாக்குச சங்குமுதலியவற்றைக் கெடுத்தலானும், — மின்னடி மின்கவர புள ஓபி - நெருங்கி மீன்ககவரவரும் புட்டனை அகற்றலானும், — வெயது மிகு இரகம் காட்டி - சடிதியிற பிரவாகித்து ஆரவாரத்தைக் காட்டுதலானும், — தொண்டை வாய்ப், பரததிமார்தம் தொழிணமையும் பெற்றது - கொவன வகைகரியைநினைத்த வாய்ப்புடைய துணைச்சியரொழுகததையும் பொருந்தியது, — ஆங்கண் - அந்நெய்தல்ததில். எ—று.

தாமழ்புமுதலியவற்றை முடியிறஞடி, விலைவாகைக்கொண்டு வளைமுதலியவற்றை வேட்டோராகுக் கொடுத்தது, மின்கவர்புள்ளததாரத்தி வெயய்சொனமிகு இரக்கத்தையுண்காட்டி மரத்தியிரென்க. வெயது மிகு - கெடுதல் மிகுதலாம். (உக)

கடுகைளியுபுமெத்திகைளியலவுள்க்கிநீதி
நெடுகடல்குனித்துக்கீழ்நீந்திநிலைதுவாமேலாகிபு
படுகவனபலவுதனனிப்பரத்தியாதோயப்புலவி
கொடுககொலைப்புரவமர்க்களகொள்கையுந் தெழீஇயதாங்கண்.

(இ—ள.) கடுக கனி உபு மெத்தி - கடுமையான ஒலியுடனே இனிமை மிகுதலானும், — களி பல ஊர்க்கி - களிநிலம் பலவற்றிலும் பெருகுதலானும், நீந்தி நெடுகடல்குனித்து - (அக்களியை) நீத்தது நெடிய கடலிற பெருகுதலானும், — கீழ் நீர் நித்திலம் தவா மேலாகி - (நான்பெருகும் விசையினால்) நீர்க்கீழுள்ள முதத்தப் பவளம் ஆகிய இவற்றை மேலேவரச்செய்தலானும், — படுக வன பலவும் தளளி - தண்ணிடத்துப்பொருந்திய ஆபரணங்கள் பவறறையும் களைதலானும், — பரத்தியா தோயப் புலவி - துணைச்சியர் முழுக் அவரைப்பொருந்தலானும், — கொடும் கொலைப் பரவமாகுகள கொள்கையும் தெழீஇயது - கசடிய கொலையைச்செய்யும் துணியருடைய வொழுகத்தையும் பொருந்தியது, — ஆங்கண் - அந்நெய்தல்ததில். எ—று.

கடிய களிப்பைச்செய்யும் உப்பைமிகுத்து களிதள்பலவுந்முத்தி, நெடுகடல்குனித்துக்கீழ்நீந்தி, கீழ்நீர்க்குணுள முதத்துப் பவளங்களை மேற்கொண்டுசென்று, பொருளேற்றிய தோணிகை பலவற்றையும் நீநிலைதளளி, பரத்தியர் தம்மைத்தோயத் தாமும் அவரைத்தோயும் பரவமாகுகளன்க. மொத்தியெண்பதில் பிறவினைபுணர்த்தும் விவகிருதிதொக்கது. கலி - ஒலி; களியெனறது ஸைவொற்றுமை. (உக)

கலையொடுவாளமயந்திகைளியாய்க்குரவம்போத
தலைமலைகெயிறநிராயததனவொட்டாலைததுமார்தர்க்
ருலைவுசெய்யின்னராயுமுருப்பிவாரமுரமுதோத்
மலைநிரையபாலிந்தம்மித்தெனவொழுதிற்றமமா.

(இ—ள்.) கலைபொரு வாளம் பற்றி கண்ணியாய் - கலைமானோடு வானையும் பறந்து
தலாற தாக்கையாகியும், - குரவம் போது தலைமலைந்த எயிற்றிமாராய - குரவமலரை
த தலைலணிதலால் பாலைநிலமாநகரையும், - தனுவோடு ஆரவீர்த்த - ஆரவாரத்தோடு
வழிகளையழித்தலால், - மாரதாக்கு உலைவு செய எயினராயும் - வழிபோகும் மானுடா
சகு - உலைவசசெய்யும் பாலைநிலமாக்களாயும், - உருப்பு அவர் மூரம்பு தோதும் - வெ
யுமலினதும் பாலைநிலத்தோதும், - அலை திரைப பாலந்ததம் - (கரையை)யலைசெயும்
திரையையுடைய பாலியாருளது, - அமிழது என ஒழுகிறது - அமிழ்தம்போல் பெரு
கிடது - ஏ-று.

விலைகொண்டு வழிபறித்த மாரதாக்குலைவுசெய்யும் எயினரெனக் (ரு)

வேறு.

முழங்குசேயநதிரநதினிமுகலியேயாதிப
பழங்கண்மாரதபலவுமிப்பாவினோடு
தழங்குகோடு தலையளிபுரியுநாணிலதது
வழங்குமைநதினைவளஞ்சிறிதரைத்திடப்படுமால்

(இ—ன்.) முழங்கு சேயநதி - ஒலிக்கின்ற சேயாறு, - நாதினி - நாதினியா
று, - மூலவி ஆதி - முகலியாறுமூதலிய, - பழங்கண் தா நதி பலவும் - மூங்கினோடு
டைய தக்கத்ததை தீரக்கும் நதிகளபலவும், - இப் பாலியினோடு - இந்தப் புரலியாற
னோடு கூடி, - தழங்கும் நீரோடு தலையளி புரியும் - ஒலிக்கின்ற நீரைக்கொண்டு தலை
மளியெய்யப்படும், - நால நிலத்த - நாலவகைநிலங்களுள், - உழங்கும் ஐந்தினை உள
ம் - வழங்குவரும் ஐந்தினைவளமானது, - சிறிது உரைத்திடப்படும் - எம்மாறு - சிறிது
கூறப்படும். - ஏ-று.

நதிகளபலவும் நீரைக்கொண்டு இப்பாலியாறனோடு கூடித் தலையளியெய்யும் நான்
லமெனக் கூட்டுக. பிரமன்முதலியோர்க்குமாகக்கூடவன் யாடும் யாருணமையால்
சேயாறெனப்பட்டது. தீரக்கும்நதி தீரநதி எனக்குறைந்தது. ஏ அனச. நாலவகை
நிலங்களாவன. மூலை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன. அது மாயோனமேயகாடு
றையுளமும் சேயோனமேயகமவரைபுளமும் வேநதன்மேயதிமபுளமும் உருண
னமேயபெருமணமும் மூலைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச் சொல்லியருந்தியாறு
சொல்லவுமபடுமே" எனப்பதனாலிக. ஐந்தினை, மூலை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்
பாலை எனப்பட. தினை - ஒழுகும். நானிலத்தவழங்கு மைநதினைவளஞ் சிறிதரை
த்திடப்படுமாலெனறத்தால் தினைமயக்கமுங் கூறினரெனவுணர. (ரு)

மருந்துண்விண்ணாமடநதையாகசரியதனமாபய
நிருநததன்ருததவட்சருளசிறப்பினுமகிழநது
விருந்துவித்தலஞ்செய்வபொலவெறபாலேலிதைக்குப்
• பொருநதுபூசனைவிழாத்தினமெடுப்பதபொருப்பு.

(இ—ள்.)* மருந்து உண் விண் அரமடநதையாசகு - அமிரத்தந்தையுண்ணும் வண்
ணுக்கத்துள்ள அரமடனாகும், - அரிப தன மாபயம் - பெறுதற்கரிய தமது திருமா

புததை—திருந்த தம்முத்தலுக்கு அருள் பெயினால் மகிழ்தல் - திருச்சிய தந்தன் குலத்திதழிந்த வளவியைப்புகுக்கு கொடுத்தருளும் சிறப்பினால் மகிழ்வான்—அது—வெ டுமா வேண இறைக்கு கித்தனும் விருந்தசெயல்பொல - குற்றுகிசிலத்தன்மோர் அது முக்க—வுக்கு எப்பொழுதும் விருந்தசெய்தலபொல—பொருந்த பூசனை மிழா - பொ ருக்கிய பூசனையும் திருவிழாவையும்—தினம் எடுப்பது பொருப்பு - தினம்தோறுந் துத்தபயிவது அக்குறிஞ்சியில்ல. ௪-௮.

மகனாகும் என்னும் உபாவுசிறப்பும்மை தெக்கது. அதுமுக்கடவுள் வளவிரா யகியை மணஞ்செய்தருளமாநிலை திருந்ததுகுறமெனார். எடுப்பது உபாத்திசெ செ மீடப்படுவது. இது தற்குறிப்பேற்றவுண்மையணி. (௩௨)

வணங்குமாருவர்களுக்கென்ற மலதிதலாருக்கென
நினைக்குவான்பெயர்க்கிணையுமறிருப்பதுபொலா
நினைக்கொளவேற்புண்டநினைவனீயைமனக்குகையின்
கணங்கொண்டோ வுடியமகிழ்க்கெரங்கடவுளாய்க்கலத்தல.

(இ—௪.) நினைமொள வேல்புண்ட நினைவனை - நினைதக்கவரும் வேல்புண்ட யைத்தரித்த அதுமுக்கபிரவரன்—நிறை முனிக குணகினை கணங் கொண்டோவகிய - வரிசையான மணிவீதியுண்ட குணக்கடந்தவந்த தனக்கொணமி உபாத்திசெ—குக கெளம - மனக்கெல்லாமு—கடவுளாய்க் கலத்தல - தெவ்வா வயற்றினகண்ணே மேவுதலானது—அனைக்கும் ஆ உயிரக குணத்தொறு வதிதலால்—(தமமை)வணங்கும அரிய உயிரக குணத்தொறு இருத்தலினால்—குண எனது இணங்கும வான பெய ர்கு - குணெனது உட்பயிம் காரணப்பெருக்கு—இவையும் ஆறு இருபது பெ ராம் - இவையுமடி விருத்தலிப்பொருள். ௪-௮.

இணங்கை - ஓத்திருத்தல. மனக்கெல்லாம் பின்பெழுகியுண்ட. தமமைவணங்கும அடியாருண்ட விதயத்தொறு குழுகொணமி அகரை கலையுழியுத்தலால் குண என்னுத்திருதாம வரத்தென்பா வணங்குமாருவர்களுக்கென்ற மலதிதலாருக்கென நினைக்குவான்பெயர்க்கிணையுமறிருப்பதுபொலா நனைக்கொளவேற்புண்டநினைவனீயைமனக்குகையின் கணங்கொண்டோ வுடியமகிழ்க்கெரங்கடவுளாய்க்கலத்தல. (௩௬)

கொடித்தரித்தலாறுவித்தரித்திருத்தலிணையுமா
அடித்தலிணையுமாசெதனக்குறமும்நினைக்குதி
அடித்தலிணையுமாசெதனக்குறமும்நினைக்குதி
அடித்தலிணையுமாசெதனக்குறமும்நினைக்குதி

(இ—௫.) இரும் நினை விணையுமா - பெரிய நினைவை நினைவிப்பொருளை குறிஞ் சிவியும்க்கன்—கொடித்தல நினை தலித்து அறிகது - உயிரகிணையும்க்க நினையா ருமெனது தனையும்க்கனரிபுதன்—தனையுமா அடி சகதனம் குறமும்நினைக்குதி - தலிவிருத அகலமாம் சகதனமாம் குறமும்நினைக்குதி—கொடித்தல கவவி யாள் அறிகது - உயிர கெடவிவிருத றறிகது—கவவி மிக்கும் துள் புணையுமா - அக்கினி மிகெச்செய்தலகன் னெழுத்த ஓள்ளிய அகலவு—அடித்தல மெழும் - நினைகிய

உய மென்குருட்டிவெறுமை கரட்டா தனம்வன - வேறுறுமைகரட்டாதனவாய்ச
செல்லவன எ-று.

அறிதலு மனனும் உமமை தெரக்கது. சிறுகொலை பாவமரலினும் பெருமையான
அடைவியுமாயின் செயல்பலமெனனும் விதிபுணைமயின் துணிததறிந்தொழுதினய
இருத்தெனலிதேயபாரெனறா. கொடித்தல வறுமையடைதலெனக்கொண்டு வறுமைய
நடைதல திரையபக்குமென னுணர்ந்தாக அறித்தென வுரைப்பாருமுளர். (கச)

கள்ளிவெலியகுறிச்சொகரபடுமிருமயின்
வளனிகெண்டியகுழிசுளிசைமலைவெள்ளருவி
யளனியுடத்தவெளவயிரமுமாரமுதிவின்
டளளிபொனமெனயசமயொடுகுழிசைமபனபலவும.

(இ-ஊ) கள்ளி வெலிய குறிச்சொ - ஆச்சாரங்களுள் சிய வெலியையுண்ட
ய குறிநுகிலொக்கள,--கரைபட்டி இழப்பின் வளளி செவ்விய குழிசுளில் - டாளா
யினுல அவளிகிழங்கை உச்சுத்த குழிக்கொறும - மனல் கொள அருவி அளகா உய
தர - மரலிப்போல விரும் வெளனியு அருவின் வாரி கொணர்ந்தவிட - வெளவிய
ரமும் ஆரமும் பசு மடொள ஓடி பலவும் - கொளிய வயிரங்கனும் முத்தவெனும்
டசு பொனனோடு ஏனை பலவும் - திதயின் பனவி பொனமென - திரையச கெளம
நிகாக்குமென்று கூறுமபடி - இமைப்பன - விளவகுண எ-று.

கள்ளி - சிறுவிருகென்னுடைய கரைபட்டியும் - இருபெயரொட்டா குடியும்.
பொழுது பேரமை என வகரமாயிற்று (கரு)

கொடிச்சொவியழிக்காங்கனை குளிப்பகாளுவதோள
வகுத்தவாகவொளர்கனை குளிப்பமால்வழி
தகுத்தவெழுகினகொடுகனகுளிப்பபூத்தருகன
வகுத்தபூத்தருகொடுகனகுளியவனவகை.

(இ-ஊ) கொடிச்சொவியழிக்காங்கனை - வெட பந்தருடைய விழிகளாகிய
கூரிய பாணங்கள்,--கானவா தோள்குளிய - வெடா கருடைய தோளில் குழ
குளன்,--அவா வகுத்தவார்கனை - அவ வெடருடைய கூரிய குழிய பாணங்கள்,
மால்வெழும் குளியபன் - பெரிய யானைகன்ற கைப்பன்,--தகுத்த வெழுத்திகு கேடு
கன - பருத்த யானைகனை கொடுக்கன்,--பூம் தருக்கன குளிப்ப - பூவையுடைய ம
கனவிழகுளியன்,--ககுத்த பூமந்தரு கொடுகன் - மணம்பொருதிய மனாவையுடைய
மரக்கொடியங்கள்,--வொள கவகை குளிப்ப - ஆகைய கவகையர் குளிப்பன் எ-று.

குளித்தல கைத்தல. காக்கனை கூர்வகனைபெயர் மெலிதது நின்றது ஆங்கு
அகச. ஒற்றைமனவியையணி. (கச)

விழிக்குடைத்தமான செவிகனமெலியனவளிர்த்துத்தவ
வழிக்கொறிப்பாகுயாபனைகனபொக்டாளை
கழிக்குமற்றவைமறையவென்கதிமணியுக்குரு
கொழிக்குதிதிலமறையமேற்கொடுமெனக்கொரை.

(இ—எ.) உயர்ப்பின் — உயர்த்தும் மூலங்களானவை, — மெல்லியல் கல்லா — மெல்லிய வியப்பையுடைய வந்திலத்தமகனின், விழிக்கு உடைந்த நான்செவிகள் தழ. நது — தங்கண்ணுக்குத் தோற்ற மான்களுடைய செவிகளை வெட்டி, — அவ் உழிக்குறியிற் — அவ்விடத்து நிறைத்தார்போல, — உண்பொதிப்பின் களிக்கும் — கணுவை மூடிவ மடல்களைக்கழிக்கும், — அகமகமைய வெளகதிர் மணி உகுக்கும் — அமமடல்கள் மறைய வெளவிய ஒளியையுடைய மூத்தகளை சொரியும், — கொழிக்கும் நித்திலம் மறைய சொரிந்த அம் மூத்தகளை மறைக்கி, — வண்தோரை மேற கொட்டும் — அழகிய நிரிசெவிகளிடமே சொரியும். எ—று.

முகநிறப்பின் மாணசெவி போரல் “நண்பொறிமானசெவிபோலவெந்நாழிகை கண்பொதிப்பின்மேறுகும்பண்பிறை” என்பதனாறிக். கருறியவெனபத் தீரறக் தீர தெரகேது. (௩௭)

மழைத்தகாரமுகைகிடெண்டொழுவார்க்கு
தழைத்தவெயறுதிக்கெனியிலகவுவசமாக்கே
குழைத்தமாமரவழிநதவனகேயினமுனமணியி
சினழைத்தகேதனத்தினமயிலகவொழியையும்.

(இ—எ.) கனியில — கனிபையுடைய மயில்களானவை, — மழைத்த கார முகில அகடு கிணடு எழுகது — மழையைய பெய்யும் கரியமுகிலின் வயிறறைக கிழித்தெழுாது, — வான ஓவரும் தழைத்த வேயறுதி அகவுவ — வானத்துடாகத் செழித்த மூவ கிலினுடைய றுதியிலிருந்தாவென, — சமாக்கண குழைத்தமாமரம் மேருதவன கேயிலமுன — யுத்தத்தின் கண்ணே, தனைத்த குரனுவிய மாமரத்தை, கிழித்த முருகக்கேவுருடைய திருக்கேயியில முனனே, — மணியின் இழைத்த கேதனத்த இளமயில — இரத்தினமமுத்திய கொடிக்கெனமுதிய விளமயில் களானவை, — அகவல் ஒடு இயையபம் — ஆடுதலை நிகர்க்கும். எ—று. (௩௮)

இளகுதாமுகநதனப்பொதுமபரவவிடமும்
வளகுமேடகதசேவகனகொனாமமத்தொழக்கு
குளகுதேரியவருடைமானகுப்புறமடுக்கத
தனகிடுபொடிபுரட்டுமாலனைதொறுக்குரால்சன.

(இ—எ.) மதம் ஒழுக்கும் மாண — மதத்தைச் சொரியும் யானைகளானவை, — இளகுதாம் அகில் சந்தனப் பொதுமபா எவ்விடமும் — தழைத்தல் பொருதிய காழை யுடைய அகிலமரச் சோலை சந்தனமரச் சோலையாகிய எவ்விடத்தும், — வளகுமேயநது சேவகம் கொனும் — வளகமேய்ந்தது அயிலிடமடையும், — வருடைமான குளகு தீரியகுப்புறம் — வரையாடுகள் உணவைத்தேடும் படி குதிக்கும், — அடுக்கதது அனை தொறம் — பக்கமையின் அனைகள் தோறும், — குரால்கன அனகிடுபொடி பாட்டு இரட்டும — கொட்டான்கள், தம் பெடைகளோடும் பாட்டுக்களை இரட்டித்துப்பாடும். எ—று.

இரண்டும் ஒத்துப்பாடுதலால் இரட்டுமென்றார். காழ — வயிரம். பொதுத்ப்பா அகிலைக்குப் கூட்டப்பட்டது. அகிலையுடைய சந்தனச்சோலையெனப் பண்புமற்றியவ முனககி உரைக்கிறோம். வளகு — வாழைப்புல். அது. “புணர்நில வளகின் குளகும்புணர் வயங்கெழியாண்ப்பயங்குடைய” என்னும் கவிப்பாட்டிக்கு முன்

ஈசு. மான, விலங்கின் பொதுப்பெயராதலால் மீனைக்குமாயிற்று. அது “வருடைமான குழுவியவனமுநீராதனை” என்பதனுமறிக்க, இந்நூலாசிரியரும் - வருடைமான என இச்செய்யுளிற உரியது உங் காண்க, சேவகங்கொளுமனை - யானை. யானைமதமொ ழுகும என முழிக. (௩௬)

வணங்குநண்ணிடைமாதரர்வணமுநீர்கோட்டோ
டணங்குபொசெயவனைநதனபோலதறநிற்கோ
டிணங்குவேலிசூழகுறிச்செயவனமுநீர்கோட்டோ
கணங்கொளவனைகேட்டுறங்குவண்பொழிற்வென.

(இ—எ.) வணங்கும் துணை இடை மாதரர் வணம் முநீர்கோட்டோடு - உளை நிறை துணையிய இடையையுடைய கொடிச்சிமாருடைய அழகுபொருதிய முநீர்கோட்டோடு - அணங்கு பொசெய வனைநதனபோல - வருத்தமுண்டாசுகும் போலச் செய்ய வனைநதர்போல, - அடல் கரிகோடு இணங்கு வேலிசூழ - வலிய யானைக ளோடுள்ள ஒத்த வேலியாசைசூழநத, - குறிச்சி எவனும் - அச்சிற்றரெவையிடத்தம், - இனிது ஏழநத கணம் கொள் வனனை கேட்டு - இனிதர்க ஏழநத கூடங்கோ ண்ட உலகைப்பாடடைக்கேட்டு, - கனிப பொழிற கிளனை உறங்குவ - கனிகளடொ ருதிய சோலையிடத்துள்ள கிளிகள் உறங்குவன. எ-று.

உலகைப்பாட்டிவிமை அடறினைப்பொருளையு மயக்கினைதெனயுற கணங்கொள் வனைகேட்டுறங்குவகனிப்பொழிறகிளையெனரூர், (௪௦)

உடுக்கவொளனினைததழைபலகொயதுமுழிதனைகளை
மடுக்கும்புளளெறிகவணகொலவாரபிணைபொதாத்த
பிடுக்கெனெபுரிமாதரைசெறிப்பொமனை
றடுக்கெனெவெங்கைகளையகைதெனவலருமுதும்,

(இ—எ.) உடுக்கல் வேங்கைகளை - அசுருநிஞ்சிகிலத்துள்ள வேங்கைமரங்களா னவை, - ஓள இளைத தழை பல உடுக்கக் கொயதும் - ஓளனிய கொத்துக்களையுடைய தழைகள் பலவற்றை யடுக்கக் கொயதலாதும, - ஊழ நினைகள் மடுக்கும் புள ளறி உவ ணைகொல வார பிணை பொதாத்தம் - முநீராத நினைகளையுணனும் புடனையெறித்து தரத்தம் உவணகலையுல நெடிய கொம்பாளைக் காம்பப்படுத்தி முறித்தலாலும், - இ டுக்கெனெ புரி மாதரை - எப்பொழுதும் - துயரத்தைச்செய்யும் இம்மங்கையரை, - இல் செறிப்பாம் எனது - இல்லங்கட் செறிப்பொமனைது கருதி, - எரி அகொது என - நெருப்பை அதுத்தவிட்டாற்போல, - அலா ஊழகரும் - பூவைச்சொரியும். எ-று

ஏகாரத தேற்றம், வேங்கை பூக்குங்கொலம், நினை பெய்துக்கொலமாதலின் இந்நெ றிப்பொமன்து அலரும்க்குமெனரூர் அது “துணறுமெனல்களவினைநதனகணிகளாளுகொ ற” என்பதனுமறிக்க, இது தற்குறிப்பேற்றம். (௪௧)

உருமினாத்தண்டெதிரெதுமுருவையோடுமபல்
பெருகுதமுதொழில்செனவலிப்பொருக்கெனெவெழுகுத
கருதுநினைவொளவீணைவேங்கையையகைஞ்
மருவெவெருளெழுணடுழிவருத்தறியார்போல.

உதவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூலமும் உட்காரும்.

(இ-என்.) உட்காரும் - யானைகளின் வலம் உருமின ஆரத்த உட்காரும் ஏதிர - இடி பொலாத்ததும் கிணத்த ஏதிரத்ததும் உருமினயோடு - உலியபுலியுடனே, - டொருத்தமுன் தொழில் கணவலில் - பொருசெய்த உணவுத்தொழில் கணவிறகாணலால், - டொருத்தமுன் ஏழுத்த - சுறுதியில் விழித்தெழுந்தது - அருகு அருகு நின்ற ஓளவினோடு வேலையை - அங்கிடத்ததும் தண்ணருகே நின்ற வொளவியுட்கொத்ததற்குள் யுடைய வேலையுமரத்தையுட்கொடு வெஞ்சினம் மூண்டுவிடுகிறது அநியார்போல அலைமும் - தம்பித்தபொருத்தம் கொடிய கோபம் மூண்டவிடத்தது இஃதினைத்தெனப் பருத்ததாய்"து நினைத்ததை மூடிப்பார்போல அலைதலைசெய்யும். எ-ற.

கணவல - கணவிறகாண்டல், வேலையை யலைத்தல் வேலையுட்கொள்ளும் பொருத்தையும இடையே உதன புலவியோடான பூக்களாலுமெனக் கூற "சொடுமிநாக்கிவெனவருத்தமொடு" கொடுவனம்ருகுகிறருகமடாணைவிறகுருசெய்ததமனத்ததாகவிறகுமெனவெரிஇடபுத்தவதாகமலரீதவேலையைய உதவெனவுவீர்த்துநாள் கலமுருக்கி" எனபதனாலுமெனக் மகக்கணம் (சஉ,

வாயவதார்பொருளினவலவிறகுதனனே
வாயவதார்பொருளானபுருத்திப்பார்பேற,
மாயவதார்புதிருத்தனாகத்தமரயிடத்தது
விவதார்புனனாதுபோதவியெனவென.

(இ-என்.) இவ்வேலையை - இளமைபொருத்திய புல்களானவை, - அருகே - ஐயோ, - வாயவதார்பு ஆகிய பொருளின - தமக்கு வாயவதார்பு பொருளின, - ஆகருகான புருத்த - வளர்த்துக்கொண்டவாய் புருத்த, - ஆகவது ஆய்கலா வலவிறகுததுப்பார்போல - ஆராய வேண்டியபுற ஆராயாது அங்குகொருமாக உழியபொருளபொருளையவது ஆகிய திறத்தினால் - கொலவதார்பு திறமொன்றனை நீண்டதலாலை - கத்தமுததாய - வேலையொருபு பாயமது, - இடத்த விவது ஆகி - இடப்பக்கத்து இடப்பக்கி, - உணனாது போதவ - அவ விறைச்சினம் யுணனாது போவன எ-ற.

தமக்கு இடைத்தபொருளை வளர்த்துக்கொள்ளான புரு எனவெனவம் அநினைவொன்றையெனறி யத்தனை வளராமலித்ததை ஆராயாது அறித்தனம்போல, புல்கம் கலக்கிறவெனக் கொடுவொன்றையே நினைத்ததன்றி இளமைக்கத்த விழுகதா துணைநாம என்று கருதாமையானவே இவ்வுலகமொன்றையோடு பொருளெனக் கூனனே இவ்வுலகத்தியு, வாயப்பது - வாயவது எனவறிற்றது. (சக)

குருவியோடுபுத்தகவணகொருகிலைத்திலுவினத்தோ
குருவியோடுபுத்தகவணகொருகிலைத்திலுவினத்தோ
மூலமலர்ப்பதமலுக்கிவிழாதினைவாமானனைபா
பொருளொருகிடாசெவ்வனையுமதகனத்ததுகொலு.

(இ-என்.) இவ்வுலகம் - அநினைத்த மனமையுட்குருவியோடுபுத்தம் கவணகொல - இவ்வுலகமொன்றை குருவியோடு தார்த்தம் தம்கொடுக்கவண்கல ஏதிரக்கலவினும், - இவ்வுலகம் இவ்வுலகம் இவ்வுலகம் இவ்வுலகம் - அநிய ஆகியபொருளொன்றை

திருநாட்டுப்பலம்,

கண்டோடு சிதைந்து, உகண் அசம்பின் நிலத்து, சொரிந்தகிடக்கும் வருக்குநில
தலை—மரு மலாபபதம் வழக்கு வீழ்ந்து இளைவா—வாசனைபொருளுக தாமன்மலா
போதும் அடிகள் வருக்குதலால் வீழ்ந்து வருந்தவா, ஒருபொருட்கு இடா செய்யின்—
ஒருபொருட்கு (முறணத்தது) துயாசெய்யின், அகை—அததுயா, மறுகணத்தது உரு
கொல—பிறகணத்தது மறுமையடையாதொழியுமோ ஒழியாது. எ-று.

உகண் அசம்பின் என்பன பெயரெச்சமுற்ற. மறுகணம் என்பதனால் முறகண்
பெண்பது வருவிக்கப்பட்டது. அது “பிறகணினுமுறப்பகநசெய்யிறமக்கணினுபிறப்பகந
முதலவரும்” என்பதனாலிக. இது வேறதப்பொருளவைப்பு என்னுமணி. (சச)

ஆழ்ந்தநீரலகாடிகளனித்திடப்படுவ
வாயாதமாமணியாதயவயினறொறுமிறைவ
தாமாதவாழினுமரியவேறுயாநதவாயத்தகையும்
வீழ்ந்தவாயினுமெளியவேறுயாநதவாயவிடுமே.

(இ-ள்.) அனித்திடப்படுவ—(அநிலத்து வாழவோராத) போற்றப்படுவன, —
தாமாதநீர் அலகு ஆதிகள்—ஆழமாகிய கடலினின்றும் எடுக்கப்பட்ட கவடிமுதலியன
வாம்,—வயினதொறு இறைவ வாயாத மாமணி ஆதிய—இவகடோறும் (இசுசிக்கப்
படாமல்) தனருவன கிறந்த மாணிக்கம்முதலியனவாம்,—தாமாத ஆயினும் அரியவேல
யாநத ஆய தகையும்—தாமாதபொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கரியனவாயின் உயாநத
யாநத பெருமையடையும்,—வீழ்ந்த ஆயினும் எளிதவேல தாமாத ஆயவிடுமே—விறு
புத்தகக பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கெளியனவாயின் தாமாதனவாய (எளிமை)
யாடையும். எ-று.

ஏகாரம் - தேற்றம். இதுவும் மேலையணி (சாடு)

கொழுவிடைக்கரைவிராவியபலிகருறைநிரப்பி
வழுவிப்பலிரப்பிஇவெறியாட்டயாமனதத
தொழுதுபலியவோதையுமுரவுவெள்ளருவி
யிழுமெனோதையுமெழுகடலவியினுமவியா.

(இ-ள்.) கொழு விடைக கரை விராவிட—கொழுவிடைக்கரை விராவிட, —
பலிகருறை நிரப்பி—பலிகருறைகளை நிரப்பி,—வழு இல் பல பிரப்பி இ—குறையிலலாத
பல பேருண்டிலகைகளையும் படைத்து,—வெறியாட்டு அயா மனதத்து—வெறியாட்
புடச்செய்யுங் களங்கனில்,—பலலியத்தது ஒருகு ஒதையும்—வாததியகனினின் நெழு
மோதையும்,—உரவு வெள அருவி இழுமென ஒதையும்—பரக்கினத் வெள்ளிய அருவி
யின் இழுமெனனுமோதையும்,—எழு கடல அவினும் அவியா—ஏழு கடல்களினது
ஒவியடந்தினும் அடனகாவாம். எ-று.

விடை கடாவென்பது “மாததாடகொழுவிடைக்குருத்தெனனா நருமுரு
காத்தப்படை உகையாதுமுணாக. உதநகலாதபலிகருறைநிரப்பி தாமாநிலந்த வெள
ளரிசு பவிக்குறையெனினும் சிறுபலிபெனினும் பொருடதம்—தாமாதநிலம்—அந்நி
யத்திறுதிய தொண்டகம். இழுமெனோதை—அதுகரணம் (சுச)

தேனுஞ்செந்தினையிழகஞநீழ்சுவைக்கனிபு
மூனாநதயப்பனவுபிபனமரவுரிதழைகள்
வானுநதோயசுனையாடுமணிவரையிருப்ப
வேனஞ்சூழந்தகுன்றவாகொருசுல்துரவினறே.

(இ—ள்.) துய்ப்பன — புகிசுப்படுவன, —தேனும் செந்தினை இழகனும் தீம்
சுவைகளையும் ஊனும் — தேனும் செந்தினைமாவும் மதரச்சுவையையுடைய 'கனிதருந்
தசைகளுமாம், — உடுப்பன மரவுரி தழைகள் — உடுக்கப்படுவன மரவுரிய மிசைகளுமாம்,
ஆடுவ வானும் தேய் சனை — முழுக்கப்படுவன் வானினுள்ளாரும் முழுக்கு சனைகளா
ம், — இருப்ப மணிவரை — இருக்கப்படுவன அழகிய மலைகளாம், — (ஆதலால்) ஏனம்
சூழந்த குன்றவாக்கு — பனநிகளசூழந்த அசுகுறிஞ்சிநிலத்தறைவாக்கு, — ஒரு நலகு
ரவு இனது — ஒருவறுமையுமினறும். எ—று.

வானும் எனனுமமை உயாவுசிதம்போடெசம். நல்குரவு என்னும் முற்றமமை
தொக்கது. ஏனேநிலத்தோடோடோலப் பொருள்கொண்டு தேடுவனவினமையின ஒருநா
குரவினறெனரா. (சு)

அனபினைநதினைக்களவுலாறகளவொன்றுமறியா
ரினபமாணபிரிவினைவல்லினைவொன்றுமெய்தார்
துன்பமோட்டுவெயப்பொயயலாறபொயயொன்றுநுசொல்லார
முன்புமாதவப்பயத்தினுலவன்மூய்க்கமாவார்.

(இ—ள்.) முன்பு மாதவப்பயத்தினுல அவன் முயக்கு அமாவார் — முன்புசெ
பத பெரிய தவப்பயனை அகவிடத்தலைவரதலை விரும்புவோர், — அனபினைநதினைக்களவு
அல்ல களவு ஒன்றும் அறியார் — அனபினைநதியெனனும் முத்தையுடைய (அகப்பொ
ருணுவிற உறும்) களவொழுக்கமேயனறிவோர் களவுமறியார், — இனபமான் பிரிவு
இனைவு அல்ல இனைவு ஒன்றும் எய்தார் — இனபத்தை மாட்சிப்புத்தை (பொருளையி
றநீபிரிவுமுதலிய பிரிவாறுகும்) வருத்தமனறி வேறு வருத்தமொன்று மடையார், — து
ன்பம் ஒட்டிவாய்ப் பொய அல்ல பொய ஒன்றும் சொல்லார் — புலவித்தன்பத்தை நீ
கும்வாயினுடைய பொயயேயனறி வேறொருபொய்யும் சொல்லார். எ—று.

இனபமாணபிரிவு இனைவு என்பதற்கு இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் புலவியாலா
கும் வருத்தமென்றுரைப்பாரருளார் இது ஒழிப்பெனனுமணி. (சு)

உயகருவாரலின்புருவெய்துண்மையினுன்
முயங்குவாரைமுன்றுயசெயதன்முறைதெரிந்தாவரு
யயங்குலாவிமாரவேளபழியாயமலாநத
தயங்குதேமலரசேநுதகடழியதகுறிஞ்சி

(இ—ள்.), துய்ப்பன — அசுகுறிஞ்சிநிலமானது — உயங்குவார அலது இன்பு உறா
என்பது உணர்வு, — வருத்தமுதவரெயன்றிப் பிறா இனபமுருவெய்து (ஆனறொ)
உறவது உயங்குலாவிமாரவேளபழியாயமலாநத — புணர்ப்பவர்களை, — முன் தயா
செய்தல் — இனபம் தயருறவிததல் முற்றத்தைத் தெரிவித்தறப்போ
துயங்குதேமலரசேநுதகடழியாயம் மலாநத — வேறறினொருகதிய ஊர்னுடைய

—பாபாமிலாந்த, —தயாவரு தேமலா அசோகங்களை தழியுது — விளங்குகின்ற தேன பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோகமரங்களைப் பொருந்தியது. —எ-று.

* முனையாசெய்தல் “அனைத்தனாவும்போகலும்சோகம்” எனபதனால்தீர். வருந தலோரல்திவையுருரெனவே வருதலோர் இன்புறவரென்பது பெற்றும். உயங்குவா ரலின்புருரென்பதை “துன்பமுற்றவாகலாலின்பமில்லை” எனனுஞ் சிறதாமணியானு முணாக். (சுசு)

பகைத்துடிப்பிப்பலாபகைகசடபாயகலை
புகைக்குமசெய்கையாலுபபபசசெயவபோன
மிகைத்திறமருமரிக்குவிழாவெடுத்தோ
துகைத்திறபத்துருமுரபபுசுமுழலே.

(இ—எ.) தொரும் முரபபுசு முழல் — பாலைநிலமானது, —பகைத்துடிப் பிப்பலாப பகைத்துடியினனும் பறையை அடிப்பவா, —பகைக்கட பாயகலை — பகையாகிய ண்ணையுடைய பாயகின்ற கலையை, —உகைக்கும் அசெய்கையால் — செலுத்தித் தம் கரு வெனற்தீருநதனமையினால், —உவபபச செயதலபோல — (தாமும்) அவனை மகிழ்வி த்தல் செய்வதுபோல, —மிகைத் திறல் குமரிசுரு — மிகக் வீரதையுடைய தூக்கைக் கு, —விழா எடுத்து — திருவிழாசெய்து, —அனா துகைத்து இறப்பது — தயாரத்தைக் கெடுத்தது இருப்பது. —எ-று.*

இதுவன்றி, பகைத்துடிப்பிப்பலா பகைக்கண் — பகைத்துடிப்பை அடிக்கும் அருநிலத் தோர்க்குப் பரையாயினுரிடத்துப் பாயகலை உகைக்கும் அசெய்கையால் — பாயுநகலையைச் செலுத்தி வென்றதீருநதனமையினாலென உரைத்தலுமொன்று. பாலைநிலமானது தூக் கைக்கு விழாவெடுத்தலினால் துகைக்கீங்கியிருப்பதெனக். பகைத்துடி — பாபாபபதை; ப கைக்கண் அடிக்கும்பறையாதலின் இவ்வாறு கூறினா தொருதல் — கூடுதல். முரமபு - பரலித்தயார்த்திலும். முழல் — இடம். (சுசு)

வரையுறைக்கவுளாமகளைநீங்குதற்
கருமையின்தெதமையறையுருசண்டிகை
கிரியினுக்கிரிப்புறங்கெழீஇயுளினும்
பெரிதாமம்பாலைமயிராட்டியாயாதே.

(இ—எ. சண்டிகை — தூக்கையானவள், —கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇய கா ளினும் பெரிதும் ஆம் — குறிஞ்சிநிலத்தினும் அந்நருப்புறமாகிய முலையிலத்தினும் பெ ரிதும் உளதாகின்ற, —பாலைமயிராட்டி ஆயது — பாலைநிலத்திற் கத்தேவதையாயிருநத தன்மை, —வரைஉறை கட்டவுள ஆம்மனை — மலையில் வாசஞ்செய்யுநதெய்வமாகிய தன் மனை (குறிஞ்சிநிலத்தெய்வமெனப்படி) — நீங்குதற்கு அருமையின் — நீங்கியிருத்தலிய லாமையால் — அடுத்தமை அறையும் — அடுத்திருத்தலை அறிவிக்கும். —எ-று.

பாலையெனவொருநிலமிலையெனப்பா கிரியினுக் கிரிப்புறம் கெழீஇயகாலினும்பெ ரிதாமம்பாலை என்றார். அறையுமெனது தாமபரியப்பொருள். இதுணல் முலையுங் குறிஞ்சிபுச்சிரிநது பாலைபுள்தனநிப பாலைச்சீ நிலமின்மைபெறப்பய்ப்பது “அது முல் லையுய்துறிஞ்சியும் முன்மையிறநிரிநது நல்லுயாபழிநது நடுஞ்சுதுயருதுத்தப் பாலையெ னப்பதோர் படிவக்கொள்ளும்” எனினுஞ்சிலப்பதிகாரச்செய்யுளானுணர்ச்சு. (சுசு)

தூதுணம்பறவைகடு துண்டோவறக
காதலநதுணையொடுகழுமிப்புலவூவ
வேதுணவுண்ணினுமெவாகுமவேளகணை
தோதிநமரிதெனத்தெளிப்போனநன

(இ—எ.) தூதுணம்பறவைகள் - புறப்பறவைகளானவை, — தூது உணவி - பழ
க்கிங்க கற்களைபுண்டு, — ஒஅற காதல அம் துணையொடு கழுமி புலவூவ - நீங்குதலின்
விருப்பமடைந்த ஆழங்கிய பெண்டுகளோடு மயங்கிப்புணர்வது, — வேளகணை - காமநோய்
னது, — எவாகும - யாவாகுகாவினும், — ஏது உணவு உண்ணினும் - எவவுணவு புக்கினும்,
தோதிநம் அரிது என - நீங்குநதம் அரியதென்று, — தெளிப்போனநன - தெளிவிட
புண்போன்றிருந்தன எ—து

வேளகணை - ஆகுபெயர். காமநோய்க்கெதுவாதாத கறகணை உணவும் புறப்பறவை
கள் தம் பெண்டொடொழிவினரிச சேவனவாதலால் காமநோய்க்கு அணந்த லா
ண்டலால்வெனத் தெளிவித்தவாறு. (இ—)

எயிறறியரிள முகையினை யெண்ணுபு
வெயிறறலை மாதவமவினை ததவகிழவன
பயிறறியதெனநிழம்பரநத மெல்லிதழ
குயிறறியதென முகைத்தவாறகோங்கமே.

(இ—எ.) கோங்கம் - கோங்கமரங்கள், — எயிறறியர் இளம் முகை இணைய என
னுபு - எயினப்பெண்களுடைய இளமையாகிய முகைகளை நிகராகும்படி யெண்ணி, — வெ
யில தலைமாதவம் வினைத்தல - வெயிலினிடத்துப் பெருந்தவருசெய்தலை, — கீழ்வன பயி
றறியது என - விரும்பின் வாசியசெய்தலபோல, — நிறம்பரநத மெல்லிதழ குயிறறியது
என முகைத்து - நிறம்பரநத மெல்லிய விதழகளைப்படுத்தது வைத்தாற்போல முகைகளி
னெ, — அலாந்த - மலாந்திருந்தன எ—து.

கீழ்வன வினையெச்சமுறம். பயிலுதல பயிறறுதலென விகாரப்பட்டது. கீழ்
வன வெண்பதனை முற்றுக்குநிகரப்பனவென்று கோடலுமொன்று இது இலபுல்பய
னற்றகுறிப்பென்னு மணி. (இ—)

குரவலாப்பாவை பெற்றெடுபு கோழரை
மரவம்வெள்ளணியிலுலவயக்கமாணுவ
விரவலாந்நறுவெரிப்பாடலம்
பரவிசைப்பாவனபறவைக்கோகிலம்.

(இ—எ.) குரவு அலாப்பாவை பெற்று எடுப்ப - குரவமரம் அலாபாகியபாவையை
பபெற்று எடுப்பன, — கோழ அரை மரவம் - வழுவுழுப்பாகிய அரையை யுடைய வெண்
கடம்புகள், — துவள அணியினால் வயக்கம் மாணுவ - வெள்ளணியினால் விளக்கத்தைப்
பொருந்தவையுடையரிப்பாடலம் - வாசனைப்பொருந்திய பாதிநிமரகாகுள், — விரவு அலா
ந்நறுவ - கோருந்திய அலரைத்தந்துவன, — பறவைக்கோகிலம் - கோகிலவழுவைக்
காப்பாறு இதை புணவன - காழத்திசைப்பாவன. எ—து.

வெள்ளணியினால், என்பதை வெள்ளணியினுள்ளனகொண்டு வெள்ளணிநாள் விளக்கத்தைப் பொருந்தவனவெனக் கொள்ளினுமாம், வெள்ளணிநாளாவது குழந்தை பிறந்த நாளில் வெள்ளவளதிரமதரித்து வெணமாலையுடிக் கொண்டாடும் விழா அல்லாதாறல் குழந்தைபிறந்தமையையல்லா அறியத்தூற்றல் (இசு)

வீரிமுகிலிடையிடவிராயின்முது
சுரிமுனமுசசியிறுக்குநீதிசு
சொரிகதிராமணிகருநதுணையுமென்பவே
பொரிகெழுபொருட்டரையிருப்பைபூத்தவே.

(இ—எ.) பொரிகெழு பொருட்டு அரை இருப்பைபூத்த - பொருக்கைப்பொருந்திய பொருட்டாகிய வரையினையுடைய இருப்பைகள் பூத்திருப்பன, —வீரி முகிலிடை இடைவிராயின்மும் - விரிந்த முகிலினிடையிடையே பொருட்டிய நட்சத்திரங்களை யும், —சுரிமுன முசசியில் துக்கும் - சுரித்தமயிரமுடியிற துக்கப்பட்ட, —சொரிகதிர ந்தில மணியும் - சொரிகின்ற கிரணத்தையுடைய முத்தமணிகளையும், —துணையும் - ஓக்கும். எ—ம்.

என்ப, ஏ அசை பொருட்டிசுமுழிப்பது, முசசி ஆகுபெயர், இது உவனமயணி (ருடு)

நிகழ்தரு நாலவகை நிலனுமெல்லையாத
நிகழ்தரு பாலையநினைக்கக்கேற்புற
விகழ்தரு சுரத்தவரெயதுபோகமும்
புகழ்தரு நாளிலத்தவாதமபோகமே.

(இ—எ.) நாலவகை நிகழ்தரும் நிலனும் எல்லையா—நாலவகையெனதுசொல்லப்படும நிலைகளுந்நன்கெல்லையாக, —நிகழ்தருபாலே தனைக்கு ஏற்புற—விளக்குகின்ற பாலேத்தினைக்கு ஏற்குமபடி, —இகழ்தரும் சுரத்தவா அங்கு எய்து போகமும்—இகழ்ப்பட்ட பாலிலமாத்கள அங்கடையும் போகம்களும், —புகழ்தரும் நாளிலத்தவா போகம்—புகழ்ப்படும அந்நாலவகைநிலைகளினுமுறையோ அடையப்படும போகமேயாம். எ—ம்.

அம்மும் தம்மும் சாரியை. நிகழ்ததல். நிகழ்தலென இடைகுறைந்தது பாலே குலில்லாமை “நடுவு நிலத்தினையே” எனனுஞ்ஞதிரமுதலியவற்றினுணாக. இசுழ தரும் சுரத்தவாளன்றதும் இக்கருந்தநோக்கியும் ஆற்றறுத்தனமுதலிய விழிதொழிலக னை நோக்கியுமெனக். தத்தமக்குநிலமுனைமையானும் இதுபோற பாவத்தொழில் இன மையானும் ஏனைநிலைகளைப்புகழ்தருநாளிலமென்றதெனவறிக. (இசு)

உடங்குசெல்பவாககிடையுறென மின்றியே
யடங்கரும்பெருமகிழ்வாககிமாதரை
யிடங்குளினிர்இயவாசெல்வமுறகுமா
தொடங்கலினுதவியிற சுரமொபிலையே.

(இ—எ.) உடங்குசெல்பவாக்கு உடனசெல்பவாகிய மகளீர்க்கு, —இடையுறு ஓர் இடையுறு பூதகொன்றதும் இன்றாக, —அடங்க அரும் பெருமகிழவு ஆகி - அடங்குதரிய பெருமகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி, —மாதரை இடங்குளின இரீஇயவா செல்

அழுவரும்தொடங்கலின் - பெண்களையவவவிடங்களில் இருக்கச்செய்ததும் காணியருடைய செல்வை அழுவருவிக்கும்படி செயதலினால், - உதவியில் - உதவியெய்தற்கண், சுரம் ஒப்பு இல்லை - அப்பாலைநிலத்திற்கொப்பாகவேற்றெனில்லை. எ -று.

ஒன்றும் எனநுமமைதொக்கது. இடைபூநிலவாகச்செய்தல் விருந்தவிலக்கல் இடைச்சுரத்தகண்டோடு புகழ்தன்மூதலிவற்றாதுணாக. இனி எனநுஞ்செய்தெனச்சம செய்வெனச்சமமாகப்பட்டது. (இள)

பிரிந்தவா பசலையம்பெரிய போவையுட
திருந்தவரென்ன தன்னசெய்கைதோற்றியாங்
கரந்தசெயமதன்கணையாகப்பூததமா
மரந்தழீஇய துலமவளாய்பாடியே.

(இ-எ.) நலமவளாய்பாலை - நன்மைபொருத்திய பாலைநிலமானது, - பிரிந்தவா பசலையம் பெரியபோவையுள்ள திருந்தவரென்ன - காலைரைப்பிரிந்தமக்கிரி பசலையா கிய பெரியபோவையுள்ளே திருத்தமுறுவரென்று, - தன் செய்கை தோற்றி ஆங்கு - தன்செய்கையைக் காட்டியதுபோல, - அரந்தசெயமதன்கணை ஆகப்பூதத - துன்பத்தையெய்யும் மனமதபாணமாகப்பூதத, - மாமரம் தழீஇயது - மாமரங் கொடுத்ததுவெப்பெற்றது. எ -று.

வளவியவென்னும்பெயரெச்சம் வளாய்வென விகாரமாயிற்று. செயற்கையாலென னும் வினையெச்சவிரிதி டொக்கது பசலையம் பெரிய போவையுள்ள திருந்தவரென மத்தனும் ஆகப்பூததென்றமையாலும் வெள்ளிடைவினநிப்பூததனவாம். போவையுட்டிருந்ததல் அதவாய்ததோன்றல். (இசு)

வேறு

ஆக்கங்குறித்துணைநிகுவனஞ்ஞெளிராத
வாக்கின்படிமங்கையராருயிரவாழந்திருக்கை
காக்குந்தொழிலென்று புரக்கும்கண்ணற்கண்பு
பூக்குஞ்செய்யாறப்பொலிவுளளதுபூததகானம்.

(இ-எ) பூததகானம் - பூக்களைப்பிடை மூலநிலம், - துணை ஆக்கம் கருதி நீங்க்தலைவராயினவா பொருள்கருதிப்பிரிய, - அனஞ்ஞெளிராத வாக்கின்படி - அக்காதலாசெலலும்பொழுது உறிய வாரததையின்படி, - மங்கையா ஆருயிர வாழந்திருக்கை - பெண்கள் அரிய உயிர வாழந்திருத்தலையே, - காக்குந்தொழிலென்று - காவற்றொழிலென்று, - புரக்கும் அக்கண்ணற்கு - காக்கின்ற அவவிஷணுவக்கு, - அன்புபூக்கும்செயலால் - அன்புமிக்குஞ்செயலினால், - பொலிவு உள்ளது - பொலிவையடைந்தது. எ -று.

அசுரம் பண்டறிசுட்டி துணைவா துணையெனவீறக்கெட்டது. (இசு)

ஆனிககொடியேந்தியதக்கையகறசியாற்றான்
மூன்றாவார்வத்தணீமைக்கணமுற்றிற்றேரோறு
காளகருமேனிராரி கல்குழமுரம்பு
கோளுற்றகணக்கொருதெய்வதமாய்கொண்கை.

(இ-எ) காளம் குருமேனி மூராரி - கரியநிறம்பொருந்தியவையுடைய விஷணு, - கல்குழமுரம்புகோளுற்ற காளக்கு - குறிஞ்சிநிலத்தைப்போல பாலைவயத்

தனக்கொண்ட மூலையிலத்திறகு—ஒரு தெய்வதீம் ஆய கொள்கை -- அத்தெய்வமர
கப்பொருதிய கொள்கையானது,—ஆனிகொடி ஏந்திய தங்கை -- சிங்ககொடியையு
ததியதவகையாயிதாக்கை,—அகநிஆற்றான்— அகன்றிருத்தையாற்றுவனாய்,—மூன்ற
றற் ஆர்வது -- அவளமேற்கொண்டபறியூல்,—அணிமைகண்ணமுறிறறு ரோ ஆம் -
அணிமைக்கண்ணை வந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ—று.

கலையும் மூரமபும ஆகுபெயர். காணத்திறகு என்பது காண்கு என அததமது
ஓம் தொகுநின்ற,சு. முறியது என்பது முறிறறு என விகாரமாயிற்று, முறததல
குமுதல. (கஉ)

அங்குருகனிமலகியகொன்றைதணர்த்தலர்ந்து
பாங்கெங்ணுநிற்பதுருத்திரப்பல்கணங்கள்
வீங்குமபுகழ்மாலவிடைபற்றிவெள்ளிசிலம்பி
வேங்குமபெருமானமுனமுயப்பவந்திறத்தொப்பாம்.

(இ—ஏ) அங்குருகனிமலகியகொன்றை—அங்குகின்றகனிகள் நிறைந்தகொன்றை
மரங்களானவை,—தணர்த்தி அலர்ந்து —கொத்துக்கொண்டுமலர்ந்து,—பாங்குருகின்ற
ம நிற்பது — பக்கங்களுவவிடத்தும் நிறகுநன்மையானது,—உருத்திரபுல்கணங்கள்
உருத்திரராகிய பல்கணத்தவர்கள்,—வீங்கும புகழ்மாலவிடைபற்றி — மிக்கபுகழையுடை
பற்றாமலாகிய இடபத்தைப்பிடித்து,—வெள்ளிசிலம்பின் ஒருகும் பெருமானமுன
உயப்ப — கயிலைக்கிரியையாசனியோடுநிறைந்தருளும் சிவபிரானது திருமுன்னரேகொண்
டுபோய்விடுதற்காக,—வந்திறறு ஒப்பாம் — வந்தசோந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ—று.

பழங்கனும் வடிவாறகடைக்குவமைபாதலின் அங்குருகனிமலகிய கொன்றையென
றும் திருவடையாளமாயினாதலின் அதனேவெறுபிடுத்து தணர்த்தலர்ந்து பாங்கெங்ணு
ம நிற்பதன்றும், திருமால் மூலையிலத்திறத்திதேவதையாதலின் ஆண்டுறைவாரென்ன
தனனிவுபற்றி வந்தாரென்பார், மாலவிடைபற்றி உயப்பவந்திறத்தொப்பாம் என்றங்
கூறினார். பழங்கள் நிறத்தால் விஷ்ணுவும்பூகன நிறத்தாறுத்திரகுசுருமொப
பாமெனதுரைப்பாருமுள்ள. (கஉ)

விலகாவிறமைமாலநிரதோ வினையாடலாற்றறு
பலமாயவுருக்கொடு நின்றொளிபானைமேலார்
மலரானிகொன்றை யலங்கியசூழலெல்லாம்
புலராமதாமாலா பூவைகள் பூத்தகாட்சி

(இ—ள்.) அலரால் நிறைகொன்றை அலங்கியசூழலெல்லாம்—பூக்களானிறந்த
கொன்றைமரங்கள் விளங்கி நிற்குமிடங்களினெல்லாம்,—புலராமதாமாலா பூவைகள்
பூத்தகாட்சி — புலராத தேன்பொருதிய மலரைக் காயாமரங்கள் பூத்திருக்கும்போதற
மானது,—வினையிறல்மால் — நீங்காத வலிமைபொருதிய திருமால்,—அறிந்து — அவர்
வரவையறிந்து,—ஓர்வினையாடல் ஆற்றல் — ஒருவினையாட்டுமுறைமையால்,—பலமாய
உருக்கொடுநின்ற ஒளிபானைமேலாம் --பூவாகிய மாயவடிவைக்கொண்டு நின்ற
விளங்குநன்மைபோலாகும். எ—று.

விலகாவென்பதற்கு விலகினை கொள்ளினும் தொரு கூட.

(கஉ)

இருநதைக்குலமொத்தனபூதவகள்ளினடுகோபந
திருந்தாநதழலொத்தனகொன்றைகளசெம்பொனொத்த
பெருநனாட்குலையொத்தனபூதநிபிடாமரங்கள்
பொருநதோழுகிலொத்ததுபொற்றொழிலவல்லகொல்லன.

(இ—ள்.) பூதவகன இருநதைக்குலம் ஒத்தன — காயாமரங்கள் கரித்திரினைப்பொத்
தன.—ஈனடுகோபம் திருந்தாநதழலொத்தன — நெருங்கிய இந்நிரகோபங்கள் திருத்த
மானநெருப்பையொத்தன.—கொன்றைகள் செம்பொன் ஒத்த — கொன்றைமலர்கள் செ
ம்பொன்னையொத்தன.—பூதநிபிடாமரங்கள் பெருநனாட்குலையொத்தன — பூதநிருக்கு
மபிடவமரங்கள் நெருங்கிய பொற்றானின் குவாலைக்காத்தன.—ஏ பொருநதமழுகில-
ஆம் குபொருநதிய முகிலானது.—பொனதொழிலவல்லகொல்லன ஒத்தது — பொனதொ
ழிலிலே வல்லதடாநினைபுகாத்தது. எ—று.

பூதவ, கொன்றை ஆகுபெயர்.

(சுங்)

விரிகாணமலாவாச நகாசசிவிழைநதத
முரிநாசியொன்றாலமையாதுலபபற்றநாசி
பரியாவிமையோரவன்னிறகுமப்பண்புதோற்றம்
வரிபாடனிவீழ்மண்குமிழ பூததமாண்பு.

(இ—ள்.) வரிபாடு அனிகீழ்மண்குமிழபூததமாண்பு — இசைப்பாட்டைப்பாடும்
வாண்டின வீழ்கின்ற அழகிய குமிழ்மரம் அலாநதிருக்கும் மாடசினையானது.—இமை
யோர் — தேவர்கள்.—வரி காண மலா வாசநகாசசி விழைநது — விரிநத முல்லைசிலத்
துளைய மலர்களுடைய பரிமளத்தை அநுபவித்தலை விழுமிய,—தததம் உரி நாசி ஒன்றால்
அமையாது — தத்தமக்குரிய ஒவ்வொருமுகினால் (அவ்வாசநகாசசி) அமையாமல்,—
உலப்பு அற்ற நாசி பரிபர — எண்ணிறந்த மூக்கைத்தரித்தது — அவன் நிற்கும் அப்பண்பு
தோற்றம் — அவ்விடத்தாநிறுத்த அப்பண்பினைக்காட்டாநின்றன. எ—று.

காண-ஆகுபெயர். அப்பண்பு-பரித்தபண்பு. உரிய என்பது-உரியெனவீறுகெட்டது.
இமையோர் என்றதனால் மரங்கள் அநேகம் என்பதும் ஒன்றாலமையாதுலபபற்ற நாசிபரி
யாவென்றதனால் ஒவ்வொன்றிலும் பறபலமலர்களிருத்தலும் பெறப்பட்டன. (சுசு)

மாணமலாததிருமாதவகுமாயோ

நூலொவிநாமுறவளையையீனவாற்ற

நூலாசுமிவறணவேமெனநண்ணியாங்குத

தாநாசுமிருநதழல்கின்றனதாவுமானகள்.

(இ—ள்.) தாவுமானகள் —பாயநதுசெலுதுகின்றமானகள்.—மலாததிருமாயோ
தாமரைமலரிலுறைபுந திருமாதானவளமானவழிகாச.—மாயோன் மாதவகுதி — திரு
மால்செழுவிவராகி.—நாம ஆகு ஒளி உற — யானகள் (எந்நாளும்) நீங்காப்புடையழையடை
ய.—வள்ளியை ஈன்ற ஆற்றால் — வளங்கையகியை ஈன்றதன்மையினால்.—நாம் நாளும்
இவன் தன்னவேம் என — யான்கொநகாசுமித்திருமலை நீறுகுலேமல்லமெனது.—கண்ணி
யாங்கு — சோநதாற்போல்.—தாம் நாளும்மிருநதழல்கின்றன — தாங்கள் நாடோறும்
மிருதியாகத்திரிகின்றன. எ—று.

தங்குலத்துக்குப்புழுகொடுத்ததமையே பிரியாமையுக்காரணமாயிற்று. ஆனம
நிங்நாமை. (சுரு)

தணியாவிழையோக்குணவூட்டுநாசாலவாங்க
ணணிநாமணியாரப்பெழுநுணமுறையாயநதேபோன்
மணியாரப்பெழுவெங்கணுமேயவனண்ணகத்தோர்
பணிதேவரெலாருமுறுப்பிபயின்றாலா,

(இ-ள்.) மண்ணகத்தோர் பணிதேவா எலாரும - மண்ணகத்தோர் பணிக்
தேவர்களெல்லாரும;—உறுப்பில் பயின்ற நல்லு - தமமுறுப்பினகண்ணே வசிக்கப்
பெற்ற நல்ல பசுக்களானவை;—இமையோர்க்கு தணியா உணவுண்டிநா - தேவாசுட
ரு குறையாத நிவேதனத்தை ஊட்டுபவர்களுக்கிய அந்நணா;—ஆந ணசாலஅணிநா
மணி ஆர்ப்புஎழும் - அவ்விடத்தில் மிகுதியாக அழகியநாசை யுண்டாகா ரி அப்ப
ப பெருத்தகுதகாரணமான;—தூலமுறை ஆயநததுபோல - தூய முறைய
னையாராய்ந்ததுபோல;—மணி ஆர்ப்பு எழுகதனும் மேய்வன - முட்டையுண்ட
ஆர்ப்பெழும்படி எவ்விடங்களிலும் மேயாநின்றன. எ-று.

தூலமுறை - பூசைமுறை. மணியடித்ததுகொண்டு பூசைசெய்து
அப்பிடம் முதலியவற்றை யணந்தலால், அணிநாமணியாரப்பெழும்
ததேபோலென்றா; ஆவினும். பிசுத்ததேவர்களே யாருமட
ந்திராணக, இரண்டினும் பின்னர்க்குறப்படும.

உழைத்தொழுவுரணிரசாலவுவசுமவண்ணம்
சுழலத்தெழுமின்னிசையெவையிருகுளிடப்
வெழுதுறநல்லவரினபுறத்தகத்தியாரகுங்
சுழலறவின்பபயவருயக்களிடப்பிபதனறே.

(இ-ள்.) உழைத்தொழு ஆனந்தா - உழைமரங்களபொருதிய தொழுவத்
ள்ள பசுநிரைகள்;—சூல உவசுசுமவண்ணம் - மிகமிகுமூடபடி;—சுழலத்த எழும் இன்
இசை - வேயங்குழலின்னிறெழும் இன்னிசையானது;—எவையிரும குளிர்பப் எழ
உறந்து - எவையிரகளுக குளிரச்சியடைவெழாநின்றது;—நல்லவா இனபு உறந
தே - நல்லவர்களினபமடையத் தக்கசெயல் யாதாவினும்;—யாராகும் சுழல அறந்
பபயனும் - யாவாசும நீங்காத இன்பபயனாகுதி;—உளிடப்பிபது அனறே - சரி
செய்வதொன்றனறே. எ-று.

ஒரறிவுண்டய மரமுதலியனவும் அசையாபரிந்தனவென்பார், சுழலத்தெ
னினிசையெவையிரும்குளிரப்பெழுதுறத்தென்றார், சுழலத்தென்பது - சுழலத்தெ
விரரப்பட்டது. சுழல - முத்தித்தொழிற்பெயர். பசுக்களினபமடைய அகநறி
மபிபுள்ளதேவாள் மகிழ்வா, அவாமகிழ ஆனமரங்களமிகிழகையும, ஐதல்
ஆனிரைசாலவுவசுமவண்ணம், சுழலத்தெழுமின்னிசையெவையிருகுளிடப்ப
தென்றும், நல்லவரினபுறத்தகத்தியாரசும்குழலறவின்பபயவருடக்களிடப்ப
தே' எனவந்தறிஞர், இதவேறுபுறபொருள் கூட்டுவோமெனின்.

அவ்வப்பசுதுங்குநதபரளித்தவேறு
வெலுதுயபரதொகம்குநதருளேகெழேப

புலனும்புனலுநதமையுட்டுநாபொதபவினோக்
கொலலும்பயமாதிபுண்பயனுபக்குநதரு.

(இ—எ.) தன்ம் புலனும் புனலும் ஊட்டுநா பொதப - தமக்குப் புல்லையும் புல்
லையும் ஊட்டுவோ அழகடையு—வினோகரு ஓலனும் பயம் ஆதி உண்ப பயன்.
தேவாகுப பீர்தியாகிய பாலமுதலிய உணவுப்பொருளை— உயக்கும் கனது
ஆ— உதவும் கனையுடைய பசுக்களானவை—அலலும் பசுவும் கருது அனபா
இரவும் பசுவும் தம்மைத்தியானிக்கும் அனபாகள்—அளித்த ஏற்று - தமக்கிடம் (ப
திரபுஷ்ப) முதலியவற்றை ஆவசுகரித்து—வெல்லும் பரபோகியு வினாதது அருள மே
நது நோப - (பாசத்தது) வெல்லும் பரபோகத்தை ஊட்டியருளும் இறைவனை நிகாப
பன். எ—று.

தமக்கு எனபது தன்ம என்றும் தம்மை உண்ணவெனபன் இடைகுறைததம் கன்
று ஆதற்றுவென விகாரப்படும் நின்றது. இடைவிடாததியானமுடையோரெனபா
அலலும்பசுவாகருதன்பரெனறு. (சுஅ)

தாற்றுக்கதிரகாலவரகம்பயிரசாமைசொன்ன
லாற்றக்கிளருநதுவரைப்பயிராதிருறும்
தோற்றிக்கிளையோடினதுணமுனறுநதுனற்ப
போற்றிகுழமலகியபொற்பினபாடியெல்லாம்.

(இ—எ.) பாடி எல்லாம் - முலலைதனரெல்லாம்—தாற்றுக் கதிரகால வர
கம்பயிர - சூலையாகிய கதிரைக்கசுதம் வரகுப்பயிர—சாமை சொன்னல் - சாமைப்பயிர
சோழனப்பயிர—ஆற்ற கிளரும் துவரைப்பயிர ஆதி - மிக உயரத்துவளரும் துவரை
பயிர முதலியவற்றை—முறமும் தோற்றி—முழுதும் விதைத்து - கிளையோடு இனித உ
ணடு - உறவினரோடினதாகவுணடு—இனம் மூனறுநதுனற் போற்றி - மூவினமும் வி
ருத்தியடையுமபடி அவைகளைக் காப்பாற்றி—குழமலகிய பொற்பின - குழகணிதந்
வழங்கியுடையன். எ—று.

அம் சாரிய. போற்றி நிறைந்தவெனக் கூட்டுக. மூவினம் மாடு, ஆடு, எருமை
என்பன். அது “நெடுமாலகுறும்பொறைநாடனெ”ன்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்
திரத்தாணுணாக. தாற்றுக்கதிர பரிக்கோலப்போன்ற கதிரெனினுமாம். (சுங)

குளிரமெனமொழிநேருவதெனறுகொழுஞ்சுவைப்பா
லொளிரசொததுயததுநாநாமம்நெனறதாககி
வளமநகையாமததினுடைத்தலுமாமுகியோவென
றறுஞ்செயலபோற்குமிறாபெழுக்காறையென்கும்.

(இ—எ.) வளம் மங்கையா - வளத்தையுடைய மாதா—கொழுஞ் சுவைப்
பால் - முதிர்ந்த சுவையுடைய பாலானது—குளிர மெல மொழி நேருவது எனறு
(தமது) குளிராத மெல்லிய சொல்லை ஒப்பது எனறு—குளிர செம் தழல் உயத்த
விளங்காநின்ற சுவைந் நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சி—உறு நாமம் மறந் ஒன்று ஆகி -
அதற்குவழங்குந் நாமம் வேருளறுக்கி—மந்தின் உடைத்தலும் - மந்தினு உடை

தற்பொழுது, — மாழ்க் துளைய அளமம் செயல்போல — மயங்கி ஐயோவென்றவு
ருசெயல்போல, — தாலை எங்கும் — உதயகாலத்தில் வீடுகொங்கும், — குயிறு ஆர்பு
எழும் — குயிறும் ஒலியானது எழாநிற்கும். எ-து.

• நாமம் மறநொறுகல் தயிரென்னும் பெயராகலால், அளநல் — லளவொறுதுமை
அது பகுதிப்பொருள் விஞ்சி, உடைத்தல் — கடைத்தல். (எரு)

காரகண்டமுலைத்துணைவாணமுகமநகைநல்லார
காரகண்டுகலிழத்தவிழ்புனலகாலசெய்தனபா
தோர்கண்டியிழோனைவிழிப்புனலசேரவாரு
கூரகண்டநெடுமபனைசென்னிநீதோம்புமுனறே.

(இ—எ.) வாசனடை துணைமுலை — கர்சையணிந்த துணையாகிய முலையையும், —
வாள் முகம் — ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுமுடைய, — மநகைநல்லார — மநகைப்பருவம்
பெண்தலை, — காரகண்டு கலிழத்த விழ்பு னுனல் — காரகாலத்தைக் கண்டு சொரிந்த விழி
நீரானது, — கால செய்து — காலவாயாகி, — அனபா தோ கண்டு உமிழ் ஒகை விழிப்பு
னல் சேர — காத்தலுடைய தோவரவைககண்டு ககளுநின்ற உவகைக்கண்ணீர்தன்னோ
டுசேருதலினால், — ஆறு ஆய — ஆறுகி, — ஊரகண்ட நெடுமபனை சென்று — மருதநில
த்திற்பொருதிய சுழனியிற்சென்று, — இனிது ஓம்பும் — இனிதாகப் (பயிர்களைக்) காக
குமாள்-து.

காரகண்டு கலிழத்த விழிப்புனல், காரகாலத்துவரு வோமென்றகாதலா வாராமை
யால் உளதாகிய கோக்கண்ணீர், வாரகண்டமுலையென்பது தேனசெய்தகஞ்சுத்தயன்
என்றத்போல் நின்றது. (எக)

தடக்குங்குமத்தையனல்லாரதமியீயகாலை
கிடக்குங்கிடையல்லல்லாமைகிளக்குமாபோற்
கடக்குங்கழைவாசிலையானகணையாகவேவு
மடக்குமபசுரதேனகடமுலையையணிந்தமுலை.

(இ—எ.) குங்குமம் தடம் ஹையல்லல்லார — குங்குமமணிந்த முலையையும் அழ
கையுமுடைய பெண்கள், — தமி ஆயகாலை — நாயகா பிரிந்தகாலத்து, — கிடக்கும் கிடை
அல்லது — காமநோயினால் கிடக்குங்கிடையானது, — இல்லாமை கிளக்குமாபோல் — வே
றுசெயல்லல்லாமையை வெளிப்படுத்தமாறுபோல், — கடக்கும் கழை வாசிலையான —
யாசிலையும் வெலுதல் கருமபாகிய நெடிய விலையுடைய காமன், — கணை ஆக ஏவும் —
பாணமாக ஏவுகின்ற, — பசுர தேன அடக்கும் கமழ முலை — பசுரதேனை அடக்கும் பரி
மளிகின்ற முலையல்லார, — அணிந்த — பொருந்தியது, — முலை — முலையிலும், எ-து.

அணிந்தது எனபதன்றிகேட்டது. பசுரதேனை அடக்கும் முலையை அழகிய முல
ையிலமானது தனக்கெண்ணிருக்கும் எனக்கண்ணும் பொருந்தும். (எஉ)

வேறு.

விலகிலில்லுமிழுமோலிவோதருக்குறுப்பாநதாங்க
நூலசூனாநளிகுமுவோதையுயருகரேடெனநென

நணிகைப்பராணம் *மூலமும் உவையுமீ.

நிலகுபேருழவொல்லாமிநதிரதேயவம்போற்ற
வல்கலசோவளத்திதேவகுமலிந்தலேபமுனச்சூழல்.

(இ—எ.) இலகு பேர் உழவா எவ்வாறும் — விளங்குகின்ற பெரிய பயிர்ச்செய்மாந்
பாசன யாவரும்,—விலகி வில உயிரும் மோலி வேந்தருக்கு — விட்டுவிட்டு ஒளிகாணும்
முடியையுடைய அரசருக்கு,—உறுப்பு ஆம் தாங்கள் — உறுப்பாகிய தாங்கள்,—உலகம்
மூன்று அளிக்ரும வேலகை — உலகமூன்றையுங் காக்கின்ற வேந்தனையே—உமபனாக்
கோடல் ஈனறு என்று — தேவனாகக் கொள்ளுதல் நல்லது என்று,—இந்திர தெய்வம்
போற்ற — இங்கிருந்தே தெய்வத்தையே போற்றுவதல்ல,—அலா தலே பமுனச் சூழல் —
பாரத இடத்தையுடைய மருதநிலமாளது,—அலகு இலசோ வளத்தின் ஓரகும் — எல்
லையற்ற சிறப்பையுடைய ஐசுவரியத்தால் உயர்ந்திருக்கும். எ—று.

உறுப்புப்போற்றின் உறுப்பாமென்றா, உலகமூன்று — புழி அநதம் சுவர்க்கம்
ண்பன. தாமும் மூவுலகினாகரு முபயோகப்படுத்தலால் மூவுலகிற்குமுரிய இறைவனை
யே தெய்வமாகக்கோடல் நியாயமெனப்பா “உலகமூன்று அளிக்ருமவேலகை உய்ப
னாக்கோடனெனறெனறு”. மூன்றுலகிற்கு முபயோகப்படுத்தல் “சுழலதுமோபயின்ன
தலகம்” என்பது முதலியறறனுணாக. (எக)

தெய்வியவவுணாக்காயநதிற்குவசளித்துக் கேண்மை
வவ்வியவின்மை மாயனமருங்ககலாமைபோலா
நவலிப்புறவத் துமரததமபுனறகுழறகின்பன
கவலிப்புறவத் துமரததமபுனறகுழறகின்பன

(இ—எ.) நய — அக்குழந்த நறம்புனற குழந்தை — மான்கையுடைய மு
கையினை — நய — நனமைபொருதிய மருதநிலத்திற்கு,—இனபம் கவ்விய
— வேலகை — இல — பொருதிய சுவர்க்கவேந்தருகிய இங்கிருந்து,—கடவுள் ஆய்
தி — வேலகை — இல — யந்தைய இருக்குந தனமையானது,—நிரு அரசு தெய்வ
— இல — வேலகை — தனது நிருவையு மரசையுங்கவாரத அவுணரைக்கொன்று,—
அளி — மீட்டிம் அலகைக் கொடுத்த,—கேண்மை — வெளவிய இளவல் மரையன் —
— இல — வேலகை — கொண்ட இளவலாகிய விஷ்ணுவின்,—மருதக்கலாமைபோலாமீ—
பத்ததைக்கலாநிருத்தல்போலாகும். எ—று.

கவ்வியபுறவமதிரைகல குழந்தைத்தமாமுனியென்றத்போன்றது. தெய்விய
அவுணா பகைத்த அவுணா என்ன கொள்ளினும் பொருந்திய. (எச)

அருப்புனறகல்களோடையகன திமணிக்காழ்ப்புண்டு
சுருப்பயிலிலுசிபொயகைகொருபணையிலேபுணடாநவி
நருப்பொழிற்பொதும்பாநாநாவனவுடைநலகைச்சூழ்ந்து
மருப்பகைக்கலகொடு சிலனைசெறித்தனறச்சூழல்.

(இ—எ.) அச்சூழல் — அமருதநிலம்,—புனல் அருகில் கால்கள் — நிரவற்றுது கா
லவாயகனும்,—ஒடை — ஒடைகளும்,—அசல் நதி — அகன்றிருக்கின்றவாகிய,—மணிக்கா
ழ்ப்புண்டு — இரத்தினங்கூறுத யணிகை,—ஆறு பீரில் இலகு — சுருக்கப்பட்டிமவா

விதமும், பொய்கை - பொய்கைகளும், தொகுதி - கூட்டமான வயல்சுளமாகி
யுள்ளதும், தாங்கி - இலச்செறிவுபொருந்திய ஆபரணத்தைத் தரவில்லை. - ஒருப
பொழிற் பொழிற் பா நாதாவனம் - பெருமைபொருந்திய சோடிகும் பொதுப்பகுதி,
நாதாவனமாயிற்று, உடை நல்கைச் சூழ்ந்து - ஆடையை அழகுபெறுவிடுதல், - மரு
புகை கட்டிக்கும் நொச்சி வளை செந்தித்தனம் - மதுகக்கூடாத பணையுடையதும் மதி
லாகிய கைகளை யெய்யும் அணிந்திருந்தது. ஏ-று.

பொதுமபர் இளமரகர, அது வயல்சூழ்சோலை. நாதாவனம் - புஞ்சோலை. பொ
ய்கை மனிதரால் ஆகப்படாத நோகில், இலஞ்சி - மடு. (௭௫)

பூஞ்சினைவஞ்சிபாங்கர்ப்புனைநததற்கேற்பபபைத்தன்
ராஞ்சினையடமேறசெல்லுமவையதனொழிவமுறமுமை
காஞ்சிவையநததற்குநேபகடிமருதினததிருகிதந
திருகைவநறநீரோடைசெறுநதிருகல்களெங்கும்.

௭ (இ-எ.) பூஞ்சினை வஞ்சி பாங்கர புனைந்ததற்கு ஏறப - மலாபொருந்திய, கெ
மபையுடைய வஞ்சிமரகரனைப் பக்கங்களிலே பொருந்தியிருந்தமைக்கு ஏறமபடி, -
பைத்து ஊராயும் சிறை அடமேல் செல்லும் - பரந்து ஊராகிய பக்கங்களை அடக்கும்
படி அவைமேற செல்லவரும், - அவை - அச்சினைகள், - அதன் தொழில் முறமுமை -
(தம்மையமபடி மேறசெல்லும்) - அவ்வஞ்சியின், தொழிலானது முறமுபெறுவண்
ணம், - அவரு கருகி ஷேயநததற்கு ஏறப - அவவிடத்துச் காஞ்சிமையேவநததற்கு ஏற
மபடி, - கடி மருது இனத்தில சிறுதம் - விளக்கம்பொருந்திய மருதினங்களாற் சிறு
பபிவையுமாயிற்று, - தீம் சுவை நறநீரோடை செறுநதி கால்கள் எங்கும் - மதுரச்
சுவைபொருந்திய வாசனையையுடைய நீரோடைகளும் அழித்தலைபுடைய நதனளும்
காலவாய்களும் எவவிடங்களினும் பொருந்தும். ஏ-று.

வஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேறமபடி ஊராகிய பக்கங்களை அடக்கும்படி செல்ல
வரும், அப்பக்கங்களானவை தம்மையழிகுமபடி வஞ்சியையுடைய அதிநொழிவ முற
முபெறுவண்ணம் காஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேறமபடி மருதினங்களாற் சிறுப்பபி
வையுமாயிற்று, ஒடைகளும் நதிகளும் காலவாய்களும் பொருந்தவண்ணம், செறு-யயல்
எனக்கொள்ளினும், வஞ்சிபகைநாடுவொவொமேறவொளமுமாயிற்று, காஞ்சிவதிருவதுமா
யிற்று, இவைகளைப் புரத்தினைபுதுகாண்க. அவை, சுடமுபெயர், சிறுதம் என்பது
படுவிரிந்திடுதற்குநின்றது. இதற்குச் சிறுதக்கவருவன நதிகளும் காலவாய்களும், மரு
தினங்களால் விலக்குவன ஒடைகளெனதுரைப்பாருமளர். இப்பொருள் ஊராஞ்சி
றையடமேறசெல்லும் அவை அதனதொழில் முறமுமை மருதினங்களாற் சிறுதம் என
பதனே முறமுதலால் அஃதுரையனமையாகி. (௭௬)

கால்களும் கருகிண்டகரைக்கலிதெழுந்தவெழும்
வாலியபூத்தநிறமுவண்ணஞ்செங்குத்தப்போயே
வாலியபூத்தநிறமுவண்ணஞ்செங்குத்தப்போயே
வெல்லுருகூட்டமெனவிளக்குவிடநதேறும்.

சுணிகைப்பராணம (ரூலமும் உரையும்).

(இ—ள்.) கால் இரு மருங்கும் நீண்ட உரை - கால்வாய்களின் இருமருங்கும் நீண்டிருக்கும் கரைக்கண்ணை, - கலிந்து எழுந்த வேழம் - தழைத்த வளர்ந்த கருநிலைகளானவை, - வாலிய பூத நிற்றும் வண்ணம் - வெண்ணிறமுடையவாய்ப் பூதநிறமும் அழகானது, - செங்களத்துப் போர் வேட்டு - போரக்களத்தது யுத்தஞ்செய்தலைவிரும்பி, - ஆலிய மன்னர் சேனை - ஆரவாரிக்கும் அரசருடைய சேனைகள், - அணிவகுத்தது - அணியைவகுத்தது, - உடற்ற ஏந்தும் - சமர்செய்யும்படி ஏததுகின்றது, - இரும் வேல் உட்டம் ஏனை - பெரிய வேற்படைக்கட்டம்போல், - இடங்களுதோறும் விளங்குதல் - இடங்களினெல்லாம் விளங்குவன. எ-று

வேழம் பூதநிறமும்வண்ணம் அரசாசேனையேந்தும் வேறு உட்டம்போல் விளங்குவவெனக்க. (எள்)

அளிநரம்புளரநாரையமிழ்திசைபடிலிபூதத்
தெளிதிறைமுரசமாபசசேவடிமபுளரூட
நளிசிறைக்குரண்டநதாமுநதநலதகவொடுங்கிநிற்ப
மினிமணிமலாமேலன்னமலீறிருடனநீரோடை.

(இ—ள்.) அன்னம் - அன்னமாகியவரசன், - அளி நரம்பு உளர - வண்டிகள் நரப்புகளுவி வாசிக்கவும், - நாரை அமிழது இசைப் பீலி ஊத - நாரைகள் அமிழதம்போலும் இசையாகிய சிறுசினனத்தை பூதவும், - தெளிதிறை முரசம் ஆரப்ப - தெளிநத திரையாகிய முரசப்பறை யொலிக்கவும், - உமபுள சே அடி ரூட - சம்பளகோழிகள் சிவநத அடிக்கலில் வணங்கவும், - நளி சிறை குரண்டம் தாமுநத நலம் தக ஓடுங்கி நிற்ப - குளிர்நத, சிறைநையுடைய கொக்குகள் வணங்கி நனமைப்பாருநத ஓடுங்கிநிற்கவும், - மணிமினி மலாமேல - அழகிய விளக்கமுற்ற தாமரைமலரினமேல், - மீறிருடன - கொலுவிருக்கப்படுவன, - நீரோடை - நீரோடைகள். எ-று.

இதற்கு அன்னம் நீரோடைகளிற் பொருந்திய மலரினமேல் கொலுவிருப்பனபுளவகாரப்பினும்மையும். நலத்தக - வலிக்கும்வழி வலத்தல் செய்ப்பாட்டுவினையுணாதமும் படுவிகுதி தொக்கது. நலத்தகவொடுங்கல் அரசனுக்கெதிரே குடிகள் ஒதுங்குகிறதப்போல் வண்ணத்தோடொதுகல். (எ-று)

இந்திரர்காக்கமவேண்டியீட்டியவேள்விததீயின்
வந்தெழுமவுணரநாக்கமறுகுமேழமுனிவரேடப்ப
முந்தசெங்கமலத்தேனுமொசளிவெண்பூசசெத்தந
தகதலையித்பவவனநதணப்பனவிலஞ்சுதோறும்.

(இ—ள்.) அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், - இந்திரற்கு ஆகம் வேண்டி ஈட்டிய - இவ்விதானுக்கு ஆகமவ்ருதலை விருட்டிச் செய்யப்பட்டது, - வேளவித தீயில் வந்து எழும் அன்னநா தாக்க - யாகாக்கினித்தின்துத் தேவன்றியெழாநிறை அன்னர்கள் எதிர்த்தலினால், - மறுகும் ஏழ் முனிவர் ஏய்ப்பு - முனமுமறுகும் ஏழு முனிவர்கள்போல், - முநது செம உடலத் தேன உள முசு அளி, - முனனே மலாந்த செந்தாமரைமலரினத்தே லுள்ளே மொய்க்கும் வண்டிள்ளைவ, - சென்பூ செத்தம் தம் தலை மீட்டிட.

வேண்டாமரைமலரை நிகர்க்கும் தங்கடலையின மிதித்தலினால், — இவஞ்சி தோறும்
ண்பன — இவ்வினிகடோறும் நீங்குவன. ௭-று.

ஆக்கம்-மேனமேயாதல். இவ்வினாண்டைய வேண்டுகோள்படி எழுமணியா
ஊடு செய்யப்பட்ட யாகாக்கியில் அநேகம் அசுராதோன்றி அவர்களைத்தாத்திது
ரேன்பது புரணகதை. இது பொதுமையணியும் உவமையணியும். (௭௬)

ஓம்புதனகுறியினோடுமுறைநெனக்கமலம்பூதத
தீம்புனற்றடததுணமேதிசெனறுமேயந்தழகவண்ணிந
றும்பெருநாளையேயோற்றுகருவகமலத்தேவி
கம்புறப்பாணைநிகருவகுறநகணடொறுத்தனமான.

(இ—ள) தீம்புனல் — மதுரமாகிய நீரானது, — ஓம்புதன குறியினோடும் உறைந
தென் — பாதுகாக்கின்ற உன்னடையாளமாகிய (கோணதக்) குறியோடு மிருநதாற
போல, — மலம் பூதத தடததுள் — தாமரைமலர் அலாந்த தடாகத்தினுள்ளே, — மே
திசென்று மேயநது உழகக — எருமைகளசென்று மேயநதுழககுதலினால், — தாம் பெரு
வாளை விண்ணில் வையோன்ற தாக்குவ — எழுந்தபாயும் வானின்கள ஆகாயத்தின்
மீது வரும் சூரிபனமீது தாக்குவன, — கமலத்தேவி — தாமரைமலரென்னு மவனமனை
வியானவள், — கம்புதல் உற — குவிவடைய, — பாலநாள் — பாதிநாளில், — நீங்கும் குற
நங்கணம், — பிரிந்தகுறந்ததைக கண்டு, — ஒறுத்தல் மான — தண்டித்தாறபோல. ௭-று.

உறைநதாலென்ப துறைநதெனத் திரிந்தநின்றது. தாவுமென்னும் செய்யுடெனெ
ச்சத தீறுயிராமெய கெட்டது. கம்புதல் கம்பு என முதனிலைமாத்திரையாய் நினை
றது. நீரினகுறி - கோணதமென்பது “குறிகளவசகிரத்தினோடுகோண தருசுவததிறு
புளளியமுதவிரது” எனது பஞ்சபூதகுறிகூறும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு
ணாக. (௮௦)

பண்டொருகோளவாயப்பெயதுபாற்றியகாரியபூததேன்
மிண்டியகோளகணுகளவேறுளமீனமுறறு
முண்டுபின்னுமிழவபோலுரைத்தவன்னவற்றையெல்லாந்
கொண்டுளமடக்கிக்காலவகுருமலாப்பொதுமபரீட்டம்.

(இ—ள) குருமலாப பொதுமபா ஈட்டம் — நிறம்பொருந்திய மனையுடைய
சோலைகூட்டங்களானவை, — பண்டு ஒருகோள் வாயப்பெயது பாற்றிய — முன்னுள்ள
ஒடபற்ற கோளாகிய வெள்ளியைத் தமவாயிலிட்டு (அபானத்தா)லிறக்கிய, — காரியபூத
தேள் — வைதவகடவுள், — மிண்டிய கோளஎன் நாள்கள் வேறு உள் பீன முறறும் —
நெருங்கிய (சூரியனமுதலிய) கோளகளும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் அவற்றி
ற்கு வேறுபுள்ள வானமீன்களுமாகிய முழுதையும், — உண்டு பின் உமிழவபோல —
முன்போல வாயிலிட்டுப் பின்னுமிழந்தாறபோல, — உறைத்த அன்னவற்றையெல்லா
ம் — முந்தைய கோளமுதலியவனைத்தையும், — உள் அடக்கிக்கொண்டு கால்வ — தமமு
ள்ளே அடக்கிக்கொண்டு பின் வெளியிலிவ்வன. ௭-று.

உள்ள அமை--உள்ளமென நினைத்தெனக் கொள்ளினுமாய் முன்னொருநான்று சுக்
கிரனுடைய கொடுமையைத் தேவர்கள் கூறக்கேட வயிரங்கடவள் அவனை விழு
கடப் பின் அவன் அருந்தவம்புரிந்தமையால் சுகிலத்தாறு கழுந்தாரென்பது புராண
கதை.

(ചിട്ട)

வேறு

புரிமுருகு குடை, துத்தெலகார், தெரியுமபுதும், -சதபகமலே, நத
விரிபுதழைததுடகல்வெருதெய்யவதுமாடி மேதகலதிதிகார், ரனதநா
ஊர்மைகொண்டுக்கைகுமூ, தியா, தோமுடையுடையவியவதுபொலம்
வரியயிமுரலுமபொழிநெததிபுருதமத்தெருமனைதகுமபயிதல

(இ—ள) வரி அளமுறவும் பொழிவதொறும் - இனசா ட்டவர்களை வளரிகளா
பாடும சோலைகளிலும், - சிவந்த மதிவெள்ளமும் - உயர்ந்த மதிவெள்ளமும், - மனநிலை
மபயிதல - மெகக்கூட்டம் படித்திருந்தல், - புரிமுதலுக்கு உடைந்து - புரிந்த முறத்து
உடைந்து, - தேரல் வாய்ந்து இழியும் - பேணுந்து வடித்துசொரியும், - புதுமலர்க்குற
மலவரை - புதுமலரைவழைப சர்ப்பக்காலினும் சூழப்பட்டு, - விரிபதழ்த திருவ
வெறு - பரந்த புஞ்முறுவலுப தேவருவிறகரசனையு இவந்தின, - செவ்வதமர்
மேதக வநித காரணத்தால் - அபகிலத்திற்குத் தெவகையால் மெவ்வதமருபபடியுறை
நதவேறுமனினால் - உணக்கரும் ஊதியும தாரும் - அவனா செலுத்தபபிம் வாகன
மாகிய தரவகரும், - உரிமவொணர் - அடவிரிமும்பவொணர் - அவன உடவரு
பயிலவதபோல ஆம் - அடவததல் இரகிரனேய் கூடவிருத்தல் வரும் ஏ - தி

பொழிவுறுதலும்திருநாமச்சுழக்குமையினால் துறச்சிவமு அருகிலுந்நதந்ததிதே
வனதயாயிருந்தாலிலு அவன வாசனமாசிய தாமதனும் உடங்குபயிலவனபோலாரும்
எனக உடங்கு. தெறுமென்பவ விடப்பனமையககாடுமிடைச்செரரறன. (அஉ)

மணம் சிறக்கமுழுமிடநிறைவித்தவாய் விரியாதபொன்டனை
 னுணர்புல நறையத்ததோற்றியபிழலைப் பூர்த்தவன்மீனெனவெருவி
 யன்மலாமிசையாதகலெருமைபின்பினடர்ஞ்ஞரபுடைசைமத்தொட
 றின்னமலையொழுக்குபுடையதுமபுடசெல்லுயசுனைதடதொழுதி.

[illegible]

தேவியின் மீது தன் கருமப்போன்றிதனை முதலில் மனது படித்து மனசை மெய்யடிமைக்கு உட்படுத்தி அனைத்தெனது அவற்றின் முன்புமெய்யடிமை பாவியுள்ள மெய்யடிமைக்கு உட்படுத்தி உட்படுத்தி. இது மெய்யடிமை. (அருள்)

தெய்வியானது துத்தத்தவையிப்பிரதஞ்செய்தவையித்தித தவிர்ப்புரு மய்யுருஞ்ஞலத்தத்தருஞ்சுவையின நீரளிகியவியைநடனபெருமும்
• உயரவழக்கமுங்கமிடைநடபலருகிலைமடலிறக்கான் தழும்பாளைக
ஞ்சிரமணங்களுத்திநிழன உவாடுவனகிருயிணகுழாநடைவருநதாழும்.

(இ—ள.) வள்ளி வழக்கு அழங்க மிடைநடை - காற்றினசெல்லுனைதும் தடைபட - டெருங்கிடும் குலைகள் மடல் இறகான்று - பலருகிலைமும் மடல் குடியுபபடி ஈனது - தழும்பாளைக்குளிரமணம் கருதறி - பூவையுடைய பாளைகளின் குளிர்த மணத்தை எழுப்பி - நிழன்று வான ஓதவதி - நிழலைச் செயது வானின் கணுபாநது - குயின் குழா ம் தைவருமே - மேககூட்டத்தைத் தடவுவனவாகிய - தாழை - துறையுடைய தெருகளானவை, தெளிபுணல் உருதது - தெளிந்த மழையுடைய கீரைசொரிந்தது - தவகளைப்பிரகருப் செய்கின்ற மூலிந்து - தவகளைக்காக்கின்ற அசெய்யுனரியைக்கருதி - உவா பருதும் அளிமூலில் குலித்தது - உபபுரீரைப் பருகுவின உலகிலைக்காடும் முகிறகூட்டங்க ளுக்கு, - அரும சுவை இளநீர் அளிகிய விளாந்தனபெருமும் - அரிய சுவையையுடைய இளநீரைக் கொடுக்கும்பின்மேலும். என்று

உவாபருகுமூலில் அளிமூலைனைத் தனித்தனிசெனரியையும், (அசு)

சிறையளியுருவங்களுமரணநலந்தோறுஞ்செல்லுவதிவவியாமெழுப்பி நறைமலர்தொறும்வேறிகொளுதேவாநயப்பதறினனினிசைத்திறநி நிறைவருகிடைத்துப்போதுமெய்யடியாராகித் தருநதனவனகுகள பொறையுயிர்தாதுருவிவனவறரைபெருமும் தப்பெயாப்பனபனைக்கே.

(இ—ள.) சிறை அளிகுலங்கள் மூரன்று - திறகையுடைய வனகிகூட்டங்கள் இசைபாடிக்கொண்டு - அலாதோறும் செல்லு + பூக்கடோறுஞ் செல்லுவன - திவையாழ் எழுப்பி உவல்ககட்டையுடைய யாழையி - நறை மலர்தொறும் வேறு இறைகொளும் தேவர் நயப்பது - வாசனைபொரு - கிடோறும் வேறுவேறிய + தனரும் தேவர்கள் மழிச்செய்யுடைய, - இன இனம் - இனிய பண்பைப்பாடி, - நினை உரம் கிடைத்து போதும் - (அததேவாமடலித் தாருகருயி) வரத்தைப்பெறும் சேய்வுதும், - மெய் அடியார நிரத்தும் நந்தனவனகுகள் - மெய்யடியாரை நிகர்கின்ற அநநதனவனவனகுகள், - பொறை உயிர்தாதுருவிவன - சொரியப்பாடி, தாது = குவித்திருப்பன, - பொழிந்த அவறறை பனைக்கு பெயாப்பன - அநநதனவனவனகுகளில் பொழியப்பட்ட தை அத்தாதுகளைக் கழலிக்குகை வாரிகொண்டு செல்வன - என்று

நாடுகளை பாடிக்கொண்டு செல்லுதல் மெய்யடியாரை நிகர்கின்ற நந்தனவனகுகளின் அனைத்து உட்கே. நறைமலர்தொறும் வேறு இறைகொளுதேவா பிரமண முதலி - பொருளியுயிர்த்தல், என்று. (அரு)

(இ-எ.) உயவர் - பதிர்ச்செய்மாநதர்ள், - மகன்கடா சட்டதோள் வழங்குமீ
தககள் பனைவருண்டய வினலமாயி தோளின் வழவரும, - அந்ந வண்பும் - உவ
பகண்டய மூதர்த்தினதும், - வால் வயிறு நீசகனையும் - வெள்ளிய பருதியால்
உண்டாகும் தீரிசைகளையும் - தகைய கலத்தால் - பொருதிய கலத்தாலே, - தீரி
தொறும் - உவலத்தொறும், - தலை அளி புரிவன கருமபா - தலைபதிசெய்து ககர்பதிக
ன் சுருமபுளன் - வெள் - பனமென் - அநுந் அவை குழைய வண்குரு கானுள் - அந்
கருமபுள வளைவனைச்சுரு கானியாக - ஆடல் எல்லா அடாவண சுருமபா - பகன்
புல்லாம பெருகுதின வண்குள், - எய வேண்டாக - அவனையும் பருமார்ள், - உநக்
ம் எவண்ணும பரமபு - குளங்குளவெட்டத் தம் பரமபுண - தாமரை அருப்பர் - தா
மரை அருமபுள எ-து.

சுருமபு - செங்குருமபு, சுருமபா - சுரும்பா, சுருமபா என்ன இறுதிப்போலி அ
 ஸகவை - ஒருசொன்னீமைத்து. **அங்கு அங்கு எரிநாட்டி** (அக.)

திரௌபாடகண்ணன்வெயிர்நீர்த் தீர்த்தினிசூரிமட்டாரையுச்செட்டின்
விருவொளிநிறத்தமிழ்க்கூந்தமிழ்முடிஞ்சியழகன்னவாயும்
பராவிற்பிழைத்தற்குள்ளனாணிப்பாணியானமுடியுதேயப்ப
வரமலாகழ்முகோரமுதுருளபல்லீம்மலாவுக்கவிவ்வவல்லீன.

(இ-எ.) இரவு எல்லா மனைகள் கையிலித்தனைத்த - இரகரகம்முழுதும் நா
பகலேடு கையித்தொழிலின்று முடியு - இருநல் மடனாத - பெரிய பூமித்தையான
பளா - அகலெபின் விரகசெம் திறத்தவிதினும் - அபடணச்சீயாற பொருநிய செ
நிறத்தையுடைய மனைகளும் - தந்தவிழுதருதி இதுதனவாயும் - பதகளாலாகிய
நிறத்தருதியையுடைய இதுதபொருநிய மனைபோலும் வாயையும - பராவியி பதி
தற்கு - பிறாணைகளுக்குப் புலியபித்தற்கு - உளளமகாணி - மனதில் காணமு
த - பாணியால் முடியாத ஏயப்ப - அகலாஸ் முடிக்கொண்டதபொல - வயல்கள் - க
ழனிகளிலுள்ள - வரம் சமுநீரமலா குமுத (மலா) - மனைமடபொருநிய செகமு
நீரமலா குமுதமலரும் - முன்பகலில் மலாமுகம் குவிவன - முன்பகல்லே மலா
கிய முகவனைக் குவித்துக்கொள்வன. எ-று.

கணவன் சாதிரன் உள்ளகம் ஒருசொல். பறந்தி முடியிருந்திருதல் டல்கண்டிப்
பீட்சி நொதிருதலால் தாதுவியுருந்தியெனப்பட்டது. மனார் கணவரோடு புணர்
தலியின்கலிவததும் வாடவெழுத்தாயிப்பலபென்க. ௧௮ மார்ச் ௧௯௭௭ - உயர்நீதி

மேகமண்டலத்தைத் தைவருவாழ்விடவுடனொருபுறமாகப்
பூமேனையிப்பயிர்வந்தே முகமும்பொதுவதொருபுறமாக

(இ—எ.) உழுதர்கள் ஒருபால் - உழுபவருக்குடனும்—உழுத தேது அழுந்த ஒள் புனல் பாய்ந்ததா ஒருபால் - உழுத அச்சேறுவது அழுந்தும்படி ஒள்ளிய நீர் பாய்ந்துபவா ஒருபக்கமும் - அழுதசேறு அறிந்து - அழுதிய சேற்றையறிந்து—மறுபுறம விளாவி - மறுபடியும் உழுது, - ஐத உற குழப்பி - அழுதபொருந்தக் குழப்பி—நேராக - சுமமாக, - விழுமிய முனைகள் - சிறப்பாகிய சென்முனைகளை, - தெய்வமுடையோற்றி (தமது) தெய்வமாகிய இந்தனைத் துதித்து, - மேதகவித்து, - ஒருபால் - பெண்மைபொருந்த வித்திடுபவர் ஒருபக்கமும், - கெருமுனை சேற்றில் பிறந்தபின்—நிறைந்த சென்முனைகள் சேற்றிலே பிறந்தபின்பு—தெளிநீர் கீழ்மடைக் கவிழ்க்குநா ஒருபால் - தெளிந்த நீர்நீர்து கீழ்மடைக்குப் போமபடி கவிழ்த்துவிடுபவர் ஒருபக்கமாமாகப் பொருந்தவா - எ - ஆ. (

குழப்புதல் - நிலைகுலைத்தல். அழுததல் - இறுக்குதல். கோக்கல் - திடப்பள்ளியினி ஓடிச்செய்தல் கவிழ்த்தல் நீரைச் செருகி விடுதல்.

நிறந்தகீழ்மடைகள் சிறந்ததெனச் செறித்தமேன்மடைகளைச் சேறு விறந்தகீழ்மடைபுனல் பாய்ந்த விழுமிய விடரொளிப்புரப் பிறந்தழைத்திப்போல் வெள்ளொளியிசுக்குநென் முன்முழுவதும் துறைநதையிறுந் தமென்பபசுநதெழுந்தாருயாவன பண்ணைகடோறும்.

(இ—எ.) நிறந்த கீழ்மடைகள் சிறந்ததெனச் செறித்த கீழ்மடைகளே மூலப்படுமபடி அடைதது, - செறித்த மேல்மடைகளை சேறு - அடைத்த மேல்மடைகளைத் திறந்து, - விறந்தநீர் பரவ முளைப்புனல் பாய்ந்தது - மிகுந்த நீர்வளக்குமபரவ முளைப்புனல் பாய்ச்செய்தது—விழுமிய இடா ஒளிப்புரப் - வழுத்ததெனச் செய் துடாத்ததை நீக்கிக் காப்பாற்றத் திறம் தழைத்திப்போல் வெள்ளொளியிசுக்கும நெல் முன்முழுவதும் - நிறந்தழைத்த சான்றினைப் போல் வெள்ளொளியை விரியாநின்ற தெய்வமுடையோற்றி முழுவதும் - மதியின் உறைந்த பைகிறுந் தமென்பபசுநதெழுந்தது - அச்சுநதிரை உறுப் பொருந்திய பசிய கிரகணம்போலப் பசப்படைந்து எழுந்தது - ஆக்குப் பண்ணைகள் தோறும் உடாவன - அவைகளை வயலகள்தோறும் உடாவன என்பது.

தமிழ் என்பது இங்கே பிறவினை குறித்து நின்றது. இடரை நீக்கிப்புரத்தலாம்த புழு மாட்டி திருஞானமேகிவிடல் முதலியன மூலம் - உறுத்தல்

வேறு

நாறுபதித்துக்குணின்மோதிரநீரிலே துமுடிசெய்த வேறுநிலத்தினுழந்தியாக வளரவிடப்படுவளாதோற்றம் உறுபதித்திவழியுடலவருநதனைத் துடைந்து குழிப்படுபுறுத்திவெறுதுடலம்பெய்துசெழிக்குழியிப்போதும்.

(இ—எ.) உழுத்தியாக வளவி—வறுத்திப்பெண்ணை ஒருங்குடைய, - பதித்தக்குணின்மோதி—பிழிவிக்க குறிய்த்துவிடுதல், (மண்ணைப்போக) நறுநீர் அனைத்து முடிசெய்ததோறும் - நறுவிய நீரிலலயிச்சுடப்பட்ட நாற்றினை, - வேறுநிலத்திப்படுபு - வேறு நிலங்களில் நட, - வளாதோற்றம் - வளரும் தோற்றத்தினால், - உறுபதித்து—உறுபடுத்தி - உறுதுவன முன்னுறைந்த உடலத்தினின்று வேறுபடுத்தி, - குற்றம்

